

ابوداود سايماڻ بن الاشعث السجستاني

هزارف رموده له فموده كان
سوينرني بربوداود

به رگي دوووم

دگريراني
ناصر ابراهيم سازاني

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابه زاندىنى جۆرمه كىتىپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَا الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَا الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مختلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

هه زار فهرموده له فهرموده کانی سونه نی ئه بو داود

به رگی دووهم

له فهرموده ی هه زاره وه هه تا دوو هه زار و چل و پینج

نوسینی

أبو داود سليمان بن الأشعث السجستاني

وعليها أحكام العلامة المحدث محمد بن ناصر الدين الألباني

علق عليه وخرج أحاديثه أبو عبيدة مشهور بن حسن آل سلمان

وهه رگی پانی

ناصر ئیبراهیم سازانی

ناوی کتیب به کوردی: هزاره موده له موده کانی سونه ئی نه بو

داود بهرگی دووهم

نوسینه: ابو داود سلیمان بن الأشعث السجستانی

وهرگیرانه: ناصح ئیبراهیم سازانی

بلاوکردنه وهی: نوسینگهی تهفسیر بو بلاوکردنه وهو

راگه یاندن/ ههولیر

نهخشه سازی ناوه وه: جمعه صدیق کاکه

خه ت: نهوزاد کوئی

بهرگ: أمین مخلص

نۆره و سالی چاپ: یه کهم ۱۴۳۴ ک - ۲۰۱۳ ز

تیراژ: ۱۵۰۰ دانه

له بهرینه به رایه تی گشتی کتیبخانه

گشتیه کان - ژمارهی سپاردن

(۱۸۵۰) سالی (۲۰۱۲) پیدراوه

مافی له چاپخانه وهی پاریزراوه بو
نوسینگهی تهفسیر

نوسینگهی تهفسیر

بو بلاوکردنه وهو راگه یاندن

ههولیر - شهقامی دادکا - ژیر نوینی شیرین پلاص

Mob: 00964 750 460 51 22

Tel: 0964 750 25 18 138

www.tafseer-pub.com

tafseeroffice@yahoo.com

﴿ وَمَا آءَانُكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ

وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا وَاتَّقُوا اللَّهَ

إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

الحشر: ٧

پیشه‌کی وهرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا
وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.
لقد وایي دا:

خوای گه‌وره‌و په‌روه‌ردگار ده‌فرموده‌ویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ﴾ واته: نه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه
وسلم پی‌ی دان ودری‌بگرن، وه نه‌وه‌ی لی‌تانی قه‌ده‌غه‌کرد وازی لی‌ بینن.
هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرموده‌ویت: (مَنْ أَخَذَتْ فِي
أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ). واته: هه‌ر که‌سی‌ک شتیک له‌م دین و شه‌رعه‌ی
نیمه‌ زیاد بکات که‌ تیایدا نه‌بی‌ت، نه‌وه‌ لی‌ قبول ناکریت و ده‌دری‌ته‌دواوه.
پیشه‌وای فرموده‌ناس نه‌بو داود نه‌وه‌ی سوله‌ی‌مانی کوری نه‌شه‌سی کوری
به‌شیری کوری شه‌ددادی کوری عه‌مری ته‌لنه‌زه‌دی نه‌سه‌سه‌جسته‌تانییه له‌ سالی
(۲۰۲)ی کوچی له‌دایک بووه‌ له‌سالی (۲۷۵) له‌ به‌سره‌ کوچی دواپی کردووه.
خاوه‌نی سونه‌نی نه‌بو داوده که‌ زور له‌ زانایان مه‌تحيان کردووه و پییان
وایه که‌ له‌دوای فرموده‌ (صحیح)ه‌گانی پیشه‌وایان بوخاری و موسلیمه‌وه
دی‌ت.

^۱ - متفق علیه. أخرجه البخاري ۲۴۱/۳ (۲۶۹۷) ، ومسلم ۱۳۲/۵ (۱۷۸) (۱۷) و (۸).

ئهم په‌رتوکه به‌نرخه‌ش تا ئیستا وهرنه‌گیراوه‌ته سهر زمانی شیرینی کوردی، هه‌رچه‌نده ئیمه‌ش کوری ئهو مه‌یدانه نین به‌لام به پش‌تیوانی خوای گه‌وره به باشمان زانی شان بده‌ینه بهر ئهو ئه‌رکه قورسه‌و وهری‌گیرین، ده‌ق له‌سهر گتییی (سنن أبي داود حکم على أحاديثه وأثاره وعلق عليه العلامة المحدث محمد ناصرالدين الألباني، أعتنى به أبو عبيدة مشهور بن حسن آل سلمان). چاپی دوو‌هه‌می سالی ۱۴۲۷ی کۆچی به‌رام‌به‌ر به ۲۰۰۷ی زایینی (مکتبه‌ المعارف).

بۆ وهرگیرانی‌شی سودم له‌م سهر‌چاوانه وهرگرتووه.

۱- (عون المعبود شرح سنن أبي داود لمحمد آبادي علق عليه وخرج أحاديثه أبو عبيدة مشهور بن حسن آل سلمان).

۲- (بذل الجهود في حل أبي داود لعلامة المحدث الكبير شيخ خليل أحمد سهارنفوري).

۳- شرح سنن أبي داود لعبدالمحسن العباد.

۴- تفسير سنن أبي داود (معالم السنن) لأبي سليمان الخطابي.

۵- مختصر سنن أبي داود للحافظ عبدالعظيم المنذرى.

۶- ئهو فهرمودانه‌ی که به‌رێز مامۆستا نوری فارس وهری‌گیراون.

له په‌روه‌ردگاری بالاده‌ست ده‌پارێمه‌وه لی‌مان وهرگیریت به (سه‌ده‌قه‌ی جاریه‌) و (زانستی سوود لی وهرگیراو).

إنه نعم المولى ونعم النصير.

وهرگیر

ناصرح ئی‌براهیم سازانی .

سلیمانی سالی ۱۴۳۲ هـ - ۲۰۱۱ی ز.

باسی وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لامی پێشنویژ.

۱۹۰ - باب الرَّدَّ عَلَى الْإِمَامِ.

۱۰۰۱ - (ضعیف) عَنْ سَمُرَةَ، قَالَ: أَمَرَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَرُدَّ عَلَى الْإِمَامِ، وَأَنْ نَتَحَابَّ، وَأَنْ يُسَلَّمَ بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ.

واته: له سه‌موره‌وه هاتوووه، كه وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمانی پێ کردین كه وه‌لامی سه‌لامی پێشنویژ بدهینه‌وه - واته كاتی كه پێشنویژ سه‌لامی دایه‌وه وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). ئیومش سه‌لام بدهنه‌وه بڵین: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) - وه یه‌كترمان خۆشبویت، هه‌روه‌ها هه‌ندی‌كمان سه‌لام له هه‌ندی‌کی ترمان بکه‌ین.

باسی (الله أكبر) کردن له‌دوا‌ی نویژ.

۱۹۱ - باب التَّكْبِيرِ بَعْدَ الصَّلَاةِ.

۱۰۰۲ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ يُعْلَمُ انْقِضَاءُ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالتَّكْبِيرِ.

واته: له ئیبنو عهباسهوه رهزای خویان لی بی هاتووه، که وتویهتی: به خویندنی زیکر و یادهکانی دواى نوێژدا دهزانرا که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نوێژ بوتهوه واته سهلامی داوتهوه که (الله اکبر) و غهیری (الله اکبر) یش دهگریتهوه – لهو زیکرانهش وتنی: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) سی جار، له پاشدا وتنی: (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمَتَكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ). له گهه وتنی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) سی و سی جار، وتنی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) سی و سی جار، وتنی: (اللَّهُ أَكْبَرُ) سی و سی جار، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) یه کجار.

۱۰۰۳ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ لِلذِّكْرِ حِينَ يَنْصَرِفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ، كَانَ ذَلِكَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ قَالَ: كُنْتُ أَعْلَمُ إِذَا انْصَرَفُوا بِذَلِكَ وَأَسْمَعُهُ.

واته: له ئیبنو عهباسهوه رهزای خویان لی بی دهگرینهوه، که وتویهتی: خویندنی زیکر و یادهکان به دهنگی بهرز له دواى نوێژه فهرزه کانهوه له کاتی کدا که خه ئک له جه ماعهت دهبوونهوه، له سهردهمی پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم کراوه، بیگومان ئیبنو عهباس وتی: من بهو دهنگ بهرز کردنهوه دا دهزمانی که له نوێژ بوونهتهوه گویم لیی دهبوو.

باسی درێژنه‌کردنه‌وی سه‌لامدانه‌وه.

۱۹۲ - باب حَذْفِ التَّسْلِيمِ.

۱۰۰۴ - (ضعیف) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (حَذْفُ السَّلَامِ سُنَّةٌ). قَالَ عِيسَى: نَهَانِي ابْنُ الْمُبَارَكِ عَنْ رَفْعِ هَذَا الْحَدِيثِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ أَبَا عُمَيْرٍ عِيسَى بْنَ يُونُسَ الْفَاخُورِيَّ الرَّمْلِيَّ قَالَ: لَمَّا رَجَعَ الْفَرِيبِيُّ مِنْ مَكَّةَ تَرَكَ رَفْعَ هَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ: نَهَاهُ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ عَنْ رَفْعِهِ.

واته: له نه‌بو هورمیره‌وه هاتوو، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (کورته‌کردنه‌وه و درێژنه‌کردنه‌وی سه‌لام له سونته‌ویه). واته سه‌لامدانه‌وه (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) درێژنه‌گریته‌وه. عیسا وتی: ئیبنو موبارک ریگری نه‌وه‌ی لی کردم که ئەم فهرموده به‌رزکه‌مه‌وه. نه‌بو داود ده‌لیت: له نه‌با عومه‌یری عیسا‌ی کوری یونوسی فاخوری ره‌لمیم بیستوه ده‌یوت: کاتی که فهریابی له مه‌که گه‌رایه‌وه له‌به‌رزکردنه‌وه‌ی ئەم فهرموده وازی هی‌نا، راوی وتی: نه‌حمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل ریگری لی کرد له‌به‌رزکردنه‌وه‌ی.

باسی که‌سی له‌نویژه‌که‌یدا ده‌ستنویژی
شکا با ده‌ستنویژ بگریته‌وه.

۱۹۳- بابٌ إِذَا أَحْدَثَ فِي صَلَاتِهِ يَسْتَقْبِلُ.

۱۰۰۵ - (ضعیف) عَنْ عَلِيٍّ بْنِ طَلْقٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا فَسَأَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَنْصَرِفْ فَلْيَتَوَضَّأْ وَلْيُعِدِّ الصَّلَاةَ) (ضعیف الجامع الصغير: ۶۰۷).

واته: له‌عه‌لی کوری (طلق)ه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا
صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر که‌سی له‌ئێوه له‌نویژدا بایه‌کی لی
بوویه‌وه با نویژه‌که‌ی بپ‌یت و ب‌روات ده‌ستنویژ بگریته‌وه ئینجا نویژه‌که‌ی
بکاته‌وه).

باسی کەسی لەو شوینەدا کە نوێژە
 فەرزەکە ی کردوو هەر لەو شوینەدا
 نوێژی سوننەت بکات.

۱۹۴ - باب فی الرَّجُلِ يَتَطَوَّعُ فِي مَكَانِهِ الَّذِي
 صَلَّى فِيهِ الْمَكْتُوبَةَ.

۱۰۰۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ) قَالَ عَنْ عَبْدِ الْوَارِثِ:
 (أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ أَوْ عَنْ يَمِينِهِ أَوْ عَنْ شِمَالِهِ) -
 زَادَ فِي حَدِيثِ حَمَّادٍ - (فِي الصَّلَاةِ) يَعْنِي فِي
 السُّبْحَةِ.

واته: له ئەبو هورەیرەو هاتوو، کە وتویهتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله
 علیه وسلم فەرموویهتی: (ئەو کەسی لەئێوە ناتوانی کە لەنوێژە فەرزەکە
 بوویهو). موسەدد راوی فەرموده‌کە له (عبد الوارث) هوه گێپرایه‌وه، وتی: (بۆ
 نوێژە سوننه‌ته‌کە ی کەمی بجێته پێشه‌وه یان بپرواته دواوه، یان بپروا بۆ لای
 راستی یان بپروا بۆ لای چه‌پی و جی گۆرکێیه‌ک بکات). له فەرموده‌کە ی
 حەماددا ئەمە ی بۆ زیاد کراوه: (له نوێژدا). واته: له نوێژی سوننه‌تدا.

١٠٠٧ - (ضعیف)^١ عَنِ الْأَزْرَقِ بْنِ قَيْسٍ، قَالَ: صَلَّى بِنَا إِمَامًا لَنَا يُكْنَى أَبَا رِمَّةَ فَقَالَ: صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ، أَوْ مِثْلَ هَذِهِ الصَّلَاةِ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ يَقُومَانِ فِي الصَّفِّ الْمُقَدِّمِ عَنْ يَمِينِهِ، وَكَانَ رَجُلٌ قَدْ شَهِدَ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى مِنَ الصَّلَاةِ فَصَلَّى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ سَلَّمَ عَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ يَسَارِهِ حَتَّى رَأَيْنَا بَيَاضَ خَدَّيْهِ، ثُمَّ انْفَتَلَ كَانِفَتَالِ أَبِي رِمَّةَ - يَعْنِي نَفْسَهُ - فَقَامَ الرَّجُلُ الَّذِي أَدْرَكَ مَعَهُ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَى مِنَ الصَّلَاةِ يَشْفَعُ، فَوَثَبَ إِلَيْهِ عُمَرُ فَأَخَذَ بِمَنْكِبِهِ فَهَزَّهُ، ثُمَّ قَالَ: اجْلِسْ، فَإِنَّهُ لَمْ يَهْلِكْ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ بَيْنَ صَلَوَاتِهِمْ فَصَلُّ، فَرَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَصَرَهُ فَقَالَ: (أَصَابَ اللَّهُ بِكَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَقَدْ قِيلَ أَبُو أُمَيَّةَ مَكَانَ أَبِي رِمَّةَ.

واته: له نه‌زهره‌قی کورپی فه‌یسه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: بی‌ش‌نویژه‌که‌مان که نازناوی ئه‌بو (ریمته) بوو به‌نویژی نوپژیکی بو کردین، ئه‌بو (ریمته) وتی: ئه‌م نوپژه‌م کردوو، یان وه‌ک ئه‌م نوپژه‌م له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوادا صلی الله

^١ - تراجع الشيخ عن تضعيفه في: (سلسلة الصحيحة: ٥٢٤/٧ رقم: ٣١٧٣)، (صحيح سنن أبي داود: ٤ / ١٦٢).

عليه وسلم کردوو، ئەبو (رمثة) وتی: پێشەوايان ئەبو بەکر و عومەر رەزای خوايان لى بى لەرێزی پێشەوهی لای راستیەوه بوون، پیاوی گە ئامادهی تەکبیرە یەگەم بوو واتە (الله اکبر) ی نوێژدابەستن، پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم بەرنوێژی بۆ کردن پاشان بەلای راست و چەپیدا سەلامی دایەوه هەتا سەپایی کۆلەمیان بینی، ئینجا وەك ئەبو (رمثة) ئاوێ دایەوه بەلای نوێژخوێناندا، ئەو پیاوهی گە ئامادهی تەکبیرە یەگەم بوو یەگەسەر هەستا بۆئەوهی نوێژی سوننەت بکات، پێشەوا عومەر رەزای خۆی لى بى بە پەلە هەستا شانی گرت و رایوەشاند، پاشان وتی: دانیشە، چونکە خاوەن کتێبە ئاسمانیەکان گومرپانەبوون و لەناونەچوون هەتا ئەو کاتەى گە ماوەیان نەدەخستە نیوان نوێژەکانیانەوه واتە نوێژەکانیان دەدایە دەم یەك، پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم چاوی هەلپری و فەرمووی: (خۆی گەورە رێگەى راستی نیشاندايت و راستیت پێکا ئەى کۆری (خطاب)). ئەبو داود دەئیت: لەجیاتى ئەبو (رمثة) دەئین ئەبو ئومەییە.

باسی سەهو لەدواى دوو رکاتەوه.

۱۹۵ - باب السَّهْوِ فِي السَّجْدَتَيْنِ.

۱۰۰۸ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى صَلَاتِي الْعِشِيِّ الظُّهْرِ أَوْ الْعَصْرِ، قَالَ: فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ قَامَ إِلَى خَشْبَةٍ فِي مُقَدِّمِ الْمَسْجِدِ فَوَضَعَ يَدَيْهِ عَلَيْهَا إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى، يُعْرِفُ فِي وَجْهِهِ الْغَضَبُ، ثُمَّ خَرَجَ

سَرَعَانُ النَّاسِ وَهُمْ يَقُولُونَ: قَصُرَتِ الصَّلَاةُ، قَصُرَتِ
 الصَّلَاةُ، وَفِي النَّاسِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَهَابَاهُ أَنْ
 يُكَلِّمَاهُ، فَقَامَ رَجُلٌ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يُسَمِّيهِ ذَا الْيَدَيْنِ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْسَيْتَ،
 أَمْ قَصُرَتِ الصَّلَاةُ؟ قَالَ: (لَمْ أَنْسَ، وَلَمْ تَقْصُرِ
 الصَّلَاةُ) قَالَ: بَلْ نَسَيْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَقْبَلَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْقَوْمِ فَقَالَ: (أَصْدَقَ
 ذُو الْيَدَيْنِ) فَأَوْمَأُوا أَيْ: نَعَمْ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى مَقَامِهِ، فَصَلَّى الرُّكْعَتَيْنِ
 الْبَاقِيَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ
 أَطْوَلَ، ثُمَّ رَفَعَ وَكَبَّرَ، ثُمَّ كَبَّرَ، وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ
 أَطْوَلَ، ثُمَّ رَفَعَ وَكَبَّرَ، قَالَ: فَقِيلَ لِمُحَمَّدٍ سَلَّمَ فِي
 السَّهْوِ؟ فَقَالَ: لَمْ أَحْفَظْهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَلَكِنْ نُبِّئْتُ
 أَنَّ عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ، قَالَ: ثُمَّ سَلَّمَ.

واته: له ئه‌بو هورمه‌یره‌وه ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: جاری پیغه‌مبه‌ری خوا
 صلى الله عليه وسلم به‌رنوێژی نوێژی نیوه‌ڕۆ یان نوێژی عه‌سری بۆ ده‌کردین،
 راوی وتی: دوو رکات نوێژی کرد بۆمان پاشان سه‌لامی دایه‌وه، ئینجا هه‌ستا
 ته‌خته‌یه‌ك که له‌ناو مزگه‌وتدا بوو له‌رووی قیبله‌وه ده‌ستی راستی خسته‌سه‌ر
 ده‌ستی چه‌پی و داینان له‌سه‌ری، توپه‌یی به‌ روخساریه‌وه دیاربوو، پاشان ئه‌و

خەڵکانەى كە پەلەیان بوو لە مزگەوت چوونە دەرەوە دەیانوت: نوێژ كورتكراوەتەوه، نوێژ كورتكراوەتەوه، پێشەوايان ئەبو بەگر و عومەر رەزای خوایان لى بى لەناو خەلكەكەدا بوون، لەبەر رێز و ئیحتیرامى پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم قسەیان نەكرد، پیاوێ كە پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ناوى نابوو (ذَا الِئِدْنِ) چونكە هەردوو دەستى درێژ بوون، هەستایەوه وتى: ئەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئایا نوێژ كورتكراوەتەوه، یان تۆ لەیادت نەبوو؟ فەرمووی: (نە نوێژ كورتكراوەتەوه نە لەیادیشم چوو)، وتى: ئەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بەلكو لەیادت چوو، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم رووى كردە خەلكەكەو فەرمووی: (ئایا (ذَا الِئِدْنِ) راست دەكات). خەلكەكە ئاماژەیان بۆ كرد واتە بە بەلى، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم گەپایەوه بۆ جیگە نوێژەكەى خۆى و؛ دوو ركات نوێژى تری كرد، پاشان سەلامى دایەوه، ئینجا (الله اكبر)ى كردو سەجدەى برد وەك چۆن پێشتر سەجدەى برد یان كەمى درێژتر، پاشان سەرى بەرزكردەوهو (الله اكبر)ى كرد، پاشان سەجدەى برد وەك چۆن پێشتر سەجدەى برد یان كەمى درێژتر، راوى وتى: بە موحەممەد و ترا: ئایا لەدواى سەجدەى سەھو سەلامى دایەوه؟ وتى: لە ئەبو ھورەیرەو لەبەرم نەكردوو، بەلام پێم گەشتوو كە عیمرانى كورێ حوصەین وتویەتى: پاشان سەلامى دایەوه.

۱۰۰۹ - (صحيح) عَنْ مُحَمَّدٍ بِإِسْنَادِهِ - وَحَدِيثُ حَمَادٍ أَيْمٌ - ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَمْ يَقُلْ: (بِنَا)، وَلَمْ يَقُلْ: (فَأَوْمَتُوا) ، قَالَ: فَقَالَ: النَّاسُ نَعَمْ، قَالَ: ثُمَّ رَفَعَ، وَلَمْ يَقُلْ: وَكَبَّرَ، ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ، ثُمَّ رَفَعَ، وَتَمَّ حَدِيثُهُ لَمْ يَذْكُرْ مَا

بَعْدَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ (فَأَوْمَنُوا). إِلَّا حَمَادُ بْنُ زَيْدٍ. ﴿قَالَ
أَبُو دَاوُدَ: وَكُلُّ مَنْ رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ لَمْ يَقُلْ: فَكَبَّرَ،
وَلَا ذَكَرَ: رَجَعَ﴾.

واته: له موحه‌مه‌ده‌وه به‌هه‌مان سه‌نه‌د فهرموده‌ی پیشو هاتوو، - به‌لام
فهرموده‌که‌ی حه‌ماد واته فهرموده‌که‌ی پیشو ته‌واوتره - موحه‌مه‌د وتی:
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نوێزی کرد، نه‌یوت: (بِنَا) واته: به‌رنوێزی
بو کردین وه‌ک حه‌ماد وتی، هه‌روه‌ها نه‌یوت: (فَأَوْمَنُوا)، وتی: خه‌لکه‌که
له‌جیاتى (فَأَوْمَنُوا) وتیان: به‌ئى، راوی وتی: پاشان سه‌ری به‌رزکرده‌وه، نه‌یوت:
(الله اکبر) ی کرد له‌گه‌ل سه‌ر به‌رزکردنه‌وه‌دا، ئینجا (الله اکبر) ی کردو سه‌جده‌ی
برد وه‌ک چۆن پێشتر سه‌جده‌ی برد یان که‌مى درێژتر، پاشان سه‌ری
به‌رزکرده‌وه جا راوی فهرموده‌که‌ی ته‌واو کرد به‌لام باسی دواتری نه‌کرد واته
هه‌تا (تُمْ رَفَعَ) ی باس کرد، هه‌روه‌ها جگه له حه‌مادی کوری زه‌ید که‌س باسی
(فَأَوْمَنُوا) ی نه‌کردوو. ئه‌بو داود ده‌لێت: هه‌موو ئه‌وانه‌ی که ئه‌م فهرموده‌یان
ریوايه‌ت کردوو نه‌یانوتوه: (الله اکبر) ی کرد، هه‌روه‌ها باسی گه‌رانه‌وه (رَجَعَ) یان
نه‌کردوو.

١٠١٠ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِمَعْنَى حَمَادٍ كُلِّهِ، إِلَى آخِرِ قَوْلِهِ:
نُبِّتُ أَنْ عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ قَالَ: ثُمَّ سَلَّمَ. قَالَ: قُلْتُ:
فَالْتَّشَهُدُ؟ قَالَ: لَمْ أَسْمَعْ فِي التَّشْهَدِ، وَأَحَبُّ إِلَيَّ أَنْ
يَتَشَهَّدَ، وَلَمْ يَذْكُرْ: كَانَ يُسَمِّيهِ ذَا الْيَدَيْنِ، وَلَا ذَكَرَ

فَأَوْمَنُوا، وَلَا ذَكَرَ الْغَضَبَ، وَحَدِيثُ حَمَادٍ عَنْ أَيُّوبَ
أَتَمُّ.

واته: له نه بو هورمیره وه هاتوو، که وتویه تی: جاری پیغه مبهری خوا صلی
الله علیه وسلم بهر نوپزی بو گردین، به هه مان مانا فرموده که ی حه ممدی
گیرایه وه هه تا کوتایی وته که ی: پیم گه یشتوو که عیمرانی کوری حوصه یین
وتویه تی: پاشان سه لامی دایه وه. راوی وتی: وتم به موحه ممدی کوری سیرین:
ئایا باسی ته حیات نه کراوه واته ئایا له دوا ی سه جدی سه هو ته حیات ی
نه خوید؟ وتی: نه مبیستوو، به لام پیم خوشبوو بیخویندایه، وه باسی نه وه ی
نه کرد که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی نابوو (ذَا الْيَدَيْنِ)، وه
باسی (فَأَوْمَنُوا) ی نه کرد، هه روه ها باسی (غَضَبَ) ی نه کرد واته تورهی به
روخساریه وه دیاربوو، وه فرموده که ی پیشوتری حه ممد له نه یوبه وه له م
فرموده ش ته واوتره.

۱۰۱۱ - (شاذ) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
فِي قِصَّةِ ذِي الْيَدَيْنِ أَنَّهُ كَبَّرَ وَسَجَدَ. وَقَالَ هِشَامُ: -
يَعْنِي ابْنَ حَسَّانَ -: كَبَّرَ، ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ. قَالَ أَبُو
دَاوُدَ: رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ أَيْضًا حَبِيبُ بْنُ الشَّهِيدِ
وَحُمَيْدٌ وَيُونُسُ وَعَاصِمُ الْأَخْوَلُ، عَنْ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِي
هُرَيْرَةَ، لَمْ يَذْكُرْ أَحَدٌ مِنْهُمْ مَا ذَكَرَ حَمَادُ بْنُ زَيْدٍ، عَنْ
هِشَامٍ، أَنَّهُ كَبَّرَ، ثُمَّ كَبَّرَ. وَرَوَى حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ وَأَبُو

بَكَرِ بْنِ عَيَّاشٍ هَذَا الْحَدِيثَ، عَنْ هِشَامٍ لَمْ يَذْكُرْ عَنْهُ
هَذَا الَّذِي ذَكَرَهُ حَمَّادُ بْنُ زَيْدٍ: أَنَّهُ كَبَّرَ، ثُمَّ كَبَّرَ.

واته: ئه‌بو هورهریره به‌سه‌رهاتی (ذَا الْيَدَيْنِ) ی له پێغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم گێڕاوه‌ته‌وه، که (الله اکبر) ی کردو سه‌جده‌ی برد، هیشام راوی فهرموده‌که — واته ئیبنو حه‌سسان - وتی: (الله اکبر) ی کرد، له‌پاشدا (الله اکبر) ی کردو سه‌جده‌ی برد. ئه‌بو داود ده‌لێت: هه‌روه‌ها حه‌بیبی کوری شه‌هید و حومه‌ید و یونس‌ی کور‌ی (عَاصِم) ی کور‌ی ئه‌حوهل ئه‌م فهرموده‌یان گێڕاوه‌ته‌وه، له‌ موحه‌مه‌ده‌وه، له‌ ئه‌بو هوریره‌وه، به‌لام که‌سیان باسی ئه‌وه‌یان نه‌کردووه که حه‌ممادی کور‌ی زه‌ید، له‌ هیشامه‌وه گێڕاویه‌تی‌ه‌وه، (الله اکبر) ی کرد، له‌پاشدا (الله اکبر) ی کرد. هه‌روه‌ها حه‌ممادی کور‌ی سه‌له‌مه‌و ئه‌بو به‌گری کور‌ی عه‌ییاش ئه‌م فهرموده‌یان له‌ هیشامه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه، به‌لام باسی ئه‌وه‌یان نه‌کرد که حه‌ممادی کور‌ی زه‌ید باسی کردووه، که (الله اکبر) ی کرد، پاشان (الله اکبر) ی کرد.

۱۰۱۲ - (ضعیف) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، بِهَذِهِ الْقِصَّةِ، قَالَ: وَلَمْ يَسْجُدْ
سَجْدَتِي السَّهْوِ حَتَّى يَقْنَهُ اللَّهُ ذَلِكَ.

واته: له‌ ئه‌بو هورهریره ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ها‌تووه، که وتویه‌تی: دوو سه‌جده‌ی سه‌هوی نه‌برد هه‌تا خ‌وای گه‌وره‌ د‌نیای کرده‌وه له‌وه‌ی که له‌جیاتی چ‌وار رکات دوو رکاتی کردووه.

www.igra.ahlamontada.com

سهجدهی سههوی بردوو. نهبو داود دهلیت: زوبهیدی، له زوهریهوه، له نهبو بهگری کوری سولهیمانی کوری نهبو (حتمه)وه، له پیغهمبهروهوه نه بهسهراتهیان گیراوهتهوه، تییدا زوبهیدی له زوهریهوه گیراویهتیهوه، وتویهتی: دوو سهجدهی سههوی نهبرد.

۱۰۱۴ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ، فَسَلَّمَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ، فَقِيلَ لَهُ: نَقَصْتَ الصَّلَاةَ؟ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ.

واته: له نهبو هورهیرهوه دهگیرنهوه، که جارێ پیغهمبهر صلى الله عليه وسلم نوێزی نیوهپرۆی دهکرد، دوو رکاتی کردوو سهلامی دایهوه، پێی وترا: نایا نوێز کورتکراوتهوه؟ جا ههستایهوه دوو رکات نوێزی تری کرد، لهپاشدا دوو سهجدهی سههوی برد.

۱۰۱۵ - (إسناده صحيح وقوله: (وَلَمْ يَسْجُدْ سَجْدَتِي السَّهْوُ) وَهَمٌّ مِنْ بَعْضِ الرُّوَاةِ) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصَرَفَ مِنَ الرَّكْعَتَيْنِ مِنْ صَلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ، فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: أَقْصَرْتَ الصَّلَاةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَمْ نَسِيتَ؟ قَالَ: (كُلُّ ذَلِكَ لَمْ أَفْعَلْ!) فَقَالَ النَّاسُ: قَدْ فَعَلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَكَعَ رَكْعَتَيْنِ أُخْرَيْنِ، ثُمَّ انْصَرَفَ، وَلَمْ يَسْجُدْ سَجْدَتِي السَّهْوِ.

واته: له نهبو هورمیرهوه دهگیرنهوه، که پیغه مبهري صلى الله عليه وسلم جارئ نوپژئ له نوپژه چوار رکاتيه فهرزهگانی دهکرد، دوو رکاتی کردو سهلامی دایهوه، پیاوئ پپئ وت: ئه ی پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم! ئایا نوپژ کورتکراوتهوه، یان تو له یادت چوو؟ فهرمووی: (هیچیان! نه نوپژ کورتکراوتهوه نه له یادیشم چوو). خه لکه که وتیان: ئه ی پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم! به لکو تو نهو کارمت کرد، جا ههستا دوو رکات نوپژئ تری کرد، پاشان سهلامی دایهوه، به لام دوو سهجدهی سههوی نهبرد.

(صحیح) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِهَذِهِ الْقِصَّةِ، قَالَ: ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، وَهُوَ جَالِسٌ بَعْدَ التَّسْلِيمِ.

نهبو داود دهئیت: نهبو هورمیره نهو به سه رهاته ی له پیغه مبهريوه صلى الله عليه وسلم گپراوتهوه، وتی: پاشان دوو سهجدهی سههوی برد، له کاتی کدا که دانیشتبوو له دوا ی سهلامدانهوه.

۱۰۱۶ - (حسن صحیح) عَنْ ضَمُضَ بْنِ جَوْسٍ الْهَفَانِيِّ، حَدَّثَنِي أَبُو هُرَيْرَةَ، بِهَذَا الْخَبَرِ، قَالَ: ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتِي السَّهْوِ بَعْدَ مَا سَلَّمَ.

واته: (ضمضم) ی کوری جهوسی هیففانی دهئیت: نهبو هورمیره نهو به سه رهاته ی بو گپرامهوه، وتی: له دوا ی سهلامدانهوه دوو سهجدهی سههوی برد.

١٠١٧ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَلَّمَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ، فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ ابْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتِي السَّهْوِ.

واته: له ئیبنو عومره‌وه ره‌زای خوایان لى بى هاتووه، که وتویه‌تی: جارئ پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم به‌رنویژی بو کردین دوو رکاتی کردوو سه‌لامی دایه‌وه، وه‌ک فهرموده‌که‌ی ئیبنو سیرینی له نه‌بو هوره‌یره گێرايه‌وه وتی: پاشان دوو سه‌جده‌ی سه‌هوی برد.

١٠١٨ - (صحیح) عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، قَالَ: سَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَلَاثِ رَكَعَاتٍ مِنَ الْعَصْرِ، ثُمَّ دَخَلَ - قَالَ عَنْ مَسْلَمَةَ: الْحُجْرَ - فَقَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: الْخَرَبَاقُ، كَانَ طَوِيلَ الْيَدَيْنِ، فَقَالَ لَهُ: أَقْصَرْتَ الصَّلَاةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَخَرَجَ مُغْضَبًا يَجُرُّ رِدَاءَهُ، فَقَالَ: (أَصْدَقُ؟) قَالُوا: نَعَمْ، فَصَلَّى تِلْكَ الرُّكْعَةَ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْهَا، ثُمَّ سَلَّمَ.

واته: له عیمرانی کوری حوصه‌ینه‌وه ده‌گێرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم نوێژی عه‌سری ده‌کرد، سێ رکاتی کردوو سه‌لامی دایه‌وه، پاشان هه‌ستا چوو - موسه‌دده‌ له مه‌سه‌مه‌وه گێرايه‌وه، که چوووه ژوو‌ره‌که‌ی خۆیه‌وه - پیاوی که هه‌ردوو ده‌ستی درێژ بوون پێیان ده‌وت:

(خەزباق)، هەستا پێی وت: ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم! ئایا نوێژ کورتکراوەتەو؟ بە تورەیی هاتەدەرەووە پۆشاکەکی بەدوای خۆیدا رادەگێشا، فەرمووی: (ئایا راست دەکات؟). وتیان: بەئێ، جا رکاتەکی تری کرد، پاشان سەلامی دایەو، ئینجا دوو سەجدەی سەھوی برد، پاشان سەلامی دایەو.

باسی ئەگەر کەسی پێنج رکات نوێژی کرد.

۱۹۶ - باب إِذَا صَلَّى خَمْسًا.

۱۰۱۹ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ خَمْسًا. فَقِيلَ لَهُ: أَزِيدَ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: (وَمَا ذَاكَ؟) قَالَ: صَلَّيْتُ خَمْسًا. فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا سَلَّمَ.

واتە: لە (عبد اللہ) موە دەگێرنەووە، کە وتویەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نیوەڕۆ پێنج رکات نوێژی کرد، پێی وترا: ئایا نوێژ زیادکراوە؟ فەرمووی: (بۆچی؟). وتیان: پێنج رکات نوێژت کرد، دوای ئەوێ کە سەلامی دایەووە دوو سەجدەی سەھوی برد.

۱۰۲۰ - (صحیح) عَنْ عَلْقَمَةَ، قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ إِبْرَاهِيمُ: فَلَا أَدْرِي زَادَ أَمْ نَقَصَ - فَلَمَّا سَلَّمَ، قِيلَ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَدَّثَ فِي

الصَّلَاةِ شَيْءٌ؟ قَالَ: (وَمَا ذَاكَ؟) قَالُوا صَلَّيْتَ كَذَا وَكَذَا، فَثَنَى رِجْلَهُ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَسَجَدَ بِهِمْ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، فَلَمَّا انْقَلَبَ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ أَتَبَأْتُكُمْ بِهِ وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي) وَقَالَ: (إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ، فَلْيَتِمَّ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيُسَلِّمْ، ثُمَّ لِيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ)

واته: له عهلقه مهوه دهگیر نه وه، که وتویه تی: (عَبْدُ اللَّهِ) وتی: جاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نویژی ده گرد - ئیبراهیم وتی: جا نازانم لی زیاد کرد یان لی کهم کرد - کاتی که سهلامی دایه وه، پیا یان وت: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نایا هیج گوړانی رویداوه له نویژدا؟ فهرمووی: (بوچی؟). وتیان: نه وه نده وه نه وه نده رکاتت کرد، قاجی نوشتانده وه، رووی کرده قیبله وه، دوو سهجدهی پی بردن، له پاشدا سهلامی دایه وه، کاتی که لی بوویه وه رووی تیکردین و، فهرمووی: (نه گهر گوړانکاریه له نویژدا رویدایه پی راده گه یانندن، به لام منیش ئاده میزادیکم وه کو ئیوه، چو ئیوه شتتان له بیر ده چی منیش هه روه ها، نه گهر شتیکم له بیر چوو یادم بخه نه وه). وه فهرمووی: (نه گهر که سیکتان گومانی هه بوو له نویژه که ی و نه یزانی چه ند رکاتی کرده ، له سهر کامیان زیاتر دتلیا بوو، له سهر نه وه باقی نویژه که ی ته واو بکات - بو نمونه له نویژیکی چوار رکاتیدا گومانی بو دروست بوو که سی رکات یان چواری کرده نه گهر له سهر سی رکاته که دتلیا بوو، نه وا رکاتیکی تر بکات، له پاشدا سهلام بداته وه، ئینجا دوو سهجدهی سه هو ببات).

۱۰۲۱ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، بِهَذَا، قَالَ: (فَإِذَا نَسِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ) ثُمَّ تَحَوَّلَ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ.

واته: له (عبدُ الله) دوه فەرمودهی پێشوو هاتوو، بەلام ئەمەى بۆ زیاد کرد، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (ئەگەر کەسێ لەبیری چوو - لەنوێژدا - با دوو سەجدەى سەهو ببات). لەپاشدا پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم رووی وەرچەرخاند و دوو سەجدەى سەهوێ برد.

۱۰۲۲ - (صحيح) عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسًا، فَلَمَّا انْقَضَتْ تَوَشَّشَ الْقَوْمُ بَيْنَهُمْ فَقَالَ: (مَا شَأْنُكُمْ؟) قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ زِيدَ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: (لَا) قَالُوا: فَإِنَّكَ صَلَّيْتَ خَمْسًا، فَأَنْقَضْتَ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ)

واته: له عەلقەمەو دەگیرنەو، کە وتویهتی: (عبدُ الله) وتی: جاری پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بەرنوێژی بۆ کردین پینج رکات نوێژی کرد، کاتێ کە لەنوێژی بوویهو، نوێژخوێنان مقو مقویان تیکەوت لەنیوان خوێاندا کەس لیان تێ نەدەگەشت، پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (ئەو چیتانە؟). وتیان: ئەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئایا نوێژ زیادکراو؟ فەرمووی: (نەخێر). وتیان: بێگومان تۆ پینج رکات کرد، رووی

کرده قیبله‌و دوو سه‌جده‌ی سه‌هوی برد، له‌پاشدا سه‌لامی دایه‌وه، ئینجا فەرمووی: (منیش ئاده‌میزادیکم وه‌کو ئیوه، چۆن ئیوه شتتان له‌بیر ده‌چی منیش هه‌روه‌ها).

۱۰۲۳ - (صحيح) عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ حُذَيْجٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى يَوْمًا، فَسَلَّمَ وَقَدْ بَقِيَتْ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةٌ، فَأَذْرَكَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: نَسِيتَ مِنَ الصَّلَاةِ رَكْعَةً! فَرَجَعَ فَدَخَلَ الْمَسْجِدَ، وَأَمَرَ بِلَالًا، فَأَقَامَ الصَّلَاةَ فَصَلَّى لِلنَّاسِ رَكْعَةً، فَأَخْبَرْتُ بِذَلِكَ النَّاسَ، فَقَالُوا لِي: أَتَعْرِفُ الرَّجُلَ؟ قُلْتُ: لَا، إِلَّا أَنْ أَرَاهُ، فَمَرَرْتُ بِهِ، فَقُلْتُ: هَذَا هُوَ، فَقَالُوا: هَذَا طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهِ.

واته: له مه‌عاویه‌ی کورێ حوده‌یجه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم نوێژێ ده‌کرد رکاتیکی مابوو سه‌لامی دایه‌وه، پیاوێ خۆی گه‌یاندى و وتی: رکاتێ نوێژت له‌بیر چوو! پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم گه‌رايه‌وه و چوو ناو مزگه‌وته‌وه، فەرمانی کرد به‌بیلال، بیلال قامه‌تی کرد، به‌رنوێژێ رکاته‌که‌ی تری بو‌ خه‌لکه‌که‌ کرد، به‌سه‌ره‌اته‌که‌م بو‌ خه‌لکه‌ گێرايه‌وه، پێیان وتم: ئه‌و پیاوه ده‌ناسی؟ وتم: نه‌خێر نایناسم به‌لام شیوه‌ی ده‌که‌م ئه‌گه‌ر ببینم ده‌یناسمه‌وه، جا ئه‌و پیاوه دای به‌لامدا، وتم: ئه‌وه‌یه، وتیان: ئه‌وه (طلحه‌)ی کورێ (عبيد الله)یه.

باسى ئەگەر نوێژخوێن گومانى بو دروستبو كه
 دوو ركات يان سى ركاتى كردوه، ئەوانهى كه
 دهلێن: با گومانهكهى له دل دهركات.

١٩٧ - باب إِذَا شَكَّ فِي التَّائِتَيْنِ وَالثَّلَاثِ مَنْ
 قَالَ: يُلْقَى الشَّكُّ.

١٠٢٦ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيُلْقِ الشَّكَّ، وَلْيَبْنِ عَلَى الْيَقِينِ، فَإِذَا اسْتَيْقَنَ التَّمَامَ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، فَإِنْ كَانَتْ صَلَاتُهُ تَامَةً كَانَتْ الرَّكْعَةُ نَافِلَةً وَالسَّجْدَتَانِ، وَإِنْ كَانَتْ نَاقِصَةً كَانَتْ الرَّكْعَةُ تَمَامًا لِّصَلَاتِهِ، وَكَانَتِ السَّجْدَتَانِ مُرْغِمَتَي الشَّيْطَانِ)

واته: له ئەبو سهعيدى خودريهوه دهگيرنهوه، كه وتويهتى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فەرموويهتى: (ئەگەر كه سيكتان گومانى بو دروست بوو له نوێژهكهيدا نهيزانى چهند ركاتى كردوو - سى يان چوار - با گومانهكهى له دل دهركات، بونياد له سههه دلتيايى بكات، جا ئەگەر - له سههه سى ركاتهكه - دلتيا بوو له سههه ئەوه نوێژهكهى تهواو بكات - واته ركاتيكي تر بكات - له كۆتايى نوێژهكهيدا دوو سهجدهى سههه بهريت، ئەگەر نوێژهكهى تهواو كردبوو ئەوا ئەو ركاته زيادهى كه كردوويهتى له گهه دوو سهجدهكهدا

به سونهت بوی دهنوسریت، وه نهگهر نوپژهکەشی تهواو نهکردبوو ئەوا بهو رکاته نوپژهکەشی تهواو دهکات، دوو سهجدهکەش دهبنه هوێ سهرشوێ بو شەیتان.

۱۰۲۵ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمَى سَجْدَتِي السَّهْوِ الْمُرْغَمَتَيْنِ.

واته: له ئیبنو عەباسهوه رهزای خوایان لی بی دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم سهجدهی سههوی به نوشوستی و سهرشوێ بو شەیتان ناوزهه کردبو.

۱۰۲۶ - (صحیح) عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَا يَذْرِي كَمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَوْ أَرْبَعًا، فَلْيُصَلِّ رُكْعَةً، وَيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ قَبْلَ التَّسْلِيمِ، فَإِنْ كَانَتْ الرُّكْعَةُ الَّتِي صَلَّى خَامِسَةً شَفَعَهَا بِهَاتَيْنِ، وَإِنْ كَانَتْ رَابِعَةً فَالْسَّجْدَتَانِ تَرْغِيمٌ لِلشَّيْطَانِ)

واته: له (عطاء)ی کوری یهسارهوه دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهگهر کهسیکتان گومانی بو دروست بوو له نوپژهکەیدا نهیدمزانێ چهند رکاتی کردوو سێ یان چوار، با رکاتیکی تر

بکات و لهپیش سهلامدانهوهدا دوو سهجدهی سههو بهریت، نهگهر بهو رکاتهوه بوو بهپینج رکات نهوا به دوو سهجدهکهوه نوپژدهکهی دهگه نهوه بهجووت، نهگهر چوار رکاتیش بوو نهوا دوو سهجدهکه دهبنه هوئی سهرشوړی بو شهیتان.

۱۰۲۷ - (صحيح) عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، بِإِسْنَادٍ مَالِكٍ، قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَإِنْ اسْتَيْقَنَ أَنْ قَدْ صَلَّى ثَلَاثًا فَلْيَقُمْ فَلْيَتِمَّ رُكْعَةً بِسُجُودِهَا، ثُمَّ يَجْلِسْ فَيَتَشَهَّدْ، فَإِذَا فَرَغَ فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَنْ يُسَلَّمَ فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ، ثُمَّ لِيُسَلِّمْ)

واته: زهیدی کوړی ئهسلم بهسه نه ده که ی مالیک فهرموده ی پیشووی گیرایه وه، وتی: پیغمبره ی خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهگهر که سیکتان گومانی بو دروست بوو له نوپژده که یدا، له پاشدا دنیا بوو له سهر نه وه ی که سی رکاتی کردووه با ههستی رکاتیکی تر بکات به سهجده که یه وه، له پاش سهجده ته حیات بخوینی، کاتی که لی بوویه وه هیج نه ما بیخوینی جگه له سهلامدانه وه نه بیت نهوا به دانیشن نه وه دوو سهجده ی سههو بهریت، له پاشدا سهلام بداته وه.

باسی ئه‌وانه‌ی که ده‌لین: با له‌سه‌ر لای
سه‌روی گومانه‌که‌ی نوێژه‌که‌ی ته‌واو
بکات.

١٩٨ - باب مَنْ قَالَ: يُتَمُّ عَلَى أَكْبَرِ ظَنِّهِ.

١٠٢٨ - (ضعیف) عَنْ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا كُنْتَ فِي صَلَاةٍ فَشَكَّكَتَ فِي ثَلَاثٍ أَوْ أَرْبَعٍ، وَأَكْبَرُ ظَنِّكَ عَلَى أَرْبَعٍ؟ تَشَهَّدْتَ، ثُمَّ سَجَدْتَ سَجْدَتَيْنِ، وَأَنْتَ جَالِسٌ قَبْلَ أَنْ تُسَلَّمَ، ثُمَّ تَشَهَّدْتَ أَيْضًا، ثُمَّ تُسَلَّمُ)

واته: له ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کوری (عبد الله) هوه، له‌باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر له‌نوێژه‌که‌تدا گومان‌ت بو‌ دروستبوو که سی رکات یان چوار رکات نوێژت کردووه، لای سه‌رووی گومانه‌که‌ت ئه‌وه‌بوو که چوار رکات کردووه ته‌حیات ده‌خوینی، ئینجا دوو سه‌جده‌ی سه‌هو ده‌به‌یت، له‌کاتی‌کدا که دانیش‌تووی پیش ئه‌وه‌ی سه‌لام بده‌یته‌وه، له‌پاشدا جاریکی تر ته‌حیات ده‌خوینی، له‌پاشدا سه‌لام دمه‌یته‌وه).

۱۰۲۹ - (ضعیف) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلَمْ يَذَرِ زَادَ أَمْ نَقَصَ، فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ قَاعِدٌ، فَإِذَا أَتَاهُ الشَّيْطَانُ فَقَالَ: إِنَّكَ قَدْ أَحْدَثْتَ، فليَقُلْ: كَذَبْتَ، إِلَّا مَا وَجَدَ رِيحًا بِأَنْفِهِ، أَوْ صَوْتًا بِأُذُنِهِ)

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئه گهر یه کئ له ئیوه نویژی کرد نهیده زانی زیادی کردوود یان کهم، له کاتی کدا که دانیشتیوو بو ته حیات خویندن دوو سه جدهی سه هو بهریت، ئه گهر شهیتان هات وتی: تو دهست نویژه کهت شکاوه، پئی بلی: درود کهیت، مه گهر به لوتی خوی بونی کردبی یان به گوئی خوی دهنگی بیستی.

- واته دنیا بیت به دهر جوونی - .

۱۰۳۰ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنْ أَحْدَکُمْ إِذَا قَامَ يُصَلِّي، جَاءَهُ الشَّيْطَانُ فَلَبَسَ عَلَيْهِ، حَتَّى لَا يَذَرِي كَمْ صَلَّى، فَإِذَا وَجَدَ أَحْدَکُمْ ذَلِكَ، فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ)

واته: له نهبو هورمیره وه هاتوو، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بیگومان ئه گهر یه کئ له ئیوه ههستا بو نویژ، شهیتان

وه‌سوه‌سه‌ی خسته دئیه‌وه لئی تیکدا، به‌شیویه که نه‌یده‌زانی چه‌ند رکاتی کردوه، نه‌گهر که‌سی له‌نیوه ئه‌وه‌ی لی روبدا، با دوو سه‌جده‌ی سه‌هو به‌ریت له‌کاتی‌کدا که دانیشتوه).

۱۰۳۱ - (حسن صحیح) عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ بِإِسْنَادِهِ، زَادَ: (وَهُوَ جَالِسٌ قَبْلَ التَّسْلِيمِ)

واته: له موحه‌مده‌ی گوری موسلیمه‌وه، به‌هه‌مان سه‌نه‌د فهرموده‌ی پیشو هاتوو، به‌لام ئه‌مه‌ی بو زیاد کردوه: (له‌کاتی‌کدا که دانیشتوو پیش سه‌لامدانه‌وه).

۱۰۳۲ - (حسن صحیح) عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ الزُّهْرِيِّ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، قَالَ: (فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ، ثُمَّ يُسَلِّمْ)

واته: له موحه‌مده‌ی گوری موسلمی زوهریه‌وه، به‌هه‌مان سه‌نه‌د و مانا فهرموده‌ی پیشو هاتوو، وتی: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (با پیش سه‌لامدانه‌وه دوو سه‌جده‌ی سه‌هو به‌ریت، له‌پاشدا سه‌لام بداته‌وه).

باسى ئەوانەى كە دەلین: لەدواى
سەلامدانەو سەجدەى سەھو بەریت.

۱۹۹ - باب مَن قَالَ: بَعْدَ التَّسْلِيمِ.

۱۰۳۳ - (ضعيف) ^۱ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ شَكَّ فِي صَلَاتِهِ، فَلْيَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ)

واتە: لە (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی جەعفەرەو دەگێرنەو، کە پێغەمبەری خوا
صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێت: (ئەگەر کەسێ لەئێوە لەنویژەکیدای گومانى
بۆ دروستبو، با پێش ئەوێ سەلام بداتەو دوو سەجدەى سەھو بەریت).

^۱ - أشار شيخ الباني في (صحيح سنن أبي داود: (٤/ ١٩٠) إلى نقله إلى (صحيح).

باسی که‌سی له‌دووهم رکاتدا هه‌ستیته‌وه

ته‌حیاتى نه‌خویندی.

٢٠٠- باب مَنْ قَامَ مِنْ ثَنَتَيْنِ، وَلَمْ يَتَشَهَّدْ.

١٠٣٦ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ أَنَّهُ قَالَ: صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ قَامَ فَلَمْ يَجْلِسْ، فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ وَانْتَظَرْنَا التَّسْلِيمَ كَبَّرَ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ قَبْلَ التَّسْلِيمِ، ثُمَّ سَلَّمَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری بوچه‌ینه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دوو رکات به‌رنوێژی بو‌ گردین، له‌پاشدا هه‌ستایه‌وه‌و دانه‌نیشته‌ بو‌ ته‌حیات خویندن، جا خه‌لکه‌کش له‌گه‌ڵی هه‌ستانه‌وه، دواى ئه‌وه‌ی که نوێژه‌گه‌ی ته‌واو کرد چاوه‌ڕێمان ده‌کرد سه‌لام بداته‌وه که‌چی (الله اکبر) ی کردو دوو سه‌جده‌ی سه‌هوی برد به‌دانیشته‌وه پێش ئه‌وه‌ی سه‌لام بداته‌وه، ئینجا سه‌لامی دایه‌وه صلی الله علیه وسلم.

١٠٣٥ - (صحیح) عَنْ شُعَيْبٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، بِمَعْنَى إِسْنَادِهِ وَحَدِيثِهِ، زَادَ: وَكَانَ مِنَّا الْمُتَشَهِّدُ فِي قِيَامِهِ.

واته: له شوعه‌یبه‌وه، له زوهریه‌وه، به هه‌مان مانای سه‌نه‌ده‌کی زوهری که پێشتر باسکرا، وه فهرموده‌که‌ی واته سه‌نه‌دی فهرموده‌که‌ی زوهری مه‌تنه‌که‌ی هاتوو، له‌ریگه‌ی شوعه‌یب و مالیکه‌وه له‌مانادا یه‌کن هه‌رچه‌نده گۆ(لفظ)یان جیاوازه، به‌لام شوعه‌یب ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: (کاتی که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له دووهم رکاتدا ته‌حیاتی نه‌خویند و هه‌ستایه‌وه بۆ رکاتی سیه‌م هه‌ندی له نوێژخوینان ته‌حیاتیان خویند.

(صحيح) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ سَجَدَهُمَا ابْنُ الزُّبَيْرِ، قَامَ مِنْ ثِنْتَيْنِ قَبْلَ التَّسْلِيمِ، وَهُوَ قَوْلُ الزُّهْرِيِّ.

ئه‌بو داود ده‌لیت: - وه‌ك چۆن پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دوو سه‌جده‌ی سه‌هوی برد دوا‌ی ئه‌وه‌ی که له دووهم رکاتدا هه‌ستایه‌وه ته‌حیاتی نه‌خویند پێش ئه‌وه‌ی سه‌لام بداته‌وه - به‌و شیوه‌یه ئه‌بنو زوبه‌یر دوو سه‌جده‌ی سه‌هوی برد له‌کاتی‌که‌دا که هه‌ستایه‌وه له‌دووهم رکات پێش سه‌لامدانه‌وه (قَامَ مِنْ ثِنْتَيْنِ قَبْلَ التَّسْلِيمِ) وته‌ی زوهریه‌.

باسی که‌سی له‌کاتی‌کدا که دانیشته‌وه

بیری نه‌بی ته‌حیات بخوینی.

۲۰۱ - باب مَنْ نَسِيَ أَنْ يَتَشَهَّدَ وَهُوَ جَالِسٌ.

۱۰۳۶ - (صحيح) عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا قَامَ الْإِمَامُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ فَإِنْ ذَكَرَ قَبْلَ أَنْ يَسْتَوِيَ قَائِمًا فَلْيَجْلِسْ، فَإِنْ اسْتَوِيَ قَائِمًا فَلَا يَجْلِسْ، وَيَسْجُدُ سَجْدَتِي السَّهْوِ)

واته: له موغیره‌ی کوری شو‌عه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌گەر پێش‌نویژ له رکاتی دووه‌مدا هه‌ستایه‌وه له‌بیری نه‌بوو ته‌حیات بخوینی، ئه‌وه ئه‌گەر پێش نه‌وه‌ی راست بێته‌وه بیری که‌وته‌وه با دانیشیته‌وه ته‌حیات بخوینی، به‌لام ئه‌گەر راست بوویه‌وه ئینجا بیریکه‌وته‌وه ئه‌وه با دانه‌نیشیته‌وه، له‌جیاتی ئه‌وه هه‌له‌یه با له‌پیش سه‌لامدانه‌وه‌دا دوو سه‌جده‌ی سه‌هو به‌ریت.

۱۰۳۷ - (صحيح) عَنْ زِيَادِ بْنِ عِلَاقَةَ، قَالَ: صَلَّى بِنَا الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ، فَنَهَضَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ، قُلْنَا: سُبْحَانَ اللَّهِ، قَالَ:

سُبْحَانَ اللَّهِ، وَمَضَى فَلَمَّا أَتَمَّ صَلَاتَهُ وَسَلَّمَ، سَجَدَ
سَجْدَتِي السَّهْوِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ كَمَا صَنَعْتُ.

واتە: لە زیادی کوری عیلاقەو دەگێڕنەو، کە وتویەتی: موغیرە کوری
شوعبە بەرنوێژی بۆ دەکردین لە رکاتی دووھمدا ھەستایەو و تەحیاتی
نەخویند، وتەمان: (سُبْحَانَ اللَّهِ) واتە: پاك و بێگەردی بۆ خوا، - ئاماژەمان بۆ
کرد کە دانیشیئەو - ئەویش وتی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) و بەردەوام بوو لەسەر
نوێژەکە - ئاماژە بۆ کردین کە ھەستین - کاتی کە نوێژەکە تەواو کردو
سەلامی دایەو، دوو سەجدە سەھوی برد، جا کاتی کە لێ بویەو وتی:
پێغەمبەری خودام صلی اللہ علیہ وسلم بینی بەم شیوہی کرد کە من کردم.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ ابْنُ أَبِي لَيْلَى، عَنِ الشَّعْبِيِّ، عَنِ الْمُغِيرَةِ
بْنِ شُعْبَةَ وَرَفَعَهُ. وَرَوَاهُ أَبُو عَمِيْسٍ، عَنْ ثَابِتِ بْنِ
عُبَيْدٍ، قَالَ: صَلَّى بِنَا الْمُغِيرَةَ بَنُ شُعْبَةَ مِثْلَ حَدِيثِ
زِيَادِ بْنِ عَلَاقَةَ.

قال أبو داود: أبو عَمِيْسٍ أَخُو الْمَسْعُودِي.
(صحيح) وفعل سعد بن أبي وقاص مثل ما فعل المغيرة.
(رجاله ثقات) وعمران بن حصين.
(لم أره) والضحاك بن قيس.
(ضعيف) ومعاوية بن أبي سفيان.
(حسن) وابن عباس أفتى بذلك.
(ضعيف) وعمر بن عبد العزيز.

ئه‌بو داود ده‌لێت: هه‌موو ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه که ناویان هاتوو به‌و شیوه‌یان کردوه که موغیره‌ی کوری شوعبه کردویه‌تی.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا فِيمَنْ قَامَ مِنْ ثِنْتَيْنِ ثُمَّ سَجَدُوا بَعْدَ مَا سَلَّمُوا.

ئه‌بو داود ده‌لێت: ئه‌م حوكمه له‌حه‌قی ئه‌وانه‌دایه که له رگاتی دووهمدا هه‌لته‌سنة‌وهو ته‌حیات ناخوینن، له‌پاشدا له‌پیش سه‌لامدانه‌وه‌دا دوو سه‌جده‌ی سه‌هو ده‌به‌ن.

١٠٣٨ - (حسن) عَنْ ثَوْبَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(لِكُلِّ سَهْوٍ سَجْدَتَانِ بَعْدَ مَا يُسَلَّمُ)

واته: له (ثوبان) هوه هاتوو، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (بۆ هه‌موو هه‌له‌کردنێک له نوێژدا له‌دوای سه‌لامدانه‌وه دوو سه‌جده ده‌بریت).

باسی ته‌حیات خویندن و سه‌لامدانه‌وه
له‌دوای سه‌جده‌ی سه‌هوه‌وه.

٢٠٢ - باب سَجَدَتِي السَّهْوُ: فِيهِمَا تَشَهُدٌ
وَتَسْلِيمٌ.

١٠٣٩ - (صحيح دون قوله: (ثُمَّ تَشَهُدُ) عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ: أَنَّ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ فَسَهَا، فَسَجَدَ
سَجَدَتَيْنِ، ثُمَّ تَشَهُدَ، ثُمَّ سَلَّمَ.

واته: له عیمرانی کوری حوصه‌ینه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم به‌رنویژی بو‌کردین به‌هه‌له‌دا چوو، جا دوو
سه‌جده‌ی سه‌هوی برد، له‌پاشدا ته‌حیاتی خویندن، ئینجا سه‌لامی دایه‌وه.

باسی دهرچوون و بلاوه‌کردنی ئافره‌تان
له‌مزگه‌وت له‌پیش پیاوانه‌وه له‌دوای
نوێژ.

٢٠٣ - باب انصِرَافِ النِّسَاءِ قَبْلَ الرَّجَالِ مِنَ
الصَّلَاةِ.

١٠٤٠ - (صحیح) عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ مَكَثَ قَلِيلًا، وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ ذَلِكَ
كَيْمَا يَنْفُذُ النِّسَاءُ قَبْلَ الرَّجَالِ.

واته: له ئوم سه‌له‌مه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم کاتی که سه‌لامی ده‌دایه‌وه که‌میک ده‌مایه‌وه، - هاوه‌لانی - بی‌یان
وابوو بو ئه‌ومیه که ئافره‌تان له‌پیش پیاوانه‌وه بلاوه‌ی لی بکه‌ن و له تیکه‌لاوی
و قهره‌بالغی پیاوان رزگاریان بی‌یت.

باسی چۆنیه‌تی به‌جی هه‌شتنی جیگه‌ی نوێژ.

٢٠٤ - باب كَيْفَ الْاِنْصِرَافُ مِنَ الصَّلَاةِ؟

١٠٤١ - (حسن صحيح) عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ هُلْبٍ - رَجُلٍ مِنْ طَيِّئٍ - ،
عَنْ أَبِيهِ: أَنَّهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ،
وَكَانَ يَنْصَرِفُ عَنْ شَقِيئِهِ.

واته: له (قَبِيصَةَ) ی کوری (هَلْب) ده‌وه - که پیاوی بوو له (طَيِّئ) - ،
لمباو کیمود ددگیر نه‌و. که زۆرجار له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه
وسلم نوێژی جه‌ماعه‌تی کردوه، به‌ هه‌ردوو لایدا جیگه‌ نوێژه‌که‌ی به‌جی
هه‌شتود یان به‌مانایه‌کی تر خۆی وهرچه‌رخاندوه و رووی کردۆته نوێژخوێنان
- واته جاری وها بووه به‌لای راستیدا ، جاری وهاش بووه به‌لای چه‌پیدا - .

١٠٤٢ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: لَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ نَصِيبًا
لِلشَّيْطَانِ مِنْ صَلَاتِهِ أَنْ لَا يَنْصَرِفَ إِلَّا عَنْ يَمِينِهِ،
وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرَ مَا
يَنْصَرِفُ عَنْ شِمَالِهِ، قَالَ: عُمَارَةُ: أَتَيْتُ الْمَدِينَةَ بَعْدُ
فَرَأَيْتُ مَنَازِلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ يَسَارِهِ.

واته: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری — مه‌سعود - ده‌ئیت: که‌ستان کاریکی وه‌ها مه‌که‌ن، که به‌شی شه‌یتان بکه‌وێته نوێژه‌که‌یه‌وه به‌هۆی ئه‌وه که هه‌ر له‌لای راستیه‌وه له‌نوێژ دهرچیت، چونکه من دیومه که زۆرجار پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌لای چه‌پیه‌وه له‌نوێژ دهرچوو و حیگه نوێژه‌که‌ی به‌حی هیشتوو، عوماره وتی: دواى ئه‌وه‌ی ئه‌و فهرموده‌م بیست روشتم بۆ مه‌دینه بینیم ماله‌گانی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم واته زووره‌گانی خێزانه‌گانی له‌لای چه‌پیه‌وه بوو ئه‌گه‌ر رووی له قیبله‌ بوایه.

باسی پیاو له‌مالی خۆیدا نوێژی سوننه‌ت بکات.

٢٠٥ - باب صَلَاةِ الرَّجُلِ التَّطَوُّعَ فِي بَيْتِهِ.

١٠٤٣ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ، وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا)

واته: له ئیبنو عومره‌وه رمزای خوايان لى بى ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌ندى له نوێژه‌كانتان له ماله‌وه بکه‌ن، ماله‌كانیشتان مه‌که‌ن به‌ گۆرستان).

۱۰۴۴ - (صحيح) عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي مَسْجِدِي هَذَا، إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ)

واته: له زمیدی کوپی (ثابت) دوه ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (خپرو گه وره یی نویژی که سی له ماله وه باشته له نو یزه له م مرگه و ته ی مندا بیکات، جگه له نو یزه فرزه گان).

باسی که سی نویژ بکاتله پاشدا زانی
پووی له قیبله نییه.

۲۰۶ - باب مَنْ صَلَّى لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ ثُمَّ عَلِمَ.

۱۰۴۵ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابَهُ كَانُوا يُصَلُّونَ نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ، فَلَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ)، فَمَرَّ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ فَنَادَاهُمْ وَهُمْ رُكُوعٌ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ، أَلَا إِنَّ الْقِبْلَةَ قَدْ حَوَّلْتُ إِلَى الْكَعْبَةِ - مَرَّتَيْنِ - فَمَالُوا كَمَا هُمْ رُكُوعٌ إِلَى الْكَعْبَةِ.

واته: له ئەنەسەوه دەگیرێهوه، که پێغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم و هاوهلانی بهرهو (بَيْتِ الْمَقْدِس) قودس نوێژيان دهکرد، کاتی که ئەم نایهته هاته خوارهوه: (قَوْلَ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ). واته: (لهکاتی نوێژ کردندا) روت وهرگیرێه بۆ لای کهعهی پیرۆز، وه ئیوهش (ئهی موسلمانینه له ههر گویبوون روو وهرگیرێه بۆ لای ئەو (کهعه). لهکاتی که موسلمانان له مزگهوت له رکوعی نوێژی بهیانیدا بوون و روویان له (بَيْتِ الْمَقْدِس) بوو پیاوی له (بَنِي سَلَمَةَ) دای بهلایاندا دووجار له سهریهك بانگی کردن و وتی: ئاگاداربێه قیبله له قودسهوه گۆراوه بۆ کهعه، ئەوانیش به رکوعهوه روویان وهرگیرێه بۆ کهعه.

باسه‌کانی نوێژی هه‌ینی

تَفْرِيعُ أَبْوَابِ الْجُمُعَةِ

باسی فه‌زلی شه‌و و روژی هه‌ینی.

٢٠٧- باب فَضْلِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَلَيْلَةِ الْجُمُعَةِ

١٠٤٦- (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ فِيهِ الشَّمْسُ يَوْمُ الْجُمُعَةِ: فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ أُهْبِطَ، وَفِيهِ تِيبَ عَلَيْهِ، وَفِيهِ مَاتَ، وَفِيهِ تَقُومُ السَّاعَةُ، وَمَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا وَهِيَ مُسِيخَةٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ حِينَ تُصْبِحُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، شَفَقًا مِنَ السَّاعَةِ، إِلَّا الْجِنَّ وَالْإِنْسَ، وَفِيهِ سَاعَةٌ لَا يُصَادِفُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ يُصَلِّي يَسْأَلُ اللَّهَ حَاجَةً إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهَا) قَالَ كَعْبٌ: ذَلِكَ فِي كُلِّ سَنَةٍ يَوْمٌ؟ فَقُلْتُ بَلْ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ، قَالَ: فَقَرَأَ كَعْبٌ التَّوْرَةَ، فَقَالَ: صَدَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: ثُمَّ لَقِيتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَلَامٍ، فَحَدَّثْتُهُ

بِمَجْلِسِي مَعَ كَعْبٍ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: قَدْ
عَلِمْتُ آيَةَ سَاعَةٍ هِيَ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَقُلْتُ لَهُ:
فَأَخْبِرْنِي بِهَا: فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: هِيَ آخِرُ سَاعَةٍ
مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، فَقُلْتُ: كَيْفَ هِيَ آخِرُ سَاعَةٍ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ، وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
(لَا يُصَادِفُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ وَهُوَ يُصَلِّي) وَتِلْكَ السَّاعَةُ
لَا يُصَلِّي فِيهَا. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: أَلَمْ يَقُلْ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ جَلَسَ مَجْلِسًا
يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ، فَهُوَ فِي صَلَاةٍ حَتَّى يُصَلِّيَ) قَالَ:
فَقُلْتُ بَلَى، قَالَ: هُوَ ذَاكَ.

واته: له ئه‌بو هورمیره‌وه هاتوو، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (باشترین روژی هه‌فته‌که خۆری لی هه‌لبی روژی هه‌ینی، خوای گه‌وره له روژی هه‌ینیدا ئاده‌می دروستکرد، هه‌ر له‌و روژهدا له به‌هه‌شت دهرکراو دابه‌زی بۆ سه‌ر زه‌وی، هه‌ر له‌و روژهدا ته‌وبه‌ی لی قبول کرا، هه‌ر له‌و روژهدا وه‌فاتی کرد، هه‌ر له‌و روژهدا قیامه‌ت هه‌ئه‌سه‌یت، هه‌رچی گیانه‌وه‌ر هه‌یه‌ جگه له‌ جنۆکه و ئاده‌میزاد هه‌موویان له‌ روژی هه‌ینیدا هه‌ر له‌ سپیده‌ی به‌ره‌به‌یان‌ه‌وه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی گوێ هه‌لده‌خن و چاوه‌پرانن، له‌ ترسی هه‌لسانی قیامه‌ت، روژی هه‌ینی کاتیکی تی‌دایه به‌نده‌یه‌کی موسلمان نیه‌ ریک بکه‌ویت له‌و کاته‌دا نوێژ بکات و داوای شتیک بکات له‌ خوا ئیلا خوای گه‌وره پی دمه‌خشی. که‌عب وتی: له‌ هه‌موو سالی‌کدا روژیکی هه‌ینی

به‌و شی‌وه‌یه. وتم نه‌خیر به‌لکو بو هه‌موو روژیکی هه‌ینییه. راوی وتی: که‌عب ته‌وراتی خوینده‌وه و وتی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم راستی فهرموده. نه‌بو هوره‌یره وتی: گه‌یشتم به (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری سه‌لام و باسی کو‌رو دانیشتنه‌که‌مم له‌گه‌ل که‌عب بو کرد، (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری سه‌لام وتی: بی‌گومان ده‌زانم چ کاتی‌که، نه‌بو هوره‌یره وتی: وتم نه‌و کاته چ کاتی‌که؟ (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری سه‌لام وتی: دوا کاته له کاته‌گانی روژی هه‌ینی، وتم: دوا کاته له کاته‌گانی روژی هه‌ینی له کاتی‌کدا که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌فرمویت: (به‌نده‌یه‌کی موس‌لمان نیه ریک بکه‌ویت له‌و کاته‌دا نو‌یژ بکات). که‌چی نه‌و کاته کاتی نو‌یژ کردن نیه، (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری سه‌لام وتی: نه‌ی ئایا پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نافه‌رمویت: (هه‌رکه‌سیک چاوه‌روانی نو‌یژی کرد هه‌ر له نو‌یژدایه هه‌تا نو‌یژ ده‌کات). وتی: وتم به‌لئ وایه، وتی: که‌واته نه‌و کاته‌یه.

١٠٤٧ - (صحيح) عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ قُبِضَ، وَفِيهِ النَّفْخَةُ، وَفِيهِ الصَّعْقَةُ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ) قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَكَيْفَ تُعْرَضُ صَلَاتُنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أَرِمْتَ؟ قَالَ: يَقُولُونَ بَلَيْتَ. فَقَالَ: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ)

واته: له ئەوسى كۆرى ئەوسهوه، دهگێر نهوه، كه وتویهتى: پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتى: رۆژى هەینی يەكێكه له رۆژه هه‌ره چاكه‌كانتان، لهو رۆژه‌دا ئادهم دروست بوو، هه‌ر لهو رۆژه‌دا وه‌فاتی كرد، لهو رۆژه‌دا فوو ده‌كړئ به‌ كه‌رنا‌دا، هه‌ر لهو رۆژه‌شدا نه‌عرته گه‌وره‌كه ده‌بى و مه‌رگى سه‌رتاسه‌رى په‌يدا ده‌بى، جا ئیوه‌ش لهو رۆژه‌دا سه‌لاواتى زۆرم له‌سه‌ر بدن، چونكه سه‌لاواته‌كانتان ده‌گاته‌وه پي‌م و راده‌نوێړئ بۆم، وتیان: ئەى پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم چۆن سه‌لاواته‌كانمانت پى ده‌گاته‌وه له كاتێكدا كه تۆ جه‌سته‌ت رزى له گۆر‌دا ؟ فەرمووی: (خوای گه‌وره جه‌سته‌ى پێغه‌مبه‌رانى حه‌رام كردوه له زه‌وى، پێغه‌مبه‌ران جه‌سته‌یان له خاكا نارزێت).

باسى ئەو كاته كامه‌يه كه دوعاو

پارانه‌وه‌ى تیدا گيرايه له رۆژى هه‌ينیدا.

٢٠٨ - باب الإِجَابَةِ آيَةُ سَاعَةِ هِيَ فِي يَوْمِ
الْجُمُعَةِ.

١٠٤٨ - (صحيح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (يَوْمُ الْجُمُعَةِ ثِنْتَا عَشْرَةَ - يُرِيدُ سَاعَةً - لَا يُوجَدُ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ شَيْئًا، إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَالْتَمِسُوهَا آخِرَ سَاعَةِ بَعْدَ الْعَصْرِ)

واته: له جابری کوری (عَبْدُ اللَّهِ) وه هاتوو، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: رۆژی جومعه دوانزه سه‌عاته - کاتیکی تێدایه دوعای تیا گیرایه - لهو کاته‌دا هه‌ر به‌نده‌یه‌کی موسولمان داوای هه‌رشتی له خوای گه‌وره بکات ئیلا خوای گه‌وره ئه‌و شته‌ی ده‌داتی، جا له سه‌عاته‌که‌ی کۆتاییدا به‌ داویدا بگه‌ڕێن له‌دوای عه‌سره‌وه.

١٠٤٩ - (ضعيف والمحفوظ موقوف) عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، قَالَ: قَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: أَسَمِعْتَ أَبَاكَ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي شَأْنِ الْجُمُعَةِ - يَعْنِي السَّاعَةَ - ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ سَمِعْتُهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (هِيَ مَا بَيْنَ أَنْ يَجْلِسَ الْإِمَامُ إِلَى أَنْ تُقْضَى الصَّلَاةُ) . قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَعْنِي عَلَى الْمُنْبَرِ.

واته: ئه‌بو بورده‌ی کوری ئه‌بو موسای ئه‌شعه‌ری ده‌لێت: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عومه‌ر ره‌زای خویان لێ بێ پێی وتم: ئایا تو هیه‌چت بیستوه سه‌بارمت به‌ دیاریکردنی ئه‌و کاته‌ی رۆژی هه‌ینی که دوعاو پارانه‌وه‌ی تێدا گیرایه، له‌ باوگته‌وه‌ که له‌ پیغه‌مبه‌ری خوای صلی الله علیه وسلم بیستی و گیرابیتی‌وه؟ وتی: وتم: به‌ئێ لێم بیستوه ده‌یوت: له‌ پیغه‌مبه‌ری خودام صلی الله علیه وسلم بیستوه ده‌یفه‌رموو: (ئه‌و کاته‌ له‌و کاته‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات که پیشنویز له‌سه‌ر مینه‌به‌ر داده‌نیشی هه‌تا نوێژ ته‌واو ده‌بی‌ت). ئه‌بو داود ده‌لێت: واته: له‌سه‌ر مینه‌به‌ر.

باسی فه‌زلی روژی هه‌ینی.

۲۰۹ - باب فضل الجمعة.

۱۰۵۰ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ، غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَ الْجُمُعَةِ إِلَى الْجُمُعَةِ وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَمَنْ مَسَّ الْحَصَى فَقَدْ لَغَا)

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌سێک به‌ شی‌وه‌یه‌کی باش ده‌ستنویژی گرت و له‌ پاشدا هات بو‌ نوێژی هه‌ینی و باش گوێی گرت و بێ‌ده‌نگ بوو، خوا له‌ تاوانه‌کانی نی‌وان ئه‌و هه‌ینی‌ه‌و هه‌ینی‌ه‌کی تری ده‌بوری و سی‌ روژی زیات‌ریش، ئه‌وه‌ی ده‌ست بدات له‌ به‌رد ئه‌وه‌ هه‌س‌ی پر‌وپ‌و‌چی کرد‌وه.

۱۰۵۱ - (ضعيف) عَنْ عَطَاءٍ الْخُرَّاسَانِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنِي عَطَاءُ الْخُرَّاسَانِيُّ عَنْ مَوْلَى امْرَأَتِهِ أُمِّ عُثْمَانَ، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى مِنْبَرِ الْكُوفَةِ يَقُولُ: (إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ غَدَتِ الشَّيَاطِينُ بِرَأْيَاتِهَا إِلَى

الْأَسْوَاقِ، فَيَرْمُونَ النَّاسَ بِالْتَّرَائِثِ - أَوْ: الرِّبَائِثِ -
 وَيُثَبِّطُونَهُمْ عَنِ الْجُمُعَةِ، وَتَغْدُو الْمَلَائِكَةُ فَيَجْلِسُونَ
 عَلَى أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ، فَيَكْتُبُونَ الرَّجُلَ مِنْ سَاعَةٍ،
 وَالرَّجُلَ مِنْ سَاعَتَيْنِ، حَتَّى يَخْرُجَ الْإِمَامُ، فَإِذَا جَلَسَ
 الرَّجُلُ مَجْلِسًا يَسْتَمْكِنُ فِيهِ مِنَ الْإِسْتِمَاعِ وَالنَّظَرِ،
 فَأَنْصَتَ وَلَمْ يَلْغُ، كَانَ لَهُ كِفْلَانِ مِنْ أَجْرِ فَإِنْ نَأَى
 وَجَلَسَ حَيْثُ لَا يَسْمَعُ فَأَنْصَتَ وَلَمْ يَلْغُ، كَانَ لَهُ كِفْلٌ
 مِنْ أَجْرِ، وَإِنْ جَلَسَ مَجْلِسًا يَسْتَمْكِنُ فِيهِ مِنَ
 الْإِسْتِمَاعِ وَالنَّظَرِ، فَلَغَا وَلَمْ يُنْصِتْ، كَانَ لَهُ كِفْلٌ مِنَ
 وَزْرِ، وَمَنْ قَالَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ لِصَاحِبِهِ صَهْ، فَقَدْ لَغَا،
 وَمَنْ لَغَا فَلَيْسَ لَهُ فِي جُمُعَتِهِ تِلْكَ شَيْءٌ ثُمَّ يَقُولُ
 فِي آخِرِ ذَلِكَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَقُولُ ذَلِكَ.

واته: له (عطاء)ی خۆراسانیهوه، له به‌ندهی خێزانه‌که‌یهوه دایکی (عُثْمَان) ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له پێشه‌وا عه‌لیم ره‌زای خوای لی بێ بیستوه له‌سه‌ر مینه‌ری کوفه ده‌یفه‌رموو: کاتی که روژی هه‌ینی هات شه‌یاتینه‌کان به‌ ئالاو په‌رچه‌می تایبه‌ت به‌ خۆیانه‌وه ده‌رژینه‌ ناو بازاره‌کانه‌وه، گو‌سپ و ته‌گه‌ره ده‌خه‌نه به‌رده‌م نوێژخوێنانه‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی له نوێژی هه‌ینی دوايان بخه‌ن، مه‌لانیکه‌ش له‌به‌یانی زوووه‌وه له‌سه‌ر ده‌رگای مزگه‌وت داده‌نیشن، ئه‌و که‌سه‌ی

له سه‌عاتی یه‌که‌مدا هات بۆ مزگه‌وت دهنوسن له سه‌عاتی یه‌که‌مدا هاتوووه،
 ئه‌و که‌سه‌ی له سه‌عاتی دووه‌مدا هات بۆ مزگه‌وت دهنوسن له سه‌عاتی دووه‌مدا
 هاتوووه، هه‌تا وتاریبێژ ده‌چیته‌ سه‌ر مینه‌به‌ر بۆ وتاردان، ئه‌گه‌ر که‌سی بۆی
 گونجا له شوینیکدا دانیش گویی له وتاریبێژ بوو چاویشی لێی بوو، بێ‌ده‌نگ
 گویی لێ بگرێ و قسه‌ی پڕو پوچ نه‌کات، ئه‌وه‌ دوو به‌ش خێرو چاکه‌ی بۆ
 دهنوسۆیت، به‌لام ئه‌گه‌ر دوورکه‌وته‌وه‌و له شوینیکدا دانیش گویی له‌وتاریبێژ
 نه‌بوو بێ‌ده‌نگ دانیشی و قسه‌ی پڕو پوچ نه‌کات، ئه‌وه‌ به‌شی خێرو چاکه‌ی بۆ
 دهنوسۆیت، به‌لام ئه‌گه‌ر بۆی گونجا له شوینیکدا دانیش گویی له وتاریبێژ بوو
 چاویشی لێی بوو، بێ‌ده‌نگ نه‌بی و قسه‌ی پڕو پوچ بکات، ئه‌وه‌ به‌شی تاوانی بۆ
 دهنوسریت، هه‌رکه‌س له رۆژی هه‌ینیدا به‌ هاوڕێکه‌ی بلی بێ‌ده‌نگ به‌، ئه‌وه
 قسه‌ی پڕوپوچی کردوه، ئه‌و که‌سه‌ش قسه‌ی پڕوپوچ بکات ئه‌وه‌ نوێژی هه‌ینی
 بۆ نیه، پێشه‌وا عه‌لی له کۆتایی وتاره‌که‌وه‌ وتی: له پێغه‌مبه‌ری خودام صلی
 الله علیه وسلم بیستوه‌ ئاوی فهرموو.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ، عَنْ ابْنِ جَابِرٍ قَالَ: بِالرَّبَائِثِ،
 وَقَالَ: مَوْلَى امْرَأَتِهِ أُمُّ عُمَانَ بْنِ عَطَاءٍ.

ئه‌بو داود ده‌لیت: وه‌لیدی کوری موسلیم، له جابره‌وه ئه‌م فهرموده‌ی
 گێراوه‌ته‌وه، وه‌لید وتی: پێشه‌وا عه‌لی وتی: (بِالرَّبَائِثِ). هه‌روه‌ها وتی:
 به‌نده‌ی خێزانه‌که‌ی دایکی (عُمَانَ) ی کوری (عَطَاء).

باسي هه پشه‌ي توند له و که سانه‌ي که
تهرگي نويزي هه يني ده کهن.

۲۱۰ - باب التَّشْدِيدِ فِي تَرْكِ الْجُمُعَةِ.

۱۰۵۲ - (حسن صحيح) عَنْ أَبِي الْجَعْدِ الضَّمَرِيِّ - وَكَانَتْ لَهُ
صُحْبَةٌ - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ:
(مَنْ تَرَكَ ثَلَاثَ جُمُعٍ تَهَاوُنًا بِهَا طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قَلْبِهِ)

واته: نهبو جه عدي (ضمري) - که هاوه لیتی پیغه مبهري صلی الله علیه
وسلم گردبوو - ده لیت: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فهرموو یه تی:
(هه رکه سی که مته رخه می بکات سی جومعه له سه ریه که به بی نیش و کاریکی
زور زهروور و به هانه یه کی شهرعی و پیویست واز له نويزی جه ماعه تی
جومعه بهینی نهوه خوی گه وره مؤر ده دا له سه ر دلی).

باسی که‌فاره‌تی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ته‌رکی
نویژی هه‌ینی ده‌کات.

۲۱۱ - باب کَفَّارَةِ مَنْ تَرَكَهَا.

۱۰۵۳ - (ضعیف) عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ فَلْيَتَصَدَّقْ بِدِينَارٍ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَبِنِصْفِ دِينَارٍ) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَكَذَا رَوَاهُ خَالِدُ بْنُ قَيْسٍ، وَخَالَفَهُ فِي الْإِسْنَادِ، وَوَافَقَهُ فِي الْمَتْنِ.

[المشكاة: ۱۳۷۴].

واته: له سه‌موره‌ی کوری جوندوبه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: هه‌رکه‌سی به‌بی به‌هانه‌یه‌کی شه‌ری و پی‌ویست ته‌رکی نویژی هه‌ینی بکات ئه‌وه با دیناری بکات به‌ خیر، ئه‌گه‌ر توانای نه‌بوو با نیو دینار بکات به‌ خیر. ئه‌بو داود ده‌لیت: هه‌ر به‌و شی‌ویه‌ خالیدی کوری قه‌یس گیراویه‌تی‌ه‌وه، هم‌ام راوی فهرموده‌که له سه‌نه‌دی فهرموده‌که‌دا جیاوازی هه‌یه، به‌لام له مه‌تنی فهرموده‌که‌دا وه‌ک یه‌کن.

١٠٥٤ - (ضعیف) عَنْ قُدَّامَةَ بْنِ وَبَرَةَ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ فَاتَتْهُ الْجُمُعَةُ مِنْ غَيْرِ عُدْرٍ، فَلْيَتَصَدَّقْ بِدِرْهَمٍ، أَوْ نِصْفِ دِرْهَمٍ، أَوْ صَاعِ حِنْطَةٍ، أَوْ نِصْفِ صَاعٍ) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ سَعِيدُ بْنُ بَشِيرٍ، عَنْ قَتَادَةَ هَكَذَا إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: (مُدًّا أَوْ نِصْفَ مُدٍّ)

واته: له قودامه‌ی کوری وه‌به‌ره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌خه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: هه‌رکه‌سی به‌بی به‌هانه‌یه‌کی شه‌ری و پی‌ویست نو‌یژی هه‌ینی به‌وته‌ینی، ئه‌وه با دره‌مه‌ی بکات به‌ خیر، یان نیو دره‌م، یان (صاع) ی گهنم، یان نیو (صاع)^١. ئه‌بو داود ده‌لێت: سه‌عیدی کوری به‌شیر به‌ هه‌مان شیوه له فه‌تاده‌وه گیراویه‌تیه‌وه، ته‌نها ئه‌وه‌نده نه‌ییت که فهرمووی: ((مُدّ) ی یان نیو (مُدّ))^٢.

^١ - ئه‌و (صاع)ه‌ی که پی‌خه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌کاری هێناوه بریتی بووه له چوار مشت ئه‌م چوار مشت‌ه‌ش داده‌نرێت به‌ به‌سی لیتر به‌ پی‌وانه، یه‌کسانیشه به‌ ٢٤٠٠ گرام به‌ کێشانه. (الفقه المنهجي على مذهب الامام الشافعي).

^٢ - (مُدّ) یکه‌کسانه به‌ پرر مشت: که به‌ کێشانه ده‌کاته (رطل) و سی‌یه‌کی (رطل) یکه‌ به‌ (رطل) ی به‌غدادی، که یه‌کسانه به‌ نزیکه‌ی ٦٠٠ گرام. (الفقه المنهجي).

باسی نوێژی ههینی لهسه رکێ واجبه.

٢١٢ - باب مَنْ تَجِبُ عَلَيْهِ الْجُمُعَةُ.

١٠٥٥ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ يَنْتَابُونَ الْجُمُعَةَ مِنْ مَنَازِلِهِمْ، وَمِنْ الْعَوَالِي.

واته: له خاتو عائشهی خیزانی پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم دهگیرنهوه، که وتویهتی: خهک جار له دواى جار له ناو ماله گانیانهوه دههاتن بو نوێژی ههینی، ههروهها له (عوالی)یهوه - لهلای خۆر ههلاتی مه دینهوه که نزیکترینیان سی تا چوار میل له مه دینهوه دوور بوون - .

١٠٥٦ - (ضعيف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْجُمُعَةُ عَلَى كُلِّ مَنْ سَمِعَ النِّدَاءَ)

واته: له (عبدُ الله)ی کوری عومهروه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نوێژی ههینی واجبه لهسه ره موو که سیك که بانگی ههینی ببیستیت).

باسی نویژی هه‌ینی له‌روژی باراندا.

۲۱۳ - باب الْجُمُعَةِ فِي الْيَوْمِ الْمَطِيرِ.

۱۰۵۷ - (ضعيف وصحيح وقفه) عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ يَوْمَ حُنَيْنٍ كَانَ يَوْمَ مَطَرٍ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُنَادِيَهُ: أَنْ الصَّلَاةُ فِي الرَّحَالِ.

واته: له ئه‌بو مه‌لیحه‌وه، له باوکیه‌وه، ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: روژی - جه‌نگی - حونه‌ین^۱ باران بوو، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا به‌سه‌ر بانکبێژه‌که‌یدا، که بانگ بدات و بلی: له‌شوینی خۆتاندا نویژ بکه‌ن.

۱۰۵۸ - (صحيح) عَنْ أَبِي مَلِيحٍ، أَنَّ ذَلِكَ كَانَ يَوْمَ جُمُعَةٍ.

واته: له ئه‌بو مه‌لیحه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که ئه‌و روژه روژی هه‌ینی بوو.

۱۰۵۹ - (صحيح) عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ شَهِدَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَمَنَ الْحُدَيْبِيَّةِ فِي يَوْمِ جُمُعَةٍ وَأَصَابَهُمْ مَطَرٌ لَمْ تَبْتَلْ أَسْفَلَ نِعَالِهِمْ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يُصَلُّوا فِي رِحَالِهِمْ.

^۱ - حونه‌ین شیویکه له‌نیوان مه‌ککه و (طائف)دا.

واته: له ئه‌بو مه‌لیحه‌وه، له باوکیه‌وه، ده‌گێڕنه‌وه، که خۆی ئاماده بووه له زه‌مانی حوده‌یبیه‌دا له‌په‌ڕۆی هه‌ینیدا باران باری ژێر نه‌علی ته‌ر نه‌کرد، پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم فهرمانی کرد به خه‌لك له‌شوینی خۆیاندا نوێژ بکه‌ن.

باسی دواکه‌وتن له نوێژی جه‌ماعه‌ت
له‌شه‌وی سه‌رمادا یان له‌شه‌وی باراندا.

٢١٤ - بابُ التَّخْلُفِ عَنِ الْجَمَاعَةِ فِي اللَّيْلَةِ
الْبَارِدَةِ (أَوْ اللَّيْلَةِ الْمَطِيرَةِ).

١٠٦٠ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ نَزَلَ بِضَجْنَانَ فِي لَيْلَةٍ
بَارِدَةٍ، فَأَمَرَ الْمُتَأَدِّيَ فَنَادَى: أَنْ الصَّلَاةُ فِي الرَّحَالِ.

واته: نافع وتی: ئیبنو عومه‌ر ره‌زای خوايان لی بئی له‌شه‌ویکی سارددا له (ضجنان) دابه‌زی فهرمانی دا به‌سه‌ر بانکبێژدا، که بانگ بدات، له بانگه‌که‌یدا بلی: ئاگادارب‌ن مه‌یه‌ن بۆ نوێژی جه‌ماعه‌ت، به‌لکو هه‌ر له شوینی خۆتاندا نوێژ بکه‌ن.

^١ - شوینی‌که له‌نزیک مه‌که‌وه.

عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا كَانَتْ
لَيْلَةٌ بَارِدَةٌ أَوْ مَطِيرَةٌ أَمَرَ الْمُنَادِيَ فَنَادَى: الصَّلَاةُ فِي
الرَّحَالِ.

واته: له ئیبنو عومره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری
صلی الله علیه وسلم له‌شه‌ویکی سارماو سوڵه‌دا یان باراندا فهرمانی دا به‌سه‌ر
بانکبیزدا، که بانگ بدات، له بانگه‌که‌یدا بلی: له شوینی خۆتان نویژ بکه‌ن.

١٠٦١ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ ، قَالَ: نَادَى ابْنُ عُمَرَ بِالصَّلَاةِ بِضَجَّانَ،
ثُمَّ نَادَى: أَنْ صَلُّوا فِي رِحَالِكُمْ، قَالَ فِيهِ: ثُمَّ حَدَّثَ
عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَأْمُرُ
الْمُنَادِيَ فَيُنَادِي بِالصَّلَاةِ، ثُمَّ يُنَادِي: (أَنْ صَلُّوا فِي
رِحَالِكُمْ، فِي اللَّيْلَةِ الْبَارِدَةِ، وَفِي اللَّيْلَةِ الْمَطِيرَةِ فِي
السَّفَرِ).

واته: له نافع‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ئیبنو عومره‌ ره‌زای خویان لی
بی له (ضجّان) بانکیدا بو نویژ، له‌باشدا بانکیدا وتی: له شوینی خۆتاندا نویژ
بکه‌ن. راوی له فهرموده‌که‌یدا وتی: ئینجا له پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه
وسلم گیرایه‌وه، که فهرمانی داوه به‌سه‌ر بانکبیزدا، له‌شه‌وی ساردو له شه‌وی
باراندا له سه‌فه‌را بانگ بدات، له بانگه‌که‌یدا بلی: ئاگادارین مه‌یه‌ن بو نویژی
جه‌ماعه‌ت به‌ئکو له شوینی خۆتان نویژ بکه‌ن.

www.igra.ahlamontada.com

له‌سه‌فه‌را له‌شه‌وی ساردا یان باراندا فهرمانی ده‌دا به‌سه‌ر بانکبیژدا، که بلی: ئاگادارب‌ن مه‌یه‌ن بۆ نویژی جه‌ماعه‌ت به‌لکو له‌ شوینی خۆتان نویژ بکه‌ن.

١٠٦٣ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ - يَعْنِي أَدْنًا بِالصَّلَاةِ فِي لَيْلَةِ ذَاتِ بَرْدٍ وَرِيحٍ - فَقَالَ: أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُ الْمُؤَدَّنَ إِذَا كَانَتْ لَيْلَةٌ بَارِدَةٌ أَوْ ذَاتُ مَطَرٍ يَقُولُ: أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ.

واته: له‌ نافعه‌وه، ده‌گێر‌نه‌وه، که ئیبنو عه‌مه‌ر ره‌زای خوايان لی بۆ - واته‌ بانگیدا بۆ نویژ له‌شه‌ویکی ساردوو باو بۆراندا - وتی: ئاگادارب‌ن مه‌یه‌ن بۆ نویژی جه‌ماعه‌ت به‌لکو له‌ شوینی خۆتان نویژ بکه‌ن، له‌ شوینی خۆتان نویژ بکه‌ن، له‌پاشدا وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌شه‌وی سارددا یان باراندا فهرمانی ده‌دا به‌سه‌ر بانکبیژدا، که بلی: ئاگادارب‌ن مه‌یه‌ن بۆ نویژی جه‌ماعه‌ت به‌لکو له‌ شوینی خۆتان نویژ بکه‌ن.

١٠٦٤ - (منکر) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: نَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَلِكَ فِي الْمَدِينَةِ فِي اللَّيْلَةِ الْمَطِيرَةِ، وَالْغَدَاةِ الْقُرَّةِ.

واته: ئیبنو عه‌مه‌ر ره‌زای خوايان لی بۆ وتی: بانکبیژه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ مه‌دینه‌ له‌شه‌ویکی باران و، به‌یانیه‌کی سه‌رماو سوڵه‌دا

بە هەمان شیوه بانگیدا - واتە وتی: ئاگادارین مەیهن بۆ نوێژی جەماعەت بە لکو له شوینی خۆتان نوێژ بکەن - .

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَى هَذَا الْخَبَرُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْأَنْصَارِيُّ، عَنِ الْقَاسِمِ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ فِيهِ: فِي السَّفَرِ.

ئەبو داود دەئێت: ئەم بەسەرھاتە یەحیای کۆری سەعیدی ئەنصارى لە قاسمەو، لە ئیبنو عەمەرەو، رەزای خاویان لى بى، ئەویش لە پێغەمبەرەو، صلى الله عليه وسلم، گێراویەتیەو، یەحیا لە فەرمودەگەیدا وتی: لەسەفەردا.

١٠٦٥ - (صحيح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَمَطَرْنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لِيُصَلِّ مَنْ شَاءَ مِنْكُمْ فِي رَحْلِهِ)

واتە: لە جابرەو دەگێرنەو، گە وتویەتی: ئێمە لە سەفەرێکدا لەگەڵ پێغەمبەری خوادا بووین صلى الله عليه وسلم باران دەباری، پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (هەرکەس دەیهوێت با لەشوینی خۆی نوێژ بکات).

١٠٦٦ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ ابْنِ عَمٍّ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ: أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ قَالَ لِمُؤَدِّهِ فِي يَوْمٍ مَطِيرٍ: إِذَا قُلْتَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَلَا تَقُلْ: حَيَّ عَلَى

الصَّلَاةِ. قُلْ صَلُّوا فِي بُيُوتِكُمْ. فَكَأَنَّ النَّاسَ اسْتَنْكَرُوا
ذَلِكَ! فَقَالَ: قَدْ فَعَلَ ذَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي، إِنَّ الْجُمُعَةَ
عَزَمَةٌ، وَإِنِّي كَرِهْتُ أَنْ أُخْرِجَكُمْ، فَتَمْشُونَ فِي الطَّيْنِ
وَالْمَطَرِ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی گورێ (حَارِث) ی گورێ مامی ئیبنو سیرینه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که ئیبنو عه‌باس ره‌زای خوايان لێ بێ له‌روژی باران باریندا به بانگ‌ده‌ره‌که‌ی ده‌وت: کاتی وت: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ). مه‌لێ: (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ). به‌لکو بلی: له مالی خوتاندا نوێژ بکه‌ن، خه‌لکه‌که ئینکاریان کرد! ئیبنو عه‌باسیش وتی: نه‌و که‌سه‌ی له‌من چاکتر بوو نه‌وه‌ی کردوه که پی‌غه‌مبه‌ره‌ی صلی الله علیه وسلم، نوێژی هه‌ینی واجبه به‌لام من چه‌زم نه‌کرد بیا نه‌ینمه‌ده‌ر به‌ناو قورو لیته‌دا برۆن.

باسی نوێژی هه‌ینی ئافره‌ت و به‌نده‌.

٢١٥ - باب الْجُمُعَةِ لِلْمَمْلُوكِ وَالْمَرْأَةِ.

١٠٦٧ - (صحيح) عَنْ طَارِقِ بْنِ شَهَابٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً عَبْدٌ مَمْلُوكٌ أَوْ امْرَأَةٌ أَوْ صَبِيٌّ أَوْ مَرِيضٌ)

واته: له (طارق) ی کوری شیهابه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: نوێزی هه‌ینی حه‌قیکی پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسوئمانی که به جه‌ماعه‌ت بیکات، جگه له چوار که‌س: به‌نده‌یه‌کی خاوه‌ندار، یان ئافه‌رت، یان مندال، یا نه‌خۆش.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: طَارِقُ بْنُ شِهَابٍ قَدْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَسْمَعْ مِنْهُ شَيْئًا.

نه‌بو داود ده‌لێت: (طارق) ی کوری شیهاب پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم دیوه به‌لام هه‌ج شتیکی لی نه‌بیستوه.

باسی نوێزی هه‌ینی له گونده‌کان.

٢١٦ - باب الْجُمُعَةِ فِي الْقُرَى.

١٠٦٨ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: إِنَّ أَوَّلَ جُمُعَةٍ جُمِعَتْ فِي الْإِسْلَامِ بَعْدَ جُمُعَةِ جُمِعَتْ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ لَجُمُعَةٍ جُمِعَتْ بِجُؤَاءَاءَ، قَرْيَةٍ مِنْ قُرَى الْبَحْرَيْنِ، قَالَ عُثْمَانُ: قَرْيَةٌ مِنْ قُرَى عَبْدِ الْقَيْسِ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوايان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: یه‌که‌م نوێزی هه‌ینی که

لهئیسلامدا کرا له دواى ئه و نوێزى ههینییهى که له مزگه وته کهى پیغه مبهرى
خوادا صلى الله عليه وسلم له مه دینه کرا ئه و نوێزى ههینییه بوو له گوندی
(جَوَاءَاء) کرا، که گوندیکه له گوندهکانی به حرهین، (عُثْمَان) راوی فهرموده که
وتی: گوندیکه له گوندهکانی (عَبْدُ الْقَيْس) .

١٠٦٩ - (حسن) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبٍ بْنِ مَالِكٍ - وَكَانَ قَائِدَ
أَبِيهِ بَعْدَ مَا ذَهَبَ بَصْرَهُ - عَنْ أَبِيهِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ،
أَنَّهُ كَانَ إِذَا سَمِعَ النِّدَاءَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ تَرَحَّمَ لَأَسْعَدَ بْنِ
زُرَّارَةَ، فَقُلْتُ لَهُ: إِذَا سَمِعْتَ النِّدَاءَ تَرَحَّمْتَ لَأَسْعَدَ بْنِ
زُرَّارَةَ؟ قَالَ: لَأَنَّهُ أَوَّلُ مَنْ جَمَعَ بِنَا فِي هَزْمِ النَّبِيتِ،
مِنْ حَرَّةِ بَنِي بَيَاضَةَ، فِي نَقِيعٍ يُقَالُ لَهُ: نَقِيعُ
الْخَضِصَاتِ، قُلْتُ كَمْ أَنتُمْ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: أَرْبَعُونَ.

واته: كه عبي كورى ماليك دواى ئه وهى كه چاوه گانی له ده ستدا (عَبْدُ
الرَّحْمَنِ) كورى چاوساغى بوو ده ستى ده گرت و ده بىرد بۆ نوێزى جه ماعه ت،
جا (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) كورى ده لیت: كاتى كه باوكم گووى له بانگى نوێزى
ههینی ده بوو ده پارپه وه ره حمه تى ده نارد بۆ ئه سه ده كورى زراره، جارێ
پێم وت: بۆچى كاتى كه گویت له بانگى نوێزى ههینی ده بێت ده پارپه ته وه بۆ
ئه سه ده كورى زراره؟ وتی: چونكه يه كه م كه س بوو نوێزى ههینی به
جه ماعه ت بۆ كردين له دى (هَزْمِ النَّبِيتِ) له هه وار (حَرَّةِ) (بَنِي بَيَاضَةَ) له
نزىك زۆنگا و پكه وه كه پێيان ده وت: (نَقِيعُ الْخَضِصَاتِ) - شوپنیکه ده وری
میلێ له مه دینه وه دووره - وتم: ئه و كاته ئیوه چه ند كه س ده بوون؟ وتی: چل
كه س ده بووین.

باسی ئه‌گه‌ر روژنی هه‌ینی ریکه‌وتی روژنی جه‌ژنی کرد.

٢١٧ - باب إِذَا وَافَقَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ يَوْمَ عِيدٍ.

١٠٧٠ - (صحيح) عَنْ إِيَّاسِ بْنِ أَبِي رَمْلَةَ الشَّامِيِّ، قَالَ: شَهِدْتُ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ وَهُوَ يَسْأَلُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ قَالَ: أَشَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِيدَيْنِ اجْتَمَعَا فِي يَوْمٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَكَيْفَ صَنَعَ؟ قَالَ: صَلَّى الْعِيدَ، ثُمَّ رَخَّصَ فِي الْجُمُعَةِ فَقَالَ: (مَنْ شَاءَ أَنْ يُصَلِّيَ فَلْيُصَلِّ).

واته: له ئياسی کوپی ئه‌بو ره‌ملهی شامیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: مه‌عاویه‌ی کوپی ئه‌بو سوفیانم دی پرسپاری ده‌کرد له زهیدی کوپی ئه‌رقه‌م پپی وت: ئایا تو ئاماده‌بویت له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم که دوو جه‌ژن پیکه‌وه له‌روژیکدا کو‌بو‌بیته‌وه؟ - واته جه‌ژنی هه‌ینی و جه‌ژنی قوربان یان جه‌ژنی هه‌ینی و جه‌ژنی ره‌مه‌زان - وتی: به‌ئێ، مه‌عاویه‌ وتی: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له‌و روژه‌دا چی کرد؟ زهید وتی: نوێژی جه‌ژنی کرد، له‌پاشدا رپی پیداین که نوێژی هه‌ینی نه‌که‌ین، فهرمووی: (هه‌رکه‌س ده‌یه‌وێت نوێژی هه‌ینی بکات با بیکات).

١٠٧١ - (صحيح) عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَاحٍ، قَالَ: صَلَّى بِنَا ابْنُ الزُّبَيْرِ فِي يَوْمِ عِيدٍ فِي يَوْمِ جُمُعَةٍ أَوَّلَ النَّهَارِ، ثُمَّ رَحْنَا إِلَى الْجُمُعَةِ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْنَا، فَصَلَّيْنَا وَحْدَانًا، وَكَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ بِالطَّائِفِ، فَلَمَّا قَدِمَ ذَكَّرْنَا ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: أَصَابَ السُّنَّةَ.

واته: له (عطاء)ی کوری ئه‌بو ره‌باحه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ئیبنو زوبه‌یر له سه‌ره‌تای روژی هه‌ینی‌وه به‌رنوێژی نوێژی جه‌ژنی بو‌ گردین، له‌پاشدا چووین بو‌ نوێژی هه‌ینی، نه‌هاته‌ده‌روه بو‌ ناومان بو‌ ئه‌وه‌ی به‌رنوێژی نوێژی هه‌ینی‌مان بو‌ بکات، ئیمه‌ش به‌ ته‌نیا نوێژی نیوه‌پۆمان کرد، له‌و کاته‌دا ئیبنو عه‌باس ره‌زای خوایان لی بی له (طائف) بوو، کاتی که گه‌رایه‌وه به‌سه‌ره‌اته‌که‌مان بو‌ گیرایه‌وه وتی: سونه‌تی پێکاوه.

١٠٧٢ - (صحيح) عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: قَالَ عَطَاءٌ: اجْتَمَعَ يَوْمَ جُمُعَةٍ وَيَوْمَ فِطْرِ عَلَى عَهْدِ ابْنِ الزُّبَيْرِ فَقَالَ: عِيدَانِ اجْتَمَعَا فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ، فَجَمَعَهُمَا جَمِيعًا، فَصَلَّاهُمَا رَكَعَتَيْنِ بُكْرَةً، لَمْ يَزِدْ عَلَيْهِمَا حَتَّى صَلَّى الْعَصْرَ.

واته: له ئیبنو جوهره‌یجه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: (عطاء) وتی: له‌سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی ئیبنو زوبه‌یردا روژی جه‌ژن و روژی هه‌ینی که‌وته‌یه‌ک روژه‌وه، ئیبنو زوبه‌یر وتی: دوو جه‌ژن له‌روژی‌کدا کۆبونه‌ته‌وه، له‌کاتی

نویژی جه‌ژندا له‌جیاتى نویژی هه‌دوو جه‌ژنه‌که دوو رکاتمان پیکه‌وه به
جه‌ماعه‌ت کرد، ئیتر هه‌تا نویژی عه‌سر نویژمان نه‌کرد.

١٠٧٣ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (قَدْ اجْتَمَعَ فِي يَوْمِكُمْ عِيدَانِ، فَمَنْ
شَاءَ أَجْزَأَهُ مِنَ الْجُمُعَةِ، وَإِنَّا مُجْمَعُونَ)

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه
وسلم فهرموویه‌تى: لهم رۆژهدا بو ئیوه دوو جه‌ژن کۆبونته‌وه، ئه‌وه‌ی
ده‌یه‌وێت نویژی جه‌ژن بکات ئه‌وه برى نویژی هه‌ینی ده‌که‌وێت، به‌لام ئیمه
نویژی هه‌ینی ده‌که‌ین.

باسی له نویژی به‌یانى رۆژى هه‌ینی چى
سوره‌تى ده‌خوینریت؟

٢١٨ - باب مَا يُقْرَأُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ.

١٠٧٤ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ (تَنْزِيلُ)
السَّجْدَةِ، وَ(هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ).

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گێرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له نوێزی به‌یانی روژی هه‌ینیدا ئهم دوو سوره‌ته‌ی ده‌خویند سوره‌تی: (السَّجْدَة) و سوره‌تی: (الْإِنْشَان).

۱۰۷۵ - (صحيح) عَنْ شُعْبَةَ، عَنْ مُخَوَّلٍ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ وَزَادَ: فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ بِسُورَةِ الْجُمُعَةِ وَ (إِذَا جَاءَكَ الْمُتَفَقُّونَ).

واته: له شوعبه‌وه، له موخه‌وه‌له‌وه، به هه‌مان سه‌نه‌دو مانا فهرموده‌ی پيشو هاتووه، به‌لام ئهمه‌ی بو زیادکرد: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له نوێزی هه‌ینیدا ئهم دوو سوره‌ته‌ی ده‌خویند سوره‌تی: (الْجُمُعَة) و سوره‌تی: (الْمُتَفَقُّونَ).

باسی سه‌باره‌ت به له‌به‌رکردنی پو‌شاک‌ی

روژی هه‌ینی.

۲۱۹ - باب اللبس للجمعة.

۱۰۷۶ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَأَى حُلَّةَ سِرَاءٍ - يَعْنِي تَبَاعُ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ - فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ فَلَبِسْتَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلِلْوَفْدِ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي

الْآخِرَةِ) ثُمَّ جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا حُلَّةٌ، فَأَعْطَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ مِنْهَا حُلَّةً، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَسَوْتَنِيهَا وَقَدْ قُلْتَ فِي حُلَّةِ عَطَارِدَ مَا قُلْتَ؟! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَمْ أَكْسُكَهَا لِتَلْبَسَهَا!) فَكَسَاهَا عُمَرُ أَخَا لَهُ مُشْرِكًا بِمَكَّةَ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) کۆری عومەر وه رهزای خویان لى بى دهگێرنه وه، که عومهرى کۆرى (خَطَّاب) رهزای خوی لى بى (حُلَّة سیراء) ی بینى که پۆشاکیکه له ئاوریشم - واته له بهردهم مزگهوتدا دهیانفرۆشت - وتى: خۆزگه ئه ی پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم قاتى له م پۆشاکهت دهکړى و له روژانى ههینیدا له بهرت دهکرد ههروه ها له کاتیکیدا که نوینه رهکانیش دینه لات، پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (بِیگومان ته نه ها ئه و که سانه له بهرى ده که ن که به شى باشیان نیه له دواړوژدا). له پاشدا پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم چهند پۆشاکیکى له و جوړه ی بۆ هات، پۆشاکیکى دا به عومهرى کۆرى (خَطَّاب)، عومهر وتى: ئه ی پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم له بهرى بکه م له کاتیکیدا که تۆ دهرباره ی له بهر کردنى (حُلَّة عَطَارِد) ^۱. ئاوا ئاوات فەرموو؟! پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (بۆ ئه وه پیم نه دايت له بهرى بکه يت!). - به ئکو بۆ ئه وه پیم دايت که سوودى لى ببینی - عومهر رهزای خوی لى بى براهی کی دایکی هه بوو له مه که که هاوه ل بۆ بریاردهر بوو دای به و.

^۱ - (عطارد) خاوهنى پۆشاکه ئاوریشمه که بوو.

۱۰۷۷ - (صحيح) عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ ، قَالَ: وَجَدَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ حُلَّةً اسْتَبْرَقَ تَبَاعُ بِالسُّوقِ، فَأَخَذَهَا فَآتَى بِهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: ابْتَغِ هَذِهِ تَجَمَّلْ بِهَا لِلْعِيدِ وَلِلْوَفْدِ، ثُمَّ سَاقَ الْحَدِيثَ، وَالْأَوَّلُ أَتَمُّ.

واته: له سالمه‌وه، له باوکیه‌وه - واته (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ عومهر ره‌زای خوایان لی بی - ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: عومهری کورێ (خَطَّاب) ره‌زای خوای لی بی پۆشاکێ ئاوریشمی بینی له بازار ده‌یانفرۆشت، پۆشاکێکی هه‌لگرت و هینای بو پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: ئەم پۆشاکه بکړه خوټی پێ برازینه‌وه له روژی چه‌ژن و له کاتی‌کدا که نوینه‌ره‌کان دینه‌لات، له‌پاشدا راوی فهرموده‌که‌ی گێرايه‌وه، به‌لام فهرموده‌ی یه‌که‌م ته‌واو تره‌.

۱۰۷۸ - (صحيح) عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى بْنِ حَبَّانَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا عَلَى أَحَدِكُمْ أَنْ وَجَدَ - أَوْ: مَا عَلَى أَحَدِكُمْ أَنْ وَجَدْتُمْ - أَنْ يَتَّخِذَ ثَوْبَيْنِ لِيَوْمِ الْجُمُعَةِ سِوَى ثَوْبَيْ مَهْنَتِهِ) قَالَ عَمْرُو: وَأَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي حَبِيبٍ، عَنْ مُوسَى بْنِ سَعْدٍ، عَنْ ابْنِ حَبَّانَ، عَنْ ابْنِ سَلَامٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ذَلِكَ عَلَى الْمِنْبَرِ.

واته: له موحه‌مه‌دی کورپی یه‌حیای کورپی حییبانه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کێ له ئیوه ئه‌گه‌ر توانای هه‌بوو وا چاکه‌ دوو ده‌ست جل و به‌رگ بکړیت بۆ نوێزی هه‌ینی، جگه‌ له جلی ئیش و کاری). عه‌مر وتی: ئیبنو ئه‌بو حه‌بییب، له موسای کورپی سه‌عه‌ده‌وه، له ئیبنو حییبانه‌وه، له ئیبنو سه‌لامه‌وه، بۆی گیرامه‌وه، که گوێی له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بووه له‌سه‌ر مینه‌ر نه‌مه‌ی فهرموده‌.

باسی سه‌رچاککردنی رۆژی هه‌ینی

له‌ مزگه‌وتدا له‌پیش نوێژدا.

٢٢٠ - باب التَّحْلُقِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ.

١٠٧٩ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الشَّرَاءِ وَالْبَيْعِ فِي الْمَسْجِدِ، وَأَنْ تُنْشَدَ فِيهِ ضَالَّةٌ، وَأَنْ يُنْشَدَ فِيهِ شِعْرٌ، وَنَهَى عَنِ التَّحْلُقِ قَبْلَ الصَّلَاةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ.

واته: له عه‌مری کورپی شوعه‌یبه‌وه، له‌باوکیه‌وه، له‌باپیری‌وه ده‌گیرنه‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌م شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌کردوه له‌مزگه‌وتدا: کړین و فروشتن، بانگه‌واز بۆ شتی ونبوو، خویندنه‌وه‌ی شیعر و هۆنراوه. هه‌روه‌ها سه‌رچاککردن له‌پیش نوێژی رۆژی هه‌ینی دا.

باسی سه بارهت به دانانی مینه به له مزگه وتدا.

۲۲۱ - باب فی اتخاذا المنبر.

۱۰۸۰ - (صحیح) عَنْ أَبُو حَازِمٍ بَنِ دِينَارٍ: أَنَّ رَجُلًا أَتَوْا سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ وَقَدْ امْتَرَوْا فِي الْمِنْبَرِ مِمَّ عُوْدُهُ؟ فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: وَاللَّهِ، إِنِّي لَا عَرِفُ مِمَّا هُوَ، وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَوَّلَ يَوْمٍ وَضِعَ، وَأَوَّلَ يَوْمٍ جَلَسَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى فُلَانَةٍ - امْرَأَةٍ قَدْ سَمَّاهَا سَهْلٌ - أَنْ (مُرِي غُلَامَكَ النَّجَّارَ أَنْ يَعْمَلَ لِي أَعْوَادًا أَجْلِسُ عَلَيْهِنَّ إِذَا كَلَّمْتُ النَّاسَ) فَأَمَرْتُهُ فَعَمِلَهَا مِنْ طَرَفَائِ الْغَابَةِ، ثُمَّ جَاءَ بِهَا فَأَرْسَلْتُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ بِهَا فَوَضِعَتْهَا هُنَا، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهَا، وَكَبَّرَ عَلَيْهَا، ثُمَّ رَكَعَ وَهُوَ عَلَيْهَا، ثُمَّ نَزَلَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ فِي أَصْلِ الْمِنْبَرِ، ثُمَّ عَادَ، فَلَمَّا فَرَغَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُوا بِي، وَلِتَعْلَمُوا صَلَاتِي)

واته: له نهبو حازمی کورې دینارهوه دهگپړنهوه، که پیاوړی هاتنه خزمهت سههلی کورې سهعدی ساعدی مشت و مریان بوو لهسهر نهوه که مینبهری مزگهوتهکهی پیڅه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له تهختهی چ دارئ دروستکراوه؟ بویه سهبارمت بهوه له سههلیان پرسى؟ نهویش وتی: به خوای گهوره دهزانم له تهختهی چ دارئ دروستکراوه، بهچاوی خۆم مینبهرهکه م بینى که چۆن دانرا، وه بهچاوی خۆم پیڅه مبهری خوام بینى صلی الله علیه وسلم که یهکه م روژ لهسهری دانیشت، پیڅه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی بۆلای فلانه نافرمت - سههل ناوی نافرتهکهی برد - که (فهرمان بکه به نوکهره دارتاشهکهت مینبهریکم بۆ دروست بکات بۆ نهوهی لهسهری دانیشم لهکاتیکیدا که وتار ددهم بۆ خه لک)، نافرتهکهش فهرمانی کرد به نوکهرهکهی له (طرفاء) بۆی دروست بکات که داریکه له دارهگانی جهنگه لکهی نزیک مه دینه، نهویش مینبهرهکهی دروستکردو هیڼای، نافرتهکه مینبهرهکهی نارد بۆ پیڅه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پیڅه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی کرد له م جیگه یه ی ئیستادا دانرا - سههل ئاماژهی کرد بۆ جیگه یه له قیبله ی مزگهوت که نزیک دیواری سهرووی قیبله ی مزگهوت بوو، نیوان مینبهرهکهو دیوارهکه به نه ندازه ی گوزهرگای مهړیک دهبوو، واته نهوه ندهی که مهړی پیدای تیپهر ببیت - جا بهچاوی خۆم پیڅه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم بینى نوږی لهسهر کرد، (الله اکبر)ی نوږ دابهستنی کرد، دهستی کرد به قورئان خویندنی رکاتی یهکه م و لهسهر مینبهرهکه رگوعی برد، لهپاشدا پاشهوپاش لهسهر مینبهرهکه دابهزی رووی له قیبله ودرنه گپړا لهناستی بنی مینبهرهکه دا لهسهر زهویه که دوو سهجدهی برد، لهپاشدا سهرکهوتهوه سهر مینبهرهکه بۆ رکاتی دووهم به ههمان شیوه، کاتی که له نوږ بوویهوه رووی کرده خه لکه که فهرمووی: (نهی خه لکینه، نه م نوږم بویه کرد بۆ نهوهی شوین خۆم بکهون و بمکه نه سهرمه شق بۆ خۆتان و، چۆنیه تی نوږ کردنه که م فیربن).

١٠٨١ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا بَدَنَ، قَالَ لَهُ تَمِيمُ الدَّارِيُّ: أَلَا أَتَّخِذُ لَكَ مِنْبَرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ يَجْمَعُ - أَوْ: يَحْمِلُ - عِظَامَكَ؟ قَالَ: (بَلَى) فَاتَّخَذَ لَهُ مِنْبَرًا مِرْقَاتَيْنِ.

واته: له ئیبنو عومەرەوہ رەزای خوایان لى بى دەگێرنەوہ، کاتى که پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بەسالآچوو گوشتى زیادى کرد، تەمیمی دارى پىى وت: ئەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم مینبەرێکت بۆ دانەنیین بۆ ئەوێ جەستەت هەلگریت؟ فەرمووی: (بەلى). جا ئەوانیش مینبەرێکی دوو پلەیان بۆ دانا.

باسى سەبارەت بە شوینی دانانى
مینبەر.

٢٢٢ - باب مَوْضِعِ الْمُنْبَرِ.

١٠٨٢ - (صحيح) عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ قَالَ: كَانَ بَيْنَ مِنْبَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الْحَائِطِ كَقَدْرِ مَمَرٍ الشَّاةِ.

واته: له سەلەمەى كورێ ئەكۆمەوہ دەگێرنەوہ، که وتویهتى: نىوان مینبەرەگەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئەو دیوارەى که بەرامبەرى

ده‌وه‌ستا له‌کاتی نوێژدا به‌ ئه‌ندازه‌ی گوزهرگای مه‌رێک ده‌بوو، واته‌ ئه‌وه‌نده‌ی که مه‌رێ پێیدا تیپه‌ر بپێت.

باسی نوێژی هه‌ینی پێش خۆر لاربونه‌وه‌.

٢٢٣ - باب الصَّلَاةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ قَبْلَ الزَّوَالِ.

١٠٨٣ - (ضعيف) عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَرِهَ الصَّلَاةَ نِصْفَ النَّهَارِ إِلَّا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَقَالَ: (إِنَّ جَهَنَّمَ تُسْجَرُ، إِلَّا يَوْمَ الْجُمُعَةِ)

واته‌: له‌ ئه‌بو قه‌تاده‌وه‌ ده‌گێڕنه‌وه‌، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم نوێژی نیوه‌ی رۆژی پێ ناخۆش بووه‌ جگه‌ له‌ رۆژی هه‌ینی، وه‌ فهرمووی: (بێگومان ئاگری دۆزه‌خ هه‌میشه‌ هه‌له‌ده‌گێر سی‌ندریت، جگه‌ له‌ رۆژی هه‌ینی).

باسی سه‌باره‌ت به‌کاتی نوێژی هه‌ینی.

٢٢٦ - باب فِي وَقْتِ الْجُمُعَةِ.

١٠٨٤ - (صحيح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ إِذَا مَالَتِ الشَّمْسُ.

واته: ئەنەسی کۆری مالیکهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پێغه‌مبەری خوا
صلی الله علیه وسلم کاتیکی نوێژی ههینی دهکرد که خۆر له ناوه‌راستی ئاسمان
لایبدايه، واته لایبدايه بۆلای خۆرئاوا.

۱۰۸۵ - (صحیح) عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كُنَّا
نُصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجُمُعَةَ،
ثُمَّ نَنْصَرِفُ وَلَيْسَ لِلْحَيَّاتَانِ فِيَّ.

واته: سه‌له‌مه‌ی کۆری ئەکووه له باوکیهوه گیرایه‌وه وتی: ئێمه له‌گه‌ڵ
پێغه‌مبەری خوادا صلی الله علیه وسلم نوێژی هه‌ینیمان ده‌کرد، له‌پاشدا
ده‌گیراینه‌وه دیوار ئەوه‌نده سی‌به‌ری نه‌بوو که بچینه به‌ر سی‌به‌ره‌که‌ی.

۱۰۸ - (صحیح) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: كُنَّا نَقِيلُ وَنَتَغَدَّى بَعْدَ
الْجُمُعَةِ.

واته: له سه‌هلی کۆری سه‌عه‌ده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویهتی: ئێمه له‌دوای
نوێژی هه‌ینی نانی نیوه‌پۆمان ده‌خوارد و خه‌وی پێش نیوه‌پۆ (قیلوله‌)مان
ده‌کرد.

باسی بانگدانی روژی هه‌ینی.

۲۲۵ - باب النِّدَاءِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ.

۱۰۸۷ - (صحيح) عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّ الْأَذَانَ كَانَ أَوَّلُهُ حِينَ يَجْلِسُ الْإِمَامُ عَلَى الْمِنْبَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبَى بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَلَمَّا كَانَ خِلَافَةُ عُثْمَانَ وَكَثُرَ النَّاسُ أَمَرَ عُثْمَانُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِالْأَذَانِ الثَّلَاثِ، فَأَذَّنَ بِهِ عَلَى الزُّوْرَاءِ، فَثَبَّتَ الْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ.

واته: سائیبی کوری یه‌زید ده‌لێت: جاران له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا صلى الله عليه وسلم هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌می ئه‌بو به‌کر و عه‌مه‌ریشدا ره‌زای خوايان لى بى سه‌رته‌تا بانگدان له‌روژی هه‌ینیدا له‌و کاته‌ بوو که پێشنوێژ له‌سه‌ر مینه‌به‌ر دانه‌نیشت، به‌لام کاتى که (عثمان) ره‌زای خواى لى بى بوو به‌ خه‌لیفه‌و خه‌لك زۆر بوون فهرمانى کرد له‌ روژی هه‌ینیدا بانگی سی‌هه‌م بدریخت، له‌سه‌ر (زۆراء) بانگ ده‌درا، ئه‌و کاره‌ش به‌و شیوه‌یه‌ جێگیر بوو.

^۱ - شوپێنیک بووه له‌بازاری مه‌دینه له‌نزیک مرگه‌وته‌وه.

۱۰۸۸ - (منکر بزیادة: (على باب المسجد)) عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ،
قَالَ: كَانَ يُؤَذِّنُ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِذَا جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَلَى بَابِ
الْمَسْجِدِ، وَأَبَى بَكْرٍ وَعُمَرُ.

واته: له سائیبی کوری یهزیدهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: به ئامادهبوونی
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له رۆژی ههینییدا له‌به‌رده‌م ده‌رگای
مزگه‌وتدا ئه‌و کاته بانگ ده‌درا که له‌سه‌ر مینبه‌ر دانه‌نیشته، هه‌روه‌ها
له‌سه‌رده‌می ئه‌بو به‌کر و عه‌مه‌ریشدا ره‌زای خوايان لێ بێ به‌و شیوه‌یه‌ بوو.

۱۰۸۹ - (صحيح) عَنِ السَّائِبِ قَالَ: لَمْ يَكُنْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مُؤَذِّنٌ وَاحِدٌ: بِلَالٌ.

واته: سائیبی کوری یه‌زید ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ته‌نها
یه‌ك بانگبێژی هه‌بوو بۆ رۆژی هه‌ینی: ئه‌ویش بیلال بوو.

۱۰۹۰ - (صحيح) عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، أَنَّ السَّائِبَ بْنَ يَزِيدَ ابْنَ أُخْتِ
نَمْرِ أَخْبَرَهُ، قَالَ: وَلَمْ يَكُنْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرُ مُؤَذِّنٍ وَاحِدٍ.

واته: ئیبنو شیهاب ده‌لێت: سائیبی کوری یه‌زید خوشکه‌زای نه‌میر بو‌ی
گیرامه‌وه، وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ رۆژی هه‌ینی جگه‌ له
یه‌ك بانگبێژ بانگبێژی تری نه‌بوو.

باسی وتارییژ قسه له‌گه‌ل که‌سی بکات له‌کاتی وتاره‌که‌یدا.

۲۲۶ - باب الإمام یُکَلِّمُ الرَّجُلَ فِي خُطْبَتِهِ.

۱۰۹۱ - (صحیح) عَنْ جَابِرٍ، قَالَ: لَمَّا اسْتَوَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، قَالَ: (اجْلِسُوا) فَسَمِعَ ذَلِكَ ابْنُ مَسْعُودٍ، فَجَلَسَ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ، فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (تَعَالَ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا يُعْرِفُ مُرْسَلًا، إِنَّمَا رَوَاهُ النَّاسُ عَنْ عَطَاءٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له جابره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له رۆژی هه‌ینیدا کاتی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که‌ی جی‌گیر بوو - بینی هه‌ندی که‌س به پی‌وه بوون - فهرمووی: (دانیشن). ئیبنو مه‌سعود گو‌یی لئ بوو، له‌به‌ر دهر‌گای مز‌گه‌وت‌دا دانیش‌ت، پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بینی بانگی کردو فهرمووی: (ئه‌ی (عبدُ الله)ی کوری مه‌سعود وهره‌ پێ‌شه‌وه). - چون‌که (عبدُ الله) له‌ هاوه‌له‌ گه‌وره‌ شهرع زانه‌کان بوو. - ئه‌بو داود ده‌لی‌ت: ئهم فهرموده به (مُرْسَل) ناسراوه، چون‌که خه‌ئک له (عطاء) وه‌ گیراویانه‌ته‌وه، ئه‌ویش له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم.

باسی دانیشتنی پيشنويز کاتي که

سه رکه و ته سهر مينبهه.

۲۲۷ - باب الْجُلُوسِ إِذَا صَعِدَ الْمُنْبَرِ.

۱۰۹۲ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ خُطْبَتَيْنِ، كَانَ يَجْلِسُ إِذَا صَعِدَ الْمُنْبَرِ حَتَّى يَفْرُغَ - أَرَاهُ قَالَ: الْمُؤَدِّنُ - ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ، ثُمَّ يَجْلِسُ فَلَا يَتَكَلَّمُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ.

واته: له نيبنو عومهرهوه رهزای خوايان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغمبر صلی الله علیه وسلم روژی ههینی دوو وتاری ددها، کاتی که دهچوووه سهر مینبهه دانه نیشته ههتا بانگیبژ له بانگه کهی دهبووه، له پاشدا ههله ساییهوه وتاری یه کهمی ددها، ئینجا دانه نیشته بهییدنگی و قسهی نه دهکرد، جا ههله ساییهوه وتاری دووهمی ددها.

باسی و تاردان به پیوه.

۲۲۸ - باب الْخُطْبَةِ قَائِمًا.

۱۰۹۳ - (حسن) عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَخْطُبُ قَائِمًا، ثُمَّ يَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ قَائِمًا، فَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ كَانَ يَخْطُبُ جَالِسًا فَقَدْ كَذَبَ، فَقَالَ: فَقَدْ وَاللَّهِ صَلَّيْتُ مَعَهُ أَكْثَرَ مِنْ أَلْفِي صَلَاةٍ.

واته: له جابری کوری سه‌موره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌روژی هه‌ینی دا به‌پیوه وتاریکی د‌دا، له‌پاشدا که‌می دانه‌ن‌شت به‌ب‌د‌نگی، ئینجا هه‌لئه‌سایه‌وه وتاری دوو‌م‌یشی د‌دا، هه‌رک‌س باسی ئه‌وه‌ی بو‌کردن که گوايه پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم وتاری هه‌ینی داوه به‌دان‌یشتنه‌وه به‌راستی ئه‌وه درۆ ده‌کات، جابر وتی: سو‌یند به‌ خوا زیاد له دوو هه‌زار جار نو‌یژم له‌پشت پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم کردوه نه‌مدیوه به‌دان‌یشتنه‌وه وتاری دابی‌ت.

۱۰۹۴ - (حسن) عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ ، قَالَ: كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطْبَتَانِ كَانَ يَجْلِسُ بَيْنَهُمَا، يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، وَيَذْكُرُ النَّاسَ.

واته: له جابری کوری سه‌موره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌روژی هه‌ینی دا دوو وتاری ده‌دا له نیوانیاندا که‌می دانه‌نیشت، له وتاره‌که‌یدا قورئانی ده‌خویندو، ئامۆژگاری خه‌لکی ده‌کرد.

۱۰۹۵ - (حسن) عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ ، قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ قَائِمًا ، ثُمَّ يَقْعُدُ قَعْدَةً لَا يَتَكَلَّمُ.

واته: له جابری کوری سه‌موره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌رم صلی الله علیه وسلم بینێ له‌روژی هه‌ینی دا به‌ پیوه وتاری ده‌دا، له‌پاشدا که‌می دانه‌نیشت به‌بێده‌نگی و قسه‌ی نه‌ده‌کرد.

باسی که‌سی له‌کاتی وتارداندا خوی

بدات به‌سه‌ر که‌وانیکدا.

۲۲۹ - باب الرَّجُلِ يَخْطُبُ عَلَى قَوْسٍ.

۱۰۹۶ - (حسن) عَنْ شُعَيْبِ بْنِ رُزَيْقٍ الطَّائِفِيِّ ، قَالَ: جَلَسْتُ إِلَى رَجُلٍ لَهُ صُحْبَةٌ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَالُ لَهُ الْحَكَمُ بْنُ حَزْنٍ الْكُلْفِيُّ ، فَأَنْشَأَ يُحَدِّثُنَا قَالَ: وَفَدْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَابِعَ سَبْعَةٍ - أَوْ تَاسِعَ تِسْعَةٍ - فَدَخَلْنَا عَلَيْهِ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، زُرْنَاكَ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا بِخَيْرٍ، فَأَمَرَ بَنًا، أَوْ

أَمَرَ لَنَا بِشَيْءٍ مِنَ التَّمْرِ، وَالشَّانُ إِذْ ذَاكَ دُونَ،
فَأَقَمْنَا بِهَا أَيَّامًا شَهْدْنَا فِيهَا الْجُمُعَةَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ مُتَوَكِّئًا عَلَى عَصَا - أَوْ:
قَوْسٍ - فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ: كَلِمَاتٍ خَفِيفَاتٍ
طَيِّبَاتٍ مُبَارَكَاتٍ، ثُمَّ قَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّكُمْ لَنْ
تُطِيقُوا - أَوْ: لَنْ تَفْعَلُوا - كُلَّ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ، وَلَكِنْ
سَدِّدُوا وَأَبْشُرُوا)

واته: له شوعهیبی کوری روزەیقی (طائفی) هوه دەگیرنەوه، که وتویهتی:
لهلای پیاویکدا دانیشتبووم هاوهلئیتی پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم
کردبوو پێیان دهوت: ههکه می کوری ههزنی کولهفی، دهستی کرد به قسه کردن
بو مان وتی: ههوته مینی ئەو ههوت که سه بووم یان نو هه مینی ئەو نو که سه
بووم که به نوینهری چوینه خزمهتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم،
وتمان: ئەو پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم هاتوین بو سهر دانت تۆش
له خوا بو مان بپارێرهوهو دوعای خێرو چاکه مان بو بکه، فهرمانی کرد که می
خورمایان بو هینان، ئەو کاته حال بهو شیویه بوو، له خزمهت پیغه مبهری
خوادا صلی الله علیه وسلم چهند روژی ماینهوه نوێژکی ههینیمان له گهڵ
کرد، جا ههستا خۆیدا به سهر عهسا کهیدا یان کهوانیکدا ئەو داری که
به دهستی هوه بوو، سوپاس و ستایشی خوای پهروهردگاری کرد: وشه ی پاراو و
چاک و پاک و ئاسان و پیروزی به گاردهینا، له پاشدا فهرمووی: (ئەو خه لکینه
ئیه تواناتان نیهو ناتوانن ئەو هه موو بپاره ی که دراوه به سهرتاندا بیکهن،
به لام بهردهوام دل سوزو خوگر بن و موژده در بن).

۱۰۹۷ - (ضعیف) عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا تَشَهَّدَ قَالَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلِّهِ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ، مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ، وَمَنْ يَعْصِهِمَا فَإِنَّهُ لَا يَضُرُّ إِلَّا نَفْسَهُ، وَلَا يَضُرُّ اللَّهَ شَيْئًا)

واته: ئیبنو مه‌سعود ده‌لێت: کاتی که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری ده‌دا ده‌یفه‌رموو: (سوپاس و ستایش بۆ خواجه، ستایشی ده‌که‌ین و داوای کۆمه‌کی و لی‌خۆشبونی لێ ده‌که‌ین، په‌نا ده‌گرین به‌ خوا له‌ خرابی ده‌روونمان، هه‌رکه‌سی‌ی خوا رێنمایی بکات گومراکه‌ری نیه‌، وه‌ هه‌رکه‌سی‌ گومرا ببیت رێنمایی که‌ری نیه‌، وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌م که‌ هیچ په‌ستراویک نیه‌ به‌ هه‌ق جگه‌ له‌ (الله)، تاکی بی‌ هاوبه‌شه‌، وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌م که‌ موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم به‌نده‌و نێردراوی خواجه، به‌هه‌ق ره‌وانه‌ی کرد پێش هاتنی قیامه‌ت که‌ ترسینه‌رو موژده‌در بیت، هه‌رکه‌س گوێرایه‌لی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بی‌ نه‌وه‌ ریی راستی دۆزیوه‌ته‌وه‌، هه‌رکه‌س سه‌رپێچی بکات نه‌وه‌ جگه‌ له‌خۆی زیان له‌که‌سی تر نادات، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک زیان به‌ خوا ناگه‌یه‌نیت).

۱۰۹۸ - (ضعیف) عَنْ يُونُسَ، أَنَّهُ سَأَلَ ابْنَ شِهَابٍ عَنْ تَشْهَدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ؟ فَذَكَرَ نَحْوَهُ، قَالَ: (وَمَنْ يَعْصِيهِمَا فَقَدْ غَوَى، وَنَسَأُ اللَّهُ رَبَّنَا أَنْ يَجْعَلَنَا مِمَّنْ يُطِيعُهُ، وَيُطِيعُ رَسُولَهُ، وَيَتَّبِعُ رِضْوَانَهُ، وَيَجْتَنِبُ سَخَطَهُ، فَإِنَّمَا نَحْنُ بِهِ وَلَهُ).

واته: یونوس ده‌لێت: سه‌بارمه‌ت به‌ چۆنیه‌تی وتاردانی نوێژی هه‌ینی له ئیبنو شیهاب پرسیار کرا؟ راوی به‌ هه‌مان شیوه‌ فهرموده‌که‌ی پێشوی گێڕایه‌وه، فهرمووی: (هه‌رک‌ه‌س سه‌رپێچی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ئه‌وه‌ بی‌گومان گومرا‌بووه، داواکارین له‌ خ‌وای گه‌وره‌و په‌روررگارمان بمانخاته‌ ریزی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ گوێڕایه‌ڵی خوا و گوێڕایه‌ڵی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌که‌ن و، شوێن ره‌زامه‌ندی خ‌وای گه‌وره‌ ده‌که‌ون و، له‌ رق و تو‌ره‌یی خ‌ویان به‌دوور ده‌گرن، بی‌گومان ئێمه‌ په‌نا هه‌ربۆلای ئه‌و ده‌به‌ین و به‌نده‌ی ئه‌وین).

۱۰۹۹ - (صحیح) عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، أَنَّ خَطِيبًا خَطَبَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَمَنْ يَعْصِيهِمَا، فَقَالَ: (قُمْ - أَوْ اذْهَبْ - بِئْسَ الْخَطِيبُ أَنْتَ).

واته: عه‌دی کوری حاتیم ده‌لێت: به‌ ئاماده‌بوونی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتارییژی وتاری ده‌دا وتی: هه‌رک‌ه‌س گوێڕایه‌ڵی خواو

پێغه‌مبەرەکی بکات، وە هەرکەس سەرپێچیان بکات، پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ههسته - یان برۆ - تۆ تاربیژیکی خراپی).^۱

۱۱۰۰ - (صحیح) عَنْ بِنْتِ الْحَارِثِ بْنِ النُّعْمَانِ، قَالَتْ: مَا حَفِظْتُ قَافَ إِلَّا مِنْ فِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ يَخْطُبُ بِهَا كُلَّ جُمُعَةٍ، قَالَتْ: وَكَانَ تُثَوِّرُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتُثَوِّرُنَا وَاحِدًا.

واته: له کچی (حارث)ی کورێ نوعمانه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: سوره‌تی قافم له‌ده‌می موباره‌کی پێغه‌مبەری خوا خۆیه‌وه صلی اللہ علیہ وسلم له‌به‌رکردوه، چونکه هه‌موو هه‌ینییه‌ک ده‌یخوینده‌وه، هه‌روه‌ها وتی: ته‌نووری مائی پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و مائی ئیمه‌ یه‌ک بوو.

۱۱۰۱ - (حسن) عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَصْدًا، وَخُطْبَتُهُ قَصْدًا، يَقْرَأُ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ، وَيَذْكُرُ النَّاسَ.

واته: له جابری کورێ سه‌موره‌وه ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: هه‌م نوێژ و هه‌م وتاری پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم مام ناوه‌ندو کورت و پوخت بوو، چه‌ند ئایه‌تی له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئانی ده‌خویندو، ئامۆژگاری خه‌لکه‌که‌ی ده‌کرد.

^۱ - دهبوایه بیگوتایه: هەرکەس سەرپێچی خواو، پێغه‌مبەری خوا بکات به‌راستی گومرا بووه.

١١٠٢ - (صحیح) عَنْ یَحْیَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ أُخْتِهَا،
قَالَتْ مَا أَخَذْتُ قِ إِلَّا مِنْ فِی رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرُؤُهَا فِی كُلِّ جُمُعَةٍ.

واته: له یه‌حیاى کورێ سه‌عیده‌وه، له (عَمْرَةَ) وه، ئه‌ویش له خوشکه‌که‌یه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: سوره‌تی قافم له‌ده‌می موباره‌کی پێغه‌مبه‌ری خوا خۆیه‌وه صلى الله عليه وسلم له‌به‌رگه‌ردوه، چونکه هه‌موو هه‌ینییه‌ك ده‌یخوێنده‌وه.

١١٠٣ - (إسناده صحيح) عَنْ یَحْیَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنْ عَمْرَةَ، عَنْ أُخْتِ
لِعَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ كَانَتْ أَكْبَرَ مِنْهَا، بِمَعْنَاهُ.

واته: له یه‌حیاى کورێ سه‌عیده‌وه، له (عَمْرَةَ) وه، له خوشکیکی (عَمْرَةَ) ی کچی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) وه که له خۆی گه‌وره‌تر بوو فەرموده‌ی پێشو به‌هه‌مان مانا هاتوو.

باسی به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو ده‌ست له‌سه‌ر مینه‌به‌ر.

۲۳۰ - باب رَفَعِ الْيَدَيْنِ عَلَى الْمُنْبَرِ.

۱۱۰۴ - (صحيح) عَنْ حُصَيْنِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ، قَالَ: رَأَى عُمَارَةَ
بُنْ رُؤَيْبَةَ بَشَرَ بْنَ مَرْوَانَ وَهُوَ يَدْعُو فِي يَوْمِ جُمُعَةٍ،
فَقَالَ عُمَارَةُ: قَبَّحَ اللَّهُ هَاتَيْنِ الْيَدَيْنِ، قَالَ زَائِدَةُ: قَالَ
حُصَيْنٌ: حَدَّثَنِي عُمَارَةُ قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ مَا يَزِيدُ عَلَى
هَذِهِ، يَعْنِي السَّبَابَةَ الَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ.

واته: حوصه‌ینی کور‌ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ده‌لێت: عوماره‌ی کور‌ی روئه‌یبه
روژی هه‌ینی بیه‌ری کور‌ی مه‌روانی بی‌نی له‌سه‌ر مینه‌به‌ر ده‌سته‌کانی
به‌رزکردبووه‌و ده‌پار‌یه‌وه، عوماره‌ وتی: خوا نه‌و دوو ده‌سته‌ی بی‌ خیر و
ناشیرین بکات، (زَائِدَةُ) وتی: حوصه‌ین وتی: عوماره‌ بو‌ی گێ‌رامه‌وه وتی:
به‌چاوی خۆم پێ‌غه‌مبه‌رم صلی الله علیه وسلم بی‌نی له‌وتاری هه‌ینی دا له‌مه
زیاتری نه‌ده‌کرد، واته به‌ په‌نجه‌ی شایه‌تومانی ئاماژه‌ی ده‌کرد له‌کاتی
پار‌انه‌وه‌دا.

۱۱۰۵ - (ضعیف) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَاهِرًا يَدَيْهِ قَطُّ يَدْعُو عَلَى مَنْبَرِهِ، وَلَا عَلَى غَيْرِهِ، وَلَكِنْ رَأَيْتُهُ يَقُولُ هَكَذَا، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ، وَعَقَدَ الْوُسْطَى بِالْإِنْهَامِ.

واته: سه‌هلی کوری سه‌عد ده‌ئیت: هه‌رگیز پی‌غه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم نه‌دیوه له‌سه‌ر مینه‌به‌ر یان غه‌یری مینه‌به‌ر ده‌سته‌کانی به‌رزکردبیته‌وه به‌شیوه‌یه که بن بالی ده‌رکه‌وئیت، به‌لام به‌چاوی خۆم بینم به‌م شیوه‌یه‌ی کرد، په‌نجه‌ی ناوه‌راستی و په‌نجه‌ گه‌وره‌ی کرد به‌ نه‌لقه‌یه‌ک و په‌نجه‌ی شایه‌تومانی به‌رزده‌کرده‌وهو ئامازه‌ی پیکرد.

باسی خویندنه‌وه‌ی وتاری کورت.

۲۳۱ - باب إِقْصَارِ الْخُطْبِ.

۱۱۰۶ - (صحیح) عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ، قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِقْصَارِ الْخُطْبِ.

واته: له‌عه‌ماری کوری یاسره‌وه ده‌گێر نه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پێ ده‌کردین به‌خویندنه‌وه‌ی وتاری کورت و پێ مانا.

۱۱۰۷ - (حسن) عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ السَّوَّائِيِّ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُطِيلُ الْمَوْعِظَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِنَّمَا هُنَّ كَلِمَاتٌ يَسِيرَاتٌ.

واته: له جابری کوری سهمورهی سوائیهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم درێژدی نهدهدا به وتاری روژی ههینی، بهلکو وتارهکهی بریتی بوو له چهند وشهیهکی ئاسان و کهم و پر مانا.

باسی نزیکبونهوه له پیشنویژ لهکاتی وتارداندا.

۲۳۲ - باب الدُّنُوِّ مِنَ الْإِمَامِ عِنْدَ الْمَوْعِظَةِ.

۱۱۰۸ - (حسن) عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (احْضَرُوا الذِّكْرَ، وَادْنُوا مِنَ الْإِمَامِ، فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَزَالُ يَتَّبَعُهُ حَتَّى يُؤَخَّرَ فِي الْجَنَّةِ وَإِنْ دَخَلَهَا).

واته: له سهمورهی کوری جوندویهوه دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ئامادهی وتاری ههینی بن و، ئهوهندهی بۆتان دهکریت نزیکبونهوه له پیشنویژ - ئهمهش ئاماژهیه بۆ زوو روشتن بۆ نوێژی ههینی -، چونکه بهردهوام بیاو ئهوهنده دوادهکهوێت له چوون بۆ نوێژی ههینی و دووردهکهوێتهوه له وتاریبێژ ههتا له چوونه بهههشت و پله بهرزهگانی دوادهکهوێت ئهگهر بجێته ناویهوه).

باسی وتاریژ له‌به‌ر روداوی وتاره‌که‌ی ده‌پریت.

۲۳۳ - باب الإمام يَقْطَعُ الْخُطْبَةَ لِلْأَمْرِ يَحْدُثُ.

۱۱۰۹ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: خُطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَلَيْهِمَا قَمِيصَانِ أَحْمَرَانِ، يَعْثُرَانِ وَيَقُومَانِ، فَنَزَلَ، فَأَخَذَهُمَا، فَصَعَدَ بِهِمَا الْمِنْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: (صَدَقَ اللَّهُ: (أَنَا أَمَوْلُكُمْ وَأَوْلَدُكُمْ فِتْنَةٌ). رَأَيْتُ هَذَيْنِ فَلَمْ أَصْبِرْ). ثُمَّ أَخَذَ فِي الْخُطْبَةِ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری بوره‌یده‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری بو ده‌داین، له وکاته‌دا حه‌سه‌ن و حوسه‌ین ره‌زای خوایان لی بی هاتن هه‌ریه‌که‌و کراسیکی سوریان له‌به‌ردا بوو، ده‌که‌وتن و هه‌ئه‌سه‌نه‌وه، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له سه‌ر مینه‌به‌ره‌که‌ی دابه‌زی و، له‌باوه‌شی کردن و بردنیه سه‌ر مینه‌به‌ره‌که، له‌پاشدا فهرمووی: (خوای گه‌وره راستی فهرمووه که ده‌فهرموویت: (به‌راستی مال و مندا‌له‌کانتان فیتنه‌ن). کاتی ئەم دوانه‌م بینی ده‌که‌وتن و هه‌ئه‌سه‌نه‌وه خۆم پی رانه‌گیرا). له‌پاشدا ده‌ستی کرده‌وه به وتاردان.

باسی دانیشتنی (الاحتباء) له‌وکاته‌دا که

پیشنوێژ وتار دهدات.

۲۳۴ - باب الاحتباء والإمام یخطب.

۱۱۱۰ - (حسن) عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْحُبُوءِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ.

واته: له سه‌هلی کورپی (مُعَاذ)ی کورپی نه‌نه‌سه‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم قه‌ده‌غه‌یکردوه له‌وکاته‌دا که پیشنوێژ وتاری هه‌ینی دهدات که‌سی هه‌ردوو پی‌ی بلکینی به‌ سکیه‌وه‌و به‌ کراسه‌که‌ی توندیان بکات له‌گه‌ل پشتیدا.

۱۱۱۱ - (ضعیف) عَنْ يَعْلَى بْنِ شَدَّادٍ بْنِ أَوْسٍ قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ مُعَاوِيَةَ بَيْتَ الْمَقْدِسِ، فَجَمَعَ بِنَا، فَنَظَرْتُ، فَإِذَا جُلُّ مَنْ فِي الْمَسْجِدِ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَرَأَيْتُهُمْ مُحْتَبِينَ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ يَحْتَبِي وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، وَأَنَسُ بْنُ مَالِكٍ، وَشُرَيْحٌ، وَصَعْصَعَةُ بْنُ صُوحَانَ، وَسَعِيدُ بْنُ

الْمُسَيَّبِ، وَإِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ، وَمَكْحُولٌ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ
مُحَمَّدٍ بْنِ سَعْدٍ، وَنُعَيْمُ بْنُ سَلَامَةَ، قَالَ: لَا بَأْسَ بِهَا.
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَلَمْ يَبْلُغْنِي أَنَّ أَحَدًا كَرِهَهَا إِلَّا عُبَادَةَ
بْنُ نُسَيْبٍ.

واته: له یهعلای کورپی شه ددادی کورپی نهوسه وه، دهگیر نه وه، که وتویه تی: له گهل مو عاو یه دا ناماده ی قودس بووم، وتاری ههینی بو داین، سه رنجم دا زور بهی نه و که سانه ی که له مزگه وتدا بوون له هاوه لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوون، به چاوی خو م بینیم له وگاته دا که پیشنو یژ وتاری ههینی ده دا به شیوه ی (الاحتباء) دانیشتبوون. نه بو داود ده لیت: ئیبنو عومهر ره زای خویان لی بی له وگاته دا که پیشنو یژ وتاری ههینی داوه به شیوه ی (الاحتباء) دانیشتووه، نه نه سی کورپی مالیک و شوره یح و (صنعة) ی کورپی (صو خان) و سه عیدی کورپی موسه یی هب و ئیبراهیمی نه خه عی و مه کحول و ئیسماعیلی کورپی موحه ممه دی کورپی سه عدو نوعه یمی کورپی سه لامه ده لیت: دانیشتن به شیوه ی (الاحتباء) هیچی تیدا نیه. نه بو داود ده لیت: پیم نه گه یشتووه که س پی ناخوش بیت جگه له عوباده ی کورپی نوسه یی.

باسی قسه‌کردن له‌کاتی‌کدا که پێشنویژ و تار ده‌دات.

۲۳۵ - باب الْکَلَامِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ.

۱۱۱۲ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ: (إِذَا قُلْتَ أَنْصِتْ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ فَقَدْ لَعُوتَ)

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گێڕنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه‌تی: ئه‌گهر له‌کاتی وتاری هه‌ینی دا به‌ هاوه‌له‌که‌ت بلیی بێ‌ده‌نگ به‌ ئه‌وه قسه‌ی نابه‌جی و پروپوچت کردوه و خیری نوێژی هه‌ینی‌ه‌که‌ت نامی‌نی.

۱۱۱۳ - (حسن) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ: (يَحْضُرُ الْجُمُعَةَ ثَلَاثَةُ نَفَرٍ رَجُلٌ حَضَرَهَا يَلْغُو وَهُوَ حَظُّهُ مِنْهَا، وَرَجُلٌ حَضَرَهَا يَدْعُو فَهُوَ رَجُلٌ دَعَا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِنْ شَاءَ أَعْطَاهُ وَإِنْ شَاءَ مَنَعَهُ، وَرَجُلٌ حَضَرَهَا بِإِنْصَاتٍ وَسُكُونٍ، وَلَمْ يَتَخَطَّ رَقَبَةً)

مُسْلِم، وَلَمْ يُؤْذِ أَحَدًا، فَهِيَ كَفَّارَةٌ إِلَى الْجُمُعَةِ الَّتِي
تَلِيهَا وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
يَقُولُ: (مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا).

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی عهمره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: سی جور پیاو ئاماده ی
نوژی ههینی دهبن: پیاوی له کاتی ئاماده بووندا قسه ی نابه جی و پرپوچ
دهکات نه وه هه ره نه وهنده ی قسه نابه جی و پرپوچه که ی بو دنوسریت، پیاوی
ئاماده دهبی له خوا دهپاریته وه خوی گه وره به ویستی خویته تی نه و شته ی پی
دبه خشیت یان لی قه دهغه دهکات، پیاوی ئاماده دهبی به هیمنی و به
بیدهنگی، ههنگاو نانیت به سه ر ملی هیج موسوئمانیکدا، وه ئازاری که سیش
نادات نه وه نه وه ههینی دهبیته که فارته ی گونا ههکانی نه وه ههفته یه ی هه تا
ههفته یه کی تر له گه ل سی رژی تری زیاده، نه مهش له بهر نه وه یه که خوی
گه وره ده فهرمویت: هه ره که سیك چاکه یه بکات نه وه (له رژی دوا یی دا) ده
نه وهنده ی چاکه که ی پاداشتی بو هه یه.

باسی مؤله‌ت وەرگرتنی که‌سی له
پیش‌نوێژ کاتی که ده‌ستنویژی ده‌شکی.

۲۳۶ - باب استئذان المحدث الإمام.

۱۱۱۴ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلْيَأْخُذْ بِأَنْفِهِ، ثُمَّ لِيَنْصَرِفْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ وَأَبُو أُسَامَةَ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا دَخَلَ الْإِمَامُ يَخْطُبُ). لَمْ يَذْكُرَا عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

واته: له عایشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌گهر که‌سی له‌ئێوه له‌نوێژه‌که‌یدا ده‌ستنویژی شکا، با ده‌ست بگری به‌ لوتیه‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی وابزانن که لوتی پڑاوه - له‌پاشدا بجیته‌ دهره‌وه - ده‌ستنویژه‌که‌ی تازه بکاته‌وه -). نه‌بو داود ده‌لیت: هه‌مما‌دی کو‌ری سه‌له‌مه‌و ئه‌بو ئوسامه‌ ئه‌م فهرموده‌یان گیراوه‌ته‌وه، له‌ هیشامه‌وه، له‌ باوکیه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌گهر چوو‌ه ناو مزگه‌وته‌وه له‌و کاته‌دا پیش‌نوێژ وتاری ده‌دا). به‌لام باسی عایشه‌یان نه‌کردوه رمزای خوای لی بی.

باسی کاتی کہسی چوہ مزگہوتہوہ
لہوکاتہدا پیشنویژ وتاری دہدا.

۲۳۷ - باب إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْإِمَامَ يَخْطُبُ.

۱۱۱۵ - عَنْ جَابِرٍ أَنَّ رَجُلًا جَاءَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فَقَالَ: (أَصَلَّيْتَ يَا فَلَانُ) قَالَ: لَا، قَالَ: (قُمْ فَارْكَعْ).

واتہ: جابر دہلّیت: روژیککی ہہینی پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم وتاری دہدا، لہوکاتہدا پیاوی ہاتہ ژوورہوہ، پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم پیی فہرموو: (نہی فلان کہس ثایا دوو رکات نویژی چوونہ مزگہوتت (تحیة المسجد) ت کرد کہ ہاتیتہ ژوورہوہ؟). وتی: نہخیر، فہرموو: (دہی ہہستہ دوو رکات نویژ بکہ).

۱۱۱۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: جَاءَ سُلَيْكُ الْغَطَفَانِيُّ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَالَ: لَهُ (أَصَلَّيْتَ شَيْئًا) قَالَ: لَا، قَالَ: (صَلِّ رَكَعَتَيْنِ تَجُوزُ فِيهِمَا)

واته: له نه‌بو هورده‌روه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: روژی هه‌ینی بوو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری ددها، سوله‌یکی (عَطْفَانِي) هات پیش نه‌وهی نوپژ بکات دانیش، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم پیی فهرموو: (نه‌ی سوله‌یک! ئایا دوو رکات نوپژی چوونه مزگه‌وتت کرد که هاتیه ژوورده‌وه؟). وتی: نه‌خیر، فهرمووی: (ده‌ی هه‌سته دوو رکات نوپژ بکه به‌لام به‌کورتی).

۱۱۱۷ - (صحيح) عَنْ طَلْحَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يُحَدِّثُ أَنَّ سُلَيْكًا جَاءَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ، زَادَ: ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ قَالًا: (إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَلْيُصَلِّ رَكَعَتَيْنِ يَتَجَوَّزُ فِيهِمَا)

واته: له (طلحة) ده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که گوپی له جابری کوری (عبد الله) بووه گیراویه‌تیه‌وه، که سوله‌یک هاته مزگه‌وت، جا راوی به‌هه‌مان شیوه فهرموده‌که‌ی پیشوی گیرایه‌وه، به‌لام نه‌مه‌ی بو زیاد کرد وتی: له‌پاشدا رووی کرده خه‌لکه‌که‌و فهرمووی: (کاتی که که‌سیکتان روژی هه‌ینی هات بو مزگه‌وت له‌وکاته‌دا پیشنوپژ وتاری ددها، با دوو رکات نوپژ بکات پیش نه‌وه‌ی دابنیشیت به‌لام به‌کورتی).

باسی ههنگاونان بهسهه خه لکدا.

۲۳۸ - باب تَخَطَّى رِقَابِ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ.

۱۱۱۸ - (صحيح) عَنْ أَبِي الزَّاهِرِيَّةِ قَالَ: كُنَّا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ صَاحِبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرِ: جَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَالَ: لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اجْلِسْ فَقَدْ آذَيْتَ).

واته: نهبو (زَاهِرِيَّة) دهلييت: رۆژيكي ههيني ئيمه له گهه (عبد الله) ي كوري بوسري هاوهلي پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له مزگه وتدا بووين، پياويك هات ههنگاوي نا بهسهه ملي خه لکدا، (عبد الله) ي كوري بوسر وتي: رۆژيكي ههيني پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم وتاري دهدا له وکاته دهدا پياويك هات ههنگاوي نا بهسهه ملي خه لکدا، پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم پي فهرموو: (دانيشه بهراستی خه لکت نازاردا).

باسی که‌سی له‌وکاته‌دا پێشنویژ و تار
ده‌دات خه‌و بیبا ته‌وه.

۲۳۹ - باب الرَّجُلِ يَنْعَسُ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ.

۱۱۱۹ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَلْيَتَحَوَّلْ مِنْ مَجْلِسِهِ ذَلِكَ إِلَى غَيْرِهِ)

واته: له ئیبنو عومەر وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیر نه‌وه، که وتویه‌تی: له پێغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بیستوو ده‌یفه‌رموو: کاتی که‌سیکتان له‌مزگه‌وتدا دانیشتبو، خه‌و زو‌ری بو هێنا با له‌و شوینه‌ی که لی دانیشتوه بجێته شوینیکی تر.

باسی قسەکردنی پیشنوێژ دواى ئەوەی
 کە لەسەر مینبەر هاتە خوارەوه.

۲۴۰ - باب الإِمَامِ يَتَكَلَّمُ بَعْدَ مَا يَنْزِلُ مِنَ
 الْمُنْبَرِ.

۱۱۲۰ - (ضعيف) عَنْ أَنَسٍ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَنْزِلُ مِنَ الْمُنْبَرِ فَيَعْرِضُ لَهُ الرَّجُلُ فِي الْحَاجَةِ،
 فَيَقُومُ مَعَهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي.

واتە: لە ئەنەسى کورپی مالیکەوه دەگێرنەوه، کە وتویهتی: بەچاوی خۆم
 پیغەمبەری خوام صلی اللہ علیہ وسلم بینی لەدواى وتاری ھەینی لەسەر
 مینبەر هاتەخوارەوه پیاوی باسی کاریکی پیویستی خۆی بو کرد، پیغەمبەر
 صلی اللہ علیہ وسلم لەگەڵ پیاوەکە روشت ھەتا کارەکەى بو جیبەجیکرد،
 لەپاشدا ھاتەوه بەرنوێژی بو خەڵکەکە کرد.

باسی هەرکەسی بگات بە رکاتیکی
هەینیدا نوێژی هەینی بۆ حساب کراوە.

۲۴۱ - باب مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الْجُمُعَةِ رَكْعَةً.

۱۱۲۱ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ).

وتە: ئە ئه‌بو هورەیرە دگێڕێته‌وه، که وتویه‌تی: بێغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فەرمووێتی: هەر کەسێ بگات بە رکاتیکی نوێژدا ئەوه ئه‌و نوێژدا بۆ حساب کراوه‌.

باسی له نوێژی هەینیدا چ سوره‌تیکی ده‌خویند؟

۲۴۲ - باب مَا يُقْرَأُ بِهِ فِي الْجُمُعَةِ.

۱۱۲۲ - (صحيح) عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِيدَيْنِ وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ بِ (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) وَ (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْفَلَسِيَةِ) ، قَالَ: وَرُبَّمَا اجْتَمَعَا فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ فَقَرَأَ بِهِمَا.

واته: له نوعمانی کوری به شیروه دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نویژی رۆژی ههینی و ههردوو جهژنه کهدا واته جهژنی رهمهزان و جهژنی قوربان ئهم دوو سورتهی دهخویند له رکاتی یه کهمدا سورتهی: (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) و له رکاتی دووهمدا سورتهی: (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ). راوی وتی: جاری واهبوو رۆژی جهژن و رۆژی ههینی دهکهوتنه یهک رۆژهوه به ههمان شیوه ئهم دوو سورتهی دهخویند.

۱۱۲۳ - (صحيح) عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ، أَنَّ الضَّحَّاكَ بْنَ قَيْسٍ سَأَلَ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ: مَاذَا كَانَ يَقْرَأُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ عَلَى إِثْرِ سُورَةِ الْجُمُعَةِ؟ فَقَالَ: كَانَ يَقْرَأُ (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ).

واته: له (عُبَيْدِ اللَّهِ) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) کوری عوتبه وه دهگیرنه وه، که (ضَحَّاك) ی کوری قهیس له نوعمانی کوری به شیر ی پرسی وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نویژی ههینیدا له دواى سورتهی: (جُمُعَة) چ سورتهی دهخویند؟ نوعمان وتی: له رکاتی دووهمدا سورتهی: (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ) ی دهخویند.

۱۱۲۴ - (صحيح) عَنْ ابْنِ أَبِي رَافِعٍ قَالَ: صَلَّى بِنَا أَبُو هُرَيْرَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَرَأَ بِسُورَةِ الْجُمُعَةِ، وَفِي الرَّكْعَةِ الْآخِرَةِ: (إِذَا جَاءَكَ الْمُتَنَفِقُونَ)، قَالَ: فَأَدْرَكْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ حِينَ

انصَرَفَ، فَقُلْتُ لَهُ: إِنَّكَ قَرَأْتَ بِسُورَتَيْنِ كَانَ عَلَى
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقْرَأُ بِهِمَا بِالْكُوفَةِ! قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ:
فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ
بِهِمَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ.

واته: له ئیبنو ئەبی رافیعەو دەگیرنەو، کە وتویهتی: روژیکی هەینی
ئەبو هورەیره بەرنوێژی نوێژی هەینی بو دەکردين له رکاتی یەکهەمدا
سورەتی: (جُمُعَة) ی خویند؟ وە لە رکاتی دووهمدا سورەتی: (إِذَا جَاءَكَ
الْمُنْفِقُونَ) ی خویند. ئیبنو ئەبی رافیع وتی: کاتی کە ئەبو هورەیره لەنوێژ
بوویەو پێی گەیشتم یان کاتی کە لەمزگەوت هاتەدەرەو پێم وت: تۆ ئەم دوو
سورەتەت خویند کە پیشەوا عەلی رەزای خوا ی لێ بێ لە کوفە خویندنی! ئەبو
هورەیره وتی: بەگوێی خۆم بیستم لە پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم له
نوێژی هەینیدا خویندنی.

۱۱۲۵ - (صحيح) عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْجُمُعَةِ (سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ
الْأَعْلَى) وَ (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ).

واته: له سه‌موره‌ی کورێ جوندوبه‌و هاتوو، کە پیغەمبەری خوا صلی الله
علیه وسلم له نوێژی هەینی دا ئەم دوو سورەتە ی دەخویند سورەتی: (سَبَّحَ اسْمَ
رَبِّكَ الْأَعْلَى) وە سورەتی: (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ).

باسی کهسی له دواى پيشنويزه وه نويز
بكات له نيوانياندا ديوارى ههبيت.

۲۴۳ - باب الرَّجُلِ يَأْتُمُ بِالْإِمَامِ وَبَيْنَهُمَا جِدَارٌ.

۱۱۲۶ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حُجْرَتِهِ وَالنَّاسُ يَأْتُمُونَ بِهِ مِنْ وَرَاءِ الْحُجْرَةِ.

واته: له عائشه وه رهزای خواى لى بى دهگيرنه وه، كه وتويهتى: پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم له ژوووركهى خويدا نويزى دهكرد، خه لكيش له دهره وهى ژوووركهيه وه له دوايه وه به كۆمه ل نويزيان دهكرد.

باسی نويزى سوننهت له دواى نويزى ههينى.

۲۴۴ - باب الصَّلَاةِ بَعْدَ الْجُمُعَةِ.

۱۱۲۷ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ رَأَى رَجُلًا يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي مَقَامِهِ، فَدَفَعَهُ وَقَالَ: أَتُصَلِّي الْجُمُعَةَ أَرْبَعًا؟! وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي يَوْمَ الْجُمُعَةِ رَكَعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَيَقُولُ: هَكَذَا فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتہ: لہ نافیعه وہ دهگیر نہ وہ، کہ ئیبنو عومہر رھزای خویان لی بی رۆزی
 ههینی پیاویکی بینی له دوای نویژی ههینی له شوینہ کهی خویدا دوو رکات
 نویژی کرد، پالی پپوهنا له شوینہ کهی خوئی ده ریکردو وتی: ئایا چوار رکات
 نویژی ههینی ده کهیت؟! نافع وتی: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عومہر خوئی له دوای
 نویژی ههینی له ماله وه دوو رکات نویژی سوننه تی ده کرد، وه ئیبنو عومہر
 وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیوهیهی ده کرد، واتہ له دوای
 نویژی ههینی له ماله وه دوو رکات نویژی سوننه تی ده کرد.

۱۱۲۸ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ قَالَ: كَانَ ابْنُ عُمَرَ يُطِيلُ الصَّلَاةَ قَبْلَ
 الْجُمُعَةِ، وَيُصَلِّي بَعْدَهَا رَكْعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَيُحَدِّثُ أَنَّ
 رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ.

واتہ: لہ نافیعه وہ دهگیر نہ وہ، کہ وتویه تی: ئیبنو عومہر رھزای خویان لی
 بی له پیش نویژی ههینی دریژہی دہدا به نویژ گردن، به لام له دوای نویژی
 ههینی له ماله وه دوو رکات نویژی سوننه تی ده کرد، ئیبنو عومہر گیرایه وه کہ
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیوهیهی ده کرد واتہ له دوای نویژی
 ههینی له ماله وه دوو رکات نویژی ده کرد.

۱۱۲۹ - (صحيح) عَنْ عُمَرَ بْنِ عَطَاءٍ بْنِ أَبِي الْخَوَّارِ، أَنَّ نَافِعَ بْنَ
 جُبَيْرٍ أَرْسَلَهُ إِلَى السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ ابْنِ أَخْتِ نَمْرِ يَسْأَلُهُ
 عَنْ شَيْءٍ رَأَى مِنْهُ مُعَاوِيَةَ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: صَلَّيْتُ
 مَعَهُ الْجُمُعَةَ فِي الْمَقْصُورَةِ، فَلَمَّا سَلَّمْتُ قُمْتُ فِي
 مَقَامِي فَصَلَّيْتُ، فَلَمَّا دَخَلَ أُرْسِلَ إِلَيَّ، فَقَالَ: لَا تُعَدُّ

لَمَّا صَنَعْتَ، إِذَا صَلَّيْتَ الْجُمُعَةَ فَلَا تَصِلْهَا بِصَلَاةٍ
حَتَّى تَكَلِّمْ أَوْ تَخْرُجَ، فَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَمَرَ بِذَلِكَ: أَنْ لَا تُوَصِّلَ صَلَاةَ بِصَلَاةٍ حَتَّى
يَتَكَلَّمَ أَوْ يَخْرُجَ.

واته: عومهری کوری (عطاء) ی کوری (أبی الخوار) ده‌ئیت: نافعی کوری
جوبه‌یر ناردمی بۆلای سائیبی کوری یه‌زیدی خوشکه‌زای نه‌میر که سه‌بارمت
به شتی که مه‌عاویه له سائیبی دیبوو له‌نوێژدا لێی بپرسیت؟ سائیب وتی: من
و مه‌عاویه له حوجره‌که‌ی مه‌عاویه که له‌ناو مزگه‌وتدا بوو نوێژی هه‌ینیما
کرد، کاتی که سه‌لامم دایه‌وه له‌شوینه‌که‌ی خۆمدا هه‌ستامه‌وه نوێژم کرد، که
مه‌عاویه رو‌یشته‌وه بۆ ماله‌وه ناردی به‌شوینمدا، که چووم وتی: جاریکی تر
شتی وامه‌که، که نوێژی هه‌ینیت کرد یه‌کسه‌ر نوێژی تری له‌دوا مه‌که هه‌تا
قسه‌یه له‌به‌ینیاندا ده‌که‌یت، یان ده‌رده‌جیت له‌و شوینه‌ی که نوێژه فهرزه‌که‌ت
تیدا کردوه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پێکردوین
که نوێژ نه‌لکینین به‌ نوێژه‌وه، هه‌تا قسه‌یه له‌نیوانیاندا ده‌که‌ین یان
ده‌رده‌چین و ده‌چینه‌وه بۆ ماله‌وه.

۱۱۳۰ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ إِذَا كَانَ بِمَكَّةَ فَصَلَّى
الْجُمُعَةَ تَقَدَّمَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ تَقَدَّمَ فَصَلَّى أَرْبَعًا،
وَإِذَا كَانَ بِالْمَدِينَةِ صَلَّى الْجُمُعَةَ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى بَيْتِهِ،
فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، وَلَمْ يُصَلِّ فِي الْمَسْجِدِ، فَقِيلَ لَهُ؟
فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُ ذَلِكَ.

واته: له ئیبنو عومیره وه رهزای خویان لی بی هاتووه، نه گهر له مه کهه نوپزی ههینی بکرایه له شوینه کهی خوی ده چوووه پیشه وه دوو رکات نوپزی ده کرد، له پاشدا ده چوووه پیشتره وه چوار رکات نوپزی ده کرد، به لام نه گهر له مه دینه نوپزی ههینی بکرایه، له پاشدا بگه رایه ته وه بو ماله وه دوو رکات نوپزی ده کرد، له مزگه وتدا له دواي نوپزی ههینی نوپزی نه ده کرد، له وه باره وه لیان پرسى؟ وتى: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیوه یه ده کرد.

۱۱۳۱ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ ابْنُ الصَّبَّاحِ: قَالَ - : (مَنْ كَانَ مُصَلِّيًا بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَلْيُصَلِّ أَرْبَعًا). وَتَمَّ حَدِيثُهُ، وَقَالَ ابْنُ يُونُسَ: (إِذَا صَلَّيْتُمُ الْجُمُعَةَ فَصَلُّوا بَعْدَهَا أَرْبَعًا). قَالَ: فَقَالَ لِي أَبِي: يَا بُنَيَّ، فَإِنْ صَلَّيْتَ فِي الْمَسْجِدِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ أَتَيْتَ الْمَنْزِلَ، أَوِ الْبَيْتَ، فَصَلِّ رَكَعَتَيْنِ

واته: له نه بو هورمهیره وه ده گیر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هرموویه تی: (هه رکهس له دواي نوپزی ههینی ویستی نوپزی سونه ت بکات با چوار رکات بکات)، جا راوی هرموده کهی (ابن الصَّبَّاح) ی گیرایه وه، ئیبنو یونوس وتی: (نه گهر نوپزی ههینیتان کرد له دواي نوپز چوار رکات بکه ن)، راوی وتی: باوگم پیی وتم: کوپی خوّم نه گهر له مزگه وت دوو رکات نوپز ت کرد، له پاشدا گه رایته وه بو شوینه کهی خو ت، یان گه رایته وه بو ماله وه دوو رکات نوپزی تر بکه.

۱۱۳۲ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ رَكْعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ.

واته: له ئیبنو عومره‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌دوای نویژی هه‌ینی له‌ماله‌وه دوو رکات نویژی ده‌کرد.

۱۱۳۳ - (صحیح) عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ، أَخْبَرَنِي عَطَاءٌ أَنَّهُ رَأَى ابْنَ عُمَرَ يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ فَيَنْمَازُ عَنْ مُصَلَّاهِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ الْجُمُعَةَ قَلِيلًا غَيْرَ كَثِيرٍ، قَالَ: فَيَرْكَعُ رَكْعَتَيْنِ، قَالَ: ثُمَّ يَمْشِي أَنْفَسَ مِنْ ذَلِكَ، فَيَرْكَعُ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ. قُلْتُ لِعَطَاءٍ: كَمْ رَأَيْتَ ابْنَ عُمَرَ يَصْنَعُ ذَلِكَ؟ قَالَ: مَرَارًا.

واته: ئیبنو جورهیج ده‌لێت: (عطاء) بو‌ی گیرامه‌وه که به‌چاوی خو‌ی ئیبنو عومهری رمزای خویان لی بی دیوه له‌دوای نویژی هه‌ینی له‌و شوینه‌ی که نویژه فره‌زه‌که‌ی تیدا کردبوو که‌می زورنا چوو ه‌ه‌ولاتره‌وه نویژی کرد، (عطاء) وتی: ئیبنو عومهر دوو رکات نویژی سونه‌تی کرد، هه‌روه‌ها (عطاء) وتی: له‌پاشدا که‌می تر چوو ه‌ه‌ولاتره‌وه که‌می دوورکه‌وته‌وه، چوار رکات نویژی تری کرد، وتم به‌ (عطاء): چه‌ند جار ئیبنو عومهرت رمزای خویان لی بی دیوه به‌و شیوه‌یه‌ی کردوه؟ وتی: چه‌نده‌ها جار.

باسی دانیشتنی نیوان دوو وتاره‌که‌ی هه‌ینی.

۲۴۴ - باب الْقُعُود بَيْنَ الْخُطْبَتَيْنِ.

۱۱۳۴ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ خُطْبَتَيْنِ كَانَ يَجْلِسُ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرَ حَتَّى يَفْرُغَ - أَرَاهُ قَالَ: الْمُؤَدِّنُ - ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ ثُمَّ يَجْلِسُ فَلَا يَتَكَلَّمُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ.

واته: له ئیبنو عومهره‌وه ره‌زای خوایان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غهم‌بهر صلى الله عليه وسلم روژی هه‌ینی دوو وتاری دهدا، کاتی که ده‌جووه سهر مینه‌بر دائه‌نیشته‌ه‌تا بانگ‌بیژ له بانگه‌که‌ی ده‌بووه - پیم وایه بانگ‌بیژ وتی - له‌پاشدا هه‌لئه‌سایه‌وه وتاری یه‌که‌می دهدا، ئینجا دائه‌نیشته‌به‌بیده‌نگی و قسه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌پاشدا هه‌لئه‌سایه‌وه وتاری دووهمی دهدا.

باسی نویژی هه‌ردوو چه‌ژنه‌که.

۲۴۵ - باب صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ.

۱۱۳۴ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا، فَقَالَ: (مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ) قَالُوا: كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي

الْجَاهِلِيَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا: يَوْمَ الْأَضْحَى، وَيَوْمَ الْفِطْرِ)

واته: ئەنەس دەئێت: کاتی که پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم کۆچی کرد بۆ مەدینە خەلکی مەدینە دوو رۆژیان هەبوو یارییان تێدا دەکردو خوشی و شادیان تێدا دەردەبەری، پێغه‌مبەر صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (ئەم دوو رۆژه جین؟). وتیان: لە سەر دەمی نەقامیدا لەم دوو رۆژەدا یاریمان دەکرد، پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (خوای گەورە گۆڕینی بە دوو رۆژی چاکتر که خیری دنیاو قیامەتی تێدا یە بۆتان ئەویش: رۆژی جەژنی قوربان و رۆژی جەژنی رەمەزانه).

باسی کاتی دەرچوون بۆ نوێژی چەژن.

۲۴۶ - باب وَقْتُ الْخُرُوجِ إِلَى الْعِيدِ.

۱۱۳۵ - (صحيح) عَنْ يَزِيدُ بْنِ خُمَيْرٍ الرَّحْبِيِّ قَالَ: خَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرٍِ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ النَّاسِ فِي يَوْمِ عِيدِ فِطْرٍ، أَوْ أَضْحَى، فَأَنكَرَ ابْطَاءَ الْإِمَامِ، فَقَالَ: إِنَّا كُنَّا قَدْ فَرَعْنَا سَاعَتَنَا هَذِهِ. وَذَلِكَ حِينَ التَّسْبِيحِ.

واته: یەزیدی کۆری خومەیری رەحەبی دەلیت: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کۆری بوسر هاوەڵی پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له رۆژی جەژنی رەمەزان یان قورباندا له گەڵ خەڵک دەرچوو بۆ نوێژ، بینی پێشنوێژ دەرناچوو، بۆیه له دواکەوتنی پێشنوێژ پێ ناخۆش بوونی خۆی دەربری وتی: ئێمه له‌م کاتانه‌دا لێ دهبوینه‌وه. ئەو کاتەش کاتی نوێژی سوننه‌تی چێشته‌نگاوا (ضَحَى) بوو.

باسی کاتی دەرچوونی ئا‌فره‌تان بۆ نوێژی چه‌ژن.

٢٤٧ - باب خُرُوجِ النِّسَاءِ فِي الْعِيدِ.

١١٣٦ - (صحيح) عَنْ مُحَمَّدٍ، أَنَّ أُمَّ عَطِيَّةَ قَالَتْ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نُخْرِجَ ذَوَاتِ الْخُدُورِ يَوْمَ الْعِيدِ، قِيلَ فَالْحَيْضُ؟ قَالَ: (لِيَشْهَدَنَّ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُسْلِمِينَ). قَالَ: فَقَالَتْ امْرَأَةٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ لِاحِدَاهُنَّ ثَوْبٌ كَيْفَ تَصْنَعُ؟ قَالَ: (تُلْبِسُهَا صَاحِبَتُهَا طَائِفَةً مِنْ ثَوْبِهَا)

واته: له موحه‌مه‌د - ی کۆری سیرین - موه ده‌گێر نه‌وه، که (أُمُّ عَطِيَّةَ) وتویه‌تی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له رۆژی جەژنی رەمەزان یان قورباندا فەرمانی پێ د‌ه‌کردین: که ئا‌فره‌تان‌ی بێ‌نوێژ و که‌یابانوی ناوما‌ڵ له‌گە‌ڵ خۆمان ببه‌ین بۆ نوێژگا‌که له‌ د‌ه‌روه‌ی شار بۆ نوێژی جەژن، وتیان: ئا‌فره‌تان‌ی بێ‌نوێژیش که‌ نوێژ نا‌که‌ن؟ ف‌ه‌رمووی: (ته‌نها ئاماده‌ی کۆری پر خیر و نزاو پارانه‌وه‌ی موسو‌لمانان ده‌بن)، موحه‌مه‌د وتی: ئا‌فره‌تی وتی: ئەو

پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! ته‌گه‌ر وا رێکه‌وت یه‌کیکیان پۆشاکى نه‌بوو خۆی پێ داپۆشیت چی بکات؟ فهرمووی: (با هاو‌رێکه‌ی هه‌ندی له‌پۆشاکه‌که‌ی خۆی بدات به‌سه‌ریا).

۱۱۳۷ - (صحيح) عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ، بِهَذَا الْخَبَرِ، قَالَ: وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ مُصَلَّى الْمُسْلِمِينَ، وَلَمْ يَذْكُرِ الثُّوبَ، قَالَ: وَحَدَّثَ عَنْ حَفْصَةَ، عَنِ امْرَأَةٍ تَحَدَّثُهُ، عَنِ امْرَأَةٍ أُخْرَى قَالَتْ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَذَكَرَ مَعْنَى حَدِيثِ مُوسَى فِي الثُّوبِ.

واته: له (أُمِّ عَطِيَّةَ) هوه به‌سه‌رهاتی پێشو هاتوو، راوی وتی: با ئافره‌تانى بێنویژ له نوێژگای موسولمانان نه‌بن، به‌لام باسی پۆشاکى نه‌کرد، راوی وتی: له حه‌فصه‌وه ده‌گێر نه‌وه، که ئافره‌تی بۆی گێراوه‌ته‌وه، نه‌ویش له ئافره‌تیکی تروه‌وه وتویه‌تی: وتیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم!، راوی به هه‌مان مانا وه‌ك فهرموده‌که‌ی موسا - راوی فهرموده‌که‌ی پێشو - به‌سه‌رهاتی پۆشاکه‌که‌ی گێراپه‌وه.

۱۱۳۸ - (صحيح) عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ قَالَتْ: كُنَّا نُؤْمَرُ، بِهَذَا الْخَبَرِ، قَالَتْ: وَالْحَيْضُ يَكُنْ خَلْفَ النَّاسِ فَيُكَبَّرْنَ مَعَ النَّاسِ.

واته: له (أُمِّ عَطِيَّةَ) هوه هه‌مان هه‌والی پێشو هاتوو، که وتویه‌تی: فهرمانمان پێ کراوه، (أُمِّ عَطِيَّةَ) وتی: ده‌بی ئافره‌تانى بێنویژ له‌دوای خه‌لکه‌وه بن و له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌که (الله اکبر) بکه‌ن.

۱۱۳۹ - (ضعیف) عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا قَدِمَ الْمَدِينَةَ جَمَعَ نِسَاءَ الْأَنْصَارِ فِي بَيْتٍ، فَأَرْسَلَ إِلَيْنَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، فَقَامَ عَلَى الْبَابِ، فَسَلَّمَ عَلَيْنَا، فَرَدَدْنَا عَلَيْهِ السَّلَامَ، ثُمَّ قَالَ: أَنَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْكُمْ. وَأَمَرَنَا بِالْعِيدَيْنِ أَنْ نُخْرِجَ فِيهِمَا الْحَيْضَ وَالْعُتُقَ، وَلَا جُمُعَةَ عَلَيْنَا، وَنَهَانَا عَنِ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ.

واته: (أُمُّ عَطِيَّةَ) ددلیت: کاتی که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم گمشته ممدینه ژنانی یاریدددران له مالتی کۆبوینهوه، پیغمبهر صلی الله علیه وسلم عومری کوری (خَطَّاب) ی رمزای خوی لی بی نارد بو لامان، لمبردم ددرگا راووستا. سلاوی لیکردین، نیمهش وهلامی سلاوهکهیمان دایهوه، لهپاشدا وتی: من فروستاده پیغمبهری خوام صلی الله علیه وسلم بو لای نیوه. (أُمُّ عَطِيَّةَ) وتی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له روژی ههردوو جهژنهکهدا فهرمانی پی دهکردین: که گه وره کچ و ئاوفرهتانی بینویژ لهگهڵ خومان ببهین بو نوپژگا که له دهرهوهی شار بو نوپژی جهژن، نوپژی ههینیشمان لهسهر نهبوو، ههروهها پیغمبهر صلی الله علیه وسلم ریگری نهوهشی لی دهکردین که شوین جهنازه بکهوین.

باسی وتاردانی پوژی جهژن.

۲۴۸ - باب الْخُطْبَةِ يَوْمَ الْعِيدِ.

۱۱۴۰ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: أَخْرَجَ مَرْوَانُ الْمَنْبَرَ فِي يَوْمٍ عِيدٍ، فَبَدَأَ بِالْخُطْبَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا مَرْوَانُ خَالَفْتَ السُّنَّةَ! أَخْرَجْتَ الْمَنْبَرَ فِي يَوْمٍ عِيدٍ، وَلَمْ يَكُنْ يُخْرَجُ فِيهِ وَبَدَأْتَ بِالْخُطْبَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: فَلَانُ بْنُ فُلَانٍ، فَقَالَ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَاسْتِطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيمَانِ)

واته: له نهبو سهعيدی خودريهوه دهگيرنهوه، که وتويهتی: مهروان له روژی جهژندا پيش نهوهی نويزی جهژن بکات دهستکرد به وتاردان، پياوی ههستايهوه وتی: نهی مهروان پيچهوانهی سوننهت جولایتهوه! له روژی جهژندا مينبهرهکهت دهرکرد بو شوینی نويزگاکه، که نهدهبوو لات ببردايه، وه پيش نهوهی نويزی جهژن بکهيت دهستکرد به وتاردان، نهبو سهعيدی

خودری وتی: ئەم پیاوێ کێیە، وتیان: ئەو فوولانی کۆری فوولانە، وتی: ئەم پیاوێ ئەرکی سەرشانی خۆی بەجێهێنا، چونکە بیستم لە پێغمەبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەیفەرموو: (هەرکەسێ لە ئێوە شتیکی ناپەرەوی دی با بەزەبیری دەست و هیزی بازووی بیگۆڕی، جا ئەگەر بەدەست نەیتوانی بەزمان و بە ئامۆزگاری بیگۆڕی، ئەگەر بەزمانیش نەیتوانی بەدل پێی ناخۆش بێ، کە ئەویش لاوازترین نێمانە).

۱۱۴۱ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ يَوْمَ الْفِطْرِ، فَصَلَّى، فَبَدَأَ بِالصَّلَاةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ، ثُمَّ خَطَبَ النَّاسَ، فَلَمَّا فَرَغَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ فَأَتَى النِّسَاءَ فَذَكَرَهُنَّ وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى يَدِ بِلَالٍ، وَبِلَالٌ بَاسِطٌ ثَوْبَهُ تُلْقِي فِيهِ النِّسَاءُ الصَّدَقَةَ، قَالَ: تُلْقِي الْمَرْأَةُ فَتَحَهَا، وَيُلْقِيَنَّ، وَيُلْقِيَنَّ، وَقَالَ: ابْنُ بَكْرٍ فَتَحَتْهَا.

واتە: لە جابری کۆری (عَبْدُ اللَّهِ) وە دەگێڕنەو، کە وتوێهتی: پێغمەبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە رۆژی جەژنی رەمەزاندان هەستا دوو رگات نوێژی جەژنی کرد، دەستیکرد بە نوێژکردن پێش ئەوێ وتاریدات، لەپاشدا وتاریدا بوو خەڵکە، کاتی کە لەوتاردان بووێه وە دابەزی و هاتە لای کۆمەڵی ئافەرتهکان و ئامۆزگاری کردن بەوێ کە خێر بکەن، لەو کاتەدا خۆی دابوو بەسەر شانی بیلال دا، بیلال چاکی جەلەکی خۆی گرتەو و ئافەرتهکان مال و سامان و خەڵی خۆیان هەڵدەداپە ناوێه و، راوی وتی: ئافەرت هەبوو

ئەنگوستیلەکی لە پەنجەیی خۆی دادەکەندو هەڵدەدایه ناو چاکی بیلالەوه،
 ئیتر بەو شیوەیه ئەنگوستیلەو گوارەیان هەڵدەدایه ناو چاکی بیلالەوه، جا
 بەو شیوەیه ئافەرتان یەک لەدوای یەک هەر شتیکیان ببوایه لە خشل و مال و
 سامان هەڵیان دەدایه ناویەوه، ئیبنو بەکر لەجیاتی (فَتَّخَهَا) بە (فَتَّخْتُهَا)
 ریوایەتی کردو.

١١٤٢ - (صحيح) عَنْ عَطَاءٍ قَالَ: أَشْهَدُ عَلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، وَشَهِدَ ابْنُ
 عَبَّاسٍ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ خَرَجَ
 يَوْمَ فِطْرٍ، فَصَلَّى، ثُمَّ خَطَبَ، ثُمَّ أَتَى النِّسَاءَ وَمَعَهُ بِلَالٌ
 - قَالَ ابْنُ كَثِيرٍ: أَكْبَرُ عِلْمِ شُعْبَةَ - فَأَمَرَهُنَّ
 بِالصَّدَقَةِ، فَجَعَلْنَ يُلْقِينَ.

واته: له (عطاء)وه دهگیرنهوه، که شایهتی له ئیبنو عباس دا رهزای
 خویان لی بی واته لی بیست، ئیبنو عباسیش شایهتی دا له پیغه مبهری خوا
 صلی الله علیه وسلم واته ئامادهبوو له گهڵ پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم و
 لی گیراوهتهوه، که روژی جهزنی رهمهزان له مال دەرچوو نوژی جهزنی
 به جی هینا، له پاشدا وتاری خویندهوه، ئینجا هاته لای کۆمهلی ئافەرتان
 بیلالی له گهڵ بوو - (ابن کثیر) وتی: ئەوەندهی شوعبه زانیاری هەبی -
 پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی پیکردن که خیر و سه دهقه
 بکهن، ئیتر ئافەرتەکان خشل و مال و سامانی خویان هەڵدەدایه ناو چاکی
 بیلالەوه.

۱۱۴۳ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، بِمَعْنَاهُ، قَالَ: فَظَنَّ أَنَّهُ لَمْ يَسْمَعْ
النِّسَاءَ، فَمَشَى إِلَيْهِنَّ وَبِلَالٌ مَعَهُ، فَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ
بِالصَّدَقَةِ، فَكَانَتِ الْمَرْأَةُ تُلْقِي الْقُرْطَ وَالْخَاتَمَ فِي
ثُوبِ بِلَالٍ.

واتە: لە ئیبنو عەباسەوه رهزای خویان لی بئ فەرمودە ییشو بههه مان
مانا هاتوود. که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیی وابوو که
نافرته کان له بهردووریان گوئیستی نهدهبوون بویه رۆشت بۆلایان، لهو
کاته دا بیلالیشی لهگهڵ بوو، نامۆژگاری کردن و فەرمانی پیکردن که خیر و
سەدقه بکهن. جا نافرمت هه‌بوو گواردو نه‌نگوستیله‌ی خۆی هه‌لده‌دایه‌ ناو
کرسمکه‌ی بیلاله‌ود.

۱۱۴۴ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي هَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ: فَجَعَلَتِ
الْمَرْأَةُ تُعْطَى الْقُرْطَ وَالْخَاتَمَ، وَجَعَلَ بِلَالٌ يَجْعَلُهُ فِي
كِسَائِهِ، قَالَ: فَقَسَمَهُ عَلَى فَقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ.

واتە: لە ئیبنو عەباسەوه رهزای خویان لی بئ دهگیرنه‌وه، که له‌م
فه‌رمووده‌دا وتویهتی: نافرمت هه‌بوو گواردو نه‌نگوستیله‌ی خۆی هه‌لده‌دایه‌
ناو کراسه‌که‌ی بیلاله‌وه، بیلالیش ده‌یخستنه‌ ناو پۆشاکه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی
بیانپاریزی له‌و‌نبوون، راوی وتی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
دابه‌شی کردن به‌سه‌ر هه‌زاره‌ موسوڵمانه‌کاندا.

باسى وتاردان لەسەر كهوان.

۲۴۹ - باب يَخْطُبُ عَلَى قَوْسٍ.

۱۱۴۵ - (حسن) عَنْ يَزِيدَ بْنِ الْبَرَاءِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَوَّلَ يَوْمَ الْعِيدِ قَوْسًا فَخَطَبَ عَلَيْهِ.

واته: له یەزیدی کوپی بهرائهوه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که له روژی جهژندا کهوانیکیان دا بهدهست پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم نهویش لهکاتی وتارداندا خوی دا بهسهریا.

باسى بانگ نه‌دان له پوژی جهژندا.

۲۵۰ - باب تَرَكَ الْأَذَانَ فِي الْعِيدِ.

۱۱۴۶ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَابِسٍ قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ ابْنَ عَبَّاسٍ أَشْهَدْتَ الْعِيدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَلَوْ لَا مَنْزِلَتِي مِنْهُ مَا شَهِدْتُهُ مِنَ الصَّغَرِ، فَاتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَلَمَ الَّذِي عِنْدَ دَارِ كَثِيرِ بْنِ الصَّلْتِ، فَصَلَّى ثُمَّ خَطَبَ، وَلَمْ يَذْكُرْ أَذَانًا وَلَا إِقَامَةً، قَالَ: ثُمَّ أَمَرَ بِالصَّدَقَةِ، قَالَ: فَجَعَلَ النِّسَاءُ يُشَرِّنَ إِلَى آذَانِهِنَّ وَحُلُوقِهِنَّ، قَالَ: فَأَمَرَ

بِلَا فَاتَاهُنَّ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ.

واته: له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی عابسه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیاوی له
ئیبنو عه‌باسی پرسى: ئایا ئاماده‌ی نوێزی چه‌ژن بویت له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ری
خوادا صلى الله عليه وسلم؟ وتی: به‌ئێ، نه‌گه‌ر له‌به‌ر خزمایه‌تی نه‌بوايه
ئه‌وه‌نده منداڵ بووم ئاماده‌ی نوێزی چه‌ژن نه‌ده‌بووم - بیگومان کورپی مامی
پیغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم بووه - پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم
هاته لای شوینیکی دیاریکراو - وه‌ک کێوی - که نزیکى مالى (کثیر) ی کورپی
(الصَّلْتُ) بوو، نوێزی چه‌ژنی کرد، ئیبنو عه‌باس باسی بانگ و قامه‌تی
نه‌کرد، له‌پاشدا ده‌ستی کرد به وتاردان، ئیبنو عه‌باس ره‌زای خوايان لێ بێ
وتی: ئینجا هاته لای ئافره‌تان و فهرمانی پێکردن که خێر و سه‌ده‌قه بکه‌ن،
ئه‌وانیش ده‌ستیان به‌رزکرده‌وه بو‌گۆی و ملی خۆیان بو‌ئه‌وه‌ی ملوانکه و
گه‌ردانه‌و گواره‌کانیان لێکه‌نه‌وه‌و بیکه‌ن به خێر، ئیبنو عه‌باس وتی:
پیغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم فهرمانی کرد به بیلال لێیان وه‌ربگریت،
له‌پاشدا بیلال به‌و شتانه‌وه که له کراسه‌که‌یدا بوو گه‌رايه‌وه بو‌لای پیغه‌مبه‌ر
صلى الله عليه وسلم.

۱۱۴۷ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ صَلَّى الْعِيدَ بِلَا أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ، وَأَبَا بَكْرٍ،
وَعُمَرَ، أَوْ عُثْمَانَ شَكََّ يَحْيَى.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوايان لێ بێ ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری
خوا صلى الله عليه وسلم نوێزی چه‌ژنی کرد به بێ بانگ و قامه‌ت، هه‌روه‌ها

ئه‌بو به‌کر و عومه‌ریش یان (عُثْمَان) به‌هه‌مان شیوه‌ نوێزی چه‌ژنیان کرد به‌ بێ بانگ و قامه‌ت، به‌حیا راوی فەرموده‌که گومانی هه‌بوو له‌ گو(لفظ)ی عومه‌ر یان (عُثْمَان).

۱۱۴۸ - (حسن صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ مَرَّةٍ وَلَا مَرَّتَيْنِ الْعِيدَيْنِ بِغَيْرِ أَذَانٍ وَلَا إِقَامَةٍ.

واته: جابری کوپی سه‌موره ده‌لیت: نه‌ک جار و دوو جار، به‌لکو جارهما نوێزی هه‌ردوو جه‌ژنه‌کانم کردوه له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم به‌ بێ بانگ و قامه‌ت.

باسی (الله اکبر) کردن له‌ نوێزی هه‌ردوو جه‌ژنه‌که‌دا.

۲۵۴ - باب تَكْبِيرِ فِي الْعِيدَيْنِ.

۱۱۴۹ - عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُكَبِّرُ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى، فِي الْأُولَى سَبْعَ تَكْبِيرَاتٍ، وَفِي الثَّانِيَةِ خَمْسًا.

واته: له‌ عائیشه‌وه ره‌زای خوای لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ نوێزی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و قورباندا هه‌وت (الله اکبر) ی له‌ رکاتی یه‌که‌م و پینج (الله اکبر) ی له‌ رکاتی دووهمدا ده‌کرد.

۱۱۵۰ - (صحيح) عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، قَالَ: سَوَى تَكْبِيرَتِي الرُّكُوعَ.

واته: له ئیبنو شیهابه‌وه، به هه‌مان سه‌نه‌د و مانا فهرموده‌ی پێشو هاتوو، به‌لام راوی ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد وتی: جگه له دوو (الله اکبر) هکه‌ی چوو نه رکوع.

۱۱۵۱ - (حسن) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (التَّكْبِيرُ فِي الْفِطْرِ سَبْعٌ فِي الْأُولَى، وَخَمْسٌ فِي الْآخِرَةِ، وَالْقِرَاءَةُ بَعْدَهُمَا كِلْتَاهُمَا).

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی عه‌مری کورپی (عاص) هوه ده‌گێر نه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (الله اکبر) له رکاتی یه‌که‌می نوێژی جه‌ژنی ره‌مه‌زاندایه‌وت جاره، به‌لام له رکاتی دووه‌مدا پێنج جاره، له‌دوای هه‌ردوو جاره‌که‌وه قورئان خویندن هه‌یه واته خویندن سوره‌تی فاتیه‌ه.

۱۱۵۲ - (حسن صحيح دون قوله: (أَرْبَعًا) والصواب: (خَمْسًا) عَنْ عَمْرٍو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُكَبِّرُ فِي الْفِطْرِ: فِي الْأُولَى سَبْعًا، ثُمَّ يَقْرَأُ، ثُمَّ يُكَبِّرُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُكَبِّرُ أَرْبَعًا، ثُمَّ

يَقْرَأُ، ثُمَّ يَرْكَعُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ وَكِيعٌ وَأَبْنُ
الْمُبَارَكِ، قَالَا: سَبْعًا وَخَمْسًا.

واته: له عه‌مری کۆری شو‌عه‌یبه‌وه، له باوکیه‌وه، له باپیری‌ه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له رگاتی یه‌که‌می نوێزی جه‌ژنی ر‌مه‌زاند‌ا جه‌وت (الله اکبر)ی ده‌کرد، له‌پاشدا سور‌ه‌تی فاتیه‌ی ده‌خویند، ئینجا (الله اکبر)ی ده‌کردو ده‌چوو ده‌کوعه‌وه، دوا‌ی ئە‌وه‌ی له‌دوو سه‌جده‌که ده‌بوویه‌وه هه‌له‌سایه‌وه بۆ رگاتی دووهم چوار (الله اکبر)ی ده‌کرد - راستیه‌که‌ی ئە‌وه‌یه که پێنج (الله اکبر)ی ده‌کرد - ئینجا سور‌ه‌تی فاتیه‌ی ده‌خویند، له‌پاشدا ده‌چوو ده‌کوعه‌وه، ئە‌بو داود ده‌لێت: وه‌کیع و ئیبنو موباره‌ک هه‌مان فەر‌مووده‌یان له (عَبْدُ اللَّهِ)ی کۆری (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)وه که راوی فەر‌مووده‌که‌یه ری‌وایه‌ت کرد‌وه به جه‌وت (الله اکبر)و پێنج (الله اکبر)، واته به له رگاتی یه‌که‌مدا جه‌وت (الله اکبر)ی ده‌کردو، رگاتی دووهمدا پێنج (الله اکبر)ی ده‌کرد.

۱۱۵۳ - (حسن صحیح) عَنْ مَكْحُولٍ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو عَائِشَةَ -
جَلِيسٌ لِأَبِي هُرَيْرَةَ - أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْعَاصِ سَأَلَ أَبَا
مُوسَى الْأَشْعَرِيَّ وَحُذَيْفَةَ بْنَ الْيَمَانِ: كَيْفَ كَانَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكَبِّرُ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ؟
فَقَالَ أَبُو مُوسَى: كَانَ يُكَبِّرُ أَرْبَعًا، تَكْبِيرُهُ عَلَى
الْجَنَائِزِ، فَقَالَ حُذَيْفَةُ: صَدَقَ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: كَذَلِكَ
كُنْتُ أَكْبِّرُ فِي الْبَصْرَةِ حَيْثُ كُنْتُ عَلَيْهِمْ، وَقَالَ أَبُو
عَائِشَةَ: وَأَنَا حَاضِرٌ سَعِيدَ بْنَ الْعَاصِ.

واتە: مەكحول دەلیت: ئەبو عائیشە - كە هاوئشینى ئەبو هورەیره بوو واتە له كۆر و كۆبۆنەوهیدا دادەنشت - بۆی گێڕامهوه، كە سهعیدی كۆری عاص له ئەبو موسای ئەشعەری و (حُدَيْفَةُ)ی كۆری یەمانی پرسى: كە ئایا پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم له نوێژى جەژنى رەمەزان و قورباندا چۆن (الله) ئكبرى دەكرد؟ ئەبو موسا وتى: پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم چوار (الله) ئكبرى دەكرد، وهك چۆن لەسەر جەنازه چوار (الله) ئكبرى دەكرد، (حُدَيْفَةُ) وتى: راست دهكات، ئەبو موسا وتى: منیش لهكاتێكدا كە ئەمیر و كاربەدهستى بەسره بووم بهو شیوهیه‌م دهكرد، ئەبو عائیشە وتى: منیش ئامادهی ئەو دانێشتنه بووم كە سهعیدی كۆری عاص له ئەبو موسا (حُدَيْفَةُ)ی پرسى.

باسى له نوێژى جەژنى رەمەزان و
قورباندا چ سوپه‌تى ده‌خویندرى.

٢٥٢ - باب مَا يُقْرَأُ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ.

١١٥٤ - (صحيح) عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْمَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ: مَاذَا كَانَ يَقْرَأُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ؟ قَالَ: كَانَ يَقْرَأُ فِيهِمَا (قَالَ) وَالْقُرْآنَ (الْمَجِيدَ) وَ (أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَشَقَّ الْقَمَرُ).

واته: (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی عوتبە ی کورپی مەسعود دەئیت: عومەری کورپی (خَطَّاب) رەزای خوای لى بى له ئەبو واقیدی (لَيْثِي) پرسی: کە ئایا پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم له نوێزی جه‌زنی رەمەزان و قورباندا چ سورەتێکی دەخویند؟ ئەبو واقید وتی: له رکاتی یەكەمیاندا سورەتی (قَ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ) ی دەخویند، وه له رکاتی دووهمیاندا (اقْرَبِ السَّاعَةِ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ) ی دەخویند.

باسی دانیشتن بۆ گۆیگرتن له وتاری جه‌ژن.

۲۵۳ - باب الْجُلُوسِ لِلْخُطْبَةِ.

۱۱۵۵ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِيدَ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ قَالَ: (إِنَّا نَخُطِبُ فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَجْلِسَ لِلْخُطْبَةِ فَلْيَجْلِسْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَذْهَبَ فَلْيَذْهَبْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا مُرْسَلٌ عَنْ عَطَاءٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی سائب دەئیت: له‌گەڵ پیغەمبەری خوادا صلى الله عليه وسلم ئاماده‌ی نوێزی جه‌ژن بووم، کاتی کە له‌نوێز بوویهوه فەرموو: (من دهمه‌وی وتار بدهم جا کى پى خوشه دانیشى گوى بگريئت له وتاری

جه‌ژن با دانیشی، کیش پیی خوشه ب‌روات با ب‌روات). نه‌بو داود ده‌لێت: ئه‌م فەرموده (مُرسل)ه له (عطاء)هوه، له پێغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم.

باسی ده‌رچوون بو نوێژی جه‌ژن له
رێگایه‌که‌وه‌و گه‌رانه‌وه له رێگایه‌کی تره‌وه.

۲۵۴ - باب یَخْرُجُ إِلَى الْعِيدِ فِي طَرِيقٍ وَيَرْجِعُ
فِي طَرِيقٍ.

۱۱۵۶ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
أَخَذَ يَوْمَ الْعِيدِ فِي طَرِيقٍ، ثُمَّ رَجَعَ فِي طَرِيقٍ آخَرَ.

واته: له ئیبنو عومه‌ره‌وه رمزای خوايان لی بێ ده‌گی‌رنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم رێگایه‌کی هه‌لبژارد بو چوون بو نوێژی جه‌ژن،
له‌پاشدا له رێگایه‌کی تره‌وه گه‌رایه‌وه.

باسی ئەگەر پێشنوێژ لەبەر بەهانه‌یه‌کی
شەڕعی لەپۆژی خۆیدا دەرناچوو بۆ
نوێژی جەژن لەپۆژی دواتردا دەرچیت.

۲۵۵ - باب إِذَا لَمْ يَخْرُجِ الْإِمَامُ لِلْعِيدِ مِنْ يَوْمِهِ
يَخْرُجُ مِنَ الْغَدِ.

۱۱۵۷ - (صحيح) عَنْ أَبِي عُمَيْرٍ بْنِ أَنَسٍ، عَنْ عُمُومَةٍ لَهُ مِنْ
أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَكْبًا جَاءُوا
إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَشْهَدُونَ أَنَّهُمْ رَأَوْا
الْهَلَالَ بِالْأَمْسِ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يُفْطِرُوا وَإِذَا أَصْبَحُوا أَنْ
يَغْدُوا إِلَى مُصَلَّاهُمْ.

واته: له ئەبو عومەیری کۆری ئەنەسەوه، له چەند مامەیه‌کیه‌وه که
هاوێتی پێغه‌مبەری خوايان صلى الله عليه وسلم کردبوو دەرناچوه، که
کاروانیک هاته لای پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم شایه‌تیان دا که دۆین
مانگیان بینیوه، جا پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمانی پیکردن
رۆژووهدکانیان بشکێنن، وه کاتی‌ک به‌یانی رۆژیان لی بوویه‌وه برۆن بۆ
نوێژگاکیان بۆ نوێژی جەژن.

۱۱۵۸ - (ضعیف) عَنْ بَكْرِ بْنِ مُبَشَّرٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: كُنْتُ أَغْدُو مَعَ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمُصَلَّى يَوْمَ الْفِطْرِ وَيَوْمَ الْأَضْحَى، فَنَسَلُكَ بَطْنَ بَطْحَانَ حَتَّى نَأْتِيَ الْمُصَلَّى، فَنُصَلِّيَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ نَرْجِعُ مِنْ بَطْنِ بَطْحَانَ إِلَى بَيْوتِنَا.

واته: به‌کری کوری موبه‌شیری نه‌نصاری ده‌ئیت: له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانی پیغه‌مبیری خوادا صلی الله علیه وسلم به‌یانی روژی چه‌ژنی رهمه‌زان و قوربان نه‌جووین بو نوێزگا‌که. له‌ دۆلی (بَطْحَانَ) ده‌ که شوینیکه له مه‌دینه نه‌رفیتین همت ئه‌مگه‌شتینه نوێزگا‌که، جا له‌گه‌ل پیغه‌مبیری خوادا صلی الله علیه وسلمه نوێزمن د‌کرد. له‌پاشدا ههر له‌ دۆلی (بَطْحَانَ) ده‌ نه‌گه‌راینه‌وه بو مه‌که‌نمان.

باسی نوێزکردن له‌دوای نوێژی جه‌ژن.

۲۵۶ - باب الصَّلَاةِ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِيدِ.

۱۱۵۹ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ فِطْرِ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهُمَا وَلَا بَعْدَهُمَا، ثُمَّ أَتَى النِّسَاءَ وَمَعَهُ بِلَالٌ فَأَمَرَهُنَّ بِالصَّدَقَةِ فَجَعَلَتِ الْمَرْأَةُ تُلْقِي خُرْصَهَا وَسِخَابَهَا.

واته: ئیبنو عەباس رەزای خویان لى بى دەلیت: بۆ نوێژی چهژنی رەزان پێغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم دەرچوو بۆ نوێژگاگه دوو ركات نوێژی کرد، نه له پيشيه وه نوێژی سوننهتی کرد، وه نه له دوايه وه، له پاشدا رۆشت بۆ لای ئافرهتان بيلالی له گهڵ بوو، فەرمانی پێکردن که خێر و سه دهقه بکهن، ئیتر ئافرهتهکان دهستیان کرد به خێرکردن ههيان بوو ئەلقه زێره کهی یان زیوه کهی دادهکەندو هه ئیده دایه ناو گوژی بیلاله وه، ههشیان بوو گهردانه کهی خۆی هه ئیده دایه ناویه وه.

باسی نوێژی جهژن کردن به خهلك
له مزگهوتدا ئەگەر باران بوو.

۲۵۷ - باب يُصَلِّي بِالنَّاسِ الْعِيدُ فِي الْمَسْجِدِ
إِذَا كَانَ يَوْمَ مَطَرٍ.

۱۱۶۰ - (ضعيف) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ أَصَابَهُمْ مَطَرٌ فِي يَوْمٍ عِيدٍ، فَصَلَّى بِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْعِيدِ فِي الْمَسْجِدِ.

[المشكاة: ۱۴۴۸].

واته: ئەبو هورەیره دەلیت: رۆژی چهژن باران دهباری پێغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له مزگهوتدا نوێژی چهژنی بۆ کردین.

کوباسہ کانی نویژہ بارانہ و بہ شہ کانی

۲۵۸ - جُمَاعُ أَبْوَابِ صَلَاةِ الْاسْتِسْقَاءِ وَتَفْرِيعُهَا.

۱۱۶۱ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ بِالنَّاسِ يَسْتَسْقِي، فَصَلَّى بِهِمْ رَكْعَتَيْنِ جَهْرًا بِالْقِرَاءَةِ فِيهِمَا وَحَوْلَ رِدَائِهِ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ فَدَعَا وَاسْتَسْقَى، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ.

واته: له عه ببادی کوری ته میمه وه، له مامیه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: جاری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له گهل خه لکه که دهرچوو بو نویژگا که، بو نویژہ بارانہ، دوو رکات نویژی بو کردن به دهنکی بهرز سورہ تی فاتیحہ ی خویند تی یاندا، له پاشدا رووی کرده قبیلہ و پوشاکه کی راست و چپ کرد واتہ لای راستی دا به سہر لای چہ پدا لای چہ پیشی دا به سہر لای راستی دا، هہر دوو دہستی بهرز کرده وه دہستی کرد به پارانہ وه و داوای باران بارینی کرد.

۱۱۶۲ - (صحيح) عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، أَخْبَرَنِي عَبْدُ بْنُ تَمِيمٍ الْمَازِنِيُّ، أَنَّهُ سَمِعَ عَمَّهُ - وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا يَسْتَسْقِي، فَحَوَّلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ يَدْعُو اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ: وَاسْتَقْبَلَ

الْقِبْلَةَ، وَحَوْلَ رِدَائِهِ، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ. قَالَ ابْنُ أَبِي
ذُئْبٍ: وَقَرَأَ فِيهِمَا، زَادَ ابْنُ السَّرْحِ: يُرِيدُ الْجَهْرَ.

واته: ئیبنو شیهاب ده‌ئیت: عه‌ببادی کورێ ته‌میمی مازنی بو‌ی گێ‌پ‌امه‌وه‌، که ئه‌ویش له مامی بیستبو - مامی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ زه‌ید بوو که یه‌کێک بووه له هاوه‌له‌کانی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم - وتی: روژی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌رچوو بو‌ نوێژگا‌که‌، بو‌ نوێژه بارانه‌، پش‌تی کرده خه‌لکه‌که‌و له خ‌وای گه‌وره‌ پارایه‌وه‌. سوله‌یمانی کورێ داود وتی: رووی کرده قیبه‌لو، پ‌وشا‌که‌که‌ی راست و چه‌پ کرد واته‌ لای راستی دا به‌سه‌ر لای چه‌پ‌دا لای چه‌پ‌شی دا به‌سه‌ر لای راستی دا، له‌پاش‌دا دوو ر‌گات نوێژی کرد، ئیبنو نه‌بو (ذُئْب) وتی: قورئانی خوێند تییان‌دا، ئیبنو سه‌رح نه‌مه‌شی بو‌ زیاد کرد: مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو که به‌ده‌نگی به‌رز سوره‌تی فاتیه‌ی خوێند.

۱۱۶۳ - (صحيح) عَنْ مُحَمَّدُ بْنُ عَوْفٍ قَالَ: قَرَأْتُ فِي كِتَابِ عَمْرِو
بْنِ الْحَارِثِ - يَعْنِي الْحَمَصِيِّ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ
سَالِمٍ، عَنِ الزُّبَيْدِيِّ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ، بِهَذَا
الْحَدِيثِ بِإِسْنَادِهِ - لَمْ يَذْكُرِ الصَّلَاةَ - قَالَ: وَحَوْلَ
رِدَائِهِ، فَجَعَلَ عِطَافُهُ الْأَيْمَنَ عَلَى عَاتِقِهِ الْأَيْسَرِ،
وَجَعَلَ عِطَافُهُ الْأَيْسَرَ عَلَى عَاتِقِهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ دَعَا اللَّهَ
عَزَّ وَجَلَّ.

واته: موحه‌مه‌دی کورێ عه‌وف ده‌ئیت: له کتیبی عه‌مری کورێ (حارث‌ی (الْحَمَصِيّ) وهرم گرتووه، له (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورێ ساله‌وه، له زوبه‌یدییه‌وه، له موحه‌مه‌دی کورێ موسلیمه‌وه فەرموده‌ی پیشوی به‌هه‌مان سه‌نه‌د ریوایه‌ت کردوه - به‌لام زوبه‌یدی له زوهریه‌وه باسی نوێژی نه‌کرد - زوهری له فەرموده‌که‌یدا وتی: پۆشاکه‌که‌ی راست و چه‌پ کرد، له‌پاشدا له‌ خوای گه‌وره‌ پارایه‌وه بارانیان بو‌ ببارینێ و له وشکه‌سائی رزگاریان بکات.

۱۱۶۴ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: اسْتَسْقَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ خَمِصَةٌ لَهُ سَوْدَاءُ، فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَأْخُذَ بِأَسْفَلِهَا فَيَجْعَلُهُ أَعْلَاهَا، فَلَمَّا ثَقُلَتْ قَلْبَهَا عَلَى عَاتِقِهِ.

واته: (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورێ زه‌ید ده‌ئیت: جارێ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نوێژه بارانه‌ی ده‌کرد پۆشاکێکی خه‌تداری ره‌شباوی له‌به‌ردا بوو، ویستی رووی خواره‌وه‌ی بگرێ و بیکاته سه‌ره‌وه، کاتێ که‌ قورس بوو به‌ سه‌رشانیا هه‌لگێرپایه‌وه واته‌ لای راستی دا به‌سه‌ر لای چه‌پی دا وه‌ لای چه‌پیشی دا به‌سه‌ر لای راستی دا.

۱۱۶۵ - (حسن) عَنْ هِشَامُ بْنُ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كِنَانَةَ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي قَالَ: أُرْسَلَنِي الْوَلِيدُ بْنُ عُتْبَةَ - قَالَ عُثْمَانُ: ابْنُ عُقْبَةَ - وَكَانَ أَمِيرَ الْمَدِينَةِ، إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ أَسْأَلُهُ عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ فِي الْإِسْتِسْقَاءِ؟ فَقَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَبَدِّلًا، مُتَوَاضِعًا، مُتَضَرِّعًا، حَتَّى
 أَتَى الْمُصَلَّى - زَادَ عُثْمَانُ فَرَقِيَ عَلَى الْمِنْبَرِ، ثُمَّ
 اتَّفَقَا - وَلَمْ يَخْطُبْ خُطْبَكُمْ هَذِهِ، وَلَكِنْ لَمْ يَزَلْ فِي
 الدُّعَاءِ وَالتَّضَرُّعِ وَالتَّكْبِيرِ، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ كَمَا
 يُصَلِّي فِي الْعِيدِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَالْإِخْبَارُ لِلنُّفَيْلِيِّ،
 وَالصَّوَابُ: ابْنُ عُتْبَةَ.

واته: له هیشامی کوری ئیسحاقی کوری (عبداللہ)ی کوری کینانه‌وه ده‌گیرنه‌وه که وتویه‌تی: باوکه‌م بۆی گێڕامه‌وه‌و وتی: وه‌لیدی کوری عوتبه - (عثمان) وتی: کوری عوقبه - که ئه‌میر و کاربه‌دهستی مه‌دینه بوو، ناردمی بۆ لای ئیبنو عه‌باس ره‌زای خویان لێ بێ که سه‌بارمه‌ت به‌ نوێژه بارانه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم لێی بپرسم؟ ئیبنو عه‌باس وتی: پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم بۆ نوێژه بارانه به‌ جل و به‌رگی ئاساییه‌وه‌و به‌بێ خو جوان کردن به‌ ملکه‌چی و به‌ده‌م پارانه‌وه‌و له‌سه‌رخۆ دهرده‌چوو هه‌تا ده‌گه‌یشه‌ نوێژگا‌که - (عثمان) ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: سه‌رده‌که‌وته سه‌ر مینبه‌ر، له‌پاشدا هه‌ردوو راوی (عثمان) و نوفه‌یلی هه‌ماهه‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که - وتاری خوێنده‌وه به‌لام نه‌ک وه‌ک ئه‌م وتاره‌ی ئیوه‌، به‌لکو به‌رده‌وام به‌بێ فیزی و به‌ ملکه‌چی ده‌پارایه‌وه‌و (الله اکبر)ی ده‌کرد، له‌پاشدا دوو رکات نوێژی کرد وه‌ک چۆن نوێژی جه‌زنی ده‌کرد. ئه‌بو داود ده‌لێت: گو(لفظ)ی هه‌واله‌که‌ هی نوفه‌یلیه‌ نه‌ک (عثمان)، راستیه‌که‌شی وه‌لید کوری عوتبه‌یه نه‌ک کوری عوقبه.

باسی له چ کاتی‌دا پۆشاکه‌کی راست و
چه‌پ ده‌کرد ئە‌گەر نوێژه بارانه‌ی بکردایه‌.

۲۵۹ - باب فی‌ آیِّ وَّقْتٍ یُحَوِّلُ رِدَاءَهُ إِذَا
اسْتَسْقَى.

۱۱۶۶ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ أَخْبَرَهُ أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى
يَسْتَسْقَى، وَأَنَّهُ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَدْعُو، اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، ثُمَّ
حَوَّلَ رِدَاءَهُ.

واته: له عه‌ببادی کوری ته‌میمه‌وه هاتوو، که (عبد الله) ی کوری زمید بۆی
گیراوه‌ته‌وه، وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌رچوو بۆ
نوێژگا که بۆ نوێژه بارانه، کاتی که ویستی بپاریته‌وه، رووی ده‌کرده قیبله،
له‌پاشدا پۆشاکه‌کی راست و چه‌پ کردو پارێه‌وه.

۱۱۶۷ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عَبْدَ بْنَ
تَمِيمٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ الْمَازِنِيَّ يَقُولُ:
خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمُصَلَّى
فَاسْتَسْقَى، وَحَوَّلَ رِدَاءَهُ حِينَ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کۆری ئەبو بەکر موه دهگێرنهوه، که له عه‌ببادی کۆری ته‌میمی بیستوه وتویه‌تی: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کۆری زه‌یدی مازنیم بیست ده‌یوت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دهرچوو بۆ نوێژگا‌که، نوێژه بارانه‌ی کرد، له کاتی‌که‌دا که رووی کرده قیبله پۆشاکه‌که‌ی راست و چه‌پ کرد.

باسی به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو ده‌ست

له‌کاتی پارانه‌وه بۆ باران بارین.

۲۶۰ - باب رَفَعُ الْيَدَيْنِ فِي الْاسْتِسْقَاءِ.

۱۱۶۸ - (صحيح) عَنْ عُمَيْرٍ مَوْلَى بَنِي أَبِي اللَّحْمِ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَسْقِي عِنْدَ أَحْجَارِ الزَّيْتِ، قَرِيبًا مِنَ الزُّوْرَاءِ، قَائِمًا يَدْعُو يَسْتَسْقِي، رَافِعًا يَدَيْهِ قَبْلَ وَجْهِهِ، لَا يُجَاوِزُ بِهِمَا رَأْسَهُ.

واته: له عومه‌یری مه‌ولای هۆزی (أبي اللحم) موه دهگێرنهوه، که پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم دیوه له‌لای (أحجار الزيت) له نزیک (زۆراء) موه که دوو شوێنن له مه‌دینه، به پێوه ده‌پارایه‌وه‌و داوای باران بارینی ده‌کرد، هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکردبووه‌و به‌رامبه‌ر به‌ روخساری، به‌لام ده‌سته‌کانی له‌ئاست سه‌ری تی نه‌ده‌په‌راند.

۱۱۶۹ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: أَتَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَوَاكِي فَقَالَ: (اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيْعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ) قَالَ: فَأُطْبِقَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ.

واتە: جابری کوری (عبدُ الله) دەلیت: کۆمەڵی ئافرەت بە گریانەوه لەبەر بێ بارانی هاتنە خزمەت پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ ئەوێ بپاریتەوهو داوای بارانی رەحمەتیان بۆ بکات، پیغەمبەریش صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (خوایە بارانمان بۆ ببارینە بارانیکی بە لێزمەتی فریاگوزاری ئاسانی بەپیت و بەرەگەت و سەوزکەری گزوگیا، بەسوودی بێ زیان، بەمزوانەو داوای مەخە بۆمان) راوی وتی: هەر لەو کاتەدا هەور هەموو ئاسمانی داپۆشی و دایکردە لێزمە باران و هەموو ناوچەکە ی گرتەوه بەگشتی.

۱۱۷۰ - (صحیح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَرْفَعُ يَدَيْهِ فِي شَيْءٍ مِنَ الدُّعَاءِ إِلَّا فِي الْإِسْتِسْقَاءِ، فَإِنَّهُ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ إِبْطِيهِ.

واتە: ئەنەس دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم لە هیچ پارێنەوهیەگدا هەردوو دەستی بەرز نەدەکردەوه بە ئەندازەی پارێنەوهی داواکردنی باران بارین، بەلام لەکاتی داواکردنی باراندا ئەوەندە بەرز ی دەکردنەوه هەتا سپیتی بن بالەکانی دەبینرا.

۱۱۷۱ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَسْتَسْقِي، هَكَذَا، يَعْنِي: وَمَدَّ يَدَيْهِ، وَجَعَلَ بَطُونَهُمَا مِمَّا يَلِي الْأَرْضَ، حَتَّى رَأَيْتُ بَيَاضَ إِبْطَيْهِ.

واته: ئه‌نه‌س ده‌ئیت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌کاتی پارانه‌وه بو باران بارین به‌م شیوه‌یه ده‌پارایه‌وه واته: به‌ری ده‌سته‌گانی ده‌کرده زه‌وی ئه‌وه‌نده به‌رزی کردنه‌وه هه‌تا سپیتی بن باله‌کانیم بینی.

۱۱۷۲ - (صحيح) عَنْ مُحَمَّدَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ، أَخْبَرَنِي مَنْ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو عِنْدَ أَحْجَارِ الزَّيْتِ بَاسِطًا كَفَّيْهِ.

واته: موحه‌مه‌دی گوپی ئیبراهیم ده‌ئیت: ئه‌وه‌ی که له (أحجار الزيت) پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم دیوو ده‌پارایه‌وه بو باران بارین بو‌ی گێرامه‌وه: که پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکردبه‌وه.

۱۱۷۳ - (حسن) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: شَكَى النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُحُوطَ الْمَطَرِ، فَأَمَرَ بِمَنْبَرٍ فُضِعَ لَهُ فِي الْمُصَلَّى، وَوَعَدَ النَّاسَ يَوْمًا يَخْرُجُونَ فِيهِ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ

١ - واته: عومه‌یری مه‌ولای هۆزی (أبي اللحم) وه‌ك له فهرموده‌ی ژماره : ۱۱۶۸ دا هاتوه‌.

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ بَدَأَ حَاجِبُ الشَّمْسِ، فَقَعَدَ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَكَبَّرَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَحَمِدَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّكُمْ شَكَوْتُمْ جَذْبَ دِيَارِكُمْ وَاسْتِخَارَ الْمَطَرِ عَنْ إِبَّانِ زَمَانِهِ عَنْكُمْ، وَقَدْ أَمَرَكُمُ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ تَدْعُوهُ، وَوَعَدَكُمْ أَنْ يَسْتَجِيبَ لَكُمْ) ثُمَّ قَالَ: (الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ) لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ وَنَحْنُ الْفُقَرَاءُ، أَنْزِلْ عَلَيْنَا الْغَيْثَ، وَاجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ لَنَا قُوَّةً وَبَلَاغًا إِلَى حِينٍ) ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ، فَلَمْ يَزَلْ فِي الرَّفْعِ حَتَّى بَدَأَ بَيَاضُ إِبْطِيهِ، ثُمَّ حَوَّلَ عَلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ، وَقَلَّبَ - أَوْ حَوَّلَ رِدَاءَهُ - وَهُوَ رَافِعٌ يَدَيْهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ وَنَزَلَ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، فَأَنْشَأَ اللّٰهُ سَحَابَةً فَرَعَدَتْ وَبَرَقَتْ، ثُمَّ أَمْطَرَتْ بِإِذْنِ اللّٰهِ، فَلَمْ يَأْتِ مَسْجِدَهُ حَتَّى سَأَلَتِ السُّيُوفُ، فَلَمَّا رَأَى سُرْعَتَهُمْ إِلَى الْكِنِّ، ضَحِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِذُهُ، فَقَالَ: (أَشْهَدُ أَنَّ اللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَا عَبْدُ اللّٰهِ وَرَسُولُهُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا حَدِيثٌ غَرِيبٌ، إِسْنَادُهُ جَيِّدٌ، أَهْلُ

الْمَدِينَةُ يَقْرَأُونَ (مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ) وَإِنَّ هَذَا الْحَدِيثَ حُجَّةٌ لَهُمْ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: خه لک سکالایان هینایه لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له بهر بی بارانی و نه هاتی و وشکه سالی، جا ئه ویش فەرمانی دا که مینه بریکی بو دابنن، له نوێزگا که دا بۆیان دانا، له پاشدا پهیمانی دا رۆژیک دهر بچن تێیدا، عائیشه وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له گه ل دهر چوونی خۆردا دهر چوو بو نوێزگا که، له سه ر مینه بهر که دانیشت (الله اکبر) ی کردو، سوپاس و ستایشی خوای گه وهری کرد، له پاشدا فەرمووی: ئیوه سکالای وشکه سالی و نه هاتی ولاتی خۆتان تان کرد، له گه ل دوا که وتنی باران بارین به سه ر تاندا له کاتی خۆیدا، خوای گه وهرش فەرمانی پیکردون که داوای لی بکه ن، وه پهیمانیشی پی داون که وه لامتان بداته وه، له پاشدا فەرمووی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ). سوپاس و ستایش بو خوای پهروهردگاری جیهانیان، (الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به خشندهی میهره بان، (الرَّحْمَنِ) ئه و زاتهیه که که ره م و رحمه تی له دنیا دا هه موو شتیکی گرتۆته وه، (الرَّحِيمِ) یش سه ر چاوهی ئه و رحمه ته ده گه یه نیی که ته واو بوونی بو نیه، (مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ) خاوه نی رۆژی قیامهت رۆژی سزاو پاداشتدانه وه، ئه و رۆژی که جگه له خوا کهس خاوه ن ده سه لات نیه، هیچ په رستراویکی به هه ق نیه جگه له (الله)، چی ویست ده یکات، خودایه تو (الله) ی جگه له تو هیچ په رستراویکی به هه ق نیه، تو ده وله مهن دی و ئیمه ش هه ژارین، بارانمان بو ببارینه، ئه وه ی که بۆمان ده بارینی بۆمان بکه به هیزیک که بمانگه یه نیته کاتیکی تر، له پاشدا هه ردوو ده ستی به رز کرده وه، وه به رده وام به رزی کردنه وه هه تا سپیتی بن باله کانی ده رکه وتن، ئینجا پشتی له خه لکه که کردو،

پۆشاکه‌که‌ی راست و چه‌پ کرد، هه‌ردوو ده‌ستی هه‌ر به به‌رزی راگرتبوو ده‌پارایه‌وه، له‌پاشدا رووی کرده خه‌لکه‌که‌وه له‌سه‌ر مینه‌به‌رکه هاته‌خواره‌وه، دوو رکات نویژی کرد، جا خوای گه‌وره په‌له هه‌وړیکی پیک هینا ده‌ستی کرد به گرمه گرم و هه‌وره بروسکه، له‌پاشدا به فرمانی خوای گه‌وره دایکرده باران، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له‌و شوینه‌ی که نویژه بارانه‌که‌ی تیدا کردبوو نه‌گه‌یشته‌وه مزگه‌وته‌که‌ی لافاو هه‌ستا، کاتی که بینی خه‌لکه‌که به‌په‌له ده‌چنه‌وه بۆ ماله‌کانیان پیکه‌نی هه‌تا ددانه‌کانی دهرکه‌وت، فرمووی: شایه‌تی دده‌م که خوای گه‌وره به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌توانایه، وه منیش به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خوام، نه‌بو داود ده‌لیت: ئەم فرمووده (غریب) ه‌چونکه ته‌نها له‌ریگایه‌که‌وه هاتوو، به‌لام سه‌نه‌ده‌که‌ی (جید) ه، خه‌لکی مه‌دینه به (مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ) ده‌یخویننه‌وه نه‌ک به (مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ)، بیگومان ئەم فرمووده به‌لگه‌یه بۆ خویندنه‌وه‌یان به‌و شیوه‌یه.

۱۱۷۴ - (صحيح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: أَصَابَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ قَحْطٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَيْنَمَا هُوَ يَخْطُبُنَا يَوْمَ جُمُعَةٍ إِذْ قَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْكَ الْكُرَاعُ، هَلْكَ الشَّاءُ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ يَسْقِينَا! فَمَدَّ يَدَيْهِ وَدَعَا. قَالَ أَنَسٌ: وَإِنَّ السَّمَاءَ لَمِثْلُ الزُّجَاجَةِ، فَهَاجَتْ رِيحٌ، ثُمَّ انْثَشَتْ سَحَابَةٌ، ثُمَّ اجْتَمَعَتْ، ثُمَّ أُرْسِلَتْ السَّمَاءُ عَزَائِلِهَا، فَخَرَجْنَا نَخُوضُ الْمَاءَ حَتَّى أَتَيْنَا مَنَازِلَنَا! فَلَمْ يَزَلِ الْمَطَرُ إِلَى الْجُمُعَةِ

الْأُخْرَى، فَقَامَ إِلَيْهِ ذَلِكَ الرَّجُلُ، أَوْ غَيْرُهُ، فَقَالَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ، تَهْدَمَتِ الْبُيُوتُ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ يَحْبِسَهُ!
فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ قَالَ:
(حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا) فَنَظَرْتُ إِلَى السَّحَابِ يَتَصَدَّعُ
حَوْلَ الْمَدِينَةِ كَأَنَّهُ أَكْلِيلٌ.

واته: ئه‌نه‌سی کوری مالیک ده‌لێت: له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وسلم خه‌لکی مه‌دینه تووشی وشکه‌ سالی و بێ بارانی هاتن، روژی هه‌ینی له‌کاتی‌کدا که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری دهدا، پیاوی هه‌ستا وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! له‌به‌ر بێ بارانی و لاخ و ئه‌سه‌په‌کانمان و مه‌ر و مالا‌ته‌کانمان تێدا‌چوون، له‌خوای گه‌وره‌ بپا‌رێوه‌ که بارانمان بۆ ببارینێت، ئه‌ویش هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکرده‌وه‌و ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه‌، ئه‌نه‌س وتی: ئاسمان ئه‌وه‌نده‌ سپی و بێ په‌له‌ بوو و هه‌ک شوشه‌ وه‌هابوو، په‌له‌ هه‌ورێک به‌ ئاسمانه‌وه‌ نه‌بوو، با هه‌لی کرد، له‌پاشدا هه‌وری پێک هێنا، ئینجا هه‌ورمه‌کان کۆبوونه‌وه‌و، دا‌یکرده‌ باران و هه‌ک ئه‌وه‌ی که کونه‌ ئاوێ یان جه‌وه‌نه‌ ئاوێ سه‌ره‌وخوار که‌یه‌ته‌وه‌و ده‌مه‌که‌ی بیکه‌یه‌ته‌وه‌ به‌و شیوه‌یه‌ به‌ خو‌رهم ده‌باری، له‌مزگه‌وت ده‌رچووین هه‌تا گه‌یشتی‌نه‌ ماله‌وه‌ به‌رده‌وام باران ده‌باری هه‌تا روژی هه‌ینی دواتر، جا هه‌مان پیاو یان پیاویکی تر هه‌ستا وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! ئه‌وه‌نده‌ باران باری خانوه‌کان رووخان، له‌ خوا بپا‌رێوه‌ که ئه‌م بارانه‌ بگرێته‌وه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێکه‌نی، له‌پاشدا فهرمووی: (خودایه‌ به‌ده‌ورو به‌رماندا بببارینه‌، نه‌وه‌ک به‌سه‌ر سه‌رمانا). ئه‌نه‌س وتی: سه‌رنجم دا هه‌وره‌که‌ بلا‌وبه‌وه‌ به‌ده‌وری مه‌دینه‌دا و هه‌ک تاجیک که به‌شی سه‌ره‌وه‌ی پێوه‌ بێت واته‌ ئاسمانی مه‌دینه‌ هه‌وری پێوه‌ نه‌ما.

۱۱۷۵ - (صحيح) عَنْ شَرِيكَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي نَمِرٍ، عَنْ أَنَسٍ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَقُولُ: فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ عَبْدِ الْعَزِيزِ قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ بِحِذَاءِ وَجْهِهِ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ اسْقِنَا). وَسَاقَ نَحْوَهُ.

واته: له شەریکی کۆری (عبد الله) ی کۆری ئەبو نەمیرەو، له ئەنەسەو، ده‌گێڕنەو، که شەریک له ئەنەسی بیستوو وەك فەرمووده‌کە ی (عبد العزیز) ی گێڕایەو، وتی: واته: شەریک له فەرمووده‌کەیدا له ئەنەسەو، که پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم هەردوو دەستی بەرزکردبوو بەرامبەر بە رووخساری فەرمووی: (خوایه بارانی رحمة‌مان بۆ ببارینه). جا شەریک فەرمووده‌کە ی گێڕایەو وەك فەرمووده‌کە ی (عبد العزیز).

۱۱۷۶ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اسْتَسْقَى قَالَ: (اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِمَكَ، وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَخِي بَلَدَكَ الْمَيِّتَ).

واته: له عەمری کۆری شووعەیبەو، له باوکیەو، له باپیریەو ده‌گێڕنەو، که وتویه‌تی: پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم له‌کاتی پارێنەوی داواکردنی باران دا ده‌یفەرموو: (خوایه به‌نده‌کانت و ئازەل و گیانه‌به‌ره‌کانت تێرناو بکه، رحمة‌ت و به‌زه‌ی خۆت بڵاوبکه‌ره‌و، شاره‌ مردوو‌ه‌کە‌ت زیندوو بکه‌ره‌و واته‌ گزوه‌گیاکە‌ی سه‌وز که‌ره‌وو به‌ پیت و به‌ره‌کە‌تی بکه‌).

٢٦١ - بَابُ صَلَاةِ الْكُسُوفِ.

www.igra.ahlamontada.com

واتە: لە عوبەیدی کۆری عومەیرەو دەگێرنەو، کە وتویەتی: ئەوێ من
 بپروای پێ دەکەم بۆی گێرامەو – گومانم وایە کە مەبەستی لە عانیشە
 بووبێت - وتی: لەسەردەمی پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم خۆر گیرا،
 پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھەستا بەرنوێژی بۆ خەڵکە کە کرد بە
 پێوہ زۆر مایەوہ و قورئانی زۆری خویند، لەپاشدا رکوعی برد، ئینجا سەری
 بەرزکردەوہ و قورئانی زۆری خویند، لەپاشدا رکوعی برد، ئینجا سەری
 بەرزکردەوہ و قورئانی زۆری خویند، لەپاشدا رکوعی بردەوہ، بەو شیوہیہ دوو
 رکات نوێژی دورو درێژی کرد، لە ھەموو رکاتیکدا سێ جار رکوعی برد، ئینجا
 لەدوای رکوعی سێھەم سەجدە برد، ھەتا ھەندێ لە پیاوان لەھۆش خۆیان
 چوون، دۆلچە ئاویان پێدا دەکردن بۆ ئەوێ بێنەوہ سەرخۆیان، کاتێ کە
 دەچووہ رکوعەوہ دەیفەرموو: (اللہ اکبر)، وە کاتێ کە سەری بەرزەدەکردەوہ
 دەیفەرموو: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، ھەتا خۆر بەربوو، لەپاشدا ھەرموو:
 مانگ و خۆر بۆ مردن و ژیانی کەس ناگیرێن، بەڵکو دوو نیشانەن لە
 نیشانەکانی خوا گەورە، بۆ مردن و ژیانی کەس ناگیرێن، بەندەکانی پێ
 دەترسێنێت، ئەگەر گران پەنا بۆ نوێژکردن بەرن.

باسی ئەوانە ی کە دەلێن: چوار رکوع دەبریت.

۲۶۲ - باب مَن قَالَ: أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ.

۱۱۷۸ - (صحيح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ عَلَى
 عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَ ذَلِكَ فِي
 الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ إِبْرَاهِيمُ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ النَّاسُ: إِنَّمَا كُشِفَتْ لِمَوْتِ
إِبْرَاهِيمَ ابْنِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِالنَّاسِ سِتَّ رَكَعَاتٍ فِي أَرْبَعِ
سَجَدَاتٍ: كَبَّرَ، ثُمَّ قَرَأَ فَأَطَالَ الْقِرَاءَةَ، ثُمَّ رَكَعَ نَحْوًا
مِمَّا قَامَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَرَأَ دُونَ الْقِرَاءَةِ الْأُولَى، ثُمَّ
رَكَعَ نَحْوًا مِمَّا قَامَ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَرَأَ الْقِرَاءَةَ الثَّالِثَةَ
دُونَ الْقِرَاءَةِ الثَّانِيَةِ، ثُمَّ رَكَعَ نَحْوًا مِمَّا قَامَ، ثُمَّ رَفَعَ
رَأْسَهُ فَانْحَدَرَ لِلسُّجُودِ، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ قَامَ فَرَكَعَ
ثَلَاثَ رَكَعَاتٍ قَبْلَ أَنْ يَسْجُدَ، لَيْسَ فِيهَا رَكْعَةٌ إِلَّا
الَّتِي قَبْلَهَا أَطْوَلُ مِنَ الَّتِي بَعْدَهَا، إِلَّا أَنْ رُكُوعَهُ نَحْوُ
مِنْ قِيَامِهِ. قَالَ: ثُمَّ تَأَخَّرَ فِي صَلَاتِهِ، فَتَأَخَّرَتْ
الْصُّفُوفُ مَعَهُ، ثُمَّ تَقَدَّمَ فَقَامَ فِي مَقَامِهِ، وَتَقَدَّمَتْ
الْصُّفُوفُ، فَقَضَى الصَّلَاةَ وَقَدْ طَلَعَتِ الشَّمْسُ فَقَالَ:
(يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ بَشَرٍ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ
شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَصَلُّوا حَتَّى تَنْجَلِيَ). وَسَاقَ بَقِيَّةَ
الْحَدِيثِ. ﴿ولكن قوله: (ست رَكَعَاتٍ) شاذ، والمحفوظ
(أربع ركعات) كما في الطريق التالية (١١٧٩)﴾.

واتە: لە جابری کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ۋە دەگێرپنەو، کە وتیوەتی: لەسەر دەمی پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم لەو رۆژەدا کە ئیبراھیمی کورپی ۋەفاتی کرد خۆر گیرا، خەڵک وتیان: بۆ ۋەفاتی ئیبراھیمی کورپی خۆر گیراوە، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھەستا دوو رکات نوێژی بۆ خەڵکەکان کرد لە ھەر رکاتیکیدا سێ رکوعی برد دانەویەو دوو سەجدە برد واتە لەو دوو رکاتەدا شەش جار رکوعی برد لەگەڵ چوار سەجدە، بەم شیوەیە: (اللہ اکبر) کرد، لەپاشدا قورئانی خوێندو درێژە پێدا، لەپاشدا رکوعی برد بە ئەندازەی بە پێوە ۋەستانەکە لە رکوعدا مایەو، ئینجا سەری بەرز کردەو قورئانی خوێند بەلام کەمتر بوو لە قورئان خوێندنەکە یەکەم، لەپاشدا رکوعی برد بە ئەندازەی بە پێوە ۋەستانەکە لە رکوعدا مایەو، ئینجا سەری بەرز کردەو قورئانی خوێند بەلام کەمتر لە قورئان خوێندنەکە دووھم جار، لەپاشدا سەری بەرز کردەو بۆ سێھەم جار قورئانی خوێند بەلام کەمتر لە قورئان خوێندنەکە دووھم جار، ئینجا رکوعی برد بە ئەندازەی بە پێوە ۋەستانەکە لە رکوعدا مایەو، لەپاشدا سەری بەرز کردەو دانەویەو بۆ سەجدە دوو سەجدە برد، لەپاشدا ھەستایەو سێ جار رکوعی برد پیش ئەو ۋە سەجدە ببات، ھەر رکوعێکی دەبرد کەمتر دەمایەو لەو ۋە پێشتری، ئەو ۋە ھەبوو بە ئەندازەی بە پێوە ۋەستانەکە لە رکوعدا دەمایەو، لەپاشدا لەنوێژەکەیدا ھاتەدواو، ریزەکانیش ھاتنەدواو لەگەڵی، ئینجا چوو ۋە پێشەو ۋە لە شوێنەکە خۆیدا راووستا، ریزەکانیش چوونەو پێشەو، نوێژەکە تەواو کردو خۆر بەربوو، ھەرمووی: (ئەی خەڵکینە، مانگ و خۆر دوو نیشانەن لە نیشانەکانی خۆی گەورە، بۆ مردنی ھیچ کەسێک ناگیرێن، ئەگەر بینیتان خۆر یان مانگ گیراوە، نوێژ بکەن ھەتا بەردەبێت، لەپاشدا راوی باقی ھەرموودەکانی گێرایەو.

۱۱۷۹ - (صحیح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي يَوْمٍ شَدِيدِ الْحَرِّ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَصْحَابِهِ، فَأَطَالَ الْقِيَامَ حَتَّى جَعَلُوا يَخْرُونَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ قَامَ فَصَنَعَ نَحْوًا مِنْ ذَلِكَ، فَكَانَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ. وَسَاقَ الْحَدِيثَ.

واته: له جابرهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: لهسهردهمی پیغهمبهری خوادا صلی الله علیه وسلم لهروژیکی زۆر گهرمدا خۆر گیرا، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم نویژی بۆ هاوهلهکانی کرد، ئەوهنده بهپیوه مایهوه ههتا کهوتنه سهرزهوی، لهپاشدا رکوعی بردو زۆر مایهوه، ئینجا سهری بهرزکردهوه بهپیوه زۆر مایهوه، لهپاشدا رکوعی بردو زۆر مایهوه، ئینجا سهری بهرزکردهوه بهپیوه زۆر مایهوه، لهپاشدا دوو جار سهجدهی برد، لهپاشدا ههستایهوه بۆ رکاتی دووهم و وهک رکاتی یهکهمی کرد، که دهکاته چوار رکوع و چوار سهجده، لهپاشدا راوی باقی فەرمودهکهی گیرایهوه.

۱۱۸۰ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: خُسِفَتِ الشَّمْسُ فِي حَيَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَقَامَ فَكَبَّرَ وَصَفَّ النَّاسُ وَرَاءَهُ، فَاقْتَرَأَ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قِرَاءَةً طَوِيلَةً، ثُمَّ كَبَّرَ، فَرَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ثُمَّ قَامَ فَاقْتَرَأَ قِرَاءَةً طَوِيلَةً هِيَ أَدْنَى مِنَ الْقِرَاءَةِ الْأُولَى، ثُمَّ كَبَّرَ فَرَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، هُوَ أَدْنَى مِنَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ثُمَّ فَعَلَ فِي الرُّكْعَةِ الْأُخْرَى مِثْلَ ذَلِكَ، فَاسْتَكْمَلَ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ، وَانْجَلَّتِ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَنْصَرِفَ.

واته: عایشه‌ی خێزانی پێغه‌مبەر صلى الله عليه وسلم ده‌لیت: له ژیا‌نی پێغه‌مبهری خوادا صلى الله عليه وسلم خۆر گه‌را، پێغه‌مبهری خوا صلى الله عليه وسلم چوو بۆ مزگه‌وت، هه‌ستا (الله اکبر) ی کردو خه‌لکی له‌دوايه‌وه ریزیان به‌ست قورئانیکی زۆری خویند، له‌پاشدا (الله اکبر) ی کرد، ئینجا رکوعی بردو رکوعه‌که‌ی درێژ‌کرده‌وه، له‌پاشدا سه‌ری به‌رز‌کرده‌وه فەرمووی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ). واته: په‌روه‌ردگار بیستی له‌وانه‌ی که سوپاس‌گوزاری ده‌که‌ن، ئه‌ی خودایه سوپاس بۆ تۆ. له‌پاشدا هه‌ستایه‌وه قورئانیکی زۆری خویند به‌لام که‌متر بوو له قورئان خویندنه‌که‌ی یه‌که‌م جار، له‌پاشدا (الله اکبر) ی کردو چه‌مایه‌وه، به‌لام کورت‌تر بوو له چه‌مانه‌وه‌ی یه‌که‌م، ئینجا سه‌ری به‌رز‌کرده‌وه فەرمووی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ). له‌پاشدا رکاتی دووهمی هه‌روه‌ک رکاتی یه‌که‌م ئه‌نجامدا هه‌تا رکاته‌کان بوونه چوار رکوع و چوار سه‌جده، پێش ئه‌وه‌ی له‌نوێژ بێته‌وه خۆر ده‌رکه‌وت.

۱۱۸۱ - (صحيح) عن كَثِيرِ بْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ، مِثْلَ حَدِيثِ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ، فِي كُلِّ رَكَعَةٍ رَكَعَتَيْنِ.

واته: له (كثير)ی کوری عهباسهوه هاتووه، که ئیبنو عهباس رهزای خویان لی دهیوت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نوژی خۆر گیرانی کرد، وهک چون له فهرمودهکهی عوروهدا هاتووه، له عائیشهوه، له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم، بهم شیوهیه: پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم دوو رکات نوژی کرد، لههر رکاتیکیدا دوو رکوعی برد.

۱۱۸۲ - (ضعيف) عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: انْكَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ، فَقَرَأَ بِسُورَةِ مِنَ الطُّوْلِ، وَرَكَعَ خَمْسَ رَكَعَاتٍ، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ قَامَ الثَّانِيَةَ فَقَرَأَ سُورَةً مِنَ الطُّوْلِ، وَرَكَعَ خَمْسَ رَكَعَاتٍ، وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ كَمَا هُوَ مُسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةِ يَدْعُو، حَتَّى انْجَلَى كُسُوفُهَا.

واتە: لە ئوبەی کۆری کەعبەو دەگێرێنەو، کە وتویەتی: لەسەر دەمی پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم خۆر گیرا، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دوو رکات نوێژی خۆر گیرانی بو کردن، یەکیک لە سورەتە درێژەکانی خویند، لەرکاتی یەکەم دا پێچ جار رکوعی برد، لەگەڵ دوو سەجدەدا، لەپاشدا هەستایەو بو رکاتی دووهم و یەکیکی تر لە سورەتە درێژەکانی خویند، پێچ جار رکوعی برد، لەگەڵ دوو سەجدەدا، لەپاشدا لەدوای نوێژ وەك عادەتی خۆی دانیشتی روو و قیبلە و پارێزەو، هەتا بەربوو.

۱۱۸۳ - (منکر) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ صَلَّى فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ: فَقَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ قَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ قَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ قَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ سَجَدَ وَالْأُخْرَى مِثْلَهَا.

واتە: لە ئیبنو عەباسەو رەزای خویان لی بی هاتوو، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بەم شیوەیە نوێژی خۆر گیرانی کرد: قورئانی خویند، لەپاشدا رکوعی برد، ئینجا قورئانی خویند، لەپاشدا رکوعی دووهمی برد، ئینجا قورئانی خویند، لەپاشدا رکوعی سێهەمی برد، جا قورئانی خویند، لەپاشدا رکوعی چوارەمی برد، ئینجا سەجدە ی برد، وە رکاتی دووهمیش هەروەها.

۱۱۸۳ - (منکر) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ صَلَّى فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ: فَقَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ قَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ قَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ قَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ، ثُمَّ سَجَدَ وَالْأُخْرَى مِثْلَهَا.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی هاتووه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم بهم شیوهیه نویزی خوړ گیرانی کرد: قورنانی خویند، له‌پاشدا رکوعی برد، ئینجا قورنانی خویند، له‌پاشدا رکوعی دووه‌می برد، ئینجا قورنانی خویند، له‌پاشدا رکوعی سیهه‌می برد، جا قورنانی خویند، له‌پاشدا رکوعی چواره‌می برد، ئینجا سه‌جده‌ی برد، وه رکاتی دووه‌میش هه‌روه‌ها.

۱۱۸۴ - (ضعیف) عَنْ ثَعْلَبَةَ بْنِ عَبَادٍ الْعَبْدِيِّ - مِنْ أَهْلِ الْبَصْرَةِ - أَنَّهُ شَهِدَ خُطْبَةً يَوْمًا لِسَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ قَالَ: قَالَ سَمُرَةُ: بَيْنَمَا أَنَا وَغُلَامٌ مِنَ الْأَنْصَارِ نَرْمِي غَرَضَيْنِ لَنَا، حَتَّى إِذَا كَانَتِ الشَّمْسُ قَيْدَ رُمَحَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ فِي عَيْنِ النَّازِرِ مِنَ الْأُفُقِ، اسْوَدَّتْ حَتَّى آضَتْ كَأَنَّهَا تَنُومَةٌ، فَقَالَ أَحَدُنَا لِصَاحِبِهِ: انْطَلِقْ بِنَا إِلَى الْمَسْجِدِ فَوَاللَّهِ لِيُحْدِثَنَّ شَأْنُ هَذِهِ الشَّمْسِ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أُمَّتِهِ حَدَثًا، قَالَ: فَدَفَعْنَا فَإِذَا هُوَ بَارِزٌ فَاسْتَقْدَمَ فَصَلَّى، فَقَامَ بِنَا كَأَطْوَلَ مَا قَامَ بِنَا فِي صَلَاةٍ قَطُّ، لَا نَسْمَعُ لَهُ صَوْتًا، قَالَ: ثُمَّ رَكَعَ بِنَا كَأَطْوَلَ مَا رَكَعَ بِنَا فِي صَلَاةٍ قَطُّ، لَا نَسْمَعُ لَهُ صَوْتًا، ثُمَّ سَجَدَ بِنَا كَأَطْوَلَ مَا سَجَدَ بِنَا فِي صَلَاةٍ قَطُّ، لَا نَسْمَعُ لَهُ صَوْتًا، ثُمَّ فَعَلَ فِي الرَّكْعَةِ الْأُخْرَى

مِثْلَ ذَلِكَ، قَالَ: فَوَافَقَ تَجَلَّى الشَّمْسِ جُلُوسَهُ فِي
الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ، قَالَ: ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ قَامَ، فَحَمِدَ اللَّهَ،
وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَشَهِدَ أَنَّهُ عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ، ثُمَّ سَاقَ أَحْمَدُ بْنُ يُونُسَ خُطْبَةَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: (تغلبه) ی کوری عهبادی عهبدی خه لکی بهسره ده لیت: کاتی که
سه موره ی کوری چوندوب ئه میر و کاربه دهستی بهسره بوو رۆژی ئاماده ی
وتاریکی بووم: سه موره وتی: له کاتی که دا من و غولامیک له یاریده دهران ره می
دوو نیشانه مان ده کرد، ههتا پیمان وابوو خۆر له بهرچاو به ئه ندازه ی دوو رم
یان سی رم بهرزبوه وه رهش داگیرا ههتا وهک رووه کی (تثومته) ی لیها ت واته
روناکی نه ما – (تثومته) جوړیکه له رووه کی زه وی خو ی و بهرکه کی که می که
رهش دهنوینت – یه کی له ئیمه به هاوه له که ی وت: با برۆین بۆ مزگه وت
سویند به خوا به سه رهاتی ئهم خۆر گیرانه روداو یکی تازه له ئوممه تی
پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم دینیته کایه وه، سه موره وتی: به په له
رۆشتین بۆلای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ناو کۆمه لیک ی زۆردا بوو
مزگه وت قه له بالغ بوو، چوو به پێشه وه به رنوینتی بۆ کردین، ئه وه نده به پێوه
وه ستان دینی هه رگیز به و شیوه یه به پێوه نه یوه ستان دبوین، گویمان له دهنگی
نه بوو واته به نهینی قورئانی ده خویند، له پاشدا رکوعی پی بردین هه رگیز
به و شیوه یه رکوعی دریزی پی نه بردبوین، گویمان له دهنگی نه بوو، ئینجا
سه جده ی پی بردین هه رگیز به و شیوه یه سه جده ی دریزی پی نه بردبووین،
گویمان له دهنگی نه بوو، له پاشدا به هه مان شیوه رکاتی دووهمی کرد، سه موره
وتی: له دوا ی رکاتی دووهم کاتی که دانیش ت بۆ ته حیات خویندن خۆر به ربوو

هه ماههنگ بوو له گهه دانیشهته که ی، سه موره وتی: له پاشدا سهلامی دایه وه، ئینجا هه ستایه وه سوپاس و ستایشی خوای کردو، شایه تومانی هیئا، له پاشدا ئه حمه دی کوری یونس وتاره که ی پیغه مبهری خوای صلی الله علیه وسلم گیرایه وه.

۱۱۸۵ - (ضعیف) عَنْ قَبِيصَةَ الْهَلَالِيِّ قَالَ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ فِرْعَاوُ يَجُرُّ ثَوْبَهُ وَأَنَا مَعَهُ يَوْمَئِذٍ بِالْمَدِينَةِ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ فَأَطَالَ فِيهِمَا الْقِيَامَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَانْجَلَتْ، فَقَالَ: (إِنَّمَا هَذِهِ الْآيَاتُ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهَا، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا فَصَلُّوا كَأَحَدِ صَلَاةٍ صَلَّيْتُمُوهَا مِنَ الْمَكْتُوبَةِ)

واته: (قَبِيصَةُ) ی هیلالی ده لیت: له سه رده می پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خۆر گیرا، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم به شله ژاوی دهرچوو به رهو مزگهوت و پۆشاکه که ی به دوا ی خۆیدا راده کیشا، له وکاته دا منیش له خزمه تیدا بووم له مه دینه، جا پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم دوو رکات نوێزی کرد به پیوه زۆر مایه وه و درێژه ی پێدا، له پاشدا له نوێژ بوویه وهو خۆر به ره بوو، فهرمووی: (ئهم به لگه و نیشانانه واته خۆر گیران و مانگ گیران خوای گه وره بهنده گانی پێ دهرسی نیت، نه گهر بینیتان نوێژ بکهن وهك ئه و نوێژه فهرزه ی که له پێش خۆر گیران و مانگ گیرانه که وه نهجامتان دابوو - بۆ نمونه نه گهر له دوا ی نوێژی به یانی بوو، وهك نوێژی به یانی ته نها دوو رکات نوێژ ده کریت -.

۱۱۸۶ - (ضعیف) عَنْ هِلَالِ بْنِ عَامِرٍ أَنَّ قَبِيصَةَ الْهَلَالِيِّ حَدَّثَهُ، أَنَّ الشَّمْسَ كُسِفَتْ، بِمَعْنَى حَدِيثِ مُوسَى، قَالَ: حَتَّى بَدَتْ النُّجُومُ.

واتە: لە هیلالی کوپری عامیرەووە هاتوو، کە (قبيصة)ی هیلالی بووی گیراومتهووە، وتویهتی: خۆر گیرا، وەك فەرمودەكەى پێشوی موسای گیرایه‌ووە، وتی: خۆر گیرا دنیا ئەوەندە تاریك بوو ئەستێرە دەرکەوت.

باسی قورئان خویندن لە نوێژی مانگ
گیران و خۆرگیران دا.

۲۶۳ - باب الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ.

۱۱۸۷ - (حسن) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِالنَّاسِ، فَقَامَ فَحَزَرْتُ قِرَاءَتَهُ، فَرَأَيْتُ أَنَّهُ قَرَأَ بِسُورَةِ الْبَقَرَةِ، وَسَاقَ الْحَدِيثَ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِرَاءَةَ، فَحَزَرْتُ قِرَاءَتَهُ، فَرَأَيْتُ أَنَّهُ قَرَأَ بِسُورَةِ آلِ عِمْرَانَ.

واتە: لە عایشەووە رمزای خوای لی بی دەگیرنه‌ووە، کە وتویهتی: لەسەر دەمی پێغه‌مبەری خوادا صلی الله علیه وسلم خۆر گیرا، پێغه‌مبەری خوا

١١٨٨ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ قِرَاءَةً طَوِيلَةً فَجَهَرَ بِهَا، يَغْنِي فِي
صَلَاةِ الْكُسُوفِ.

واته: له عائشه وه رمزای خوای لی بی هاتووه، که پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم قورئانی زوری ده خویند به دهنگی بهرز، واته له نویژی خور گیران و مانگ گیراندا.

١١٨٩ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: خُسِفَتِ الشَّمْسُ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ مَعَهُ، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا يَنْحُو مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، ثُمَّ رَكَعَ، وَسَاقَ الْحَدِيثَ.

واته: له ئیبنو عەباسهوه رمزای خویان لى بى دهگیرنهوه، که وتویهتی: جاری خۆر گیرا، پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم نوێژی کرد خه لکیشی له گهڵ بوو، به پیوه زۆر مایهوه نه و مندهی که سورهتی (البقرة) بخوینیت، له پاشدا رکوعی برد. جا راوی فهرموده که ی گیرایهوه.

باسى بانگهواز بو نويزى مانگ گيران و خور گيران.

٤٦٤ - باب يُنَادِي فِيهَا بِالصَّلَاةِ.

١١٩٠ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ، كُسِفَتِ الشَّمْسُ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا فَنَادَى: أَنْ الصَّلَاةَ جَامِعَةً.

واته: له عائشه وه رمزای خوای لى بى دهگیرنه وه، كه وتویه تی: جارێك خۆر گیرا. پێغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمانی كرد به پیاوێ بانگهواز بکات و بلى: وا نويزى به کۆمه ل دهکريت به بۆنه ی خۆر گیرانه وه وعرن بۆی.

باسى خیرکردن له کاتى مانگ گيران و خور گيران دا.

٢٦٥ - باب الصَّدَقَةِ فِيهَا.

١١٩١ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا يُخْسَفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، وَكَبِّرُوا وَتَصَدَّقُوا)

واته: له عائیشه‌وه رهزای خوای لی بی هاتووه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (مانگ و خۆر بو مردن و ژیا‌نی کهس ناگیرین، نه‌گهر بینیتان خۆر یان مانگ گیراوه، له خوای گه‌وره بپارینه‌وه و (الله اکبر) بکه‌ن و خیر و سه‌دمقه بکه‌ن.

باسی نازادکردنی به‌نده له کاتی مانگ

گیران و خۆرگیران دا.

۲۶۶ - باب العِثْقِ فِيهِ.

۱۱۹۲ - (صحيح) عَنْ أَسْمَاءَ قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُ بِالْعَتَاقَةِ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ.

واته: له ئه‌سمائه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌کاتی نوێژی مانگ گیران و خۆر گیران دا فهرمانی ده‌کرد به نازادکردنی به‌نده.

باسی نهوانه ی دهلین: دوو رکات دوو

رکات نویژ دهکریت ههتا بهردهبیئت.

۲۶۷ - باب مَنْ قَالَ: يَرْكَعُ رَكَعَتَيْنِ.

۱۱۹۳ - (منکر) عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلَ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، وَيَسْأَلُ عَنْهَا، حَتَّى انْجَلَتْ.

واته: له نوعمانی کوری بهشیرهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: لهسهردهمی پیغهمبهری خوادا صلی الله علیه وسلم خۆر گیرا، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوو رکات دوو رکات نویژی دهکردو، پرسپاری دهکرد که ئایا بهربووه یان نا، واته: دوو رکات نویژی دهکرد پرسپاری دهکرد که ئایا بهربووه یان نا؟ نهگهر بهرنهبوایه نهوا دوو رکاتی تر نویژی دهکردو پرسپاری دهکردوه که ئایا بهربووه یان نا؟ ههتا خۆر بهردمبوو.

۱۱۹۴ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: انْكَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَكْذُ يَرْكَعُ، ثُمَّ رَكَعَ فَلَمْ يَكْذُ يَرْفَعُ، ثُمَّ رَفَعَ فَلَمْ يَكْذُ يَسْجُدُ، ثُمَّ سَجَدَ

فَلَمْ يَكْذِبْ رَفَعُ، ثُمَّ رَفَعَ فَلَمْ يَكْذِبْ سَجْدُ، ثُمَّ سَجَدَ فَلَمْ
يَكْذِبْ رَفَعُ، ثُمَّ رَفَعَ، وَفَعَلَ فِي الرَّكْعَةِ الْأُخْرَى مِثْلَ
ذَلِكَ، ثُمَّ نَفَخَ فِي آخِرِ سُجُودِهِ، فَقَالَ: (أَفْ أَفْ) ثُمَّ
قَالَ: (رَبِّ، أَلَمْ تَعِدْنِي أَنْ لَا تُعَذِّبَهُمْ وَأَنَا فِيهِمْ؟ أَلَمْ
تَعِدْنِي أَنْ لَا تُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ؟) فَفَرَعَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ صَلَاتِهِ وَقَدْ أَمَحَصَتْ
الشَّمْسُ.

واته: (عبداللہ) ی کوری عه‌مر ده‌لێت: له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی
الله علیه وسلم خۆر گیرا، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نوێژی کرد
ماومه‌کی زۆر به‌پێوه‌ مایه‌وه، له‌پاشدا رکوعی بردو ماومه‌کی زۆر له‌ رکوع‌دا
مایه‌وه، ئینجا سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌و ماومه‌کی زۆر مایه‌وه، له‌پاشدا سه‌جده‌ی
بردو له‌ سه‌جده‌که‌یدا ماومه‌کی زۆر مایه‌وه، ئینجا سه‌جده‌ی برد له
سه‌جده‌که‌یدا زۆر مایه‌وه، له‌پاشدا سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ له‌ سه‌جده‌ی یه‌که‌م و
ماومه‌کی زۆر مایه‌وه، ئینجا سه‌جده‌ی دووهمی بردو ماومه‌کی زۆر له
سه‌جده‌دا مایه‌وه، له‌پاشدا سه‌ری به‌رزکرده‌وه‌ له‌ سه‌جده‌ی دووهم و،
هه‌ستایه‌وه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ رکاتیکی تری کرد واته‌ وه‌ک رکاتی یه‌که‌م، ئینجا
له‌ کو‌تایی سه‌جده‌که‌یدا، فەرمووی: (أَفْ أَفْ). له‌پاشدا فەرمووی: (په‌روم‌دگارم
تۆ به‌ئێن و په‌یمان‌ت نه‌دامی که‌ سزایان نه‌دمیت هه‌تا من له‌ناویان‌دابم؟ به‌ئێن
و په‌یمان‌ت نه‌دامی سزایان نه‌دمیت هه‌تا ئه‌وان ته‌وبه‌ بکه‌ن و په‌شیمان
ببنه‌وه‌و داوای لی‌خۆشبون بکه‌ن؟). پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له
نوێژه‌که‌ی بوویه‌وه‌و خۆر به‌ربوو.

١١٩٥ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ قَالَ: بَيْنَمَا أَنَا أَتَرَمَّى بِأَسْهُمٍ فِي حَيَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ كُسِفَتِ الشَّمْسُ، فَنَبَذْتُهِنَّ وَقُلْتُ: لَأَنْظُرَنَّ مَا أُحْدِثُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ الْيَوْمَ، فَانْتَهَيْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ رَافِعُ يَدَيْهِ، يُسَبِّحُ وَيُحَمِّدُ وَيَهْلِلُ وَيَدْعُو، حَتَّى حُسِرَ عَنِ الشَّمْسِ فَقَرَأَ بِسُورَتَيْنِ وَرَكَعَ رَكَعَتَيْنِ.

واته: (عبد الرحمن)ى كورى سه موره ده ئيت: له ژيانى پيغه مبهري خوادا صلى الله عليه وسلم جارئ تيرنه ندازيم ده كرد لهو كاته دا خور گيرا، تيرمه كه م ده خسته ناو كه وانه كه و ده مهاوشت له دلى خو مدا وتم: بابزانم به سه رهاتى ئەم خور گيرانه چ روداو يكي تازە له لايەن پيغه مبهري خواوه صلى الله عليه وسلم دينيته كايه وه، چووم بو خزمه تي ده ستى بهرز كرد بو وه، (سبحان الله)ى ده كرد، سوپاس و ستايشى خواى ده كرد، (لا اله الا الله)ى ده كرد و ده پارايه وه، ههتا خور به ربوو، بيگومان دوو ركات نويزى كرد هه ر كاته و دوو ركوعى تيدا برد.

باسی نوێژکردن له شهوی زۆر تاریک و
 ڕهشهبا و باران بارینی زۆردا.

٢٦٨- باب الصَّلَاةِ عِنْدَ الظُّلْمَةِ وَنَحْوِهَا.

١١٩٦ - (ضعيف) عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ النَّضْرِ حَدَّثَنِي أَبِي قَالَ: كَانَتْ
 ظُلْمَةٌ عَلَى عَهْدِ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: فَآتَيْتُ أَنَسًا
 فَقُلْتُ: يَا أَبَا حَمْزَةَ، هَلْ كَانَ يُصِيبُكُمْ مِثْلُ هَذَا عَلَى
 عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: مَعَادُ
 اللَّهِ! إِنْ كَانَتْ الرِّيحُ لَتَشْتَدُّ فَنُبَادِرُ الْمَسْجِدَ مَخَافَةَ
 الْقِيَامَةِ.

واته: له (عُبَيْدِ اللَّهِ) كورێ (نَضْر) ده‌ئیت: باوكم بۆی گێڕامه‌وه وتی:
 له‌سه‌رده‌می نه‌نه‌سی كورێ مایكدا شه‌ویك زۆر تاریك بوو، وتی: روشتم بۆ‌لای
 نه‌نه‌س و پێم وت: ئه‌ی (أَبَا حَمْزَةَ)، له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوادا صلى الله
 عليه وسلم توشی شه‌ومزنگی ومها هاتوون؟ وتی: په‌نا به‌خوا نه‌گه‌ر با ڕه‌ش
 زۆر بوايه‌و شه‌ومزنك بوايه‌ به‌په‌له‌ ده‌چووین بۆ مزگه‌وت بۆ نوێژکردن و
 پارانه‌وه له‌ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌كا قیامه‌ت هه‌ڵسێ.

باسی سه‌جده‌بردن له‌کاتی بینینی
به‌لگه‌و نیشانه ترسناکه‌کاندا.

۲۶۹- باب السُّجُودِ عِنْدَ الْآيَاتِ.

۱۱۹۹ - (حسن) عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ: قِيلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ مَاتَتْ فَلَانَةٌ -
بَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَخَرَّ
سَاجِدًا، فَقِيلَ لَهُ: أَتَسْجُدُ هَذِهِ السَّاعَةَ؟! فَقَالَ: قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا رَأَيْتُمْ آيَةً
فَاسْجُدُوا) وَآيُ آيَةٍ أَعْظَمُ مِنْ ذَهَابِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟!.

واته: عیکریمه ده‌لێت: به‌ ئیبنو عه‌باسیان وت: فلانه‌ که‌س مرد - واته‌
یه‌کێ له‌ خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم - ئیبنو عه‌باس ره‌زای
خوایان لێ بێ یه‌که‌سر سه‌جده‌ی برد، پێی وترا: ئا لهم‌ کاته‌دا سه‌جده‌ ده‌به‌ی؟
- له‌وانه‌یه‌ له‌و کاتانه‌دا بووبێت که‌ نوێژکردن تێیدا که‌راهه‌تی هه‌یه‌ - ئیبنو
عه‌باس وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر
به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کتان بینێ سه‌جده‌ به‌رن). ده‌ی چ به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌ گه‌وره‌
تره‌ له‌ مردنی خێزانه‌کانی پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم؟.

باسہکانی نویژی سہفہر.

۲۷۰ - تفریع أبواب صلاة السفر

باسی نویژی سہفہر.

۱ - باب صلاة المسافرين.

۱۱۹۸ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: فُرِضَتْ
الصَّلَاةُ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ، فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ، فَأُقِرَّتْ
صَلَاةُ السَّفَرِ وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ.

واته: له خاتو عائشہوہ رمزای خوی لی بی دهگیرنہوہ، که وتویہتی:
یہکهمجار که نویژ فہرزکرا دوو رکات دوو رکات بوو، له شوینی نیشتہجی و
لہسہفہردا، جا نویژی سہفہر بہو شیوہیہ مایہوہ، بہلام نویژی نیشتہجی زیاد
کرا.

۱۱۹۹ - (صحیح) عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ قَالَ: قُلْتُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ:
أَرَأَيْتَ إِقْصَارَ النَّاسِ الصَّلَاةَ، وَإِنَّمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ:
(لَا خِفَتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا) فَقَدْ ذَهَبَ ذَلِكَ الْيَوْمُ!

فَقَالَ: عَجِبْتُ مِمَّا عَجِبْتَ مِنْهُ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (صَدَقَ تَصَدَّقَ اللَّهُ
بِهَا عَلَيْكُمْ، فَاقْبَلُوا صَدَقَتَهُ)

واتە: لە یەعلاى کورێ ئومەییەو دەگیرنەو، کە وتویەتی: وتم بە
عوومەری کورێ خەتاب: ئایا نابینی خەلک نوێژ کورت دەکەنەو، لە کاتیکیدا کە
خوای گەورە دەفەرمویت: (إِنَّ خِفَتُمْ أَنْ يُفَنِّتَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا). واتە: ئەگەر ترسان
ئەوانەى بێ باوەڕن جەنگتان لەگەڵ بکەن – گوناھتان ناگات ئەگەر
نوێژمکانتان کورت بکەنەو – بێگومان ئەو روژه روشت ئیستا خەلک ترسیان
لە بێباوەڕان نەماو و بە ئارامی دەژین؟ عومەر وتی: ئەمەى سەرنجى تۆى
راکێشاود سەرنجى منیشى راکێشا، منیش وەك تۆ لەم حالەتە سەرم سوورما،
لەوبارەو لە پێغەمبەرى خواى الله عليه وسلم پرسى؟ فەرمووی: (ئەمە
خێر و چاکەمە کە خوای گەورە پێتانى بەخشیو، دەى ئێوەش خێر و
چاکەمەى وەربگرن).

۱۲۰۰ - (صحيح) عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي عَمَّارٍ
يُحَدِّثُ، فَذَكَرَهُ نَحْوَهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ أَبُو عَاصِمٍ
وَحَمَّادُ بْنُ مَسْعَدَةَ، كَمَا رَوَاهُ ابْنُ بَكْرٍ.

واتە: ئیبنو جورەج دەئیت: گویم لە (عبد الله) ی کورێ ئەبى عەممار بوو،
وەك فەرمودەى ناوبراوى دەگیرایەو، ئەبو داود دەئیت: (أبو عاصم) و
حەممادى کورێ مەسەدە گیراویەتیانەو وەك چۆن (ابن بکر) گیراویەتیەو.

باسی پیبوار، کهی نویژ کورت دهکاته وه.

۲۷۱ - باب متى یقصر المسافر.

۱۲۰۱ - (صحیح) عَنْ یَحْیٰی بْنِ یَزِیدَ الْهَنْثَلِیِّ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ عَنْ قَصْرِ الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ أَنَسٌ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ - أَوْ: ثَلَاثَةِ فَرَاسِخٍ، شُعْبَةً شَكَّ - يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ.

واته: یه حیای کوری یه زیدی (هتائی) ده لئیت: سه بارمت به کورت کردنه وهی نویژ له نه نهسی کوری مالیکم پرسى؟ نه نهس وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه گهر سى میل - یان: سى فهر سه خ برۆشتایه، گومانه که هی شوعبه یه - دوو رکات نویژی ده کرد واته نویژی کورت ده کردمه وه.

۱۲۰۲ - (صحیح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ بِالْمَدِينَةِ أَرْبَعًا، وَالْعَصْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكْعَتَيْنِ.

واته: له ئەنەسی کۆری مالیکهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: نوێژی نیوهرۆم لهگهڵ پیغهمبری خوادا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه به‌ چوار رکاتی کردوه، وه نوێژی عه‌سریشم له‌گه‌ڵیا کردوه له (ذی الخلیفه) به‌ دوو رکاتی.

باسی بانگدان له‌سه‌فهردا.

۲۷۲ - باب الأذان فی السّفر.

۱۲۰۳ - (صحیح) عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَعْجَبُ رَبُّكُمْ مِنْ رَأْعِي غَنَمٍ فِي رَأْسِ شَظِيَّةٍ بِجَبَلٍ، يُؤَذِّنُ بِالصَّلَاةِ وَيُصَلِّي، فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: انْظُرُوا إِلَى عَبْدِي هَذَا، يُؤَذِّنُ وَيُقِيمُ الصَّلَاةَ، يَخَافُ مِنِّي، قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ)

واته: عوقبه‌ی کۆری عامر ده‌ئیت: په‌رومردگاری به‌دهسه‌لات و به‌توانات رازیه‌ له‌و شوانه‌ی به‌ بناری شاخیکه‌وه‌ ئازهل ده‌له‌ومرپنی، که کاتی نوێژ هات بو‌خۆی بانگ دهدات و نوێژ ده‌کات، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: سه‌یری نه‌و به‌نده‌یه‌م بکه‌ن بانگ دهدات و نوێژ ده‌کات، نه‌و له‌ من ده‌ترسیت، نه‌وا منیش لێ خۆش بووم و ده‌یخه‌مه‌ به‌هه‌شته‌وه‌.

باسی ریپوار نویژ دهکات و گومانی ههیه له کاته که دا.

۲۷۳ - باب الْمُسَافِرِ يُصَلِّي وَهُوَ يَشْكُ فِي الْوَقْتِ.

۱۲۰۴ - (صحيح) عَنْ الْمِسْحَاجِ بْنِ مُوسَى قَالَ: قُلْتُ لِأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ: حَدِّثْنَا مَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كُنَّا إِذَا كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي السَّفَرِ فَقُلْنَا: زَالَتِ الشَّمْسُ أَوْ لَمْ تَزَلْ صَلَّى الظُّهْرُ ثُمَّ ارْتَحَلْ.

واته: مسحاجی کوری موسا دهئیت: وتم به نههسی کوری مالیک نهوهی له پیغه مبهری خودات صلی الله علیه وسلم بیستووہ یان بینووہ بۆمان بگپرمرهوه، نههس وتی: ئیمه له سهفهردا نهگهر له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بوینایه، له دلی خویماندا یان له ناو خویماندا دهمانوت: خۆر لایداوه له ناوهرپاستی ئاسمان یان لاینه داوه - واته گومانمان ههبوو - پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم نویژی نیومرۆی دهکرد، ئیمهش لهگهلی نویژمان دهکرد، له پاشدا دهرۆیشت - مانای فهرموده که نهوه دهگهیه نیت که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نویژی نیومرۆی لهیه کهم کاتی خویدا دهکردو دواى نهدهخست ههتا گومانیان ههبوو که خۆر له ناوهرپاستی ئاسمان لایداوه، له بهر سهفه رکه زوو نویژی دهکرد - .

١٢٠٥ - (صحيح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَزَلَ مَنْزِلًا لَمْ يَرْتَحِلْ حَتَّى يُصَلِّيَ الظُّهْرَ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: وَإِنْ كَانَ بِنِصْفِ النَّهَارِ قَالَ: وَإِنْ كَانَ بِنِصْفِ النَّهَارِ.

واته: ئەنەسى كۆرى مالىك دەلیت: پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم له سهفهردا نهگەر له شوینى لايدايه نزىكى نوێزى نیومرۆ بوايه نهدهرۆشت ههتا نوێزى نیومرۆى نهکردايه، پیاوی پێى وت: نهگەر له نیوهى رۆژيشدا بوايه واته لهیهکهه کاتى خۆیدا بوايه، وتی: نهگەر له نیوهى رۆژيشدا بوايه.

باسى کوکردنهوهى دوو نوێژ پیکهوه.

٢٧٤ - باب الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ.

١٢٠٦ - (صحيح) عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ عَامِرِ بْنِ وَاثِلَةَ، أَنَّ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ أَخْبَرَهُمْ، أَنَّهُمْ خَرَجُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْمَعُ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، فَأَخَّرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ دَخَلَ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا.

واته: له (أَبِي الطُّفَيْلِ) ی کورپی عامری کورپی (وَائِلَةُ) هوه هاتووه، که (مُعَاذِ) ی کورپی جه‌به‌ل بو‌ی گیراونه‌ته‌وه، هاوه‌لان له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وسلم دهرچوون بو‌ غه‌زای ته‌بوک، پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نو‌یژی نیوم‌پو‌و عه‌سری کو‌کرده‌وه، هه‌رومه‌ها نو‌یژی شی‌وان و عیشاشی کو‌کرده‌وه، رو‌ژی نو‌یژی نیوم‌پو‌ی دوا‌خست، له‌پاشدا هاته‌دمره‌وه - له‌ خیمه‌که‌ی - نو‌یژی نیوم‌پو‌و عه‌سری پی‌که‌وه کرد، ئینجا چوو‌ه ژوو‌ره‌وه، له‌پاشدا هاته‌دمره‌وه نو‌یژی شی‌وان و عیشاشی پی‌که‌وه کرد.

۱۲۰۷ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ اسْتُصْرِخَ عَلَى صَفِيَّةَ وَهُوَ بِمَكَّةَ، فَسَارَ حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَبَدَتِ النُّجُومُ، فَقَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا عَجَلَ بِهِ أَمْرٌ فِي سَفَرٍ جَمَعَ بَيْنَ هَاتَيْنِ الصَّلَاتَيْنِ، فَسَارَ حَتَّى غَابَ الشَّفَقُ، فَنَزَلَ فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا.

واته: نافع ده‌لێت: ئیبنو عومەر رمزای خوا‌یان لی بی له مه‌ککه بوو هه‌والی نه‌خو‌شی (صَفِيَّةُ) ی هاوسه‌ریان بو‌ هی‌نا، کاتی نو‌یژی شی‌وان هاته‌ پێشه‌وه ئیبنو عومەر هه‌ر له‌سه‌ر رو‌شتن به‌رده‌وام بوو هه‌تا خو‌ر ناوا بوو نه‌ستیره‌ دهرکه‌وت - نه‌وکاته دابه‌زی نو‌یژی شی‌وان و نو‌یژی عیشای کو‌کرده‌وه به‌ (جمع تأخیر) - ئیبنو عومەر وتی: بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌سه‌فه‌ردا نه‌گه‌ر کارێکی به‌ په‌له‌ی ببوایه‌ ئه‌م دوو نو‌یژه‌ی کو‌ده‌کرده‌وه، واته‌ نو‌یژی مه‌غریبی دوا‌ده‌خست و له‌سه‌ر رو‌شتن به‌رده‌وام ده‌بوو هه‌تا کاتی نو‌یژی عیشا ده‌هاته‌ پێشه‌وه نه‌وکاته دادمه‌به‌زی نو‌یژی شی‌وان و نو‌یژی عیشای کو‌ده‌کرده‌وه به‌ (جمع تأخیر).

١٢٠٨ - (صحيح) عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ إِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَحِلَ جَمَعَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَإِنْ يَرْتَحِلُ قَبْلَ أَنْ تَرِيعَ الشَّمْسُ، أَخَّرَ الظُّهْرَ حَتَّى يَنْزِلَ لِلْعَصْرِ، وَفِي الْمَغْرِبِ مِثْلَ ذَلِكَ: إِنْ غَابَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَحِلَ، جَمَعَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، وَإِنْ يَرْتَحِلُ قَبْلَ أَنْ تَغِيبَ الشَّمْسُ أَخَّرَ الْمَغْرِبَ حَتَّى يَنْزِلَ لِلْعِشَاءِ، ثُمَّ جَمَعَ بَيْنَهُمَا.

وته: (معاذ) ی کوری جمهه ددلیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه غمزی تبوکدا نهگهر پيش نهودی خور له ناودراستی ناسمان لایبدايه بکهوتایهتپری نهوا نویزی نیودرو و عهسری کۆدهکردموه، بهلام نهگهر پيش نهودی خور له ناودراستی ناسمان لایبدايه بکهوتایهتپری نهوا نویزی نیودرو و دوا ددخست ههتا دادمهزی بو نویزی عهسر، وه له نویزی شیوانیشدا به ههمان شیوه نهگهر خور ناوا ببوايه بکهوتایهتپری نهوا نویزی شیوان و عیشای کۆدهکردموه، بهلام نهگهر پيش نهودی خور ناوا بوون بکهوتایهتپری نویزی شیوانی دوا ددخست ههتا دادمهزی بو نویزی عیشا، ئینجا ههردووکیانی کۆدهکردموه.

١٢٠٩ - (منكر) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: مَا جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ قَطُّ فِي السَّفَرِ إِلَّا

مَرَّةً. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا يُرَوَّى عَنْ أَيُّوبَ، عَنْ نَافِعٍ،
عَنِ ابْنِ عُمَرَ مَوْقُوفًا عَلَى ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ لَمْ يَرِ ابْنُ
عُمَرَ جَمَعَ بَيْنَهُمَا قَطُّ إِلَّا تِلْكَ اللَّيْلَةَ، يَعْنِي لَيْلَةَ
اسْتَصْرَحَ عَلَى صَفِيَّةَ، وَرَوَى مِنْ حَدِيثِ مَكْحُولٍ، عَنْ
نَافِعٍ، أَنَّهُ رَأَى ابْنَ عُمَرَ فَعَلَ ذَلِكَ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ.

واتہ: ئیبنو عومہر رمزای خویان لی بی دہلئت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ
علیہ وسلم لہسہفہردا ہرگیز نویژی شیوان و نویژی عیشای کونہ کردوتہوہ
تہنہا جارئ نہبیت. تہبو داود دہلئت: تہم فہرمودہ ریوایت کراوہ لہ
تہیوبہوہ، لہ نافعہوہ، لہ ئیبنو عومہرہوہ بہلام لہسہر ئیبنو عومہر وہستاوہ،
بیگومان لہ ئیبنو عومہر نہبینراوہ تہم دوو نویژہی کوکردبیتہوہ تہو شہوہ
نہبیت واتہ تہو شہوہی کہ ہہوالی نہخوشی (صفیۃ)ی ہاوسہریان بو ہینا، لہ
فہرمودہدہکی مہکحول دا، لہ نافعہوہ ہاتوہ، کہ ئیبنو عومہری دیوہ جارئ
یان دوو جار تہم کارہی کردوہ واتہ نویژی شیوان و نویژی عیشای
کوکردوتہوہ.

۱۲۱۰ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا،
وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا، فِي غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا سَفَرٍ.
قَالَ مَالِكٌ: أَرَى ذَلِكَ كَانَ فِي مَطَرٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ:
وَرَوَاهُ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ نَحْوَهُ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ.

واته: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی عه‌باس رمزای خویان لی بئی ده‌لئیت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نو‌یژی نیوم‌پۆ و عه‌سری پیکه‌وه کۆده‌کرده‌وه، هه‌روه‌ها نو‌یژی مه‌غریب و عیشاشی پیکه‌وه کۆده‌کرده‌وه، به‌بئی ترس و به‌بئی باران، مالیک ده‌لئیت: پیم وایه کاتی باران بو‌بیت. نه‌بو داود ده‌لئیت: هه‌ممادی کورپی سه‌له‌مه به‌هه‌مان شیوه گێراویه‌تی‌هوه، له نه‌بو زوبه‌یره‌وه.

(صحيح لكن قوله: (في سفرة) شاذ) وَرَوَاهُ قُرَّةُ بْنُ خَالِدٍ، عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: فِي سَفَرَةٍ سَافَرْنَاَهَا إِلَى تَبُوكَ.

واته: هه‌روه‌ها قورپی خالید، له نه‌بو زوبه‌یره‌وه گێراویه‌تی‌هوه، که وتویه‌تی: لهو سه‌فه‌ره‌دا بوو که چووین بۆ غه‌زای ته‌بوک.

۱۲۱۱ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمَدِينَةِ مِنْ غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا مَطَرٍ. فَقِيلَ لَابْنِ عَبَّاسٍ: مَا أَرَادَ إِلَى ذَلِكَ؟ قَالَ: أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرِجَ أُمَّتَهُ.

واته: ئیبنو عه‌باس رمزای خویان لی بئی ده‌لئیت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه نو‌یژی نیوم‌پۆ و عه‌سری کۆکرده‌وهو هه‌شت رکاتی کرد به‌جهمع، هه‌روه‌ها نو‌یژی شیوان و عیشاشی کۆکرده‌وهو هه‌وت رکاتی کرد به‌جهمع، به‌بئی ترس و به‌بئی باران، به‌ ئیبنو عه‌باس وترا: مه‌به‌ستی چی بوو؟ وتی: ویستی ئومه‌ته‌که‌ی توشی زه‌حمه‌ت و نا‌ره‌حه‌تی نه‌کات.

۱۲۱۲ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَاقِدٍ، أَنَّ مُؤَدَّنَ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: الصَّلَاةُ. قَالَ: سِرٌّ سِرٌّ حَتَّى إِذَا كَانَ قَبْلَ غُيُوبِ الشَّفَقِ، نَزَلَ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ، ثُمَّ انْتَظَرَ حَتَّى غَابَ الشَّفَقُ فَصَلَّى الْعِشَاءَ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا عَجَلَ بِهِ أَمْرٌ صَنَعَ مِثْلَ الَّذِي صَنَعْتُ، فَسَارَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ مَسِيرَةَ ثَلَاثٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ ابْنُ جَابِرٍ، عَنْ نَافِعٍ نَحْوَ هَذَا بِإِسْنَادِهِ، (لكن قوله: (قَبْلَ غُيُوبِ الشَّفَقِ) شاذ، والمحفوظ: (بعد غُيُوبِ الشَّفَقِ)).

واته: نافع و (عبد الله) ی کوری واقید دهلین: بانگیبژه که ی ئیبنو عومهر رمزای خویان لی بی وتی: کاتی نویژه، ئیبنو عومهر فهرمانی پی کرد که له سهر رویشان بهردهوام بی، ههتا کاتی پیش خۆر ئاوا بوون ئیبنو عومهر دابهزی نویژی شیوانی کرد، له پاشدا چاومرپی کرد ههتا خۆر ئاوا بوو نهوسا نویژی عیشاشی کرد، ئینجا وتی: بیگومان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه گهر کاریکی به پهله ی ببوایه له سه فهردا بهم شیوه ی ده کرد که من کردم، ئیبنو عومهر لهو شهو و رۆژهدا ماوه ی سی شهو و سی رۆژی بری نهومنده به پهله دهرۆیشیت. نهبو داود دهلایت: ئیبنو جابر، له نافع هوه فهرموده ی پیشوی به هه مان سه نه د گیراوه ته وه، به لام: (قَبْلَ غُيُوبِ الشَّفَقِ). (شاذ ه،) (محفوظ) له بهرگراو: (بعد غُيُوبِ الشَّفَقِ) ه.

۱۲۱۳ - عَنْ ابْنِ جَابِرٍ بِهَذَا الْمَعْنَى. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَاهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْعَلَاءِ، عَنْ نَافِعٍ قَالَ: حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ ذَهَابِ الشَّقَقِ نَزَلَ فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا.

واته: له ئیبنو جابر وه فهرموده‌ی پێشو به هه‌مان مانا هاتوو. نه‌بو داود ده‌لێت: (عبدُ الله)ی کوری (علاء)، له نافع وه گیراویه‌تی وه، که وتویه‌تی: هه‌تا نزیکه کاتی خۆرئاوا بوون نه‌و کاته ئیبنو عومه‌ر رمزای خویان لی بێ دابه‌زی و کۆیکردنه‌وه واته نوێزی شیوان و نوێزی عیشای کۆکرده‌وه.

۱۲۱۴ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ ثَمَانِيًا وَسَبْعًا: الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ، وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ. وَلَمْ يَقُلْ سُلَيْمَانُ وَمُسَدَّدٌ: (بِنَا).

واته: له ئیبنو عه‌باس وه رمزای خویان لی بێ هاتوو، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه هه‌شت رکات نوێزی بوکردین واته چوار رکات نوێزی نیومڕۆ و چوار رکات نوێزی عه‌سر، هه‌روه‌ها جه‌وت رکات نوێزی بو کردین واته سێ رکات نوێزی شیوان و چوار رکات نوێزی عیشا. سوله‌یمان و موسه‌دده‌م که دوو راوی فهرموده‌که‌ن گۆی (بنا) یان باس نه‌کرد.

(صحيح) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: فِي غَيْرِ مَطَرٍ.

نه‌بو داود ده‌لێت: له ئیبنو عه‌باس وه رمزای خویان لی بێ هاتوو، که وتویه‌تی: بارانی‌ش نه‌بوو.

۱۲۱۵ - (ضعیف) عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَابَتْ لَهُ الشَّمْسُ بِمَكَّةَ، فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا بِسَرَفٍ.

واته: جابر دهئیت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ مہککہ خوڑی لی ناوابوو، لہ سہریف نوپڑی شیوان و عیشای کوڈہکردهوہ.

۱۲۱۶ - (مقطوع) عَنْ هِشَامِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: بَيْنَهُمَا عَشْرَةُ أَمْيَالٍ يَغْنَى بَيْنَ مَكَّةَ وَسَرَفٍ.

واته: ہیشامی کوری سہعد دهئیت: ماوہی نیوان مہککہو سہریف ده میلہ.

۱۲۱۷ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ قَالَ: غَابَتْ الشَّمْسُ وَأَنَا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، فَسَرْنَا، فَلَمَّا رَأَيْنَاهُ قَدْ أَمْسَى قُلْنَا: الصَّلَاةُ. فَسَارَ حَتَّى غَابَ الشَّفَقُ وَتَصَوَّبَتِ النُّجُومُ، ثُمَّ إِنَّهُ نَزَلَ فَصَلَّى الصَّلَاتَيْنِ جَمِيعًا، ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَدَّ بِهِ السَّيْرُ صَلَّى صَلَاتِي هَذِهِ، يَقُولُ: يَجْمَعُ بَيْنَهُمَا بَعْدَ لَيْلٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ ذُؤَيْبٍ، أَنَّ الْجَمْعَ بَيْنَهُمَا مِنْ ابْنِ عُمَرَ كَانَ بَعْدَ غُيُوبِ الشَّفَقِ.

واته: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کۆری دینار دهئیت: له سهفهڕێکدا له خزمهت (عَبْدُ اللَّهِ) ی کۆری عومهردا رمزای خویان لێ بێ بووم خۆرئاوا بوو، دانهبهزی بۆ نوێژی شیوان ههر ریمان دهکرد، کاتی که بینیمان خهڕیکه شهو دادیت وتمان: کاتی نوێژه، ئاوێ نه دایهوه و بهردهوام بوو لهسههر روێشتن ههتا سورایی ئاسمان نهماو نهستیرهکان دهرکهوتن، لهپاشدا دابهزی نوێژی شیوان و عیشای پێکهوه کۆدهکردهوه، ئینجا وتی: پێغه مبههری خوام صلی الله علیه وسلم دیوه له سهفهردا نهگهر کاریکی گرنگی ببوایه بهم شیومییهی دهمکرد، راوی وتی: شهو داهاات نهوکاته کۆیکردنهوه. نهبو داود دهئیت: له ئیسماعیلی کۆری (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کۆری (دُؤُوب) هوه هاتوو، که ئیبنو عومهر رمزای خویان لێ بێ له دواي نهمانی سورایی ئاسمان کۆیکردنهوه.

۱۲۱۸ - (صحيح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ أَنْ تَزِيغَ الشَّمْسُ، أَخَّرَ الظُّهْرَ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ، ثُمَّ نَزَلَ فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا، فَإِنْ زَاغَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَحِلَ، صَلَّى الظُّهْرَ ثُمَّ رَكِبَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نهنهسی کۆری مالیکهوه دهگێڕنهوه، که وتویهتی: پێغه مبههری خوا صلی الله علیه وسلم له سهفهردا پیش نهوهی خۆر له ناوهراستی ئاسمان لایبدايه بکهوتایه تهپێ ئهوا نوێژی نیومرۆی دوا دهخست بۆ کاتی نوێژی عهسر، ئینجا دادمبهزی و کۆیدهکردنهوه، بهلام نهگهر خۆر له ناوهراستی ئاسمان لایبدايه پیش نهوهی بکهوتایه تهپێ ئهوا نوێژی نیومرۆی دهکرد لهپاشدا سواری و لاخهکهی دهبوو.

۱۲۱۹ - (صحيح) عَنْ عُقَيْلٍ بِهَذَا الْحَدِيثِ بِإِسْنَادِهِ قَالَ: وَيُؤَخَّرُ
الْمَغْرِبَ حَتَّى يَجْمَعَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ الْعِشَاءِ حِينَ يَغِيبُ
الشَّفَقُ.

واته: له عوقه‌يله‌وه فهرموده‌ی پيشو به هه‌مان سه‌نهد هاتوو، كه
وتويه‌تی: نويزی شيواني دواخست هه‌تا له‌گه‌ل نويزی عيشادا كويزكرنه‌وه،
كاتی كه سوراى كه‌ناره‌ی ناسمان ونبوو.

۱۲۲۰ - (صحيح) عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ كَانَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ أَنْ تَزِيغَ
الشَّمْسُ، أَخَّرَ الظُّهْرَ حَتَّى يَجْمَعَهَا إِلَى الْعَصْرِ
فَيُصَلِّيهِمَا جَمِيعًا، وَإِذَا ارْتَحَلَ بَعْدَ زَيْغِ الشَّمْسِ،
صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا ثُمَّ سَارَ، وَكَانَ إِذَا ارْتَحَلَ
قَبْلَ الْمَغْرِبِ، أَخَّرَ الْمَغْرِبَ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْعِشَاءِ،
وَإِذَا ارْتَحَلَ بَعْدَ الْمَغْرِبِ، عَجَّلَ الْعِشَاءَ فَصَلَّاهَا مَعَ
الْمَغْرِبِ.

واته: (معاذی) کوپی جه‌به‌ل ده‌لیت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
له غه‌زای ته‌بوکدا نه‌گهر پيش نه‌وه‌ی خوړ له ناوهر‌استی ناسمان لایبدايه
بكه‌وتایه‌ته‌پړی نه‌وا نويزی نیومروی دوا‌ده‌خست له‌گه‌ل نويزی عه‌سر کو‌ی
ده‌کرده‌وهو پیکه‌وه ده‌یکردن، به‌لام نه‌گهر خوړ له ناوهر‌استی ناسمان لایبدايه

بکه‌وتایه‌ته‌رێ نه‌وا نوێژی نیوم‌پۆ و نوێژی عه‌سری بیکه‌وه ده‌کردن ئینجا دەرۆشت، وه‌ نه‌گه‌ر پێش نوێژی شیوان بکه‌وتایه‌ته‌رێ نه‌وا نوێژی شیوانی دوا‌ده‌خست هه‌تا له‌گه‌ڵ نوێژی عیسا بیکه‌وه ده‌یکردن، نه‌گه‌ر دوا‌ی نوێژی شیوان بکه‌وتایه‌ته‌رێ نه‌وا نوێژی عیسا‌ی پێش ده‌خست و له‌گه‌ڵ نوێژی شیواندا بیکه‌وه ده‌یکردن.

باسی که‌م‌کردنه‌وه‌ی قورئان خویندن

له‌ نوێژی سه‌فه‌ردا.

۲۷۵ - باب قِصْرِ قِرَاءَةِ الصَّلَاةِ فِي السَّفَرِ.

۱۲۲۱ - (صحيح) عَنْ الْبَرَاءِ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَصَلَّى بِنَا الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ، فَقَرَأَ فِي إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ بِالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ.

واته: له به‌رائه‌وه هاتوو، که وتویه‌تی: له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دەرچووین بۆ سه‌فه‌ری، نوێژی عیسا‌ی بۆ‌کردین له رکا‌تیکیاندا سورمه‌تی: (وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ) ی خویند.

باسی نویژی سوننهت سهفهردا.

۲۷۶ - باب التَّطَوُّعِ فِي السَّفَرِ.

۱۲۲۲ - (ضعیف) عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: صَحِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ سَفَرًا، فَمَا رَأَيْتُهُ تَرَكَ رَكْعَتَيْنِ إِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ الظُّهْرِ.

واته: واته: له بهرائی کوپی عازیبی نه نصاریه وه هاتووه، که وتویه تی: له ههژده سهفهردا له خزمهت پیغه مبهری خوادا بووم صلی الله علیه وسلم، نه مدیوه دوو رکاتی پیش نیوهرۆ تهرک بکات.

۱۲۲۳ - (صحیح) عَنْ حَفْصِ بْنِ عَاصِمٍ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: صَحِبْتُ ابْنَ عُمَرَ فِي طَرِيقٍ قَالَ: فَصَلَّى بِنَا رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ أَقْبَلَ فَرَأَى نَاسًا قِيَامًا، فَقَالَ: مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟ قُلْتُ: يُسَبِّحُونَ، قَالَ: لَوْ كُنْتُ مُسَبِّحًا أَتَمَمْتُ صَلَاتِي، يَا ابْنَ أَخِي إِنَّي صَحِبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي السَّفَرِ فَلَمْ يَزِدْ عَلَى رَكْعَتَيْنِ حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَصَحِبْتُ أَبَا بَكْرٍ فَلَمْ يَزِدْ عَلَى

رَكْعَتَيْنِ حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَصَحِبْتُ عُمَرَ فَلَمْ
يَزِدْ عَلَى رَكْعَتَيْنِ حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ تَعَالَى، وَصَحِبْتُ
عُثْمَانَ فَلَمْ يَزِدْ عَلَى رَكْعَتَيْنِ حَتَّى قَبَضَهُ اللَّهُ تَعَالَى،
وَقَدْ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ).

واته: لہ حہفصی کوری عاصمی کوری عومہری کوری (خطاب)دوہ، لہ
باوکیہوہ رمزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: لہ سہفہریکدا لہ
ریگہی مہککہ لہ خزمہت ئیبنو عومہردا بووم، نویژی نیومرؤی بہ جہماعہت
بو کردین، ئینجا ئاورپی دایہوہ کوئمہئیکی بینی بہ پیوہ راوہستا بوون، وتی:
ئہوانہ چی دہکەن؟ وتم: نویژی سوننہت دہکەن، وتی: جا ئہگەر من نویژی
سوننہت بکہم ئہوہ باشترہ وایہ نویژہ فہرزہکہ بکہم، ئہی برازای خوُم!
لہسہفہردا ہاورپیہتی پیغہمبہری خوام صلی اللہ علیہ وسلم کردوہ ہہتا
خوای گہورہ بردیہوہ لہ دوو رکات زیاتری نہکردوہ، ہہروہہا ہاورپیہتی ئہبو
بہکرم کردوہ ہہتا خوای گہورہ بردیہوہ لہ دوو رکات زیاتری نہکردوہ، وہ
ہاورپیہتی عومہرم کردوہ ہہتا خوای گہورہ بردیہوہ لہ دوو رکات زیاتری
نہکردوہ، وہ ہاورپیہتی (عثمان)یشم کردوہ ہہتا خوای گہورہ بردیہوہ لہ دوو
رکات زیاتری نہکردوہ، بیگومان خوای گہورہ دمفہرمویت: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي
رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ). واتہ: سویند بہخوا بہراستی لہپیغہمبہری خوادا بو
ئیوہ ہہیہ سہرمہشقی و پیئشہوایہتی چاک.

باسی نویژی سونہت و نویژی و ہتر بہسواری و لآخ لہسہفہردا.

۲۷۷ - باب التَّطَوُّعِ عَلَى الرَّاحِلَةِ وَالْوَثْرِ.

۱۲۲۴ - (صحیح) عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَبِّحُ عَلَى الرَّاحِلَةِ أَيْ وَجْهَ تَوَجُّهِهِ وَيُوتِرُ عَلَيْهَا غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ عَلَيْهَا.

واتہ: لہ سالہوہ، لہ باوکیہوہ ہاتوہوہ، کہ وتویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نویژی و ہتر و نویژی سونہتی بہسہر و لآخہوہ دہکرد، بہرہو ہر لایہ بواہ بہ مہرجی رووی لہ جیگہی مہبہست بواہ واتہ قبیلہ، بہلام ہہرگیز نویژی فہرزی بہسہر و لآخہوہ نہدہکرد.

۱۲۲۵ - (حسن) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا سَافَرَ، فَأَرَادَ أَنْ يَتَطَوَّعَ اسْتَقْبَلَ بِنَاقَتِهِ الْقِبْلَةَ فَكَبَّرَ، ثُمَّ صَلَّى حَيْثُ وَجَّهَهُ رِكَابُهُ.

واتہ: ٹہنہسی کوری مالیک دہلٹ: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ سہفہردا ٹہگہر بیویستایہ نویژی سونہت بکات و شترہکہی روو دہکردہ قبیلہو (اللہ اکبر)ی دہکرد، لہ پاشدا نویژی دہکرد نیر کاروانہ کہ بہرہو ہر لایہ برؤشتایہ.

۱۲۲۶ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ أَنَّهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي عَلَى حِمَارٍ وَهُوَ مُتَوَجِّهٌ إِلَى خَيْبَرَ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومهره‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خواص صلی الله علیه وسلم بینی له‌سهر گویدریژیک که‌به‌رهو خه‌یبه‌ر ده‌چوو، نویژی سونه‌تی ده‌کرد - بیگومان خه‌یبه‌ر که‌وتوته لای سه‌رووی مه‌دینه‌وه، مه‌دینه‌ش که‌وتوته نیوان مه‌که‌وه خه‌یبه‌ره‌وه - .

۱۲۲۷ - (صحیح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَاجَةٍ قَالَ: فَجِئْتُ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ، وَالسُّجُودُ أَخْفَضُ مِنَ الرُّكُوعِ.

واته: جابر ده‌ئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناردمی بو کاریکی پیویست، کاتی که هاتمه‌وه به‌سهر ولاخه‌که‌یه‌وه به‌رهو خوره‌ه‌لآت نویژی سونه‌تی ده‌کرد، بو سه‌جده زیاتر سه‌ری نه‌وی ده‌کرد له‌رکوع.

باسی نویژی فهرز به‌سه‌ر و لا‌خه‌وه له‌کاتی
بوونی به‌هانه‌ی شه‌ری دا.

۲۷۸ - باب الْفَرِيضَةِ عَلَى الرَّاحِلَةِ مِنْ عُدْرِ.

۱۲۲۸ - (صحيح) عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ، أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهَا: هَلْ رُخِّصَ لِلنِّسَاءِ أَنْ يُصَلِّيَنَّ عَلَى الدَّوَابِّ؟
قَالَتْ: لَمْ يُرَخَّصْ لَهُنَّ فِي ذَلِكَ فِي شِدَّةٍ وَلَا رَخَاءٍ. قَالَ
مُحَمَّدٌ: هَذَا فِي الْمَكْتُوبَةِ.

واته: له (عطاء)ی کوری ئه‌بو ره‌باحه‌وه هاتوو، که له عائیشه‌ی رمزای خوای
لی بی پرسیه: ئایا ریگه دراوه به ئافرمتان به سواری و لا‌خه‌وه نویژ بکه‌ن له
سه‌فه‌ردا؟ عائیشه رمزای خوای لی بی وتی: نه‌خیر ریگه‌یان پی نه‌دراوه نه
له‌کاتی ئارامی و نه له‌کاتی نا‌ئارامی و ناخو‌شی دا به سواری و لا‌خه‌وه نویژ
بکه‌ن. راوی فهرموده‌که موحه‌مه‌د ده‌لیت: ئه‌مه بو نویژی فهرزه، به‌لام بو
نویژی سونه‌ت دروسته بۆیان.

باسی ریہوار تاکہی نویژہ کانی کورتکاتہ وہ.

۲۷۹ - باب مَتَّى یَتِمُّ الْمُسَافِرُ

۱۲۲۹ - (ضعیف) عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَهِدْتُ مَعَهُ الْفَتْحَ، فَأَقَامَ بِمَكَّةَ ثَمَانِي عَشْرَةَ لَيْلَةً لَا يُصَلِّي إِلَّا رَكْعَتَيْنِ، وَيَقُولُ: (يَا أَهْلَ الْبَلَدِ صَلُّوا أَرْبَعًا، فَإِنَّا قَوْمٌ سَفَرٌ)

واتہ: عمران بن حوصہین دہلئت: لہ خزمہت پیغہمبہری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم بہ شداری چہندہا غہزام کردوہ بہ رزگارکردنی شاری مہککہشہوہ، پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم ہہژدہ شہو لہ مہککہ مایہوہ ہہر نویژی کورت دہکردوہ، وہ دہیفہرموو: (نہی خہلکی مہککہ نیوہ چوار رکات نویژ بکھن نویژہکانتان کورت مہککہنہوہ، بیگومان نیئمہ قہومیکی سہفہرین بوئہ نویژہگانمان کورت دہککہینہوہ).

۱۲۳۰ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَامَ سَبْعَ عَشْرَةَ بِمَكَّةَ يَقْصُرُ الصَّلَاةَ. قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَمَنْ أَقَامَ سَبْعَ عَشْرَةَ قَصَرَ، وَمَنْ أَقَامَ أَكْثَرَ أَتَمَّ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم حه‌فده رۆژ له مه‌ککه مایه‌وه هر نوێزی کورت ده‌کرده‌وه. ئیبنو عه‌باس ده‌لێت: هر که‌س حه‌فده رۆژ مایه‌وه نه‌وا با نوێزه‌کانی کورت بکاته‌وه، هر که‌س له‌وه زیاتر مایه‌وه با نوێزه‌کانی به‌ته‌واوی بکات.

(صحیح) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَقَامَ تِسْعَ عَشْرَةَ.

نه‌بو داود ده‌لێت: هر ووه‌ها له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی هاتووه، که وتویه‌تی: نوێزه رۆژ له مه‌ککه مایه‌وه.

۱۲۳۱ - (ضعیف منکر) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ خَمْسَ عَشْرَةَ (لَيْلَةً) يَقْصُرُ الصَّلَاةَ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له سائی رزگاردنی مه‌ککه‌دا بو ماوه‌ی پانزه شه‌و له مه‌ککه مایه‌وه هر نوێزی کورت ده‌کرده‌وه.

۱۲۳۲ - (ضعیف منکر، والصحیح: (تِسْعَ عَشْرَةَ) کما تقدم) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَامَ بِمَكَّةَ سَبْعَ عَشْرَةَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم حه قده روژ له مهککه مایه وه دوو رکات دوو رکات نویزی ده کرد.

۱۲۳۳ - (صحیح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: حَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ، فَقُلْنَا: هَلْ أَقَمْتُمْ بِهَا شَيْئًا قَالَ: أَقَمْنَا عَشْرًا.

واته: نه نه سی کوری مالیک ده لیت: له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم له مه دینه دهر جووین به رهو مهککه، دوو رکات دوو رکات نویزه چوار رکاتیه کانی ده کرد، ههتا گه راینه وه بو مه دینه، وتمان: له مهککه هیچ مانه وه، وتی: ده شهو ماینه وه.

۱۲۳۴ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا سَافَرَ، سَارَ بَعْدَ مَا تَغْرُبُ الشَّمْسُ حَتَّى تَكَادَ أَنْ تَظْلِمَ، ثُمَّ يَنْزِلُ فَيُصَلِّي الْمَغْرِبَ، ثُمَّ يَدْعُو بِعَشَائِهِ فَيَتَعَشَّى، ثُمَّ يُصَلِّي الْعِشَاءَ، ثُمَّ يَرْتَحِلُ، وَيَقُولُ: هَكَذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ. قَالَ عُثْمَانُ: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عُمَرَ بْنِ عَلِيٍّ،

سَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ يَقُولُ: وَرَوَى أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ عَنْ حَفْصِ
 بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ - يَعْنِي ابْنَ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ - أَنَّ أَنَسًا
 كَانَ يَجْمَعُ بَيْنَهُمَا حِينَ يَغِيبُ الشَّفَقُ، وَيَقُولُ: كَانَ
 النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ ذَلِكَ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی موحه‌مه‌دی کورپی عومه‌ری کورپی عه‌لی کورپی
 (أبی طالب)هوه رمزای خویان لی بی، له باوکیه‌وه، له باپیری‌هوه، هاتووه،
 پیشه‌وا عه‌لی رمزای خوی لی بی نه‌گه‌ر سه‌فه‌ری بکردایه‌ دوا‌ی خوژنابوون
 دهرۆ‌یشت هه‌تا کاتی که نزیک بوو تاریکی شه‌و دابی‌ت، ئینجا دادمه‌زی نو‌یژی
 شیوانی ده‌کرد، ئینجا داوا‌ی خواردنی ده‌کرد نانی ده‌خوارد، له‌پاشدا نو‌یژی
 عیشای ده‌کرد، ئینجا دهرۆ‌یشت، ده‌یوت: پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 به‌م شیومه‌یه‌ی ده‌کرد. (عثمان) له (عبد الله)ی کورپی موحه‌مه‌دی کورپی
 عومه‌ری کورپی عه‌لیه‌وه گیرایه‌وه، وتی: له (أبا داود)م بیستوه وتی: ئوسامه‌ی
 کورپی زمید، له حه‌فصی کورپی (عبد الله) - واته کورپی نه‌نه‌سی کورپی مالیک
 - وه، گیراویه‌تی‌هوه، که نه‌نه‌س کاتی سورا‌یی ئاسمان نه‌مایه‌ نو‌یژی شیوان و
 نو‌یژی عیشای کو‌ده‌کرده‌وه، جا ده‌یوت: پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 به‌م شیومه‌یه‌ی ده‌کرد.

باسی ئه گهر کهسی له خاکی دوژمندا
 مایه وه ئایا نویژ کورتکاته وه؟
 ۱۱ - باب إِذَا أَقَامَ بِأَرْضِ الْعَدُوِّ يَقْصُرُ.

۱۲۳۵ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِتَبُوكَ عَشْرِينَ يَوْمًا يَقْصُرُ الصَّلَاةَ.

واته: جابری کوری (عبد الله) ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 بیست رۆژ له ته بوک مایه وه نویژی کورت ده کرده وه.

باسی نویژی ترس له دوژمن.
 ۲۸۱ - باب صَلَاةِ الْخَوْفِ.

مَنْ رَأَى أَنْ يُصَلِّيَ بِهِمْ وَهُمْ صَفَّانِ، فَيُكَبِّرُ بِهِمْ جَمِيعًا، ثُمَّ يَرْكَعُ بِهِمْ جَمِيعًا، ثُمَّ يَسْجُدُ الْإِمَامُ وَالصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ وَالْآخَرُونَ قِيَامًا يَخْرُسُونَهُ، فَإِذَا قَامُوا سَجَدَ الْآخَرُونَ الَّذِينَ كَانُوا خَلْفَهُمْ، ثُمَّ تَأَخَّرَ الصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ إِلَى مَقَامِ الْآخَرِينَ وَتَقَدَّمَ الصَّفُّ الْأَخِيرُ إِلَى مَقَامِهِمْ، ثُمَّ يَرْكَعُ الْإِمَامُ

وَيَرْكَعُونَ جَمِيعًا، ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَسْجُدُ الصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ،
وَالْآخَرُونَ يَخْرُسُونَهُمْ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ وَالصَّفُّ الَّذِي
يَلِيهِ سَجَدَ الْآخَرُونَ، ثُمَّ جَلَسُوا جَمِيعًا، ثُمَّ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ
جَمِيعًا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا قَوْلُ سُفْيَانَ.

واته: ئه‌وانه‌ی که پێیان وایه: پێشنویژ به دوو ریز نوێژی ترسیان پێ بکات بهم شیوهیه: (الله اکبر) ی نوێژ دابه‌ستن بکات به هه‌موویان، له‌پاشدا رکوع به‌ریت به هه‌موویان، ئینجا پێشنویژ سه‌جده به‌ریت له‌گه‌ڵ ئه‌و ریزه‌ی که له‌دوایه‌ن واته ریزی یه‌که‌م ریزی دووهمیش به پێوه پاسه‌وانیان بکه‌ن، کاتی که هه‌ستانه‌وه ریزی دوا‌ی ئه‌وان سه‌جده به‌رن واته ریزی دووهم، له‌پاشدا ریزی یه‌که‌م بچه‌ دواوه بۆ شوینی ریزی دووهم و ریزی دووهمیش بینه جیگای ئه‌وان، ئینجا پێشنویژ رکوع به‌ریت و ئه‌وانیش هه‌موویان رکوع به‌رن، له‌پاشدا پێشنویژ سه‌جده ببات جا ئه‌و ریزه‌ی که له‌ دواوه‌یه‌وه‌ن سه‌جده به‌رن واته ئه‌وانه‌ی که پێشتر ریزی دووهم بوون، ریزه‌که‌ی دوا‌ی ئه‌وان به پێوه پاسه‌وانیان بکه‌ن، کاتی که پێشنویژ دانیشته‌ بۆ ته‌حیات خویندن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که له‌دوایه‌وه‌ بوون ئه‌و‌کاته ریزه‌که‌ی تریش سه‌جده به‌رن، له‌پاشدا هه‌موویان پێکه‌وه دانیشن بۆ ته‌حیات خویندن، ئینجا هه‌موویان پێکه‌وه سه‌لام بده‌نه‌وه. ئه‌بو داود ده‌لێت: ئه‌مه‌ وته‌ی سو‌فیان‌ه.

۱۲۳۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي عِيَّاشٍ الزُّرَقِيِّ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعُسْفَانَ، وَعَلَى الْمُشْرِكِينَ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، فَصَلَّيْنَا الظُّهْرَ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ: لَقَدْ

أَصْبَنَا غِرَّةً لَقَدْ أَصْبَنَا غَفْلَةً لَوْ كُنَّا حَمَلْنَا عَلَيْهِمْ
وَهُمْ فِي الصَّلَاةِ! فَنَزَلَتْ آيَةُ الْقَصْرِ بَيْنَ الظُّهْرِ
وَالْعَصْرِ. فَلَمَّا حَضَرَتِ الْعَصْرُ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ، وَالْمُشْرِكُونَ أَمَامَهُ،
فَصَفَّ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَفٌّ،
وَصَفٌّ بَعْدَ ذَلِكَ الصَّفِّ صَفٌّ آخَرُ، فَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَكَعُوا جَمِيعًا، ثُمَّ سَجَدَ وَسَجَدَ
الصَّفُّ الَّذِينَ يَلُونَهُ، وَقَامَ الْآخَرُونَ يَخْرُسُونَهُمْ، فَلَمَّا
صَلَّى هَؤُلَاءِ السَّجْدَتَيْنِ وَقَامُوا، سَجَدَ الْآخَرُونَ الَّذِينَ
كَانُوا خَلْفَهُمْ، ثُمَّ تَأَخَّرَ الصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ إِلَى مَقَامِ
الْآخَرِينَ، وَتَقَدَّمَ الصَّفُّ الْأَخِيرُ إِلَى مَقَامِ الصَّفِّ الْأَوَّلِ،
ثُمَّ رَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَكَعُوا
جَمِيعًا، ثُمَّ سَجَدَ وَسَجَدَ الصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ وَقَامَ
الْآخَرُونَ يَخْرُسُونَهُمْ، فَلَمَّا جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالصَّفُّ الَّذِي يَلِيهِ سَجَدَ الْآخَرُونَ، ثُمَّ
جَلَسُوا جَمِيعًا، فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ جَمِيعًا، فَصَلَّاهَا بِعُسْفَانَ،
وَصَلَّاهَا يَوْمَ بَنِي سُلَيْمٍ.

واته: نەبو عەبیاشی زورەفی دەلیت: له عوسفان له خزمەت پێغەمبەری

خوادا بووین صلی الله علیه وسلم، خالیدی کۆری وەلید سەرکردەى سوپای هاوێڵ بۆ خوا بپاردمان بوو، نوێژی نیومڕۆمان دەکرد، هاوێڵ بۆ خوا بپاردمان وتیان: لەناکاو دهمەین بەسەریاندا، غافل گیریان دەکەین و لەناویان دهمەین کە هەلەمتان بۆ بردن ئەوان لەناو نوێژدا بوون، لەوکاتەدا ئایەتى کورتکردنەوهى نوێژی نیومڕۆ و عەسر دابەزى واتە نوێژی ترس، کاتى کە نوێژی عەسر هاتە پێشەوه پێغمەبەرى خوا صلی الله علیه وسلم بەرەو رووی قیبلە راوەستا، هاوێڵ بۆ خوا بپاردمان لەلای قیبلەوه بوون، لەدوای پێغمەبەرى خواوه صلی الله علیه وسلم ریزی ریزبوون، ریزیکی تریش لەدوای ئەوانەوه ریزبوون واتە بوون بە دوو ریز، پێغمەبەرى خوا صلی الله علیه وسلم رکوعى بردو ئەوانیش هەموویان رکوعیان برد، لەپاشدا پێغمەبەرى خوا صلی الله علیه وسلم سەجدەى برد ئەوانەى کە لەدوایەوه بوون سەجدەیان برد واتە ریزی یەكەم، ریزی دووهم بە پێوه پاسەوانیان دەکردن، کاتى کە دوو سەجدەیان بردو هەستانەوه، ریزی دووهم سەجدەیان برد، ئینجا ریزی یەكەم چوونە دواوه بۆ شوێنى ریزی دووهم و ریزی دووهمیش هاتنە جێگای ریزی یەكەم، لەپاشدا پێغمەبەرى خوا صلی الله علیه وسلم رکوعى بردو هەردوو ریزەکەش هەموویان رکوعیان برد، ئینجا پێغمەبەرى خوا صلی الله علیه وسلم سەجدەى برد ئەوانەى کە لەدوایەوه بوون سەجدەیان برد واتە ئەوانەى کە پێشتر ریزی دووهم بوون، ئەوانەى تریش بە پێوه پاسەوانیان دەکردن واتە ئەوانەى کە پێشتر ریزی یەكەم بوون، کاتى کە پێغمەبەرى خوا صلی الله علیه وسلم دانیشت بۆ تەحیات خوێندن لەگەڵ ئەوانەى کە لەدوایەوه بوون ئەوکاتە ریزەکەى تریش سەجدەیان برد، لەپاشدا هەموویان پێکەوه دانیشن بۆ تەحیات خوێندن، ئینجا سەلامى بە هەموویان دایەوه، پێغمەبەرى خوا صلی الله علیه وسلم دوو جار نوێژی ترسى ئەنجامدا جارى لە عوسفان، جارى لە خاکی ھۆزى سولەیم دا.

۲۸۲ - باب مَنْ قَالَ: يَقُومُ صَفًّا مَعَ الْإِمَامِ، وَصَفًّا وَجَاهَ الْعَدُوِّ،
فِيصَلِّي بِالَّذِينَ يَلُونَهُ رَكْعَةً، ثُمَّ يَقُومُ قَائِمًا حَتَّى
يُصَلِّيَ الَّذِينَ مَعَهُ رَكْعَةً أُخْرَى، ثُمَّ يَنْصَرِفُونَ فَيَصْفُونَ
وَجَاهَ الْعَدُوِّ، وَتَجِيءُ الطَّائِفَةُ الْأُخْرَى فَيُصَلِّي بِهِمْ رَكْعَةً
وَيَثْبُتُ جَالِسًا فَيَتِمُّونَ لَأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً أُخْرَى، ثُمَّ يُسَلِّمُ
بِهِمْ جَمِيعًا.

باسی نه‌وانه‌ی که ده‌لین: ریزی له‌دوای پێشنوێژه‌وه ریزبن و، ریزی‌کیش
به‌ره‌و‌رووی دوژمن راوه‌ستن، جا پێشنوێژ ركاتی بکات به‌وانه‌ی که له‌دوایه‌وه‌ن،
له‌پاشدا پێشنوێژ به‌ پێوه راوه‌ستی هه‌تا ركاتی‌کی تر ده‌که‌ن، ئینجا ده‌روڤ و
به‌رامبه‌ر به‌ دوژمن راوه‌ستن، ئینجا ریزی دووهم دین و ركاتی‌کیش به‌وان
ده‌کات و به‌دانیشه‌وه به‌مینیشه‌وه هه‌تا نه‌وان بو‌ خو‌یان ركاتی‌کی تر ده‌که‌ن،
له‌پاشدا سه‌لام به‌ هه‌موویان بداته‌وه.

۱۲۳۷ - (صحيح) عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَثْمَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِأَصْحَابِهِ فِي خَوْفٍ، فَجَعَلَهُمْ خَلْفَهُ
صَفَيْنِ، فَصَلَّى بِالَّذِينَ يَلُونَهُ رَكْعَةً، ثُمَّ قَامَ، فَلَمْ يَزَلْ
قَائِمًا حَتَّى صَلَّى الَّذِينَ خَلْفَهُمْ رَكْعَةً، ثُمَّ تَقَدَّمُوا
وَتَأَخَّرَ الَّذِينَ كَانُوا قُدَّامَهُمْ فَصَلَّى بِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكْعَةً، ثُمَّ قَعَدَ حَتَّى صَلَّى الَّذِينَ

تَخَلَّفُوا رَكْعَةً، ثُمَّ سَلَّمَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَأَمَّا رِوَايَةُ
يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، عَنِ الْقَاسِمِ نَحْوُ رِوَايَةِ يَزِيدَ بْنِ
رُومَانَ، إِلَّا أَنَّهُ خَالَفَهُ فِي السَّلَامِ، وَرِوَايَةُ عُبَيْدِ اللَّهِ
نَحْوُ رِوَايَةِ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ قَالَ: وَبَيَّنْتُ قَائِمًا.

واته: سههلی کوپی (ابی حثمة) دهئیت: پیغه مبهه ر صلی الله علیه وسلم
نوئزی ترسی به هاوهلانی بهم شیوهیه کرد، له دوای خویهوه کردنی به دوو
ریز، جا رکاتیکی کرد به ریزی یه کهم، له پاشدا ههستایهوه به پیوه راوهستا،
ههتا ریزی دووهم له شوئنی خوئان رکاتی یه که میان بو خوئان کرد، ئینجا
ریزی یه کهم چوونه دواوه، ریزی دووهمیش هاتنه پیشهوه، له پاشدا رکاتیکی
به مانیش کرد، ئینجا دانیشن ههتا ریزی یه کهم که چووبوونه دواوه رکاتی
دووه میان کرد، له پاشدا سهلامی به هه موویان دایهوه. نهبو داود دهئیت: به لام
ریوایهتی یه حیای کوپی سهعید، له قاسمهوه وهك ریوایه ته کهی یه زیدی کوپی
رومانه ته نها نه و منده ههیه که رایان جیاوازه له سهه سهلامی به هه موویان
دایهوه، وه ریوایهتی (عبد الله) وهك ریوایه ته کهی یه حیای کوپی سهعیده که
وتویهتی: به پیوه مایهوه.

باسی نهوانه ی که دهلین: نهگهر پییشنویژ رکاتیکی کرد
 بهوانه ی ریزی یه کهم، له رکاتی دووهمدا به پیوه
 بمینیتتهوه، تا نهوان بو خویان رکاتی دهکن واته ریزی
 یه کهم، له پاشاندا سهلام بدهنهوهو، برۆن بهرامبه به
 دوژمن راوهستن، بهلام جیاوازیان ههیه لهسه
 سهلامدانهوه.

۲۸۳ - باب مَنْ قَالَ: إِذَا صَلَّى رَكْعَةً، وَثَبَتَ قَائِمًا،
 أَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً، ثُمَّ سَلَّمُوا، ثُمَّ انْصَرَفُوا،
 فَكَانُوا وَجَاهَ الْعَدُوِّ، وَاخْتَلَفَ فِي السَّلَامِ.

۱۲۳۸ - (صحیح) عَنْ صَالِحِ بْنِ خُوَاتٍ، عَمَّنْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ ذَاتِ الرِّقَاعِ صَلَاةَ الْخَوْفِ، أَنَّ طَائِفَةً صَفَّتْ مَعَهُ، وَطَائِفَةٌ وَجَّاهَ الْعَدُوَّ، فَصَلَّى بِالَّتِي مَعَهُ رَكْعَةً، ثُمَّ ثَبَتَ قَائِمًا، وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ انْصَرَفُوا وَصَفُّوا وَجَّاهَ الْعَدُوَّ، وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْأُخْرَى فَصَلَّى بِهِمُ الرُّكْعَةَ الَّتِي بَقِيَتْ مِنْ صَلَاتِهِ، ثُمَّ ثَبَتَ جَالِسًا، وَأَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ سَلَّمَ بِهِمْ.

واته: له صالحی کوری خهواتهوه، لهوانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم له رۆزی (ذات الرّفاق) دا نوپژی ترسیان کرد هاتووه، که کۆمه‌لی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم ریزیان به‌ستوه نوپژیان کردوه، کۆمه‌له‌که‌ی تریان به‌ره‌و‌پرووی دوزمن وه‌ستاون، جا رکاتیکی کرد به‌وانه‌ی له‌گه‌لیا بوون، له‌پاشدا هه‌ستایه‌وه بو رکاتی دووهم به‌ پیوه راوه‌ستا هه‌تا ئه‌وان بو خویان رکاتیکی تریان کردو رۆشتن به‌رامبه‌ر به‌ دوزمن راوه‌ستان، ئینجا کۆمه‌له‌که‌ی تر هاتن پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم رکاتیکی مابوو له‌گه‌ل ئه‌م کۆمه‌له‌دا کردی، له‌پاشدا خوی به‌دانیشتنه‌وه چاوهرپی کردن تا ئه‌وانیش بو خویان رکاتیکی تریان کرد، ئینجا سه‌لامی به‌مان دایه‌وه.

۱۲۳۹ - (صحيح) عَنْ صَالِحِ بْنِ خَوَاتِ الْأَنْصَارِيِّ، أَنَّ سَهْلَ بْنَ أَبِي حِثْمَةَ الْأَنْصَارِيِّ حَدَّثَهُ أَنَّ صَلَاةَ الْخَوْفِ: أَنْ يَقُومَ الْإِمَامُ وَطَائِفَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، وَطَائِفَةٌ مُوَاكِفَةٌ الْعَدُوَّ، فَيَرْكَعُ الْإِمَامُ رَكْعَةً، وَيَسْجُدُ بِالَّذِينَ مَعَهُ، ثُمَّ يَقُومُ، فَإِذَا اسْتَوَى قَائِمًا ثَبَتَ قَائِمًا، وَأَتَمُّوا لَأَنْفُسِهِمُ الرُّكْعَةَ الْبَاقِيَّةَ، ثُمَّ سَلَّمُوا وَانْصَرَفُوا، وَالْإِمَامُ قَائِمٌ، فَكَانُوا وَجَاهَ الْعَدُوِّ، ثُمَّ يُقْبِلُ الْآخَرُونَ الَّذِينَ لَمْ يُصَلُّوا فَيُكَبِّرُونَ وَرَاءَ الْإِمَامِ، فَيَرْكَعُ بِهِمْ وَيَسْجُدُ بِهِمْ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، فَيَقُومُونَ، فَيَرْكَعُونَ لَأَنْفُسِهِمُ الرُّكْعَةَ الْبَاقِيَّةَ، ثُمَّ يُسَلِّمُونَ.

واته: له صالحی کۆری خەواتی ئەنصاریهوه هاتوو، که سههلی کۆری (أبی حنمە)ی ئەنصاری باسی نوێزی ترسی بۆ کردوه بهم شیومیه: پێشنوێژ لهگهڵ کۆمهڵێکدا رادهووستن بۆ نوێژکردن، کۆمهڵێکی تر بهرهوروی دۆژمن دموستن، جا پێشنوێژ رکوع و سهجده دهبات بهوانه‌ی که لهگه‌ڵیان، له‌پاشدا هه‌لته‌سیته‌وه، کاتی که هه‌ستایه‌وه به پێوه رادهووستی هه‌تا ئەوان بۆ خۆیان رکاته‌که‌ی تر ده‌که‌ن، ئینجا سه‌لام ده‌ده‌نه‌وه‌و دهرۆن به‌رامبه‌ر به دۆژمن رادهووستن، پێشنوێژ هه‌ر به پێوه دمبێ له‌رکاتی دووهمدا، له‌پاشدا کۆمه‌له‌که‌ی تر که نوێزیان نه‌کردوه دین له‌دوای پێشنوێژه‌وه نوێژ داده‌به‌ستن، ئینجا رکوع و سه‌جده‌ش به‌وان دهبات، له‌پاشدا پێشنوێژ سه‌لام دمدا‌ته‌وه چونکه دوو رکاتی خۆی ته‌واو کردوه، جا کۆمه‌لی دووهم هه‌لته‌سه‌نه‌وه بۆ خۆیان رکاته‌که‌ی تر ته‌واو ده‌که‌ن، له‌پاشدا سه‌لام ده‌ده‌نه‌وه.

٢٨٤- باب مَن قَالَ: يُكَبِّرُونَ جَمِيعًا، وَإِنْ كَانُوا مُسْتَذْبِرِي الْقِبْلَةِ، ثُمَّ يُصَلِّي بِمَنْ مَعَهُ رَكْعَةً، ثُمَّ يَأْتُونَ مَصَافً أَصْحَابِهِمْ، وَيَجِيءُ الْآخَرُونَ فَيَرْكَعُونَ لَأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً، ثُمَّ يُصَلِّي بِهِمْ رَكْعَةً، ثُمَّ تُقْبِلُ الطَّائِفَةُ الَّتِي كَانَتْ مُقَابِلَ الْعَدُوِّ، فَيُصَلُّونَ لَأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً، وَالْإِمَامُ قَاعِدٌ، ثُمَّ يُسَلِّمُ بِهِمْ كُلَّهُمْ جَمِيعًا.

باسی ئەوانه‌ی که ده‌لێن: هه‌ردوو کۆمه‌له‌که (الله اکبر) ده‌که‌ن و نوێژ داده‌به‌ستن، با رووشیان له قیبله نه‌بێت، له‌پاشدا پێشنوێژ رکاتی ده‌کات به‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیان واته کۆمه‌لی یه‌که‌م، کاتی که رکاتی یه‌که‌میان ته‌واو کرد ده‌چنه‌ شوینی کۆمه‌لی دووهم، کۆمه‌لی دووهم دین بۆ خۆیان رکاتی نوێژ ده‌که‌ن دوا‌ی ئەوه‌ی که ته‌واو بوون، پێشنوێژ رکاتی دووهمیان پێ ده‌کات،

له پاشدا نهو کۆمه لهی که بهرام بهر به دوزمن وهستابوون دین بو خویان رکاتی دووهم دهکهن، پيشنويز دانیشتوووه بو ته حیات، نینجا سهلام به ههردوو کۆمه له که دمهاته وه.

۱۲۴۰ - (صحيح) عَنْ مَرْوَانَ بْنِ الْحَكَمِ، أَنَّهُ سَأَلَ أَبَا هُرَيْرَةَ: هَلْ صَلَّيْتَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْخَوْفِ؟ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: نَعَمْ. قَالَ مَرْوَانُ: مَتَى؟ فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: عَامَ غَزْوَةِ نَجْدٍ. قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى صَلَاةِ الْعَصْرِ، فَقَامَتْ مَعَهُ طَائِفَةٌ، وَطَائِفَةٌ أُخْرَى مُقَابِلَ الْعَدُوِّ، ظُهُورُهُمْ إِلَى الْقِبْلَةِ، فَكَبَّرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَبَّرُوا جَمِيعًا: الَّذِينَ مَعَهُ وَالَّذِينَ مُقَابِلِي الْعَدُوِّ، ثُمَّ رَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُكْعَةً وَاحِدَةً، وَرَكَعَتِ الطَّائِفَةُ الَّتِي مَعَهُ، ثُمَّ سَجَدَ فَسَجَدَتِ الطَّائِفَةُ الَّتِي تَلِيهِ، وَالْآخَرُونَ قِيَامًا مُقَابِلِي الْعَدُوِّ، ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَامَتِ الطَّائِفَةُ الَّتِي مَعَهُ، فَذَهَبُوا إِلَى الْعَدُوِّ، فَقَابَلُوهُمْ. وَأَقْبَلَتِ الطَّائِفَةُ الَّتِي كَانَتْ مُقَابِلِي الْعَدُوِّ، فَرَكَعُوا وَسَجَدُوا، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ كَمَا هُوَ، ثُمَّ قَامُوا، فَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُكْعَةً أُخْرَى وَرَكَعُوا

مَعَهُ، وَسَجَدَ وَسَجَدُوا مَعَهُ، ثُمَّ أَقْبَلَتِ الطَّائِفَةُ الَّتِي
كَانَتْ مُقَابِلِي الْعُدُوِّ، فَرَكَعُوا وَسَجَدُوا، وَرَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ وَمَنْ مَعَهُ، ثُمَّ كَانَ
السَّلَامُ، فَسَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَسَلَّمُوا جَمِيعًا، فَكَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ رَكْعَتَيْنِ، وَلِكُلِّ رَجُلٍ مِنَ الطَّائِفَتَيْنِ رَكْعَةٌ رَكْعَةٌ.

واته: له مه‌روانی کورێ چه‌که‌مه‌وه هاتوو، که له نه‌بو هورمه‌ری پرسیه‌وه:
نایا له‌که‌ل پێغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وسلم نوێژی ترست کردوه؟ نه‌بو
هورمه‌ریه‌ وتی: به‌ئێ، مه‌روان وتی: که‌ی؟ نه‌بو هورمه‌ریه‌ وتی: سالی غه‌زای
نه‌جد. پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا بو نوێژی عه‌سر، کۆمه‌لێ
له‌که‌لێا هه‌ستان، کۆمه‌له‌که‌ی تر به‌رامبه‌ر به‌ دوژمن وه‌ستان و به‌شتیان له
قیبله‌ بوو، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم (الله اکبر) ی کردو نوێژی
دابه‌ست، نه‌وانیش هه‌موویان (الله اکبر) یان کردو نوێژیان دابه‌ست، نه‌وانه‌ی
له‌که‌لێ بوون و نه‌وانه‌ی به‌ره‌و دوژمن وه‌ستا بوون، له‌پاشدا چوووه‌ رکوعه‌وه
له‌که‌ل نه‌وانه‌ی که‌ له‌ که‌لێا بوون، ئینجا دانه‌ویه‌وه‌ بو سه‌جده‌ له‌که‌ل نه‌و
کۆمه‌له‌ی که‌ له‌ دوايه‌وه‌ بوون، نه‌وانی تر هه‌ر به‌پێوه‌ وه‌ستابوون به‌رامبه‌ر به
دوژمن، له‌پاشدا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستایه‌وه‌ نه‌وانه‌ی له
که‌لێا بوون هه‌ستانه‌وه‌و رۆشتن به‌رامبه‌ر به‌ دوژمن وه‌ستان، نه‌و کۆمه‌له‌ی
به‌رامبه‌ر به‌ دوژمن وه‌ستابوون هاتن رکوعیان بردو سه‌جده‌یان برد،
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ر به‌پێوه‌ وه‌ستابوو، ئینجا هه‌ستانه‌وه‌،
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رکوعێکی تری بردو نه‌وانیش رکوعیان
برد، هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌جده‌ی برد نه‌وانیش

سهجدمیان برد، لهپاشدا نهو کۆمهلهی که بهرامبهر به دوژمن وهستاوون هاتن رکوعیان بردو سهجدمیان برد، لهوکاته دا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و نهوانه ی که له گه ئی بوون دانیشتبوون چاوه پێی نهوانیان دهکرد، ئینجا ته حیاتیان خویند، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سهلامی دایه وه، هه موویان له دوايه وه سهلامیان دایه وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دوو رکاتی کردو، هه ریه کهش له ههردوو کۆمهله که یهک رکات یهک رکات.

۱۲۴۱ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى نَجْدٍ، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِذَاتِ الرَّقَاعِ مِنْ نَحْلِ، لَقِيَ جَمْعًا مِنْ غَطَفَانَ، فَذَكَرَ مَعْنَاهُ، وَلَفْظُهُ عَلَى غَيْرِ لَفْظِ حَيَوَةٍ، وَقَالَ فِيهِ: حِينَ رَكَعَ بِمَنْ مَعَهُ وَسَجَدَ، قَالَ: فَلَمَّا قَامُوا مَشَوْا الْقَهْقَرَى إِلَى مَصَافٍ أَصْحَابِهِمْ، وَلَمْ يَذْكُرِ اسْتِدْبَارَ الْقِبْلَةِ.

واته: نهبو هورمهیره ده ئیت: له خزمهت پیغه مبهری خوا دا صلی الله علیه وسلم به رهو نجد دهرجووین، ههتا گه یشتینه (ذات الرقاع) خاکی (غطفان)، گه یشت به کۆمهله ئی له خه لکی (غطفان)، راوی فهرموده که ی به هه مان مانا گیرایه وه، به لام گوکه ی وهک گو ی هه یوه نه بوو، راوی له فهرموده که یدا وتی: له کاتیکدا که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رکوع و سهجده ی برد به وانیه که له گه ئی بوون، راوی وتی: کاتی که هه ستانه وه پشتا و پشت گه رانه دواوه بو شوینی هاوړیکانیان، به لام باسی نه وه ی نه کرد که پشتیان له قیبله بوو.

۱۲۴۲ - (حسن) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَبَّرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَبَّرَتِ الطَّائِفَةُ الَّذِينَ صُفُّوا مَعَهُ، ثُمَّ رَكَعَ فَرَكَعُوا، ثُمَّ سَجَدَ فَسَجَدُوا، ثُمَّ رَفَعَ فَرَفَعُوا، ثُمَّ مَكَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا، ثُمَّ سَجَدُوا هُمْ لِأَنْفُسِهِمُ الثَّانِيَةَ، ثُمَّ قَامُوا فَتَكَصُّوا عَلَى أَعْقَابِهِمْ يَمْشُونَ الْقَهْقَرَى، حَتَّى قَامُوا مِنْ وَرَائِهِمْ، وَجَاءَتِ الطَّائِفَةُ الْأُخْرَى فَقَامُوا فَكَبَّرُوا، ثُمَّ رَكَعُوا لِأَنْفُسِهِمْ، ثُمَّ سَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَجَدُوا مَعَهُ، ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَجَدُوا لِأَنْفُسِهِمُ الثَّانِيَةَ. ثُمَّ قَامَتِ الطَّائِفَتَانِ جَمِيعًا، فَصَلُّوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَكَعَ فَرَكَعُوا، ثُمَّ سَجَدَ فَسَجَدُوا جَمِيعًا، ثُمَّ عَادَ فَسَجَدَ الثَّانِيَةَ وَسَجَدُوا مَعَهُ سَرِيعًا كَأَسْرَعَ الْإِسْرَاعِ جَاهِدًا لَا يَأْلُونَ سِرَاعًا، ثُمَّ سَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَلَّمُوا، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَدْ شَارَكَهُ النَّاسُ فِي الصَّلَاةِ كُلِّهَا.

واته: عائشہ رھزای خوای لی بی دہلّیت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم (اللہ اکبر) ی کردو نویژی دابہست، نہو کوّمہلّش کہ لہگہلی بوون (اللہ

اکبر)یان کردو نوێژیان دابه‌ست واته کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م، له‌پاشدا رکوعی برد
 ئه‌وانیش رکوعیان برد، ئینجا سه‌جده‌ی برد ئه‌وانیش سه‌جده‌یان برد، له‌پاشدا
 سه‌ری به‌رزکرده‌وه له سه‌جده ئه‌وانیش سه‌ریان به‌رزکرده‌وه له سه‌جده، ئینجا
 پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌جده‌ی دووهمی نه‌برد به‌دانیشته‌وه
 مایه‌وه، کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م بۆ خۆیان سه‌جده‌ی دووهمیان برد، له‌پاشدا
 هه‌ستانه‌وه پشتا و پشت گه‌رانه‌دواوه پشتیان نه‌کردیوه قیبله هه‌تا چوونه دای
 کۆمه‌له‌ی دووهمه‌وه که به‌رامبه‌ر به دۆژمن وه‌ستابوون، جا کۆمه‌له‌ی دووهم
 هاتن (الله اکبر)یان کردو نوێژیان دابه‌ست، له‌پاشدا بۆ خۆیان رکوعیان برد،
 ئینجا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌جده‌ی دووهمی برد، ئه‌وانیش
 سه‌جده‌یان برد، له‌پاشدا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستایه‌وه بۆ
 رکاتی دووهم، ئه‌وانیش بۆ خۆیان سه‌جده‌ی دووهمیان برد، ئینجا هه‌ردوو
 کۆمه‌له‌که هه‌ستانه‌وه، له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نوێژیان
 کرد، له‌پاشدا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رکوعی برد، ئه‌وانیش
 هه‌موویان رکوعیان برد، ئینجا سه‌جده‌ی برد، ئه‌وانیش هه‌موویان سه‌جده‌یان
 برد، له‌پاشدا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌جده‌ی دووهمی برد،
 ئه‌وانیش له‌ترسی دۆژمن زۆر به‌په‌له بی‌که‌موکۆری نواندن سه‌جده‌ی
 دووهمیان برد، ئینجا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌لامی دایه‌وه،
 ئه‌وانیش هه‌موویان سه‌لامیان دایه‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 هه‌ستایه‌وه، به‌وشیویه خه‌لکه‌که به‌شداری هه‌موو نوێژکه‌یان کرد.

باسی ئه‌وانه‌ی که ده‌لین: پيشنويز يه ک رکات نويز
 بکات به کومه‌له‌ی يه‌که‌م و رکاتيکيش به کومه‌له‌ی
 دووهم، له‌پاشدا سه‌لام بداته‌وه، جا هه‌ر ريزی
 هه‌ستيته‌وه بو خوی رکاته‌که‌ی تر بکات.

١٦ - باب مَنْ قَالَ: يُصَلِّي بِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَةً، ثُمَّ
 يُسَلِّمُ فَيَقُومُ كُلُّ صَفٍّ، فَيُصَلُّونَ لَأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً.

١٢٤٣ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 صَلَّى بِأَحَدِي الطَّائِفَتَيْنِ رَكْعَةً، وَالطَّائِفَةُ الْأُخْرَى
 مُوَاكِفَةُ الْعَدُوِّ، ثُمَّ انْصَرَفُوا فَقَامُوا فِي مَقَامِ أَوْلَيْكَ،
 وَجَاءَ أَوْلَيْكَ فَصَلَّى بِهِمْ رَكْعَةً أُخْرَى، ثُمَّ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ،
 ثُمَّ قَامَ هَؤُلَاءِ فَقَضَوْا رَكْعَتَهُمْ وَقَامَ هَؤُلَاءِ فَقَضَوْا
 رَكْعَتَهُمْ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ نَافِعٌ وَخَالِدُ بْنُ
 مَعْدَانَ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ، وَكَذَلِكَ قَوْلُ مَسْرُوقٍ وَيُوسُفَ بْنِ مِهْرَانَ، عَنِ
 ابْنِ عَبَّاسٍ، وَكَذَلِكَ رَوَى يُونُسُ، عَنِ الْحَسَنِ، عَنِ أَبِي
 مُوسَى أَنَّهُ فَعَلَهُ.

واتە: لە ئیبنو عومەرەوه رمزای خوایان لی بی دەگێرنەوه، که پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم رکاتی نوێژی کرد بە یەکی لەدوو کۆمەڵەکه، کۆمەڵەکه‌ی تریان بەرامبەر بە دوژمن راوستابوون، کۆمەڵی یەکه‌م کاتی که له رکاتی یەکه‌م لی بوونه‌وه رو‌یشتن له جیگای ئەواندا راوستان، کۆمەڵی دووهم هاتن رکاتیکی به‌وانیش کرد، ئینجا سه‌لامی دایه‌وه، له‌پاشدا هەر کۆمەڵه‌و بو‌و خۆی رکاته‌که‌ی تری ته‌واو کرد. ئەبو داود ده‌لێت: نافع و خالیدی کۆری مه‌عدان، له ئیبنو عومەرەوه، له پێغه‌مبەرەوه صلی الله علیه وسلم، به هه‌مان شیوه فەرموده‌ی پیشویان گیراومه‌وه، هه‌روهما مه‌سروق و یوسفی کۆری میهران، له ئیبنو عه‌باسه‌وه به هه‌مان شیوه گیراویانه‌ته‌وه، وه یونس، له حه‌سه‌نه‌وه، له ئەبو موساوه به هه‌مان شیوه گیراویه‌تی‌ه‌وه، که ئەبو موسا ئەو کاره‌ی کردوه.

باسی ئەوانەى كە دەلّین: پيشنويزّ يەك ركات نويزّ
 بكات بە كۆمەلەى يەكەم و ركاتيکيش بە كۆمەلەى
 دووهم، لە پاشدا سەلام بداتەوه، جا ئەوانەى كە
 لەدوايهوهن هەستەوه ركاتەكەى تر بکەن، لە پاشدا
 كۆمەلەكەى تر بين بۆ جيگەى ئەوان بۆ خويان
 ركاتەكەى تر بکەن.

٢٨٦ - باب مَن قَالَ: يُصَلِّي بِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَةً،
 ثُمَّ يُسَلِّمُ، فَيَقُومُ الَّذِينَ خَلْفَهُ فَيُصَلُّونَ رَكْعَةً، ثُمَّ
 يَجِيءُ الْآخَرُونَ إِلَى مَقَامِ هَؤُلَاءِ فَيُصَلُّونَ رَكْعَةً.

١٢٤٤ - (ضعيف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْخَوْفِ، فَقَامُوا
 صَفَيْنِ صَفٍّ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
 وَصَفٍّ مُسْتَقْبِلِ الْعَدُوِّ، فَصَلَّى بِهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكْعَةً، ثُمَّ جَاءَ الْآخَرُونَ فَقَامُوا
 مَقَامَهُمْ، وَاسْتَقْبَلَ هَؤُلَاءِ الْعَدُوِّ فَصَلَّى بِهِمُ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكْعَةً، ثُمَّ سَلَّمَ، فَقَامَ هَؤُلَاءِ
فَصَلُّوا لَأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً، ثُمَّ سَلَّمُوا، ثُمَّ ذَهَبُوا فَقَامُوا
مَقَامَ أَوْلَيْكَ مُسْتَقْبِلِي الْعَدُوِّ وَرَجَعَ أَوْلَيْكَ إِلَى
مَقَامِهِمْ فَصَلُّوا لَأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً، ثُمَّ سَلَّمُوا.

واته: (عبد الله) ی کوری مهسعود ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم نوێژى ترسى بۆ کردین به‌م شیوه‌یه: به دوو ریز راوه‌ستان ریزى له‌دواى پێغه‌مبه‌ری خواوه صلى الله عليه وسلم، ریزى به‌رامبه‌ر به‌دوژمن، پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم رکاتیکی کرد به‌وانه‌ی که له‌دوايه‌وه بوون، ئینجا ئه‌وانه‌ی به‌رامبه‌ر به‌دوژمن وه‌ستابوون هاتن بۆ جیگای ئه‌مان و رکاتیکی به‌وانیش کرد، ئه‌وانیش رۆشتن به‌رامبه‌ر به‌دوژمن وه‌ستان، ئینجا پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم سه‌لامی دایه‌وه، ئه‌وانیش هه‌ستانه‌وه بۆ خۆیان رکاته‌ی تریان کردو سه‌لامیان دایه‌وه، له‌پاشدا چوون بۆ جیگای ئه‌وانه‌ی که به‌رامبه‌ر به‌دوژمن وه‌ستابوون، ئه‌وانیش گه‌رانه‌وه بۆ جیگای خۆیان و بۆ خۆیان رکاته‌که‌ی تریان کردو سه‌لامیان دایه‌وه.

۱۲۴۵ - (ضعیف) عَنْ خُصَيْفٍ بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ. قَالَ: فَكَبَّرَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَبَّرَ الصَّفَانِ جَمِيعًا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ بِهَذَا الْمَعْنَى عَنْ خُصَيْفٍ، وَصَلَّى عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سُمْرَةَ هَكَذَا، إِلَّا أَنَّ الطَّائِفَةَ الَّتِي صَلَّى بِهِمْ رَكْعَةً، ثُمَّ سَلَّمَ مَضَوْا إِلَى مَقَامِ أَصْحَابِهِمْ،

وَجَاءَ هَؤُلَاءِ فَصَلُّوا لَأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً، ثُمَّ رَجَعُوا إِلَى
مَقَامِ أُولَئِكَ فَصَلُّوا لَأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً.

واته: له خوصه یفه وه فهرموده ی پیشو به هه مان سه نه د و مانا هاتووه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم (الله اکبر) ی کردو نویژی دابه ست. نه بو داود ده لیت: (توری) یش فهرموده ی پیشوی به هه مان مانا له خوصه یفه وه گیراوه ته وه،، (عبد الرحمن) ی کوری سه موره ش به هه مان شیوه نویژی ترسی کردوه، ته نها نه وه نه ده نه بیت که نه و کۆمه له ی که رکاته ی پیکردن و، له پاشدا خوی سه لامی دایه وه، رویشتن بو جیگای کۆمه له که ی تر، نه وانیش هاتن بو خویان رکاتیکیان کرد، ئینجا گه رانه وه بو جیگای نه وان و بو خویان رکاته که ی تریان کردو سه لامیان دایه وه.

۱۲۴۵ / م - (ضعیف) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ عَبْدِ الصَّمَدِ بْنِ حَبِيبٍ
قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبِي، أَنَّهُمْ غَزَوْا مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ
سَمُرَةَ كَابِلَ، فَصَلَّى بِنَا صَلَاةَ الْخَوْفِ.

نه بو داود ده لیت: له (عبد الصمد) ی کوری چه بیبه وه هاتووه، که وتویه تی: باو کم پیی راگه یاندم که نه وکاته له غه زای کابول بوون له گه ل (عبد الرحمن) ی کوری سه موره دا، نویژی ترسی بو کردین.

باسی نه وانهی که ده لاین: پیشتنویر به هه ریه کی
لهو دوو کوومه له یهک رکات نویژ دهکات، رکاتی
دووهم ناکهن و سهلام نه دهنه وه.

۳۸۷ - باب مَنْ قَالَ: يُصَلِّي بِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَةً
وَلَا يَقْضُونَ.

۱۲۴۶ - (صحيح) عَنْ ثَعْلَبَةَ بْنِ زُهْدَمٍ قَالَ: كُنَّا مَعَ سَعِيدِ بْنِ
الْعَاصِ بِطَبْرِسْتَانَ فَقَامَ فَقَالَ: أَيُّكُمْ صَلَّى مَعَ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْخَوْفِ؟ فَقَالَ حُذَيْفَةُ:
أَنَا فَصَلَّى بِهِؤُلَاءِ رَكْعَةً، وَبِهِؤُلَاءِ رَكْعَةً، وَلَمْ يَقْضُوا.
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَا رَوَاهُ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
وَمُجَاهِدٌ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ. وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَقِيقٍ، عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَيَزِيدُ الْفَقِيرُ وَأَبُو مُوسَى
- قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَجُلٌ مِنَ التَّابِعِينَ لَيْسَ بِالْأَشْعَرِيِّ -
جَمِيعًا، عَنِ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
وَقَدْ قَالَ بَعْضُهُمْ (عَنْ شُعْبَةَ) فِي حَدِيثِ يَزِيدَ الْفَقِيرِ:
إِنَّهُمْ قَضَوْا رَكْعَةً أُخْرَى. وَكَذَلِكَ رَوَاهُ سِمَاكُ الْحَنْفِيُّ،

عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.
وَكَذَلِكَ رَوَاهُ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: فَكَانَتْ لِلْقَوْمِ رَكْعَةً (رَكْعَةً)، وَلِلنَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكْعَتَيْنِ.

واته: (ثعلبة)ی کوری زه‌ده‌دهم ده‌ئیت: له (طبرستان) له‌گه‌ل سه‌عیدی کوری عاصدا بووین هه‌ستایه‌وه وتی: کئ له‌ئیه‌وه له‌که‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم نو‌ئزی ترسی کردوه؟ (حذیفه) وتی: من، یه‌ک رکات نو‌ئزی کرد به‌ کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م و، رکاتی‌کیش به‌ کۆمه‌له‌ی دووهم، به‌لام رکاتی دووهمیان نه‌کرد به‌لکو ته‌نها یه‌کی یه‌ک رکاتیان کردو سه‌لامیان دایه‌وه. نه‌بو داود ده‌ئیت: (عبد الله)ی کوری (عبد الله) و موحاید، له ئیبنو عه‌باسه‌وه، له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم، فهرموده‌ی پیشویان به‌ هه‌مان شیوه‌ گیراومه‌وه، هه‌روه‌ها (عبد الله)ی کوری شه‌قیق، له نه‌بو هورمیره، له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم، به‌ هه‌مان شیوه‌ فهرموده‌ی پیشوی گیراومه‌وه، وه یه‌زیدی فه‌قیر و نه‌بو موسا - که نه‌بو داود ده‌ئیت: بیاویک بووه له تابعین و نه‌شعه‌ری نه‌بووه - هه‌موویان له جابه‌روه، له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم، هه‌ندیکیان له فهرموده‌که‌ی یه‌زیدی فه‌قیردا وتویانه له (شوعبه‌وه): هه‌ر کۆمه‌له‌و بو‌ خو‌یان رکاته‌که‌ی تریان کرد. وه سه‌ماکی کوری وه‌لیدی حه‌نه‌فی، له ئیبنو عومه‌ره‌وه، له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم، به‌ هه‌مان شیوه‌ فهرموده‌ی پیشوی گیراومه‌وه. وه زمیدی کوری (ثابت) له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم، به‌ هه‌مان شیوه‌ فهرموده‌ی پیشوی گیراومه‌وه وتی: هه‌ریه‌ک له دوو کۆمه‌له‌که‌ یه‌ک رکات یه‌ک رکاتیان کردو، پی‌غه‌مبه‌ریش صلی الله علیه وسلم دوو رکاتی کرد.

۱۲۴۷ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: فَرَضَ اللَّهُ تَعَالَى الصَّلَاةَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْحَضَرِ أَرْبَعًا، وَفِي السَّفَرِ رَكْعَتَيْنِ وَفِي الْخَوْفِ رَكْعَةً.

واته: له ئیبنو عهباسهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: خوای گهوره لهسه زمانی پیغه مبهری ئیوه صلی الله علیه وسلم نوێزی فهرزکردوه لهسه رتان: له شوینی نیشته جی چوار رکات، وه له سهفهردا دوو رکات، وه لهکاتی ترسیشدا یهک رکات.

باسی ئهوانه ی که دهلین: پيشنوێژ به
ههريهکی لهو دوو کومه له دوو رکات نوێژ
دهکات، خووشی چوار رکات دهکات.

۲۸۸ - باب مَنْ قَالَ: يُصَلِّي بِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَتَيْنِ، (وَتَكُونُ لِلْإِمَامِ أَرْبَعًا).

۱۲۴۸ - (صحيح) عَنْ أَبِي بَكْرَةَ قَالَ: صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَوْفِ الظُّهْرِ فَصَفَّ بَعْضُهُمْ خَلْفَهُ، وَبَعْضُهُمْ بِإِزَاءِ الْعَدُوِّ، فَصَلَّى بِهِمْ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، فَاَنْطَلَقَ الَّذِينَ صَلُّوا مَعَهُ فَوَقَفُوا مَوْقِفَ أَصْحَابِهِمْ، ثُمَّ جَاءَ أُولَئِكَ فَصَلُّوا خَلْفَهُ، فَصَلَّى بِهِمْ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ،

فَكَانَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْبَعًا،
وَلَأَصْحَابِهِ رَكَعَتَيْنِ، رَكَعَتَيْنِ. وَبِذَلِكَ كَانَ يُفْتَى
الْحَسَنُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ فِي الْمَغْرِبِ: يَكُونُ
لِلْإِمَامِ سِتُّ رَكَعَاتٍ، وَلِلْقَوْمِ ثَلَاثًا، ثَلَاثًا. قَالَ أَبُو
دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ يَحْيَى بْنُ أَبِي كَثِيرٍ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ،
عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. وَكَذَلِكَ
قَالَ سُلَيْمَانُ الْيَشْكُرِيُّ، عَنْ جَابِرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: (أبی بکرة) ده‌لێت: پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم نوێژی ترسی
نیومرۆی بۆ کردین بەم شیۆهیه: کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م له‌دوایه‌وه ریزبوون،
کۆمه‌له‌ی دووهم به‌رامبەر به‌ دوژمن راوه‌ستان، دوو رکات نوێژی کرد به
کۆمه‌له‌ی یه‌که‌م له‌پاشدا سه‌لامیان دایه‌وه، جا نه‌وانه‌ی له‌گه‌ڵیا نوێژیان کرد
رۆشتن بۆ جیگای نه‌وانه‌ی که به‌رامبەر به‌ دوژمن راوه‌ستابوون، ئینجا
نه‌وانیش هاتن له‌دوایه‌وه نوێژیان کرد، دوو رکات نوێژی به‌وانیش کردو
سه‌لامیان دایه‌وه، به‌و پێی یه‌ پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم چوار رکات نوێژی
کرد، هه‌ریه‌که‌ له‌و دوو کۆمه‌له‌ش دوو رکات دوو رکاتیان کرد. له‌سه‌ر ئهم
شیۆهیه‌ش هه‌سه‌ن فه‌توای داوه. ئەبو داود ده‌لێت: هه‌روه‌ها له‌ نوێژی
شیوانیش دا به‌م شیۆهیه: پێشنوێژ شه‌ش رکات ده‌کات، دوو کۆمه‌له‌که‌ش
هه‌ریه‌کی سێ رکات سێ رکات. ئەبو داود ده‌لێت: یه‌حیای کوری (ابی کثیر)، له
ئەبو سه‌له‌مه‌وه، له‌ جابه‌ر وه، له‌ پێغه‌مبەر وه صلی الله علیه وسلم به‌ هه‌مان
شیۆه گێڕاوه‌تیه‌وه، هه‌روه‌ها سوله‌یمانی یه‌شکوریش، له‌ جابه‌ر وه، له
پێغه‌مبەر وه صلی الله علیه وسلم.

باسی نویژی کہسی بکہویتہ دواى
دورژمنی بو ئہوہی بیکوژیت.

۲۸۹ - باب صَلَاةِ الطَّالِبِ.

۱۲۴۹ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِيهِ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى خَالِدِ بْنِ سَفْيَانَ الْهُذَلِيِّ، وَكَانَ نَحْوَ عُرْتَةٍ وَعَرَفَاتٍ، فَقَالَ: (اذهبْ فَاقْتُلْهُ) قَالَ: فَرَأَيْتُهُ وَحَضَرْتُ صَلَاةَ الْعَصْرِ، فَقُلْتُ: إِنِّي لَأَخَافُ أَنْ يَكُونَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ مَا إِنْ أُؤَخِّرُ الصَّلَاةَ، فَانْطَلَقْتُ أَمْشِي - وَأَنَا أَصَلِّي أَوْمِيَّ إِيْمَاءً - نَحْوَهُ، فَلَمَّا دَنَوْتُ مِنْهُ، قَالَ لِي: مَنْ أَنْتَ؟ قُلْتُ: رَجُلٌ مِنَ الْعَرَبِ، بَلَغَنِي أَنَّكَ تَجْمَعُ لِهَذَا الرَّجُلِ، فَجِئْتُكَ فِي ذَلِكَ. قَالَ: إِنِّي لَفِي ذَلِكَ، فَمَشَيْتُ مَعَهُ سَاعَةً حَتَّى إِذَا أَمَكَّنَنِي عَلَوْتُهُ بِسَيْفِي حَتَّى بَرَدَ.

واتہ: لہ کوپی (عبد اللہ) ی کوپی ٹونہ یسہوہ، لہ باوکیہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ناردمی بہدواى خالیدی کوپی سوفیانی (ہذلی) دا کہ بہرمو عورنہو عہرمفات دہرؤیشٹ، فہرمووی: (برؤ بیکوژہ). کاتی کہ بہدیم کرد کاتی نویژی عہسربوو، وتم: دہترسم ئہگہر دابہزم نویژہکہم بکہم لیہ دوور بکہویتہوہو لہدہستم دہرہچیت، لہبہر ئہوہ

بەپێوە دەرۆیشتەم بەرەو ئەو و نوێزم دەکرد بە ئیشارەت، کاتێ کە لێی نزیک بوومەوه، خالید وتی: تۆ کی؟ وتم: پیاویکی عەرەبم، بیستوومە تۆ خەڵک کۆدەکەیتەوه دژی ئەو کابرایە، منیش بۆ ئەوه هاتووم بۆ لات، وتی: بەلێ خەریکی ئەووم، ساتنیک لەگەڵی رویشتم هەتا هەلەم بۆ هەلکەوت بە شمشیرەکەم لێم دا هەتا کوشتەم.

باسەکانی نوێژی سوننەت و ژمارە ی رکاتەکانی.

۲۹۰ - تفریع أبواب التَّطَوُّعِ وَرَكَعَاتِ السُّنَّةِ.

۱۲۵۰ - (صحیح) عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ، قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا، بَنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ)

واتە: ئوم حەبیبە دەلێت: بێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھەرکەسێک لە رۆژێکدا دوانزە رکات نوێژی سوننەت بکات، خوای گەورە لە بەھەشتدا مایێکی بۆ دروست دەکات).

۱۲۵۱ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ التَّطَوُّعِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ أَرْبَعًا فِي بَيْتِي، ثُمَّ

يَخْرُجُ فَيُصَلِّي بِالنَّاسِ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى بَيْتِي فَيُصَلِّي
رَكْعَتَيْنِ، وَكَانَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ الْمَغْرِبَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى
بَيْتِي فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، وَكَانَ يُصَلِّي بِهِمُ الْعِشَاءَ، ثُمَّ
يَدْخُلُ بَيْتِي فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ، وَكَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ
تِسْعَ رَكَعَاتٍ فِيهِنَّ الْوُتْرُ، وَكَانَ يُصَلِّي لَيْلًا طَوِيلًا
قَائِمًا، وَلَيْلًا طَوِيلًا جَالِسًا، فَإِذَا قَرَأَ وَهُوَ قَائِمٌ: رَكَعَ
وَسَجَدَ وَهُوَ قَائِمٌ، وَإِذَا قَرَأَ وَهُوَ قَاعِدٌ: رَكَعَ وَسَجَدَ
وَهُوَ قَاعِدٌ، وَكَانَ إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ
يَخْرُجُ فَيُصَلِّي بِالنَّاسِ صَلَاةَ الْفَجْرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ.

واته: (عبد الله) كوری شهفیک دهلیت: سهبارمت بهنوێژه سونهتهكانی
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له عانیشه‌م پرسى؟ وتی: پێغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم پێش نوێژی نیومرۆ له ماله‌که‌ی مندا چوار ركات
نوێژی سونهته‌ی ده‌کرد، له‌پاشدا ده‌رده‌چوو بۆ مزگه‌وت به‌رنوێژی نوێژی
نیومرۆی بۆ خه‌لكه‌كه‌ ده‌کرد، ئینجا ده‌هاته‌وه‌ بۆ ماله‌که‌ی من و دوو ركات
سونهته‌ی پاش نیومرۆی ده‌کرد، كه‌ نوێژی شیوانیشی بۆ خه‌لكه‌كه‌ ده‌کرد،
له‌پاشدا ده‌هاته‌وه‌ بۆ ماله‌که‌ی من و دوو ركات سونهته‌ی پاش نوێژی شیوانی
ده‌کرد، كه‌ نوێژی عیشای بۆ خه‌لكه‌كه‌ ده‌کرد، له‌پاشدا ده‌هاته‌وه‌ بۆ ماله‌که‌ی
من و دوو ركات سونهته‌ی پاش نوێژی عیشای ده‌کرد، له‌شه‌ودا نوێ ركات
شه‌ونوێژی ده‌کرد به‌ نوێژی سونهته‌ی و متریشه‌وه‌، هه‌ندئ جار شه‌وگاریکی
دریژ به‌ پێوه‌ شه‌ونوێژی ده‌کرد، هه‌ندئ جاریش شه‌وگاریکی دریژ به‌

دانیشتنه‌وه شه‌نویژی ده‌کرد، نه‌گهر به‌ پیوه قورنانی بخویندایه به‌ پیوه رکوعی دم‌برد جا ده‌چوو سه‌جده‌وه، هه‌روه‌ها نه‌گهر به‌ دانیشتنه‌وه قورنانی بخویندایه هه‌ر به‌ دانیشتنه‌وه رکوع و سه‌جده‌ی ده‌برد، کاتی که شه‌به‌قی ده‌دا دوو رکات سونه‌تی پیش نویژی به‌یانی ده‌کرد، له‌پاشدا دهرده‌چوو بو مزگه‌وت به‌رنویژی نویژی به‌یانی بو خه‌لکه‌که ده‌کرد.

۱۲۵۲ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكْعَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا رَكْعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكْعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَبَعْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ رَكْعَتَيْنِ، وَكَانَ لَا يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَنْصَرِفَ فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومه‌ر رمزای خویان لی بی ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له پیش نویژی نیوه‌پو‌دا دوو رکات نویژی سونه‌تی ده‌کرد، وه له‌دوای نویژی نیوه‌پو‌وه دوو رکات سونه‌تی ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌دوای نویژی شیوانه‌وه دوو رکات نویژی سونه‌تی ده‌کرد له‌ ماله‌که‌ی خۆیدا، وه له‌دوای نویژی عیشاوه دوو رکات نویژی سونه‌تی ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له‌دوای نویژی هه‌ینی نویژی تری نه‌ده‌کرد هه‌تا ده‌هاته‌وه بو ماله‌وه نه‌وکاته دوو رکات نویژی دوای هه‌ینی ده‌کرد.

۱۲۵۳ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ، وَرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ.

واته: عائشه رمزای خوای لی بی دهلیت: پیغمبر صلی الله علیه وسلم
 هه‌رگیز نه‌م نوێژه سونه‌تانه‌ی تهرک نه‌ده‌کرد: چوار رکات له‌پیش نوێژی
 نیوه‌پۆوه، وه‌ دوو رکاتیش له‌پیش نوێژی به‌یانیه‌وه.

باسی دوو رکات سونه‌تی پیش نوێژی به‌یانی.

۲۹۱ - باب رَكَعَتِي الْفَجْرِ.

۱۲۵۴ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ عَلَى شَيْءٍ مِنَ النَّوَافِلِ أَشَدَّ مُعَاهَدَةً مِنْهُ عَلَى الرَّكَعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ.

واته: له عائشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغمبره‌ی
 خوا صلی الله علیه وسلم نه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ر نه‌و دوو رکاته‌ی پیش نوێژی
 به‌یانی به‌رده‌وام ده‌بوو له‌سه‌ر هیچ نوێژیکی سونه‌تی تر به‌رده‌وام نه‌ده‌بوو.

باسی ئہنجامدانی دوو رکات سونہنتی پیش نویژی بہیانی بہکورتی.

۳ - باب فی تَخْفِيفِهِمَا.

۱۲۵۵ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ ، قَالَتْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَفِّفُ الرَّكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ، حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ: هَلْ قَرَأَ فِيهِمَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ.

واته: لہ عائیشہ وہ رمزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم نهومنده خیرا دوو رکاته سوننه ته که ی پیش نویژی
بهیانی دهکرد، ههتا من ده موت: ئایا سورمتی فاتیهی خویندووہ تیایاندا؟.

۱۲۵۶ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ فِي رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ: (قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ، وَ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ).

واته: نهبو هورمیره ده ئیت: پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم لہ دوو رکاته
سوننه ته که ی پیش نویژی بهیانی دا، له دوی سورمتی فاتیه وه: لہ رکاتی
یه که مدا سورمتی: (قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ی ده خویند، وه لہ رکاتی دووهدا
سورمتی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی ده خویند.

١٢٥٧ - (صحیح) عَنْ أَبُو زِيَادَةَ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ الْكِنْدِيُّ، عَنْ بِلَالٍ أَنَّهُ حَدَّثَهُ، أَنَّهُ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُؤْذِنَهُ بِصَلَاةِ الْغَدَاةِ، فَشَغَلَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بِلَالًا بِأَمْرِ سَأَلَتْهُ عَنْهُ حَتَّى فَضَحَهُ الصُّبْحُ، فَأَصْبَحَ جِدًّا، قَالَ: فَقَامَ بِلَالٌ فَأَذَنَهُ بِالصَّلَاةِ، وَتَابَعَ أَذَانَهُ، فَلَمْ يَخْرُجْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا خَرَجَ صَلَّى بِالنَّاسِ، وَأَخْبَرَهُ أَنَّ عَائِشَةَ شَغَلَتْهُ بِأَمْرِ سَأَلَتْهُ عَنْهُ، حَتَّى أَصْبَحَ جِدًّا، وَأَنَّهُ أَبْطَأَ عَلَيْهِ بِالْخُرُوجِ، فَقَالَ: (إِنِّي كُنْتُ رَكَعْتُ رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ أَصْبَحْتَ جِدًّا. قَالَ: (لَوْ أَصْبَحْتُ أَكْثَرَ مِمَّا أَصْبَحْتُ لَرَكَعْتُهُمَا وَأَحْسَنْتُهُمَا وَأَجْمَلْتُهُمَا).

واته: له نه‌بو زیاده (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کوری زیادی کیندییه‌وه، له بیلاله‌وه، که بۆی گیراومه‌وه: جارێ چوووه بۆلای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ نه‌وهی ناگاداری بکاته‌وه له‌وهی کاتی نوێژی به‌یانی هاتوووه بی‌ت بۆ مزگه‌وت به‌رنوێژیان بۆ بکات، به‌لام عائیشه‌ رمزای خوای لی بی ئیشیکی داوه به‌سه‌ریا به‌ پرسیار له‌و باره‌وه سه‌ره‌قالی کردوه هه‌تا رۆژ ته‌واو رووناک بۆته‌وه، راوی وتی: بیلال له‌دوای نه‌نجامدانی کاره‌که‌ی عائیشه‌ هه‌ستا په‌یتا په‌یتا پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم ناگادار ده‌کرده‌وه که بی‌ت بۆ نوێژ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دواکه‌وت و له‌ژووورمه‌که‌ی خۆی دهرنه‌چوو

بُوَ نوڙ، کاتی کہ هات بہرنوڙی بُوَ خہ لکہ کہ کرد، بیلال پئی راگہ یاند کہ عانیسه رمزای خوا ی لئ بئ سہرقالی کردوہ بُوَیہ دواکہوت لہ ناگادار کردنہوہی، پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (من دوو رکاتہ سوننہ تہ کہی پیش نوڙی بہ یانیم دہ کرد). بیلال وتی: ئہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم زور درہنگ بوو، فہرمووی: (ئہ گہر لہ مہیش درہنگ تر بوایہ من ئہو دوو رکاتہم کہ لئ چاکتر و جوانتر دہ کرد).

۱۲۵۸ - (ضعیف) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَدْعُوهُمَا وَإِنْ طَرَدَتْكُمُ الْخَيْلُ)

واتہ: ئہبو ہورمیرہ دہ لئیت: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ئہ گہر بہ سواری نہسپ نیستونہ تہ سہرتان ئہم دوو رکاتہ تہ رک مہ کہن).

۱۲۵۹ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ كَثِيرًا مِمَّا كَانَ يَقْرَأُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ ب: (أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا) هَذِهِ الْآيَةُ، قَالَ: هَذِهِ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى، وَفِي الرَّكْعَةِ الْآخِرَةِ ب: (أَمَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

واتہ: (عبد اللہ) کوری عہباس رمزای خویان لئ بئ دہ لئیت: زور جار پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ دوو رکاتہ سوننہ تہ کہی پیش نوڙی

به‌یانیدا، له‌دوای سورته‌ی فاتحه‌وه، له رکاتی یه‌که‌مدا نه‌م نایه‌ته‌ی: (ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا) ی ده‌خویند، وه له رکاتی دووه‌مدا نایه‌ته‌ی: (ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ) ی ده‌خویند.

۱۲۶۰ - (حسن) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي رَكْعَتَيْ الْفَجْرِ: (ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا) فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى، وَفِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَى بِهَذِهِ الْآيَةِ: (رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا اُنْزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ) أَوْ (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُنْتَلِ عَنْ أَهْلِ الْجَحِيمِ). شَكَّ الدَّرَاوَرْدِيُّ.

واته: له نه‌بو هورمه‌روه هاتووه، که له پی‌غه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم بیستووه له دوو رکاته سونه‌ته‌که‌ی پێش نوێژی به‌یانیدا، له‌دوای سورته‌ی فاتحه‌وه، له رکاتی یه‌که‌مدا نه‌م نایه‌ته‌ی خویند: (ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا)، وه له رکاتی دووه‌میشدا نه‌م نایه‌ته‌ی: (رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا اُنْزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ) یان نه‌م نایه‌ته‌ی خویند: (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُنْتَلِ عَنْ أَهْلِ الْجَحِيمِ). گومانه‌که له راوی فرموده‌که دمراو‌مردیه‌ومیه.

باسی راکشان بهرهو قیبله لهسهه لای
 راست له دوای ئه نجامدانی دوو رکات
 سونه ته که ی پیش نویژی به یانیه وه.

۲۹۳ - باب الاضطجاع بَعْدَهَا.

۱۲۶۱ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ فَلْيُضْطَجِعْ عَلَى يَمِينِهِ) فَقَالَ لَهُ مَرْوَانُ بْنُ الْحَكَمِ: أَمَا يُجْزِي أَحَدَنَا مَمْشَاهُ إِلَى الْمَسْجِدِ حَتَّى يَضْطَجِعَ عَلَى يَمِينِهِ؟ - قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ فِي حَدِيثِهِ: - قَالَ: لَا. قَالَ: فَبَلَغَ ذَلِكَ ابْنَ عُمَرَ فَقَالَ: أَكْثَرَ أَبُو هُرَيْرَةَ عَلَى نَفْسِهِ! قَالَ: فَقِيلَ لِابْنِ عُمَرَ: هَلْ تُنْكِرُ شَيْئًا مِمَّا يَقُولُ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنَّهُ اجْتَرَأَ وَجُبْنَا. قَالَ: فَبَلَغَ ذَلِكَ أَبَا هُرَيْرَةَ، قَالَ: فَمَا ذُنْبِي إِنْ كُنْتُ حَفِظْتُ وَنَسُوا!.

واته: نهبو هورهیره ده لیت: پیغه مبههه صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی:
 (نهگهر که سی له ئیوه دوو رکات سونه ته که ی پیش نویژی به یانی کرد با
 بهرهو قیبله لهسهه لای راستی راکشیت). مهروانی کوری چه کهم به نهبو
 هورمیره و ت: ئایا ههه یه گئی له ئیمه نهو مندهی بهس نیه که له ماله وه دوو
 رکات سونه ته که بکات و بروات بو مزگهوت ههتا لهسهه لای راستی

رانەکشیت؟ - (عَبْدُ اللَّهِ) له فەرمودهکەیدا وتی: - ئەبو هورەیره وتی: نەخێر ئەومندە بەس نیه، راوی وتی: هەوالەکه گەشت بە ئیبنو عومەر ئەویش وتی: ئەبو هورەیره ئەومندە فەرمودهی زۆر دەگیرێتەوه زیانی بۆی دەبێت لەرووی هەلەو لەبیرچونەوهوه، بە ئیبنو عومەر وترا: نایا ئینکاری هیچ شتێ دەمەیت لەوهی که وتویهتی؟ وتی: نەخێر، بەلام جەرێئە که ئەو هەموو فەرموده زۆرە دەگیرێتەوه له پێغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ، ئیمەش ترسنۆکین بە نسبەت ئەوهوه که ئەو هەموو فەرموده دەگیرێتەوه ئیمەش فەرمودهی کهم دەگیرێنەوه. راوی وتی: هەوالەکه گەشتەوه بە ئەبو هورەیره، ئەویش وتی: گوناھم چیه من لەبەرم کردووه ئیوهش لەیادتان چوو.

١٢٦٢ - (صحيح لكن ذكر الحديث والاضطجاع قبل ركعتي الصبح شاذ، والمحفوظ: بعدها كما في رواية الآتية) عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَضَى صَلَاتَهُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ نَظَرَ: فَإِنْ كُنْتُ مُسْتَقِظَةً حَدَّثَنِي، وَإِنْ كُنْتُ نَائِمَةً أَيقَظَنِي، وَصَلَّى الرَّكْعَتَيْنِ، ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى يَأْتِيَهُ الْمُؤَذِّنُ فَيُؤَذِّنُهُ بِصَلَاةِ الصُّبْحِ، فَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ يَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ.

واته: عایشە رمزای خوای لی بی دەلێت: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که لەشه و نوێژ دەبومه و ناوری ئەدايه وه: ئەگەر بەخه بهر بومايه دەیدواندم، وه ئەگەر لهخه و بومايه خه بهری دهکردمه وه بۆ ئەوهی نوێژی و متر بکه، جا دوو رکات نوێژی دهکرد، لهپاشدا رادهکشا ههتا بانگیبێژ دههات

ئاگاداری دهکردوه لهکاتی هاتنی نوێزی بهیانی، نهو کاته خیرا دوو رکات سونهتی پیش نوێزی بهیانی دهکرد، ئینجا دهردهچوو بو نوێزی بهیانی.

۱۲۶۳ - (صحیح) عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: قَالَتْ عَائِشَةُ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ، فَإِنْ كُنْتُ نَائِمَةً اضْطَجَعَ، وَإِنْ كُنْتُ مُسْتَيْقِظَةً حَدَّثَنِي.

واته: نهبو سهلهمه دهتیت: عائشه رمزای خوای لی بی وتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که دوو رکات سونهتی پیش نوێزی بهیانی دهکرد، نهگهر لهخهوا بومایه رادهکشا، وه نهگهر بهخهبر بومایه دمیدواندم.

۱۲۶۴ - (ضعیف) عَنْ مُسْلِمِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِصَلَاةِ الصُّبْحِ، فَكَانَ لَا يَمُرُّ بِرَجُلٍ إِلَّا نَادَاهُ بِالصَّلَاةِ، أَوْ حَرَّكَهُ بِرِجْلِهِ.

واته: له موسلیمی کوری نهبی بهکرموه، له باوکیهوه هاتوو، که وتویهتی: له خزمهت پیغهمبهردا صلی الله علیه وسلم دهرچووین بو نوێزی بهیانی، دمیدا بهلای ههرکهسیکدا بانگی دهکرد بو نوێز، یان قاجی تیوهمدهژند بو نهووی خهبهری کاتهوه بو نوێز.

باسی ئه‌گه‌ر که‌سی هات بو مزگه‌وت پێشنویژ
 نوێژی به‌یانی بکات دوو رکات سونه‌ته‌که‌ی
 پێش نوێژی نه‌کردبێ چي بکات؟

۲۹۴ - باب إِذَا أَدْرَكَ الْإِمَامَ وَلَمْ يُصَلِّ رَكَعَتَيِ
 الْفَجْرِ.

۱۲۶۵ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجِسَ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الصُّبْحَ، فَصَلَّى الرَّكَعَتَيْنِ، ثُمَّ دَخَلَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الصَّلَاةِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ: (يَا فُلَانُ أَيَّتُهُمَا صَلَّاتُكَ: الَّتِي صَلَّيْتَ وَحْدَكَ، أَوِ الَّتِي صَلَّيْتَ مَعَنَا).

واته: (عبد الله) ی گوری سهرجیس ده‌ئیت: پیاوی هات بو مزگه‌وت بو نوێژی به‌یانی، له‌وکاته‌دا پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نوێژی به‌یانی ده‌کرد، نه‌هیش دوو رکات نوێژی کرد، له‌پاشدا چوووه ریزه‌وه له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم به‌ جه‌ماعه‌ت نوێژی کرد، کاتی که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له نوێژه‌که‌ی بویه‌وه نینکاری کردو فەرمووی: (ئه‌ی فلان که‌س کام نوێزه‌یان بو خۆت حساب ده‌که‌یت: ئه‌وه‌یان که به‌ ته‌نیا کردت، یان ئه‌وه‌یان که له‌گه‌ل ئێمه‌دا کردت؟).

۱۲۶۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ).

واته: له ئەبو ھورەیرە دەگێڕنەو، کە وتویەتی: پێغه مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووویەتی: کاتی کە قامەت کرا بۆ نوێژى فەرز، جگە له نوێژە فەرزەکە نابێ هیچ نوێژیکی تر بکریت.

باسى ئەو‌ه‌ی له‌ده‌ستى چو‌و کە‌ی بیکاتە‌وه‌.

۲۹۵ - باب مَنْ فَاتَتْهُ، مَتَى يَقْضِيهَا؟.

۱۲۶۷ - (صحيح) عَنْ قَيْسِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يُصَلِّي بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ رَكَعَتَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صَلَاةُ الصُّبْحِ رَكَعَتَانِ). فَقَالَ الرَّجُلُ: إِنِّي لَمْ أَكُنْ صَلَّيْتُ الرُّكَعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا فَصَلَّيْتُهُمَا الْآنَ، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: قه‌یسی کورپی عه‌مر ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 بیاویکی بینی دوو رکات نوێزی دواى نوێزی به‌یانی کرد، پێی فهرموو: (نوێزی
 به‌یانی دوو رکاته). بیاوه‌که وتی: من دوو رکات سونه‌تی پێش نوێزی به‌یانی
 نه‌کردبو ئێستا نه‌وم کرد، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بێده‌نگ بوو.

۱۲۶۸ - (صحيح بما قبله) عن حَامِدُ بْنُ يَحْيَى الْبَلْخِيُّ قَالَ: قَالَ
 سُفْيَانُ: كَانَ عَطَاءُ بْنُ أَبِي رِيَّاحٍ يُحَدِّثُ بِهَذَا الْحَدِيثِ،
 عَنْ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَى عَبْدُ رَبِّهِ
 وَيَحْيَى ابْنَا سَعِيدٍ هَذَا الْحَدِيثَ مُرْسَلًا، أَنَّ جَدَّهُمْ
 زَيْدًا صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: حامیدی کورپی یه‌حیاى به‌لخی ده‌لێت: سوفیان وتی: (عطاء) ی کورپی
 نه‌بو ره‌باح فهرموده‌ی پێشوی گێراوه‌ته‌وه، له‌ سه‌عدی کورپی سه‌عیده‌وه. نه‌بو
 داود ده‌لێت: (عبد ربّه) و یه‌حیا کورانی سه‌عید فهرموده‌ی پێشویان به
 (مرسل) ی گێراوه‌ته‌وه، که زه‌میدی بابیریان له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله
 علیه وسلم نوێزی کردوه.

باسی چوار رکات سوننهتی پیش نویژی

نیوهپۆ و چوار رکاتی پاش نیوهپۆ.

۲۹۶ - باب الأَرَبْعُ قَبْلَ الظُّهْرِ وَبَعْدَهَا.

۱۲۶۹ - (صحيح) عَنْ عَنبَسَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ قَالَ: قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ زَوْجُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَ عَلَى النَّارِ)

وتة: عنبسمى كورى ئەبو سوفیان دەئیت: ئوم حەبیبەى خیزانى
بێغمبەر صلى الله عليه وسلم وتی: بێغمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم
فەرموویتی: (هەركەسێك پاریزگاری بكات له چوار ركات سوننهتی پیش
نویزی نیوهپۆ و چوار رکاتی پاش نیوهپۆ و بەردهوام بێت لەسەریان، ئەوه
جستەى له ناگرى دۆزەخ حەرام دەبێت).

۱۲۷۰ - (حسن دون قوله: (لَيْسَ فِيهِنَّ تَسْلِيمٌ)) عَنْ أَبِي أَيُّوبَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَرْبَعٌ قَبْلَ الظُّهْرِ لَيْسَ فِيهِنَّ تَسْلِيمٌ: تُفْتَحُ لَهُنَّ أَبْوَابُ السَّمَاءِ)

واتە: له ئەبو ئەیوبەوه هاتوو، كە بێغمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم
فەرموویتی: چوار ركات سوننهتی پیش نویزی نیوهپۆی ئینسان بەبێ سەلام

دانه‌وه له‌نیوانیادا: دمه‌نه هوی کردنه‌وه‌ی دمرگان‌نی ناسمان بوی واته زوو قبول دمرین له‌لایه‌ن خوی په‌رومردگارم‌وه.

باسی سونه‌تی پیش نویژی عه‌سر.

۲۹۷ - باب الصَّلَاةِ قَبْلَ الْعَصْرِ.

۱۲۷۱ - (حسن) عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (رَحِمَ اللَّهُ امْرَأً صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا)

واته: له ئیبنو عومه‌رم‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: رحمه‌تی خوا له‌وه که‌سه بی له‌پیش نویژی عه‌سر چوار رگات نویژی سونه‌ت ده‌کات.

۱۲۷۲ - (حسن لکن بلفظ: (أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ) عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الْعَصْرِ رَكْعَتَيْنِ.

واته: پیشه‌وا عه‌لی رمزای خوی لی بی ده‌لایت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌پیش نویژی عه‌سر دا دوو رگات نویژی سونه‌تی ده‌کرد.

باسی سوننه تی دوا ی نویژی عه سر.

۹ - باب الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ.

۱۲۷۳ - عَنْ كُرَيْبٍ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ وَعَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَزْهَرَ وَالْمِسُورَ بْنَ مَخْرَمَةَ أَرْسَلُوهُ إِلَى عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: اقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنَّا جَمِيعًا وَسَلِّمْ عَنْ الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ؟ وَقُلْ: إِنَّا أَخْبَرْنَا أَنَّكَ تُصَلِّيْنَهُمَا، وَقَدْ بَلَّغْنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْهُمَا! فَدَخَلْتُ عَلَيْهَا فَبَلَّغْتُهَا مَا أَرْسَلُونِي بِهِ، فَقَالَتْ: سَلْ أُمَّ سَلَمَةَ: فَخَرَجْتُ إِلَيْهِمْ فَأَخْبَرْتُهُمْ بِقَوْلِهَا فَرَدُّونِي إِلَى أُمِّ سَلَمَةَ بِمِثْلِ مَا أَرْسَلُونِي بِهِ إِلَى عَائِشَةَ. فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنْهُمَا، ثُمَّ رَأَيْتُهُ يُصَلِّيهِمَا أَمَّا حِينَ صَلَّاهُمَا: فَإِنَّهُ صَلَّى الْعَصْرَ، ثُمَّ دَخَلَ - وَعِنْدِي نِسْوَةٌ مِنَ بَنِي حَرَامٍ مِنَ الْأَنْصَارِ - فَصَلَّاهُمَا، فَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ الْجَارِيَةَ فَقُلْتُ: قَوْمِي بِجَنَبِهِ فَقَوْلِي لَهُ: تَقُولُ أُمُّ سَلَمَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَسْمَعُكَ تَنْهَى عَنْ هَاتَيْنِ

الرَّكْعَتَيْنِ، وَأَرَاكَ تُصَلِّيهِمَا؟ فَإِنْ أَشَارَ بِيَدِهِ فَاسْتَأْخِرِي عَنْهُ. قَالَتْ: فَفَعَلْتُ الْجَارِيَةَ، فَأَشَارَ بِيَدِهِ، فَاسْتَأْخَرْتُ عَنْهُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ: (يَا بِنْتَ أَبِي أُمَيَّةَ، سَأَلْتُ عَنِ الرَّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ، إِنَّهُ أَتَانِي نَاسٌ مِنْ عَبْدِ الْقَيْسِ بِالْإِسْلَامِ مِنْ قَوْمِهِمْ، فَشَغَلُونِي عَنِ الرَّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ، فَهُمَا هَاتَانِ)

واته: له کورمهیی خزمه تکاری ئیبنو عهباسه وه رمزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که (عبد الله) ی کوری عهباس رمزای خویان لی بی له گهال (عبد الرحمن) ی کوری نهزههر و میسومری کوری مهخرمه ناردویانه بۆلای عائیشهی خیزانی پیغه مبههر صلی الله علیه وسلم، وتیان: سهلامی ئیمه ی پی بگهیه نه وه پرسیری لی بکه سهبارمت به دوو رکات سونهتی دوی نویژی عهسرا؟ پی بی لی: هه والمان پی گهیشته که تو نه وه دوو رکاته ده که ی، بیگومان پیشیان راگه یاندوین که پیغه مبههری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له دوو رکاتی دوی نویژی عهسرا. کورمیب وتی: چوومه خزمه تی عائیشه بو نه وه کاره ی که ناردمیان بۆ پیم راگه یاند، نه ویش وتی: برۆ له ئوممو سه له مه بپرسه، چومه وه بو لایان هه والی وته که ی عائیشه م پی راگه یاندن، نه وانیش گه پراند میانه وه بۆلای ئوممو سه له مه وهك چۆن پیشت ناردمیان بۆلای عائیشه. چووم بۆلای ئوممو سه له مه لی م پرسی؟ نه ویش وتی: له پیغه مبههری خوام صلی الله علیه وسلم بیستوه نه هی کرد له دوو رکاتی دوی نویژی عهسرا! له پاشدا بینیم کردنی، به لام کاتی که کردنی نویژی عهسری کردبو، له پاشدا هاته وه بو ماله وه – له وکاته دا چهند ئاخره متیکی هۆزی هه رام له نه نصار له لا بوو – له ماله وه دوو رکات نویژی کرد، که نیزه که م نارد بۆلای

وتم: ههسته برۆ تەنیشتیەوه پێی بلی: ئوممو سەلەمە دەلیت: ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم! گویم لیت بوو نەهیت کرد لەدوو رکاتە ی دوای نوێژی عەسر، کەچی ئیستا دەبینم دەیانکەیت؟ ئەگەر بەدەستی ئاماژە ی بۆ کردی بگەرێرە دواوە، وتی: کەنیزەکە کە کارەگە ی کرد، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بەدەستی ئاماژە ی بۆ کرد کە بگەرێتەوه بۆ دواوە و واز لەو باسە بێنێ، ئەویش گەراییە دواوە، کاتی کە لە نوێژ بویەوه فەرمووی: (ئە ی کچی ئەبو ئومەییە، سەبارەت بەو دوو رکاتە ی دوای نوێژی عەسر کردم پرسیارت کرد؟ ئەو کۆمەلێ لەھوژی (عَبْدُ الْقَيْس) ھاتن بۆلام و سەرھالێان کردم دوو رکاتی دوای نوێژی نیومڕۆم نەکرد، ئەو دوو رکاتە ئەوان بوون).

باسی ئەوہی رێگە ی داوہ بە ئەنجامدانی

دوو رکاتی دوای نوێژی عەسر لەکاتی کدا

کە خۆر بەرز بێت.

۲۹۹ - باب مَنْ رَخَّصَ فِيهِمَا إِذَا كَانَتِ الشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً.

۱۲۷۴ - (صحيح) عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ، إِلَّا وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً.

واتە: لە پێشەوا عەلیەوه رمزای خوای لی بی ھاتووە، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نەھی کردوہ لە نوێژکردنی دوای عەسر، تەنھا ئەو کاتە نەبێت کە خۆر بەرز بویەتەوه.

۱۲۷۵ - (ضعیف) عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي إِثْرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ رَكَعَتَيْنِ، إِلَّا الْفَجْرَ وَالْعَصْرَ.

واته: پێشه‌وا عه‌لی رمزای خ‌وای لى بى ده‌لیت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم له‌د‌وای هه‌موو نوێژێکی فەرزه‌وه دوو ر‌کات نوێژی س‌وننه‌تی ده‌کرد، ج‌گه له نوێژی به‌یانی و نوێژی ع‌سه‌ر.

۱۲۷۶ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: شَهِدَ عِنْدِي رَجُلٌ مَرْضِيٌّونَ فِيهِمْ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَأَرْضَاهُمْ عِنْدِي عُمَرُ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ)

واته: ئیبن‌و عه‌باس رمزای خ‌وایان لى بى ده‌لیت: چه‌ند كه‌سى ئه‌م فەرموده‌یان بو‌ روون ك‌رده‌وه گومان له دین و راست‌گ‌واییان نا‌كریت، چا‌كرتینیان لای من پێشه‌وا ع‌ومه‌ر بوو رمزای خ‌وای لى بى، كه پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویه‌تی: (له‌پاش نوێژی به‌یانی نوێژی تر نا‌كریت هه‌تا ر‌ۆژ هه‌لدی‌ت و به نه‌ندازه‌ی رمیك یان دوو رم به‌رزده‌بیته‌وه، وه له‌پاش نوێژی ع‌سه‌ریش نوێژ نا‌كریت تاكو ر‌ۆژ ئاوا ده‌بی‌ت).

١٢٧٧ - (صحيح دون جملة (جوف الليل)) عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبَسَةَ
السُّكْمِيِّ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ اللَّيْلِ أَسْمَعُ؟
قَالَ: (جَوْفُ اللَّيْلِ الْآخِرُ، فَصَلِّ مَا شِئْتَ، فَإِنَّ الصَّلَاةَ
مَشْهُودَةٌ مَكْتُوبَةٌ، حَتَّى تُصَلِّيَ الصُّبْحَ، ثُمَّ أَقْصِرْ حَتَّى
تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَتَرْتَفِعَ قَيْسَ رُمَحٍ، أَوْ رُمَحَيْنِ، فَإِنَّهَا
تَطْلُعُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ، وَتُصَلِّيَ لَهَا الْكُفَّارُ، ثُمَّ صَلِّ
مَا شِئْتَ فَإِنَّ الصَّلَاةَ مَشْهُودَةٌ مَكْتُوبَةٌ، حَتَّى يَعْدِلَ
الرُّمَحُ ظِلَّهُ، ثُمَّ أَقْصِرْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ تُسَجَّرُ وَتُفْتَحُ أَبْوَابُهَا،
فَإِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ فَصَلِّ مَا شِئْتَ، فَإِنَّ الصَّلَاةَ
مَشْهُودَةٌ، حَتَّى تُصَلِّيَ الْعَصْرَ، ثُمَّ أَقْصِرْ حَتَّى تَغْرُبَ
الشَّمْسُ، فَإِنَّهَا تَغْرُبُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ، وَيُصَلِّيَ لَهَا
الْكُفَّارُ)

واته: عهمرى كورى عه به سهى سوله مى ده لیت: وتم: نهى پیغه مبهرى خوا
صلی الله علیه وسلم چ کاتیکی شهو نویژو پارانه وه باشتر گیرا ده بیئت؟
فهرمووی: (نویژی ناوهرستی کو تایی شهو نیتر چهند نارمزوو ده کهى نویژ بکه،
چونکه نویژی ئەم کاته وهرگیراوه مه لانیکه ناماده دهبین و ده بیه شایهت و
پاداشته کهى دنوسن ههتا نویژی به یانی ده کریت، له پاشدا واز بیئه ههتا خۆر
هه لیدی و به ئەندازهى رمیک یان دوو رم به رزده بیته وه، چونکه له نیوان دوو
شاخهى شهیتانه وه خۆر هه لیدی و بى بر واکان له وکاته دا سه جدهى بو دهبهن،
نینجا چهند نارمزوو ده کهى نویژ بکه، چونکه له و کاته دا وهرگیراوه مه لانیکه

ئاماده دهبین و دهبه شایهت و پاداشته‌که‌ی دهنوسن، ئیتر نوێژ بکه هه‌تا سێبه‌ری رم به نه‌ندازه‌ی خو‌ی لێ دیت، له‌پاشدا وازیینه چونکه له‌وکاته‌دا دۆزه‌خ وه‌ك ته‌نور داده‌خړی و جۆش ده‌سه‌نی و دهرگا‌کانی ده‌کرینه‌وه، به‌لام که خۆرلا‌یدا له ناوه‌راستی ئاسمان ئیتر چه‌ند ئارم‌زوو ده‌که‌ی نوێژ بکه، هه‌تا نوێژی عه‌سر ده‌که‌یت، ئینجا وازیینه هه‌تا خۆر ئاواده‌بی‌ت له‌نیوان دوو شاخه‌ی شه‌یتانه‌وه ئاواده‌بی و له‌وکاته‌دا بێ ب‌رواکان سه‌جده‌ی بۆ ده‌بن).

۱۲۷۸ - (صحیح) عَنْ يَسَارَ مَوْلَى ابْنِ عُمَرَ قَالَ: رَأَى ابْنُ عُمَرَ وَأَنَا أَصَلَّى بَعْدَ طُلُوعِ الْفَجْرِ، فَقَالَ: يَا يَسَارُ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ عَلَيْنَا وَتَحَنُّنُ نُصَلِّي هَذِهِ الصَّلَاةَ، فَقَالَ: (لِيُبَلِّغْ شَاهِدُكُمْ غَائِبَكُمْ: لَا تُصَلُّوا بَعْدَ الْفَجْرِ إِلَّا سَجْدَتَيْنِ)

واته: یه‌ساری خزمه‌تکاری ئیبنو عومه‌ر رم‌زای خ‌وایان لێ بێ ده‌ئیت: ئیبنو عومه‌ر بی‌نی له‌د‌وای دهرکه‌وتنی فه‌جر نوێژ ده‌که‌م، وتی: ئه‌ی یه‌سار بێغه‌مبه‌ری خوا ص‌لی الله علیه وسلم جارێ له‌م کاته‌دا هاته‌ لامان نوێژمان ده‌کرد ف‌ه‌رم‌و‌وی: (با نه‌وانه‌ی ئاماده‌ن لێر‌ه‌دا غائیه‌گان ناگادار بکه‌نه‌وه: که له‌د‌وای دهرکه‌وتنی فه‌جر نوێژ مه‌که‌ن جگه‌ له‌ دوو رکات نوێژی به‌یانی).

۱۲۷۹ - (صحیح) عَنِ الْأُسُودِ وَمَسْرُوقٍ قَالَا: نَشْهَدُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: مَا مِنْ يَوْمٍ يَأْتِي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِلَّا صَلَّى بَعْدَ الْعَصْرِ رَكْعَتَيْنِ.

واته: ئەسودد و مەسروق دەلێن: ناگامان له عائیشه بوو رمزای خوای لی بی که وتی: هیچ روژی نه‌بووه پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له‌دوای نوێزی عه‌سه‌روه دوو رگات نوێزی نه‌کردی.

۱۲۸۰ - (ضعیف) عَنْ ذُكْوَانَ مَوْلَى عَائِشَةَ، أَنَّهَا حَدَّثَتْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بَعْدَ الْعَصْرِ، وَيَنْتَهِي عَنْهَا، وَيُؤَاصِلُ، وَيَنْتَهِي عَنِ الْوَصَالِ.

واته: له (ذکوان)ی خزمه‌تکاری عائیشه‌وه هاتوو، که عائیشه رمزای خوای لی بی بۆی گیراومه‌وه، وتویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له‌دوای نوێزی عه‌سه‌ره نوێزی ده‌کرد، له‌پاشدا نه‌هی لی کرد، به‌رده‌وام ده‌بوو له‌سه‌ره روژووگرتن - بۆ نمونه روژی به‌روژوو ده‌بوو به‌بی نه‌وه‌ی به‌ربانگ بکاته‌وه روژی دواتری ده‌گرت - له‌پاشدا نه‌هی لی کرد.

باسی ئەنجامدانی نوێزی سوننه‌ت

له‌پیش نوێزی شیوانه‌وه.

۳۰۰ - باب الصَّلَاةِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ.

۱۲۸۱ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْمُزَنِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ) ثُمَّ

قَالَ: (صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ لِمَنْ شَاءَ) حَشِيَّةٌ
أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً.

واته: (عَبْدُ اللَّهِ) كۆری موزەنی دەلیت: پێغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (له‌پیش نوێژی شیوانه‌وه دوو ركات نوێژی سوننه‌ت بکه‌ن). له‌پاشدا فەرمووی: (له‌پیش نوێژی شیوانه‌وه دوو ركات نوێژی سوننه‌ت بکه‌ن ئەوه‌ی که نارەزووی لێ یه‌). بۆیه ئەوه‌ی فەرموو له‌ترسی ئەوه‌ی نه‌وه‌ك خه‌لك بیه‌ك به‌ سوننه‌ت و به‌رده‌وام بن له‌سه‌ری.

۱۲۸۲ - (صحيح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: صَلَّيْتُ الرُّكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: قُلْتُ لِأَنَسٍ: أَرَأَيْكُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ، رَأَا فَلَمْ يَأْمُرْنَا، وَلَمْ يَنْهَنَا.

واته: له ئەنەسی كۆری مالیکه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: له‌سه‌رده‌می پێغه مبه‌ری خوادا صلى الله عليه وسلم له‌پیش نوێژی شیوان دوو ركات نوێژی سوننه‌تم کرد، راوی وتی: به ئەنەسم وت: پێغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم بینینی؟ وتی: به‌ئێ، بینینی نه‌ فەرمانی پێ کردین، نه‌ نه‌هیشی لێ کردین، واته بێده‌نگ بوو.

۱۲۸۳ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ لِمَنْ شَاءَ)

واته: له (عبد الله) ی کوری موغه ففه له وه دهگیر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (له نیوان هه موو بانگ و قامه تی کدا نویژی سوننه ت هه یه، له نیوان هه موو بانگ و قامه تی کدا نویژی سوننه ت هه یه هه رکه س ئارمزوی لی بیت).

۱۲۸۴ - (ضعیف) عَنْ طَاوُسٍ قَالَ: سَأَلَ ابْنُ عُمَرَ عَنِ الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ؟ فَقَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيهِمَا، وَرَخَّصَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ.

واته: (طاووس) ده لیت: سه بارمت به نه نجامدانی دوو رکات نویژی سوننه ت له پیش نویژی شیوانه وه له ئیبنو عومه ریان رهزای خویان لی بی پرسى؟ نه ویش وتی: له سه رده می پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم که سیکم نه دیوه دوو رکات نویژی سوننه تی له پیش نویژی شیوانه وه کرد بیت، به لام ریگهی دابوو به دوو رکات سوننه تی دواى نویژی عه سر.

باسی ئہنجامدانی نویژی چیشتہنگاو.

۳۰۱- باب صَلَاةِ الضُّحَى.

۱۲۸۵ - (صحیح) عَنْ أَبِي ذَرٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ ابْنِ آدَمَ صَدَقَةٌ، تَسْلِيْمُهُ عَلَى مَنْ لَقِيَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُهُ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيُهُ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُهُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ، وَبُضْعَةُ أَهْلِهِ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ رَكْعَتَانِ مِنَ الضُّحَى) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَحَدِيثُ عَبَادٍ أَثْمٌ وَلَمْ يَذْكُرْ مُسَدَّدَ الْأَمْرِ وَالنَّهْيِ، زَادَ فِي حَدِيثِهِ: وَقَالَ: كَذَا وَكَذَا، وَزَادَ ابْنُ مَنِيعٍ فِي حَدِيثِهِ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَدُنَا يَقْضِي شَهْوَتَهُ وَتَكُونُ لَهُ صَدَقَةٌ؟ قَالَ: (أَرَأَيْتَ لَوْ وَضَعَهَا فِي غَيْرِ حِلِّهَا، أَلَمْ يَكُنْ يَأْتُمُّ؟)

واته: له (أبي ذر) دوه رمزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فہرمودیہ تی: ھەموو روژێک گشت جومگە و نیسیکی نادەمیزاد خیریکی دەکەوێتە سەر: گەشت بە ھەر موسولمانی سەلامی لی بکات خیریکی، فەرمان بە چاکە خیریکی، فەدەغەکردنی خراپە خیریکی، شتی بیی بەھوی ئازار لەریگە خەلکدا لایبات خیریکی، بچیتە لای خیزانی خوی

خیری‌که، نه‌جامدانی دوو رکات نویژی چیشته‌نگاو به‌هه‌مانه‌هه‌موویان خیری‌هه‌یه. نه‌بو داود ده‌لێت: فهرموده‌که‌ی عه‌بباد ته‌واو تره‌، موسه‌دده‌د باسی فهرمان به‌چاکه‌ خیری‌که‌، هه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌ خیری‌که‌ی نه‌کرد، له‌ فهرموده‌که‌یدا نه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: وتی: نه‌وه‌و نه‌وه‌، ئیبنو مونیع له‌ فهرموده‌که‌یدا نه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، یه‌کێ له‌ ئیمه‌ که‌ ده‌چێته‌ لای خیزانی نارم‌زووی خو‌ی جی به‌جی ده‌کات به‌ خیر و چاکه‌ بۆی ده‌نوسریت؟ فهرمووی: (نه‌ی نه‌گه‌ر له‌ غه‌یری جی‌گه‌ی خو‌یدا واته‌ له‌ جی‌گه‌ی هه‌رامدا جی به‌جی بکات ئایا گونا‌ه‌بار نابیت؟) - بێگومان پێی گونا‌ه‌بار ده‌بیت - که‌واته‌ به‌و شی‌ومه‌یه‌ نه‌گه‌ر له‌ هه‌لالدا جی‌به‌جی بکات به‌ خیر و چاکه‌ بۆی ده‌نوسریت.

١٢٨٦ - (صحيح) عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ الدُّؤَلِيِّ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: (يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ أَحَدِكُمْ فِي كُلِّ يَوْمٍ صَدَقَةٌ، فَلَهُ بِكُلِّ صَلَاةٍ صَدَقَةٌ، وَصِيَامٍ صَدَقَةٌ، وَحَجٍّ صَدَقَةٌ، وَتَسْبِيحٍ صَدَقَةٌ، وَتَكْبِيرٍ صَدَقَةٌ، وَتَحْمِيدٍ صَدَقَةٌ) فَعَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ هَذِهِ الْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ، ثُمَّ قَالَ: (يُجْزِي أَحَدَكُمْ مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَا الضُّحَى)

واته: نه‌بو نه‌سوه‌دی دوئه‌لی ده‌لێت: جاری له‌خزمه‌ت (أبی ذر) دا بووین وتی: هه‌موو رۆژێک گشت جومگه‌ و ئیسکیکی که‌سی له‌ ئیوه‌ خیر و چاکه‌یه‌کی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر: هه‌موو نویژی خیری‌که‌، رۆزوو خیری‌که‌، هه‌ج خیری‌که‌، هه‌موو ته‌سبیحاتی (سبحان الله) یه‌ک خیر و چاکه‌یه‌که‌، هه‌موو (الله اکبر) یه‌ک خیر و

چاکه یه که، هه موو سوپاس و ستایش کردنی (الحمد لله) یه که خیر و چاکه یه که، هه موو (لا اله الا الله) یه که چاکه یه که، فرمان به چاکه خیری که، قه دهغه کردنی خراپه چاکه یه که، دوو رکات نویژی چیشته نگاو به قه ده نه مانه هه موویان خیری هه یه. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه م کردهه چاکانهی ژمارد، له پاشدا فرمودی: (دوو رکات نویژی چیشته نگاو به قه ده نه مانه هه موویان خیری هه یه).

۱۲۸۷ - (ضعیف) عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ بْنِ أَنَسٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ قَعَدَ فِي مُصَلَاةٍ حِينَ يَنْصَرِفُ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى يُسَبِّحَ رَكَعَتِي الضُّحَى لَا يَقُولُ إِلَّا خَيْرًا: غُفِرَ لَهُ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ زَيْدِ الْبَحْرِ)

واته: له سه هلی کوری (معاذی کوری نه نه سی جوهه نی، له باوکیه وه، له باپیری هه هاتووه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودی: (تهو که سهی له دواي نویژی به یانی هه وه له جیگا نویزه که یدا هه تا دوو رکات سونه نی چیشته نگاو ده کات بمینیته وه قسه ی خیر نه بی نه یکات - یادی خوا بکات - خوی گه ووه له گونا هه گانی خوش دمبیت با له که فی دمریاش زورتر بن).

۱۲۸۸ - (حسن) عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةٌ فِي أَثَرِ صَلَاةٍ لَا لَغَوَ بَيْنَهُمَا، كِتَابٌ فِي عِلِّيْنِ).

واته: له نهبو ئومامهوه هاتوو، که پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرموویهتی: (ئه نجامدانی نوێژ له دوای نوێژ نهگهر له نیوانیاندا قسهی
 پرپوچ و دنیایی و کردهوهی خراپه نهکری، کردهومیه که له ناو دمهتریکه
 بهرزدا دهنوسریت که کردهوهی پیاوچاگانی تیدا دهنوسریت). - واته
 وهرگیراوه مه لانیکه تۆماری دهکهن و بهرزی دهکهنهوه بۆلای خوای گهوره .

١٢٨٩ - (صحیح) عَنْ نُعَيْمِ بْنِ هَمَّارٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، يَا ابْنَ
 آدَمَ، لَا تُعْجِزْنِي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فِي أَوَّلِ نَهَارِكَ
 أَكْفِكَ آخِرَهُ).

واته: نوعهیمی کوری هه مام دهلیت: له پێغه مبهری خوا صلی الله علیه
 وسلم بیستوه دمهترموو: خوای گهوره دمهترمویت: (ئهی نهوهی ئادهم چوار
 رکات نوێژی سهر له بهیانیان له دهست خۆت مه ده واته چوار رکات نوێژم بۆ
 بکهو یادم بکه، منیش تا کو تایی ماوهی نهو رۆژه ده تیاریم. - مه بهستی نهبو
 داود لیرهدا چوار رکات نوێژی چیشته نگاوه، به لām هه ندی له زانیان پێیان وایه
 نوێژی به یانی و دوو رکاته سونه ته که ی پێشیه تی .

١٢٩٠ - (ضعیف) عَنْ أُمِّ هَانِئٍ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفَتْحِ صَلَّى سُبْحَةَ الضُّحَى
 ثَمَانِيَّ رَكَعَاتٍ، يُسَلِّمُ مِنْ كُلِّ رَكَعَتَيْنِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ:
 قَالَ أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفَتْحِ صَلَّى سُبْحَةَ الضُّحَى، فَذَكَرَ مِثْلَهُ.
 قَالَ ابْنُ السَّرْحِ: إِنَّ أُمَّ هَانِي قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ يَذْكُرْ سُبْحَةَ الضُّحَى،
 بِمَعْنَاهُ.

واته: ئوم (هانی)ی کچی نه‌بو (طالب) ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌په‌ڕۆژی رزگارکردنی شاری مه‌که‌که‌دا هه‌شت رکات نوێزی سونه‌تی چێشته‌نگاوی کرد، له‌هه‌ر دوو رکاتی‌که‌دا سه‌لامی ده‌دايه‌وه. نه‌بو داود ده‌لێت: له‌ نه‌حه‌دی کوری (صالح)ه‌وه‌ فهرموده‌ی پێشو هاتوه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌په‌ڕۆژی رزگارکردنی شاری مه‌که‌که‌دا نوێزی چێشته‌نگاوی کردوه، راوی (ابن السَّرْح) ده‌لێت: (أم هانی) وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هاته‌ژووره‌وه‌ بۆلام، (ابن السَّرْح) فهرموده‌ی پێشوی به‌ هه‌مان مانا گیرایه‌وه، به‌لام باسی سونه‌تی چێشته‌نگاوی نه‌کرد.

۱۲۹۱ - (صحيح) عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: مَا أَخْبَرَنَا أَحَدٌ أَنَّهُ رَأَى
 النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الضُّحَى غَيْرَ أُمَّ
 هَانِي، فَإِنَّهَا ذَكَرَتْ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ اغْتَسَلَ فِي بَيْتِهَا وَصَلَّى ثَمَانِي
 رَكَعَاتٍ، فَلَمْ يَرَهُ أَحَدٌ صَلاَهُنَّ بَعْدُ.

واته: ئیبنو نه‌بی له‌یلا ده‌لێت: بێجگه‌ له‌ (أم هانی) هیج که‌سی پێی رانه‌گه‌یاندوین که پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم دیبێ نوێزی سونه‌تی

چیشته‌نگاوی کردبی، (أم هانی) گپ‌رایه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌روژی رزگارکردنی شاری مه‌ککه‌دا خو‌ی شتوو‌مو هه‌شت رکات نویژی سونه‌تی چیشته‌نگاوی له‌مالی نه‌ودا کرده، دوا‌ی نه‌و روزه نیتر هیچ که‌سی نه‌یدیوه نه‌م نویژه‌ی کردبی‌ت.

۱۲۹۲ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضُّحَى؟ فَقَالَتْ: لَا، إِلَّا أَنْ يَجِيءَ مِنْ مَغِيبِهِ، قُلْتُ: هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَنُ بَيْنَ السُّورَتَيْنِ، قَالَتْ: مِنَ الْمَفْصَلِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری شه‌قیقه‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له عائشه‌م رمزای خوی لی بی پرس‌ی: نایا پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم نویژی چیشته‌نگاوی ده‌کرد؟ وت‌ی: نه‌خیر، مه‌گه‌ر له‌سه‌مه‌ر بهاتایه‌ته‌وه، وتم: نایا پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم له‌رکاتیکدا دوو سوره‌تی قورنانی بیکه‌وه ده‌خویند؟ وت‌ی: به‌لی له سوره‌ته کورته‌کان.

۱۲۹۳ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: مَا سَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ، وَإِنِّي لَأُسَبِّحُهَا، وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُحِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ، خَشْيَةَ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيُفْرَضَ عَلَيْهِمْ.

واتە: لە عایشەى خێزانى پێغەمبەرى خواوە صلى الله عليه وسلم دەگیرنەو، کە وتویهتى: هەرگیز نەمدیوێ پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم نوێزى چێشتەنگاوە بکات، بەلام من خۆم نوێزى چێشتەنگاوە دەکەم، زۆرجار پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بەردەوام دەبوو لەسەر کارى وە هەزىشی دەکرد بەردەوام بێت لەسەرى و ئەنجامى بدات، بەلام وازى لەو کارە دەهێنا لەترسى ئەوەى نەوێك خەلكى کارى پێ بکەن و فەرز ببێت لەسەریان.

١٢٩٤ - (صحیح) عَنْ سِمَاكِ قَالَ: قُلْتُ لِحَبَابِ بْنِ سَمُرَةَ: أَكُنْتُ تُجَالِسُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: نَعَمْ كَثِيرًا، فَكَانَ لَا يَقُومُ مِنْ مُصَلَاةِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ الْغَدَاةَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، فَإِذَا طَلَعَتْ قَامَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتە: سیماکى کورێ حەرب دەلى: بە جابری کورێ سەمورەم وت: ئایا تۆ ئامادەى دانێشتنەکانى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم دەبوویت؟ وتى: بەلى زۆر، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم لەو شوێنەى کە نوێزى بەیانى تیدا دەکرد هەلنەئەسا هەتا خۆر دەرنەکەوتایەو بەرز نەبواوەتەو، کاتى کە خۆر دەردەکەوت و بەرز دەبوو هەلنەئەسا - نوێزى چێشتەنگاوى دەکردو دەرۆشت - .

باسی نوێژی سونه‌ت دوو رکات دوو

رکاته له‌روژدا.

۳۰۲ - باب فی صَلَاةِ النَّهَارِ.

۱۲۹۵ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى)

واته: له ئیبنو عومه‌ره‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: نوێژی سونه‌تی شه‌و و روژ دوو رکات دوو رکات ده‌کریت.

۱۲۹۶ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنِ الْمُطَّلِبِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الصَّلَاةُ مَثْنَى مَثْنَى، أَنْ تَشْهَدَ فِي كُلِّ رَكْعَتَيْنِ، وَأَنْ تَبَاسَّ، وَتَمَسَّكَنَّ، وَتُقْنِعَ بِيَدَيْكَ وَتَقُولَ: اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ! فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَهِيَ خِدَاجٌ).. سئل أبو داود: عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ مَثْنَى؟ قَالَ: إِنْ شِئْتَ مَثْنَى، وَإِنْ شِئْتَ أَرْبَعًا.

واته: له (عبد الله) ی کوری (حارث) وه، له (مطلب) وه هاتووه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نوێژی سونه‌ت دوو رکات دوو رکاته، له‌هه‌موو دوو رکاتی‌کدا ته‌حیات بخوینی و سه‌لام بداته‌وه، هه‌زاری و

گەردن کەچی و ئارامی خووی دەرێخات بۆ خوای گەوره و پەرورمەگاری،
 دەستەکانی بەرز بکاتەوه بۆ: خودایە خودایە - واتە بۆ خودایە ئەوهو ئەوهو
 پێم ببەخشە، خودایە لێم ببورە - هەرکەس ئەوه نەکات ئەوه نوێژمکە ی کامڵ
 و تەواو نییە - واتە پاداشتی لەسەر وەرناگرێت. سەبارەت بە دوو رکات دوو
 رکاتی شەو نوێژ پرسیار کرا لە ئەبو داود؟ ئەویش وتی: ئەگەر ئارمەزوت لێ
 بوو دوو رکات دوو رکات ئەنجامیان بدە، وە ئەگەر ئارمەزوشت لێ بوو چوار
 رکات چوار رکات.

باسی ئەنجامدانی نوێژی تەسبیحات.

۳۰۳ - باب صَلَاةِ التَّسْبِيحِ.

۱۲۹۷ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَالَ لِلْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ: (يَا عَبَّاسُ يَا
 عَمَّاهُ، أَلَا أُعْطِيكَ؟ أَلَا أَمْنَحُكَ؟ أَلَا أَحْبُوكَ؟ أَلَا أَفْعَلُ
 بِكَ! عَشْرَ خِصَالٍ إِذَا أَنْتَ فَعَلْتَ ذَلِكَ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ
 ذَنْبَكَ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، قَدِيمَهُ وَحَدِيثَهُ، خَطَأَهُ وَعَمْدَهُ، صَغِيرَهُ
 وَكَبِيرَهُ، سِرَّهُ وَعَلَانِيَتَهُ، عَشْرَ خِصَالٍ. أَنْ تُصَلِّيَ أَرْبَعَ
 رَكَعَاتٍ، تَقْرَأُ فِي كُلِّ رَكَعَةٍ فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَسُورَةً،
 فَإِذَا فَرَغْتَ مِنَ الْقِرَاءَةِ فِي أَوَّلِ رَكَعَةٍ وَأَنْتَ قَائِمٌ قُلْتَ:
 سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،

خَمْسَ عَشْرَةَ مَرَّةً، ثُمَّ تَرْكَعُ فَتَقُولُهَا وَأَنْتَ رَاكِعٌ
 عَشْرًا، ثُمَّ تَرْفَعُ رَأْسَكَ مِنَ الرُّكُوعِ فَتَقُولُهَا عَشْرًا، ثُمَّ
 تَهْوِي سَاجِدًا فَتَقُولُهَا وَأَنْتَ سَاجِدٌ عَشْرًا، ثُمَّ تَرْفَعُ
 رَأْسَكَ مِنَ السُّجُودِ فَتَقُولُهَا عَشْرًا، ثُمَّ تَسْجُدُ فَتَقُولُهَا
 عَشْرًا، ثُمَّ تَرْفَعُ رَأْسَكَ فَتَقُولُهَا عَشْرًا، فَذَلِكَ خَمْسُ
 وَسَبْعُونَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ تَفْعَلُ ذَلِكَ فِي أَرْبَعِ رَكْعَاتٍ.
 إِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تُصَلِّيَهَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مَرَّةً فافْعَلْ، فَإِنْ
 لَمْ تَفْعَلْ ففِي كُلِّ جُمُعَةٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ ففِي كُلِّ
 شَهْرٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ ففِي كُلِّ سَنَةٍ مَرَّةً، فَإِنْ لَمْ
 تَفْعَلْ ففِي عُمْرِكَ مَرَّةً!

واته: له ئیبنو عهباسه وه رمزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که پیغمه بهری
 خوا صلی الله علیه وسلم به عهباسی کوری (عبد المطلب) ی فرموده: نهی
 عهباس نهی مامه گیان دهشتت فیر ده که م نه گهر نه نجامیان بدهیت! خوی
 گه وه له گونا هه کانی رابردوو و داهاتووت خویش ده بی، گونا هی کوون و نوی،
 هه له و نه نقه ست، گه وه و بجوک، په نهان و ناشکرا، ده خه سلته؟ چوار رکات
 نویژ بکه له هه موو رکاتی کدا فاتیه و سورمتیکی تر بخوینه که ته واو بوویت
 هه به پیوه پانزه جار له دوا ی فاتیه وه بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، له پاشدا رکوع به ره و ده جاری تر بیانلی، له پاشدا راست
 به ره وه له رکوع و ده جاری تر بیانلی ره وه، ئینجا سه جده به ره و ده جاری که
 بیان خوینه، هه سته ره وه له سه جده له نیوان دانیشتنی دوو سه جده که شدا

دهجاری تر بیانلی، لهپاشدا بچۆرهوه سهجده و دهجاری تریش بیان خوینه لهپاشدا له سهجده سهر بهرز کهرهوه دهجاری گهش بیان خوینه، نهمهش دهکاته ههفتاو پینج جار لهههر رکاتیکیدا، ههر چوار رکاتهکه بهو شیومیه بکه، "نهگهر گوناھ و تاوانهکانت وهک کهفی دمريا بیت یان بهقهدمر ژمارهی زیخ و چهو و لم بیت خوای گهوره لیت خوش دهبی"، نهگهر نهتوانی ههموو روژی یهک جار نهو نویژه بکه، نهگهر ناتوانی ههفتهی جاریک، نهگهر نهتوانی مانگی جاری، نهگهر ههر نهتوانی سالی جاری، نهگهر ههر بوته نهکرا له ههموو تهمنندا جاریک نهو نویژه بکه).

۱۲۹۸ - (حسن صحیح) عَنْ أَبِي الْجَوْزَاءِ، قَالَ: حَدَّثَنِي رَجُلٌ كَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ يُرَوْنِ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اِئْتِنِي غَدًا أَحْبُوكَ وَأُثِيبَكَ وَأُعْطِيكَ). حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ يُعْطِينِي عَطِيَّةً! قَالَ: (إِذَا زَالَ النَّهَارُ فَقُمْ فَصَلِّ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ). فَذَكَرَ نَحْوَهُ، قَالَ: (تَرْفَعُ رَأْسَكَ - يَعْنِي مِنَ السَّجْدَةِ الثَّانِيَةِ - فَاسْتَوِ جَالِسًا، وَلَا تَقُمْ حَتَّى تُسَبِّحَ عَشْرًا، وَتَحْمَدَ عَشْرًا، وَتُكَبِّرَ عَشْرًا، وَتَهْلَلَ عَشْرًا، ثُمَّ تَصْنَعُ ذَلِكَ فِي الْأَرْبَعِ رَكَعَاتٍ) قَالَ: (فَإِنَّكَ لَوْ كُنْتَ أَعْظَمَ أَهْلِ الْأَرْضِ دُنْبًا غُفِرَ لَكَ بِذَلِكَ). قُلْتُ: فَإِنْ لَمْ أَسْتَطِعْ أَنْ أَصَلِّيَهَا تِلْكَ السَّاعَةَ؟ قَالَ: (صَلِّهَا مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ).

واته: له ئەبو جەوزائەوه دەرگێرنەوه، که وتویهتی: پیاوی که له یارانى پێغه مبهەر صلى الله عليه وسلم بوو بۆى گێڕامەوه، راویەکان پێیان وایه که (عَبْدُ اللَّهِ) کورێ عەمره رمزای خوايان لى بى وتى: پێغه مبهەر صلى الله عليه وسلم پێى فەرمووم: (بەیانى وەرەوه تا خەلاتیکى باشت بکەم). هەتا وام ئەزانى که خەلاتى مالیم دەکات، پێغه مبهەر صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (کاتى که خۆر لايدا هەسته چوار رکات نوێژ بکە). جا راوی وهك فەرمودهکەى پێشو گێڕایەوه، که پێغه مبهەر صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (سەرت بەرزکەرەوه - واته له سەجدهى دووهم - رَيْكَ دانیشه هەئەسیته وه هەتا ده جار دهئێتى: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). له پاشدا له هەر چوار رکاته که بهو شیۆمیه بکە). فەرمووی: (ئەگەر تۆ گوناھبارترین کەسى سەر زەوى بیت بهوه خوا لێت خوێش دەبێت). وتم: ئەى ئەگەر نەتوانى لەم کاتەدا ئەم چوار رکاته بکەم؟ فەرمووی: (له هەر کاتیکى شهو و رۆژدا بۆت گرا ئەنجامیان بدە). - جگه لهو کاتانهى که نوێژکردن تێیاندا کەرا هەتى هەیه - .

١٢٩٩ - (صحيح) عَنْ عُرْوَةَ بْنِ رُوَيْمٍ، حَدَّثَنِى الْأَنْصَارِيُّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِيَجْعَزَ، بِهَذَا الْحَدِيثِ، فَذَكَرَ نَحْوَهُمْ، قَالَ: فِي السَّجْدَةِ الثَّانِيَةِ مِنَ الرُّكْعَةِ الْأُولَى، كَمَا قَالَ فِي حَدِيثِ مَهْدِيٍّ بْنِ مَيْمُونٍ.

واته: عوروەى کورێ رویم دهئێت: پیاوی له یاریدەدەران بۆى گێڕامەوه، که پێغه مبهەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئەم فەرموودەى به جەعفەر فەرموو، راوی فەرموودەى پێشوى به هەمان شیۆه گێڕایەوه، وتى: (له سەجدهى دووهمى رکاتى یەكەمدا)، له هەموو رىوايه تەكاندا بهم شیۆمیه باسى سەجدهى دووهم هاتوو.

باسی نهجامدانی دوو رکات نویژی
 سوننهت له دواى نویژی شیوانه وه له کوی
 دهکریت له ماله وه یان له مزگهوت؟
 ۳۰۴ رَكَعَتِي الْمَغْرِبِ اَيْنَ تُصَلِّيَانِ.

۱۳۰۰ - (حسن) عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى مَسْجِدَ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ فَصَلَّى فِيهِ الْمَغْرِبَ، فَلَمَّا قَضَوْا صَلَاتَهُمْ رَأَوْهُمْ يُسَبِّحُونَ بَعْدَهَا فَقَالَ: (هَذِهِ صَلَاةُ الْبُيُوتِ)

واته: له که عبی کوری عوجره وه دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو مزگهوتی هوژی (عبد الأشهل) نویژی شیوانی تیدا کرد، کاتی که لی بونه وه بینینی سوننهتی دواى نویژی شیوانیان دهکرد فهرمووی: (نهمه نویژی ماله کانه، واته باستر وایه له ماله وه نانجامی بدن).

۱۳۰۱ - (ضعیف) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُطِيلُ الْقِرَاءَةَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ حَتَّى يَتَفَرَّقَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ.

واته: له ئیبنو عهباسهوه رهزای خویان لى بى دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغمبهري خوا صلى الله عليه وسلم درپژهی دمدا به قورئان خویندنی دوو رکاتی دواى نوپژى شیوان ههتا خه لکی مرگهوت بلاومیان لى دهکرد.

۱۳۰۲- (ضعیف) عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَعْنَاهُ مُرْسَلٌ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ حُمَيْدٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ يَعْقُوبَ يَقُولُ: كُلُّ شَيْءٍ حَدَّثْتُكُمْ عَنْ جَعْفَرِ (بن أبي المغيرة) ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَهُوَ مُسْنَدٌ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: سهعیدی کوری جوبهیر فهرموده ی پیشوی گیراوتیهوه، له پیغمبهري خواوه صلى الله عليه وسلم به هه مان مانا به (مرسل)ی. نهبو داود دهئیت: له موحه ممد کوری حومه یدم بیستووه دمیوت: له یه عقوبم بیستووه دمیوت: هه موو شتیک که بوئانی نه گیرمهوه له جه عفهري (کوری نهبو موغیره)وه، له سهعیدی کوری جوبهیرهوه، له پیغمبهري خواوه صلى الله عليه وسلم، (مسند)ه له ئیبنو عهباسهوه، له پیغمبهريهوه صلى الله عليه وسلم.

باسی ئەنجامدانی نوێژی سوننەت لەدوای نوێژی عیشاوە.

۳۰۵ - باب الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعِشَاءِ.

۱۳۰۳- (ضعیف) عَنْ شُرَيْحِ بْنِ هَانِيٍّ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَ: سَأَلْتُهَا عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ قَطُّ فَدَخَلَ عَلَى إِلَّا صَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، أَوْ سِتَّ رَكَعَاتٍ، وَلَقَدْ مُطِرْنَا مَرَّةً بِاللَّيْلِ فَطَرَحْنَا لَهُ نِطْعًا، فَكَانَنِي أَنْظُرُ إِلَى ثَقْبٍ فِيهِ يَنْبُعُ الْمَاءُ مِنْهُ، وَمَا رَأَيْتُهُ مُتَّقِيًا الْأَرْضَ بِشَيْءٍ مِنْ ثِيَابِهِ قَطُّ.

واتە: شوره‌یچی کوری (هانئ) دەلێت: سەبارەت بە نوێژی سوننەتی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە عائیشەم رمزای خوای لێ بێ پرسى؟ وتی: ھەرگیز نوێژی عیشای نەکردووە و ھاتبێتەووە بۆ ماله‌کەى من ئیلا چوار رکات یان شەش رکاتی نەکردبێ، شەوێ باران دەباری راخەریکی پێستمان بۆ راخست لەسەر زەوی بۆ ئەوێ نوێژی لەسەر بکات، وەك ئەوێ ئیستا چاوم لەو کونەووە بێت کە تییدا بوو چۆن ئاوی لێ ئەھاتەدەرووە، ھەرگیز پێغەمبەرم صلی اللہ علیہ وسلم نەدیووە ھیچ بەشیکی پۆشاکەکەى لەزەوی دوورخاتەووە، واتە لەنوێژدا پۆشاکەکەى نەدەپاراست لەوێ کە بکەوێتە سەر زەوی.

باسه کانی شهونویر.

أبواب قیام اللیل

باسی نهجامدانی شهونویر.

۳۰۶ - باب نَسْخِ قِیَامِ اللَّیْلِ وَالتَّیْسِیرِ فِیهِ.

۱۳۰۴ - (حسن) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: فِي الْمَزْمَلِ (قُرْآنُ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا يَصْفَهُ). نَسَخْتُهَا آيَةَ الَّتِي فِيهَا (عَلِمَ أَنَّ لَنْ تُخْصَوْهُ مَنَابَ عَلَيْكُمْ فَافْقَرُوا مَا يَتَسَرَّمُ الْقُرْآنُ). وَ(نَاشِئَةُ اللَّيْلِ) أَوَّلُهُ، وَكَانَتْ صَلَاتُهُمْ لِأَوَّلِ اللَّيْلِ، يَقُولُ: هُوَ أَجْدَرُ أَنْ تُخْصُوا مَا فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مِنْ قِیَامِ اللَّيْلِ، وَذَلِكَ أَنَّ الْإِنْسَانَ إِذَا نَامَ لَمْ يَذَرِ مَتَى يَسْتَيْقِظُ، وَقَوْلُهُ: (وَأَقْوَمُ قِيلًا). هُوَ أَجْدَرُ أَنْ يُفْقَهُ فِي الْقُرْآنِ، وَقَوْلُهُ: (إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا). يَقُولُ: فَرَاغًا طَوِيلًا.

واته: له ئیبنو عباسه وه رمزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که وتویه تی: نههم نایه تهی سورتهی (مزمل): (قُرْآنُ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا يَصْفَهُ). واته: شهو ههسته

(شهونويز بکه) مهگهر که ميکی نهبيت، نيوهی. بهلگهيه لهسهر واجب بوونی شهونويز، بهلام نهه نايهتهی تری هه مان سورمت نهسخی کردوتهوه، که دمفه رمويت: (عَلِمَ أَنَّ لَنْ تُحْصَوْهُ فَنَابَ عَلَيْكُمْ فَأَقْرَأُوا مَا يَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ). واته: خوی گهوره زانی که ئیوه ناتوانن نهاندازهی شهونويز رابگرن له بهرتهوه ليتان خوشبوو، دهی نهومندهی بۆتان ئاسانه لهقورئان دهوری بکه نهوه. وه (نَاشِئَةً أَيْلًا). سهرهتای شهوه، یارانی پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم لهسهرهتای شهوهوه هه ئهسان بۆ شهونويز، لهسهرهتای شهوهوه چاکتر و شایه نتره بۆ نهوهی بتوانن ههستن بۆ نهوهی که خوا گهوره فهرزی کردوه لهسهرتان پاريزگاری لی بکهن که شهونويزه، چونکه ئینسان نهگهر خهوت نازانی کهی خه بهری دمبيتتهوه، وه فهرموده کهی: (وَأَقْرَأُوا قِيلًا). چاکتر و شایه نتره بۆ نهوهی لهقورئان تیبگهن و به رهوانی بیخویننهوه، وه فهرموده کهی: (إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا). دمفه رمويت: فهراغیکی دورو دريژ، واته ئینسان کاتی ههيه بۆ نهوهی کار بکات و بخهوی.

۱۳۰۵ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ أَوَّلُ الْمَزْمَلِ كَانُوا يَقُومُونَ نَحْوًا مِنْ قِيَامِهِمْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، حَتَّى نَزَلَ آخِرُهَا، وَكَانَ بَيْنَ أَوَّلِهَا وَآخِرِهَا سَنَةٌ.

واته: له ئیبنو عهباسهوه رمزای خویان لی بی دمگيرنهوه، که وتویهتی: کاتی که سهرهتای سورمتی (مزمل) دابهزی یارانی پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم هه ئهسان بۆ شهونويز وهك چۆن له مانگی رهمه زاندا هه ئهسان، ههتا

کۆتایی سورمه‌که دابه‌زی - واته ئیتر خوای گه‌وره ناسانی کرد له‌سه‌ریان به‌و شیومه هه‌لنه‌سه‌سان بو شه‌ونویژ - ، ماوه‌ی نیوان دابه‌زینی سه‌رمته‌ای سورمه‌که‌و کۆتایی دابه‌زینی سورمه‌که سالتیک بوو.

باسی هه‌ستان بو شه‌ونویژ.

١٨ - باب قیام اللیل.

١٣٠٦ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ، يَضْرِبُ مَكَانَ كُلِّ عُقْدَةٍ عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَارْقُدْ، فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانًا)

واته: له نه‌بو هورمه‌ره ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: که‌سی له نیوه کاتی که ده‌خه‌ویت شه‌یتان سی گری دمدات له‌به‌شی دواوه‌ی سه‌ری و ده‌ست ده‌مالی به‌ شوینی گریکانداو ده‌لی: بخه‌وه شه‌وگاریکی دوورو درێژه راکشی لی به‌بی خه‌م، جا نه‌گه‌ر هه‌ستا له‌خه‌و یادی خوای گه‌وره‌ی کرد گریه‌کیان ده‌گریته‌وه، نه‌گه‌ر ده‌ستنویژی گرت گریه‌کی تریان ده‌گریته‌وه، نه‌گه‌ر نویژی کرد گریه‌کی تریشان ده‌گریته‌وه، نه‌وکاته

دلخۆش و چوست و چالاک ده‌بی، نه‌گه‌ری واشی نه‌کرد ئه‌وا ته‌مه‌ل و سست و په‌ست و دلگران ده‌بی.

۱۳۰۷ - (صحیح) عَنْ یَزِيدَ بْنِ خُمَيْرٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي قَيْسٍ يَقُولُ: قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: لَا تَدْعُ قِيَامَ اللَّيْلِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَدْعُهُ، وَكَانَ إِذَا مَرِضَ أَوْ كَسَلَ صَلَّى قَاعِدًا.

واته: یه‌زیدی کۆری خومه‌یر ده‌لێت: له (عبد الله) ی کۆری نه‌بو فه‌یسم بیست ده‌یوت: عائشه ره‌زای خوای لی بی وتی: هه‌ستان بو شه‌ونویژ ته‌رك مه‌که‌ن و وازی لی مه‌هینن، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌رگیز ته‌رکی نه‌ده‌کرد، نه‌گه‌ر نه‌خۆش بوایه یان ماندو بوایه به‌ دانیشه‌نه‌وه نه‌نجامی ده‌دا.

۱۳۰۸ - (حسن صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ، فَصَلَّى وَأَيْقَظَ امْرَأَتَهُ، فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ، رَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ، فَصَلَّتْ وَأَيْقَظَتْ زَوْجَهَا، فَإِنْ أَبِي نَضَحَتْ فِي وَجْهِ الْمَاءِ)

واته: له نه‌بو هوره‌یره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ره‌حه‌تی خوا له‌و پیاوه‌ی که شه‌و هه‌ستا بو

شهونویژ ژنهکەشی هه‌لئه‌سینێ جا نه‌گەر به‌گوویی نه‌کرد یان خه‌و به‌ری نه‌دا یا ته‌مه‌لی کرد ئاو ده‌پژینێ له‌ده‌م و چاوی بۆ نه‌وه‌ی خه‌به‌ری کاته‌وه هه‌ستی بۆ شه‌ونویژ. ره‌حمه‌تی خوا له‌و ئافره‌ته‌ی که هه‌لئه‌سی بۆ شه‌ونویژ می‌رده‌کەشی هه‌لئه‌سینێ، جا نه‌گەر به‌گوویی نه‌کرد یان خه‌و به‌ری نه‌دا یا ته‌مه‌لی کرد ئاو ده‌پژینێ له‌ده‌م و چاوی بۆ نه‌وه‌ی خه‌به‌ری کاته‌وه هه‌ستی بۆ شه‌ونویژ).

۱۳۰۹ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أَيْقَظَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلِّيًا - أَوْ صَلَّى - رَكَعَتَيْنِ جَمِيعًا، كُتِبَا فِي الدَّاكِرِينَ وَالدَّاكِرَاتِ)

واته: له نه‌بو سه‌عيد و نه‌بو هورمیره ده‌لێن: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمویه‌تی: (نه‌گەر پیاو له‌شه‌ودا خێزانه‌کەى خۆى خه‌به‌رکاته‌وه پێکه‌وه شه‌ونویژ بکه‌ن یان هه‌ریه‌که‌یان به‌ ته‌نیا دوو رکات شه‌ونویژ بۆ خۆى بکات، ئەوا ناویان له‌ ناو ریزی ئەو ژن و پیاوانه‌دا ده‌نوسرێت که هه‌میشه و به‌رده‌وام زیکر و یادی خوا ده‌که‌ن).

باسی باویشکدان له‌نوێژدا.

١٩ - باب النُّعَاسِ فِي الصَّلَاةِ.

١٣١٠ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ، فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا صَلَّى وَهُوَ نَاعِسٌ لَعَلَّهُ يَذْهَبُ يَسْتَغْفِرُ فَيَسِبُّ نَفْسَهُ).

واته: له عائیشه‌ی خیزانی پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم هاتوو، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرمویه‌تی: نه‌گهر یه‌کێک له ئیوه‌ نوێژی ده‌کرد له‌و کاته‌دا خه‌وی ده‌هات ئه‌وا با راکشی و بخه‌وی هه‌تا خه‌وه‌که‌ی ده‌روا، چونکه نه‌گهر که‌سیک له ئیوه به‌دهم خه‌وه‌وه باویشک بدات و نوێژ بکات رمنگه بیه‌وێت بپاریته‌وه بو خۆی به‌لام له‌جیاتى ئه‌وه جنیو به‌خۆی بدات.

١٣١١ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ، فَاسْتَغْجَمَ الْقُرْآنَ عَلَى لِسَانِهِ، فَلَمْ يَدْرِ مَا يَقُولُ، فَلْيَضْطَجِعْ).

واته: له ئه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌گهر که‌سیکتان هه‌ستا بو شه‌ونوێژ خه‌و زۆری بو

هینا، قورئانه‌که‌ی به‌ره‌وانی بو نه‌ده‌خویندراو زمانی ته‌ته‌له‌ی ده‌کردو نه‌ینه‌زانی چی ده‌لێت با راکشیت هه‌تا خه‌و به‌ری ده‌دات).

۱۳۱۲ - (صحیح دون ذکر(حَفَنَة)) عَنْ أَنَسٍ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَسْجِدَ، وَحَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ سَارِيَتَيْنِ، فَقَالَ: (مَا هَذَا الْحَبْلُ) فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذِهِ حَمَنَةُ بِنْتُ جَحْشٍ تُصَلِّي، فَإِذَا أُعِيَتْ تَعَلَّقَتْ بِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لِتُصَلِّ مَا أَطَاقَتْ، فَإِذَا أُعِيَتْ فَلْتَجْلِسْ) قَالَ زِيَادٌ: فَقَالَ: (مَا هَذَا) فَقَالُوا: لِيَزَيِّنَبَ تُصَلِّي فَإِذَا كَسَلَتْ أَوْ فَتَرَتْ أَمْسَكَتْ بِهِ، فَقَالَ: (حُلُّوهُ) فَقَالَ: (لِيُصَلِّ أَحَدُكُمْ نَشَاطَهُ فَإِذَا كَسِلَ، أَوْ فَتَرَ فَلْيَقْعُدْ)

واته: له ئه‌نه‌سه‌وه هاتوو، که وتویه‌تی: جارێ پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم چوو بو مزگه‌وت، سه‌یری کرد وا له‌نیوان دوو کۆله‌که‌دا گوریسیک رایه‌لکراوه، فهرمووی: ئه‌م گوریسه‌ چییه؟ وترا: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم! ئه‌مه‌ گوریسی هه‌منه‌ی کچی جه‌حشه‌ که له‌نویژکردنی سونه‌تدا ماندوو وهرس بوو خووی پێ ده‌گرێ بو ئه‌وه‌ی به‌هه‌سیته‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (ئه‌وه‌نده‌ توانای هه‌یه‌ به‌ پێوه‌ نویژ بکات کاتی که توانای نه‌ما با دانیشیت). زیاد راوی فهرموده‌که ده‌لێت: فهرمووی: ئه‌م گوریسه‌ چییه؟ وتیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم! ئه‌مه‌ گوریسی زه‌ینه‌بی خیزانته‌ که له‌نویژکردنی سونه‌تدا

ماندوو بوو خۆی پێ دەگری، فەرمووی: (بیکەنەوهو لایبەن). فەرمووی: (ئەومندە نوێژی سوننەت بکەن کە گورج و گوژن، ئەگەر ماندو بوون و وەرس و بێ تاقەت بوون دانیشن هەتا دەحەسێنەوه).

باسی کەسی شەو خەوت نوێژی سوننەتی شەوی نەکرد چی بکات؟

۳۰۹ - باب مَن نَامَ عَنْ حَرْبِهِ.

۱۳۱۳ - (صحیح) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ نَامَ عَنْ حَرْبِهِ، أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ، فَقَرَأَهُ مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ: كُتِبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ)

واتە: لە عومەری کۆری (خطاب) هوه رمزای خوای لی بێ دەگیرنەوه، کە وتویهتی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (ئەگەر کەسی خەوت نوێژی سوننەتی شەوی نەکرد، یان هەندێکی نەکرد، لەنیوان نوێژی بەیانی و نیومڕۆدا بیانکاتەوه وەک ئەوهی کە بەشەو کردبێتی ئاووما پاداشتەگەیی بۆ دهنوسریت). - بۆ نمونە کەسی عادەتی وها بیت شەوانە یانزە رکات شەونوێژ بکات و ئەومندەو ئەومندە فورئانیان تێدا بخوینیت، ئەگەر شەوئ خەوت و خەبەری نەبوهوه دمتوانیت لەنیوان نوێژی بەیانی و نیومڕۆدا بیانکاتەوه -

باسی کهسی عادهتی وابی شهونویژ
بکات خه و زوری بو بیننی و بخهویت.

۳۱۰ - باب من نوى القیام فنام.

۱۳۱۴ - (صحیح) عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنْ رَجُلٍ عِنْدَهُ رَضِيَ، أَنَّ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَتْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا مِنْ امْرَأَةٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بَلِيلٍ يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كُتِبَ لَهُ أَجْرُ صَلَاتِهِ، وَكَانَ نَوْمُهُ عَلَيْهِ صَدَقَةً).

واته: له سه عیدی کوری جوبه یردهو، له پیاویکه وه که لای نهو په سهند بوو هاتووو، که عائیشهی خیزانی پیغمبه ر صلى الله عليه وسلم پیی راگه یاندووو و تویه تی: پیغمبه رى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (که سی عاده تی و ابی شهونویژ بکات خه و زوری بو بیننی و بخهویت خه به رى نه بیته وه و شهونویژه که ی بفه وتی، ئیلا پاداشتی نهو شهونویژه ی بو دنوسریت، وه خه وه که شی به خپرو سه ده فه بو دنوسریت).

باسی چ کاتیکی شهو چاکتره بو شهونویژ.

٣١١ - باب أَيُّ اللَّيْلِ أَفْضَلُ.

١٣١٥ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟).

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: خوای گه وره پهروردگار هه موو شهوئ له سییه کی دواپی شهودا دیته خواروه^١ بو ئاسمانی دنیا، دمه رمویت: کی لیم دمپاریته وه هاناو هاوارم بو دینی ههتا بیم به هاواریه و نزاگانی گرا بکه م، کی داوام لی دهکات ههتا پیی ببه خشم، کی داوا لیخوشبونم لی دهکات تا لیی خوش بیم.

^١ - دابهزینی که شایه نی گهرمی شکۆمندی و کهمالی نهو بیټ بهبی نهوهی بچوینریت به دروستکراومگانی و، چۆنیه تیه کهی نازانین خوا خوئی دهپزانئ.

باسی کاتی هەستانی پیغه مبه‌ری صلی الله

علیه وسلم بو شه‌ونویژ.

۳۱۲ - باب وَقْتُ قِيَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ مِنَ اللَّيْلِ.

۱۳۱۶ - (حسن) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُوقِظَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِاللَّيْلِ، فَمَا يَجِيءُ

السَّحَرُ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْ حِزْبِهِ.

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خ‌وای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له کاتی‌کدا که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خ‌وای گه‌وره به‌شه‌و خه‌به‌ری ده‌کرده‌وه، واته کو‌تایی شه‌و نه‌ده‌هات واته به‌یانی نه‌ده‌دا له به‌شه شه‌ونویژی خ‌وی ده‌بو‌وه، ئی‌س‌را‌حه‌تیکی بو ده‌کردو خ‌وی ئاماده ده‌کرد بو نویژی به‌یانی.

۱۳۱۷ - (صحيح) عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ لَهَا: أَيُّ حِينٍ كَانَ

يُصَلِّي؟ قَالَتْ: كَانَ إِذَا سَمِعَ الصَّرَاحَ قَامَ فَصَلَّى.

واته: مه‌س‌رو‌ق ده‌ئیت: سه‌بار‌مت به شه‌ونویژی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له عائیشه‌م پرسى پى‌م وت: له جى کاتی‌کدا شه‌ونویژی ده‌کرد؟

وتی: کاتی که گوئی له خویندنی که له شیر دهبوو ئه وکاته هه ئه سا بو شه و نوێژ - له ولاتی حجاز زۆرجار که له شیر له دواى نیوه شه و ده ده خوینیت.

۱۳۱۸ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا أَلْفَاهُ السَّحَرُ عِنْدِي إِلَّا نَائِمًا. تَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عایشه وه رمزای خواى لى بى ده گیر نه وه، که وتویه تی: هه رکاتی نۆبه ی من بوايه کو تایی شه و نه ده هات واته به یانی نه ده دا ئیلا ئه و له خه ودا بوو. واته پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم.

۱۳۱۹ - (حسن) عَنْ حُذَيْفَةَ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى.

واته: (حُذَيْفَةُ) ده ئیت: پیغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم هه رکاتیک به لاو ناخوشیه ک رووی تى بکر دایه هانای بو نوێژ ده برد.

۱۳۲۰ - (صحيح) عَنْ رِبِيعَةَ بْنِ كَعْبٍ الْأَسْلَمِيِّ قَالَ: كُنْتُ أُبِيتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آتِيَهُ بِوَضُوئِهِ وَبِحَاجَتِهِ، فَقَالَ: (سَلْنِي) فَقُلْتُ: مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ، قَالَ: (أَوْغَيْرَ ذَلِكَ) قُلْتُ: هُوَ ذَلِكَ، قَالَ: (فَاعِنِّي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ)

واتە: رەببەیی کۆری کەعبی ئەسەمی دەلیت: شەوی لەخزمەت پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم بووم ناوی دەستنوێژ و پێویستی ئەوکاتەیم بۆ ئامادە دەکرد، فەرمووی: (داوای شتیکم لێ بکە؟). وتم: لە خوای گەورە بۆم بپارێزەرەو کە لەبەهەشتدا پێکەوێ بین، فەرمووی: (جگە لەوێ داوا بکە). وتم: هەر ئەو، فەرمووی: (دەی تۆش یارمەتیم بدە بە زۆر سەجدە بردن واتە نوێژکردن و پەرستشی زۆر).

۱۳۲۱ - (صحیح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ - فِي هَذِهِ الْآيَةِ: (تَجَافَى

جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ) - قَالَ: كَانُوا يَتَيَقَّظُونَ مَا بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ يُصَلُّونَ، وَكَانَ الْحَسَنُ يَقُولُ: قِيَامُ اللَّيْلِ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوێ دەگێرێ ئەو، کە سەبارەت بەم ئایەتە: (تَجَافَى جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ). ﴿السجدة: ۱۶﴾. واتە: تەنشتیان دوور ئەکەوێ ئەو لە جیگای خەوتنیاں (لەخەو هەڵدەسن شەو نوێژ دەکەن) هاوار و نزا لە پەروەردگاریان دەکەن بەتەرس و هیواوە و لەو رۆزی و سامانەیی پێمان داوون دەبەخشن. وتووەتی: یارانێ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لەنیوان شیوان و عیشادا بەخەبەر بوون نوێژیان دەکرد - لەو کاتەدا چاومرپی نوێژی عیسا بوون بۆ ئەوێ لەکاتی خۆیدا بیکەن و نوێژەگەیان نەفەوتیت - ، حەسەنی - بەصری - دەلیت: مەبەست لە ئایەتی: (تَجَافَى جُنُوبَهُمْ). شەونوێژ.

۱۳۲۲ - (صحیح) عَنْ أَنَسٍ فِي - قَوْلِهِ جَلَّ وَعَزَّ: (كَأَنَّا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ). ﴿الذَّارِيَات: ۱۷﴾. - قَالَ: كَأَنَّا يُصَلُّونَ (فِيمَا بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ)، زَادَ فِي حَدِيثٍ يَحْيَى: وَكَذَلِكَ: (نَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ).

واتہ: لہ ٹہنہسہوہ دہگیرنہوہ، کہ سہبارمت بہم ٹاہتہ: (كَأَنَّا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ). واتہ: ٹہوانہ کہمیک لہشہودا دہخہوتن (شہو نوپڑیان دہکرد). وتویہتی: یارانہ پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم (لہنیوان شیوان و عیشادا) نوپڑیان دہکرد، راوی لہ فہرمودہکھی یہحیادا ٹہمہی بو زیاد کرد: ہرودہا: (نَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ). ٹہمہش وہک فہرمودہکھی پیشو.

باسی دہست پی کردنی شہونویژ بہ دوو رکات.

۳۱۳ - بابِ افْتِتَاحِ صَلَاةِ اللَّيْلِ بِرُكْعَتَيْنِ.

۱۳۲۳ - (ضعیف وصحیح وقفہ) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ فَلْيُصَلِّ رُكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ)

واتہ: ٹہبو ہورہیرہ رمزای خواہی لی بی دہلّیت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہتی: (ٹہگہر کہسی لہنیوہ ہہستا بو شہونویژ با بہ دوو رکاتی سوکہلہ دہست پی بکات).

١٣٢٤ - (صحيح موقوف) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: (إِذَا) بِمَعْنَاهُ، زَادَ: (ثُمَّ لِيُطَوَّلَ بَعْدُ مَا شَاءَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ وَزُهَيْرُ بْنُ مُعَاوِيَةَ وَجَمَاعَةٌ، عَنْ هِشَامٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ أَوْقَفُوهُ عَلَى أَبِي هُرَيْرَةَ، وَكَذَلِكَ رَوَاهُ أَيُّوبُ وَابْنُ عَوْنٍ، أَوْقَفُوهُ عَلَى أَبِي هُرَيْرَةَ، وَرَوَاهُ ابْنُ عَوْنٍ، عَنْ مُحَمَّدٍ قَالَ: فِيهِمَا تَجَوُّزٌ.

واته: نه‌بو هوره‌یره ره‌زای خوای لی بی ده‌لیت: مه‌خله‌د راوی فهرموده‌که فهرموده‌که‌ی پېشوی به‌هه‌مان مانا گیرایه‌وه و نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: (له‌دوای نه‌و دوو رکاته سوکه‌له به ئارم‌زووی خو‌ی درێژه‌ی پې بدات). پېغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه‌تی: (نه‌گهر که‌سی له‌ئێوه هه‌ستا بو شه‌ونویژ با به‌ دوو رکاتی سوکه‌له ده‌ست پې بکات). نه‌بو داود ده‌لیت: حه‌مادی کوری سه‌له‌مه‌و زوهی‌ری کوری مو‌عاویه‌و کو‌مه‌لی نه‌م فهرموده‌یان گیراوه‌ته‌وه له هیشامه‌وه، له مو‌حه‌مه‌ده‌وه له‌سه‌ر نه‌بو هوره‌یره وه‌ستاندویه‌انه، هه‌روه‌ها نه‌یوب و ئیبنو عه‌ون له‌سه‌ر نه‌بو هوره‌یره وه‌ستاندویه‌انه، ئیبنو عه‌ون له مو‌حه‌مه‌ده‌وه گیراویه‌تی‌ه‌وه، که وتی: (فیه‌ما تجرّز)، له‌جیاتی (خَفِيفَتَيْنِ) ، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌ دوو رکات نویژی سوکه‌له ده‌ستی پې کردوه.

١٣٢٥ - (صحيح بلفظ: أي الصلاة؟) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبْشَى الْخَثْعَمِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (طَوَّلُ الْقِيَامِ).

واتہ: لہ (عبداللہ)ی کوری حوبشی (ختنمی)دوہ دہگیرنہوہ، کہ سہبارمت بہ چ کردہوہیہ چاکترہ لہ پیغہمبہری خودایان صلی اللہ علیہ وسلم پرسی؟ فہرمووی: (زور مانہوہ بہ پیوہ لہنویردا بو قورٹان خویندن).

باسی شہونویژ دوو رکات دوو رکاتہ.

۳۱۴ - باب صَلَاةِ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى.

۱۳۲۶ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمُ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً تَوَتَّرَ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى)

واتہ: لہ (عبداللہ)ی کوری عومہرہوہ رمزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ پیاوی سہبارمت بہ شہونویژ لہ پیغہمبہری خودای صلی اللہ علیہ وسلم پرسی؟ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ فہرمووی: (شہونویژ دوو رکات دوو رکاتہ، تہگہر کہسی لہ نیوہ ترسی بہیانی تہبوو یہک رکات بکات تہوہ دہبیئتہ نویژی ووتر بو تہو نویژانہی کہ تہو شہوہ کردونی).

باسی دهنگ بهرزکردنه وه له کاتی قورئان

خویندنی شه ونویژدا.

٣١٥ - باب فِي رَفْعِ الصَّوْتِ بِالْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ

اللَّيْلِ.

١٣٢٧ - (حسن صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى قَدَرٍ مَا يَسْمَعُهُ مَنْ فِي الْحُجْرَةِ وَهُوَ فِي الْبَيْتِ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رمزای خوايان لی بی دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که قورئانی ده خویند له ماله وه نه وهنده دمنگی بهرزده کرده وه نه وانه ی له هۆده که دا بوون گوئیان لی دهبوو، - واته نه زۆر دمنگی بهرزده کرده وه، وه نه زۆریش دمنگی نزم ده کرده وه - .

١٣٢٨ - (حسن) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللَّيْلِ يَرْفَعُ طَوْرًا، وَيَخْفِضُ طَوْرًا.

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنه وه، که وتویه تی: قورئان خویندنی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له شه ونویژدا بهم شیویه بوو: هه ندی جار دمنگی بهرزده کرده وه، وه هه ندی جاریش نزمی ده کرده وه - به پیی بهرزه وه ندی و پیویستی - .

۱۳۲۹ - (صحيح) عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ لَيْلَةً فَإِذَا هُوَ بِأَبِي بَكْرٍ يُصَلِّي يَخْفِضُ مِنْ صَوْتِهِ. قَالَ: وَمَرَّ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَهُوَ يُصَلِّي رَافِعًا صَوْتَهُ، قَالَ: فَلَمَّا اجْتَمَعَا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أَبَا بَكْرٍ مَرَرْتُ بِكَ وَأَنْتَ تُصَلِّي تَخْفِضُ صَوْتَكَ!) قَالَ: قَدْ أَسْمَعْتُ مَنْ نَاجَيْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: وَقَالَ لِعُمَرَ: (مَرَرْتُ بِكَ وَأَنْتَ تُصَلِّي رَافِعًا صَوْتَكَ) قَالَ: فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْقِظْ الْوَسَنَانَ، وَأَطْرُدِ الشَّيْطَانَ. زَادَ الْحَسَنُ فِي حَدِيثِهِ: فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أَبَا بَكْرٍ، ارْفَعْ مِنْ صَوْتِكَ شَيْئًا) وَقَالَ لِعُمَرَ: (اخْفِضْ مِنْ صَوْتِكَ شَيْئًا)

واته: نهبو قهتاده دهئیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شهوی له مال دمرچوو به لای نهبو به کردا تیپه پری خه ریکی شهونویژ بوو به دهنگی نزم قورنانی دهخویند، نهبو قهتاده وتی: به لای عومهردا تیپه پری خه ریکی شهونویژ بوو به دهنگی بهرز قورنانی دهخویند، نهبو قهتاده وتی: کاتی که ههردوکیان له خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم کوژونهوه، پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهی نهبو به کردا تیپه پری شهونویژت دهکرد به دهنگی نزم قورنانت دهخویند!) وتی: نهو که سهی که من گفتوگویم له گه لی دهکردو لی دپارامه وه گوئی لیم بوو نهی پیغه مبهری خوا صلی الله

عليه وسلم! بۆيه پێويست ناکات دهنگم به‌رزکه‌مه‌وه. به عومه‌ريشی فهرموو: (ئه‌ی عومه‌ر به‌لاتدا تێپه‌ریم شه‌ونویژت ده‌کرد به دهنگی به‌رز قورنانت ده‌خويند!). راوی وتی: عومه‌ر وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خه‌و له‌چاوی خه‌والوه‌کان ده‌تۆرینم و خه‌به‌ریان ده‌که‌مه‌وه، شه‌یتانی‌ش راوده‌نییم و دووری ده‌خه‌مه‌وه! هه‌سهن له فهرموده‌که‌یدا ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به نه‌بو به‌گری فهرموو: (ئه‌ی نه‌بو به‌گر تۆ که‌می دهنگت به‌رزکه‌ره‌وه!). به عومه‌ريشی فهرموو: (ئه‌ی عومه‌ر تۆش که‌می دهنگت نزمکه‌ره‌وه).

۱۳۳۰ - (حسن) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذِهِ الْقِصَّةِ لَمْ يَذْكُرْ فَقَالَ لِأَبِي بَكْرٍ: (ارْفَعْ مِنْ صَوْتِكَ شَيْئًا) وَلِعُمَرَ: (اخْفِضْ شَيْئًا) زَادَ: (وَقَدْ سَمِعْتُكَ يَا بِلَالُ وَأَنْتَ تَقْرَأُ مِنْ هَذِهِ السُّورَةِ وَمِنْ هَذِهِ السُّورَةِ). قَالَ: كَلَامٌ طَيِّبٌ يَجْمَعُ اللَّهُ تَعَالَى بَعْضَهُ إِلَى بَعْضٍ. فَقَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كُلُّكُمْ قَدْ أَصَابَ).

واته: نه‌بو هوره‌یره ئه‌م به‌سه‌رهاته‌ی له پێغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم گیراوته‌وه، به‌لام باسی ئه‌مه‌ی نه‌کرد: به نه‌بو به‌گری فهرموو: (ئه‌ی نه‌بو به‌گر، تۆ که‌می دهنگت به‌رزکه‌ره‌وه). وه به عومه‌ريشی فهرموو: (ئه‌ی عومه‌ر تۆش که‌می دهنگت نزمکه‌ره‌وه). به‌لام راوی ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: (ئه‌ی بیلال گویم لێت بوو له‌م سورمه‌وه له‌و سورمه‌ت ده‌خويند). بیلال وتی: که‌لامێکی باش و جوانه‌ خوای گه‌وره هه‌ندیکی داوته پال هه‌ندیکی تری - واته قورئان

هەمووی وتە ی باش و جوانە نەفس ئارەزووی دەکات و ئەهلی ئیمان دەیانەوێت بیخوێنن و گوێیان لێی بێت، خۆی گەورە هەندیکی کوێردەوه داویەتیە پال هەندیکی تری و هەندیکی لەپال هەندیکی تریدا داناو لەپیناوی پێویستی دا، منیش ئەو نایەتانه دەخوینم کە ئارەزووم لێیەتی - ، پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (هەمووتان بیکاتان، واتە: ئەوێ کە بەدەنگی بەرز خوێندی، ئەوێ کە بە دەنگی نزم خوێندی).

۱۳۳۱ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَقَرَأَ
فَرَفَعَ صَوْتَهُ بِالْقُرْآنِ، فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَرْحَمُ اللَّهُ فُلَانًا، كَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ
أَذْكُرْنِيهَا اللَّيْلَةَ كُنْتُ قَدْ أَسْقَطْتُهَا) قَالَ أَبُو دَاوُدَ:
رَوَاهُ هَارُونُ النَّحْوِيُّ، عَنْ حَمَادِ بْنِ سَلَمَةَ فِي سُورَةِ آلِ
عِمْرَانَ فِي الْحُرُوفِ: (وَكَايِنَ مِنْ نَبِيٍّ). ﴿آل عمران: ۱۴۶﴾.

واتە: عایشە رمزای خۆی لێ بێ دەلیت: پیاوی لە شەونوێژدا بە دەنگی بەرز قورئانی دەخوێند، کاتێ کە روژبوو دە پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (رحمەتی خوا لە فلان کەس بێت، چەند نایەتیکی یادخستەوه کە من لەیادم برابونەوه). ئەبو داود دەلیت: هارونی نەحوی، لە حەمادی کوری سەلەمەوه، گێراویەتیەوه، چەند نایەتیکی لە سورەتی: (آلِ عِمْرَانَ). نایەتی: (وَكَايِنَ مِنْ نَبِيٍّ). واتە: ماناکە ی وەك ئەوێ کە ئەمە بێت لەیادم چوو بێت.

۱۳۳۲ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: اعْتَكَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ، فَسَمِعَهُمْ يَجْهَرُونَ بِالْقِرَاءَةِ، فَكَشَفَ السِّتْرَ وَقَالَ: (أَلَا إِنَّ كُلُّكُمْ مُنَاجٍ رَبَّهُ، فَلَا يُؤْذِينَنَّ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَلَا يَرْفَعَنَّ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْقِرَاءَةِ) أَوْ قَالَ: (فِي الصَّلَاةِ)

واته: له نهبی سه عیده وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له مزگه وتدا نیعتیکافی کردبوو گوپی لی بوو یارانی به دهنگی بهرز قورئانیان ده خویند، په رده که ی لاداو فهمووی: (ناگادارین به راستی نیوه هه مووتان له نویژدا له گهل په روهر دگاتان نه دوین، که ستان نازاری که ستان مه دمن و که ستان دهنک بهرز نه کاته وه به قورئان خویندن به سهر که سدا). یان فهمووی: (له نویژدا).

۱۳۳۳ - (صحيح) عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ، وَالْمُسِرُّ بِالْقُرْآنِ كَالْمُسِرِّ بِالصَّدَقَةِ)

واته: له عوقبه ی کوپی عامری جوهه نیه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهموویه تی: (نهو که سه ی به دهنگی بهرز قورئان بخوینیت وه که نهو که سه وایه به ناشکرا خیر و سه دهقه بکات، وه نهو که سه ی به دهنگی نزم قورئان بخوینیت وه که نهو که سه وایه به نهین ی خیر و سه دهقه بکات).

باسى چۆنییه‌تى و ژماره‌ی رکاته‌کانی شه‌ونویژ.

۳۱۶ - باب فِی صَلَاةِ اللَّیْلِ.

۱۳۳۴ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ عَشْرَ رَكَعَاتٍ، وَيُوتِرُ بِسَجْدَةٍ، وَيَسْجُدُ سَجْدَتَيِ الْفَجْرِ، فَذَلِكَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكَعَةً.

واته: له عایشه‌وه رمزای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تى: پی‌غه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم له‌شه‌ودا ده رکات نویژی ده‌کرد، له‌گه‌ل یه‌ک رکات نویژی وەتر و دوو رکات نویژی به‌یانى، که ده‌کاته سیانزه رکات.

۱۳۳۵ - (صحیح و ذکر: اضطجاع بعد الوتر، شاذ، والمحفوظ: بعد الفجر) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكَعَةً يُوتِرُ مِنْهَا بِوَاحِدَةٍ، فَإِذَا فَرَغَ مِنْهَا اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ.

واته: له عایشه‌ی خێزانى پی‌غه‌مبه‌ره‌وه صلى الله عليه وسلم ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم له‌شه‌ودا یانزه رکات نویژی ده‌کرد، به

یهك ركات نوێزی ومتر كۆتایی دههینا به شهونویژ، كاتی كه لى دبووه لهسه ر لای راست روو به قیبله رادهكشا.

۱۳۳۶ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِيمَا بَيْنَ أَنْ يَفْرُعَ مِنْ صَلَاةِ الْعِشَاءِ إِلَى أَنْ يَنْصَدَعَ الْفَجْرُ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، يُسَلِّمُ مِنْ كُلِّ ثَنَتَيْنِ، وَيُوتِرُ بِوَاحِدَةٍ، وَيَمْكُثُ فِي سُجُودِهِ قَدْرَ مَا يَقْرَأُ أَحَدُكُمْ حَمْسِينَ آيَةً قَبْلَ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ، فَإِذَا سَكَتَ الْمُؤَذِّنُ بِالْأُولَى مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ قَامَ فَرَكَعَ رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ اضْطَجَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، حَتَّى يَأْتِيَهُ الْمُؤَذِّنُ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لى بى دهگیرنهوه، كه وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نیوان لى بوونهوه له نوێزی عیسا ههتا نهو کاتهی كه بهیانی دهدا یانزه ركات شهونویژی دهکرد، بو هه موو دوو ركاتی سهلامی دمه دایه وه، له كۆتاییدا یهك ركات نوێزی وهتری دهکرد، نهو هه ندهی یهكی له نیوه په نجا ئایهت بخوینی له سه جدهدا ده مایه وه، نهو هیشتا سه ری به رزنه ده کردهوه، کاتی كه بانگیژ کۆتایی به بانگی بهیانی دههینا لیهدا مه بهست له بانگی دووهمه هه ئه سا دوو ركات نوێزی سونهتی سوکه لهی دهکرد، له پاشدا له سه ر لای راست روو به قیبله رادهكشا، ههتا بانگیژ دههات خه بهری دمه دایه كه کاتی قامه ته نهو کاته هه ئه سا دوو ركات هه رزنه که ی بهیانی دهکرد.

۱۳۳۷ - (صحیح) عَنْ عَمْرِو بْنِ الْحَارِثِ وَيُونُسُ بْنُ يَزِيدَ، أَنَّ ابْنَ شِهَابٍ أَخْبَرَهُمْ - بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ - قَالَ: وَيُوتَرُ بِوَاحِدَةٍ، وَيَسْجُدُ سَجْدَةً قَدَرُ مَا يَقْرَأُ أَحَدُكُمْ خَمْسِينَ آيَةً قَبْلَ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ، فَإِذَا سَكَتَ الْمُؤَذِّنُ مِنْ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَتَبَيَّنَ لَهُ الْفَجْرُ، وَسَاقَ مَعْنَاهُ. قَالَ: وَبَعْضُهُمْ يَزِيدُ عَلَى بَعْضٍ.

واتہ: لہ عہمری کوری (حارث) و یونوسی کوری یہزیدہوہ ہاتوہ، کہ نیبنو شہاب بہ ہمان سہنہدو مانا فہرمودہی پیشوی پی راگہیاندون، راوی وتی: لہ کوتاییدا یہک رکات نویژی وتری دہکرد، تہومندہی یہکی لہئیوہ بہنجا نایہت بخوینئی لہ سہجدہدا دہمایہوہ، تہو ہیشتا سہری بہرزنہدہکردہوہ، کاتی کہ بانگیبڑ لہ بانگی بہیانی دہبوہوہو شہبہقی دہدا(فہجری سادق)، راوی بہ ہمان مانا فہرمودہکہی پیشوی گیرایہوہ، وتی: راویہکان ہندیکیان بویان زیاد کرد بہسہر ہندیکی تریاندا.

۱۳۳۸ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً يُوتَرُ مِنْهَا بِخَمْسٍ، لَا يَجْلِسُ فِي شَيْءٍ مِنَ الْخَمْسِ، حَتَّى يَجْلِسَ فِي الْآخِرَةِ فَيُسَلِّمَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ ابْنُ نُمَيْرٍ عَنْ هِشَامِ نَحْوَهُ.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌شه‌ودا سیانزه رگات نویژی ده‌کرد، به پینج رگات نویژی ووتر کوتایی به شه‌ونویژ ده‌ینا، له هیچ رگاتیکیاندا دانه‌نه‌نیشت بو ته‌حیات خویندن، هه‌تا رگاتی کوتایی، واته له رگاتی پینجه‌مدا دانه‌نیشت بو ته‌حیات خویندن جا سه‌لامی ده‌دایه‌وه.

۱۳۳۹ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، ثُمَّ يُصَلِّي إِذَا سَمِعَ النِّدَاءَ بِالصُّبْحِ رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌شه‌ودا سیانزه رگات نویژی ده‌کرد، له‌پاشدا کاتی که گوپی له بانگ بوایه خیرا دوو رگات نویژی سونه‌تی به‌یانی ده‌کرد.

۱۳۴۰ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً وَكَانَ يُصَلِّي ثَمَانِي رَكَعَاتٍ، وَيُوتِرُ بِرَكْعَةٍ، ثُمَّ يُصَلِّي - قَالَ مُسْلِمٌ: بَعْدَ الْوُتْرِ (ثُمَّ اتَّفَقَا) - رَكْعَتَيْنِ وَهُوَ قَاعِدٌ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ فَرَكَعَ، وَيُصَلِّي بَيْنَ أَذَانِ الْفَجْرِ وَالْإِقَامَةِ رَكْعَتَيْنِ.

واته: له عائشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له‌شه‌ودا سیانزه رکات نویژی ده‌کرد، هه‌شت رکاتی ده‌کرد، له‌کو‌تاییدا یه‌ک رکات وه‌تری ده‌کرد، له‌پاشدا کاتی که گوپی له بانگ بوایه خیرا دوو رکات نویژی سونه‌تی به‌یانی ده‌کرد. - راوی فرموده‌که موسلیم ده‌لثیت: له‌دوای وه‌تر، - موسای کوپی ئیسماعیل که یه‌کیکی تره له راوی فرموده‌که نه‌یوت: له‌دوای وه‌تر، له‌پاشدا موسلیم و موسا هه‌ماهه‌نگن - له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌دانیشه‌وه دوو رکات نویژی ده‌کرد، نه‌گه‌ر بیویستایه رکوع به‌ریت هه‌لئه‌سایه‌وه رکوعی ده‌برد، له‌نیوان بانگی به‌یانی و قامه‌تدا دوو رکات نویژی سونه‌تی پیش نویژی به‌یانی ده‌کرد.

۱۳۴۱ - (صحیح) عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ الْمَقْبُرِيِّ، عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ: يُصَلِّي أَرْبَعًا، فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا، فَلَا تَسْأَلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطُولِهِنَّ، ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا، قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُوتِرَ؟ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ إِنَّ عَيْنَيَّ تَنَامَانِ، وَلَا يَنَامُ قَلْبِي)

واته: له سه‌عیدی کوری نه‌بو سه‌عیدی مه‌قبورییه‌وه هاتوو، نه‌بو سه‌له‌مه‌ی کوری (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) بو‌ی گیراوتیه‌وه، که سه‌بارمت به‌ چۆنیه‌تی شه‌ونویژی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌مانگی رهمه‌زاندا له عایشه‌ی خیزانی پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم پرسیه‌وه؟ عایشه‌ش رمزای خوای لی بئی له‌وه‌لامدا وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له رهمه‌زان و جگه له رهمه‌زانیس له یانزه رکات زیاتری نه‌کردوه: له‌پیشدا چوار رکاتی ده‌کرد، مه‌پرسه له جوانی و دریژی نه‌و چوار رکاته، نینجا چوار رکاتی تری ده‌کرد، مه‌پرسه له جوانی و دریژی نه‌و چوار رکاته‌ش، له‌پاشدا سی رکاتی تریسه‌ی ده‌کرد، عایشه‌ش رمزای خوای لی بئی ده‌لئیت: وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! پیش نه‌وه‌ی نویژی ووتر بکه‌ی ده‌خه‌ویت؟ فرمووی: (نه‌ی عایشه‌ش چاوه‌کانم ده‌خه‌ون به‌لام دلم ناخه‌ویت).

۱۳۴۲ - (صحيح) عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ قَالَ: طَلَّقْتُ امْرَأَتِي فَاتَيْتُ الْمَدِينَةَ لِأَبِيعَ عَقَارًا كَانَ لِي بِهَا فَاشْتَرَيْتُ بِهِ السَّلَاحَ وَأَغْزَوْتُ، فَلَقِيتُ نَفَرًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: قَدْ أَرَادَ نَفَرٌ مِنَّا سِتَّةً أَنْ يَفْعَلُوا ذَلِكَ، فَتَاهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) فَاتَيْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ، فَسَأَلْتُهُ، عَنْ وَثْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: أَذَلِكَ عَلَى أَعْلَمِ النَّاسِ بِوَثْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاتِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا

فَاتَيْتَهَا فَاسْتَتَبَعْتُ حَكِيمَ بْنِ أَفْلَحَ فَابَى، فَنَاشَدْتُهُ،
فَانْطَلَقَ مَعِيَ، فَاسْتَأْذَنَّا عَلَى عَائِشَةَ، فَقَالَتْ: مَنْ
هَذَا؟ قَالَ: حَكِيمُ بْنُ أَفْلَحَ، قَالَتْ: وَمَنْ مَعَكَ؟ قَالَ:
سَعْدُ بْنُ هِشَامٍ، قَالَتْ: هِشَامُ بْنُ عَامِرٍ الَّذِي قُتِلَ يَوْمَ
أُحُدٍ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَتْ: نِعَمَ الْمَرْءُ كَانَ عَامِرٌ.
قَالَ: قُلْتُ: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حَدِّثِي عَن خُلُقِ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: أَلَسْتَ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ،
فَإِنَّ خُلُقَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ الْقُرْآنَ.
قَالَ: قُلْتُ: حَدِّثِي عَن قِيَامِ اللَّيْلِ؟ قَالَتْ: أَلَسْتَ
تَقْرَأُ (يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ) قَالَ: قُلْتُ: بَلَى، قَالَتْ: فَإِنَّ أَوَّلَ
هَذِهِ السُّورَةِ نَزَلَتْ، فَقَامَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى انْتَفَخَتْ أَقْدَامُهُمْ، وَحُبِسَ خَاتِمَتُهَا
فِي السَّمَاءِ اثْنَيْ عَشَرَ شَهْرًا، ثُمَّ نَزَلَ آخِرُهَا، فَصَارَ
قِيَامُ اللَّيْلِ تَطَوُّعًا بَعْدَ فَرِيضَةٍ. قَالَ: قُلْتُ: حَدِّثِي
عَن وَثَرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: كَانَ
يُوتِرُ بِثَمَانِ رَكَعَاتٍ، لَا يَجْلِسُ إِلَّا فِي الثَّامِنَةِ، ثُمَّ
يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَةً أُخْرَى، لَا يَجْلِسُ إِلَّا فِي الثَّامِنَةِ
وَالتَّاسِعَةِ، وَلَا يُسَلِّمُ إِلَّا فِي التَّاسِعَةِ، ثُمَّ يُصَلِّي

رَكَعَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ، فَتِلْكَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكَعَةً يَا بُنَيَّ،
فَلَمَّا أَسَنَ وَأَخَذَ اللَّحْمَ أَوْتَرَ بِسَبْعِ رَكَعَاتٍ، لَمْ يَجْلِسْ
إِلَّا فِي السَّادِسَةِ وَالسَّابِعَةِ، وَلَمْ يُسَلِّمْ إِلَّا فِي السَّابِعَةِ،
ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ، فَتِلْكَ هِيَ تِسْعُ
رَكَعَاتٍ، يَا بُنَيَّ وَلَمْ يَقُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَيْلَةً يُتِمُّهَا إِلَى الصَّبَاحِ، وَلَمْ يَقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي
لَيْلَةٍ قَطُّ، وَلَمْ يَصُمْ شَهْرًا يُتِمُّهُ غَيْرَ رَمَضَانَ، وَكَانَ إِذَا
صَلَّى صَلَاةً دَاوِمَ عَلَيْهَا، وَكَانَ إِذَا غَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ مِنْ
اللَّيْلِ بَنَوْمٍ صَلَّى مِنَ النَّهَارِ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكَعَةً. قَالَ:
فَأَتَيْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ فَحَدَّثْتُهُ، فَقَالَ: هَذَا وَاللَّهِ هُوَ
الْحَدِيثُ، وَلَوْ كُنْتُ أَكَلَّمُهَا لِأَتَيْتُهَا حَتَّى أَشَافِهَا بِهِ
مُشَافَهَةً، قَالَ: قُلْتُ: لَوْ عَلِمْتُ أَنَّكَ لَا تُكَلِّمُهَا مَا
حَدَّثْتُكَ.

واته: سه‌عدی کوری هیشام ده‌لێت: خێزانکه‌م ته‌لاقدا - بو‌ نه‌وه‌ی خو‌ی
یه‌کلایی بکاته‌وه‌ بو‌ جیهادو تیکۆشان له‌رێی خوا - چووم بو‌ مه‌دینه‌ له‌و‌ی
پارچه‌یه‌ زه‌وی و زارم هه‌بوو بو‌ نه‌وه‌ی بیفرۆشم و به‌ پاره‌که‌ی چه‌ک و
که‌ره‌سه‌ی جه‌نگی و ولاخی سواری پێ بک‌رم و غه‌زای پێ بکه‌م، گه‌یشت‌م به‌
چه‌ند که‌سێ له‌یارانی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم وتیان: شه‌ش که‌س له‌
نێمه‌ ویستیان وابکه‌ن به‌لام پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم رێگه‌ی پێ نه‌دان و

نەهی لى کردن، فەرمووی: (لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ) ﴿الأحزاب: ۲۱﴾ واتە: سۆیند بەخوا بەراستی لە پیغەمبەری خوادا صلى الله عليه وسلم بۆ ئیوه هەیه سەر مەشقی و پیشەوایەتی چاک.

سەعدەدەلێت: چووم بۆ خزمەت ئیبنو عەباس رمزای خویان لى بى سەبارت بە چۆنیەتی نوێزی و متری پیغەمبەر صلى الله عليه وسلم لىم پرسى؟ وتى: رێگەت نیشان دەدم بۆلای زانترین کەس لەسەر رووی زەویدا بە نوێزی و متری پیغەمبەر صلى الله عليه وسلم، کە و تەمە رى بۆلای عانیشه رمزای خوی لى بى، چووم بۆلای حەکیمی کورى ئەفلەح داوام لى کرد بىت لەگەڵما بۆ خزمەت عانیشه، ئەویش نە یویست بىت، سۆیندم لى خوارد کە دەبى لە تەکمدا بىت، ئەویش هات، رۆشتین هەتا گەشتینە بەرمالی عانیشه، داواى مۆلەتی چوونە ژوورەمان کرد، عانیشه وتى: ئەو کێیه؟ وتم: حەکیمی کورى ئەفلەح، وتى: ئەى ئەو کێیه لەگەڵتا؟ وتم: سەعدى کورى هیشامە، وتى: هیشامى کورى عامر کە لە جەنگی بەردا کوزرا؟ حەکیم وتى: وتم: بەلى، عانیشه وتى: باشتین و چاکترین پیاو عامر بوو، وتى: وتم: ئەى دایکی باوەرداران پىم بلێ هەلس و کەوت و رهوشتی پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم چۆن بوو؟ وتى: ئایا تۆ قورنانت نەخویندوو؟ هەرچی لەقورناندا هاتوو سەبارت بە رهوشتی بەرز و ئادابی جوان و رهفتاری شیرین ئەو بەو شیومیه بوو، رهوشتی پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم رەنگدانەوێ نایەتەکانی قورنان بوو.

سەعد وتى: وتم: پىم بلێ شەونویزی پیغەمبەر صلى الله عليه وسلم چۆن بوو؟ وتى: ئایا تۆ نایەتی: (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ) نەخویندوو؟ وتى: وتم: بەلى، عانیشه وتى: دەى گاتى کە سەرمای ئەم سورمە دابەزى— خوی گەورە بەو نایەتە شەونویزی فەرز کرد - ، یارانى پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم

ئەومەندە بەپێوە مانەوہ لەشەونویژدا ھەتا قاچەکانیان ئاوسا، خوای گەورە کۆتایی سورمەتەکە ی ھەتا دوانزە مانگ لە ئاسمان گلدایەوہ، سەرمەنجام لەکۆتایی سورمەتەکەدا شەونویژ کہ لەپێشدا ھەرز بوو بوو بە سوننەت.

سەعد وتی: وتم: ئە ی دایکی باومرداران چۆنیەتی نوێژی وەتری پێغەمبەر مصلی اللہ علیہ وسلم بۆ باس بکە؟ وتی: ھەشت رکات نوێژی وەتری دەکرد، لەرکاتی ھەشتەمدا نەبێ لە ھیچ رکاتیکیاندا دانەئەنیشت بۆ تەحیات خویندن، لەپاشدا ھەلئەسایەوہ رکاتیکی تری دەکرد، لەرکاتی ھەشتەم و نۆیەمدا نەبێ لە ھیچ رکاتیکیاندا دانەئەنیشت بۆ تەحیات خویندن، لەرکاتی نۆیەمدا نەبێ لە ھیچ رکاتیکی تردا سەلامی نەئەدایەوہ، لەپاشدا بەدانیشتنەوہ دوو رکات نوێژی دەکرد، کہ ئەمە ھەمووی دەکاتە یانزە رکات ئە ی کۆری شیرینم!

کاتی کہ بەسالاجوو کەمێ گوشتی گرت ھەوت رکات نوێژی وەتری دەکرد، لەرکاتی شەشەم و ھەوتەمدا نەبێ لە ھیچ رکاتیکیاندا دانەئەنیشت بۆ تەحیات خویندن، لەرکاتی ھەوتەمدا نەبێ لە ھیچ رکاتیکی تردا سەلامی نەئەدایەوہ، لەپاشدا بەدانیشتنەوہ دوو رکات نوێژی دەکرد، کہ ئەمە ھەمووی دەکاتە نۆ رکات ئە ی کۆری شیرینم!

پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھیچ شەوێ ھەتا بەیانی بەتەواوی شەونویژی نەکردوہ، ھەرگیز لەشەوێکدا ھەموو قورئانی خەتم نەکردوہ، جگە لەمانگی رەمەزان ھیچ مانگیکی تر ھەموو مانگەکە بەرۆژوو نەبووہ، کہ نوێژی سوننەتی دەکرد ھەزی دەکرد بەردەوام بێت لەسەری، ئەگەر خەو زۆری بۆ بەھێنایە لەرۆژدا دوانزە رکاتی دەکرد، وتی: چوومەوہ بۆلای ئیبنو عەباس، قسەکانی عایشەم بۆ گێڕایەوہ، وتی: سویند بە خوا ئەم ھەرمودمیہ تەواوہ، ئەگەر قسەم لەگەڵ بکەردایەو ھاتوچۆم بکەردایە خۆم دەچووم بۆلای ھەتا ئەم ھەرمودمیہم لەدەمی خۆی ببیستایە، سەعد وتی: وتم: ئەگەر

نه‌مزانی قسه‌ی له‌گه‌ل ناكه‌ی و هاتوچو‌ی ناكه‌ی نه‌م فهرموده‌م بو
نه‌ده‌گیرایته‌وه.

۱۳۴۳ - (صحيح) عَنْ سَعِيدٍ عَنْ قَتَادَةَ، بِإِسْنَادِهِ نَحْوَهُ قَالَ: يُصَلِّي
ثَمَانِ رَكَعَاتٍ، لَا يَجْلِسُ فِيهِنَّ إِلَّا عِنْدَ الثَّامِنَةِ،
فَيَجْلِسُ فَيَذْكُرُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ يَدْعُو، ثُمَّ يُسَلِّمُ
تَسْلِيمًا يُسْمِعُنَا، ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ بَعْدَ
مَا يُسَلِّمُ، ثُمَّ يُصَلِّي رَكَعَةً، فَتِلْكَ إِحْدَى عَشْرَةَ رَكَعَةً،
يَا بُنَيَّ فَلَمَّا أَسْنَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَأَخَذَ اللَّحْمَ أُوتِرَ بِسَبْعٍ، وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ
بَعْدَ مَا يُسَلِّمُ، بِمَعْنَاهُ إِلَى: مُشَافَهَةٍ.

واته: سه‌عیدی کو‌ری قه‌تاده به هه‌مان سه‌نه‌د فهرموده‌ی پێشوی گیرایه‌وه،
سه‌عید وتی: هه‌شت رکات نو‌یژی وه‌تری ده‌کرد، له‌رکاتی هه‌شته‌مدا نه‌بی له
هیچ رکاتیکیاندا دانه‌نیشت بو ته‌حیات خو‌یندن، دانه‌نیشت له ته‌حیاتدا یادی
خوای ده‌کردو ده‌پارایه‌وه، له‌پاشدا سه‌لامی نه‌دایه‌وه نه‌وه‌نده‌م‌نگی
به‌رزنه‌کرده‌وه ئی‌مه نه‌مان بیست، ئینجا پاش نه‌وه‌ی که سه‌لامی نه‌دایه‌وه
به‌دانیشته‌وه دوو رکات نو‌یژی ده‌کرد، له‌پاشدا رکاتیکی تر نو‌یژی ده‌کرد، که
ئه‌مه هه‌مووی ده‌کاته یانزه رکات، ئه‌ی کو‌ری شیرینم! کاتی که به‌سالا‌چوو
که‌می گوشتی گرت جه‌وت رکات نو‌یژی وه‌تری ده‌کرد، پاش نه‌وه‌ی که سه‌لامی
دایه‌وه به‌دانیشته‌وه دوو رکات نو‌یژی ده‌کرد، راوی به هه‌مان مانا
فهرموده‌که‌ی به‌دریژی گیرایه‌وه هه‌تا کو‌تایی.

۱۳۴۴ - (صحیح) عَنْ مُحَمَّدُ بْنُ بَشْرٍ، حَدَّثَنَا سَعِيدٌ، بِهَذَا الْحَدِيثِ.
 قَالَ: يُسَلِّمُ تَسْلِيمًا يُسْمِعُنَا، كَمَا قَالَ: يَحْيَى بْنُ
 سَعِيدٍ.

واتہ: موحہ ممہدی کوری بېشر دلّیت: سہعید فہرمودہی پېشوی بو
 گیراینه وه، وتی: سہلامی دایه وه نه وهنده دهنگی بهر زده کرده وه نیمه ئه مان
 بیست، ههروهك یه حیای کوری سہعید گیرایه وه.

۱۳۴۵ - (صحیح) عَنْ سَعِيدٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ ابْنُ بَشَّارٍ، بَنَحْوِ
 حَدِيثِ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: وَيُسَلِّمُ تَسْلِيمَةً
 يُسْمِعُنَا.

واتہ: لہ سہعیده وه فہرمودہی پېشو هاتووه، ئیبنو بهششار فہرمودہی
 پېشوی وهك یه حیای کوری سہعید گیرایه وه، تہنہا نه وهنده نہبی وتی:
 (وَيُسَلِّمُ تَسْلِيمَةً يُسْمِعُنَا). پیتی(ة) ی بو (تَسْلِيمٍ) زیاد کرد، - له وانہیہ سہلامی
 به لای راستدا به دهنگی بهر زدا بیته وه، به لای چه پيشدا به دهنگی نرم - .

۱۳۴۶ - (صحیح دون الأربع رکعات، والمحفوظ عند عائشة ركعتان) عَنْ
 زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا سَأَلَتْ عَنْ
 صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَوْفِ
 اللَّيْلِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي جَمَاعَةٍ،
 ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى أَهْلِهِ فَيَرْكَعُ أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ، ثُمَّ يَأْوِي إِلَى

فِرَاشِهِ وَيَنَامُ، وَطَهْرُهُ مُغْطًى عِنْدَ رَأْسِهِ، وَسِوَاكَهُ
 مَوْضُوعٌ، حَتَّى يَبْعَثَهُ اللَّهُ سَاعَتَهُ الَّتِي يَبْعَثُهُ مِنْ
 اللَّيْلِ، فَيَتَسَوَّكُ وَيُسَبِّحُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُومُ إِلَى
 مُصَلَّاهُ، فَيُصَلِّي ثَمَانِ رَكَعَاتٍ، يَقْرَأُ فِيهِنَّ بِأَمِّ
 الْكِتَابِ، وَسُورَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ، وَمَا شَاءَ اللَّهُ، وَلَا يَقْعُدُ
 فِي شَيْءٍ مِنْهَا حَتَّى يَقْعُدَ فِي الثَّامِنَةِ، وَلَا يُسَلِّمُ
 وَيَقْرَأُ فِي التَّاسِعَةِ، ثُمَّ يَقْعُدُ فَيَدْعُو بِمَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ
 يَدْعُوهُ، وَيَسْأَلُهُ وَيَرْغَبُ إِلَيْهِ، وَيُسَلِّمُ تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً
 شَدِيدَةً، يَكَادُ يُوقِظُ أَهْلَ الْبَيْتِ مِنْ شِدَّةِ تَسْلِيمِهِ، ثُمَّ
 يَقْرَأُ وَهُوَ قَاعِدٌ بِأَمِّ الْكِتَابِ، وَيَرْكَعُ وَهُوَ قَاعِدٌ، ثُمَّ
 يَقْرَأُ الثَّانِيَةَ، فَيَرْكَعُ وَيَسْجُدُ وَهُوَ قَاعِدٌ، ثُمَّ يَدْعُو مَا
 شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَدْعُو، ثُمَّ يُسَلِّمُ وَيَنْصَرِفُ، فَلَمْ تَزَلْ تِلْكَ
 صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَنَ،
 فَنَقَصَ مِنَ التَّسْعِ ثِنْتَيْنِ، فَجَعَلَهَا إِلَى السَّتِّ وَالسَّبْعِ
 وَرَكَعَتَيْهِ وَهُوَ قَاعِدٌ، حَتَّى قُبِضَ عَلَى ذَلِكَ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: زوراردی کوری نهوفا دهلیت: سہارمت به شہونویژی پیغہمبہری خوا
 صلی اللہ علیہ وسلم لہ عانیسہ رمزای خوای لی بی پرسیار کرا؟ نهویش وتی:

پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی عیشای بە جەماعەت دەکرد، لەپاشدا دەگەڕایەووە بۆ ناو خانەوادەکەیی چوار رکات نوێژی دەکرد – ئەو‌هی کە چەسپاوە دوو رکاتی دەکرد نەك چوار رکات - ، ئینجا دەچوووە سەر جیگە خەوتنەکەیی و دەخەوت، ئاوی دەست‌نوێژەکەیی لە‌لای سەر‌یەووە دانە‌ناو، سیواگە‌کە‌شی لە نزیک‌یەووە، هەتا ئەو کاتەیی کە خوا خەبەری دە‌کردەووە لە‌شە‌ودا، کات‌ی کە خەبەری دەر‌بووەووە سیواکی دە‌کردو دەست‌نوێژی دە‌گرت، ئینجا هە‌ل‌ئە‌سا دە‌چوووە سەر جیگا نوێژەکەیی و هەشت رکات نوێژی دە‌کرد، لە‌هە‌موو رکات‌یک‌دا سورم‌تی فات‌یح‌ەو سورە‌ت‌یک‌ی تری دە‌خوین‌د، یان قورئانی زیاتر دە‌خوین‌د ئە‌و‌م‌ندی کە خ‌وای گە‌ورە بی‌ویست‌ایە، لە‌رکاتی هە‌ش‌ته‌م‌دا نە‌بی‌ی لە ه‌یج رکات‌یک‌یان‌دا دانە‌نە‌ن‌یشت بۆ تە‌ح‌یات خ‌وین‌د، لە‌رکاتی هە‌ش‌ته‌م‌دا سە‌لام‌ی ئە‌نە‌دایە‌ووە، بە‌ل‌کو هە‌ل‌ئە‌سایە‌ووە بۆ رکاتی نۆ‌یە‌م سورم‌تی فات‌یح‌ەو سورم‌ت‌یک‌ی تری دە‌خوین‌د، لە‌پاشدا دانە‌ن‌یشت بۆ تە‌ح‌یات خ‌وین‌د ئە‌و‌م‌ندی کە خ‌وای گە‌ورە بی‌ویست‌ایە دەر‌پار‌ایە‌ووە، دا‌وای ل‌ی دە‌کردو بە تاسە‌و دە‌گە‌ڕایە‌ووە بۆ‌ل‌ای، سە‌لام‌ی ئە‌نە‌دایە‌ووە ئە‌و‌م‌ندە دەر‌نگ‌ی بە‌رزئە‌ک‌ردە‌ووە خە‌ریک بوو خانە‌وادە‌کە‌یی خە‌بەرکاتە‌ووە، کات‌ی کە لە‌نوێژی وە‌تر دەر‌بووەووە بە‌دان‌یشتنە‌ووە دوو رکات نوێژی دە‌کرد سورم‌تی فات‌یح‌ەو سورم‌ت‌یک‌ی تری دە‌خوین‌د، هەر بە‌دان‌یشتنە‌ووە ر‌کو‌عی دەر‌برد دوو سە‌ج‌دە‌ی دەر‌برد، ئینجا بە هە‌مان ش‌ی‌و‌ە رکاتە‌کە‌یی تری دە‌کرد، لە‌پاشدا ئە‌و‌م‌ندی کە خ‌وای گە‌ورە بی‌ویست‌ایە دەر‌پار‌ایە‌ووە، ئینجا سە‌لام‌ی ئە‌نە‌دایە‌ووەو لە‌نوێژ دەر‌بووەووە و دە‌چوووە بۆ جیگە‌ی خەوتنە‌کە‌یی خ‌و‌ی، بە‌ردە‌وام پێ‌غه‌م‌بە‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بە‌م ش‌ی‌و‌ە‌ی شە‌و‌نوێژی دە‌کرد هە‌تا بە‌س‌ال‌ا‌چ‌وو گوشتی گ‌رت و کە‌م‌ی قە‌ل‌ە‌و بوو، دوو رکاتی ل‌ی کە‌م ک‌ردە‌ووە نۆ رکات شە‌و‌نوێژی دە‌کرد، لە‌پاشدا رکات‌یک‌ی تری دە‌کرد ئینجا بە‌ دان‌یشتنە‌ووە دوو رکاتی دە‌کرد، لە‌سەر ئە‌و ش‌ی‌و‌ە‌ی مایە‌ووە هە‌تا وە‌فاتی ک‌ردو لە‌دن‌یا دەر‌چوو.

۱۳۴۷ - (صحيح) عَنْ بَهْزُ بْنُ حَكِيمٍ، فَذَكَرَ هَذَا الْحَدِيثَ بِإِسْنَادِهِ، قَالَ: يُصَلِّي الْعِشَاءَ، ثُمَّ يَأْوِي إِلَى فِرَاشِهِ، لَمْ يَذْكُرِ الْأَرْبَعَ رَكَعَاتِ، وَسَاقَ الْحَدِيثَ، قَالَ فِيهِ: فَيُصَلِّي ثَمَانِي رَكَعَاتٍ يُسَوِّي بَيْنَهُنَّ فِي الْقِرَاءَةِ وَالرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ، وَلَا يَجْلِسُ فِي شَيْءٍ مِنْهُنَّ إِلَّا فِي الثَّامِنَةِ، فَإِنَّهُ كَانَ يَجْلِسُ، ثُمَّ يَقُومُ وَلَا يُسَلِّمُ فَيُصَلِّي رَكْعَةً يُوتِرُ بِهَا، ثُمَّ يُسَلِّمُ تَسْلِيمَةً يَرْفَعُ بِهَا صَوْتَهُ حَتَّى يُوقِظَنَا، ثُمَّ سَاقَ مَعْنَاهُ.

واته: له بههزی کوری چه کیمه وه فهرموده ی پېشو به هه مان سه نه د هاتووه، وتی: نو یژی عیشای به جه ماعه ت بو خه لکه که ده کرد، له پاشدا ده گه رایه وه بو سهر جیگه خه وتنه که ی و ده خه وت، باسی چوار رکات نو یژی نه کرد، جا فهرموده که ی گپرایه وه، تییدا وتی: هه شت رکات نو یژی ده کرد، قورئان خویندن و رکوع و سه جده کانیا ن وه ک یه ک بوون، له رکاتی هه شته مدا نه بی له هیج رکاتیکیاندا دانه نه نیش ت بو ته حیات خویندن، ئینجا له دانیشتنی رکاتی هه شته مدا سه لامی نه نه دایه وه به لکو هه لئه سایه وه رکاتیکی تر وهتری ده کرد، له پاشدا سه لامی نه دایه وه نه وه منده دهنگی به رزنه کرده وه هه تا خه بهری ده کردینه وه، جا راوی به هه مان مانا فهرموده که ی گپرایه وه.

١٣٤٨ - (صحيح إلا الأربع، والمحفوظ ركعتان كما تقدم) عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، أَنَّهَا سُئِلَتْ عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ الْعِشَاءَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى أَهْلِهِ فَيُصَلِّي أَرْبَعًا، ثُمَّ يَأْوِي إِلَى فِرَاشِهِ، ثُمَّ سَاقَ الْحَدِيثَ بِطَوِيلِهِ، وَلَمْ يَذْكُرْ: يُسَوِّي بَيْنَهُنَّ فِي الْقِرَاءَةِ وَالرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ، وَلَمْ يَذْكُرْ فِي التَّسْلِيمِ: حَتَّى يُوقِفَنَا.

واته: له عائيشه‌ی دایکی باوم‌پ‌دارانه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی هاتووه، که سه‌بارمت به شه‌ونویزی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پرس‌یاری لی کراوه؟ نه‌ویش وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نویزی عیشای به جه‌ماعه‌ت بو خه‌لکه‌که ده‌کرد، له‌پاشدا ده‌گه‌پرایه‌وه بو ماله‌وه چوار رکات نویزی ده‌کرد، ئینجا ده‌چووه سه‌ر جی‌گه خه‌وتنه‌که‌ی و ده‌خه‌وت، جا راوی به‌دریژی فهرموده‌که‌ی گ‌پ‌رایه‌وه، باسی نه‌وه‌ی نه‌کرد که: قورئان خویندن و رکوع و سه‌جده‌کانیان وه‌ک یه‌ک بوون، هه‌رومه‌ها باسی نه‌وه‌شی نه‌کرد که: سه‌لامی نه‌دایه‌وه نه‌ومنده‌ دمنگی به‌رزئه‌کردموه هه‌تا خه‌به‌ری ده‌کردینه‌وه.

١٣٤٩ - (صحيح) عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ زُرَّارَةَ بْنِ أَوْفَى، عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَلَيْسَ فِي تَمَامِ حَدِيثِهِمْ.

واته: له به‌هزی کوری چه‌کیمه‌وه، له‌زوراره‌ی کوری نه‌وفاوه، له سه‌عدی

کورې هیشامه وه، له عائیشه وه رهزای خوای لی بی فرموده دی پېشو هاتووه، به لام وهك فرموده گانی پېشو نیه بو ته واوی.

۱۳۵۰ - (حسن صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، يُوتِرُ بِسَبْعٍ - أَوْ كَمَا قَالَتْ - وَيُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ، وَرَكْعَتَيِ الْفَجْرِ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له شه ودا سیانزه رکات نویژی دهکرد، جهوت رکات نویژی ومتری دهکرد - یان وهك عائیشه وتی: - به دانیشننه وه دوو رکات نویژی دهکرد، له نیوان بانگ و قامه تدا دوو رکات نویژی سونه تی پیش به یانی دهکرد.

۱۳۵۱ - (حسن صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُوتِرُ بِتِسْعِ رَكَعَاتٍ، ثُمَّ أُوتِرَ بِسَبْعِ رَكَعَاتٍ، وَرَكَعَ رَكْعَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ بَعْدَ الْوُتْرِ يقرأ فِيهِمَا، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ فَرَكَعَ، ثُمَّ سَجَدَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَى هَذَيْنِ الْحَدِيثَيْنِ خَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْوَاسِطِيُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو مِثْلَهُ، قَالَ فِيهِ: قَالَ عَلْقَمَةُ بْنُ وَقَّاصٍ: يَا أُمَّتَاهُ! كَيْفَ كَانَ يُصَلِّي الرَّكْعَتَيْنِ؟ فَذَكَرَ مَعْنَاهُ.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم له‌شه‌ودا نو رکات نویژی ومتری ده‌کرد، له‌پاشدا حه‌وت رکات نویژی ومتری ده‌کرد، له‌دوای نویژی وه‌تر به‌دانیشته‌وه دوو رکات نویژی ده‌کرد قورئانی تیدا ده‌خویندن، نه‌گهر بیویستایه رکوع به‌ریت هه‌لئه‌سایه‌وه رکوعی دم‌برد، نینجا سه‌جده‌ی دم‌برد. نه‌بو داود ده‌لّیت: خالیدی کوری (عبد الله) (واسطی) و موحه‌مه‌دی کوری عه‌مر به هه‌مان شیوه دوو فهموده‌که‌ی پیشویان گیراوه‌ته‌وه، راوی له فهموده‌که‌یدا وتی: عه‌لقه‌مه‌ی کوری ومقاص وتی: نه‌ی دایه گیان! چو‌ن نه‌و دوو رکاته‌ی ده‌کرد. جا راوی به‌هه‌مان مانا فهموده‌که‌ی گیرایه‌وه.

۱۳۵۲ - (صحيح) عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ قَالَ: قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ فَدَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ فَقُلْتُ: أَخْبِرِينِي عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بِالنَّاسِ صَلَاةَ الْعِشَاءِ، ثُمَّ يَأْوِي إِلَى فِرَاشِهِ فَيَنَامُ، فَإِذَا كَانَ جَوْفُ اللَّيْلِ قَامَ إِلَى حَاجَتِهِ وَإِلَى طَهْوَرِهِ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَصَلَّى ثَمَانِ رَكَعَاتٍ يُخَيِّلُ إِلَيَّ أَنَّهُ يُسَوِّي بَيْنَهُنَّ فِي الْقِرَاءَةِ وَالرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ، ثُمَّ يُوتِرُ بِرُكْعَةٍ، ثُمَّ يُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ، ثُمَّ يَضَعُ جَنْبَهُ، فَرِيْمَا جَاءَ بِلَالٌ فَأَذَّنَهُ بِالصَّلَاةِ، ثُمَّ يُغْفِي، وَرِيْمَا شَكَّكَتُ أَغْفِي أَوْ لَا؟ حَتَّى يُؤْذِنَهُ بِالصَّلَاةِ، فَكَانَتْ تِلْكَ صَلَاتُهُ حَتَّى أَسَنَّ وَلَحِمَ فَذَكَرْتُ مِنْ لَحْمِهِ مَا شَاءَ اللَّهُ، وَسَاقَ الْحَدِيثَ.

واته: سەعدی کۆری هیشام دەئیت: چووم بۆ مەدینە لەوێ چووومە خزمەت عایشە رمزای خوای لێ بێ، پێم وت: باسی چۆنیەتی شەونویژی پێغەمبەرەم صلی اللہ علیہ وسلم بۆ بکە؟ ئەویش وتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەرنویژی نوێژی عیشای بە جەماعەت بۆ خەڵک دەکرد، لەپاشدا دەگەراییەوه بۆ سەر جێگە خەوتنەکە و دەخەوت، لە قوڵایی شەودا هەلنەسا دەستی بەناو دەگەیانداو دەستونویژی دەگرت، لەپاشدا دەچوو مەزگەوت هەشت رکات نوێژی دەکرد پێم وایە قورئان خویندن و رکوع و سەجدەکانیان وەک یەک بوون، ئینجا یەک رکات نوێژی وەتری دەکرد، لەپاشدا بەدانیشتنەوه دوو رکات نوێژی دەکرد، ئینجا لەسەر لای راستی رادەکش، هەندێ جار بیلال دەهات لەکاتی نوێژی بەیانی ئاگاداری دەکردەوه، لەپاشدا سەرخەویکی بۆ دەشکاند، هەندێ جار گومانەم هەبوو لەوەی کە سەرخەوی بۆ دەشکاند یان نا، هەتا ئاگاداریان دەکردەوه لەکاتی نوێژ، بەردەوام پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەم شیویمە شەونویژی دەکرد هەتا بەسالاچوو گوشتی گرت و کەمێ قەڵەو بوو. جا راوی فەرمودەکە گێڕایەوه.

١٣٥٢ م - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً يُوتِرُ مِنْهَا بِخَمْسٍ، لَا يَجْلِسُ فِي شَيْءٍ مِنَ الْخَمْسِ، حَتَّى يَجْلِسَ فِي الْآخِرَةِ فَيُسَلِّمَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَإِنَّمَا كَرَّرْتُ هَذَا الْحَدِيثَ "لَأَنَّهُمْ اضْطَرُّوا فِيهِ. ثُمَّ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَصْحَابُنَا لَا يَرَوْنَ الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْوُتْرِ.

واته: له عایشه‌وه رمزای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌شه‌ودا سیانزه رگات نویژی ده‌گرد، به پینج رگات نویژی ووتر کوتایی به شه‌ونویژ ده‌هینا، له هیچ رگاتیکیاندا دانه‌نه‌نیشت بۆ ته‌حیات خویندن، هه‌تا رگاتی کوتایی واته له رگاتی پینجه‌مدا دانه‌نه‌نیشت بۆ ته‌حیات خویندن جا سه‌لامی ده‌دایه‌وه. نه‌بو داود ده‌لیت: بۆیه‌ نه‌م فرموده‌م دووباره کرده‌وه چونکه فرموده‌ناسان رای جیاوازیان هه‌یه له‌سه‌ری. له‌پاشدا نه‌بو داود ده‌لیت: هاوه‌لانمان له فرموده‌ناسان دوو رگات نویژی دوی نویژی ووتریان نه‌گیراوه‌ته‌وه.

۱۳۵۳- (صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: أَنَّهُ رَقَدَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَرَأَاهُ اسْتَيْقَظَ فَتَسَوَّكَ وَتَوَضَّأَ وَهُوَ يَقُولُ: (إِنِّي فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) حَتَّى خَتَمَ السُّورَةَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ أَطَالَ فِيهِمَا الْقِيَامَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ، ثُمَّ إِنَّهُ انْصَرَفَ، فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ، ثُمَّ فَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: سِتَّ رَكَعَاتٍ، كُلُّ ذَلِكَ يَسْتَاكُ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَيَقْرَأُ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ، ثُمَّ أَوْتَرَ: - قَالَ: عُثْمَانُ: بِثَلَاثِ رَكَعَاتٍ، فَأَتَاهُ الْمُؤَذِّنُ، فَخَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ. وَقَالَ ابْنُ عِيسَى: ثُمَّ أَوْتَرَ، فَأَتَاهُ بِلَالٌ فَأَذَّنَهُ بِالصَّلَاةِ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ، فَصَلَّى رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ - . ثُمَّ اتَّفَقَا: وَهُوَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي

نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ خَلْفِي نُورًا،
وَأَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي
نُورًا، اللَّهُمَّ وَأَعْظِمْ لِي نُورًا)

واته: له ئیبنو عەباسەوێه رمزای خۆیاپان لێ بێ دەگێڕنەوێه، که شەوی له خزمەت پێغه‌مبەر دا صلی الله علیه وسلم ماوتەوێه لەمالی مەیمونە ی پوری که خێزانی پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم بوو، پێغه‌مبەری صلی الله علیه وسلم بینی هەستا بۆ شەونویژ سیواکی کردو دەست‌نویژی گرت، جا ئەم نایەتانه‌ی خۆیندەوێه: (إِنَّكَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَأَيِّتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ). آل عمران: ۱۹۰. واته: بە‌پاستی لەدرووست کردنی ئاسمانەکان و زهویدا و لەجیاوازی و گۆڕانی شەو و رۆژدا چەندەها بە‌لگە هەیه بۆ خاوەن ژیرییه‌کان... هەتا کۆتایی سورته‌که. لەپاشدا هەستا دوو رکات نویژی کرد درێژە دا بە قورئان خویندن و رکوع و سەجده‌کانیان، ئینجا لەنویژ بویه‌وێه گە‌پایه‌وێه بۆ جیگا‌که‌ی و خەوتەوێه هەتا پەرخ‌ی لێدا، لەپاشدا سێ جار بە‌م شیوه‌یه‌ی کرد: واته شەش رکاتی کرد بە‌م شیوه‌یه‌ی له‌هه‌موو جارەکاندا سیواکی ده‌کردو دەست‌نویژی ده‌گرت و دوو رکات نویژی ده‌کردو نایه‌ته‌کانی کۆتایی سورمه‌ی (آل عمران)ی ده‌خویند، ئینجا نویژی وه‌تری ده‌کرد، - (عثمان) وتی: سێ رکات نویژی وه‌تری ده‌کرد، بانگبێژ ده‌هات هه‌والی کاتی نویژی ده‌دا، ئه‌و‌کاته دهرده‌چوو بۆ نویژی جه‌ماعه‌تی به‌یانی، ئیبنو عیسا وتی: لەپاشدا نویژی وه‌تری ده‌کرد، کاتی که به‌یانی ده‌دا بیلال ده‌هات له‌کاتی نویژی به‌یانی ئاگاداری ده‌کردەوێه، ئینجا دهرده‌چوو بۆ نویژی جه‌ماعه‌تی به‌یانی، لەپاشدا (عثمان) و ئیبنو عیسا هه‌ماهه‌نگن: که ده‌یفه‌رموو: (په‌رومردگارا نوورو رووناکی بخه‌ره دڵمه‌وه، هه‌روه‌ها نوور بخه‌ره سه‌ر زوبانه‌م، نوور بخه‌ره بیستم،

نوور بخەرە چاومەو، له پشتمەو نوور بێ، له سەر مەو نوور بێ، له ژێر مەو نوور بێ، خودایە نووروم پێ ببەخشە.

۱۳۵۴ - (صحیح) عَنْ حُصَيْنٍ نَحْوَهُ قَالَ: (وَأَعْظَمُ لِي نُورًا)

واتە: له حوصەینەو فەرمودە پێشو بە هەمان شیوە هاتوو، بەلام: (اللَّهُمَّ وَأَعْظَمُ لِي نُورًا) بە (وَأَعْظَمُ لِي نُورًا) هاتوو، وشە: (اللَّهُمَّ) ی لەگەڵ نیە.

۱۳۵۵ - (ضعيف) عَنْ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَتُّ لَيْلَةً عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَنْظُرَ كَيْفَ يُصَلِّي، فَقَامَ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، قِيَامُهُ مِثْلُ رُكُوعِهِ، وَرُكُوعُهُ مِثْلُ سُجُودِهِ، ثُمَّ نَامَ، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ فَتَوَضَّأَ وَاسْتَنْنَ، ثُمَّ قَرَأَ بِخَمْسِ آيَاتٍ مِنْ آلِ عِمْرَانَ: (إِذَا فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ). فَلَمْ يَزَلْ يَفْعَلُ هَذَا حَتَّى صَلَّى عَشْرَ رَكَعَاتٍ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى سَجْدَةً وَاحِدَةً فَأَوْتَرَ بِهَا، وَنَادَى الْمُنَادِي عِنْدَ ذَلِكَ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ مَا سَكَتَ الْمُؤَذِّنُ، فَصَلَّى سَجْدَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ حَتَّى صَلَّى الصُّبْحَ.

واته: له (فضل)ی کورپی عه‌باسه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: شه‌وی له خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم مامه‌وه بو شه‌وی سه‌رنج بده‌م و بزانه‌م چون شه‌ونویژ ده‌کات، له‌خه‌و هه‌ستا ده‌ست‌نویژی گرت، له‌پاشدا دوو رکات نویژی کرد، به‌پیوه و مستانه‌که‌ی به‌ نه‌ندازه‌ی رکوعه‌که‌ی بوو، رکوعه‌که‌شی به‌ نه‌ندازه‌ی سه‌جده‌که‌ی بوو، ئینجا خه‌وته‌وه، له‌پاشدا هه‌ستایه‌وه ده‌ست‌نویژی گرت و سیواکی کرد، ئینجا پینج ئایه‌ت له‌ نایه‌ته‌کانی کو‌تایی سورمه‌ی (آل عمران)ی خوینده‌وه: (إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ...). به‌رده‌وام به‌م شیومه‌ی ده‌کرد هه‌تا ده رکات نویژی کرد، ئینجا هه‌ستایه‌وه یه‌ک رکات نویژی و متری کرد، له‌وکاته‌دا بانگی‌ژ بانگی به‌یانی دا، دوا‌ی شه‌وی که بانگی‌ژ له‌بانگه‌که‌ی بویه‌وه پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا دوو رکات نویژی سوکه‌له‌ی کرد، له‌پاشدا دانیه‌شت هه‌تا نویژی به‌یانی کرد.

۱۳۵۶ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَتُّ عِنْدَ خَالَتِي مَيْمُونَةَ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ مَا أُمْسَى، فَقَالَ: (أَصَلَّى الْغُلَامُ؟) قَالُوا: نَعَمْ. فَاضْطَجَعَ حَتَّى إِذَا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ قَامَ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ صَلَّى سَبْعًا أَوْ خَمْسًا، أَوْ تَرَ بِهِنَّ، لَمْ يُسَلِّمْ إِلَّا فِي آخِرِهِنَّ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی هاتوو، که وتویه‌تی: شه‌ویک له‌مال مه‌یمونه‌ی پورم مامه‌وه - که خیرانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه

وسلم بوو — له دواى ئیواره پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم هاته وه،
فرمودی: (نهم غولامه واته ئیبنو عهباس نویژی کردوه؟). وتیان: به ئی،
له سهر جیگا که ی راکشا هه تا نه وهنده ی خواى گه وړه ویستی له سهر بیت
له شه وگار تیپه ری نه وکاته هه ستا ده ست نویژی گرت، له پاشدا هه وت یان هه شت
رکات نویژی ومتری کرد، هه تا رکاتی کو تایی سهلامی نه دایه وه.

۱۳۵۷ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَتُّ فِي بَيْتِ خَالَتِي مَيْمُونَةَ
بِنْتِ الْحَارِثِ، فَصَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
الْعِشَاءَ، ثُمَّ جَاءَ فَصَلَّى أَرْبَعًا، ثُمَّ نَامَ، ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي،
فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ، فَأَدَارَنِي فَأَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَصَلَّى
خَمْسًا، ثُمَّ نَامَ حَتَّى سَمِعْتُ غَطِيطَهُ - أَوْ خَطِيطَهُ - ثُمَّ
قَامَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الْغَدَاةَ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رمزای خویان لی بی هاتوه، که وتویه تی: شه ویک
له مائی پورم مهیمونه ی کچی (حارث) مامه وه، پیغه مبهري خوا صلى الله عليه
وسلم نویژی عیشای کرد، له پاشدا هاته وه چوار رکات نویژی کرد، ئینجا
خه وت، له پاشدا هه ستایه وه نویژی کرد، منیش هه ستام ده ست نویژم گرت و
له لای چه پیه وه وه ستام، نه ویش به دهستی راستی له پستی خویه وه هینامیه لای
راستی خویه وه و پینج رکات نویژی کرد، ئینجا خه وته وه گویم له پر خه ی بوو،
له پاشدا هه ستایه وه دوو رکات نویژی - سونه تی پیش به یانی - کرد، ئینجا
دهر چوو بو مزگه وت نویژی به یانی کرد.

۱۳۵۸ - (صحیح) عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ حَدَّثَهُ - فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ - قَالَ: فَقَامَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ، حَتَّى صَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ، ثُمَّ أَوْتَرَ بِخَمْسٍ وَلَمْ يَجْلِسْ بَيْنَهُنَّ.

واته: له سه‌عیدی کوری جوبه‌یره‌وه هاتوو، که ئیبنو عباس رمزای خویان لی به‌سهراتی پیشوی بو گیراومته‌وه، وتی: هه‌ستا دوو رکات دوو رکات نویژی کرد هه‌تا هه‌شت رکات، له‌پاشدا پینج رکات نویژی ومتری کرد دانه‌نیشت بو ته‌حیات خویندن هه‌تا رکاتی پینجه‌م.

۱۳۵۹ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً بِرَكَعَتَيْهِ قَبْلَ الصُّبْحِ، يُصَلِّي سِتًّا مَثْنِي مَثْنِي، وَيُوتِرُ بِخَمْسٍ لَا يَقْعُدُ بَيْنَهُنَّ إِلَّا فِي آخِرِهِنَّ.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به دوو رکات سونه‌ته‌که‌ی پیش نویژی به‌یانیه‌وه سیانزه رکات شه‌ونویژی ده‌کرد، دوو رکات دوو رکات شه‌ش رکاتی ده‌کرد، له‌پاشدا پینج رکات نویژی ومتری کرد دانه‌نه‌نیشت بو ته‌حیات خویندن هه‌تا رکاتی پینجه‌م.

۱۳۶۰ - (صحيح) عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً بِرَكْعَتَيِ الْفَجْرِ.

واته: له عوروده هاتووه، كه عائشه رمزای خواى لى بى بوى گيراوتهوه، وتويهتى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم به دوو ركات سوننه ته كهى پيش نويزى به يانيه وه سيانزه ركات شه ونويزى ده كرد.

۱۳۶۱ - (صحيح دون قوله بين الأذنين، والمحفوظ بعد الوتر) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الْعِشَاءَ، ثُمَّ صَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ قَائِمًا، وَرَكَعَتَيْنِ بَيْنَ الْأُذُنَيْنِ، وَلَمْ يَكُنْ يَدْعُهُمَا. قَالَ جَعْفَرُ بْنُ مُسَافِرٍ فِي حَدِيثِهِ: وَرَكَعَتَيْنِ جَالِسًا بَيْنَ الْأُذُنَيْنِ، زَادَ: جَالِسًا.

واته: له عائشه وه رمزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نويزى عيشاي كرد، له پاشدا به پيوه ههشت ركات نويزى كرد، له نيوان بانگى به ياني و قامه ته كهيدا دوو ركات نويزى كرد، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ههركيز تهركى نه وه دوو ركاته ي نيوان بانگ و قامه تي نه ده كرد. جه عفهري كورپ موسافير له فهرموده كهيدا وتى: له نيوان بانگى به ياني و قامه تدا به دانيشتنه وه دوو ركات نويزى ده كرد، جه عفهري وشه ي دانيشتنى بو زياد كرد.

۱۳۶۲ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: بِكَمْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوتِرُ؟ قَالَتْ: كَانَ يُوتِرُ بِأَرْبَعٍ وَثَلَاثٍ، وَسِتٍّ وَثَلَاثٍ، وَثَمَانٍ وَثَلَاثٍ، وَعَشْرٍ وَثَلَاثٍ، وَلَمْ يَكُنْ يُوتِرُ بِأَنْقَصَ مِنْ سَبْعٍ، وَلَا بِأَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِ عَشْرَةٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: زَادَ أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ: وَلَمْ يَكُنْ يُوتِرُ بِرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ. قُلْتُ: مَا يُوتِرُ؟ قَالَتْ: لَمْ يَكُنْ يَدْعُ ذَلِكَ. وَلَمْ يَذْكُرْ أَحْمَدُ: وَسِتٍّ وَثَلَاثٍ.

واتہ: (عبد اللہ) ی کوری نہبو قہیس دہلّیت: بہ عائیشہم رمزای خوائ لی بی وت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چہند رکات شہونویژی دہکردو بہ چہند رکات نویژی ومتر کوتایی بی دہینا؟ وتی: چوار رکات شہونویژ و سی رکات نویژی ومتری دہکرد، شہش رکات شہونویژ و سی رکات نویژی ومتری دہکرد، ہہشت رکات شہونویژ و سی رکات نویژی ومتری دہکرد، دہ رکات شہونویژ و سی رکات نویژی ومتری دہکرد، چوار رکات شہونویژ و سی رکات نویژی ومتری دہکرد، بہہرحال لہحہوت رکات کہمتری نہ دہکردو، لہسیانزہ رکاتیش زیاتری نہدہکرد، نہبو داود دہلّیت: نہحمہدی کوری صالح نہمہی بو زیاد کرد: پیش نہوہی بانگی بہ یانی بدات نویژی ومتری دہکرد بہلکو پیش نہوکاتہ نویژی ومتری دہکرد، وتم: (وَلَمْ يَكُنْ يُوتِرُ بِرَكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ) مانای چیبہ؟ عائیشہ وتی: پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم ہہرگیز تہرکی نہو کارہی نہدہکرد.

١٣٦٣ - (ضعيف) عَنِ الْأَسْوَدِ بْنِ يَزِيدَ، أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى عَائِشَةَ فَسَأَلَهَا عَنْ صَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللَّيْلِ؟ فَقَالَتْ: كَانَ يُصَلِّي ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً مِنَ اللَّيْلِ، ثُمَّ إِنَّهُ صَلَّى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، وَتَرَكَ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ قُبِضَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ قُبِضَ وَهُوَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ تِسْعَ رَكْعَاتٍ، وَكَانَ آخِرَ صَلَاتِهِ مِنَ اللَّيْلِ الْوُتْرَ.

واته: له ئهسوهدى كورى يهزیدهوه هاتوو، كه چوووته خزمهت عایشه رمزای خوای لى بى سهبارهت به شهونویژی پیغهمبهرى خوا صلى الله عليه وسلم پرسىارى لى كردوه؟ ئهويش وتى: پیغهمبهر صلى الله عليه وسلم لهشهودا سیانزه ركات نوژی دهکرد، لهپاشدا یانزه ركاتى دهکرد - لهوانهیه ئهوه دوو ركاتى تهرک کردبى كه به دانىشتنهوه دهیكرد - ، دوو ركاتى تریشى تهرک کرد - لهگهڵ ئهوه دوو ركاتى كه به دانىشتنهوه دهیكرد - ، ئیتر ههتا ئهوكاتهى كه له دنیا دهرچوو لهشهودا نو ركات شهونویژی دهکرد، به نوژی ومتر كۆتایی به شهونویژ دههینا.

١٣٦٤ - (صحيح) عَنْ مَخْرَمَةَ بْنِ سُلَيْمَانَ، أَنَّ كُرَيْبًا مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ أَخْبَرَهُ أَنَّهُ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللَّيْلِ؟ قَالَ: بَتُّ عِنْدَهُ لَيْلَةً وَهُوَ عِنْدَ مَيْمُونَةَ، فَنَامَ حَتَّى إِذَا ذَهَبَ

ثُلُثُ اللَّيْلِ أَوْ نِصْفُهُ اسْتَيْقَظَ، فَقَامَ إِلَى شَنْ فِيهِ مَاءٌ،
 فَتَوَضَّأَ، وَتَوَضَّأَتْ مَعَهُ، ثُمَّ قَامَ فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ عَلَى
 يَسَارِهِ، فَجَعَلَنِي عَلَى يَمِينِهِ، ثُمَّ وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رَأْسِي
 كَأَنَّهُ يَمَسُّ أُذُنِي، كَأَنَّهُ يُوقِظُنِي، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ
 خَفِيفَتَيْنِ، قُلْتُ: فَقَرَأَ فِيهِمَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ،
 ثُمَّ سَلَّمَ، ثُمَّ صَلَّى حَتَّى صَلَّى إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً
 بِالْوُتْرِ، ثُمَّ نَامَ، فَأَتَاهُ بِلَالٌ فَقَالَ: الصَّلَاةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ،
 فَقَامَ فَرَكَعَ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ صَلَّى لِلنَّاسِ.

واته: له مه‌خه‌مه‌ی کوری سوله‌ی‌مانه‌وه هاتوو، که کورمییی خزمه‌تکاری
 ئیبنو عه‌باس ره‌زای خوایان لی بی بۆی گیراومه‌وه، وتویه‌تی: سه‌بارمه‌تی به
 چۆنیه‌تی شه‌نویژی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له ئیبنو عه‌باسم
 ره‌زای خوایان لی بی پرسى: ئیبنو عه‌باس وتی: شه‌ویک له‌مالی مه‌یمونه‌ی
 پورم له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم مامه‌وه، خه‌وت هه‌تا سییه‌کی
 دواپی شه‌و یان نیوه‌ی شه‌و تیپه‌ری ئه‌وکاته هه‌ستا له‌خه‌و، هه‌ستا چوو له‌ی
 کونه‌یه یان جه‌ومنه‌یه که ئاوی تیدا بوو ده‌ستنویژی گرت، منیش له‌گه‌لی
 ده‌ستنویژم گرت، له‌پاشدا هه‌ستا بۆ نویژکردن، منیش هه‌ستام له‌لای چه‌پیه‌وه
 وه‌ستام، خستمیه له‌ی راستی خۆیه‌وه، ده‌ستی هی‌نا به‌ سه‌رم گو‌یچگه‌مدا وه‌ک
 ئه‌وه‌ی که بیه‌ویت خه‌به‌رم کاته‌وه - پی ده‌جیت ئیبنو عه‌باس خه‌والو بوبیت
 بۆیه وای لی کردوه خه‌و به‌ری بدات - ، جا پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم
 خیرا دوو رکات نویژی کرد، وتم: ئایا له‌هه‌ردوو رکاته‌که‌دا سوره‌تی فاتیه‌ی
 خویند، ئینجا سه‌لامی دایه‌وه، له‌پاشدا نویژی کرد هه‌تا یانزه رکات نویژی کرد

به نویژی و متره‌وه، ئینجا خه‌وته‌وه، بیلال هات وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم گاتی نویژه، هه‌ستا دوو رکات نویژی کرد، له‌پاشدا به‌رنویژی نویژی به‌یانی کرد بو خه‌لکه‌که.

۱۳۶۵ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَتُّ عِنْدَ خَالَتِي مَيْمُونَةَ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ، فَصَلَّى ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً، مِنْهَا رَكْعَتَا الْفَجْرِ، حَزَرْتُ قِيَامَهُ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ يَقْدِرُ: (يَأْتِيَا الْمُرْمَلُ). لَمْ يَقُلْ نُوحٍ: مِنْهَا رَكْعَتَا الْفَجْرِ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوايان لی بی هاتووه، که وتویه‌تی: شه‌ویک له‌مالی مه‌یمونه‌ی پورم مامه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا بو شه‌ونویژ، سیانزه رکات نویژی کرد له‌گه‌ل دوو رکات سونه‌ته‌که‌ی پیش نویژی به‌یانی، مه‌زمنده (ته‌خمین) ی به‌ پیوه راوه‌ستانه‌که‌یم کرد له‌هه‌موو رکاتی‌که‌دا به‌ئه‌ندازه‌ی خویندنی سوره‌تی: (يَأْتِيَا الْمُرْمَلُ). ده‌بوو، راوی فرموده‌که نوح نه‌یوت: له‌گه‌ل دوو رکات سونه‌ته‌که‌ی پیش نویژی به‌یانی.

۱۳۶۶ - (صحیح) عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: لَأُرْمَقَنَّ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّيْلَةَ. قَالَ: فَتَوَسَّدْتُ عَتَبَتَهُ - أَوْ فُسْطَاطَهُ - فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ صَلَّى

رَكْعَتَيْنِ طَوِيلَتَيْنِ طَوِيلَتَيْنِ، ثُمَّ صَلَّى
رَكْعَتَيْنِ وَهُمَا دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ
دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ دُونَ اللَّتَيْنِ
قَبْلَهُمَا، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ دُونَ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، ثُمَّ
أَوْتَرَ، فَذَلِكَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً.

واته: زمیدی کوری خالیدی جوهه‌نی وتی: وتم نه‌بی نه‌م شهو سهرنجی
شه‌نوویژی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بدهم، زمید وتی: سهرم کرده
بهر دهرگا‌که‌ی یان خه‌یمه‌که‌ی، جا سهرنجمدا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
وسلم دوو رکات نویژی سوکه‌له‌ی کرد، له‌پاشدا دوو رکات نویژی دریژ دریژ
دریژی کرد، ئینجا دوو رکات نویژی کرد کورت تر له‌دوو رکاته‌که‌ی پیشو،
له‌پاشدا دوو رکات نویژی تری کرد کورت تر له‌دوو رکاته‌که‌ی پیشو، له‌پاشدا
دوو رکات نویژی تری کرد کورت تر له‌دوو رکاته‌که‌ی پیشو، ئینجا دوو رکات
نویژی تری کرد کورت تر له‌دوو رکاته‌که‌ی پیشو، له‌پاشدا نویژی ومتری کرد،
که نه‌مه‌ش هه‌مووی ده‌کاته سیانزه رکات.

۱۳۶۷ - (صحيح) عَنْ كُرَيْبِ مَوْلَى ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ
عَبَّاسٍ أَخْبَرَهُ: أَنَّهُ بَاتَ عِنْدَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهِيَ خَالَتُهُ، قَالَ: فَاضْطَجَعْتُ فِي
عَرْضِ الْوِسَادَةِ وَاضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ وَأَهْلُهُ فِي طَوْلِهَا، فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا انْتَصَفَ اللَّيْلُ، أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ، أَوْ
بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ، ثُمَّ اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَجَلَسَ يَمْسَحُ النَّوْمَ عَن وَجْهِ يَدِهِ، ثُمَّ قَرَأَ
الْعَشْرَ الْآيَاتِ الْخَوَاتِمَ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ، ثُمَّ قَامَ
إِلَى شَنْ مُعَلَّقَةٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهَا فَأَحْسَنَ وُضْوءَهُ، ثُمَّ قَامَ
يُصَلِّي، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَقُمْتُ فَصَنَعْتُ مِثْلَ مَا صَنَعَ،
ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ، فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى رَأْسِي فَأَخَذَ بِأُذُنِي
يَفْتِلُهَا، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ
رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ. قَالَ الْقَعْنَبِيُّ: سِتَّ
مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَوْتَرَ، ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى جَاءَهُ الْمُؤَدَّنُ، فَقَامَ
فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ.

واته: له کوردی خزمه‌تکاری ئیبنو عەباسەووە رەزای خوایان لێ بێ
هاتوو، کە (عبد الله) کوری عەباس بوێ گێراووتەووە، شەویەک لەمالی
مەیمونە پوری ماووتەووە کە خێزانی پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم
بوو، ئیبنو عەباس وتی: لەسەر باری پانی فەرشیەک راکشام، پێغەمبەری خوا
صلی الله علیه وسلم و مەیمونە خێزانیشی لەسەر باری درێژی فەرشەکە لێی
راکشان، پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم خەوت هەتا نیوەی شەو یان
کەمی پێشتر، یا کەمی دوا نیوەی شەو، لەپاشدا پێغەمبەری خوا صلی الله
علیه وسلم هەستا لەخەو دانیشتی دەستی هێنا بە دەم و چاویدا بو ئەوێ خەو

بهري بدات، له پاشدا ده نايهت له كوټايي سورمه تي (آل عمران) ي خویند، ئينجا ههستا چوو له جهمونه يه كي هه لواسراو كه ناوي تيدا بوو دهست نويزيكي به ته واوي به جواني لي گرت، جا ههستا نويزي كرد، (عبد الله) ي كوري عهباس وتي: منيش ههستام نهو چي كرد نهوهم كرد، رۆشتم له ته نيشته وه وهستام، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم دهستي راستي له سهر سهرم داناو له پشته وه هيناميه لاي راستي خويه وه دهستي هينا به گوچكه مدا - بو نهوه ي ورياي بكاته وه - ، له پاشدا دوو ركات دوو ركات دوانزه ركات نويزي كرد، راوي فهرموده كه قه عنه بي وتي: شهش جار، ئينجا نويزي وه تري كرد، ئينجا راكشايه وه ههتا بانگ بيژ هات له كاتي نويزي به ياني ناگاداري كرده وه، نهو كاته خيرا ههستا دوو ركات سونه تي پيش نويزي به ياني كرد، له پاشدا دمرچوو بو مزگه وت بهر نويزي كرد بو خه لكه كه.

باسي نهوه ي فهرماني پيكراره له

ميانه رهوي له شه ونويزدا.

۳۱۷ - باب ما يُؤْمَرُ بِهِ مِنَ الْقَصْدِ فِي

الصَّلَاةِ.

۱۳۶۸ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اَكْلُفُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تُطِيقُونَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ حَتَّى تَمَلُّوا، وَإِنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ وَإِنْ قَلَّ). وَكَانَ إِذَا عَمِلَ عَمَلًا أَثْبَتَهُ.

واته: له عائیشهوه رمزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووێهتی: (کارو کردموهیه بکهن که له توانا تاندا بئی و بهردهوام بن له سهری، چونکه خوای گهوره ماندو نابئی له وەرگرتنی کردموه کانتان و پاداشت دانه و هتان ههتا ئیوه ماندو بیزار نه بن، خوشه و یسترن کارو کردموه له لای خوای گهوره بهردهوامترینیانه با که میش بیئت). - چونکه کارو کردموه کهم و بهردهوام خوشه و یستره له لای خوا له کارو کردموه ی زۆر و بهردهوام نه بوون له سهری - پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه گهر کارو کردموه کی بکر دایه به پیکو پیکي دهیکردو بهردهوام دهبوو له سهری.

۱۳۶۹ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ إِلَى عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ، فَجَاءَهُ، فَقَالَ: (يَا عُثْمَانُ، أَرَغِبْتَ عَنْ سُنَّتِي؟) قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَكِنْ سُنَّتَكَ أَطْلُبُ، قَالَ: (فَإِنِّي أَنَامُ وَأُصَلِّي، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأَنْكِحُ النِّسَاءَ، فَاتَّقِ اللَّهَ يَا عُثْمَانُ، فَإِنَّ لَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِيْضَيْفِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَصُمْ وَأُفْطِرْ وَصَلِّ وَتَمَّ)

واته: له عائیشهوه رمزای خوای لی بئی دهگیرنهوه، که (عثمان) ی کوری (مظعون) خوی یه کلاهی کردبووه بو پهرستش، بۆیه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی به دوايا، کاتی که هات، پئی فەرموو: (ئه ی عثمان) نه وه پشت هه لده کهیت له سوننه تی من ؟). (عثمان) وتی: نه خیر سویند به خوا پشت له سوننه تی تو هه لئا کهم ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به لکو

شوی‌نکه‌وتنی سونه‌تی تۆم مه‌به‌سته، فهرمووی: (سونه‌تی من ئه‌ومیه هه‌ندی له‌شه‌و ده‌خه‌وم و هه‌ندی شه‌ویش شه‌ونویژ ده‌که‌م، هه‌ندی رۆژ هه‌یه به‌رۆژوو دهم و هه‌ندی رۆژیش هه‌یه به‌رۆژوو نابم و دهمشکینم، ژنیش ده‌هینم، له‌خوا بترسه ئه‌ی (عثمان) خیزانه‌که‌ت حه‌قی له‌سه‌رته، میوانه‌که‌ت حه‌قی له‌سه‌رته، نه‌فست حه‌قی له‌سه‌رته - هه‌قی خیزان و میوان و نه‌فسی خۆت مه‌فه‌وتینه‌و حه‌قی هه‌موو خاوه‌ن حه‌قی بده - ، هه‌ندی رۆژ به‌رۆژووبه هه‌ندی رۆژ هه‌یه به‌رۆژوو مه‌به‌و بيشکینه، هه‌ندی له‌شه‌و بخه‌وه‌و هه‌ندی له‌شه‌ویش نویژ بکه‌.

١٣٧٠ - (صحيح) عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ كَيْفَ كَانَ عَمَلُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ هَلْ كَانَ يَخْصُ شَيْئًا مِنَ الْأَيَّامِ؟ قَالَتْ: لَا، كَانَ كُلُّ عَمَلِهِ دِيمَةً، وَأَيْكُمْ يَسْتَطِيعُ مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَطِيعُ.

واته: عه‌لقه‌مه ده‌ئیت: له عایشه‌م رمزای خوای لی بئ پرسى؟ که ئایا کارو کرده‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم چۆن بوو؟ ئایا هه‌ندی رۆژی تايبه‌ت کردبوو بۆ کارى چاکه‌؟ وتى: نه‌خیر، به‌ئکو کارو کرده‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم هه‌میشه‌یى و به‌رده‌وام بوو، به‌لام نه‌وه‌ی له‌توانای پێغه‌مبه‌ری خوادا صلى الله عليه وسلم هه‌یه که‌ی له‌توانای ئیوه‌دا هه‌یه.

کۆیاسه‌کانی مانگی رهمه‌زان.

تفریع لأبواب شهر رمضان.

باسی هه‌ستان بو شه‌ونویژ له مانگی
رهمه‌زاندا.

۳۱۸ - باب فی قیام شهر رمضان.

۱۳۷۱ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرْغَبُ فِي قِيَامِ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَأْمُرَهُمْ بِعَزِيمَةٍ، ثُمَّ يَقُولُ: (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) فَتُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ، ثُمَّ كَانَ الْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ فِي خِلَافَةِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَدْرًا مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَا رَوَاهُ عُقَيْلٌ وَيُونُسُ وَأَبُو أُوَيْسٍ: (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ) وَرَوَى عُقَيْلٌ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَقَامَهُ)

واتە: لە ئەبو ھورەیرە دەگێڕنەوە، کە وتویەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم یارانی ھاندەدا لەسەر شەونویژی شەوانی رەمەزان بەلام جەختی لێ نەکردن، لەپاشدا فەرمووی: (ھەر کەسێک رەمەزان شەونویژ بکات بە ئیمانەوہ لەبەر رەزامەندی خۆی گەورەو بەھیوای پاداشتی پەرورەدگاری بێت لەسەر ئەو کارە، خوا لە گوناھەکانی رابردووی خوش دەبێت). - راوی فەرمودەکە زوھری دەئیت: - ئێتر ھەتا پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەدنیا دەرچوو ئەم کارە ھەر بەم شیوەیە بوو - واتە خەڵک وەک ئیستا نوێژی تەراویحیان لەمزگەوتدا بە کۆمەڵ ئەنجام نەئەدا - ، لەپاشدا لەسەردەمی خەلافەتی پێشەوا ئەبو بەکر دا رەزای خۆی لێ بێ ئەم کارە ھەر بەم شیوەیە بوو، لەسەرەتای خەلافەتی پێشەوا عومەریشدا رەزای خۆی لێ بێ ئەم کارە ھەر بەم شیوەیە بوو - ، ئەبو داود دەئیت: عوقەیل و یونس و ئەبو ئومیس فەرمودە پێشویان بە ھەمان شیوە بە: (مَنْ قَامَ رَمَضَانَ...) گێراوتەوہ، ھەروەھا عوقەیل بەم شیوەیە گێرایەوہ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَقَامَهُ...). واتە: ھەر کەسێک رەمەزان بە رۆژوو بێت بە ئیمانەوہ و شەونویژ بکات....

۱۳۷۲ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)

واتە: ئەبو ھورەیرە فەرمودەکە بەرزکردووە ھەتا گەیاندیەوہ بە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کە فەرموویەتی: (ھەر کەسێک رەمەزان بە رۆژوو بێت بە ئیمانەوہ لەبەر رەزامەندی خۆی گەورە و بەھیوای پاداشتی پەرورەدگاری بێت لەسەر ئەو کارە، خوا لە گوناھەکانی رابردووی خوش

دمبیت، وه ههر که سیک به ئیمان‌هوه شه‌وانی (قذر) به شه‌نوویژ زیندوبکاته‌وه له‌بهر رمزانه‌ندی خ‌وای گه‌وره و به‌هی‌وای پاداشتی په‌روم‌ردگاری بیت له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ی، خوا له گونا‌هه‌کانی رابردوی خوش دهمبیت).

۱۳۷۳ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ، فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ نَاسٌ، ثُمَّ صَلَّى مِنَ الْقَابِلَةِ فَكَثُرَ النَّاسُ، ثُمَّ اجْتَمَعُوا مِنَ اللَّيْلَةِ الثَّلَاثَةِ، فَلَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ: (قَدْ رَأَيْتُ الَّذِي صَنَعْتُمْ، فَلَمْ يَمْنَعْنِي مِنَ الْخُرُوجِ إِلَيْكُمْ، إِلَّا أَنِّي خَشِيتُ أَنْ يُفْرَضَ عَلَيْكُمْ) وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ.

واته: له عائیشه‌ی خ‌یزانی پ‌یغه‌مبه‌روهه صلى الله عليه وسلم ده‌گ‌یرنه‌وه، که وتویه‌تی: شه‌وی پ‌یغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم له‌مزگه‌وت ده‌ستی کرد به نو‌یژی ته‌راویح، چه‌ند که‌سی ئیقتیدایان پ‌یکردو له‌دوایه‌وه به‌کۆمه‌ل نو‌یژیان کرد، ئینجا بۆ شه‌وی دواتر خه‌لکه‌که زۆربوون و پ‌یغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم به‌رنو‌یژی نو‌یژی ته‌راویحی بۆکردن، ئینجا بۆ شه‌وی س‌ییه‌م خه‌لک‌یک‌ی زۆرت‌ر له‌مزگه‌وت کۆبوونه‌وه به‌لام پ‌یغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم له‌مال نه‌هاته‌دمره‌وه بۆ ناویان به‌رنو‌یژیان بۆ بکات، کاتی که رۆژبویه‌وه فەرمووی: (ب‌یگومان زانیم له‌مزگه‌وت‌دا کۆبونه‌ته‌وه بۆئه‌وه‌ی به‌رنو‌یژی نو‌یژی ته‌راویح‌تان بۆ بکه‌م، ه‌یچ ش‌تی ر‌یگری نه‌وه‌ی ل‌ی نه‌کردم که ب‌یم بۆ ناوتان،

تهنها نهوه نهبیټ که نهترسام لهسهرتان فهرز بیټ - و لهسهرتان فهرس و گران بیټ -). عائیشه وتی: نه بهسهراته لهمانگی رهمهزاندا بوو.

۱۳۷۴ - (حسن صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ يُصَلُّونَ فِي الْمَسْجِدِ فِي رَمَضَانَ أَوْزَاعًا، فَأَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضَرَبْتُ لَهُ حَصِيرًا فَصَلَّى عَلَيْهِ - بِهَذِهِ الْقِصَّةِ - قَالَتْ فِيهِ: قَالَ:- (و) تَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (أَيُّهَا النَّاسُ، أَمَا وَاللَّهِ مَا بَتُّ لَيْلَتِي هَذِهِ بِحَمْدِ اللَّهِ غَافِلًا، وَلَا خَفِيَ عَلَيَّ مَكَانُكُمْ)

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: خه لک له مانگی رهمهزاندا لهمزگهوت بهجیا جیا نویژی تهراوحيان دهکرد، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پیکردم ههسیریکی بو راخهم، منیش ههسیریکم بو راخست و نویژی لهسهر کرد - جا عائیشه بهسهرهاتی پیشوی گیرایهوه - له فهرمودهکهیدا وتی: پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهی خه لکینه، سویند به خوای گهوره نهه شو غافل نهبووم سوپاس و ستایش بو خوا به ناگابووم، شوینهکه تانم لی ون نهبوو). - واته پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهخه بهر بوو ناگاداری حالیان بوو، بهلام نهوکارهی نهکردو نههاته دمرهوه بوو ناویان بهرنویژیان بوو بکات ههروهک دوو شهوهکی تر بهرنویژی بوکردن، لهترسی نهوهی نهوهکا نویژی تهراویح فهرز بیټ لهسهریان - .

١٣٧٥ - (صحيح) عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ: صُمْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَمَضَانَ، فَلَمْ يَقُمْ بِنَا شَيْئًا مِنَ الشَّهْرِ، حَتَّى بَقِيَ سَبْعٌ، فَقَامَ بِنَا حَتَّى ذَهَبَ ثُلُثُ اللَّيْلِ، فَلَمَّا كَانَتِ السَّادِسَةُ لَمْ يَقُمْ بِنَا، فَلَمَّا كَانَتِ الْخَامِسَةُ قَامَ بِنَا، حَتَّى ذَهَبَ شَطْرُ اللَّيْلِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ نَفَلْتَنَا قِيَامَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ! قَالَ: فَقَالَ: (إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا صَلَّى مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ حُسْبَ لَهُ قِيَامُ لَيْلَةٍ) قَالَ: فَلَمَّا كَانَتِ الرَّابِعَةُ لَمْ يَقُمْ، فَلَمَّا كَانَتِ الثَّالِثَةُ جَمَعَ أَهْلَهُ وَنِسَاءَهُ وَالنَّاسَ فَقَامَ بِنَا حَتَّى حَشِينَا أَنْ يَمُوتَنَا الْفَلَاحُ، قَالَ: قُلْتُ: مَا الْفَلَاحُ؟ قَالَ: السُّحُورُ، ثُمَّ لَمْ يَقُمْ بِنَا بَقِيَّةَ الشَّهْرِ.

واته: (أبي ذر) دهلیت: له خزمەت پیغەمبەری خوادا صلی الله علیه وسلم مانگی رەمەزان بەروژوو بووین، له شەوانی مانگی رەمەزاندا جگە له نوێژە فەرەکان بەرنوێژی هیچ نوێژیکی تری بۆ نەکردین هەتا حەوت شەوی مابوو بۆ سەری مانگ، ئەوگاتە هەتا سییەکی دوایی شەو بەرنوێژی بۆ کردین و بە پەرستش و قورئان خویندن و یادی خواوە خەریک بوو، کاتێک شەش شەوی مابوو بۆ سەری مانگ هەلنەسا بەرنوێژیمان بۆ بکات، کاتێک پێنج شەوی مابوو هەلنەسا بەرنوێژیمان بۆ بکات هەتا نیوەی شەو تێپەری، (أبي ذر) وتی: وتم: ئەو پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم خۆزگە ئەم شەو بۆت زیاد دەکردین واتە هەتا گۆتایی شەو بەرنوێژیت بۆ دەکردین، (أبي ذر) وتی:

پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەگەر کەسێک لەگەڵ پێش‌نویژ نوێژی عی‌شاو بە‌یانی بە‌کۆمەڵ بکات هەتا پێش‌نویژ لە‌نوێژ دە‌بێتە‌وه ئە‌و شە‌وه‌ی بە‌ شە‌ونویژ بۆ حسابە‌ واتە پاداشتی شە‌ویکی تە‌واو شە‌ونویژی بۆ دە‌نوسریت). (أَبِی ذَرَّ) وتی: کاتی که چوار شە‌وی ما هە‌ڵه‌سا بە‌رنوێژیمان بۆ بکات، کاتی که سێ شە‌وی ما خێزانه‌گانی که‌سوکاره‌که‌ی و خە‌لکی کۆ‌کرده‌وه، ئە‌ومنده بە‌رنوێژی بۆ کردین ترساین لە‌وه‌ی بگاته‌ کاتی (فلاح)، راوی فەرموده‌که‌ جوبه‌یر وتی: وتم: کاتی (فلاح) که‌یه؟ (أَبِی ذَرَّ) وتی: کاتی پارشی‌وه، ئیتر باقی شە‌وه‌گانی تری مانگه‌که‌ هە‌ڵه‌سا بە‌رنوێژیمان بۆ بکات.

۱۳۷۶ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ أَحْيَا اللَّيْلَ، وَشَدَّ الْمَنَزَرَ، وَأَيَّقَظَ أَهْلَهُ.

واته: عایشه‌ رم‌زای خ‌وای لی بی ده‌لێت: کاتی که ده‌ شە‌وی کۆتایی مانگی ر‌مه‌زان به‌اتایه‌ پێغه‌مب‌ری خوا صلی الله علیه وسلم شە‌وه‌گانی به‌ په‌رستش زیندو ده‌کرده‌وه، فۆلی لی هە‌ڵه‌کردو خۆی گ‌ورج ده‌کرده‌وه‌و کاری سه‌رجیی لە‌گە‌ڵ خێزانه‌گانی نه‌ئه‌کرد، وه‌ خانه‌واده‌ و که‌سوکاره‌که‌ی خه‌به‌رده‌کرده‌وه‌.

۱۳۷۷ - (ضعیف) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا أَنَسَ فِي رَمَضَانَ يُصَلُّونَ فِي نَاحِيَةِ الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: (مَا هَؤُلَاءِ؟) فَقِيلَ: هَؤُلَاءِ نَاسٌ لَيْسَ مَعَهُمْ قُرْآنٌ، وَأَبِيُّ بْنُ كَعْبٍ يُصَلِّي، وَهُمْ يُصَلُّونَ

بِصَلَاتِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَصَابُوا،
وَنِعْمَ مَا صَنَعُوا).

واته: له ئەبو هورمیره ده‌گێڕنەوه، که وتویهتی: پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم لەمال دەرچوو بۆ مزگەوت خەڵکانیکی بینی لەدوای ئوبەى کورپی که‌عبه‌وه نوێژیان ده‌کرد، فەرمووی: (ئەوانه‌ کین؟). وترا: ئەوانه‌ که‌سانیکن قورئانیان لەبەر نیه‌ که‌مى نه‌بی، ئوبەى کورپی که‌عب به‌رنوێژیان بۆ ده‌کات ئەوانیش لەدوایه‌وه نوێژ ده‌کەن، پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (پێکیان، کاریکی زۆر باشیان کرد).

سه‌باره‌ت به‌ شه‌وى قه‌در

۳۱۹ - باب فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ.

۱۳۷۸ - (حسن صحيح) عَنْ زَيْدٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي بَنِي كَعْبٍ: أَخْبِرْنِي عَنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ، فَإِنَّ صَاحِبَنَا سُئِلَ عَنْهَا، فَقَالَ: مَنْ يَقُمُ الْحَوْلَ يُصْبِحَهَا، فَقَالَ: رَحِمَ اللَّهُ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمَ أَنَّهَا فِي رَمَضَانَ - زَادَ مُسَدَّدٌ: وَلَكِنْ كَرِهَ أَنْ يَتَّكِلُوا، أَوْ أَحَبَّ أَنْ لَا يَتَّكِلُوا، ثُمَّ اتَّفَقَا - وَاللَّهِ إِنَّهَا لَفِي رَمَضَانَ لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ، لَا يَسْتَثْنِي، قُلْتُ: يَا أَبَا الْمُنْذِرِ أُنَى عَلِمْتَ

ذَلِكَ؟ قَالَ: بِالْآيَةِ الَّتِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قُلْتُ لِرَبِّ: مَا الْآيَةُ؟ قَالَ: تُصْبِحُ الشَّمْسُ صَبِيحَةَ تِلْكَ اللَّيْلَةِ مِثْلَ الطُّسْتِ، لَيْسَ لَهَا شُعَاعٌ حَتَّى تَرْتَفِعَ.

واته: زیر - ی کۆری حوبه‌یش - ده‌ئیت: به ئوبه‌ی کۆری که‌بیم وت: ئە‌ی (أَبَا الْمُتَذَرِّ) با‌سی شه‌وی قه‌درم بۆ بکه‌؟ چونکه سه‌بارمت به شه‌وی قه‌در له - (عَبْدُ اللَّهِ) ی کۆری مه‌سعودیان - پرس‌یوه؟ ئه‌و‌یش وت‌ویه‌تی: هه‌رکه‌سی سهرانسه‌ری سأل به‌رده‌وام شه‌ونویژ بکات ئه‌وساکه توشی شه‌وی قه‌در دم‌بیت، ئوبه‌ی کۆری که‌عب وتی: ره‌حه‌متی خوا له (أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ) - که نازناوی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کۆری مه‌سعو‌ده - سو‌یند به خوا دم‌زانی که ئه‌و شه‌وه ده‌که‌و‌یته ره‌مه‌زانه‌وه، - موسه‌دده‌د راوی فەرموده‌که ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: به‌لام پی‌ی ناخۆش بوو پال‌ی لی بدمنه‌وه‌و سارد‌ببنه‌وه، یان پی‌ی خۆش بوو که پال‌ی لی نه‌دمنه‌وه‌و ساردنه‌بنه‌وه، له‌پاشدا هه‌ردووکیان هه‌مه‌هه‌نگن - سو‌یند به خوا دم‌زانی ئه‌و شه‌وه ده‌که‌و‌یته ره‌مه‌زانه‌وه‌و شه‌وی بیست و جه‌وتیشه، نه‌یوت (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)،، وتم: ئە‌ی (أَبَا الْمُتَذَرِّ) به چ‌یا دم‌زانی ئه‌و شه‌وه‌یه؟ وتی: به‌و نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌دا که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پی‌ی راگه‌یان‌دین، به زیرم وت: ئه‌و نیشانه‌و به‌لگه‌یه چ‌یه‌؟ وتی: به‌یانی ئه‌و شه‌وه که خۆر هه‌ئ‌دیت وه‌ک ته‌شت وایه، تیشکی نییه هه‌تا به‌رزدم‌بیته‌وه.

۱۳۷۹ - (حسن صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أُتَيْسٍ قَالَ: كُنْتُ فِي مَجْلِسِ بَنِي سَلَمَةَ وَأَنَا أَصْغَرُهُمْ، فَقَالُوا: مَنْ يَسْأَلُ لَنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ؟ - وَذَلِكَ صَبِيحَةَ إِحْدَى وَعِشْرِينَ مِنْ رَمَضَانَ - فَخَرَجْتُ فَوَافَيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْمَغْرِبِ، ثُمَّ قُمْتُ بِبَابِ بَيْتِهِ، فَمَرَّ بِي فَقَالَ: (ادْخُلْ) فَدَخَلْتُ، فَأَتَى بِعَشَائِهِ فَرَأَنِي أَكْفُ عَنْهُ مِنْ قِلْتِهِ، فَلَمَّا فَرَغَ قَالَ: (نَارِلْنِي نَعْلِي) فَقَامَ وَقُمْتُ مَعَهُ، فَقَالَ: (كَأَنَّ لَكَ حَاجَةً!) قُلْتُ: أَجَلٌ، أُرْسَلَنِي إِلَيْكَ رَهْطٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ يَسْأَلُونَكَ عَنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ، فَقَالَ: (كَمْ اللَّيْلَةُ؟) فَقُلْتُ: اثْنَتَانِ وَعِشْرُونَ. قَالَ: (هِيَ اللَّيْلَةُ) ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: (أَوِ الْقَابِلَةُ) يُرِيدُ لَيْلَةَ ثَلَاثِ وَعِشْرِينَ.

واته: (عبدالله) ی کوری ئونهیس دهلیت: له گۆری بهنو سه له مه دا دانیشتبووم بچوکی هه مووشیان بووم، وتیان: کئ سه بارمت به شهوی قه در پرسیارمان بو دهکات له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم - نه وکاته بهیانی بیست و یهکی مانگی رهمه زان بوو - دهرجووم نوێژی شیوانم هه ماههنگ بوو له گه ل نوێژی شیوانی پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم، جا له بهر دهم ماله کهیدا وهستام، دای به لامدا، فهرمووی: (ومره ژووره وه).

چومه ژوورهوه، نانیاں بۆ هینا بینى من دهست بۆ خواردنه‌که نابهم له‌به‌ر که‌مى، کاتى که له‌نان خواردن بویه‌وه فهرمووى: (ئه‌و نه‌علا نه‌م بدمرى). نه‌عه‌لکه‌نم دایه، هه‌ستا منیش له‌خزمه‌تیدا هه‌ستام، فهرمووى: (وه‌ک ئه‌وه‌ی که ئیشى یان پێویسته‌کت هه‌بێت!). وتم: به‌ئى، چه‌ند که‌سى له‌ به‌نو سه‌له‌مه سه‌بارمه‌ت به‌ شه‌وى قه‌در پرسیاریان لێت هه‌یه: که ئایا ده‌که‌ویته‌ چ شه‌ویکی مانگی ره‌مه‌زانه‌وه؟ بویه‌ منیاں ناردووه بۆلای تۆ هه‌تا پرسیاریان بۆ بکه‌م، فهرمووى: (ئه‌م شه‌و چه‌ندی مانگه‌؟). وتم: شه‌وى بیست و دوو، فهرمووى: (ئه‌م شه‌وه). له‌پاشدا له‌ وته‌که‌ی گه‌راپه‌وه فهرمووى: (یان شه‌وى دواتره‌). مه‌به‌ستى شه‌وى بیست و سێ بوو.

باسى ئه‌وانه‌ی که ده‌لێن: شه‌وى قه‌در
شه‌وى بیست و یه‌کی مانگه‌.

۳۲۰ - باب فِيمَنْ قَالَ: لَيْلَةٌ إِحْدَى وَعِشْرِينَ.

۱۳۸۰ - (ضعيف) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ مِنْ رَمَضَانَ، فَأَعْتَكَفَ عَامًا حَتَّى إِذَا كَانَتْ لَيْلَةُ إِحْدَى وَعِشْرِينَ - وَهِيَ اللَّيْلَةُ الَّتِي يَخْرُجُ فِيهَا مِنَ اعْتِكَافِهِ - قَالَ: (مَنْ كَانَ اعْتَكَفَ مَعِيَ فَلْيَعْتَكِفِ الْعَشْرَ الْأَوَّخِرَ، وَقَدْ رَأَيْتُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ ثُمَّ أَنْسِيْتُهَا، وَقَدْ رَأَيْتُنِي أَسْجُدُ

مِنْ صَبِيحَتِهَا فِي مَاءٍ وَطِينٍ، فَالْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ
 الْأَوَّخِرِ، وَالْتَمِسُوهَا فِي كُلِّ وَتْرٍ) قَالَ أَبُو سَعِيدٍ:
 فَمُطِرَتِ السَّمَاءُ مِنْ تِلْكَ اللَّيْلَةِ، وَكَانَ الْمَسْجِدُ عَلَى
 عَرِيشٍ فَوَكَّفَ الْمَسْجِدُ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَأَبْصَرْتُ
 عَيْنَايَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى جَبْهَتِهِ
 وَأَنْفِهِ أَثَرُ الْمَاءِ وَالطِّينِ مِنْ صَبِيحَةٍ إِحْدَى وَعِشْرِينَ.

واته: نه‌بو سه‌عیدی خودری ده‌لټت: پټغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 له ده شه‌وی ناوه‌پراستی مانگی رهمه‌زاندا ده‌مایه‌وه ئیعتیکافی ده‌کرد، سائی
 ئیعتیکافی کرد هه‌تا شه‌وی بیست و یه‌ک مایه‌وه - نه‌و شه‌وه ئیعتیکافه‌که‌ی
 ته‌واو کردو له مزگه‌وت دهرچوو - فهرمووی: (ئه‌وه‌ی ده شه‌وی ناوه‌پراستی
 مانگی رهمه‌زان له‌گه‌لما له مزگه‌وت مایه‌وه، با ده شه‌وی کو‌تایی مانگی
 رهمه‌زانیش بمټنټه‌وه، چونکه نیشانه‌ی شه‌وی قه‌درم نیشان درا زانیم که نه‌م
 شه‌وه، به‌لام له‌پاشدا له‌بیریان برده‌مه‌وه، هه‌رومها خو‌مم نیشاندرا له
 به‌یانیه‌که‌یدا له‌سهر قوراو سه‌جده‌م ده‌برد، ده‌ی که‌واته له ده شه‌وی کو‌تایی
 مانگی رهمه‌زاندا بگه‌رټن به‌دوای شه‌وی قه‌دردا، وه له‌شه‌وه تاکه‌کاندا بگه‌رټن
 به‌دوایدا). نه‌بو سه‌عید وتی: نه‌و شه‌وه واته شه‌وی بیست و یه‌ک باران باری و
 سه‌قفی مزگه‌وته‌که له په‌لکه خورما بوو بو‌یه دل‌وپه‌ی باران ده‌هاته‌خواره‌وه،
 هه‌رومها نه‌بو سه‌عید وتی: به‌یانی روژی بیست و یه‌کی مانگ به‌چاوی خو‌م
 شو‌ینه‌واری قوراوه‌که‌م بین‌ی به‌لوت و ته‌وټلی پټغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله
 علیه وسلم.

۱۳۸۱ - (حسن صحیح) عَنْ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أُتَيْسٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي بَادِيَةً أَكُونُ فِيهَا وَأَنَا أَصَلِّي فِيهَا بِحَمْدِ اللَّهِ، فَمُرْنِي بِلَيْلَةٍ أَنْزِلُهَا إِلَيَّ هَذَا الْمَسْجِدَ، فَقَالَ: (انْزِلْ لَيْلَةً ثَلَاثَ وَعِشْرِينَ) فَقُلْتُ لِابْنِهِ: كَيْفَ كَانَ أَبُوكَ يَصْنَعُ؟ قَالَ: كَانَ يَدْخُلُ الْمَسْجِدَ إِذَا صَلَّى الْعَصْرَ، فَلَا يَخْرُجُ مِنْهُ لِحَاجَةٍ حَتَّى يُصَلِّيَ الصُّبْحَ، فَإِذَا صَلَّى الصُّبْحَ وَجَدَ دَابَّتَهُ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ، فَجَلَسَ عَلَيْهَا فَلَحِقَ بِبَادِيَتِهِ.

واته: له (عبد الله) ی کوری ئونه‌یسی جووه‌نییه‌وه، له باوکیه‌وه هاتوو، که وتویه‌تی: وتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم من لهو بیابانه ده‌زیم و جیگه‌و رێگه‌ی خۆم هه‌یه سوپاس بۆ خوا هه‌ر له‌وێش نوێژ ده‌که‌م، شه‌وی قه‌درم پێ بلی هه‌تا ئه‌و شه‌وه دابه‌زم بۆ ئه‌م مزگه‌وته - ی تۆ واته مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه - ، فەرمووی: (شه‌وی بیست و سێ دابه‌زه). راوی وتی: به‌ گۆره‌که‌یم وت: باوکت ئه‌و شه‌وه چی ده‌کات؟ وتی: - له‌روژی بیست و دووی مانگی رهمه‌زان - کاتی که نوێژی عه‌سری کرد ده‌چێته مزگه‌وته‌وه مه‌گه‌ر کاریکی زۆر زۆر زه‌روری هه‌بی نه‌گینا له مزگه‌وت نایه‌ته‌ده‌ره‌وه هه‌تا نوێژی به‌یانی ده‌کات هه‌ر خه‌ریکی په‌رستشه، کاتی که له نوێژی به‌یانی بو‌وه له‌به‌رده‌م دهرگای مزگه‌وتدا سواری و لاخه‌که‌ی ده‌بیت و ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ بیابان.

۱۳۸۲ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، فِي تَاسِعَةٍ تَبْقَى، وَفِي سَابِعَةٍ تَبْقَى، وَفِي خَامِسَةٍ تَبْقَى)

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خ‌وایان لى بى ده‌گێڕنه‌وه، که پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه‌تی: (له ده شه‌وى کۆتایی مانگی رهمه‌زاندای بگه‌ڕێن به‌د‌وای شه‌وى فهرددا، هه‌روه‌ها نو شه‌وى بمینی واته شه‌وى بیست و یه‌ک، یان چه‌وت شه‌وى بمینی واته شه‌وى بیست و سێ، یا پێنج شه‌وى بمینی واته شه‌وى بیست و پێنج، نه‌مه نه‌گه‌ر مانگ بیست و نو‌ر‌و‌ژ بوو.

۱۳۸۳ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، وَالْتَمِسُوهَا فِي التَّاسِعَةِ، وَالسَّابِعَةِ، وَالْخَامِسَةِ) قَالَ: قُلْتُ: يَا أَبَا سَعِيدٍ إِنَّكُمْ أَعْلَمُ بِالْعَدَدِ مِنَّا، قَالَ: أَجَلُ، قُلْتُ: مَا التَّاسِعَةُ، وَالسَّابِعَةُ، وَالْخَامِسَةُ؟ قَالَ: إِذَا مَضَتْ وَاحِدَةٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا التَّاسِعَةُ، وَإِذَا مَضَى ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا السَّابِعَةُ، وَإِذَا مَضَى خَمْسٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا الْخَامِسَةُ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خ‌ودریه هات‌ووه که‌وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌رى خوا صلى

الله عليه وسلم فهرموويه‌تی: (له ده شهوی کۆتایی مانگی رهمه‌زанда بگه‌ڕێن به‌دوای شهوی قه‌دردا، له نۆیه‌م و چه‌وته‌م و پینجه‌مدا، راوی وتی: وتم: ئه‌ی ئه‌با سه‌عید ئیوه له ئیمه شاره‌زاترین به ژماره‌کان، وتی: به‌ئێ، وتم: ده‌ی له نۆیه‌م و چه‌وته‌م و پینجه‌م دا یانی چی؟ وتی: ئه‌گه‌ر مانگ سی رۆژ بوو که شه‌وی بیست و یه‌ك تیپه‌ری نۆیه‌م به‌دوایدا دیت واته نو رۆژی ده‌می‌نی بو سهری مانگ، که شه‌وی بیست و سی تیپه‌ری چه‌وته‌م به‌دوایدا دیت واته چه‌وت رۆژی ده‌می‌نی، که شه‌وی بیست و پینج تیپه‌ری پینجه‌م به‌دوایدا دیت واته پینج رۆژی ده‌می‌نی.

باسی ئه‌وانه‌ی ریوایه‌تیان کردوه به شه‌وی چه‌قده‌ی مانگ.

۳۲۱ - باب مَن رَوَى أَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعَ عَشْرَةَ.

۱۳۸۴ - (ضعیف) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اطْلُبُوهَا لَيْلَةُ سَبْعَ عَشْرَةَ مِنْ رَمَضَانَ، وَلَيْلَةُ إِحْدَى وَعِشْرِينَ، وَلَيْلَةُ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ). ثُمَّ سَكَتَ.

واته: ئیبنو مه‌سعود ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فهرمووین: (له شه‌وی چه‌قده‌و بیست و یه‌ك و بیست و سی مانگی رهمه‌زанда بگه‌ڕێن به‌دوای شه‌وی قه‌دردا). له‌پاشدا بێ‌دمنگ بوو.

باسی ئەوانەى رىوايه تيان كردوه به
حهوت شهوى كۆتايى مانگ.

۳۲۲ - باب مَن رَوَى فِي السَّبْعِ الْاَوَاخِرِ.

۱۳۸۵ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي السَّبْعِ الْاَوَاخِرِ).

واته: له ئیبنو عومەرەووە رمزای خویان لی بى دەگیرنەووە، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (له ههوت شهوى كۆتايى مانگی رهمه زاندا بگهڕین به دوای شهوى قهەردا).

ئەوانەى که دەلین: شهوى قهەر بیست و
حهوتى مانگه.

۳۲۳ - باب مَن قَالَ: سَبْعٌ وَعِشْرُونَ.

۱۳۸۶ - (صحيح) عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ قَالَ: (لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ)

واته: موعاوییه ی کوری نهبو سوفیان دهلیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سه بارمت به شهوی قه در فهرموویه تی: (شهوی قه در شهوی بیست و چهوتی مانگه).

باسی نهوانه ی که دهلین: له هه موو
شهویکی ره مه زاندايه.

۳۲۴ - باب مَنْ قَالَ: هِيَ فِي كُلِّ رَمَضَانَ.

۱۳۸۷ - (ضعيف والصحيح موقوف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَسْمَعُ عَنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ فَقَالَ: (هِيَ فِي كُلِّ رَمَضَانَ) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ سُفْيَانُ وَشُعْبَةُ، عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، مَوْقُوفًا عَلَى ابْنِ عُمَرَ، لَمْ يَرْفَعَاهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومهرموه ره زای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویه تی: گویم لی بوو سه بارمت به شهوی قه در له پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم پرسى؟ نهویش فهرمووی: (له هه موو شهویکی ره مه زاندايه). نهبو داود دهلیت: سوفیان و شوعبه له نهبو نیسحاقه وه گیراویانه ته وه، له سه ر ئیبنو عومهر و مستاون، بهرزیان نه کردوته وه بو پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم.

باسهکانی قورئان خویندن بهرهوانی و بهش بهشکردنی.

أَبْوَابِ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ وَتَحْزِيبِهِ وَتَرْتِيلِهِ

باسی له ماوهی چهند روژدا قورئان خه تم
بکریت.

۳۲۵ - باب فِي كَمْ يُقْرَأُ الْقُرْآنُ.

۱۳۸۸ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: (اقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ) قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: (اقْرَأْ فِي عَشْرِينَ) قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً. قَالَ: (اقْرَأْ فِي خَمْسَ عَشْرَةَ) قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً. قَالَ: (اقْرَأْ فِي عَشْرٍ) قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً. قَالَ: (اقْرَأْ فِي سَبْعٍ وَلَا تَزِيدَنَّ عَلَى ذَلِكَ).

واته: له (عبد الله) كوری عه مرهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پپی فهرمووه: (مانگی جاریک دهوری قورئان بکه رهوهو خه تمی بکه). وتی: نهی پیغه مبهری خوا! لهوه زیاتر توانام ههیه، فهرمووی: (له ماوهی بیست روژدا جاریک دهوری قورئان بکه رهوهو

خهتمی بکه). وتی: لهوه زیاتر توانام ههیه، فهرمووی: (لهماوهی ده روژدا جارێک دهوری قورئان بکهردهوه خهتمی بکه). وتی: لهوه زیاتر توانام ههیه. فهرمووی: (دهی ههفتهی جارێک قورئان به تهواوی بخویننه، لهوهش زیاتری مهکه واته با ماوهی خهتمهکه له ههفتهیه کهتر نهییت).

۱۳۸۹ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صُمْ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَاقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ) فَنَاقَصَنِي وَنَاقَصْتُهُ فَقَالَ: (صُمْ يَوْمًا، وَأَفْطِرْ يَوْمًا) قَالَ عَطَاءٌ: وَاخْتَلَفْنَا عَنْ أَبِي فَقَالَ بَعْضُنَا: سَبْعَةَ أَيَّامٍ وَقَالَ بَعْضُنَا: خَمْسًا.

واته: له (عبد الله)ی کوری عهمرهوه رمزای خوايان لى بى دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم پى فهرمووم: (مانگی سى روژ بهروژوو به، وه مانگی جارێک دهوری قورئان بکهردهوه خهتمی بکه). نهو دهیفرموو لهو ماوه کهتر خهتمی قورئان مهکه، منیش پیم رادهگهیانده که توانای لهوه زیاترم ههیه، نهویش بهره بهره ماوهکهی کهم دهکردهوه، ههتا کهیشتینه نهوهی که، فهرمووی: (روژى بهروژوو به، روژى به روژوو مهبه). (عطاء) وتی: لهگهڵ باوکم جیاوازیمان ههبوو، ههندیکمان وتمان: چهوت روژ، ههندیکمان وتمان: پینج روژ.

۱۳۹۰ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فِي كَمْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ؟ قَالَ: (فِي شَهْرٍ) قَالَ: إِنِّي أَقْوَى

مِنْ ذَلِكَ (رَدَّ الْكَلَامَ أَبُو مُوسَى) وَتَنَاقَصَهُ، حَتَّى
قَالَ: (اقْرَأْهُ فِي سَبْعٍ) قَالَ: إِنِّي أَقْوَى مِنْ ذَلِكَ. قَالَ:
(لَا يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَهُ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ)

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عهمرهوه رمزای خویان لى بى دهگپنهوه، که
وتویهتی: نهی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، له ماوهی چهند روژدا
دهوری قورئان بکهمهوهو خهتمی بکهه؟ فهرمووی: (له مانگیکدا جاریک). وتی:
من لهوه زیاتر توانام ههیه (نهبو موسا وتهکهی (عَبْدُ اللَّهِ) ی دووباره
دهکردهوه واته وتهی: (من لهوه زیاتر توانام ههیه)، (عَبْدُ اللَّهِ) داواى دهکرد
که ماوهکهی بۆ کهه بکاتهوه، ههتا پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی:
(حهوت روژ جاریک خهتمی بکه). وتی: من لهوه زیاتریش توانام ههیه،
فهرمووی: (ههرکههس لهسى روژ کههتر دهوری قورئان بکاتهوه نهوه لهمانای
قورئان تى ناگات و به رهوانی ناخوینیتیهوهو بیر لهماناکهی ناکاتهوه).

۱۳۹۱ - (حسن صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ: لِي رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ)
قَالَ: إِنَّ بِي قُوَّةً. قَالَ: (اقْرَأْهُ فِي ثَلَاثٍ).

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عهمرهوه رمزای خویان لى بى دهگپنهوه، که
وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم پئی فهرمووم: (مانگی جاریک
دهوری قورئان بکهرهوهو خهتمی بکه). وتی: من لهوه زیاتر توانام ههیه
فهرمووی: (له ماوهی سى روژدا دهوری قورئان بکهرهوه).

باسی بهش بهشکردنی قورئان و هه روژهو خویندنی بهشی.

۳۲۶ - باب تَحْرِيبِ الْقُرْآنِ

۱۳۹۲ - (صحیح) عَنْ ابْنِ الْهَادِ قَالَ: سَأَلَنِي نَافِعُ بْنُ جُبَيْرٍ بَنَ مُطْعِمٍ فَقَالَ لِي: فِي كَمْ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ فَقُلْتُ: مَا أَحْزَبُهُ. فَقَالَ لِي نَافِعٌ: لَا تَقُلْ مَا أَحْزَبُهُ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (قَرَأْتُ جُزْءًا مِّنَ الْقُرْآنِ).

واته: (ابن الهاد) ده‌لێت: نافعی کوری جوبه‌یری کوری (مطعم) لێی پرسیم و پێی وتم: له‌ماوه‌ی چهند روژدا ده‌وری قورئان ده‌که‌یته‌وه‌و خه‌تمی ده‌که‌یت؟ وتم: به‌ش به‌شی ناکه‌م نه‌وه‌ی ده‌یخوینم تاییه‌مت و دیاریکراو نیه‌، نافع پێی وتم: ئینکاری به‌ش به‌شکردنی قورئان مه‌که‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (جوژئی له‌ قورئانم خویند).

۱۳۹۳ - (ضعیف) عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَوْسٍ، عَنْ جَدِّهِ - قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعِيدٍ فِي حَدِيثِهِ: أَوْسُ بْنُ حُذَيْفَةَ - قَالَ: قَدِمْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي وَفْدٍ ثَقِيفٍ قَالَ: فَنَزَلَتْ الْأَحْلَافُ عَلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ،

وَأَنْزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَنِي مَالِكٍ فِي قُبَّةٍ لَهُ. - قَالَ مُسَدَّدٌ: وَكَانَ فِي الْوَفْدِ الَّذِينَ قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ ثَقِيفٍ - . قَالَ: كَانَ كُلُّ لَيْلَةٍ يَأْتِينَا بَعْدَ الْعِشَاءِ يُحَدِّثُنَا، قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: - قَائِمًا عَلَى رَجْلَيْهِ، حَتَّى يُرَاحَ بَيْنَ رَجْلَيْهِ مِنْ طُولِ الْقِيَامِ - وَأَكْثَرُ مَا يُحَدِّثُنَا مَا لَقِيَ مِنْ قَوْمِهِ مِنْ قَرِيشٍ، ثُمَّ يَقُولُ: (لَا سَوَاءَ) كُنَّا مُسْتَظْعَفِينَ مُسْتَدْلِينَ - قَالَ مُسَدَّدٌ: بِمَكَّةَ - فَلَمَّا خَرَجْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ كَانَتْ سِجَالُ الْحَرْبِ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ: نُدَالُ عَلَيْهِمْ، وَيُدَالُونَ عَلَيْنَا). فَلَمَّا كَانَتْ لَيْلَةً أَبْطَأَ عَنِ الْوَقْتِ الَّذِي كَانَ يَأْتِينَا فِيهِ، فَقُلْنَا: لَقَدْ أَبْطَأَتْ عَنَّا اللَّيْلَةُ؟ قَالَ: (إِنَّهُ طَرَأَ عَلَيَّ جُزْئِي مِنَ الْقُرْآنِ، فَكِرِهْتُ أَنْ أَجِيءَ حَتَّى أُتِمَّهُ). قَالَ أَوْسٌ: سَأَلْتُ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ يُحْزَبُونَ الْقُرْآنَ، قَالُوا ثَلَاثٌ، وَخَمْسٌ، وَسَبْعٌ، وَتِسْعٌ، وَإِحْدَى عَشْرَةَ، وَثَلَاثَ عَشْرَةَ، وَحِزْبُ الْمُفْصَلِ وَحْدَهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَحَدِيثُ أَبِي سَعِيدٍ أَتَمُّ.

واته: له (عثمان) ی کوری (عبد الله) ی کوری نه وسه وه، له باپیری وه، (عبد

اللہ)ی کۆری سەعید لە فەرمودەکەیدا وتی: ئەوسى کۆرى (خَذِيفَة)دوھ – هاتوو، کە وتوێهەتی: بە نوێنەراییەتی ھۆزى (ثَقِيف) گەشتینە خزمەت پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم، - ھۆزى (ثَقِيف)یش دوو بەرەباب بوون بەرەى ئەحلاف و بەرەى بەنى مالک – ئەوس وتی: بەرەى ئەحلاف لەلای موغیرەى کۆرى شوعبە دابەزین، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم خێمەپەکی ھەبوو بەرەى بەنى مالک لەلای ئەو خێمە دابەزین، - موسەددەد وتی: ئەوس یەکیک بوو لەو نوێنەرانی (ثَقِيف) کە هاتنە خزمەت پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم، ئەوس وتی: پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ھەموو شەوئى لەدوای نوێژى عیشا دھاتە لامان قسەى بۆ دەکردین، ئەبو سەعید وتی: ھەر جارەى ھێزى خۆى دھایە سەر قاجیکى بۆ ئەوێ قاجەکەى تری ئیسراحت بکات، بەزۆرى باسى ئەو ھەموو نازار و بەلایەى بۆ دەکردین کە بەدەست قەومەکەى قورەیشەو بەسەریان ھات، لەپاشدا فەرمووی: (ئێمەو ئەوان وەك يەك نەبووین ئەوگاتە ئێمە چەوساوەو بى دمسەلات و داماو بووین، ئەوانیش خاومنى دمسەلات و مل ھوو بوون، بەلام ئیستاکە خۆى گەورە سەرشۆرى کردون، - موسەددەد وتی: لە مەککە – کاتى کە کۆچمان کرد بۆ مەدینە جەنگ لەنیوانماندا بە نۆبە بوو ھەر جارەو لایەکمان سەردەمکەوت، شەوئى لەگاتەکەى خۆى دواگەوت و نەھات بۆ لامان، وتمان: بەراستى ئەم شەو دواگەوت؟ کاتى کە ھات فەرمووی: (خەریکی خویندنى ئەو بەشە قورئانە بووم کە رۆژانە دەپخوانم، بۆیە پێم خۆش نەبوو ھەتا تەواوى نەکەم بێم بۆ ناوتان). ئەوس وتی: سەبارەت بە بەش بەشکردنى قورئان لە یارانى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم پرسى کە چۆن قورئانتان بەش بەش دەکرد؟ وتیان: سى سورەت لە قورئان بەشى- ئەگەر سورەتى (فاتحة) حساب بکړیت ئەوا: سورەتى (فاتحة) و سورەتى (بقرة) و سورەتى (وآل عمران) بەشیکە، ئەگەر حساب نەکړیت ئەوا: سورەتى (بقرة) و

سورمتهی (آل عمران) و سورمتهی (نساء) بهشیکه، وه پینج سورمته له قورئان بهشی، وه جهوت سورمته له قورئان بهشی، وه نو سورمته له قورئان بهشی، وه یانزه سورمته له قورئان بهشی، وه سیانزه سورمته له قورئان بهشی، له دواى سورمته قاف(ق) دوه ههتا کوئای قورئان بهشی، نهبو داود دهلیت: فهرمودهکهی نهبو سهعید تهواوتره.

۱۳۹۴ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ - يَعْنِي ابْنَ عَمْرٍو - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ)

واته: له (عبد الله) - واته ئیبنو عمر - دوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکهس لهسی رۆژ که متر دهوری قورئان بکاتهوه نهوه له مانای قورئان تی ناگات و به رهوانی ناخوینیتهوهو بیر له ماناکهی ناکاتهوه).

۱۳۹۵ - (صحيح) إِلا قَوْلَهُ (لَمْ يَنْزِلْ مِنْ سَبْعٍ) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي كَمْ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ؟ قَالَ: (فِي أَرْبَعِينَ يَوْمًا) ثُمَّ قَالَ: (فِي شَهْرٍ) ثُمَّ قَالَ: (فِي عِشْرِينَ) ثُمَّ قَالَ: (فِي خَمْسَ عَشْرَةَ) ثُمَّ قَالَ: (فِي عَشْرٍ) ثُمَّ قَالَ: (فِي سَبْعٍ) لَمْ يَنْزِلْ مِنْ سَبْعٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عمرهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که

لہ پیغمبہری صلی اللہ علیہ وسلم پرسویہ لہ ماوہی چہند رۆژدا دہوری
قورنان بکہمہوہو خہتمی بکہم؟ پیغمبہری صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی:
(لہماوہی چل رۆژدا جاریک). لہپاشدا فہرمووی: (لہماوہی مانگیکدا). نینجا
فہرمووی: (لہ ماوہی بیست رۆژدا). لہپاشدا فہرمووی: (لہ ماوہی پانزہ
رۆژدا). نینجا فہرمووی: (لہ ماوہی دہ رۆژدا). لہپاشدا فہرمووی: (لہ ماوہی
حہوت رۆژدا). نیت لہ حہوت رۆژہکہ نہہاتہخوارہوہو کہمی نہکردہوہ .

۱۳۹۶ - (صحيح دون سرد السور) عَنْ عَلْقَمَةَ وَالْأَسْوَدِ قَالَا: أَتَى ابْنَ
مَسْعُودٍ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنِّي أَقْرَأُ الْمِفْصَلَ فِي رَكْعَةٍ،
فَقَالَ: أَهَذَا كَهَذَا الشَّعْرِ؟!، وَنَثَرًا كَنَثْرِ الدَّقْلِ؟!، لَكِنَّ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ النَّظَائِرَ:
السُّورَتَيْنِ فِي رَكْعَةٍ: (الرَّحْمَنَ وَالنَّجْمَ) فِي رَكْعَةٍ:
وَاقْتَرَبَتْ وَالْحَاقَّةَ: فِي رَكْعَةٍ، وَالطُّورَ وَالذَّارِيَاتِ: فِي
رَكْعَةٍ، وَإِذَا وَقَعَتْ وَنُونٌ: فِي رَكْعَةٍ، وَسَأَلَ سَائِلٌ
وَالنَّازِعَاتِ: فِي رَكْعَةٍ، وَوَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ وَعَبَسَ: فِي
رَكْعَةٍ، وَالْمُدَّثِّرَ وَالْمُزَّمِّلَ: فِي رَكْعَةٍ، وَهَلْ أَتَى وَلَا
أَقْسِمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: فِي رَكْعَةٍ، وَعَسَمَ يَتَسَاءَلُونَ
وَالْمُرْسَلَاتِ: فِي رَكْعَةٍ، وَالدُّخَانَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ:
فِي رَكْعَةٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا تَأْلِيفُ ابْنِ مَسْعُودٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ.

واته: عەلقەمەو ئەسود دەلێن: پیاوی هاته لای ئیبنو مەسعود وتی: من له ركاتێكدا سورمه (مُفَصَّل) هەكان دەخوینم، ئیبنو مەسعود وتی: ئایا بە پەله دەیخوینیتەوه وەك خویندەوهی شیعر؟! یان وەك خویندەوهی پەخشان كە دەلێی خورما له دارخورما دمه‌گینی؟! بەلام پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم ئەم جوړه سورمەتانهی دەخویند كە لەدریژیدا لەیه‌كه‌وه نزیك بوون: دوو سورمت له ركاتێكدا، سورمتی (الرَّحْمَنَ وَالنَّجْمَ) له ركاتێكدا، سورمتی (وَاقْتَرَبْتَ وَالْحَاقَّةَ) له ركاتێكدا، سورمتی (وَالطُّورَ وَالذَّارِيَاتِ) له ركاتێكدا، سورمتی (إِذَا وَقَعَتِ وَالنُّونِ) له ركاتێكدا، سورمتی (سَالٍ سَائِلٍ وَالنَّازِعَاتِ) له ركاتێكدا، سورمتی (وَوَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ وَعَبَسَ) له ركاتێكدا، سورمتی (وَالْمُدَّثِّرَ وَالْمُرْجِلَ) له ركاتێكدا، سورمتی (هَلْ أَتَى وَلَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ) له ركاتێكدا، سورمتی (وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ وَالْمُرْسَلَاتِ) له ركاتێكدا، سورمتی (وَالدُّحَانَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) له ركاتێكدا، ئەبو داود دەلێت: ئەم ریکخستن (تەرتیب)ە هی ئیبنو مەسعود.

۱۳۹۷ - عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا مَسْعُودٍ وَهُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةِ كَفَّتَاهُ)

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری یەزیدەوه هاتوو، كە وتویهتی: ئەبو مەسعود تەوافی دەکرد بە دەوری كەعبەدا لێم پرسی؟ وتی: پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (هەرکەس دوو ئایەتی کۆتایی سورمتی (البقرة) بەشەو بخوینێ ئەو شەو ئەوهی بەسە). — هەندێ لە زانایان دەلێن:

له جیاتی شه ونوێژ به سیه تی، هه ندیکێ تریان ده لێن: خویندنی نهو دوو نایه تهی به سه بو نه وهی خوای گه وره بیپاریژیت به لاو له شه ری شه یتان و له هه موو خراپه یه .

۱۳۹۸ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ قَامَ بِعَشْرِ آيَاتٍ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ، وَمَنْ قَامَ بِمِائَةِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْقَاتِلِينَ، وَمَنْ قَامَ بِأَلْفِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْمُقْنَطَرِينَ).

واته: له (عبد الله) ی کوری عه مری کوری عاصه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سیك له شه ونوێژدا ده نایه ت بخوینی نه وه ناوی تۆمار ناکرێ له ریزی بی ناگاو له خوا غافله کان، هه رکه سی سهد نایه ت بخوینی نه وا ناوی له ریزی نه و که سانه دهنوسریت که له فهرمانبه رداری خوای گه وره دهرناچن و مل که چن بو ی و له شه و نوێژدا زۆر به پیوه راده وهستن، نه گه ر که سی هه زار نایه ت بخوینی نه وا ناوی له ریزی نه وانهدا تۆمار ده کرێ که پاداسشت و خیری بی شوماریان بو نوسراوه، بو نمونه به نه ندازه ی دنیاو نه وهشی له ناویدا یه).

۱۲۹۹ - (ضعيف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: أَتَى رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَقْرَأْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: (اقْرَأْ ثَلَاثًا مِنْ ذَوَاتِ الرَّاءِ)، فَقَالَ: كَبُرَتْ

سِنِّی، وَاشْتَدَّ قَلْبِي، وَغُلِظَ لِسَانِي! قَالَ: (فَاقْرَأْ ثَلَاثًا
مِنْ ذَوَاتِ (حَم)، فَقَالَ: مِثْلَ مَقَالَتِهِ، فَقَالَ: (اقْرَأْ
ثَلَاثًا مِنَ الْمُسَبِّحَاتِ)، فَقَالَ: مِثْلَ مَقَالَتِهِ، فَقَالَ
الرَّجُلُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْرِئْنِي سُورَةَ جَامِعَةٍ، فَأَقْرَأَهُ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ﴾
حَتَّى فَرَّغَ مِنْهَا، فَقَالَ الرَّجُلُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا
أَزِيدُ عَلَيْهَا أَبَدًا، ثُمَّ أَدْبَرَ الرَّجُلُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَفْلَحَ الرَّوَيْجِلُ) مَرَّتَيْنِ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) كورێ عه‌مره‌وه رمزای خوايان لێ بێ ده‌گێر نه‌وه، كه
وتویه‌تی: بیاوێ هاته خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم وتی: ئه‌ی
پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم شتێ له‌قورئانم فی‌ر بکه، فه‌رمووی: (سِی)
سورمه‌ت له‌و سورمه‌تانه بخوێنه كه سه‌رمه‌تا به (رَاء) ده‌ستیان پێ‌ک‌ردوه). وتی:
به‌سالا‌چووم بۆیه توانای له‌به‌رک‌ردنم نه‌ماوه، د‌ل‌م گ‌یراوه‌و ه‌ی‌زی له‌به‌رک‌ردنی
نه‌ماوه‌و زوو شتم له‌ب‌یر ده‌چی‌ته‌وه، زمانم قورس بووه به‌ باشی قورئانم بۆ
ناخوێن‌ری‌ته‌وه، پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم فه‌رمووی: (سِی سورمه‌ت له‌و
سورمه‌تانه بخوێنه كه سه‌رمه‌تا به (حَم) ده‌ستیان پێ‌ک‌ردوه). - و له‌وان کورت ترن
-، بیاوه‌که وته‌که‌ی پ‌یش‌وی دووباره ک‌رده‌وه، فه‌رمووی: (سِی سورمه‌ت له‌و
سورمه‌تانه بخوێنه كه سه‌رمه‌تا به ته‌س‌بی‌حات(س‌ب‌ح) ده‌ستیان پێ‌ک‌ردوه). - و
له‌وان کورت ترن -، بیاوه‌که وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم
سورمه‌تیکی گ‌شت‌گ‌یرم فی‌ر بکه، پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم ﴿إِذَا

زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ) بۆ خۆبندەوه هەتا کۆتایی سورەتەکە کاتێ کە لێ بوەوه،
 پیاووەکە وتی: بەو کەسە کە تۆی بەهەق رموانە کردووە هەرگیز لەووە زیاتری
 ناکەم، لەپاشدا روشت، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دووجار فەرمووێ:
 ((الرُّنْجِلُ) سەرکەوت و سەرفراز بوو). - (الرُّنْجِلُ) بچووکراوەی ناوی (رجل)ە
 واتە: پیاو-.

باسی سەبارەت بە ژمارە ی ئایەتەکان.

٣٢٧ - باب فِي عَدَدِ الْآيِ.

١٤٠٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 (سُورَةُ مِنَ الْقُرْآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً تَشْفَعُ لِصَاحِبِهَا حَتَّى
 يُغْفَرَ لَهُ: (تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ).)

واتە: لە ئەبو ھورەیرە دەگێڕنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم
 فەرمووێت: سورەتی لە ھورئاندا ھەیە ژمارە ی ئایەتەکانی سی ئایەتە
 شەفاعەت دەکات بۆ ئەو کەسانە کە لەبەری دەکەن و دەبوێنن هەتا بەھۆی
 خۆبندەنەویانەوخوا لێیان خۆش دەبێت ئەویش سورەتی: (تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ
 الْمُلْكُ)ە.

باسەکانی سەجدەیی قورئان خویندن و

چەند سەجدە لە قورئاندا هەیە؟

۳۲۸ - تَفْرِيعُ أَبْوَابِ السُّجُودِ، وَكَمْ سَجْدَةٍ فِي الْقُرْآنِ.

۱۴۰۱ - (ضعيف) عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْرَأَهُ خَمْسَ عَشْرَةَ سَجْدَةً فِي الْقُرْآنِ: مِنْهَا ثَلَاثٌ فِي الْمُفَصَّلِ، وَفِي سُورَةِ الْحَجِّ سَجْدَتَانِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَى عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِحْدَى عَشْرَةَ سَجْدَةً، وَإِسْنَادُهُ وَاهٍ.

(المشكاة: ۱۰۲۹).

واتە: لە عەمری کوری عەسەووە رەزای خەوان لى بى دەگێرێنەووە، کە پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم لە قورئاندا پانزە سەجدەیی پى خویندووە: سێ سەجدە لە سورەتە (مفصل) هەکاندا - کە لەم سێ سورەتەدان: سورەتی (نجم) و سورەتی (انشقاق) و سورەتی (اقراء) - ، سورەتی (الحج) یەش دوو سەجدەیی تێدايە. ئەبو داود دەلیت: لە ئەبو (درداء) هەووە پانزە سەجدە هاتووە، ئەویش لە پێغەمبەرەووە صلى الله عليه وسلم گێراویەتیەووە، سەنەدەکی لاوازە.

۱۴۰۲ - (صحيح دون قوله: (وَمَنْ لَمْ يَسْجُدْهُمَا...)) عَنِ عُقْبَةَ بْنِ
عَامِرٍ قَالَ: قُلْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
(يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفِي سُورَةِ الْحَجِّ
سَجْدَتَانِ؟)، قَالَ: (نَعَمْ، وَمَنْ لَمْ يَسْجُدْهُمَا فَلَا
يَقْرَأُهُمَا).

واته: عوقبهی کوری عامر دهلیت: وتم به پیغممبهری خوا صلی الله علیه
وسلم: نهی پیغممبهری خوا صلی الله علیه وسلم! سورتهی حج دوو نایهتی
سهجدهی تیدایه؟ فهرمووی: (بهلی، ههرکەس لهکاتی خویندنی نهو دوو
نایهتهدا سهجده نهبات با سورتهی سهجده نهخوینیت).

باسی نهوانهی که پییان وایه سورته (مفصل) کان
سهجدهی قورئان خویندنیان تیدا نیه.

۳۲۹ - باب مَنْ لَمْ يَرَ السُّجُودَ فِي الْمَفْصَلِ.

۱۴۰۳ - (ضعيف) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَمْ يَسْجُدْ فِي شَيْءٍ مِنَ الْمَفْصَلِ مُنْذُ تَحَوَّلَ إِلَى
الْمَدِينَةِ.

(المشكاة: ۱۰۳۴).

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خوایان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که پىغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم له‌ومتى کۆچى کردوه بۆ مه‌دینه له‌هیچ سورمه‌تى له سورمه‌ته (مفصل)‌کاندا سه‌جده‌ى قورئان خویندنى نه‌بردوه.

١٤٠٤ - (صحیح) عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ: قَرَأْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النِّجْمَ، فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا.

واته: زه‌مىدى كورى (ثابت) ده‌لێت: سورمه‌تى نه‌جهم خوینده‌وه بۆ پىغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم، سه‌جده‌ى تیدا نه‌برد.

١٤٠٥ - (ضعیف) عَنْ خَارِجَةَ بِنِ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِمَعْنَاهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: كَانَ زَيْدُ الْإِمَامِ فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا.

واته: فهرموده‌ى پىشو به‌هه‌مان مانا هاتوووه، له‌خاریجه‌ى كورى زه‌مىدى كورى (ثابت)ه‌وه، له‌باوكیه‌وه، له‌پىغه‌مبه‌رى خواوه صلى الله عليه وسلم. نه‌بو داود ده‌لێت: زه‌مىد پىشنویژ بوو سه‌جده‌ى تیدا نه‌برد.

باسی تہوانہی کہ پییان وایہ
سورہ تہ (مفصل) کان سہجدہی قورئان
خویندنیان تیدایہ.

۳۳۰ - باب مَنْ رَأَى فِيهَا السُّجُودَ.

۱۴۰۶ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَأَ سُورَةَ النَّجْمِ، فَسَجَدَ فِيهَا، وَمَا بَقِيَ أَحَدٌ مِنَ الْقَوْمِ إِلَّا سَجَدَ، فَأَخَذَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ كَفًّا مِنْ حَصَى أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى وَجْهِهِ، وَقَالَ: يَكْفِينِي هَذَا. قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قَتَلَ كَافِرًا.

واتہ: (عبد اللہ) - ی کوری مہسعود - دہلیت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سورہتی نہجمی خویندو، سہجدہی تیدا برد، لہو خہ لکانہی کہ لہوی بوون ہیچ کہسی نہما سہجدہ نہبات، تہنیا پیاوی نہبیٹ کہ مشتی وردہ بہرد یان خوئی ہہ لگرت و بہرزی کردہوہ بو تہوئی و وتی: تہمہم بہسہ. (عبد اللہ) وتی: لہدوا پیدا تہو پیاوہم بہ چاوی خوّم دی بہ کافری کوژرا.

باسی سهجدهی قورئان خویندن

له سورەتی: (إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ) و (اقْرَأْ) دا.

۳۳۱ - باب السُّجُودِ فِي (إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ) وَ
(اقْرَأْ)

۱۴۰۷ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَجَدْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي (إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ) وَ (اقْرَأْ بِأَسْمَاءِ رَبِّكَ
الَّذِي خَلَقَ).

واته: له ئەبو هورەیره دەگێڕنەوه، كه وتویهتی: له سورەتی (إِذَا السَّمَاءُ
أَنْشَقَّتْ) دا - له کاتی خویندنی نایهتی (وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ) دا، وه له
کۆتایی سورەتی (اقْرَأْ بِأَسْمَاءِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) دا، له گهڵ پیغه مبه‌ری خوا دا صلی الله
عليه وسلم سهجدهی قورئان خویندنمان برد.

۱۴۰۸ - (صحيح) عَنْ أَبِي رَافِعٍ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ الْعَتَمَةَ
فَقَرَأَ: (إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ) فَسَجَدَ، فَقُلْتُ: مَا هَذِهِ
السَّجْدَةُ؟! قَالَ: سَجَدْتُ بِهَا خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَا أَزَالُ أَسْجُدُ بِهَا حَتَّى أَلْقَاهُ.

واته: نه‌بو رافیع وتی: له‌ته‌ك نه‌بو هورمیردا نوپزی عیشام کرد واته نه‌بو هورمیره به‌رنوپزی بۆ کردون، سورمتی: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) ی خویند که گه‌شته نایه‌تی سه‌جده سه‌جده‌ی برد، وتم: نه‌م سه‌جده چی بوو؟ وتی: له‌دوای نه‌بو قاسمه‌وه صلی الله علیه وسلم نوپزم کردوه له‌کاتی خویندنی نه‌م نایه‌ته‌دا له‌ناو نوپژدا سه‌جده‌ی قورئان خویندنم بردووه، له‌بهر نه‌وه به‌رده‌وام له‌کاتی خویندنی نه‌م نایه‌ته‌دا سه‌جده دمبه‌م هه‌تا به‌دیداری نه‌بو قاسم صلی الله علیه وسلم شاد دمبه‌م.

باسی سه‌جده‌ی قورئان خویندن

له‌سورمتی: (ص) ۱۰.

۳۳۲ - باب السُّجُودِ فِي (ص)

۱۴۰۹ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَيْسَ (ص) مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ فِيهَا.

واته: ئیبنو عبباس ره‌زای خویان لی بئی ده‌لێت: نایه‌ته‌که‌ی سورمتی: (ص) له نایه‌ته دامه‌زراوه‌گانی سه‌جده‌ی قورئان خویندن نیه، به‌لام به‌چاوی خۆم دیم پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌جده‌ی تیدا برد.

١٤١٠ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ (ص)، فَلَمَّا بَلَغَ السَّجْدَةَ نَزَلَ فَسَجَدَ وَسَجَدَ النَّاسُ مَعَهُ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ آخِرُ قَرَأَهَا فَلَمَّا بَلَغَ السَّجْدَةَ تَشَرَّنَ النَّاسُ لِلْسُّجُودِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا هِيَ تَوْبَةٌ نَبِيٍّ، وَلَكِنِّي رَأَيْتُكُمْ تَشَرَّنْتُمْ لِلْسُّجُودِ) فَنَزَلَ فَسَجَدَ وَسَجَدُوا.

واته: ئەبو سەعیدی خۆدی دەلیت: روژی پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم لەسەر مینبەر سورمتی: (ص)ی خویند، کاتی که گەیشته نایەتی سەجدە دابەزی سەجدە ی برد، خەڵکەکش لەتەکیا سەجدەیان برد، روژیکی تر هەمان سورمتی دەخویند کاتی که گەیشته‌وه سەر نایەتی سەجدە خەڵکەکه خوایان ئامادەکرد بۆ سەجدە بردن، پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەم سەجدەیه سەجدە تەوبەیه داود پەيامبەرە، بەلام وا دەبینم نیوه خۆتان ئامادەکردوه بۆ سەجدە بردن). جا پیغمبەر صلی الله علیه وسلم لەسەر مینبەرەکه دابەزی و سەجدە ی برد، خەڵکەکش سەجدەیان برد.

باسی کهسی گوئی له نایهتی سهجده بیت
لهکاتیڤدا که سوار بی، یان لهنوێژدا نهبیت.

۳۳۳ - باب فِي الرَّجُلِ يَسْمَعُ السَّجْدَةَ وَهُوَ
رَاكِبٌ (أَوْ فِي غَيْرِ الصَّلَاةِ).

۱۴۱۱ - (ضعيف) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَرَأَ عَامَ الْفَتْحِ سَجْدَةً، فَسَجَدَ النَّاسُ كُلُّهُمْ: مِنْهُمْ
الرَّاكِبُ، وَالسَّاجِدُ فِي الْأَرْضِ، حَتَّى إِنَّ الرَّاَكِبَ
لَيَسْجُدُ عَلَى يَدِهِ.

(المشكاة: ۱۰۳۳).

واته: له ئیبنو عومهرهوه رمزای خوایان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم لهسالی رزگارکردنی مهککهدا نایهتی سهجدهی
خویند، خه لکه که هه موویان سهجدهیان برد: هه یان بوو سواربوو، ههشیان
بوو پیاده بوو لهسه روهی سهجدهی دهبرد، ههتا سوار هه بوو دهستی لهسه
کوپانی و لاخه کهی دانه نا جا لهسه دهستی سهجدهی دهبرد.

۱۴۱۲ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ عَلَيْنَا السُّورَةَ - قَالَ ابْنُ نُمَيْرٍ: فِي غَيْرِ

الصَّلَاةَ، ثُمَّ اتَّفَقَا - : فَيَسْجُدُ وَتَسْجُدُ مَعَهُ، حَتَّى لَا
يَجِدَ أَحَدُنَا مَكَانًا لِمَوْضِعِ جَبْهَتِهِ.

واته: ئیبنو عومەر رمزای خویان لی بی ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سورمتیک لهو سورمتانهی پی خویندین که نایهتی سهجدهیان تیدایه - ئیبنو نومهر وتی: لهناو نویردا نه بوو، لهپاشدا ههردوو راوی فرموده که یه حیاو ئیبنو نومهر هه ماههنگن له سهر نهوهی - که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم سهجدهی برد، ئیمهش له تهکیا سهجدهمان برد له بهر زوری خه لکه که هه ندیکمان جیگهی دهست نه ده که وت ههتا تهویتی له سهر دابنی و سهجده ببات.

١٤١٣ - (منکر بذكر التكبير، والمحفوظ دونه كما في الذي قبله (١٤١٢))
عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ عَلَيْنَا الْقُرْآنَ فَإِذَا مَرَّ بِالسَّجْدَةِ كَبَّرَ وَسَجَدَ
وَسَجَدْنَا. قَالَ: عَبْدُ الرَّزَّاقِ وَكَانَ الثَّوْرِيُّ يُعْجِبُهُ هَذَا
الْحَدِيثُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يُعْجِبُهُ لِأَنَّهُ كَبَّرَ.

واته: له ئیبنو عومهر وه رمزای خویان لی بی دهگیر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هورنانی پی دهخویندین، کاتی که نایهتی سهجدهی دهخویند (الله اکبر) ی کردو سهجدهی دمبرد، ئیمهش سهجدهمان دمبرد. (عبد الرزاق) ده لیت: (ثوری) موعجیب بووه بهم فرموده وه. نه بو داود ده لیت: موعجیب بووه چونکه باسی (الله اکبر) کردنی تیدایه.

باسی که‌سی سه‌جده‌ی قورئان خویندنی برد چی بلیت.

٣٣٤ - باب مَا يَقُولُ إِذَا سَجَدَ.

١٤١٤ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ، يَقُولُ فِي السَّجْدَةِ مِرَارًا: (سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ).

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌شه‌و له‌سه‌جده‌ی قورئان خویندندا چه‌ند جار له‌سه‌ریه‌ک ده‌یفه‌رموو: (رووی من سه‌جده‌ی برد، بو ئه‌و زاته‌ی که دروستی کردوه، وینه‌ی کی‌شاوه، گوئی و چاوی تیدا رواندوووه، به‌گۆرانکاری خ‌وی و توانایی ئه‌و پاک و بی عه‌یب و خاوه‌ن خه‌یری زۆر).

باسی که‌سی کاتی که نایه‌تی سه‌جده‌ی

خویند له‌دوای نوێژی به‌یانی و پیش

خۆر هه‌لاتنه‌وه سه‌جده به‌ریت یان نا؟

۳۳۵ - باب فِيمَنْ يَقْرَأُ السَّجْدَةَ بَعْدَ الصُّبْحِ.

۱۴۱۵ - (ضعیف) عَنْ أَبُو تَمِيمَةَ الْهَجَمِيُّ قَالَ: لَمَّا بَعَثْنَا الرَّكْبَ -
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَعْنِي إِلَى الْمَدِينَةِ قَالَ: - كُنْتُ أَقْصُرُ
بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ فَأَسْجُدُ فِيهَا، فَتَهَانِي ابْنُ عُمَرَ فَلَمْ
أَنْتَهُ - ثَلَاثَ مَرَارٍ - ثُمَّ عَادَ فَقَالَ: إِنِّي صَلَّيْتُ خَلْفَ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ
وَعُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ فَلَمْ يَسْجُدُوا حَتَّى تَطْلُعَ
الشَّمْسُ.

واته: نه‌بو ته‌میه‌ی هوجهمی ده‌لێت: کاتی که له‌گه‌ل کۆمه‌لێ سوارچا‌کدا
ناردینیان - نه‌بو داود ده‌لێت: واته ناردینیان بۆ مه‌دینه نه‌بو ته‌میه‌ وتی: -
منیش له‌دوای نوێژی به‌یانی‌هه‌ نامۆژگاری خه‌لکم ده‌کرد کاتی که سورمه‌تی‌کم
ده‌خویند نایه‌تی سه‌جده‌ی تیدا بوایه سه‌جده‌م ده‌برد، ئیبنو عومه‌ر - سی جار
- رێگری نه‌و کاره‌ی لی کردم که له‌دوای نوێژی به‌یانی و پیش خۆر هه‌لاتنه‌وه

سهجده بهرم، بهلام من هه سهجدهم دهبرد، لهپاشدا ئیبنو عومه رگهراپهوه چوارهم جار وتی: لهدوای پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم و نهبو بهکرو عومه و (عثمان) هوه رمزای خویان لی بی نوێزی بهیانیم کردوه لهدوای نوێزی بهیانیهوه نوێزیان نهدهکردو سهجدهیان نهدهبرد ههتا دوای خۆر ههلهاتن.

باسهکانی نوێزی وهتر

باب تفریع أبواب الوتر

باسی باش (مستحب) ی نوێزی وهتر.

۳۳۶ - باب استِحْبَابِ الْوُتْرِ.

۱۴۱۶ - (صحيح) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ أَوْتِرُوا، فَإِنَّ اللَّهَ وَتَرٌ يُحِبُّ الْوُتْرَ).

واته: پيشهوا عهلی رمزای خوای لی بی دهلیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهی قورئان خوینهکان! - شهونویژ و - نوێزی وهتر بکهن که ژمارهی رکاتهکانی تاکه، چونکه خوای گهوره خوێ تاک و تهنیايه - له زات و له سیفاتهکانی و له ناوهکانیدا، له (الوهیه) و له (ربوبیه) دا - ، تاکیشی خوشدهوێت.

۱۴۱۷ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
بِمَعْنَاهُ - زَادَ: فَقَالَ أَعْرَابِيٌّ: مَا تَقُولُ؟ فَقَالَ: (لَيْسَ
لَكَ وَلَا لِأَصْحَابِكَ)

واته: له (عبدُ الله) هوه، له پیغه‌مبه‌رموه صلى الله عليه وسلم، فهرموده‌ی
پیشو هاتووه، راوی فهرموده‌که نه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: پیاویکی ده‌شته‌کی وتی:
چی ده‌لی؟ (عبدُ الله) وتی: نه‌م حوکه‌م بۆ تۆ و که‌سانی وه‌ک تۆ نیه). - واته
(يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ أُوذِرُوا). تایبه‌ته به‌وانه‌وه که قورئان خوینن، بۆ که‌سی عه‌وام
نیه، بی‌گومان نه‌مه‌ش نه‌وه ناگه‌یه‌نی که شه‌ونویژو نوپژی و دتر سونه‌ته نیه
بۆ هه‌موو موسولمانی - .

۱۴۱۸ - (ضعيف) عَنْ خَارِجَةَ بِنِ حُذَافَةَ - قَالَ أَبُو الْوَلِيدِ الْعَدَوِيُّ -
قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَقَالَ: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَمَدَّكُمْ بِصَلَاةٍ وَهِيَ خَيْرٌ
لَكُمْ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ، وَهِيَ الْوُتْرُ، فَجَعَلَهَا لَكُمْ فِيمَا
بَيْنَ الْعِشَاءِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ).

(المشكاة: ۱۲۶۷).

واته: له خاریجه‌ی کوری (خذافة) هوه هاتووه، که وتویه‌تی: - نه‌بو وه‌لیدی
عه‌ده‌وی وتی: - پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم له‌مال دهرچوو هات بۆ
لامان فهرمووی: (خوا‌ی که‌وره سه‌ره‌رای نوپژه فهرزه‌کان نوپژی تری سونه‌ته‌ی

بو زیادکردون، نهو نویژهش له گهله وشتی سور چاکتره بوټان، نهویش نویژی ووتره، لهدوای نویژی عیشاوه دهست پی دهکات ههتا شهبهق دهدات.

باسی کهسی نویژی ووتر نهکات.

۳۳۷ - باب فِيمَنْ لَمْ يُوتِرْ.

۱۴۱۹ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ (الْوَتْرُ حَقٌّ، فَمَنْ لَمْ يُوتِرْ فَلَيْسَ مِنَّا، الْوَتْرُ حَقٌّ، فَمَنْ لَمْ يُوتِرْ فَلَيْسَ مِنَّا، الْوَتْرُ حَقٌّ، فَمَنْ لَمْ يُوتِرْ فَلَيْسَ مِنَّا).

(المشكاة: ۱۲۷۸).

واته: له عبدالله ی کوری بورمیدهوه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: بیستم له پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیفه رموو: (نویژی ووتر حهقه، نهوهی نویژی ووتر نهکات له من نیه، نویژی ووتر حهقه، نهوهی نویژی ووتر نهکات له من نیه، نویژی ووتر حهقه، نهوهی نویژی ووتر نهکات له من نیه).

۱۴۲۰ - (صحیح) عَنْ ابْنِ مُحَيْرِيزٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ بَنِي كِنَانَةَ يُدْعَى الْمُخْدَجِيُّ - سَمِعَ رَجُلًا بِالشَّامِ يُدْعَى أَبَا مُحَمَّدٍ - يَقُولُ: إِنَّ الْوَتْرَ وَاجِبٌ. قَالَ الْمُخْدَجِيُّ: فَرُحْتُ إِلَى

عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ عُبَادَةُ: كَذَبَ أَبُو مُحَمَّدٍ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ، فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ لَمْ يُضَيَّعْ مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتِخْفَافًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَّ فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ: إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ، وَإِنْ شَاءَ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ).

واته: له ئیبنو موحه‌یریزه‌وه هاتوو، که پیاویکی به‌نی کینانه به‌ناوی موخده‌جیه‌وه – گوئی له پیاویکی خه‌لکی شام بوو به‌ناوی ئەبو موخه‌مه‌د – ده‌یوت: نوێزی وەتر واجبه. موخده‌جی وتی: چووم بۆلای عوباده‌ی کوری صامیت قسه‌که‌یم پێ راگه‌یان، عوباده‌ی وتی: ئەبو موخه‌مه‌د درۆی کرد، من بیستم له پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌یفه‌رموو: (ئهو پێنج نوێزه‌ی که خوای گه‌وره‌ فەرزی کردوه له‌سه‌رتان، هه‌رکەس به‌چاکی و به‌ ریکوپیکی ده‌ستنوێژ بگرێ، له‌کاتی خویدا به‌خشوعه‌وه نوێزه‌کانی بکات، سه‌جده‌کانیان و رکوعه‌کانیان به‌ته‌واوی ئه‌نجام بدات، هه‌یجی لێ نه‌فه‌وتاندن به‌وه‌ی به‌ سوکیان بزانی‌ت، ئه‌و که‌سه‌ خوای گه‌وره‌ په‌یمانی داوه‌ لێی خۆش ببی و بیخاته به‌هه‌شته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر وای نه‌کرد ئه‌وا هه‌یج به‌ئێنی له‌ نیوان خوای گه‌وره‌ و ئه‌ودا نه‌یه: خوا گه‌وره‌ ئارم‌زووی خۆیه‌تی: ئه‌گه‌ر ویستی سزای د‌م‌دات و تۆله‌ی لێ ده‌سینی، یان لێی خۆش ده‌بی و ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه).

باسی نویژی ووتر چهند رکاته.

۳۳۸ - باب کم الوتر.

۱۴۲۱ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ؟ فَقَالَ: بِأُصْبَعِيهِ هَكَذَا: (مَثْنَى مَثْنَى، وَالْوُتْرُ رَكْعَةً مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ).

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که پیاویکی دهشته کی سهبارمت به شهونویژ له پیغه مبهری خوی صلی الله علیه وسلم پرسى؟ پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم به په نجهی ئاماژهی کردو فهرمووی: (شهونویژ دوو رکات دوو رکاته، نویژی ووتر یه رکاته له کوټایی شه وه وه).

۱۴۲۲ - (صحيح) عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْوُتْرُ حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتِرَ بِخَمْسٍ فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتِرَ بِثَلَاثٍ فَلْيَفْعَلْ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتِرَ بِوَاحِدَةٍ فَلْيَفْعَلْ).

واته: له نهبو ئه یوبی نه نصارییه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (نویژی ووتر حقه له سهر هه موو موسلمانیک، جا ههر که سیک پیی خوشه پینج رکات نویژی ووتر بکات با

بیكات، هەر كەسێك پێی خۆشه سێ ركات نوێژی وەتر بكات با بیكات، وە هەر كەسێك پێی خۆشه یەك ركات نوێژی وەتر بكات با بیكات).

باسی له نوێژی وەتردا چ سورەتی دەخوینرێت.

۳۳۹- باب ما یُقْرَأُ فِي الْوُثْرِ.

۱۴۲۳ - (صحيح) عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوتِرُ بِ (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) وَ: (قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا)، وَ: اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ.

واته: له ئوبەیی کۆری کەعبەو دەگیرنەو، کە وتویهتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم لەرکاتی یەکه‌می نوێژی وەتردا لەدوای سورەتی فاتیحەو: (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) ی دەخویند، لەرکاتی دووهمدا: (قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا) واته: (قُلْ يَتَّخِذُ الْكَافِرُونَ) ی دەخویند، لەرکاتی سێیه‌مدا: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی دەخویند.

۱۴۲۴ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ جُرَيْجٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ: بِأَيِّ شَيْءٍ كَانَ يُوتِرُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ مَعْنَاهُ، قَالَ: وَفِي الثَّالِثَةِ ب (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ). وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ.

واته: (عَبْدُ الْعَزِيزِ) ی کۆری جورمێج ده‌ئێت: سه‌بارمه‌ت به‌و سورمه‌تی که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌نوێژی وه‌تردا ده‌خویند له‌ عایشه‌ی دایکی باوم‌پدارنه‌م پرسی؟ به‌ هه‌مان مانا فەرموده‌که‌ی پێشوی گێڕایه‌وه، (عَبْدُ الْعَزِيزِ) وتی: له‌رکاتی سییه‌مدا: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) ی ده‌خویند.

باسی خویندنی قونوت له‌ نوێژی وه‌تردا.

۳۴۰ - باب الْقُنُوتِ فِي الْوُثْرِ.

۱۴۲۵ - (صحيح) عَنْ أَبِي الْخَوَرَاءِ قَالَ: قَالَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي الْوُثْرِ - قَالَ ابْنُ جَوَّاسٍ: فِي قُنُوتِ الْوُثْرِ - : (اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ).

واته: له‌ نهبو چه‌ورانه‌وه ده‌گێرنه‌وه، که وتویه‌تی: چه‌سه‌نی کۆری پێشه‌وا عه‌ل رمزای خوايان لی بێ وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چه‌ند

و شه‌یه‌کی فێرکردوم له نوێزی و هتردا بێیان بپارێمه‌وه - ئیبنو جه‌واس وتی له قنوتی نوێزی و هتردا - : (خودایه! رێنمونیم بکه له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌دا رێنمونیت کردون، پارێزراو و له‌ش ساغم بکه له‌گه‌ڵ پارێزراواندا، پشتم بگره له‌گه‌ڵ پشتگیری لێکراواندا، له‌وه‌ی که ده‌یبه‌خشیت پێم به‌ره‌که‌تی تی‌بخه، له‌خراپه‌ی نه‌وه‌ی برپارت له‌سه‌ری داوه بپارێزه، به‌راستی تۆ برپار ده‌ده‌یت و که‌س برپار نادات به‌سه‌رتا، نه‌وه‌ی تۆ پشتگیری بکه‌یت هه‌رگیز ریسواو زه‌بون نابێت، نه‌وه‌ی تۆ دوژمنایه‌تی بکه‌یت هه‌رگیز به‌ عیزمت و به‌ده‌سه‌لات نابێ، پاکی و بێگه‌ردی و به‌رزی و بێندی بۆ تۆیه په‌روهرده‌گاران).

١٤٢٦ - (صحیح) عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، قَالَ فِي آخِرِهِ
قَالَ: هَذَا يَقُولُ: فِي الْوُثْرِ فِي الْقُنُوتِ، وَلَمْ يَذْكُرْ:
أَقُولُهُنَّ فِي الْوُثْرِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَبُو الْحَوَّاءِ رِيعَةُ
بْنُ شَيْبَانَ.

واته: له نه‌بو ئیسحاقه‌وه به هه‌مان سه‌نه‌دو مانا فهرموده‌ی پیشو هاتووه، به‌لام (أَقُولُهُنَّ فِي الْوُثْرِ) ی تیدا نیه، به‌لکو وتی: له کۆتایی فهرموده‌که‌وه، وتی: ئه‌مه ده‌لێت: له پارانه‌وه‌ی قنوتی نوێزی و هتردا. نه‌بو داود ده‌لێت: نه‌بو (حَوَّاء) ره‌بیه‌ی کوری شه‌یbane.

١٤٢٧ - (صحیح) عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي آخِرِ

وَتَرِهِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ،
وَبِمَعْفَاتِكَ مِنْ عِقَابِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي
ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ).

واته: له پێشهوا عەلی کۆری (أبی طالب) موه رمزای خوای لی بی هاتوو، که
پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له گۆتایی پارانه وە قنوتی نوێزی
وەتردا دەیفهرموو: (خودایه! من پهنا به رازیبوونت دهگرم له خهشم و
قینت، پهنا به لیبوردنه کانت دهگرم له سزا کانت، پهنا دهگرم به خۆت له خۆت،
من نازانم سوپاس و ستایشی تۆ بکهم، تۆ ناوای که ستایشی خۆت کردوه).

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هِشَامُ أَقْدَمُ شَيْخٍ لِحَمَّادٍ، وَبَلَّغَنِي عَنْ يَحْيَى بْنِ مَعِينٍ
أَنَّهُ قَالَ: لَمْ يَرَوْهُ عَنْهُ غَيْرُ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ. قَالَ أَبُو
دَاوُدَ: رَوَى عِيسَى بْنُ يُونُسَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي
عُرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ
أَبْنَزَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَنَّتْ - يَعْنِي فِي الْوُثْرِ - قَبْلَ
الرُّكُوعِ.

ئەبو داود دەئیت: له ئوبەیی کۆری که عبهوه دهگێر نهوه، که پێغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم له نوێزی وەتردا له پێش رکوعدا قنوتی دهخویند.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَى عِيسَى بْنُ يُونُسَ هَذَا الْحَدِيثَ أَيْضًا عَنْ
 فِطْرِ بْنِ خَلِيفَةَ، عَنْ زُبَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ
 بْنِ أَبْزَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. وَرَوَى عَنْ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ، عَنْ
 مِسْعَرٍ، عَنْ زُبَيْدٍ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ
 أَبْزَى، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَنَتَ فِي الْوُتْرِ قَبْلَ الرُّكُوعِ.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: حَدِيثُ سَعِيدٍ عَنْ قَتَادَةَ رَوَاهُ يَزِيدُ بْنُ
 زُرَيْعٍ عَنْ سَعِيدٍ عَنْ قَتَادَةَ عَنْ عَزْرَةَ عَنْ سَعِيدِ بْنِ
 عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْزَى عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَذْكُرِ الْقُنُوتَ وَلَا ذَكَرَ أُبَيًّا وَكَذَلِكَ رَوَاهُ
 عَبْدُ الْأَعْلَى وَمُحَمَّدُ بْنُ بَشِيرٍ الْعَبْدِيُّ وَسَمَاعَةُ
 بِالْكُوفَةِ مَعَ عِيسَى بْنِ يُونُسَ وَلَمْ يَذْكُرُوا الْقُنُوتَ
 وَقَدْ رَوَاهُ أَيْضًا هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ وَشُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ
 وَلَمْ يَذْكُرَا الْقُنُوتَ وَحَدِيثُ زُبَيْدٍ رَوَاهُ سُلَيْمَانُ الْأَعْمَشُ
 وَشُعْبَةُ وَعَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ وَجَرِيرُ بْنُ حَازِمٍ
 كُلُّهُمْ عَنْ زُبَيْدٍ لَمْ يَذْكُرْ أَحَدٌ مِنْهُمْ الْقُنُوتَ إِلَّا مَا
 رَوَى عَنْ حَفْصِ بْنِ غِيَاثٍ عَنْ مِسْعَرٍ عَنْ زُبَيْدٍ فَإِنَّهُ
 قَالَ فِي حَدِيثِهِ إِنَّهُ قَنَتَ قَبْلَ الرُّكُوعِ.

نهبو داود دهلیت: نهو راویانهی سهروهه کهسیان باسی قنوتیان نهکردوه، جگه له حهفصی کوری (غیاث)، نهویش له میسههروهه، له زوبهیدهوه که له فهرمودهکهیدا وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهپیش رکوعدا قنوتی دهخویند.

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَلَيْسَ هُوَ بِالْمَشْهُورِ مِنْ حَدِيثِ حَفْصٍ نَخَافُ أَنْ يَكُونَ عَنْ حَفْصٍ عَنْ غَيْرِ مِسْعَرٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَيُرْوَى أَنَّ أُبَيًّا كَانَ يَقْنُتُ فِي النِّصْفِ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ.

نهبو داود دهلیت: له ئوبهی کوری کهعبهوه دهگیرنهوه، که له نیوهی مانگی رهمهزاندای لهنوویژی وهتردا قنوتی دهخویند.

۱۴۲۸ - (ضعیف) عَنْ مُحَمَّدٍ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ، أَنَّ أُبَيَّ بْنَ كَعْبٍ أَمَّهُمْ - يَعْنِي فِي رَمَضَانَ - وَكَانَ يَقْنُتُ فِي النِّصْفِ الْآخِرِ مِنْ رَمَضَانَ.

واته: له موحهمهده - ی کوری سیرین - دوه، له ههندی له هاوهلانیهوه هاتووه، که ئوبهی کوری کهعب بهرنوویژی بو کردن - واته له مانگی رهمهزاندای - له نیوهی کوئایی مانگی رهمهزاندای لهنوویژی وهتردا قنوتی دهخویند.

١٤٢٩ - (ضعيف) عَنْ الْحَسَنِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ جَمَعَ النَّاسَ عَلَى أَبِي بَنٍ كَعْبٍ فَكَانَ يُصَلِّي لَهُمْ عِشْرِينَ لَيْلَةً، وَلَا يَقْنَتُ بِهِمْ إِلَّا فِي النِّصْفِ الْبَاقِي، فَإِذَا كَانَتْ الْعَشْرُ الْأَوَاخِرُ تَخَلَّفَ فَصَلَّى فِي بَيْتِهِ، فَكَانُوا يَقُولُونَ: أَبَقَ أَبِيٌّ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا يَدُلُّ عَلَى أَنَّ الَّذِي ذَكَرَ فِي الْقُنُوتِ لَيْسَ بِشَيْءٍ، وَهَذَانِ الْحَدِيثَانِ يَدْلَانِ عَلَى ضَعْفِ حَدِيثِ أَبِيٍّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَنَتَ فِي الْوُتْرِ.

واته: له چهسهن - ی بهصری - دوه هاتوو، که پێشهوا عومهری کوری (خطاب) رمزای خوای لی بی خه لکی کوکردهوه - بۆ ئهوهی نوێزی تهراویج به کوومهل بکهن - ئوبهی کوری کهعب بیست شهو بهرنوێزی بۆ کردن ههتا نیوهی کووتایی مانگی رهمهزان قنوتی پی نه خویندن، کاتی که گهیشتنه ده رۆزی کووتایی ئوبهی نه هات بۆ مزگهوت بهرنوێزیان بۆ بکات له مائی خوێ نوێزی دهکرد، خه لکه کهش وتیان: ئوبهی هه ل هاتوو. ئەبو داود ده لیت: ئەمهش واته قنوت خویندنی ئوبهی له باقی نیوهی مانگی رهمهزاندا به لگهیه له سهر ئه وکه سهی که باسی قنوتی کردوه له پێش رکوعدا شتی نیه، وه ئهم دوو فەرمودەش به لگهن له سهر لاوازی فەرمودەکهی ئوبهی، بیگومان پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نوێزی و هتردا قنوتی خویندوه.

باسی پارانوه له دواى نوێزى وهتر.

٣٤١ - باب فى الدعاء بعد الوتر.

١٤٣٠ - (صحيح) عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ فِي الْوُتْرِ قَالَ: (سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ).

واته: نوبهى كورى كهعب دهلیت: پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم کاتی که سهلامی ده دایه وه له نوێزى وهتر دهیغه رموو: (پاکى و گه وره یى بو خواى پاک و پیروژ له هه موو ناته ویهه).

١٤٣١ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ نَامَ عَنْ وَتْرِهِ أَوْ نَسِيَهُ، فَلْيُصَلِّهِ إِذَا ذَكَرَهُ).

واته: له نهبو سه عیده وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمویه تی: (هه رکه سیك خه وى لیكه وت له نوێزى وهتره کهیدا یان له یادى چوو، هه رکاتی یادیکه وته وه با بیکاته وه).

باسی ئەنجامدانی نوێژی وەتر لەپێش خەوتندا.

۳۴۲ - باب فِی الْوِثْرِ قَبْلَ النَّوْمِ.

۱۴۳۲ - (صحیح دون قووله: (فِی سَفَرٍ وَلَا حَضَرٍ)) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِثَلَاثٍ لَا أَدْعُهُنَّ (فِی سَفَرٍ وَلَا حَضَرٍ): رَكَعَتَيِ الضُّحَى، وَصَوْمُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنَ الشَّهْرِ، وَأَنْ لَا أُنَامَ إِلَّا عَلَى وَثْرٍ).

واته: له ئەبو هوریرهوه رەزای خوای لى بى دەگیرنەوه، که وتویهتی: پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم نامۆزگاری کردوم بە ئەنجامدانی سێ شت که تەركیان نەكەم نە لەمال و نە لەسەفەردا: دوو ركات نوێزی چێشتەنگاو، وە سێ روژ روژوو له مانگیكدا، وە نوێزی وتریش بكەم پێش ئەوهی بخەوم.

۱۴۳۳ - (صحیح دون قووله: (فِی الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ)) عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِثَلَاثٍ لَا أَدْعُهُنَّ بِشَيْءٍ: أَوْصَانِي بِصِيَامِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَلَا أُنَامُ إِلَّا عَلَى وَثْرٍ، وَبِسُبْحَةِ الضُّحَى فِی الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ.

واته: له نهبو هوریرهوه رهزای خواى لى بى دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلى الله عليه وسلم نامۆزگاری کردوم به گردنی سى شت به هیچ شیویه تهركيان نهکهه: سى رۆژ رۆژوو له مانگیکدا، نوپزی وتریش بکهه پیش نهوهی بکهه. وه دوو رکات نوپزی چیشتهنگاو لهمال و لهسهفهردا.

۱۴۳۴ - (صحیح) عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِأَبِي بَكْرٍ: (مَتَى تُوتِرُ؟) قَالَ: أُوْتِرُ مِنْ أَوَّلِ اللَّيْلِ. وَقَالَ لِعُمَرَ: (مَتَى تُوتِرُ؟) قَالَ: آخِرَ اللَّيْلِ. فَقَالَ لِأَبِي بَكْرٍ: (أَخَذَ هَذَا بِالْحَزْمِ) وَقَالَ لِعُمَرَ: (أَخَذَ هَذَا بِالْقُوَّةِ)

واته: له نهبو ههتادهوه دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلى الله عليه وسلم به نهبو بهکری فهرموو: (کهى نوپزی ووتر دهکهیت؟)، نهویش وتی: لهسهردتای شهوهوه. وه به عومهريش فهرموو: (کهى نوپزی ووتر دهکهیت؟)، نهویش وتی: له کوئای شهوهوه. جا پیغهمبهری خوا صلى الله عليه وسلم کردهوهی ههردووکیانی به باش زانی و به نهبو بهکری فهرموو: (ئههه لایهنی دنیایی گرتووه، به عومهريش فهرموو: ئههه لایهنی هیزی گرتووه).

باسی کاتی نویژی ووتر.

۳۴۳ - باب فی وقت الوثر.

۱۴۳۵ - (صحیح) عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ: مَتَى كَانَ يُوتَرُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: كُلَّ ذَلِكَ قَدْ فَعَلَ، أَوْتَرَهُ أَوَّلَ اللَّيْلِ، وَوَسَطَهُ وَآخِرَهُ، وَلَكِنْ انْتَهَى وَثَرُهُ حِينَ مَاتَ إِلَى السَّحَرِ.

واته: لہ مسروقہ وہ دہگیرنہ وہ، کہ وتویہ تی: بہ عائیشہم وت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کہی نویژی ووتری دہکرد؟ نہویش وتی: لہہموو کاتیکی شہودا نویژی ووتری دہکرد: لہسہرمتای شہودا، لہ ناومراستی شہودا، لہ کوتایی شہودا، بہلام لہپیش مردنیدا ہر بہرہبہیان نویژی ووتری دہکرد واتہ لہپیش نویژی بہیانیدا.

۱۴۳۶ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَادِرُوا الصُّبْحَ بِالْوُثْرِ).

واته: لہ ئیبنو عومہرہ وہ رمزای خوایان لی بی دہگیرنہ وہ، کہ وتویہ تی: پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (پہلہ بکہن لہپیش شہبہفدا نویژی ووتر بکہن).

١٤٣٧ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ وَتَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَتْ: رُبَّمَا أَوْتَرَ أَوَّلَ اللَّيْلِ، وَرُبَّمَا أَوْتَرَ مِنْ آخِرِهِ، قُلْتُ: كَيْفَ كَانَتْ قِرَاءَتُهُ، أَكَانَ يُسِرُّ بِالْقِرَاءَةِ أَمْ يَجْهَرُ؟ قَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ كَانَ يَفْعَلُ، رُبَّمَا أَسْرًا، وَرُبَّمَا جَهْرًا، وَرُبَّمَا اغْتَسَلَ فَنَامَ، وَرُبَّمَا تَوَضَّأَ فَنَامَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَقَالَ غَيْرُ قُتَيْبَةَ تَغْنِي فِي الْجَنَابَةِ.

واته: (عبدُ الله) ی کوری ئەبو قەیس دەلیت: سەبارەت بە نوێژی وەتری پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم له عایشەم پرسی؟ عایشە وتی: هەندێ جار لە سەرەتای شەو وە نوێژی وەتری دەکرد، هەندێ جاری تریش لە کۆتایی شەو دا نوێژی وەتری دەکرد. وتم: ئەو قورئان خویندنی چۆن بوو، دەنگی بەرز دەکردەو یان بەبێ دەنگی دەخویند؟ وتی: بە هەردوو شێوەکە قورئانی دەخویند، جاری وابوو بەبێ دەنگی دەخویند، وە جاری واشبوو دەنگی بەرز دەکردەو، وە جاری وابوو خۆی دەشت ئینجا دەخەوت، جاری واش بوو دەستوێژی دەگرت ئینجا دەخەوت. ئەبو داود دەلیت: جگە لە قوتەیبە دەلێن: واتە لە لەشگرانی خۆی دەشت.

١٤٣٨ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وَتَرًا).

واته: له ئیبنو عومره‌وه رمزای خویان لای بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم همرموویه‌تی: (نوێژی وەتر بکەن بە گۆتا نوێژی شەوتان).

باسی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی نوێژی وەتر.

۳۴۴ - باب فی نقض الوتر.

۱۴۳۹ - (صحیح) عَنْ قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ قَالَ: زَارَنَا طَلْقُ بْنُ عَلِيٍّ فِي يَوْمٍ مِنْ رَمَضَانَ وَأَمْسَى عِنْدَنَا وَأَفْطَرَ، ثُمَّ قَامَ بِنَا تِلْكَ اللَّيْلَةَ وَأَوْتَرَ بِنَا، ثُمَّ انْحَدَرَ إِلَى مَسْجِدِهِ فَصَلَّى بِأَصْحَابِهِ، حَتَّى إِذَا بَقِيَ الْوُتْرُ قَدَّمَ رَجُلًا فَقَالَ: أَوْتَرَ بِأَصْحَابِكَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا وَتْرَانِ فِي لَيْلَةٍ)

واته: قه‌یسی کوری (طلق) ده‌لێت: روژی له مانگی رهمه‌زاندای (طلق)ی کوری عه‌لی سه‌ردانی کردین ئیواره‌ی لای ئیمه‌ به‌ربانگی کرده‌وه، له‌پاشدا نه‌و شه‌وه به‌رنوێژی نوێژی ته‌راویحی بو‌ کردین نوێژی وەتری بو‌ کردن، ئینجا گه‌رایه‌وه بو‌ مزگه‌وته‌که‌ی و به‌رنوێژی کرد بو‌ هاوه‌له‌کانی واته‌ خه‌لکی مزگه‌وته‌که‌ هه‌تا نوێژی وەتر مابوو بیکه‌ن، بیاوێ چوو به‌پیشه‌وه‌ وتی: نه‌وه به‌رنوێژی نوێژی وەتر ده‌که‌یت بو‌ هاوه‌له‌کانت، بێگومان من له پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بیستوو ده‌یفه‌رموو: (له‌یه‌ک شه‌ودا دوو جار نوێژی وەتر نابێ).

باسی قنوت خویندن له‌نویژه فهرزه‌کاندا.

۳۴۵ - باب الْقُنُوتِ فِي الصَّلَوَاتِ.

۱۴۴۰ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَاللَّهُ لِأَقْرَبِينَ بِكُمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ! قَالَ: فَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يَقْنُتُ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ، وَصَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ، وَصَلَاةِ الصُّبْحِ، فَيَدْعُو لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَلْعَنُ الْكَافِرِينَ.

واته: ئه‌بو هوریره‌وه وتی: سویند به‌خوا که به‌رنویژه‌کتان بۆ ده‌که‌م نزیک بێت له‌نویژی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم یان وه‌ک نوێژی ئه‌و بێت، راوی وتی: ئه‌بو هوریره‌وه له‌رکاتی کۆتایی نوێژی نیوهرۆ و نوێژی عی‌شاو نوێژی به‌یانیدا قنوتی خویند، بۆ باوه‌رداران پارایه‌وه‌و، نه‌فرمتی له‌ بێ باوم‌ران کرد.

۱۴۴۱ - (صحيح) عَنْ الْبَرَاءِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْنُتُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ، زَادَ ابْنُ مُعَاذٍ: وَصَلَاةِ الْمَغْرِبِ.

واته: له‌ به‌رائه‌وه هاتوه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌نویژی به‌یانیدا قنوتی ده‌خویند، ئیبنو (معاذ) ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: له‌نویژی شیوانیشدا.

١٤٤٢ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَتَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الْعَتَمَةِ شَهْرًا، يَقُولُ فِي قُنُوتِهِ: (اللَّهُمَّ نَجِّ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، اللَّهُمَّ نَجِّ سَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ نَجِّ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطْأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِي يُوسُفَ). قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَمْ يَدْعُ لَهُمْ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: (وَمَا تَرَاهُمْ قَدْ قَدِمُوا) .

واته: ئه‌بو هورمیره ده‌ئیت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ماوه‌ی مانگی له نوێژی عیشادا قنوتی خویند: له قنوته‌که‌یدا ده‌یفهرموو: (خودایه‌! وه‌لیدی کوری وه‌لیدو سه‌له‌مه‌ی کوری هیشام و هه‌موو باومرپداره‌ بێ ده‌سه‌لات و چه‌وساوه‌کان رزگار بکه‌ له‌ده‌ستی بێ باومرپه‌کان له‌ دیلی، خودایه‌! سزای سه‌ختی هوژی (مُضَر) بدمیت تووشی قات و قری و گرانیه‌کی وایان بکه‌ی، وه‌ك چه‌وت سال گرانیی و وشکه‌ سالیه‌که‌ی سه‌رده‌می یوسف سلاوی خوای لی بێ). ئه‌بو هوریره‌وه‌ وتی: روژی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دو‌عای لی نه‌کردن، منیش له‌و باره‌وه‌ لێم پرسی که‌ بۆچی دو‌عات لی نه‌کردن؟ فهرمووی: (دوعاکانم بۆ ئه‌وه‌ بوو که‌ ئه‌و دیلانه‌ رزگار بین له‌ژێر ده‌ستی ئه‌و کافران‌ه‌دا نیستا رزگاریان بووه‌و گه‌راونه‌ته‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ ئیتر پێویست ناکات دوعایان لی بکه‌م).

۱۴۴۳ - (حسن) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَنَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا مُتَتَابِعًا فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ وَصَلَاةِ الصُّبْحِ، فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ إِذَا قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ). مِنَ الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ، يَدْعُو عَلَى أَحْيَاءٍ مِنْ بَنِي سُلَيْمٍ، عَلَى رِجْلِ وَذُكْوَانَ وَعُصَيَّةٍ، وَيُؤْمِنُ مَنْ خَلْفَهُ.

واته: نهبو هورمیرهوه دهلیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهردهوام ماوهی مانگی له نوپزی نیومرو و عهسرو شیوان و عیشاو بهیانیدا له رکاتی کووتایی هه موو نوپزیکهوه له دواى رکوع کاتی که دهیغه رموو: (سمع الله لمن حمده). دهپارایهوهو دوعای دهکرد له هوژی بهنی سولهیم و ریعل و (ذکوان) و عوضهیه، کاتی که دهپارایهوه نهوانهی له دوایهوه بوون (آمین)یان دهکرد.

۱۴۴۴ - (صحيح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّهُ سُئِلَ: هَلْ قَنَتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ. فَقِيلَ لَهُ: قَبْلَ الرُّكُوعِ أَوْ بَعْدَ الرُّكُوعِ؟ قَالَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ. قَالَ مُسَدَّدٌ: بَيَّسِرَ.

واته: له نهههسی کوری مالیکهوه هاتوو، که لییان پرسیهوه: ئایا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نوپزی بهیانیدا قنوتی دهخویند؟ وتی: بهلی: بیی

وترا: لەپیش چوونە رکوعەوه یان لەدوای رکوع؟ وتی: لەدوای رکوع.
موسەددەد وتی: کەمێ لەدوای رکوعەوه.

١٤٤٥ - (صحيح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَنَتَ شَهْرًا، ثُمَّ تَرَكَهُ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوه هاتوو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مانگی لەسەریەک لەنویژی بەیانیدا قنوتی خویند؟ لەپاشدا تەرکی کرد.

١٤٤٦ - (صحيح) عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ قَالَ: حَدَّثَنِي مَنْ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْغَدَاةِ، فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ قَامَ هَنِيئَةً.

واتە: موحەممەدی کۆری سیرین دەئیت: کەسێ کە لەگەڵ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نویژی بەیانی کردبوو بۆی گێڕامەوه وتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کاتی کە سەری بەرزکردەوه لەرکاتی دووهمدا کەمێ وەستا جا قنوتی خویند.

باسی فه زلی نویژی سوننه ت له ماله وه.

۳۴۶ - باب فی فضل التَّطَوُّعِ فِي الْبَيْتِ.

۱۴۴۷ - (صحیح). عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ أَنَّهُ قَالَ: احْتَجَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ حُجْرَةً، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ مِنَ اللَّيْلِ فَيُصَلِّي فِيهَا، قَالَ: فَصَلُّوا مَعَهُ بِصَلَاتِهِ - يَعْنِي رَجَالًا - وَكَانُوا يَأْتُونَهُ كُلَّ لَيْلَةٍ، حَتَّى إِذَا كَانَ لَيْلَةٌ مِنَ اللَّيَالِي لَمْ يَخْرُجْ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَنَحَّنُوا وَرَفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ، وَحَصَبُوا بَابَهُ، قَالَ: فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُغْضَبًا فَقَالَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ، مَا زَالَ بِكُمْ صَنِيعُكُمْ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنْ سَتُكْتَبَ عَلَيْكُمْ، فَعَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي بُيُوتِكُمْ، فَإِنَّ خَيْرَ صَلَاةٍ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ).

واته: له زمیدی کوری (ثابت) دوه هاتوو، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم کوخیکی دروست کردبوو به حهسیر له مزگهوت، شهو
له مال دهرده چوو نویژی تیدا دهکرد، زهید وتی: کومه ئی له یاران ی له دوایه

بهکۆمهڵ نوێزی تهراویحیان کرد - واته بیاوان - هه‌موو شه‌وی دمه‌اتن، هه‌تا شه‌وی له‌شه‌وان پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌مال دهرنه‌چوو بۆ لایان، نه‌وانیش بۆ نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئاگادار بکه‌نه‌وه ده‌کۆکن و ده‌نگ هه‌لده‌مبه‌رن و زیخ و چه‌و ده‌گرنه‌ دمرگای ماله‌که‌ی، زه‌مید وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌توره‌یه‌وه له‌مال دهرده‌چیت بۆ لایان و ده‌فه‌رمویت: (ئه‌ی خه‌لکینه! ده‌زانم زۆر به‌ په‌رۆشن بۆ نه‌وه‌ی نوێزی ته‌راویح به‌ کۆمه‌ڵ بکه‌ن، من نه‌مه‌م له‌یاده، هه‌یج شتی رێگری نه‌وه‌ی لێ نه‌کردم که بێم بۆ لاتان و به‌رنوێزیتان بۆ بکه‌م ته‌نها نه‌وه نه‌بیت ده‌ترسم فه‌رز ببیت له‌سه‌رتان، له‌ماله‌وه نوێزی سونه‌ت بکه‌ن، چونکه خه‌یتره‌ی نوێزی سونه‌تی بیاو نه‌و نوێزه‌یه که له‌ماله‌وه ده‌یکات جگه له‌نوێزه فه‌رزه‌کان).

١٤٤٨ - (صحیح). عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا).

واته: له ئه‌یبه‌و عومه‌ره‌وه ره‌زای خوايان لێ بێ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (به‌شی له نوێزه سونه‌ته‌کانتان ماله‌وه بکه‌ن، ماله‌کانتان مه‌که‌ن به‌ گۆرستان).

باسی زور مانہوہ بہ پیوہ لہنویرڈا.

۳۴۷ - باب طول القيام.

۱۴۴۹ - (صحیح). عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَشَى الْخُثَعَمِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (طُولُ الْقِيَامِ). قِيلَ فَأَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (جُهْدُ الْمُقِلِّ). قِيلَ فَأَيُّ الْهَجْرَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (مَنْ هَجَرَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ). قِيلَ فَأَيُّ الْجِهَادِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (مَنْ جَاهَدَ الْمُشْرِكِينَ بِمَالِهِ وَنَفْسِهِ). قِيلَ فَأَيُّ الْقَتْلِ أَشْرَفُ؟ قَالَ: (مَنْ أَهْرَيْقَ دَمُهُ وَعَقَرَ جَوَادَهُ).

واتہ: لہ (عبد اللہ) ی کوری حوبشی (خنعمی) موہ دهگیرنہوہ، کہ وتویہتی: لہ پیغہمبہریان صلی اللہ علیہ وسلم پرسی، کام کردہوہ چاکترین کردہوہیہ؟ فہرمووی: (زور مانہوہ بہ پیوہ لہنویرڈا). وتیان: کام خیرو سہدہقہ چاکترین خیرو سہدہقہیہ؟ فہرمووی: (نہوہی لہسہر کہم دہرامہتی و دہستکورتیہوہ بکریّت). وتیان: کام کوچکردن چاکترین کوچکردنہ؟ فہرمووی: (کوچکردن لہو شتانہی کہ خوا حہرامی کردون). وتیان: کام جیہادو تیکووشان چاکترین جیہادو تیکووشانہ؟ فہرمووی: (جیہادو تیکووشانی بہنہفس و بہ مال دزی ہاومل بو خوا بریاردہران بکریّت). وتیان: کام کوژران شہریفانہترین کوژرانہ؟ فہرمووی: (کہسیک خوینی برژیّت و ورگی بدریّت).

باسی ہاندان لہ سہر شہونویژ.

۳۴۸ - باب الْحَثِّ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ.

۱۴۵۰ - (حسن صحیح) عَنْ هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: (رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى وَأَيَقَظَ امْرَأَتَهُ فَصَلَّتْ، فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ، رَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ وَأَيَقَظَتْ زَوْجَهَا، فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ).

واتہ: لہ نہبو ہورہیرہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہتی: (رحمہتی خوا لہو پیاوہی کہشہو ہستا بؤ شہونویژ ژنہکشی ہلئہسینئ، نگہر بہگوی نہکردو تہمہلی کردو ہلئہسا ناو دہپژینئ لہدم و چاوی، ہرودہا رحمہتی خوا لہو ژنہی کہ ہلئہسئ شہونویژ دہکات و میردہکشی ہلئہسینئ، نگہر بہگوی نہکردو تہمہلی کردو ہلئہسا ناو دہپژینئ لہ دم و چاوی ہتا خہبہری دہبیتہوہ).

۱۴۵۱ - (صحیح). عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَأَبِي هُرَيْرَةَ قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيْلِ وَأَيَقَظَ امْرَأَتَهُ، فَصَلَّيَا رَكَعَتَيْنِ جَمِيعًا، كُتِبَا مِنَ الدَّاكِرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالدَّاكِرَاتِ).

واته: نه‌بو سه‌عید و نه‌بو هورمه‌یره ده‌لّین: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (نه‌گهر پیاو له‌شه‌ودا خیزانه‌که‌ی خو‌ی خه‌به‌رکاته‌وه یه‌کی دوو رکات شه‌ونویژ بکه‌ن، نه‌وا ناویان له ناو ریزی نه‌و ژن و پیاوانه‌دا دهنوسریّت که هه‌میشه و به‌رده‌وام زیکر و یادی خوا ده‌که‌ن).

باسی پاداشتی قورئان خویندن.

۳۴۹ - باب فی ثَوَابِ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ.

۱۴۵۲ - (صحيح) عَنْ عُثْمَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ).

له (عثمان) هوه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه‌تی: (چاکترین که‌ستان نه‌ومه‌یه فی‌ری قورئان خویندن دمبی به‌ره‌وانی وه خه‌لکیش فی‌ری قورئان خویندن ده‌کات).

۱۴۵۳ - (ضعيف) عَنْ سَهْلِ بْنِ مُعَاذٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَعَمِلَ بِمَا فِيهِ أُلْبِسَ الْإِدَاهُ، تَاجًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ضَوْؤُهُ أَحْسَنُ مِنْ ضَوْءِ الشَّمْسِ فِي يَوْمِ الدُّنْيَا لَوْ كَانَتْ فِيكُمْ، فَمَا ظَنُّكُمْ بِالَّذِي عَمِلَ بِهَذَا؟!).

واته: له سههلی کوری (مُغَاذ)ی جووه نهیه وه، له باوکیه وه، دهگیر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (ئه وهی قورنانه بخوینی و کرده وهی پی بکات له پوژی قیامه تدا تاجی دهگریته سهری دایک و باوکی شه و قه که ی له شه وهی ئه و خوړه جوانتر و پرشنگدار تره له کاتی کدا که له دنیا دا له ناو ماله کانتان ددهات، ئه بی ئه و که سهی که بیخوینی و کرده وهی پی بکات پله و پایه و پاداشتی چو ئ بی و چی بیت؟!).

١٤٥٤ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ مَاهِرٌ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُهُ وَهُوَ يَشْتَدُّ عَلَيْهِ فَلَهُ أَجْرَانِ).

واته: له عائشه وه رمزای خوای لی بی دهگیر نه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه تی: (ئه وه که سهی که بهر دهوانی قورنانه دهخوینی و کرده وهی پی دهکات خوای گه وه دهیخاته ریزی مه لایک که بهر پیزو پایه بهرزه گانی، وه ئه و که سهش که بهر گران و بهرزه حمهت قورنانه بو دهخوینریت ئه وه دوو جار پاداشتی له سهر و مرده گریت). - پاداشتی له سهر قورنانه خویندنه که ی، پاداشتی له سهر ئه وهی که بهر گران و بهرزه حمهت بو ی دهخوینیت --.

١٤٥٥ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمْ

السَّكِينَةُ، وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ،
وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ).

واته: له نهبو هورهیره دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
فهرموویه تی: (ههه کۆمه لێک له بهر رمزامه ندی خوا کۆبینه وه له مالێک له
مالهکانی خوی گه ورده قورئان بخوینن وله ناو خویاندا دهووری بکه نه وه و اتاو
مانا که ی لێک بده نه وه، نهوا بیگومان نارامی و دلنیا یی به سه ریاندا داده باریت
و، رحمهت و میهره بانی دایان دهپوشیت، مه لائیکه دهووریهان لیده ده و،
خودایش له باره گای بهرزو بالای خوی لای (مه له نی نهعلا) باسیان دهکات).

١٤٥٦- (صحيح) عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ،
فَقَالَ: (أَيْكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ الْعَقِيقِ،
فَيَأْخُذَ نَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ زَهْرَاوَيْنِ بَغِيرِ إِيْمٍ بِاللَّهِ عَزَّ
وَجَلَّ وَلَا يَقْطَعَ رَحِمٌ؟). قَالُوا: كُلُّنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ:
(فَلَاَنْ يَغْدُوَ أَحَدُكُمْ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَتَعَلَّمَ
آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ،
وَإِنْ ثَلَاثَ ثَلَاثٍ مِثْلُ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ).

واته: عوقبه ی کوری عامری جوهه نیی ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله
علیه وسلم له مال دهرده چوو بو لاما ن نیمه له خه لکی (صفه) بووین - خه لکی
(صفه) له ههزارانی کۆچکه ران بوون له مزگه وتی مه دینه دا - فهرمووی: (کی

لهئێوه ههز دهکات ههموو روژی بپروات بۆ (بطحان) یان (عقیق) – که دوو شیون له نزیك شاری مه‌دینه‌وه - ، دوو وشتری کوپاره گه‌وره‌ی - کوپاره بریتیه له به‌رزیه‌که‌ی پستی و شتر – هه‌له‌وی مه‌یله‌و سپی بپنیته‌وه بۆ خۆی به‌بی ئه‌وه‌ی که به‌هۆی ئه‌وه‌وه توشی تاوان ببی لای خوا‌ی گه‌وره‌، یان توشی بچپاندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ببیت؟). وتیان: هه‌موومان هه‌ز ده‌که‌ین، فهرمووی: (ده‌ی ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ئێوه هه‌موو روژی بپروات بۆ مزگه‌وت دوو نایه‌ت له‌ هورئان فیر ببیت ئه‌وه له‌ دوو و شتر چاکتره‌ بۆی، ئه‌گه‌ر سێ نایه‌ت بوو ئه‌وا له‌ سێ و شتر چاکتره‌ بۆی، هه‌روه‌ها به‌ قه‌د ژماره‌ی ئه‌و نایه‌تانه‌ی که فیر ده‌بیت له‌ ئه‌وه‌نده و شتر چاکتره‌ بۆی).

باسی ئه‌وه‌ی که ده‌رباره‌ی فه‌زل و

گه‌وره‌یی سوره‌تی فاتحه‌ هاتوه‌.

۳۵۰ - باب فَاتِحَةِ الْكِتَابِ.

۱۴۵۷ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾. أُمُّ الْقُرْآنِ، وَأُمُّ الْكِتَابِ، وَالسَّبْعُ الْمَثَانِي).

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: بپه‌مه‌به‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: سوره‌تی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾. دایکی هورئان و نامه‌که‌ی خواجه سه‌رج‌اوه و به‌رته‌ی هورئانه‌، وه جه‌وت نایه‌تی دووباره بو‌ه‌مه‌یه، له‌هه‌موو نوێژمه‌کاندا ده‌خوینریت و دوو باره ده‌بیته‌وه.

۱۴۵۸ - (صحیح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ بْنِ الْمُعَلَّى، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِهِ وَهُوَ يُصَلِّي، فَدَعَاهُ، قَالَ: فَصَلَّيْتُ ثُمَّ أَتَيْتُهُ قَالَ: فَقَالَ: (مَا مَنَعَكَ أَنْ تُجِيبَنِي؟). قَالَ: كُنْتُ أَصَلِّي. قَالَ: (أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ)؟! لَأُعَلِّمَنَّكَ أَكْثَرَ سُورَةٍ مِنَ (الْقُرْآنِ) - أَوْ فِي - الْقُرْآنِ - شَكَّ خَالِدٌ - (قَبْلَ أَنْ أُخْرَجَ مِنَ الْمَسْجِدِ). قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَوْلَكَ، قَالَ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ﴾. وَهِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي الَّتِي أُوتِيتُ، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ).

واته: ئه‌بو سه‌عیدی رافعی کۆری موعه‌للاوه هاتوووه، که له مزگه‌وت نوێزی کردوه پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم داویه‌تی به‌لایدا بانگی کردوه، یه‌کسه‌ر وه‌لامی نه‌داوه‌ته‌وه، ئه‌بو سه‌عید وتی: نوێزه‌که‌م ته‌واوکرد، له‌پاشدا چوووه خزمه‌تی، ئه‌بو سه‌عید وتی: پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (چی رێگری لێکردی که وه‌لام نه‌ده‌یه‌ته‌وه؟). وتی: نوێزم ده‌کرد بۆیه وه‌لام نه‌دایته‌وه، فهرمووی: (مه‌گه‌ر خوای گه‌وره نا فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ الأنفال: ۲۴. واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باومر‌تان هێناوه! به‌ دم بانگه‌وازی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌وه بچن کاتی‌ک بانگ‌تان ده‌کات بۆ به‌رنامه‌و

رَبِّبَارِئِكَ كَه دمتان ژینیت‌هوه و ژیان به‌خشه؟! جا فهرمووی: (پیش ئه‌وهی له مزگه‌وت بجیت‌ه دهره‌وه گه‌وره‌ترین سورمه‌ت پی نیشاندهم له قورئاندا ؟). وتی: وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! فهرموده‌که‌ت له‌به‌ر ده‌که‌م، فهرمووی: ئه‌و سورمه‌ته سورمه‌تی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ه که ناویشی حه‌وت ئایه‌تی دووباره بو‌ه‌وه‌یه، هه‌روه‌ها ناویشی قورئانی گه‌وره‌یه که به من به‌خسراوه.

باسی ئه‌وانه‌ی که ده‌لین: له سورمه‌ته دریژه‌کانه.

۳۵۱ - باب مَنْ قَالَ: هِيَ مِنَ الطُّولِ.

۱۴۵۹ - (صحیح). عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي الطُّولِ، وَأُوتِيَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ سِتًّا، فَلَمَّا أُلْقِيَ الْأَسْوَحَ رُفِعَتْ ثِنْتَانِ وَبَقِيَ أَرْبَعٌ.

واته: له ئیبنو عه‌باس‌ه‌وه رمزای خوایان لی بی ده‌گیر‌نه‌وه، که وتویه‌تی: حه‌وت ئایه‌تی دووباره بو‌ه‌وه که له سورمه‌ته دریژه‌کانه به‌خسراوه به پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، به‌خسراوه به موساش شه‌ش له‌وحه که ته‌وراتی تیدا بوو، کاتی - که له کیوی (طور) هاته‌وه بینی هه‌ومه‌که‌ی کۆلک ده‌په‌رستن - توره بوو له‌وحه‌کانی فریدا چواریان مانه‌وه و دوانیان به‌رزبونه‌وه - له‌وانه‌یه مه‌به‌ستی نه‌سخ بو‌ونه‌وه بی‌ت - .

باسی ئہوہی کہ دہربارہی فہزل و

گہورہیی سورہتی (آیۃ الكرسي) ہاتوہ.

۳۵۲ - باب مَا جَاءَ فِي آيَةِ الْكُرْسِيِّ.

۱۴۶۰ - (صحیح). عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَبَا الْمُنْذِرِ أَيُّ آيَةٍ مَعَكَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ أَعْظَمُ؟). قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: (أَبَا الْمُنْذِرِ أَيُّ آيَةٍ مَعَكَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ أَعْظَمُ؟). قَالَ: قُلْتُ: (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ). قَالَ: فَضَرَبَ فِي صَدْرِي وَقَالَ: (لِيَهْنِ لَكَ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ الْعِلْمُ).

واتہ: نوبہی کوری کہعب دہلئت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم
فہرمووی: (باوکی (متذکر) نایا دہزانی لہو قورنانهی لہبہرتہ کام نایہتہی
گہورمترہ؟). وتی: وتم: خواو پیغہمبہرہگہی دہزانن، وتی: فہرمووی: (نہی
باوکی (متذکر) نایا دہزانی لہو قورنانهی لہبہرتہ کام نایہتہی گہورمترہ؟).
وتی: وتم: (اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ). باوکی (متذکر) وتی: دہستی کیشا بہ
سنگمداو فہرمووی: (زانست و زانیاریت نوّش بیّت نہی باوکی (متذکر) ؟). -
واتہ: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم برپاریدا لہسہر زانیاریہگہی و
شایہتی بوّدا کہ پیکاویہتی - .

باسی ئەوەی که دەربارەیی فەزڵ و
 گەورەیی سورەتی (الصَّمَد) هاتووە.
 ۳۵۳ - باب فی سُوْرَةِ الصَّمَدِ.

۱۴۶۱- (صحیح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ رَجُلًا سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ:
 (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ). يُرَدِّدُهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ جَاءَ إِلَى
 رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، وَكَانَ
 الرَّجُلُ يَتَقَالَّهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
 (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ).

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودریەو دەگیرنەو، که شەوی پیاوی گوئی لە
 پیاوی بوو هەر سورەتی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی دەخویندو دووبارە دەکردهو،
 کاتی که رۆژ بوویەو هات بو خزمەت پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم
 بەسەرھاتەکە ی بو گیرایەو، پیاوکه پیی وابوو خویندنی سورەتی: (قُلْ هُوَ
 اللَّهُ أَحَدٌ) بە تەنیا کەمە، پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی:
 (بەو کەسە ی گیانی منی بەدەستە که خوا یە ئەم سورەتە هاوتای سییەکی
 قورئان دەکات).

باسی تہوہی کہ دہربارہی فہزل و گہورہی سورہتی (المُعَوِّذَتَيْنِ). ہاتوہ.

۳۵۴ - باب فی الْمُعَوِّذَتَيْنِ.

۱۴۶۲ - (صحیح) عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: كُنْتُ أَقُودُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَاقَتَهُ فِي السَّفَرِ، فَقَالَ لِي: (يَا عُقْبَةُ أَلَا أَعْلَمُكَ خَيْرَ سُورَتَيْنِ قُرِئَتَا). فَعَلَّمَنِي: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ). وَ: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ). قَالَ: فَلَمْ يَرِنِي سُرَّتُ بِهِمَا جِدًّا، فَلَمَّا نَزَلَ لِصَلَاةِ الصُّبْحِ صَلَّى بِهِمَا صَلَاةَ الصُّبْحِ لِلنَّاسِ، فَلَمَّا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الصَّلَاةِ التَّفَتَ إِلَيَّ فَقَالَ: (يَا عُقْبَةُ كَيْفَ رَأَيْتَ؟).

واتہ: لہ عوقبہی کوری عامیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: لہسہفہریکدا
رشمہی وشترہگہی پیغہمبہری خودام صلی اللہ علیہ وسلم رادہکیشا، پیی
فہرمووم: (تہی عوقبہ! ناگادارہ، دوو سورہت فیر دہکم کہ گہورہترین و
چاکترین سورہتن بخوینرین؟). - سہبارمت بہ پہناگرتن بہخوا - جا سورہتی:
(قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ). و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) ی فیرکردم، عوقبہ وتی:
پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم نہیدی زور دلخوش ہم پییان - واتہ خووشی و
رووگہشی لی دمرنہکھوت وھک بلئی پیی وابوو دوو سورہتی دریژی فیردہکات،

کەچی ئەو دوو سورەتە کورتەیی فێرکرد - ، کاتی کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەسەر و شترەکەیی دابەزی بۆ نوێزی بەیانی لەدوای سورەتی فاتیحەو ئەو دوو سورەتەیی خویند، کە لەنوێز بوویەو ئەو ئاوری دایەو بەلاما فەرمووی: (ئەی عوقبە پێت چۆن بوو ویستی گەورەیی ئەو دوو سورەتە بۆ عوقبە رونکاتەو).

۱۴۶۳ - (صحیح) عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: بَيْنَا أَنَا أَسِيرُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ الْجُحْفَةِ وَالْأَبْوَاءِ، إِذْ غَشِيَتْنَا رِيحٌ وَظُلُمَةٌ شَدِيدَةٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ بِ (أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) . وَ (أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) . وَيَقُولُ (يَا عُقْبَةُ تَعَوَّذْ بِهِمَا فَمَا تَعَوَّذَ مُتَعَوَّذٌ بِمِثْلِهِمَا) . قَالَ: وَسَمِعْتُهُ يُؤْمِنَا بِهِمَا فِي الصَّلَاةِ.

واتە: لە عوقبەیی کوری عامیرەو دەگیرنەو، کە وتویەتی: لەخزمەت پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم لە نیوان (جحفة) و (أبواء) دا بە دەم رێو دەڕۆشتین، بایەکی توند هەلیکردو بوو بە شەومزەنگ و دنیا تاریک بوو، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەستی کرد بە خویندنی سورەتی: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) . و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) . فەرمووی: (ئەی عوقبە ئەم دوو

۱- (جحفة) شوینیکی لەسەر رێگەیی مەککەو مەدینە میقاتی خەلکی شام و مغریب و میصرە و، (أبواء) کێویکی لەنیوان مەککەو مەدینەدا. لە (عون المعبود) وەرگیراوە.

سورته بخوینه، چونکه هیچ پهناگری پهناى نهگرتوو به هاوشیومیان). وتی: جارى بهرنویژی بو کردین گویم لیى بوو له نویژهکیدا له دواى سورتهى فاتحهوه هم دوو سورتهى خویند.

باسى چوښه قورئان به ته رتیل بخوینریت.

٣٥٥ - باب كيف يستحب الترتيل في القراءة.

١٤٦٤ - (صحيح) عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: اقْرَأْ وَارْتَقِ، وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرَتِّلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنْزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرُؤُهَا).

واته: له (عبد الله) كورى عه مره وه هاتوو، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمويه تى: (له به هه شتدا به قورئان خوین ده لاین له سه رخو بخوینه و به پله گانی به هه شدا سه ركه وه هه روهك چوښ له دنيا دا به ته رتیل و به ره وانی دمتخویند، چونكه پله و پایه ی تو دوا نایه ت دیاری ده کات كه ده یخوینی).

١٤٦٥ - (صحيح) عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسًا عَنْ قِرَاءَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: كَانَ يُمَدُّ مَدًّا.

واته: قهتاده دهلیت: سهبارمت به قورئان خویندنی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نه نه سم پرسی؟ وتی: به تهرتیل و بهرهوانی دهیخویندو مهدهکانی دریزده کرده و حهقی خوئی دهدانی.

۱۴۶۶ - (ضعیف) عَنْ يَعْلَى بْنِ مَمْلَكٍ، أَنَّهُ سَأَلَ أُمَّ سَلَمَةَ عَنْ قِرَاءَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَلَاتِهِ؟ فَقَالَتْ: وَمَا لَكُمْ وَصَلَاتِهِ؟! كَانَ يُصَلِّي وَيَنَامُ قَدَرًا مَا صَلَّى، ثُمَّ يُصَلِّي قَدَرًا مَا نَامَ، ثُمَّ يَنَامُ قَدَرًا مَا صَلَّى، حَتَّى يُصْبِحَ، وَنَعَتَتْ قِرَاءَتَهُ، فَإِذَا هِيَ تَنَعْتُ قِرَاءَتَهُ حَرْفًا حَرْفًا.

واته: له یه علای کوری مهمله که وه هاتوو، که سهبارمت به نویژکردن و قورئان خویندنی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نوم سهله مهی پرسووه؟ نوم سهله مه وتی: ئیوه ناتوان وهک نه وه بکهن که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم دهیکات نه و نویژی دهکرد جا نه و مندهی ماوهی نویژکردنه کهی دهخهوت، له پاشدا هه ئه سا نه و مندهی ماوهی خهوتنه کهی نویژی دهکرد، ئینجا دهخهوت نه و مندهی ماوهی نویژکردنه کهی، نه م حالته دریزه دهکیشا هه تا بهیانی، جا و مسفی قورئان خویندنه کهی کرد، نوم سهله مه و مسفی قورئان خویندنه کهی کردو وتی: بیت به بیت به تهرتیل و بهرهوانی دهیخویندو حهقی خوئی دهاده.

۱۴۶۷ - (صحيح) عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ وَهُوَ عَلَى نَاقَةٍ يَقْرَأُ بِسُورَةِ الْفَتْحِ وَهُوَ يُرْجَعُ.

واته: (عبدالله)ی کوری موغه‌فهل ده‌ئیت: له‌روژی رزگارکردنی شاری مه‌ککه‌دا پیغه‌مبه‌ری خواص الله علیه وسلم به‌سواری و شتریکه‌وه بینی به‌ده‌نگی خوش و به‌ره‌وانی سوره‌تی (فتح)ی ده‌خویند.

۱۴۶۸ - (صحيح) عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ).

واته: به‌رائی کوری عازب ده‌ئیت: پیغه‌مبه‌ری خواص الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خویندنه‌وه‌ی قورئان برا‌زیننه‌وه به به‌ده‌نگتان). واته به‌ده‌نگی خوش بیخوینن.

۱۴۶۹ - (صحيح) عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ).

واته: سه‌عیدی کوری نه‌بو سه‌عید ده‌ئیت: پیغه‌مبه‌ری خواص الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌وه‌ی به‌ده‌نگی خوش قورئان نه‌خوینن له نيمه نيه). واته له‌سه‌ر ريباز و به‌رنامه‌ی نيمه نيه.

۱۴۷۰ - (صحیح) عَنْ سَعْدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِثْلَهُ.

واته: سه‌عد ده‌ئیت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی، راوی فهرموده‌کی پی‌شوی به هه‌مان مانا گیرایه‌وه.

۱۴۷۱ - (صحیح) عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ، قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي يَزِيدَ: مَرَّ بِنَا أَبُو لُبَابَةَ فَاتَّبَعْنَاهُ حَتَّى دَخَلَ بَيْتَهُ، فَدَخَلْنَا عَلَيْهِ، فَإِذَا رَجُلٌ رَثُّ الْبَيْتِ، رَثُّ الْهَيْئَةِ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ). قَالَ: فَقُلْتُ لِابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَرَأَيْتَ إِذَا لَمْ يَكُنْ حَسَنَ الصَّوْتِ قَالَ: يُحَسِّنُهُ مَا اسْتَطَاعَ.

واته: له ئیبنو نه‌بو موله‌یکه‌وه هاتوو، که (عبد الله) ی کوری نه‌بو یه‌زید وتویه‌تی: نه‌بو لوبابه‌ دای به‌لاماندا ئیمه‌ش شوینی که‌وتین هه‌تا رۆشته‌وه ماله‌که‌ی خۆی، ئیمه‌ش چووینه ژووره‌وه بۆلای، گویم لێ بوو پیاویکی رووت و ره‌جال ده‌یوت: له پی‌غه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بیستوو ده‌یفه‌رموو: (نه‌و که‌سه‌ی به‌ده‌نگی خۆش قورنان نه‌خوینی له ئیمه‌ نیه‌). راوی وتی: به‌ نه‌بو موله‌یکه‌م وت: ئه‌ی نه‌با موحه‌مه‌د ئه‌ی نه‌گه‌ر ده‌نگی خۆش نه‌بوو، وتی: هه‌تا ده‌توانی با ده‌نگی خۆش بکات.

۱۴۷۲ - (صحیح) عَنْ مُحَمَّدُ بْنُ سُلَيْمَانَ الْأَنْبَارِيِّ قَالَ: قَالَ وَكِيعٌ
وَأَبْنُ عُيَيْنَةَ: يَعْنِي: يَسْتَفْنِي.

واته: له موحەممەدی کۆری سولەیمانی ئەنبارییهوه هاتوو، که وتویهتی:
وهکیعی کۆری عویەینە سەبارمت بە مانای (مَنْ لَمْ يَتَفَنَّ) وتویهتی: واته:
بەدەنگی خۆش بیخوینێ.

۱۴۷۳ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا أَذِنَ اللَّهُ لَشَيْءٍ مَا أَذِنَ لِنَبِيِّ حَسَنِ
الصَّوْتِ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ، يَجْهَرُ بِهِ).

واته: له ئەبو هورەیره دەگیرنەوه، که وتویهتی: بێگومان پێغه مبه‌ری خوا
صلی الله علیه وسلم فەرمووویهتی: (خوای گەوره له هیچ شتێ گۆی ناگریت
وهك ئەوهی که گۆی دەگریت له پێغه مبه‌ریکی دەنگ خۆش یان قورئان
خوینێکی دەنگ خۆش که بەرەوانی و بەدەنگی خۆش قورئان بخوینێ و دەنگی
بەرزبکاتهوه). - پێغه مبه‌ریکی دەنگ خۆش مەبەستی له پێغه مبه‌ری خوایه
صلی الله علیه وسلم چونکه پێغه مبه‌رانی تر نامەکانی خۆیان خویندۆتەوه -

باسی هەرەشەیی توند لەوەی کە قورئان
لەبەربکات و لەپاشدا لەبیری بجیتەو.

۳۵۶- باب التَّشْدِيدِ فِيمَنْ حَفِظَ الْقُرْآنَ ثُمَّ
نَسِيَهُ.

۱۴۷۴ - (ضعیف) عن سعد بن عبادَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا مِنْ أَمْرٍ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ يَنْسَاهُ إِلَّا
لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْذَمَ).

واتە: لە سەعدی کوری عوبادەو دەگیرێنەو، کە وتویەتی: پێغەمبەری خوا
صلی الله علیه وسلم پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ
قورئانی لەبەربێ و بخوینێ و تەرکی خویندەوێ بکات هەتا لەبیری جیت،
ئەو روژی قیامەت بە گولی بە دیداری خوای گەورە دەگات). - (أجذم) بە
چەند مانایە رافەیان کردو، هەندێ دەلێن: بە گولی، هەندێ دەلێن: بە دەست
برای و ددان کە وتویی، هەندێکی تر دەلێن: بەبێ بەلگە - .

باسی قورئانه به جهوت شیوه

هاتوته خواره وه.

۳۵۷ - باب أُنْزِلَ الْقُرْآنُ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ.

۱۴۷۵ - (صحيح) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: سَمِعْتُ هِشَامَ بْنَ حَكِيمٍ بْنِ حِزَامٍ يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأُهَا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْرَأُهَا، فَكِدْتُ أَنْ أَعْجَلَ عَلَيْهِ، ثُمَّ أَمَهَلْتُهُ حَتَّى انْصَرَفَ، ثُمَّ لَبَيْتُهُ بِرِدَائِهِ، فَجِئْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي سَمِعْتُ هَذَا يَقْرَأُ سُورَةَ الْفُرْقَانِ عَلَى غَيْرِ مَا أَقْرَأْتُهَا. فَقَالَ: لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اقْرَأْ). فَقَرَأَ الْقِرَاءَةَ الَّتِي سَمِعْتُهُ يَقْرَأُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (هَكَذَا أُنْزِلَتْ). ثُمَّ قَالَ لِي: (اقْرَأْ). فَقَرَأْتُ فَقَالَ: (هَكَذَا أُنْزِلَتْ). ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ أُنْزِلَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ، فَاقْرَءُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ).

واته: له پيشهوا عومهري كورى (خطاب) دوه رمزاي خواي لى بى دهگيرنه وه، كه وتويه تى: گويم له هيشامى كورى حيزام بوو له نويزدا سورتهى فورقانى

دەخویند، شیوەی خویندەنەگەیی جیا بوو لە خویندەنەگەیی من، منیش قورنانه‌گەم لەلای پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم خۆی خویند بوو، خەریک بوو نوێژەگەیی پێ ببرم، بەلام مۆلەتم دا هەتا لەنوێژ بوو، ئینجا توند یەخەیم گرت و بەرۆکی پۆشاکەگەیم لەسەر سنگی کۆکردووە لەسەر ئەو شیومیە بە راکێشان بردم بۆلای پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم وتم: گویم لێ بوو ئەمە بە شیومیە سورتمی فورقانی دەخویند جیا یە لەگەڵ ئەویدا کە من لای تۆ خویندوو، پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەو عومەر یەخەیی بەردە، ئەو هیشام! ئادەیی بخوینە). هیشام بەو شیومیە خویندی کە من گویم لێ بوو، پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەو بەم شیومیەش هاتۆتە خوارووە). لەپاشدا بەمنیشی فەرموو: (ئادەیی تۆش بیخوینە). منیش خویندم، پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئەو بەم شیومیەش هاتۆتە خوارووە، ئەم قورنانه بە حەوت شیوە هاتۆتە خوارووە، جا ئیوە بە کام شیوە بە ئاسانی بۆتان دەخوینرێت بەو شیومیە بیخوینن).

۱۴۷۶ - (صحيح) عَنْ مَعْمَرٍ قَالَ: قَالَ الزُّهْرِيُّ: إِنَّمَا هَذِهِ الْأَحْرَفُ فِي الْأَمْرِ الْوَاحِدِ، لَيْسَ تَخْتَلِفُ فِي حَلَالٍ وَلَا حَرَامٍ.

واتە: مەعمەر دەلێت: زوهری وتی: هاتنە خوارووەی قورنان بە حەوت شیوە هەمان فەرمان و حوکمیان هەیه بۆ حەلال و حەرام حوکمەگەیان جیاوازی نیە. - واتە جیاوازی خویندەنەوێ قورنان نابێتە هۆی گۆڕینی ماناگەیی و حوکمەگەیی. -

١٤٧٧ - (صحیح). عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أَبُي، إِنِّي أَقْرَأْتُ الْقُرْآنَ، فَقِيلَ لِي: عَلَى حَرْفٍ أَوْ حَرْفَيْنِ؟ فَقَالَ الْمَلِكُ الَّذِي مَعِيَ: قُلْ: عَلَى حَرْفَيْنِ. قُلْتُ: عَلَى حَرْفَيْنِ، فَقِيلَ لِي: عَلَى حَرْفَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةٍ. فَقَالَ الْمَلِكُ الَّذِي مَعِيَ: قُلْ: عَلَى ثَلَاثَةٍ. قُلْتُ: عَلَى ثَلَاثَةٍ، حَتَّى بَلَغَ سَبْعَةَ أَحْرَفٍ، ثُمَّ قَالَ: لَيْسَ مِنْهَا إِلَّا شَافٍ كَافٍ، إِنْ قُلْتُ: سَمِيعًا عَلِيمًا، عَزِيزًا، حَكِيمًا، مَا لَمْ تَخْتِمِ آيَةَ عَذَابٍ بِرَحْمَةٍ، أَوْ آيَةَ رَحْمَةٍ بِعَذَابٍ).

واته: ئوبه‌ی کوری که‌عب ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم
 فهرمووی: (ئه‌ی ئوبه‌ی جوهره‌ئیل قورئانی بۆ خوێندمه‌وه، پێم وترا: ئه‌ی
 موحه‌مه‌د به‌یه‌ک شیوه‌ ده‌یخوێنی یان به‌ دوو شیوه‌، ئه‌و مه‌لانیکه‌یه‌ی
 له‌گه‌ڵم بوو وتی: بلی: به‌ دوو شیوه‌، وتم: به‌ دوو شیوه‌، پێی فهرمووم: به‌ دوو
 شیوه‌ یان به‌سێ شیوه‌، ئه‌و مه‌لانیکه‌یه‌ی له‌گه‌ڵم بوو وتی: بلی: به‌سێ شیوه‌،
 وتم: به‌سێ شیوه‌، هه‌تا گه‌یشه‌ جه‌وت شیوه‌، له‌پاشدا فهرمووی: خوێندنه‌وه‌ی
 قورئان به‌و جه‌وت شیوه‌یه‌ شیفان بۆ دلی موسوڵمانان و بۆ نه‌خۆشی نه‌زانی،
 به‌سن بۆ ئه‌وه‌ی که‌ به‌لگه‌ بن له‌سه‌ر راستگوویی پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم
 و، ده‌رخستنی به‌لاغه‌و ره‌وانبێژی، به‌سه‌ بۆ موعه‌جیزه‌ی قورئان، ئه‌ی
 موحه‌مه‌د ئه‌گه‌ر: (سمیعا علیما) بخوێنی له‌ جیات: (عزیزا حکیم) ئه‌وا
 پێکاوته‌و زیانت پێ ناگه‌یه‌نێت. واته‌ سیفه‌تی به‌ سیفه‌تیکی تر بگۆری دروسته‌

- ، بەلام ئەوەندە هەیه کۆتایی ئایەتی سزا بە ئایەتی رحەمت نەهێنی، یان بە ئایەتی رحەمت کۆتایی بە ئایەتی سزا نەهێنیت.

١٤٧٨ - (صحیح) عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عِنْدَ أَضَاةِ بَنِي غِفَارٍ، فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَأْمُرُكَ أَنْ تُقْرَأَ أُمَّتَكَ عَلَى حَرْفٍ. قَالَ: (أَسْأَلُ اللَّهَ مُعَافَاتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ، إِنَّ أُمَّتِي لَا تُطِيقُ ذَلِكَ). ثُمَّ أَتَاهُ ثَانِيَةً فَذَكَرَ نَحْوَ هَذَا، حَتَّى بَلَغَ سَبْعَةَ أَحْرَفٍ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تُقْرَأَ أُمَّتَكَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ فَأَيُّمَا حَرْفٍ قَرَأُوا عَلَيْهِ فَقَدْ أَصَابُوا.

واته: له ئوبەى گورێ کهعبهوه هاتوو، که پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له لای ههوز و گوماویکی بهنی غیفاردا بوو، جوهرئیل هات بۆلای فەرمووی: خوای گهوره فەرمانی پیکردوی به یهك شیوه قورئان بخوینیتهوه بۆ ئومهته کهت، پیغه مبهري صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (داوام کرد له خوای گهوره به لیبوردیمی و لیخۆشبووینی خوێ، ئومهته کهم توانای ئەوهیان نیه). لهپاشدا جوهرئیل بۆ جاری دووهم هاتهوه بۆلای، راوی بهههمان شیوه گیرایهوه، ههتا گهیشه ئهوهی که به جهوت شیوه بیخوینیت، فەرمووی: خوای گهوره فەرمانی پیکردوی که ئومهته کهت به جهوت شیوه قورئان بخویننهوه به ههر شیوهیهکیان بیخویننهوه پیکاوینانه.

باسی فہزل و ئادابی نزاو پارانہوہ.

۳۵۸ - باب الدُّعَاءِ.

۱۴۷۹ - (صحیح). عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ، ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ غافر: ۶۰).

واته: لہ نوعمانی کوری بہ شیرہوہ دمگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودیہتی: (نزاو پارانہوہ عبادت و بہرستشہ، ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾. واتہ: بہرہمردگارتان فہرمودیہتی لیم بیارینہوہ وہ لامتان دہدہمہوہ.

۱۴۸۰ - (صحیح) عَنِ ابْنِ لِسْعَدٍ أَنَّهُ قَالَ: سَمِعَنِي أَبِي وَأَنَا أَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَنَعِيمَهَا وَبَهْجَتَهَا، وَكَذَا وَكَذَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَسَلْسِلِهَا وَأَغْلَالِهَا، وَكَذَا وَكَذَا فَقَالَ: يَا بُنَيَّ! إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (سَيَكُونُ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي الدُّعَاءِ). فَإِيَّاكَ أَنْ تَكُونَ مِنْهُمْ، إِنْ أُعْطِيتَ الْجَنَّةَ أُعْطِيتَهَا وَمَا فِيهَا مِنَ الْخَيْرِ، وَإِنْ أُعْذِتَ مِنَ النَّارِ أُعْذِتَ مِنْهَا وَمَا فِيهَا مِنَ الشَّرِّ.

واته: كورپكى سهعد - ى كور ئه‌بى وه‌قاص - وتى: باوكم گوڤى لى بوو وتم: خودايه! من داواى به‌ههشت و خوڤى و نازو نيعمه‌تى و شته جوان و رازوه‌كانيت لى ده‌كه‌م، په‌ناده‌گرم به تو له ئاگرى دوزه‌خ و كوټ و زنجيره ئاگرينه‌كانى - كه ده‌كرينه گهردى بى پروايان - ، وه داواى ئەمه‌وه ئه‌ومت لى ده‌كه‌م، سهعد وتى: ئەى كورپ خۆم! گوڤم لى بوو پڤغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووى: (كۆمه‌لئ پەيدا دەبن له نزاو پارانه‌وه‌مەكانياندا زیدەم‌پوڤى ده‌كه‌ن). هۆشياربه تۆش نه‌بيت به يه‌كئ له‌مانه، ئەگەر خواى گه‌وره به‌ههشتى پى به‌خشيت ئەوا به خوى و به نازو نيعمه‌ته جوان و رازوه‌كانيه‌وه پيټ دمه‌خشيت، ئەگەر په‌نات بدات له ئاگرى دوزه‌خ و بتپاري‌زى ئەوا ده‌تپاري‌زى له خوى و له‌و سزا خراپانه‌ى كه تيايه‌تى.

١٤٨١- (صحيح) عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا يَدْعُو فِي صَلَاتِهِ لَمْ يُمَجِّدِ اللَّهَ تَعَالَى، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (عَجَلْ هَذَا). ثُمَّ دَعَاَهُ فَقَالَ لَهُ أَوْ لغيرِهِ: (إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيُبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ وَالتَّنَاؤِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدُ بِمَا شَاءَ).

واته: (فضالة) ى كورپ عوبه‌يد كه يه‌كئ بوو له يارانى پڤغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم وتى: پڤغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم گوڤى له

بیاوێك بوو له نوێژه‌كه‌یدا ده‌پارایه‌وه، نه سوپاس و ستایشی خوای کرد، نه سه‌لاواتی دا له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئه‌مه به په‌له‌یه). له‌پاشدا پیاوه‌که‌ی بانگ کردو به ئه‌و و به که‌سانی تری فهرموو: (ئه‌گه‌ر که‌سی له ئیوه پارایه‌وه با به سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره ده‌ست پێ بکات، له‌پاشدا سه‌لاوات بدات له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، ئینجا له‌پاش ئه‌وه هه‌ر نزاو پارانه‌وه‌یه ئارم‌زوو ده‌کات بۆ خۆی له خێرو چاکه‌ی دنیاو قیامه‌ت با داوای بکات.

۱۴۸۲ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَحِبُّ الْجَوَامِعَ مِنَ الدُّعَاءِ، وَيَدْعُ مَا سِوَى ذَلِكَ.

واته: له عایشه‌وه رم‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چه‌زی له پارانه‌وه‌ی پر واتا ده‌کرد واته وشه‌ی که‌م بی و مانای زۆر بدات به‌ده‌سته‌وه، وازی له جگه پارانه‌وه‌ی پر واتا ده‌هینا.

۱۴۸۳ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ، اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ، لِيَعْزِمَ الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لَا مُكْرَهَ لَهُ).

واته: له ئه‌بو هوره‌یره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: با که‌سی له ئیوه نه‌ئێ خودایه! ئه‌گه‌ر خۆت ئارم‌زوو

ده‌که‌ی لێم خوشبه، خودایه ئه‌گهر خۆت ویستت ره‌حمم پێ بکه، به‌عه‌زمه‌وه به‌پارێنه‌وه چونکه که‌س زۆری له‌سه‌ر خوا نه‌یه.

۱۴۸۴ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ يَقُولُ: قَدْ دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي).

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (خوای گه‌وره وه‌لامی نزاو پارانه‌وه‌ی که‌سیکتان ده‌داته‌وه به‌مه‌رجێ په‌له‌په‌ل نه‌کات وه‌ک بلی: هه‌ر ده‌پارێمه‌وه به‌لام پارانه‌وه‌که‌م گیرانه‌بوو).

۱۴۸۵ - (ضعيف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تَسْتُرُوا الْجُدْرَ، مَنْ نَظَرَ فِي كِتَابِ أَخِيهِ بَغِيرِ إِذْنِهِ فَإِنَّمَا يَنْظُرُ فِي النَّارِ، سَلُوا اللَّهَ بِطُوبَى أَكْفَكُم، وَلَا تَسْأَلُوهُ بِظُهُورِهَا، فَإِذَا فَرَعْتُمْ فَاَمْسَحُوا بِهَا وُجُوهَكُمْ).

واته: له (عبد الله) ی کۆری عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لێ بێ ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (په‌رده بو‌ دارو دیوار مه‌که‌ن - چونکه له‌کرده‌وه خۆبه‌زل زانه‌کانه‌و به‌فیرۆدانی سامان و داراییه - هه‌رکه‌س نامه‌ی برا موسو‌لمانه‌که‌ی خۆی بخوینێته‌وه به‌بێ ره‌زامه‌ندی خۆی وه‌ک نه‌وه وایه له‌نزیکه‌وه سه‌یری نا‌گر بکات - بێ‌گومان زیان به‌چاو

دهگهیهنیت، لیره دا مه بهست نه و دیه نه مانه ته خۆتانی لی بیاریزن وهك چۆن چاوتان له ناگر دهپاریزن، خواش بو خۆی دهیزانی - ، کاتی که دهپارینه وه به بهری دهستان بیارینه وه واته بهری دهستان رووبکه نه ئاسمان، به پستی دهست مهپارینه وه، کاتی که له نزاو پارانه وه بوونه وه بهری دهستان بهینن بهرووی خۆتاندا).

١٤٨٦ - (حسن صحیح) عَنْ مَالِكِ بْنِ يَسَارٍ السَّكُونِيِّ ثُمَّ الْعَوْفِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ بِبُطُونٍ أَكْفَكُمُ، وَلَا تَسْأَلُوهُ بِظُهُورِهَا).

واته: مالیکی کوری یه سار سه کونی له پاشدا عهوفی دهئیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کاتی که دهپارینه وه له خوی گه وره به بهری دهستان لی بیارینه وه، به پستی دهست لی مهپارینه وه).

١٤٨٧ - (صحیح بلفظ: (جعل ظاهر کفیه مما يلي وجهه، وباطن کفیه مما يلي الأرض)) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو هَكَذَا: بِبَاطِنِ كَفِّهِ وَظَاهِرِهِمَا.

واته: نه نه سی کوری مالیکی دهئیت: پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم بی نی بهم شیویه دهپاریه وه: به بهری دهستی و به پستی دهستی.

١٤٨٨ - (صحیح) عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا).

واته: له سه‌لمان‌هوه ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (په‌رومردگاری به‌رز و شکۆمندتان زۆر به‌حه‌یاو به‌پێژه و نازو نیعمه‌ت به‌خشه به به‌نده‌کانی، هه‌یا ده‌کا ئه‌گه‌ر به‌نده‌یه‌کی باوهرپداری ده‌سته‌کانی بۆ به‌رزبکاته‌وه به خالی بیانگێڕێته‌وه).

١٤٨٩ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: الْمَسْأَلَةُ: أَنْ تَرْفَعَ يَدَيْكَ حَدْوَ مَنْكَبَيْكَ أَوْ نَحْوَهُمَا، وَالْإِسْتِغْفَارُ: أَنْ تُشِيرَ بِأَصْبُعٍ وَاحِدَةٍ، وَالْإِبْتِهَالُ: أَنْ تَمُدَّ يَدَيْكَ جَمِيعًا.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوايان لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: ئادابی پارانه‌وه ئه‌ومیه: ده‌سته‌کانت به‌رزکه‌یه‌ته‌وه هه‌تا ریکی شانت یان نزیکی شان، ئه‌دمبی داوای لی خۆشبوون ئه‌ومیه: به په‌نجیه‌یه ئاماژه بکه‌یت، لایانه‌وهو کپروانه‌وه‌ش ئه‌ومیه: ده‌سته‌کانت به‌ته‌واوای به‌رزبکه‌یه‌ته‌وه هه‌تا بن باله‌کانت ده‌بینریت.

١٤٩٠ - (صحیح) عَنْ عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْبَدِ بْنِ عَبَّاسٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ فِيهِ: وَالْإِبْتِهَالُ هَكَذَا: وَرَفَعَ يَدَيْهِ، وَجَعَلَ ظُهُورَهُمَا مِمَّا يَلِي وَجْهَهُ.

واته: له عه‌باسی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی مه‌عه‌دی کورپی عه‌باسه‌ود هاتوو، راوی به هه‌مان شیوه فهرموده‌ی پیشوی گیرایه‌وه، تیی‌دا وتی: لالانه‌وه‌و ک‌پ‌وزانه‌وه‌ش نه‌وه‌یه: ده‌سته‌گانی به‌ته‌واوی به‌رزبکاته‌وه، پشتی ده‌سته‌گانی روبکاته روومه‌تی خوی.

۱۴۹۱ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی، راوی به هه‌مان شیوه فهرموده‌ی پیشوی گیرایه‌وه.

۱۴۹۲ - (ضعيف) عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا دَعَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ، مَسَحَ وَجْهَهُ بِيَدَيْهِ.

واته: له سائیپی کورپی یه‌زیده‌وه، له باوکیه‌وه، هاتوو، کاتی که پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌پارایه‌وه ده‌سته‌گانی به‌رزده‌کرده‌وه دوا‌ی نه‌وه‌ی که ته‌واو ده‌بوو ده‌یه‌ن‌ان به روومه‌تی خوی‌دا.

۱۴۹۳ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَتَى أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ

الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ. فَقَالَ: (لَقَدْ سَأَلْتَ اللَّهَ بِالِاسْمِ الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ
أُعْطِيَ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ).

واته: له (عبدُ الله) ی کوری بورهیدهوه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم گوئ له پیاوئ بوو دهیوت: (خودایه من
داوات لی دهکه م شایه تی دهم که هیچ خودایه کی تر نیه جگه له تو، تاک و
ته نیای و جیی نیازی، نه و خوایه ی نه که ست لی بووه و نه له که س بوویت،
که س له هاو وینه و هاوتای تو نیه. پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی:
(دلنیابه تو به و ناوه له خوا پارایته وه که هر که س به و ناوه داوای لی بکات
ئهیدریتئ، هر که سی پی بیارپته وه ناومیدی ناکات و پارانه وه که ی گرا
دهکات).

۱۴۹۴ - (صحيح) عَنْ مَالِكُ بْنُ مِغْوَلٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ
فِيهِ: (لَقَدْ سَأَلْتَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ).

واته: له مالیک کوری میغوله وه ها تووه، راوی به هه مان شیوه فهرموده ی
پیشوی گیرایه وه، تییدا وتی: پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی:
(دلنیابه تو به ناوه گه وره که ی خوا داوات له خوا ی گه وره کرد).

۱۴۹۵ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا، وَرَجُلٌ يُصَلِّي، ثُمَّ دَعَا: اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا
 قَيُّوْمُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَقَدْ دَعَا
 اللَّهُ بِاسْمِهِ الْعَظِيمِ، الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ، وَإِذَا
 سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ).

واته: له ئه‌نه‌سی گوری مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری
 خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشتووه، بیاوێ نوێژی ده‌کرد، له‌پاشدا پارایه‌وه
 دمیوت: خودایه‌ من داوات لی ده‌که‌م سوپاس و ستایش هه‌ر بو تۆیه، هه‌ج
 خودایه‌کی تر نیه‌ جگه‌ له‌تۆ به‌خشنده‌و خاوه‌ن چاکه‌ی، دروستکه‌ری
 ئاسمانه‌کان و زه‌ویت نه‌ی گه‌وره‌ی خاوه‌ن شکۆی خاوه‌ن ریز، نه‌ی زیندووی
 نه‌مر، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (به‌ ناوه‌ گه‌وره‌که‌ی خوا
 پارایه‌وه، که هه‌رکه‌سی به‌و ناوه‌وه لیبی به‌پاریته‌وه ناومییدی ناکات و
 پارانه‌وه‌که‌ی گه‌را ده‌کات، هه‌رکه‌سی به‌و ناوه‌وه داوای لی بکات ئه‌یدریتێ).

١٤٩٦ - (حسن) عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَالَ: (اسْمُ اللَّهِ الْأَعْظَمُ فِي هَاتَيْنِ الْآيَتَيْنِ:
 (وَاللَّهُ أَكْبَرُ) وَ(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ). وَفَاتِحَةُ
 سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْقَيُّوْمُ).

واته: له ئه‌سمائی کچی په‌زیده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
 علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ناوه‌ گه‌وره‌که‌ی خوا له‌م دوو نایه‌ته‌دایه‌: (وَاللَّهُ أَكْبَرُ

إِلَهُ وَجِدْتُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ). (البقرة: ۱۶۳). واتہ: بہرستراوی نیوہ
 بہرستراویکی تاك و تہنیاہ، ہیج بہرستراویکی راست نی یہ تہنیا نہو
 نہبی کہ بہخشندهی میہرمبانہ. وہ سہرمتای سورہتی (آل عمران): (اَللّٰهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ). (آل عمران ۱-۲). واتہ: خوا نہو خواہیہ کہ ہیج
 بہرستراویکی راست نی یہ جگہ لہ نہو زیندووی راگری بوونہومرہ.

۱۴۹۷ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سُرِقَتْ مِلْحَفَةٌ
 لَهَا، فَجَعَلَتْ تَدْعُو عَلَى مَنْ سَرَقَهَا، فَجَعَلَ النَّبِيُّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تُسَبِّحِي عَنْهُ). قَالَ
 أَبُو دَاوُدَ: لَا تُسَبِّحِي أَيْ لَا تُحَقِّقِي عَنْهُ.

واتہ: لہ عائشہوہ رذای خوی لی بی دہگیرنہوہ، کہ داپوشہریکی ہہبوو
 دزییان، عائشہش دوعای دہکرد لہو کہسہی کہ دزیوہتی، پیغہمبہری خوا
 صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (نہو سزایہی کہ دزہ کہ شایستہیہتی بہ
 دوعاگردن لی لہسہری سوک مہکہ). نہبو داود دہلیت: واتہ سزای لہسہر سوک
 مہکہ. دواتر بہ ژمارہ: (۴۹۰۹) دیت.

۱۴۹۸ - (ضعیف) عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ النَّبِيَّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْعُمْرَةِ، فَأَذِنَ لِي وَقَالَ:
 (اَتْنَسَنَا يَا أَحْيَىٰ مِنْ دُعَائِكَ). فَقَالَ: كَلِمَةً مَا يَسُرُّنِي

أَنَّ لِي بِهَا الدُّنْيَا، قَالَ شُعْبَةُ: ثُمَّ لَقِيتُ عَاصِمًا بَعْدُ
بِالْمَدِينَةِ فَحَدَّثَنِيهِ، وَقَالَ: (أَشْرِكُنَا يَا أَخِي فِي
دُعَاكَ).

واته: له پېشه‌وا عومهری کوری (خطاب) دوه رمزای خواى لى بى ده‌گیرنه‌وه،
که وتویه‌تی: داواى مؤلته‌م کرد له پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله علیه وسلم که
برؤم بؤ عومره، ریگه‌ی پیدام و فرمووی: (ئه‌ی براله! له نزاو پارانه‌وه‌کانتدا
فراموشم مه‌که). عومهر وتی: نه‌و وشه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر صلى الله علیه وسلم
ناگورمه‌وه به هه‌موو دنیا، شوعبه راوی فرموده‌که وتی: له‌پاشدا له‌مه‌دینه
که‌یشتم به (عاصم) قسه‌ی بؤ کردم وتی: (ئه‌ی براله! له نزاو پارانه‌وه‌کانتدا
به‌شدارم بکه).

١٤٩٩ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَدْعُو بِأُصْبُعِي فَقَالَ: (أَحْذِ أَحْذِ)
وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ.

واته: له سه‌عدی کوری ئه‌بى وه‌قاصه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: جارى
پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله علیه وسلم دای به‌لامدا له‌و کاته‌دا ده‌پارامه‌وه به
دوو په‌نجه ئیشارتم ده‌کرد، فرمووی: (به یه‌ک په‌نجه به یه‌ک په‌نجه). به
په‌نجه‌ی شایه‌تمان نماژه‌ی کرد که له‌کاتی پارانه‌وه‌دا به‌و په‌نجه‌یه‌ نماژه
بکه‌م.

باسی ته‌سبیحات به به‌رد.

٢٤ - باب التَّسْبِيحِ بِالْحَصَى.

١٥٠٠ - (ضعیف) عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهَا، أَنَّهُ دَخَلَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى امْرَأَةٍ وَبَيْنَ يَدَيْهَا نَوَى - أَوْ: حَصَى - تُسَبِّحُ بِهِ، فَقَالَ: (أَخْبِرْكِ بِمَا هُوَ أَيْسَرُ عَلَيْكِ مِنْ هَذَا، أَوْ أَفْضَلُ؟). فَقَالَ: (سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي السَّمَاءِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ فِي الْأَرْضِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا خَلَقَ بَيْنَ ذَلِكَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ مَا هُوَ خَالِقٌ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ مِثْلُ ذَلِكَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلُ ذَلِكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِثْلُ ذَلِكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مِثْلُ ذَلِكَ).

واته: له عائیشه‌ی کچی سه‌عدی کوری نه‌بی وه‌قاصه‌وه، له باوکیه‌وه، ده‌گیرنه‌وه، که جاری له خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم چوون بۆلای ئافره‌تیک هه‌ندی ناوکه خورما - یان ورده به‌ردی - له‌به‌رده‌ستدا بوو ته‌سبیحاتی ده‌کرد به ناوکه خورماکه ده‌یزماردن، فهرمووی: (شتیکت پی ده‌لیم له‌مه ئاسانه‌وه‌ت، یان فهرمووی: چاکتره‌وه‌ت؟). فهرمووی: (به قه‌د ژماره‌ی نه‌وه‌ی که خوا دروستی کردوه له ئاسمان (سُبْحَانَ اللَّهِ)، به قه‌د ژماره‌ی

ئه‌وه‌ی که خوا دروستی کردوه له زه‌وی دا (سُبْحان الله)، به قه‌د ژماره‌ی ئه‌وه‌ی که خوا دروستی کردوه له‌نیوان ئاسمان و زه‌وی دا (سُبْحان الله)، به قه‌د ژماره‌ی ئه‌وه‌ی که خوا له‌مه‌ولا دروستی ده‌کات - له‌ئه‌زله‌وه هه‌تا ئه‌به‌د دروستی کردون و دروستیان ده‌کات - (سُبْحان الله)، هه‌روه‌ها (الله اکبر) یش ئه‌ومنده، (لا إله إلا الله) یش ئه‌ومنده، (لا حول ولا قوة إلا بالله) یش ئه‌ومنده.

١٥٠١ - (حسن) عَنْ يُسَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَهُنَّ أَنْ يُرَاعِينَ بِالتَّكْبِيرِ وَالتَّقْدِيسِ وَالتَّهْلِيلِ، وَأَنْ يَعْقِدْنَ بِالْأَتَامِلِ فَإِنَّهُنَّ مَسْئُولَاتٌ مُسْتَنْطَقَاتٌ.

واته: له یوسه‌یره‌وه هاتوو، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پیکردون واته به ئافرمتان که ناگاداری ته‌کبیر (الله اکبر) و ته‌قدیس (سُبْحان الملك القدوس) یان (سُبْحُ القدوس ربّ الملائکة والروح) و ته‌هلیل (لا إله إلا الله) بن، به سه‌ری به‌نجه‌کان ئه‌نجامیان بدن چونکه له‌روژی قیامه‌تدا پرساریان لی ده‌کریت و ده‌هینرینه گوو ده‌بنه شایه‌ت - وه‌ک باقی ئه‌ندامه‌کانی تر - .

١٥٠٢ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ، قَالَ ابْنُ قَدَامَةَ: يَمِينُهُ.

واته: له (عبد الله) ی‌کوری عه‌مره‌وه ره‌زای خوايان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بینی ته‌سبیحاتی ده‌کرد، ئیبنو قودامه وتی: به ده‌ستی راستی.

فَیْرَم بَکْه، فەرمووێ: (له‌دواى هەموو نوێژێکى فەرزەوه: سى و سى جَار بَلِّی: (الله اکبر) ، سى و سى جَار بَلِّی: (الحمد لله) ، سى و سى جَار بَلِّی: (سُبْحَانَ الله) ، کۆتایی ئەم وشانە بهێنە بە: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). واتە: هیچ پەرستراویک نیه بەهەق جگە له (الله) تاکی بێ هاوبەشە، مۆلک و ستایش بۆ ئەوهو بەسەر هەموو شتێکدا بە توانایە، هەرکەس ئەم وشانە بَلِّی خۆای گەوره له گوناھەکانى خۆشدەبێت با بەقەد کەفی دمریا زۆربن.

باسى کەسى کە سەلامى دایەوه له‌نوێژە
فەرزەکان چى بلیت.

٢٥ - باب مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا سَلَّمَ.

١٥٠٥ - (صحيح) عَنْ وَرَادٍ مَوْلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ: كَتَبَ مُعَاوِيَةُ إِلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ، أَيْ شَيْءٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا سَلَّمَ مِنَ الصَّلَاةِ؟ فَأَمْلَاهَا الْمُغِيرَةُ عَلَيْهِ، وَكَتَبَ إِلَى مُعَاوِيَةَ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ).

واته: له وهرادی خزمهتکاری موغیره ی کوری شوعبه وه، له موغیره ی کوری شوعبه وه هاتوو: که موعاویه نامه ی نوسی بو موغیره ی کوری شوعبه لی پرسی: نایا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له دوا ی سه لامدانه وه له نویژد فهرزهکان چی دمفه رموو؟ موغیره وهلامی نامه که ی به وهراد نوسی، نه م فهرموده ی پی نوسی بو موعاویه، وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دمیفه رموو: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا يتفع ذا الجند منك الجند). واته: هیچ بهرستراویک نیه به هه ق جگه له (الله) تاکی بی هاویه شه، مولک و ستایش بو نه وه به سهر هه موو شتی کدا به توانایه، خودایه! ریگر نیه له و شته ی که تو دمیه خشی، به خشر نیه بو نه و شته ی که تو دمیگریته وه، هیچ خاومن دمه لاتیک دمه لاته که ی سودی نیه بو ی له روژی قیامه تدا له سزای تو به لکو فهرمانبهرداری و بهرستش سودی پی دهگه یه نی.)

۱۵۰۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا انْصَرَفَ مِنَ الصَّلَاةِ يَقُولُ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، أَهْلُ النِّعَمَةِ وَالْفَضْلِ وَالْثَنَاءِ الْحَسَنِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ).

واته: نهبو زوبهیر دهلیت: گویم لی بوو (عبد الله) ی کوری زوبهیر له سهر مینبه ر وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که سه لامی ده دایه وه

لهنوێژه فهرزهکان دهیفرموو: (هیچ بهرستراویک نیه بهههق جگه له (الله) تاکی بی هاوبهشه، مۆلک و ستایش بۆ نهوهو بهسهر ههموو شتیکدا به توانایه، هیچ بهرستراویک نیه بهههق جگه له (الله) به دلسۆزی و بهپاکی دینداریت بۆ دهکهین هههرچهنده بی باومرانیس پێیان ناخۆش بی، تۆ خاوهنی نیعمهت و چاکه و ستایشی چاکی، هیچ بهرستراویک نیه بهههق جگه له (الله)، به دلسۆزی و بهپاکی دینداریت بۆ دهکهین هههرچهنده بی باومرانیس پێیان ناخۆش بی.

١٥٠٧ - (صحيح) عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ يَهْلُلُ (بِهَنَّ) فِي دُبْرِ كُلِّ صَلَاةٍ، فَذَكَرَ نَحْوَ هَذَا الدُّعَاءِ، زَادَ فِيهِ: (وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ). وَسَاقَ بَقِيَّةَ الْحَدِيثِ.

واته: له نهبو زوبهیرموه هاتوو، که (عبد الله)ی کوری زوبهیر لهدوای نوێژه فهرزهکانهوه تهلیلهی بهم وشانه دهکرد، جا راوی ههمان پارانهوهی فهرمودهی پیشوی گیرایهوه، نهمهشی بۆ زیادکرد: (هیچ گۆران و هیزیک نیه مهگهر بهخوای گهورهوه، هیچ بهرستراویک نیه بهههق جگه له (الله) جگه لهو کهس ناپهرستین، نیعمهت ههمووی بۆ نهوه). جا راوی باقی فهرمودهکهی گیرایهوه.

١٥٠٨ - (ضعيف) عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ قَالَ: سَمِعْتُ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ، وَقَالَ سُلَيْمَانُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي دُبْرِ صَلَاتِهِ: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا

وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، أَنَا شَهِيدٌ أَنَّكَ أَنْتَ الرَّبُّ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، أَنَا شَهِيدٌ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ أَنَا شَهِيدٌ أَنَّ الْعِبَادَ كُلَّهُمْ إِخْوَةٌ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، اجْعَلْنِي مُخْلِصًا لَكَ وَأَهْلِي فِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، اسْمَعْ وَاسْتَجِبْ، اللَّهُ أَكْبَرُ الْأَكْبَرُ، اللَّهُمَّ نُورَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ - وَفِي رِوَايَةٍ: رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ - اللَّهُ أَكْبَرُ الْأَكْبَرُ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، اللَّهُ أَكْبَرُ الْأَكْبَرُ. - قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ: (رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ - اللَّهُ أَكْبَرُ الْأَكْبَرُ، حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، اللَّهُ أَكْبَرُ الْأَكْبَرُ).

واته: له زهیدی کوری ئهرفه مهوه هاتوو، که وتویهتی: گویم لى بوو پیغه مبهەر صلى الله عليه وسلم فەرمووی، سولەیمان وتی: پیغه مبهەری خوا صلى الله عليه وسلم له دواى نوێژه - فەرزه - کهیهوه فەرمووی: (خودایه! ئەى پەروردگارى ئێمهو هه موو شتێک، من شایهتی دهم که تۆ پەروردگارى تاک و بى هاوبهشی، خودایه! ئەى پەروردگارى ئێمهو هه موو شتێک، شایهتی دهم که موحهمەد بهندهو پیغه مبهەر و نێردراوی تویه، خودایه! ئەى پەروردگارى ئێمهو هه موو شتێک، شایهتی دهم که بهندهکان هه موویان برائى یهکن، خودایه! ئەى پەروردگارى ئێمهو هه موو شتێک، خۆم و خانه وادهو که سوکاره کهم بکهیته بهندهی ملکه چ و دلسۆزی خۆت له هه موو

كاتيكي ژياني دنياو قيامهتدا، نهى گهورهى خاومن شكوى خاومن ريز، خودايه پارانه وه كه م گيرا بكهو وه لامم بدمروه، نهى گهورهى ههموو گهورهكان، نور و روناكي ناسمانهكان و زهوى ، - لهريوايه تيكي تردا - پهرومردگاري ناسمانهكان و زهوى، نهى گهورهى ههموو گهورهكان، خودام بهسه باشتري پشت و پهنامه و بهس، گهورهى ههموو گهورهكان). سولهيماني كورپى داود وتى: (نهى پهرومردگاري ناسمانهكان و زهوى، گهورهى ههموو گهورهكان، خودام بهسه باشتري پشت و پهنامه و بهس، گهورهى ههموو گهورهكان).

١٥٠٩ - (صحيح) عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ مِنَ الصَّلَاةِ قَالَ: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ).

واته: له پيشهوا عهلى كورپى (ابى طالب) دوه رهزاي خويان لى بى دهگيرنهوه، كه وتويهتى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم كاتى كه سهلامى دمايهوه له نويز دهمفه رموو: (نهى خودايه! ليم خوشبه، لهو گوناهانم خوشبه كه پيشم خستوو له وانهش كه دوام خستوو، نهوهى كه به په نهاني نه انجام داوه و نهوهى ناشكرام كرده، لهو گوناهانى كه له خوم كرده، لهو گوناهانى كه تو له من باشتري دميانزاني، تو پيشخهري و تو دواخهري، هيچ په رستراويك نيه بههق جگه له تو).

١٥١٠ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو: (رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَأَمْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ هُدَايَ إِلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي لَكَ شَاكِرًا، لَكَ ذَاكِرًا، لَكَ رَاهِبًا، لَكَ مَطْوَعًا، إِلَيْكَ مُخْبِتًا - أَوْ مُنِيبًا - رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَكَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي).

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خ‌وایان لئ بئ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌پاریه‌وه ده‌یفه‌رموو: (خودایه یارمه‌تیم بده - واته یارمه‌تیم بده یادی تۆ بکه‌م، سوپاست بکه‌م به چاکی بت په‌رستم - یارمه‌تی که‌س مه‌ده دژی من - واته یارمه‌تی که‌س مه‌ده ری‌گیریم لئ بکا له فه‌رمانبه‌رداری و گو‌پرایه‌لێت له شه‌یاتینی ئاده‌میزاد و جنۆکه - ، سه‌رم بخه - به‌سه‌ر کافراندا - سه‌ریان مه‌خه به‌سه‌رما - یان سه‌رم بخه به‌سه‌ر نه‌فسمدا که سه‌ر سه‌خت ترین د‌وژمن مه نه‌فسی فه‌رمانده‌ر به خ‌راپه سه‌رمه‌خه به‌سه‌رمدا که شو‌ین هه‌واو ئارم‌زوو بکه‌وم و واز له هیدایه‌ت و رینمایي به‌ینم - مه‌کرم بۆ بکه مه‌کرم به‌سه‌ردا مه‌که، رینماییم بۆ ئاسان بکه، سه‌رم بخه به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا زو‌لتم و سته‌مم لئ ده‌که‌ن، وام لئ بکه هه‌میشه سوپاس‌گ‌وزارت به‌م، یادت بکه‌م، زۆر له‌تۆ بترسم، گو‌پریه‌ل و فه‌رمانبه‌رداری به‌م، زۆر ملکه‌چت به‌م، زۆر بۆ‌لای تۆ بکه‌رپمه‌وه، خودایه وام لئ بکه شکایه‌تی حال‌م هه‌ر لای تۆ بکه‌م، په‌روم‌ردگار ته‌وبه‌و په‌شیمانیم لئ وم‌ری‌گه‌ره، تاوانه‌کانم بس‌په‌وه،

پارێنه وەکانم لێ قبوڵ بکە، بەلگەکانم بچەسپێنە، دڵم رێنمایی بکە، زمانم راست بێژ بکە، رق و کینهی سینه‌م لابەرەو دڵم ساف و بێگەرد بکە).

١٥١١ - (صحیح) عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: سَمِعْتُ عَمْرَو بْنَ مُرَّةٍ بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، قَالَ: (وَيَسِّرِ الْهُدَى إِلَيَّ) وَلَمْ يَقُلْ (هُدَايَ).

واتە: سوفیان دەوت: گویم لێ بوو عەمری کۆری مورپەر بە هەمان سەنەدو مانا فەرمودە پێشوی گیرایەو، بەلام لەجیاتی (هُدَايَ). وتی: (وَيَسِّرِ الْهُدَى إِلَيَّ). واتە: رێنمایم بۆ ناسان بکە.

١٥١٢ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا سَلَّمَ قَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ».

واتە: لە عایشەوێ زمزای خوای لێ بێ هاتوو، کاتێ کە پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم سەلامی دەدایەوێ دەیفەرموو: (خودایە تۆ سەلامی و ناشتی و سەلامەتی، سەلامەتیش لەتۆوێ، بەراستی تۆ زۆر پیرۆز و گەورەیت ئەو گەورەوێ خاوێن شکۆی خاوێن رێز).

١٥١٣ - (صحیح) عَنْ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَنْصَرِفَ مِنْ صَلَاتِهِ اسْتَغْفَرَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ) فَذَكَرَ مَعْنَى حَدِيثِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

واتہ: لہ (ثوبان)ی خزمہ تکاری پیغہ مہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم
 دہگیرنہوہ، کاتی کہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بیویستایہ لہ
 نویژہ کھی ببیتہوہ، سی جار (استغفر اللہ)ی دہکرد، لہ پاشدا دہیفہر موو:
 (خودایہ...) جا راوی بہ ہمان مانا فہرمودہ کھی عائیشہ ی گیرایہوہ.

باسی داوای لیخوشبوون کردن.

۲۶ - باب فی الاستغفار.

۱۵۱۴ - (ضعیف) عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا أَصْرَّ مَنْ اسْتَغْفَرَ وَإِنْ عَادَ فِي
 الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً).

واتہ: لہ پیٹھوا ٹہبہ بہگری (صدیق)ہوہ رمزای خویان لی بی دہگیرنہوہ،
 کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہر موویہ تی: (ہرکھس
 داوای لیخوشبوون بکات بہر دہوام نیہ لہ سہر گوناہو تاوان ٹہگہر لہروژیکدا
 حہفتا جار بگہریتہوہ سہر گوناہو تاوانہ کھی).

۱۵۱۵ - (صحیح) عَنْ الْأَعْرَضِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ
 اللَّهَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةً).

واتہ: ٹہغہری موزہنی دہلئت: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم

فەرمووی: (تارمایی دیت بەسەر دلمدا و بیرم دەچی، وه من لەروژیکدا سەد جار داواى لیخۆشبوون لەخوای گەوره دەکەم).

١٥١٦ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةَ مَرَّةٍ: (رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ).

واتە: پێشەوا عومەری کۆری (خطاب) رەزای خوای لی بی دەئیت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەیەک کۆری دانیشندا دەمانژمارد سەد جار دەیفەرموو: (ئەو پەروردگارم لێم خۆشە، تەوبەو گەرانیەم لی وەربگرە، بەراستی هەر تۆ تەوبە وەرگری و میهرمبانی و لی بوردهیت).

١٥١٧ - (صحیح) عَنْ يَسَارِ بْنِ زَيْدٍ مَوْلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ (مَنْ قَالَ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غُفِرَ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرًّا مِنَ الزَّحْفِ).

واتە: یەساری کۆری زەیدی خزمەتکاری پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەئیت: باوکەم بۆی گێڕامەوه، کە گوئی لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بووه فەرمووینەتی: (ئەوێ بلی: داواى لیخۆشبوون دەکەم لەو خواوەی کە هیچ پەرستراویک نیە بەهەق جگە لەو زیندوی هەلسورپنەری بونەومرە، دەگەرپنەمەوه بۆلای، ئەوا خوای گەوره لە تاوانەکانی رابردووی

خۆشدهبیت ئهگهرچی لهکاتی بهرهنگاربوونهوهی دوزمنانی نیسلامدا پشتی ههڵکردبێ و رای کردبیت).

١٥١٨ - (ضعیف) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ: جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا، وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا، وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ).

واته: له ئیبنو عهباسهوه رهزای خوايان لی بێ دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ههركهسی خو بگری به داوای لیخۆشبوون کردنهوه له خوای گهوره: خودا لهههموو تهنگانهیهکا دروی خیری لی دهکاتهوه، لهههموو خهم و پهزارمیه رزگاری دهکات، به شیویه روژی دهدات به خهیالی خۆیدا نهیهت).

١٥١٩ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ قَالَ: سَأَلَ قَتَادَةَ أَنَسًا أَيُّ دَعْوَةٍ كَانَ يَدْعُو بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرَ؟ قَالَ: كَانَ أَكْثَرُ دَعْوَةٍ يَدْعُو بِهَا: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). وَزَادَ زِيَادٌ: وَكَانَ أَنَسٌ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ بِدَعْوَةٍ دَعَا بِهَا، وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ بِدَعَاءٍ دَعَا بِهَا فِيهَا.

واته: له (عبد العزيز) کورې صوهه یبه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: قه تاده له نه نه سی پرسی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم زورتین کات به کام پارانه وه ده پارایه وه؟ وتی: زورتین پارانه وهی نه مه بوو: (خودایه! نهی بهر و مردگاری نیمه له دنیاو دواړو ژدا چاکه مان پی ببه خشه و له سزای دوزخ بمانپاریزه). راوی فهرموده که زیاد نه مهی بو زیاد کرد: نه نه س نه گهر بیویستایه یه ک جار بپاریته وه یان کومه لی دوعا بکات له هه ردوو حالته که دا نه م دوعایه ی هر ده کرد: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

١٥٢٠ - (صحيح) عَنْ أَبِي أُمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ بْنِ حُنَيْفٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ صَادِقًا بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ).

واته: له نه بو نومامه ی کورې سه هلی کورې حونه یفه وه، له باوکیه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه سی به راستی و به نیه تی پاکه وه له دله وه داوای شهید بوون بکات - له پیناوای بهر زکردنه وهی وشه ی (لا اله الا الله) دا - خوای گه وره ده یگه یه نی به پله ی بهرزی شه هیدان نه گهر له سهر جیگه ی خویشی بمریت).

١٥٢١ - (صحيح) عَنْ أَسْمَاءَ بِنِ الْحَكَمِ الْفَزَارِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنْتُ رَجُلًا إِذَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا نَفَعَنِي اللَّهُ

مِنْهُ بِمَا شَاءَ أَنْ يَنْفَعَنِي، وَإِذَا حَدَّثَنِي أَحَدٌ مِنْ
أَصْحَابِهِ اسْتَحْلَفْتُهُ، فَإِذَا حَلَفَ لِي صَدَّقْتُهُ، قَالَ:
وَحَدَّثَنِي أَبُو بَكْرٍ - وَصَدَقَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ -
أَنَّهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَقُولُ: (مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ
يَقُومُ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ
لَهُ). ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا
فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ..﴾ إِلَى آخِرِ
الْآيَةِ.

واته: له ئەسمانی کچی حەکەمی فەزارییهو دەگیرنەوه، کە وتویهتی: گویم
لەپێشەوا عەلی رەزای خوای لی بۆ دەیوت: من کەسی بووم کاتی کە
فەرموودمەکم دەبیست لە پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم ئەوەندە
خوا بیهوی سودی پی دەگەیاندم بەکردهوه، ئەگەر یەکی لە یارانێ پێغەمبەر
صلی الله علیه وسلم فەرموودمەکی بۆ بگیرامایەتەوه سویندم دەدا ئەگەر
سویندی بۆ بخواردمایە باومرم پی دەکردو لیم وەردەگرت - ئەمە بۆ زیاتر
دُنیا بوون بووه ئەگینا یارانێ پێغەمبەر صلی الله علیه وسلم هەر هەموویان
راستگۆ بوون - ئەبو بەکر بۆی گیرامەوه - ئەبو بەکر رەزای خوای لی بۆ
راستی وت، - پێشەوا عەلی ئەبو بەکر سویند ئەدا ئەمەش بۆ گەورمیی پلەو
پایەئێ ئەبو بەکر دەگەریتەوه - ئەبو بەکر وتی: گویم لی بۆ پێغەمبەری خوا
صلی الله علیه وسلم دەیفەرموو: (هەر بەندمەیک تاونی یان خراپەیه بکات

دەستنویژیکی چاک بگرێ، لەپاشدا هەستی دوو رکات نوێژ بکات، ئینجا (استغفر الله) بکات و داوای لێ خوشبوون له خوای گەوره بکات، خوای گەورهش لێ خوشدەبێ، لەپاشدا ئەم نایەتەى خویندەوه هەتا کوتایی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ ذُنُوبَهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ آل عمران: ١٣٥. واتە: وه ئەوانەى کاتیکی که کردەومیەکی ناشیرین دەکەن یان ستم له خویان دەکەن، که یادی خویان کردەوه ئینجا داوای لێ بووردن دەکەن بۆ گوناھەکانیان، ئایا کێ دەبووری له گوناھەکان بیجگه له خوا؟ وه بەردەوام نابن لەسەر ئەوهی که کردویانە له کاتیکی بزانن گوناھە.

١٥٢٢ - (صحيح) عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ بِيَدِهِ وَقَالَ: (يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ)، فَقَالَ: (أُوصِيكَ يَا مُعَاذُ: لَا تَدْعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَىٰ ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ). وَأَوْصَى بِذَلِكَ مُعَاذُ الصُّنَابِيَّ وَأَوْصَى بِهِ الصُّنَابِيُّ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ.

واتە: (معاذ) ی کوری جەبەل دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دەستی گرتە فەرمووی: (ئەى) سویند بە خوا تۆم خوشدەوێت، سویند بە خوا تۆم خوشدەوێت)، - ئەمەش فەزلیکی گەوره بوو بۆ (معاذ) - وه فەرمووی: (ئەى) نامۆزگاریت دەکەم: - ئەگەر دمتەوێت ئەم

خۆشه‌یستیه به‌رده‌وام بێت - له‌دواى نوێژه فەرزه‌كانه‌وه هه‌رگیز واز له‌م پارانه‌ومیه نه‌هێنى: (اللَّهُمَّ اَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ). واته: خودایه كۆمه‌كیم بكه‌و یارمه‌تیم بده له‌سه‌ر یادکردنت و سوپاس و ستایش كردنت و چاك په‌رستنت. (مغاذ) ئامۆزگاری راوی فەرموده‌كه (صنابجی) كرد به‌وه‌ی كه ئه‌و دوعایه بخوینى له‌دواى نوێژه فەرزه‌كان و ته‌ركی نه‌كاته، (صنابجی) ش به‌هه‌مان شیوه ئامۆزگاری (أبا عبد الرحمن) ی كرد.

۱۵۲۳ - (صحیح) عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَقْرَأَ بِالْمُعَوِّذَاتِ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ.

واته: له عوقبه‌ی كورێ عامیره‌وه ده‌گێڕنه‌وه، كه وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمانی پێ كردم به‌ خویندنی هه‌ردوو سورمه‌تی: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ). له‌دواى هه‌موو نوێژیه‌كه‌وه.

۱۵۲۴ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعْجِبُهُ أَنْ يَدْعُوَ ثَلَاثًا، وَيَسْتَغْفِرَ ثَلَاثًا.

واته: (عبد الله) - ی كورێ مه‌سه‌عود - ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم پێی چاك بوو یان هه‌زی له‌وه بوو كه دوعایه‌کی ده‌کرد سێ جار دووباره‌ی بكاته‌وه، وه كه داواى لێخۆشبوونی ده‌کرد سێ جار دووباره‌ی بكاته‌وه.

۱۵۲۵ - (صحيح) عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ عُمَيْسٍ قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولِينَهُنَّ عِنْدَ الْكَرْبِ - أَوْ فِي الْكَرْبِ -: اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا).

واته: له ئه‌سمائی کچی عومه‌یسه‌وه ده‌گێرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فهرمووم: (چه‌ند وشه‌یه‌کت فێر بکه‌م له‌کاتی به‌لاو ناخۆشیدا بیانلێی: یا (الله)، یا (الله) له‌م به‌لاو ناخۆشیه‌ رزگارم بکه، تو به‌روم‌ردگاری منی و هیچ شتی ناکه‌مه‌ هاوبه‌شت.

۱۵۲۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي عُثْمَانَ النَّهْدِيِّ، أَنَّ أَبَا مُوسَى الْأَشْعَرِيَّ قَالَ: كُنْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَلَمَّا دَنَوْا مِنَ الْمَدِينَةِ كَبَّرَ النَّاسُ وَرَفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا، إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ بَيْنَكُمْ، وَبَيْنَ أَعْنَاقِ رِكَابِكُمْ)، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أَبَا مُوسَى أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟). فَقُلْتُ: وَمَا هُوَ؟ قَالَ: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). (ق دون قوله: (إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ بَيْنَكُمْ، وَبَيْنَ أَعْنَاقِ رِكَابِكُمْ). وهو: منكر).

واتہ: لہ ٹہبو (عثمان)ی نہ ہدیہ وہ ہاتوہ، کہ ٹہبو موسای ٹہ شعہری وتویہ تی: لہ سہ فہرکدا لہ خزمہت پیغہ مہری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم بووم کاتی کہ نزیک بوہ وہ لہ مہ دینہ خہ لکہ کہ بہ دہنگی بہرز (اللہ اکبر)یان کرد، پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (ٹہی خہ لکینہ! ٹیوہ بانگی کہ سیٰ ناکہن کہ نہ بیستیٰ یان غائب بیٹ، بانگی خواہیہ دہکھن کہ دہنگتان دہبیستیٰ و دہتانہینی). لہ پاشدا فہرمووی: (ٹہی ٹہبو موسا! ہوشیار بہ با وشہیہ کت نشان بدہم کہ یہ کیکہ لہ گہنجینہ کانی بہ ہہشت، وتم: ٹہو وشہ کامہیہ؟ فہرمووی: (لا حول ولا قوۃ إلا باللہ)یہ. واتہ: ہیچ گوڑان و ہیژیک نیہ مہ گہر بہ خوای گہورمہ.

۱۵۲۷ - (صحیح) عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ، أَنَّهُمْ كَانُوا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُمْ يَتَصَعَّدُونَ فِي ثَنِيَّةٍ، فَجَعَلَ رَجُلٌ كُلَّمَا عَلَا الثَّنِيَّةَ نَادَى: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ. فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّكُمْ لَا تُنَادُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا)، ثُمَّ قَالَ: (يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ). فَذَكَرَ مَعْنَاهُ.

واتہ: لہ ٹہبو موسای ٹہ شعہریہ وہ ہاتوہ، کہ لہ خزمہت پیغہ مہری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم بہ ریگاہیہ کی پیچاوپیچی بہرزدا سہردہ کہ وتن، ہہرکاتی پیچیکیان دہبری پیاوی بہ دہنگی بہرز ہاواری دہگردو دہیوت: (لا إله إلا الله، واللہ اکبر). پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (ٹیوہ بانگی کہ سیٰ ناکہن کہ نہ بیستیٰ یان غائب بیٹ). لہ پاشدا فہرمووی: (ٹہی ٹہبو عبدا

اللهی کۆری قەیس واتە ئەهی ئەبو موسای ئەشعەری). جا راوی بە هەمان مانا فەرمودە پێشوی گیرایەوه.

١٥٢٨ - (صحیح) عَنْ أَبِي عَثْمَانَ، عَنْ أَبِي مُوسَى، بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَقَالَ فِيهِ: فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْبِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ).

واتە: لە ئەبی (عثمان) دەوه، لە ئەبو موساوه، فەرمودە پێشو هاتوو، راوی لە فەرمودەگەیدا وتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەهی خەڵکینە! بەزمیبتان بێتەوه بە خۆتاندا دەنگتان نزم بکەنەوه).

١٥٢٩ - (صحیح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ قَالَ: رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرە دەگیرنەوه، کە وتوێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: ھەرکەس بڵێ: (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا). واتە: رازیم بە (الله) پەروردگارم بێ و، ئیسلام دین و بەرنامەم بێ و، موحمەد صلی اللہ علیہ وسلم پێغەمبەرم بێ، ئەو کەسە بەھەشتی بۆ مسۆگەر دەبێت.

١٥٣٠ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ صَلَّى عَلَى وَاحِدَةٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا).

واته: له ئه‌بو هوره‌یره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌ر که‌س سه‌لآواتیکم له‌سه‌ر بدات، خوای گه‌وره ده جار رحمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خۆی ده‌ژینێ به‌سه‌ریا).

١٥٣١ - (صحيح) عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَأَكْثَرُوا عَلَى مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ). قَالَ: فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَكَيْفَ تُعْرَضُ صَلَاتُنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أَرِمْتَ؟ قَالَ: يَقُولُونَ: بَلَيْتَ. قَالَ (إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ)

واته: له ئه‌وسى کورێ ئه‌وسه‌وه، ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (روژی هه‌ینی یه‌کیکه له‌ رۆژه هه‌ره چاکه‌کانتان، له‌و رۆژهدا ئاده‌م دروست بوو، هه‌ر له‌و رۆژهدا وه‌فاتی کرد، له‌و رۆژهدا فوو ده‌کری به‌ که‌رنادا، هه‌ر له‌و رۆژهدا نه‌عه‌رته گه‌وره‌که ده‌بی و مه‌رگی سه‌رتاسه‌ری په‌یدا ده‌بی، جا ئیوه‌ش له‌و رۆژهدا سه‌لآواتی زۆرم له‌سه‌ر بده‌ن، چونکه سه‌لآواته‌کانتانم پێ ده‌گات و راده‌نوێری بۆم، وتیان: ئه‌ی

پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چوں سہلاواتہ کائنات پی دہگات لہ کاتیکیدا کہ تو جہستہت رزی لہ گوڑدا؟ فہرمووی: (خوای گہورہ جہستہی پیغہمبہرانی حہرام کردوہ لہ زہوی، جہستہیان لہ خاکا نارزیت).

باسی نہہی کردن لہوہی کہ ئینسان دوعای
خراب بکات لہ خانہوادہو مال و سامانی.

۳۶۳ - باب النہی عن أن يدعوا الإنسان على
أهله وماله.

۱۵۳۲ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى خَدَمِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، وَلَا تُؤَافِقُوا مِنَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سَاعَةً نِيلَ فِيهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ).

واتہ: لہ جابری کوری (عبد اللہ) موہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (دوعای خراب لہخوتان مہکەن، دوعای خراب لہخوتان مہکەن، دوعای خراب لہمندانہ کانتان مہکەن، دوعای خراب لہخزمہ تکارہکەتان مہکەن، دوعای خراب لہمال و سامانتان مہکەن، نہوہکا ریکہوتی نہو کاتہ بکات کہ خوای گہورہ دوعای تیدا گیرا دہگات نہوکاتہ پارانہوہکەتان گیرا بی).

باسی سه‌لاواتدان له‌سه‌ر غه‌یری پێغه‌مبه‌ر
صلی الله علیه وسلم.

٣٦٤ - باب الصَّلَاةِ عَلَى غَيْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

١٥٣٣ - (صحيح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ لِلنَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: صَلِّ عَلَيَّ وَعَلَى زَوْجِي، فَقَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى
زَوْجِكَ).

واته: له جابری کوری (عبد الله) ده‌گێڕنه‌وه، که ئافرمتی وتی به
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم: بپاڕێره‌وه بۆ خۆم و بۆ مێرده‌که‌م، داوای
رحمه‌ت و به‌ره‌که‌تمان بۆ بکه: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
فەرمووی: (خوای گه‌وره‌ رحمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خۆی بپاڕێنی بۆ سه‌ر خۆت و
مێرده‌که‌تدا).

- زانایان رایان جیاوازه له‌سه‌ر سه‌لاواتدان له‌سه‌ر غه‌یری پێغه‌مبه‌ران
سه‌لات و سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بێ، پێشه‌وايان مالیک و شافعی و ئەبو
حنیفه‌و زۆرینه ده‌ڵێن: دروست نیه سه‌ربه‌خۆ سه‌لاواتدان له‌سه‌ر غه‌یری
پێغه‌مبه‌ران، ناوتری سه‌لاوات له‌سه‌ر ئەبو به‌کر یان له‌سه‌ر عومه‌ر... یان
غه‌یری ئەوان، به‌لام دروسته له‌داوای پێغه‌مبه‌ره‌وه وه‌ک ئەوه‌ی بۆی سه‌لاوات

لەسەر موخەممەد و خێزانەكانى و نەوەكانى و یارانى...^١ - .

- موخەممەدى كورى (عبد الوهاب) له كتیبى: (ادب المشي إلى الصلاة) دا دەلیت: سەلاواتدان لەسەر غەیری پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم دروستە ئەگەر بەزۆرى نەدریت و نەبیته دروشم و شیعارى هەندى كەس، یان مەبەستى هەندى له یارانى پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم بى جگە له هەندىكى تریان -^٢ .

باسى دوعاى خیر له پاشملە.

٣٦٥ - باب الدُّعَاءِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ.

١٥٣٤ - (صحيح) عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ أَنَّهُ، سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا دَعَا الرَّجُلُ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلِ)

واتە: له ئەبو دەردائەووە هاتوووە كە گوێی له پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بوووە فەرموووەتى: (ئەگەر موسوڵمانێك دوعاى خیری كرد بۆ برا موسوڵمانەكەى له پاشملە، مەلائیکەیه دەلیت: آمین). وێنەى پارێنەووەكەى خۆت بۆ تۆش بیّت).

^١ - شرح سنن أبي داود: لبدر الدين العيني (المتوفى: ٨٥٥هـ) المحقق: أبو المنذر خالد بن إبراهيم المصري، الناشر: مكتبة الرشد - الرياض، الطبعة الأولى، ١٤٢٠ هـ - ١٩٩٩م.

^٢ - شرح سنن أبي داود: عبدالمحسن العباد البدر.

١٥٣٥ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (إِنَّ أَسْرَعَ الدُّعَاءِ إِجَابَةُ دَعْوَةِ غَائِبٍ لِّغَائِبٍ).

واته: له (عبد الله) ی کوری عومری کوری عاصه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خیرات‌ترین پاران‌ه‌وه له‌گیرابووندا پاران‌ه‌وه‌ی نادیاره‌ بو نادیار).

١٥٣٦ - (حسن) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ: دَعْوَةُ الْوَالِدِ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ).

واته: له نه‌بو هوره‌یره ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (سێ پاران‌ه‌وه به بی گومان گیراده‌بن: پاران‌ه‌وه‌ی باوک و دایک بو مندالی خو‌یان، پاران‌ه‌وه‌ی موسافیر، پاران‌ه‌وه‌ی سته‌م لیکراو).

باسی نه گهر که سی ترسی له قهومی

هه بوو چ دوعایه بخوینیت.

٣٦٥ - باب مَا يَقُولُ إِذَا خَافَ قَوْمًا.

١٥٣٧ - (صحيح) عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا خَافَ قَوْمًا قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ).

واته: نه بو بوردهی کوری (عبد الله) وه هاتوو، که باوکی بوی گیراوه ته وه: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه گهر ترسی له قهومی ببوایه دمیفه رموو: (خودایه خۆت بجۆ به گزیاندا به شیوهیه که شایسته ی بن، وه به ناده گرم به تۆ له شهر و خراپه گانیان).

باسی نوێژی ئیستیخاره.

٣٦٦ - باب فِي الاسْتِخَارَةِ.

١٥٣٨ - (صحيح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الاسْتِخَارَةَ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ لَنَا: (إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ

رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، وَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ
فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ،
وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا
الْأَمْرَ - يُسَمِّيهِ بِعَيْنِهِ الَّذِي يُرِيدُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَمَعَادِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ
لِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ، اللَّهُمَّ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُهُ شَرًّا لِي -
مِثْلَ الْأَوَّلِ - فَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاقْدُرْ
لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ. أَوْ قَالَ: (فِي
عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ).

واته: له جابری کوری (عبد الله) ده دهگپر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم فیری نویژی نیستیخاره دی دهگردین وهك چۆن فیری
سورهتیکي قورنانی دهگردین، پیی فهرمووین: (نهگهر کهسیک له نیوه ویستی
کاریک بکات با دوو رگات نویژی سوننهت بکات، لهپاشدا بلای: خوايه من
بهزانستی خۆت داوای خیر و چاکهت لی دهکهه، داوای هیز و توانات لی دهکهه
به هیز و توانای خۆت، وه له فهزلی گهورمت داوات لی دهکهه، بهراستی تو
دهتوانی و من ناتوانم، تو دهزانی و من نازانم، تو زانای ههموو شاراهو
نادیارهکانی، خوايه نهگهر نهه گاره - لیردها ناوی کارهکهی بهیئی - نهگهر
چاکه و خیری تیدایه بو دین و زیان و بزوی و کوئی ته مههه نهوا خوايه
بهنسیبم بکهیت و ئاسانی بکهیت لهسهرم و ببیته بهرهکهت بۆم، وه نهگهر
نهه کاره خراپه بو دین و زیان و بزوی و کوئی ته مههه نهوا خوايه لیم

دووربخه‌رموده و وام لى بکه وازی لى بهینم، خیر و چاکهم به‌نسیب بکه له‌هه‌ر شوینیکه له‌باشدا رازیم بکه له‌سه‌ری). یان فرمووی: (بو نیستاو کو‌تایم).

باسی سه‌باره‌ت به په‌ناگرتن به خوا.

۳۶۷ - باب فی الاستِعاذَةِ.

۱۵۳۹ - (ضعیف) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ مِنْ خَمْسٍ: مِنَ الْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَسُوءِ الْعُمُرِ، وَفِتْنَةِ الصَّدْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ.

واته: پی‌شه‌وا عومه‌ری کو‌ری (خطاب) ره‌زای خواى لى بى ده‌لیت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم په‌ناى ده‌گرت به خواى گه‌وره له پی‌نج شت: له ترسنوکی، له‌به‌خیلی و ره‌زیلی و رزدی و چروکی، له ته‌مه‌نی خراب و که‌سیفی - مه‌به‌ست له‌پیری خه‌له‌فاوه که شتی له‌بیر ده‌چیته‌وه‌و وه‌ک مندالی لى دیته‌وه - ، له به‌لاو فیتنه‌ی سینه - مه‌به‌ست له دل ره‌ش و وه‌سوه‌سه‌ی دله - ، وه له‌سزای گو‌ر.

۱۵۴۰ - (صحیح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ).

واته: له ئه‌نه‌سی کورێ مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: بێغه‌مبه‌ری خوا
صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (خوایه! په‌نا ده‌گرم به‌ تۆ له کۆله‌واری و
بیکاره‌یی، له‌ته‌مه‌لی و ته‌مه‌زی، له‌ترسنۆکی، له‌چروکی و ره‌زیلی، له‌ته‌مه‌نی
په‌ککه‌وته‌یی و گرفتاری، وه‌ په‌نا ده‌گرم به‌ تۆ له‌سزای گۆر، وه‌ په‌نا ده‌گرم به
تۆ له‌به‌لاو فیتنه‌ی ژیان و مردن).

١٥٤١ - (صحیح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: كُنْتُ أَخْدُمُ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكُنْتُ أَسْمَعُهُ كَثِيرًا يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي
أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ، وَغَلَبَةِ
الرِّجَالِ).

واته: له ئه‌نه‌سی کورێ مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: من له خزمه‌تی
بێغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم بووم زۆر جار گویم لێی ده‌بوو ده‌یفه‌رموو:
(خوایه! په‌نا ده‌گرم به‌ تۆ له‌ خه‌م و خه‌فه‌ت، له‌ که‌له‌که‌بوونی قه‌رز، له‌ بوون
به‌ژێر پێی دوژمنانه‌وه).

١٥٤٢ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ هَذَا الدُّعَاءَ كَمَا يُعَلِّمُهُمُ
السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ).

واته: له (عبدُ الله)ی کۆری عەباسەوه رمزای خوایان لى بى دەگێرنەوه، که پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم نەم پارانەوهی فێر دەکردن وەك چۆن فێری سورەتێکی قورئانی دەکردن، دەیفەرموو: (خوایه! پەنا دەگرم بە تۆ لەسزای دۆزەخ، وە پەنا دەگرم بە تۆ لەسزای گۆر، وە پەنا دەگرم بە تۆ له به‌لاو فیتنەى دەججال، پەنا دەگرم بە تۆ له به‌لاو فیتنەى ژيان و مردن).

١٥٤٣ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ شَرِّ الْغِنَى وَالْفَقْرِ)

[(خ ٨٣٢) (م ٥٨٩)].

واته: له عایشەوه رمزای خوای لى بى دەگێرنەوه، که پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم هەندى جار بەم وشانە دەپارایەوه: (خوایه! پەنا دەگرم بە تۆ له به‌لاو فیتنەى ئاگرى دۆزەخ، لەسزای ئاگر، وە لەخراپەى دەولەمەندى و هەژارى).

١٥٤٤ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْقِلَّةِ، وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ).

واته: له ئەبو ھورەیرە دەگێرنەوه، که پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووێهتی: (خوایه! پەنا دەگرم بە تۆ له هەژارى و نەدارى و کەمى سامان و

دارایی و بئ خیری لهکه ساسی و بئ ریزی، وه پهنا دهگرم به تو که زوئم و ستم لهکهس بکهه و کهس زوئم و ستمم لی بکات - واته پهنا دهگرم به تو لهوهی که زائم بم یان مهزئوم -).

١٥٤٥ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ مِنْ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ).

واته: له ئیبنو عومهرموده رمزای خوایان لی بئ دهگیرنهوه، که وتویهتی: یهکی له پارانه وهگانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه مهبوو دهیفرمودو: (خوایه! پهنا دهگرم به تو له نهمانی نازو نیعمه ته کانت - وهک نیعمه تی نیسلام و ئیمان، له نهمانی ئاسوودهی - گوړینی ته ندروستی به نه خووشی یان دهوله مهندي به ههزاری و نه داری، وه پهنا دهگرم به تو لهوهی لهپر توشی تو لهی سهختی تو ببم، وه لهههرجی شتی که دهبیته بهوهی توریی تو).

١٥٤٦ - (ضعيف) عَنْ أَبِي صَالِحٍ السَّمَّانُ قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقَاقِ، وَالنَّفَاقِ، وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ).

واته: له نهبو صالحی سههمانه وه هاتوو، که وتویهتی: نهبو هوردهیره وتی:

پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھەندێ جار دەپارێھێو دەیفەرموو: (خوایە! پەنا دەگرم بە تۆ لە موخالەفەی حەق - (شقاق) بریتیە لەدەمەدەمی ناھەق بەرامبەر بە کەسی خاوەن حەق - ، وە لە دوورویی واتە دەرخستنی ئیمان و شاردنەوی کوفر، وە لە بەدرەوشتی و ھەموو کردەومێھکی خراب).

١٥٤٧ - (حسن) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ فَإِنَّهُ بِنَسِ الضَّجِيعِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّهَا بِنَسِ الْبَطَانَةِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرە دەگێرنەو، کە وتویەتی: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێت: (خوایە! پەنا دەگرم بە تۆ لە برسیتی چونکە ھاوئینێکی خراپە، ئینسان کە برسی بوو توانای کارکردنی نامینی و ناتوانیت نەرکەکانی خۆی راپەرێت ناچار لەجێگەدا بوێ دەکەوێت - وە پەنا دەگرم بە تۆ لەخیانەت و ناپاکی چونکە خراپترین سیفەتە کە ئینسان پێی بناسرێت - وشە (بطانة) پێچەوانەی خاوەنیە).

١٥٤٨ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْأَرْبَعِ: مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرە دەگێرنەو، کە وتویەتی: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ

عليه وسلم فرموده‌تی: (خوايه په‌نا ده‌گرم به تو له چوارشت: له‌زانست و زانیاری بی سوود، له‌دلی ملکه‌ج نه‌بیّت و بی ناگا بیّت، له نه‌فسی که تیر نه‌خوات، له پارانهمیه که گیرا نه‌بیّت).

۱۵۴۹ - (ضعیف) عَنْ أَبِي الْمُعْتَمِرِ، قَالَ: أَرَى أَنْ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ حَدَّثَنَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ). وَذَكَرَ دُعَاءَ آخَرَ.

واته: له نه‌بو موخته‌میره‌وه هاتووه، که وتویه‌تی: پیم وایه نه‌نه‌سی کوری مالیک بوی گیراینه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (خوايه په‌نا ده‌گرم به تو له پارانهمیه بی سوود). له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا باسی پارانهمیه‌کی تری کرد.

۱۵۵۰ - (صحیح) عَنْ فَرْوَةَ بْنِ نَوْفَلٍ الْأَشْجَعِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ عَمَّا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو بِهِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ).

واته: فره‌وه‌ی کوری نه‌وفه‌ل نه‌شه‌عی ده‌لیت: سه‌بارمت به پارانهمیه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له عائیشه‌ی دایکی باوم‌دارانم رمزای خوی لی بی پرسى؟ نه‌ویش وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دمیه‌رموو: (خوايه! په‌نا ده‌گرم به تو له خراپه‌ی نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که له‌ابردوودا کردومن، وه له‌خراپه‌ی نه‌و کارو کرده‌وانه‌ی که له‌داهاتوودا

دحیانکه‌م).

١٥٥١ - (صحیح) عن شَكْلِ بْنِ حُمَيْدٍ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَلِّمْنِي دَعَاءً أَذْعُو بِهِ، قَالَ: (قُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِيَّ).

واته: شه‌که‌لی کوری حومه‌ید ده‌لئیت: وتم: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دوعایه‌کم فی‌ربکه‌ پی‌ی بی‌پاریمه‌وه، فه‌رمووی: (بلی: خوی‌یه‌ په‌نا ده‌گرم به‌ تو له‌ خرابه‌ی گویم، له‌ خرابه‌ی چاوم، له‌ خرابه‌ی زمانم، له‌ خرابه‌ی دلم، له‌ خرابه‌ی تو‌ماو(مه‌نی) م).

١٥٥٢ - (صحیح) عَنْ أَبِي الْيَسَرِ، قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ التَّرَدِّي، وَالْهَدْمِ، وَالْفَرَقِ، وَالْحَرِيقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا).

واته: له‌ نه‌بو یه‌سه‌ره‌وه‌ هاتوو، که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌پارایه‌وه‌ ده‌یفه‌رموو: (خودایه‌ په‌نا ده‌گرم به‌ تو له‌ به‌ربوونه‌وه‌ له‌ کیو‌یان له‌ سه‌ربان یان هه‌ر شوینیکی به‌رز، وه‌ له‌روخانی بینایه‌ک یان دیواریک

بهسهرمدا، وه له نقوم بوون و خنکاندن له ئاوی دهریا یان لهبیر و کاریز، وه له سوتان به ئاگر، وه پهنا دهگرم به تۆ که شهیتان ریگهم لی ههله بکات و سهرم لی تیک بدات پیش مردنم، وه پهنا دهگرم به تۆ لهوهی لهکاتی غهزادا پشت ههلهکه و لهو کاتهدا بهرم، وه پهنا دهگرم به تۆ که به پیومهانی مار و دوپشک و ههرشیکی لهو جوژه بهرم).

١٥٥٣ - (صحيح) عَنْ أَبِي الْيَسْرِ، زَادَ فِيهِ: (وَالْغَمَّ).

واته: له نهبو یهسهرهوه هاتوو، راوی ئهمهی بۆ زیاد کرد: (وه پهنا دهگرم به تۆ له خهم و پهزاره).

١٥٥٤ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجَذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ).

واته: له نهههس - ی کورپی مالیک - هوه دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیفرموو: (خوایه! پهنا دهگرم به تۆ لهبهلهکی، لهشیتی، لهگولی، وه لهخراپهی ههموو دهردیکی پیس - واته ههر نهخۆشیه که بیته هوی شیواندنی جهستهو زیان پی گهیانندی -).

١٥٥٥ - (ضعيف) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ أَبُو أُمَامَةَ فَقَالَ: (يَا أَبَا أُمَامَةَ، مَا لِي أَرَاكَ جَالِسًا فِي الْمَسْجِدِ فِي غَيْرِ

وَقَتِ الصَّلَاةِ؟). قَالَ هُمُومٌ لَزِمْتَنِي وَدُيُونُ يَا رَسُولَ
 اللَّهِ! قَالَ: (أَفَلَا أَعْلَمُكَ كَلَامًا إِذَا أَنْتَ قُلْتَهُ أَذْهَبَ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمَّكَ، وَقَضَى عَنْكَ دَيْنَكَ). قَالَ: قُلْتُ:
 بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: (قُلْ: إِذَا أَصْبَحْتَ وَإِذَا
 أَمْسَيْتَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ،
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ
 وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ).
 قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ فَأَذْهَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ هَمِّي، وَقَضَى
 عَنِّي دَيْنِي.

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه هاتووه، که وتویه تی: روژی پیغه مبهری
 خوا صلی الله علیه وسلم چووہ بو مزگهوت، پیاویکی بینی له یاریده داران که
 ناوی نه بو نومامه بوو: قهرمووی: (نهی نه بو نومامه نه وه بوچی له مزگهوت
 دمتبینم له کاتی کدا که وهختی نوپژ نهی؟). وتی: خه م و په ژاره بوون به ژیر
 قهرزه وه نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، قهرمووی: (وشه یه کت
 فیربکه م نه گهر بیلیت خه م و په ژارمت نه مینی و قهرزه کانت بده میته وه؟).
 وتی: وتم: به لی نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! قهرمووی: (که
 به یانی و نیوارمت لیها ت بلی: خوایه! په نا دمگرم به تو له خه م و په ژاره، له
 کو له واری و په ککه وته یی و ته مه لی، له ترسنوکی و چروکی و رهزیلی، له
 که له که بوونی قهرز و بوون به ژیر پی دوژمانانه وه). نهی نومامه وتی: نه م
 دوعانه م کرد خوی گه وره خه م و په ژاره نه هیشت م و قهرزه کانی بو
 قهرمووه کردم وه.

بسم الله الرحمن الرحيم

په رتوکی نه حکامه گانی زهکات دهر کردن.

۳ - کتاب الزکاة.

۱۵۵۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: لَمَّا تُوْفِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْتُخْلِفَ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَهُ، وَكَفَرَ مَنْ كَفَرَ مِنَ الْعَرَبِ، قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لِأَبِي بَكْرٍ: كَيْفَ تُقَاتِلُ النَّاسَ وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَمَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَصَمَ مِنِّي مَالُهُ وَنَفْسُهُ إِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)؟! فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: وَاللَّهِ لَا أُقَاتِلُنَّ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ، فَإِنَّ الزَّكَاةَ حَقُّ الْمَالِ، وَاللَّهُ لَوْ مَنَعُونِي عِقَالًا كَانُوا يُؤَدُّونَهُ إِلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقَاتَلْتُهُمْ عَلَى مَنَعِهِ، فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ رَأَيْتُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ شَرَحَ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ لِلْقِتَالِ،

قَالَ: فَعَرَفْتُ أَنَّهُ الْحَقُّ. (ق، لکن قوله: (عَقَالاً)،
شاذ، والمحفوظ: (عناقاً)^١.

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: کاتی که پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم دنیاى به جی هیشت و له دواى نهو پیشهوا نهبویهگر خواى
لى رازی بى بوو به جینشینی، کومه لى عهرمبی دهشته کی له نیسلام
هه لگه پانه وه، پیشهوا نهبویهگر خواى لى رازی بى بریاریدا له گه لیان بجهنگیت،
پیشهوا عومهری کورپی (خطاب) خواى لى رازی بى فهرمووی: چون دهجهنگی
له گه ل نهو خه لکه ده؟ له کاتیکدا که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
فهرموویهتی: (من فهرمانم پیکراوه له گه ل خه لکدا بجهنگم هه تا ده لى: لا إله
إلا الله)، جا ههرکه سیك بیلیت نهوه مال و نهفسی پاریزراوه، مه گهر به حه قی
خوی، لیپر سینه ومیان له لای خواى گهورمیه؟! جا نهبویهگر فهرمووی: سویند
به خواى گهوره دهجهنگم دژ بهوانه ی نوپژو زهکات له یهک جیادمه که نهوه، له
راستیدا زهکات حه ق و مافی مال و سامانه، سویند بیت به خواى گهوره نه گهر
نهو حه بله ی که و شتری پی دمه ستنه وه پیم نه دمن که له وهو پیش دمیاندا به
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهوه له دزیان دهجهنگم له سهر نه دانی،
جا عومهر فهرمووی: سویند به خواى گهوره ههرکه خواى گهوره دلی
نهبویهگری بو جهنگین رینموونی کرد نیتر منیش زانیم که نهبویهگر راسته و
له سهر حه قه.

^١ - قال أبو داود: قال أبو غبيدة مغمر بن المثنى: العقال صدقة سنة والعقالان صدقة سنتين.
واته: نهبو داود ده لیت: نهبو عوبه یده مه عمهری کورپی (مثنی) وتی: (عقال) سه دمه قی
سالیکه، (عقالان) سه دمه قی دوو سانه.

(صحيح) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَاهُ رِبَاحُ بْنُ زَيْدٍ وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ، عَنِ الزُّهْرِيِّ بِإِسْنَادِهِ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: عِقَالًا. وَرَوَاهُ ابْنُ وَهْبٍ، عَنْ يُونُسَ قَالَ: عَنَاقًا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَقَالَ شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ وَمَعْمَرُ وَالزُّبَيْدِيُّ: عَنْ الزُّهْرِيِّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: لَوْ مَنَعُونِي عَنَاقًا. وَرَوَى عَنبَسَةُ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، فِي هَذَا الْحَدِيثِ قَالَ: عَنَاقًا.

ئەبو داود رەحمەتی خۆی لێ بێ له چەند رێگەیەکیەکی ئه‌م فەرموده‌ی هه‌ناوه له‌رێگەیەکیەکی به‌ وشه‌ی: (عناق) ، له‌رێگەیەکی تهره‌وه به‌ وشه‌ی: (عقال). که هه‌ردووکیان هه‌ر راستن.

١٥٥٧ - (صحيح ولكن شاذ بهذا اللفظ كما تقدم) عَنِ الزُّهْرِيِّ (هَذَا الْحَدِيثِ) قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّ حَقَّهُ أَدَاءُ الزَّكَاةِ، وَقَالَ: عِقَالًا.

واته: له زوهریه‌وه فەرموده‌ی پێشو هاتوووه که‌وتویه‌تی: ئه‌بو به‌کر وتی: حه‌قه‌که‌ی ئه‌وه‌یه زه‌کاته‌که‌ی دهر بکری‌ت، هه‌روه‌ها وتی: (عقالاً).

باسی نهوهی واجبه زهکاتی لی دهربکریت.

١ - باب ما تجب فيه الزكاة.

١٥٥٨ - (صحیح) أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمُسٍ ذُوْدٌ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمُسٍ أَوَاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمُسَةٍ أَوْسُقٌ صَدَقَةٌ).

واته: له نهبو سهعیدی خودریه وه هاتوو، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (له پینج وشر که متر زهکات نیه، له پینج
نوقیه زیویش که متر زهکات نیه، وه له دانه ویله و خورمادا پینج ویسق که متر
زهکات نیه).

- ویسق به کیلوی نه مپۆ دهکاته: (٦٥٢) کیلۆو له دهیا ههشت، نوقیهیه
دهکاته: چل درهه می زیو - .

١٥٥٩ - (ضعیف) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، يَرْفَعُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمُسَةٍ أَوْسُقٌ زَكَاةً). وَالْوَسْقُ: سِتُّونَ مَخْتُومًا.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه هاتووه، فهرموده که ی بهر زکرده وه بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که فهرموویه تی: (له پینج ویسق که متر زهکات نیه). ویسقیش: شهست (صاع) ه^۱.

١٥٦٠ - (صحيح مقطوع) عَنْ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: الْوَسْقُ: سِتُّونَ صَاعًا مَخْتُومًا بِالْحَجَّاجِيِّ.

واته: ئیبراهیمی - نه خه عی - ده لیت: ویسق: بریتیه له شهست (صاع) ی حه جاجی مؤر لیدراو^۲.

١٥٦١ - (ضعيف). عَنْ حَبِيبِ الْمَالِكِيِّ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِعِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ: يَا أَبَا نُجَيْدٍ! إِنَّكُمْ لَتُحَدِّثُونَنَا بِأَحَادِيثَ مَا نَجِدُ لَهَا أَصْلًا فِي الْقُرْآنِ؟ فَغَضِبَ عِمْرَانُ وَقَالَ لِلرَّجُلِ: أَوْجَدْتُمْ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا دِرْهَمٌ، وَمِنْ كُلِّ كَذَا وَكَذَا شَاةٌ شَاةٌ، وَمِنْ كُلِّ كَذَا وَكَذَا بَعِيرًا كَذَا وَكَذَا، أَوْجَدْتُمْ هَذَا فِي الْقُرْآنِ؟ قَالَ: لَا، قَالَ:

^۱ - نهو (صاع) ه ی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به کاری هیناوه، بریتی بووه له چوار مشت نهو چوار مشت ه دادمنریت بهسی لیر به پیوانه، یه کسانیشه به ۲۴۰۰ غرام به کیشانه. (فقه المنهجي للإمام شافعي رحمه الله).

^۲ - به ناوی حه جاجی کوپی یوسفی (ثقفی) دوه ناو نراوه، وه مؤزی دهولته تی لی درابوو.

فَعَمَّنْ أَخَذْتُمْ هَذَا ؟ أَخَذْتُمُوهُ عَنَّا ، وَأَخَذْنَاهُ عَنْ نَبِيِّ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، وَذَكَرَ أَشْيَاءَ نَحْنُ هَذَا .

واته: حەبیبی مالیکى دەلیت: پیاوی بە عیمرانى کۆری حوصەینى وت:
 ئەى ئەبا نوجەید! ئیوه شتى وهامان بو باس دەگەن بە هیچ شیۆهیه له
 قورئاندا باسی نەگراوه؟ عیمران تورە بوو بە پیاوهکەى وت: ئایا حوکمى
 زمکاتان دەست کەوتوو له قورئاندا کە لههەموو چل درهەمى درهەمىک
 زمکاتى لى دەکەویت، وه له هەموو ئەوەندەو ئەوەندە سەر مەر مەرپى زمکاتى
 لى دەکەویت، وه له هەموو ئەوەندەو ئەوەندە سەر وشت وشتى زمکاتى لى
 دەکەویت، ئایا حوکمى ئەمەتان دەست کەوتوو له قورئاندا؟ وتى: نەخیر،
 وتى: ئەى ئەمەتان لەکیوه وەرگرتوو؟ بیگومان له ئیمەتان وەرگرتوو،
 ئیمەش له پیغەمبەرى خواوه صلى الله عليه وسلم وەرمانگرتوو - دەى
 ئەمەش وهك ئەوه وایه له قورئاندا هاتبیت، چونکە پیغەمبەرى خوا صلى الله
 عليه وسلم له هەوا و هەوسەوه قسە ناکات، هەرچى دەیلێ (قورئانەو)
 سرووش دەکړى بوى: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ (٣) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ) . النجم: ٣ - ٤ .
 جا عیمران باسى هەندى شتى تریشى لهو جوړه کرد.

باسی کالو کهل و پهل ئه گهر بو بازرگانی
بوو زه کاتی لی ده که ویت یان نا؟

۲ - باب العُرُوضِ إِذَا كَانَتْ لِلتَّجَارَةِ هَلْ فِيهَا
مِنْ زَكَاةٍ.

۱۵۶۲ - (ضعیف). عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ نُخْرِجَ
الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نُعَدُّ لِلْبَيْعِ.

واته: سه مورهی کوری جوندوب ده لیت: له دواى نه وه، پیغه مبهری خوا صلی
الله علیه وسلم فهرمانی پی ده داین زه کاتی نه وهش دهریکهین که ناماده مان
کردوه بو فروشتن.

باسی که‌نز چیه؟ وه حوکمی زه‌کاتی خشل^١.

٣ - باب الْکَنْزِ مَا هُوَ؟ وَزَكَاةِ الْحُلِيِّ.

١٥٦٣ - (حسن). عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ امْرَأَةً أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهَا ابْنَةٌ لَهَا، وَفِي يَدِ ابْنَتِهَا مَسَكَتَانِ غُلِيظَتَانِ مِنْ ذَهَبٍ، فَقَالَ لَهَا: (أَتُعْطِينَ زَكَاةَ هَذَا؟). قَالَتْ: لَا. قَالَ: (أَيَسْرُكَ أَنْ يُسَوِّرَكَ اللَّهُ بِهِمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَوَارِينَ مِنْ نَارٍ؟). قَالَ: فَخَلَعَتْهُمَا فَأَلْقَتْهُمَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَتْ: هُمَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ.

واته: له عه‌مری کورێ شوعه‌یبه‌وه، له باوکیه‌وه، له‌بابیری‌ه‌وه هاتووه، که ئافهرمتیک و کچیکی هاتن بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم،

^١ - خه‌زنه (که‌نز) نه‌و مال و سامانه‌یه که کۆده‌کریت‌ه‌وه و له سه‌ریه‌ک دهنریت و زمکاتی لی دهرناکریت، به‌لام نه‌گهر زمکاتی لی دهرکرا به که‌نز دانانریت، (خلی‌یش نه‌و خشل و زیر و زیوانه‌یه که ئافهرمتان خۆیانی پی دهرایینه‌وه.

دوو بازنی گه‌وره‌ی ئالتون له‌ده‌ستی كچه‌كه‌یدا بوو، پێغه‌مبەر صلى الله عليه وسلم پێی فەرموو: (زه‌كاتی ئەم بازنانە دەمه‌یت؟). وتی: نه‌خێر، فەرموو: (پێت خۆشه‌ به‌ هۆی ئەم بازنانه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌روژی قیامه‌تدا دوو بازنی ناگر بکاته‌ ده‌ستت؟). راوی وتی: هه‌ردوو بازنه‌كه‌ی له‌ده‌ستی داكه‌ندو ه‌رپێدان بو‌ پێغه‌مبەر صلى الله عليه وسلم و وتی: هه‌ردووکیان بو‌ خواو پێغه‌مبەر ه‌كه‌ی.

۱۵۶۴ - (مرفوع منه حسن) عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: كُنْتُ أَلْبَسُ أَوْضَاحًا مِنْ ذَهَبٍ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكُنْزُ هُوَ؟ فَقَالَ: (مَا بَلَغَ أَنْ تُؤَدَّى زَكَاتُهُ فَرُكِّي فَلَيْسَ بِكُنْزٍ).

(الصحيحة: ۵۵۹).

واته: ئوم سه‌له‌مه‌ ده‌لێت: ملوانكه‌یه‌كی ئالتونم له‌م‌ل ده‌كرد، وتم: نه‌ی پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم ئایا ئەمه‌ كه‌نزە؟ فەرموو: (ئەگەر گه‌یشه‌ راده‌ی زه‌كات و زه‌كاته‌كه‌ی دەرکرا ئەوه‌ كه‌نز نیه‌).

۱۵۶۵ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَدَّادٍ بْنِ الْهَادِ أَنَّهُ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَأَى فِي يَدَيَّ فَتَحَاتٍ مِنْ وَرَقٍ، فَقَالَ: (مَا هَذَا يَا عَائِشَةُ؟). فَقُلْتُ: صَنَعْتُهِنَّ أَتَزِينُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

قَالَ (أَتُؤَدِّينَ زَكَاتَهُنَّ؟). قُلْتُ: لَا، أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ.
قَالَ: (هُوَ حَسْبُكَ مِنَ النَّارِ).

واته: (عبدُ الله)ی کورپی شه ددای کورپی هاد دهلی: چووین بو خزمهتی عایشه‌ی خیزانی پیغه مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، وتی: پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم جارئ هاته ژووره وه بۆلام بینی چهند ئه‌نگوستیله‌یه‌کی زیو له دمستم دایه، فهرمووی: (ئه‌مه چی یه ئه‌ی عایشه؟). وتم: ئه‌ی پیغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دروستم کردون بو ئه‌وه‌ی خۆم برازینه‌وه پێیان بو تۆ، فهرمووی: (ئه‌ی زه‌کاته‌که‌یان ده‌ده‌یت؟). وتم: نه‌خیر، یان شتیکی ترم وت که خوا ویستی لیی بوو، فهرمووی: (ئه‌گه‌ر زه‌کاته‌که‌ی نه‌ده‌یت ته‌نیا سزای ئه‌ومت به‌سه له دۆزه‌خدا).

١٥٦٦ - (ضعیف). عَنْ عُمَرَ بْنِ يَعْلَى، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ نَحْوَ حَدِيثِ
الْخَاتَمِ. قِيلَ لِسُفْيَانَ: كَيْفَ تُزَكِّيهِ؟ قَالَ: تَضُمُّهُ إِلَى
غَيْرِهِ.

واته: له عومه‌ری کورپی یه‌علاوه، به‌ ریگه‌یه‌کی تر باسی ئه‌نگوستیله‌که وه‌ک فهرموده‌که‌ی پێشو هاتوو، وتیان به‌ سوفیان: چۆن زه‌کاته‌که‌ی دهرکه‌هین که شتیکی که‌مه و نه‌گه‌یشتۆته راده‌ی زه‌کات دهرکردن؟ وتی: له‌گه‌ل ئالتون و زیوی تر دا کۆیکه‌ره‌وه جا زه‌کاته‌که‌ی دهرکه‌ه.

باسی زه‌کاتی مه‌ر و مالاتی که خو‌یان به‌وه‌پ‌ین.

۴ - باب فی زکاة السَّائِمَةِ.

۱۵۶۷ - (صحیح) عن حمَّادٍ قَالَ: أَخَذْتُ مِنْ ثَمَامَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ كِتَابًا زَعَمَ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ كَتَبَهُ لِأَنَسٍ، وَعَلَيْهِ خَاتَمُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، حِينَ بَعَثَهُ مُصَدِّقًا، وَكَتَبَهُ لَهُ فَإِذَا فِيهِ: (هَذِهِ فَرِيضَةُ الصَّدَقَةِ الَّتِي فَرَضَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِهَا نَبِيُّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَمَنْ سُئِلَهَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى وَجْهِهَا فَلْيُعْطِهَا، وَمَنْ سُئِلَ فَوْقَهَا فَلَا يُعْطِ، فِيمَا دُونَ خَمْسٍ وَعِشْرِينَ مِنَ الْإِبِلِ. الْغَنَمُ: فِي كُلِّ خَمْسٍ ذُو شَاةٍ. فَإِذَا بَلَغَتْ خَمْسًا وَعِشْرِينَ فَفِيهَا بِنْتُ مَخَاضٍ، إِلَى أَنْ تَبْلُغَ خَمْسًا وَثَلَاثِينَ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا بِنْتُ مَخَاضٍ فَإِنْ لُبُونٌ ذَكَرٌ، فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَثَلَاثِينَ فَفِيهَا بِنْتُ لُبُونٍ، إِلَى خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ، فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَأَرْبَعِينَ فَفِيهَا حَقَّةُ طُرُوقَةِ الْفَحْلِ، إِلَى سِتِّينَ، فَإِذَا

بَلَّغْتُ إِحْدَى وَسْتَيْنِ فِيهَا جَدْعَةً، إِلَى خُمْسٍ وَسَبْعِينَ،
 فَإِذَا بَلَّغْتُ سِتًّا وَسَبْعِينَ فِيهَا ابْنَتَا لَبُونٍ، إِلَى
 تِسْعِينَ، فَإِذَا بَلَّغْتُ إِحْدَى وَتِسْعِينَ فِيهَا حَقَّتَانِ
 طُرُوقَتَا الْفَحْلِ، إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى
 عِشْرِينَ وَمِائَةٍ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ بِنْتُ لَبُونٍ، وَفِي كُلِّ
 خُمْسِينَ حَقَّةٌ، فَإِذَا تَبَايَنَ أَسْنَانُ الْإِبِلِ فِي فَرَائِضِ
 الصَّدَقَاتِ: فَمَنْ بَلَّغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ الْجَدْعَةِ وَلَيْسَتْ
 عِنْدَهُ جَدْعَةٌ، وَعِنْدَهُ حَقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ، وَأَنْ يَجْعَلَ
 مَعَهَا شَاتَيْنِ: إِنْ اسْتَيْسَرَتَا لَهُ، أَوْ عِشْرِينَ دِرْهَمًا،
 وَمَنْ بَلَّغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ الْحَقَّةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ حَقَّةٌ
 وَعِنْدَهُ جَدْعَةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ وَيُعْطِيهِ الْمُصَدَّقُ
 عِشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ، وَمَنْ بَلَّغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ
 الْحَقَّةِ وَلَيْسَ عِنْدَهُ حَقَّةٌ وَعِنْدَهُ ابْنَةُ لَبُونٍ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ
 مِنْهُ. - قَالَ أَبُو دَاوُدَ: مِنْ هَا هُنَا لَمْ أَضْبِطْهُ عَنْ
 مُوسَى كَمَا أَحَبُّ - . وَيَجْعَلُ مَعَهَا شَاتَيْنِ إِنْ
 اسْتَيْسَرَتَا لَهُ عِشْرِينَ دِرْهَمًا، وَمَنْ بَلَّغَتْ عِنْدَهُ صَدَقَةُ
 بِنْتِ لَبُونٍ وَلَيْسَ عِنْدَهُ إِلَّا حَقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ - .
 قَالَ أَبُو دَاوُدَ: إِلَى هَا هُنَا، ثُمَّ أَتَقَنَّتْهُ - وَيُعْطِيهِ

الْمُصَدِّقُ عِشْرِينَ دِرْهَمًا أَوْ شَاتَيْنِ، وَمَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ
صَدَقَةُ ابْنَةِ لُبُونٍ وَلَيْسَ عِنْدَهُ إِلَّا ابْنَتُ مَخَاضٍ فَإِنَّهَا
تُقْبَلُ مِنْهُ وَشَاتَيْنِ أَوْ عِشْرِينَ دِرْهَمًا، وَمَنْ بَلَغَتْ
عِنْدَهُ صَدَقَةُ ابْنَةِ مَخَاضٍ وَلَيْسَ عِنْدَهُ إِلَّا ابْنُ لُبُونٍ
ذَكَرٌ فَإِنَّهُ يُقْبَلُ مِنْهُ، وَلَيْسَ مَعَهُ شَيْءٌ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ
عِنْدَهُ إِلَّا أَرْبَعٌ فَلَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا.
وَفِي سَائِمَةِ الْغَنَمِ إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ فَفِيهَا شَاةٌ إِلَى
عِشْرِينَ وَمِئَةٍ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عِشْرِينَ وَمِئَةٍ فَفِيهَا
شَاتَانِ، إِلَى أَنْ تَبْلُغَ مِئَتَيْنِ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى مِائَتَيْنِ
فَفِيهَا ثَلَاثُ شِيَاهٍ إِلَى أَنْ تَبْلُغَ ثَلَاثَ مِئَةٍ، فَإِذَا زَادَتْ
عَلَى ثَلَاثَ مِئَةٍ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ شَاةٌ، وَلَا يُؤْخَذُ فِي
الصَّدَقَةِ هَرِمَةٌ، وَلَا ذَاتُ عَوَارٍ مِنَ الْغَنَمِ، وَلَا تَيْسُ
الْغَنَمِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ الْمُصَدِّقُ، وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُفْتَرِقٍ،
وَلَا يُفَرَّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ خَشِيَةَ الصَّدَقَةِ، وَمَا كَانَ مِنْ
خَلِيطَيْنِ فَإِنَّهُمَا يَتَرَاكِعَانِ بَيْنَهُمَا بِالسَّوِيَّةِ، فَإِنْ لَمْ
تَبْلُغْ سَائِمَةُ الرَّجُلِ أَرْبَعِينَ فَلَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ، إِلَّا أَنْ
يَشَاءَ رَبُّهَا. وَفِي الرِّقَّةِ رُبْعُ الْعُشْرِ، فَإِنْ لَمْ يَكُنِ الْمَالُ

واتە: ھەماد دەلیت: ئەمە ئەو نامەییە کە وەرم گرت لە (ئامانە) ی کوری (عبد اللہ) ی کوری ئەنەس، (ئامانە) پێی وابوو کە پێشەوا ئەبو بەکر رەزای خوای لێ بێ نوسیویەتی بۆ ئەنەس کاتی کە ناردی بۆ بەحرەین سەرپەرشتی زەکات کۆکردنەوە بکات، نامە کە مۆری پێغەمبەری خوای صلی اللہ علیہ وسلم لەسەر بوو، ئەبو بەکر نوسراویکی بەم شیوەییە نوسی بۆ ئەنەس بۆ ئەوەی کاری پێ بکات: (ئەمە ئەو زەکاتە فەرزمیە کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دایناوە لەسەر موسوڵمانان، ئەوەیە کە خوای گەورە فەرمانی کردووە بە پێغەمبەرەکە صلی اللہ علیہ وسلم، جا دایناوە، ھەرکەسێ لە موسوڵمانان بەو شیوە رێکوپێکە داوای لێکرا ئەوە با بیدات، ھەرکەسێ لەمە زیاتری لێ داواکرا ئەوا با زیادە کە نەدات، و شتر لەیەک سەرەو ھەتا دەکاتە بیست و چوار سەر زەکاتە کە لە مەڕ دەدریت، بۆ ھەر پێنج سەر و شترێ مەڕێ دەدریت، ئەگەر ژمارە و شترەکان گەشتە بیست و پێنج سەر ھەتا سی و پێنج سەر ئەوە یەک بەچکە و شتری مێینە تەمەن یەک ساڵ زەکاتیان لێ دیکەویت، ئەگەر نەیبوو ئەوا بەچکە و شترێکی نێرینە دوو ساڵ، ئەگەر بوون بە سی و شەش سەر ھەتا دەبن بە چل و پێنج سەر بەچکە و شترێکی مێینە دوو ساڵ زەکاتیان لێ دیکەویت، کە بوون بە چل و شەش سەر ھەتا دەبن بە شەست سەر بەچکە و شترێکی مێینە سی ساڵی بەرکەل زەکاتیان لێ دیکەویت، کە بوون بە شەست و یەک سەر ھەتا دەبن بە ھەفتا و پێنج سەر و شترێکی مێینە چوار ساڵ زەکاتیان لێ دیکەویت، کە بوون بە ھەفتا و شەش سەر ھەتا دەبن بە نەود سەر دوو بەچکە و شتری مێینە دوو ساڵ زەکاتیان لێ دیکەویت، کە بوون بە نەودو یەک ھەتا دەبن بە سەد و بیست سەر دوو و شترە مێینە سی ساڵی بەرکەل زەکاتیان لێ دیکەویت، بەلام ئەگەر لە سەد و بیست سەر زیاتر بوون ئەوا لەھەموو چل سەری بەچکە و شترێکی

میینە ی دوو سال زەمکاتیان لێ دەکەوێت، وە لەهەموو پەنجای سەری بەچکە و شترێکی سێ سالتە زەمکاتیان لێ دەکەوێت، ئەگەر تەمەنی جیاواز بوو لەگەڵ وەرە و بچوکیدان: هەرکەسێ زەمکاتی و شترەکانی دەیکردە و شترێکی مێی چوار سالتە، بەلام ئەم و شترە ی نەبوو، بەچکە و شترێ مێی سێ سالتە ی هەبوو، ئەوا ئەو بەچکە ی لێ و مردەگیرێ لەگەڵ دوو مەر، ئەگەر مەری هەبوو، یان لەگەڵ بیست درهەم زیوی رووتدا، وە هەرکەسێ زەمکاتی و شترەکانی دەیکردە بەچکە و شترێکی مێی سێ سالتە بەلام ئەو ی نەبوو، بەلکو و شترێکی مێی چوار سالتە ی هەبوو، ئەوا ئەو ی لێ و مردەگیرێ، بەلام ئەو کەسە ی کە زەمکاتە کە و مردەگیرێ دەبێت بیست درهەم یان دوو مەر یا دوو بزنی باقی بداتەو، هەرکەسێ زەمکاتی و شترەکانی دەیکردە بەچکە و شترێکی سێ سالتە بەلام ئەمە ی نەبوو، بەلکو بەچکە و شترێکی مێی دوو سالتە ی هەبوو، ئەوا ئەو ی لێ و مردەگیرێ، بەلام ئەو کەسە ی کە زەمکاتە کە و مردەگیرێ دەبێت دوو مەر یا بیست درهەم باقی بداتەو، وە هەرکەسێ زەمکاتی و شترەکانی دەیکردە بەچکە و شترێکی مێی دوو سالتە بەلام ئەمە ی نەبوو، بەلکو بەچکە و شترێکی سێ سالتە ی هەبوو، ئەوا ئەو ی لێ و مردەگیرێ، - ئەبو داود دەلێت: ئالیرەدا فەرمودە کەم له موساوه شیخە کەم لەبەر نەکردووە وەک پێم خۆشە - بەلام ئەو کەسە ی کە زەمکاتە کە و مردەگیرێ دەبێت بیست درهەم یان دوو سەر مەر باقی بداتەو، وە هەرکەسێ زەمکاتی و شترەکانی دەیکردە بەچکە و شترێکی مێی دوو سالتە بەلام ئەمە ی نەبوو، بەلکو بەچکە و شترێکی مێی یەک سالتە ی هەبوو، ئەوا ئەو ی لێ و مردەگیرێ، - ئەبو داود دەلێت: هەتا ئێرە لێی دلتیا نەبووم، لەپاشدا دلتیام - بەلام ئەو کەسە ی کە زەمکاتە کە و مردەگیرێ دەبێت بیست درهەم یان دوو سەر مەر باقی بداتەو، وە هەرکەسێ زەمکاتی و شترەکانی دەیکردە بەچکە و شترێکی مێی یەک سالتە بەلام ئەمە ی نەبوو، بەلکو بەچکە و شترێکی مێی دوو سالتە ی هەبوو، ئەوا ئەو ی لێ و مردەگیرێ، بەلام ئەو کەسە ی کە زەمکاتە کە و مردەگیرێ دەبێت بیست

www.igra.ahlamontada.com

١٥٦٨ - (صحيح) عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: كَتَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كِتَابَ الصَّدَقَةِ فَلَمْ يُخْرِجْهُ إِلَى عُمَالِهِ حَتَّى قُبِضَ، فَقَرَنَهُ بِسَيْفِهِ، فَعَمِلَ بِهِ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى قُبِضَ، ثُمَّ عَمِلَ بِهِ عُمَرُ حَتَّى قُبِضَ، فَكَانَ فِيهِ: (فِي خُمُسٍ مِنَ الْإِبِلِ شَاةٌ، وَفِي عَشْرِ شَاتَانِ، وَفِي خُمُسٍ عَشْرَةَ ثَلَاثَ شِيَاهِ، وَفِي عِشْرِينَ أَرْبَعَ شِيَاهِ، وَفِي خُمُسٍ وَعِشْرِينَ ابْنَةً مَخَاضٍ، إِلَى خُمُسٍ وَثَلَاثِينَ، فَإِنْ زَادَتْ وَاحِدَةً فَفِيهَا ابْنَةُ لُبُونٍ، إِلَى خُمُسٍ وَأَرْبَعِينَ، فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً فَفِيهَا حَقَّةٌ إِلَى سِتِّينَ فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً فَفِيهَا جَدْعَةٌ، إِلَى خُمُسٍ وَسَبْعِينَ، فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً فَفِيهَا ابْنَتَا لُبُونٍ، إِلَى تِسْعِينَ، فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً فَفِيهَا حِقَّتَانِ، إِلَى عِشْرِينَ وَمِئَةٍ، فَإِنْ كَانَتْ الْإِبِلُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَفِي كُلِّ خُمُسِينَ حَقَّةٌ، وَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ ابْنَةُ لُبُونٍ، وَفِي الْغَنَمِ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ شَاةٌ شَاةٌ، إِلَى عِشْرِينَ وَمِئَةٍ، فَإِنْ زَادَتْ وَاحِدَةً فَشَاتَانِ، إِلَى مِائَتَيْنِ، فَإِنْ زَادَتْ وَاحِدَةً عَلَى الْمِائَتَيْنِ فَفِيهَا ثَلَاثُ شِيَاهِ، إِلَى ثَلَاثِمِائَةٍ، فَإِنْ كَانَتْ الْغَنَمُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ شَاةٌ، وَلَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ حَتَّى تَبْلُغَ

الْمِائَةِ، وَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ، وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَفَرِّقٍ،
مَخَافَةَ الصَّدَقَةِ، وَمَا كَانَ مِنْ خَلِيطَيْنِ فَإِنَّهُمَا
يَتَرَاجَعَانِ بَيْنَهُمَا بِالسَّوِيَّةِ، وَلَا يُؤْخَذُ فِي الصَّدَقَةِ:
هَرِمَةٌ، وَلَا ذَاتُ عَيْبٍ). قَالَ: وَقَالَ الزُّهْرِيُّ: إِذَا جَاءَ
الْمُصَدِّقُ قُسِمَتِ الشَّيْءُ أَثْلَاثًا: ثُلُثًا شِرَارًا، وَثُلُثًا
خَيْرًا، وَثُلُثًا وَسْطًا، فَأَخَذَ الْمُصَدِّقُ مِنَ الْوَسْطِ، وَلَمْ
يَذْكُرِ الزُّهْرِيُّ الْبَقَر.

واته: له سالم - ی کوری (عند الله) ی کوری عومهرموه رمزای خویان لی بی
- له‌باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
فهرمانی کرد به نویسی نامه‌یه سه‌بارمت به زه‌کات و پیچای به
شمشیره‌که‌یه‌وه، ده‌ری نه‌هینا بو نه‌وانه‌ی که نیشیان نه‌وه بوو زه‌کات
کو‌بکه‌نه‌وه هه‌تا وه‌فاتی کرد، پی‌شه‌وا نه‌بو به‌کر رمزای خوی لی بی کاری پی
کرد هه‌تا له‌دنیا دهرچوو، هه‌روه‌ها پی‌شه‌وا عومهر رمزای خوی لی بی کاری پی
کرد هه‌تا له‌دنیا دهرچوو، له نامه‌که‌دا نه‌مه هاتبوو: (له پیچ وشر شه‌کی، له
ده وشر دوو شه‌ک، له پانزه وشر سی شه‌ک، له‌بیست وشر چوار شه‌ک،
له‌بیست و پی‌نج سهر وشرموه هه‌تا ده‌گاته سی و پی‌نج سهر نه‌وه یه‌ک به‌چکه
وشری می‌ینه‌ی ته‌مه‌ن یه‌ک سال زه‌کاتیان لی ده‌که‌و‌یت، نه‌گهر یه‌ک سهر
زیادی کرد واته له سی و شه‌ش سهرموه هه‌تا ده‌گانه‌ه چل و پی‌نج سهر به‌چکه
وشریکی می‌ینه‌ی دوو ساله زه‌کاتیان لی ده‌که‌و‌یت، نه‌گهر یه‌ک سهر زیادی کرد
واته له چل و شه‌ش سهر هه‌تا ده‌بن به‌شه‌ست سهر به‌چکه وشریکی می‌ینه‌ی
سی ساله‌ی به‌رکه‌ل زه‌کاتیان لی ده‌که‌و‌یت، نه‌گهر یه‌ک سهر زیادی کرد واته له

شه‌ست و یه‌ك سهر هه‌تا دهب‌ن به‌ حه‌فتاو پ‌ینج سهر وش‌ترێکی م‌یین‌ه‌ی چوار سال‌ زه‌كاتیان ل‌ی ده‌كه‌و‌یت، كه‌ بوون به‌ حه‌فتاو شه‌ش سهر هه‌تا دهب‌ن به‌ نه‌ود سهر دوو به‌چكه‌ وش‌تری م‌یین‌ه‌ی دوو سال‌ زه‌كاتیان ل‌ی ده‌كه‌و‌یت، كه‌ بوون به‌ نه‌ودو یه‌ك هه‌تا دهب‌ن به‌ سه‌دو بیست سهر دوو وش‌تری م‌یین‌ه‌ی س‌ی سال‌ه‌ی به‌رکه‌ل‌ زه‌كاتیان ل‌ی ده‌كه‌و‌یت، ئه‌گه‌ر ژماره‌ی وش‌تره‌كان له‌وه‌ زیات‌ری كرد ئه‌وه‌ ب‌ۆ هه‌موو په‌نجا سهر وش‌تر‌ی به‌چكه‌ وش‌تر‌ی س‌ی سال‌ه‌ی زه‌كاتیان ل‌ی ده‌كه‌و‌یت، وه‌ ب‌ۆ هه‌موو چ‌ل سهر‌ی به‌چكه‌ وش‌تر‌ی م‌یین‌ه‌ی دوو سال‌ه‌ی زه‌كاتیان ل‌ی ده‌كه‌و‌یت، له‌مه‌ر‌دا: له‌ چ‌ل سهر‌ مه‌ر شه‌ك‌، هه‌تا ده‌گاته سه‌دو بیست سهر، ئه‌گه‌ر له‌ سه‌دو بیست زیادی كرد با یه‌ك مه‌ریش ب‌یت هه‌تا ده‌گاته دوو سه‌د سهر ئه‌وه‌ دوو شه‌ك‌ زه‌كاتیان ل‌ی ده‌كه‌و‌یت، ئه‌گه‌ر له‌ دوو سه‌د سهر زیادی كرد هه‌تا ده‌گاته س‌ی سه‌د سهر ئه‌وه‌ س‌ی شه‌ك‌ زه‌كاتیان ل‌ی ده‌كه‌و‌یت، ئه‌گه‌ر له‌ س‌ی سه‌د سهر زیادیان كرد ئه‌وه‌ ب‌ۆ هه‌موو سه‌د سهر مه‌ر‌ی شه‌ك‌ زه‌كاتیان ل‌ی ده‌كه‌و‌یت، هه‌تا ژماره‌یان نه‌گاته سه‌د سهر ه‌یچ زه‌كاتیان ناكه‌و‌یت، ناب‌یت ئازهل‌ی ك‌ۆ ج‌یاب‌كر‌یت‌ه‌وه‌، وه‌ ناب‌یت ئازهل‌ی ج‌یا ك‌ۆب‌كر‌یت‌ه‌وه‌ له‌ترسی زه‌كات ل‌یكه‌وت‌ن، هاوبه‌شانی‌ش له‌ناو خ‌ۆیاندا به‌ر‌پ‌ك‌وپ‌ی‌ك‌ی كه‌م و زیادی ده‌گ‌یر‌نه‌وه‌ ب‌ۆ یه‌ك‌تری، ئه‌و ئازهل‌انه‌ی - كه‌ ه‌ی دوو كه‌س یان زیات‌رن - پ‌یكه‌وه‌ ت‌یكه‌ل‌ن ئه‌وه‌ ب‌یگومان به‌ یه‌كسانی ده‌گ‌یر‌نه‌وه‌ - دابه‌شی ده‌كه‌نه‌وه‌ به‌سهر خ‌ۆیاندا هه‌ر كه‌س به‌ئهن‌دازه‌ی به‌شی خ‌ۆی به‌شه‌ زه‌كات‌ی ده‌كه‌و‌یت‌ه‌ سهر، وه‌ ئازهل‌ی پ‌یر و كو‌یر و عه‌یبدار و مر‌ناگ‌یر‌یت له‌ زه‌كات‌دا. راوی فهرموده‌كه‌ سو‌ف‌یانی كو‌ر‌ی حوسه‌ین ده‌ل‌یت: زوهری وت‌ی: كات‌ی كه‌ زه‌كات وەرگر هات جه‌له‌به‌ مه‌ر‌ه‌كان ده‌كر‌ین به‌س‌ی به‌شه‌وه‌: به‌ش‌ی‌ك‌ی خ‌راپ، به‌ش‌ی‌ك‌ی چاك، به‌ش‌ی‌ك‌ی مام ناوم‌ندی، جا زه‌كات و مر‌گره‌كه‌ له‌ به‌شه‌ مام ناوم‌ندیه‌كه‌ دهب‌ات، زوهری له‌ نوس‌راوی زه‌كات‌ه‌كه‌دا باسی مانگ‌ای نه‌كرد.

١٥٦٩ - (صحيح). عَنْ سُفْيَانَ بْنِ حُسَيْنٍ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ قَالَ:
(فَإِنْ لَمْ تَكُنْ ابْنَةُ مَخَاضٍ، فَابْنُ لُبُونٍ). وَلَمْ يَذْكُرْ
كَلَامَ الزُّهْرِيِّ.

واته: له سوفیانی کوری حوسه‌ینه‌وه فهرموده‌ی پێشو به‌هه‌مان سه‌نه‌د و
مانا هاتوو، راوی نه‌مه‌ی بۆ فهرموده‌که زیاد کرد: (نه‌گه‌ر به‌چکه وشتریکی
می‌ینه‌ی یه‌ک سال نه‌بوو، نه‌وه به‌چکه وشتریکی نی‌رینه‌ی دوو سال زه‌کاتیان لێ
ده‌که‌ویت). راوی باسی وته‌که‌ی زوه‌ری نه‌کرد.

١٥٧٠ - (صحيح). عَنْ ابْنِ شَهَابٍ قَالَ: هَذِهِ نُسْخَةُ كِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي كَتَبَهُ فِي الصَّدَقَةِ، وَهِيَ
عِنْدَ آلِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: أَقْرَأْنِيهَا
سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ فَوَعَيْتُهَا عَلَى وَجْهِهَا،
وَهِيَ الَّتِي انْتَسَخَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ مِنْ عَبْدِ اللَّهِ
بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَسَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ،
فَذَكَرَ الْحَدِيثَ قَالَ: (فَإِذَا كَانَتْ إِحْدَى وَعِشْرِينَ وَمِائَةً
فَفِيهَا ثَلَاثُ بَنَاتٍ لُبُونٍ، حَتَّى تَبْلُغَ تِسْعًا وَعِشْرِينَ
وَمِائَةً، فَإِذَا كَانَتْ ثَلَاثِينَ وَمِائَةً فَفِيهَا بَنَتَا لُبُونٍ
وَحَقَّةٌ، حَتَّى تَبْلُغَ تِسْعًا وَثَلَاثِينَ وَمِائَةً، فَإِذَا كَانَتْ
أَرْبَعِينَ وَمِائَةً فَفِيهَا حَقَّتَانِ وَبَنَتُ لُبُونٍ، حَتَّى تَبْلُغَ

تِسْعًا وَأَرْبَعِينَ وَمِائَةً، فَإِذَا كَانَتْ خَمْسِينَ وَمِائَةً فِيهَا
ثَلَاثُ حِقَاقٍ، حَتَّى تَبْلُغَ تِسْعًا وَخَمْسِينَ وَمِائَةً، فَإِذَا
كَانَتْ سِتِّينَ وَمِائَةً فِيهَا أَرْبَعُ بَنَاتٍ لُبُونٍ، حَتَّى تَبْلُغَ
تِسْعًا وَسِتِّينَ وَمِائَةً، فَإِذَا كَانَتْ سَبْعِينَ وَمِائَةً فِيهَا
ثَلَاثُ بَنَاتٍ لُبُونٍ وَحِقَّةٌ، حَتَّى تَبْلُغَ تِسْعًا وَسَبْعِينَ
وَمِائَةً، فَإِذَا كَانَتْ ثَمَانِينَ وَمِائَةً فِيهَا حِقَّتَانِ وَابْنَتَا
لُبُونٍ، حَتَّى تَبْلُغَ تِسْعًا وَثَمَانِينَ وَمِائَةً، فَإِذَا كَانَتْ
تِسْعِينَ وَمِائَةً فِيهَا ثَلَاثُ حِقَاقٍ وَبِنْتُ لُبُونٍ، حَتَّى
تَبْلُغَ تِسْعًا وَتِسْعِينَ وَمِائَةً، فَإِذَا كَانَتْ مِائَتَيْنِ فِيهَا
أَرْبَعُ حِقَاقٍ، أَوْ خَمْسُ بَنَاتٍ لُبُونٍ، أَى السَّنِينَ وَجَدْتُ
أَخَذْتُ. وَفِي سَائِمَةِ الْغَنَمِ). فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ سُفْيَانَ
بْنِ حُسَيْنٍ وَفِيهِ: (وَلَا يُؤْخَذُ فِي الصَّدَقَةِ: هَرِمَةً، وَلَا
ذَاتُ عَوَارٍ مِنَ الْغَنَمِ، وَلَا تَيْسُ الْغَنَمِ، إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
الْمُصَدِّقُ).

واتہ: ٹیبنو شہاب دہلایت: ٹہمہ نوسخہی ٹہو نامہیہیہ کہہ پیغہمبہری
خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمانی کردوہ بہ نوسینی سہبارمت بہ زہکات، لای
بنہمالہی پیشہوا عومہری کوری (خطاب) بووہ رھزای خوایان لی بی، ٹیبنو
شہاب وتی: سالی کوری (عبد اللہ) کوری عومہر رھزای خوایان لی بی بووی
خویندمہوہ بہ بہرچاویہوہ لہبہرم کرد، ٹہو نامہیہ بوو کہہ عومہری کوری

(عبد العزيز) فهرمانی کردبوو واته له بهری بنوسنه وه - کوپی بکهن - له (عبد الله) ی کوپی (عبد الله) ی کوپی عومهر و سالی کوپی (عبد الله) ی کوپی عومهره وه رمزای خویان لی بی، راوی فهرموده که زوهری فهرموده که ی گیرایه وه، وتی: (ئه گهر ژماره ی و شتره کان گه یشته سه دو بیست و یه ک سی به چکه و شتری میینه ی دوو ساله زه کاتیان لی ده که ویت، هه تا ژمارمیان ده گاته سه دو بیست و نو، که بوون به سه دو سی سهر دوو به چکه و شتری میینه ی دوو ساله له گهل به چکه و شترکی میینه سی ساله زه کاتیان لی ده که ویت، ئه گهر بوون به سه دو چل سهر دوو به چکه و شتری میینه سی ساله له گهل به چکه و شترکی میینه ی دوو ساله زه کاتیان لی ده که ویت، هه تا ژمارمیان ده گاته سه دو چل و نو، ئه گهر بوون به سه دو په نجا سهر سی به چکه و شتری میینه ی سی ساله زه کاتیان لی ده که ویت، هه تا ژمارمیان ده گاته سه دو په نجاو نو، ئه گهر بوون به سه دو شه ست سهر چوار به چکه و شتری میینه ی دوو ساله زه کاتیان لی ده که ویت، هه تا ژمارمیان ده گاته سه دو شه ست و نو، ئه گهر بوون به سه دو هه فتا سهر سی به چکه و شتری میینه ی دوو ساله له گهل به چکه و شترکی میینه سی ساله زه کاتیان لی ده که ویت، هه تا ژمارمیان ده گاته سه دو هه فتا و نو، ئه گهر بوون به سه دو هه شتا سهر دوو به چکه و شتری میینه سی ساله له گهل به چکه و شترکی میینه ی دوو ساله زه کاتیان لی ده که ویت، هه تا ژمارمیان ده گاته سه دو نه وه د سهر سی به چکه و شتری میینه سی ساله له گهل به چکه و شترکی میینه ی دوو ساله زه کاتیان لی ده که ویت، هه تا ژمارمیان ده گاته سه دو نه وه د و نو، ئه گهر بوون به دوو سه د سهر چوار به چکه و شتری میینه سی ساله له گهل پینج به چکه و شتری میینه ی دوو ساله زه کاتیان لی ده که ویت، هه تا ژمارمیان ده گاته سه دو نه وه د و نو، ئه گهر بوون به بیدات له زه کاتدا. له و مه رانه دا که خویان ده له و مرپن، راوی فهرموده که ی پیشوی وه ک سوفیانی کوپی حوسه ین گیرایه وه: (وه نازه لی پیر و کویر و نیر و مرناگیریت له زه کاتدا مه گهر زه کات و مرگر خوی بیه ویت).

١٥٧١ - (صحيح مقطوع) عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْلَمَةَ قَالَ: قَالَ مَالِكٌ: وَقَوْلُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: لَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَفَرِّقٍ، وَلَا يُفَرَّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ، هُوَ أَنْ يَكُونَ لِكُلِّ رَجُلٍ أَرْبَعُونَ شَاةً، فَإِذَا أَظْلَهُمُ الْمُصَدِّقُ جَمْعُوهَا لِسَلَا يَكُونَ فِيهَا إِلَّا شَاةٌ، وَلَا يُفَرَّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ. أَنْ الْخَلِيطَيْنِ إِذَا كَانَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةُ شَاةٍ وَشَاةٌ، فَيَكُونُ عَلَيْهِمَا فِيهَا ثَلَاثُ شِيَاهٍ، فَإِذَا أَظْلَهُمَا الْمُصَدِّقُ فَرَّقَا غَنَمَهُمَا، فَلَمْ يَكُنْ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا إِلَّا شَاةٌ، فَهَذَا الَّذِي سَمِعْتُ فِي ذَلِكَ.

واته: (عبد الله) ی کوری مهسلهمه دهلیت: مالک وتی: مانای وتههکی پیشهوا عومهری کوری (خطاب) رهزای خوایان لی بی که بهرزی کردوه بو پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیوهیه: (نازهلی کو جیاناگریتهوه، نازهلی جیاش کوناگریتهوه، لهترسی زهکات) نهوهیه: نهگهر سی کهس یهکی خاوهنی چل سهر مهر بن بهجیا نهوه یهکی شهکی زهکاتیان دهکهویت، بهلام زهکات وهرگر بیت کویانکاتهوه نهوه یهک سهر زیاتر زهکاتیان ناکهویت، رافهی: (که نازهلی کو جیاناگریتهوه) نهوهیه: نهگهر یهکی خاوهنی سهدهو یهک مهر بوون نهوه یهکی سی شهک زهکاتیان دهکهویت، بهلام زهکات وهرگر بیت جیایانکاتهوه نهوه یهکی یهک شهک زیاتریان ناکهویت. مالیک وتی: ئهمه نهوه بوو لهرافهی ئه فهرموده بیستومه.

١٥٧٢ - (صحيح) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ زُهَيْرٌ: أَحْسَبُهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (هَاتُوا رُبْعَ الْعُشُورِ، مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا دِرْهَمٌ، وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ شَيْءٌ حَتَّى تَتِمَّ مِائَتِي دِرْهَمٍ، فَإِذَا كَانَتْ مِائَتِي دِرْهَمٍ فَفِيهَا خُمُسَةُ دَرَاهِمٍ، فَمَا زَادَ فَعَلَى حِسَابِ ذَلِكَ، وَفِي الْغَنَمِ فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ شَاةً شَاةٌ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا تِسْعًا وَثَلَاثِينَ، فَلَيْسَ عَلَيْكَ فِيهَا شَيْءٌ). وَسَاقَ صَدَقَةَ الْغَنَمِ مِثْلَ الزُّهْرِيِّ قَالَ: (وَفِي الْبَقَرِ فِي كُلِّ ثَلَاثِينَ تَبِيعٌ، وَفِي الْأَرْبَعِينَ مُسِنَّةٌ، وَلَيْسَ عَلَى الْعَوَامِلِ شَيْءٌ. وَفِي الْإِبِلِ فَذَكَرَ صَدَقَتَهَا كَمَا ذَكَرَ الزُّهْرِيُّ قَالَ: (وَفِي خَمْسٍ وَعِشْرِينَ خُمُسَةُ مِنَ الْغَنَمِ فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً فَفِيهَا ابْنَةُ مَخَاضٍ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ بِنْتُ مَخَاضٍ فَابْنُ لَبُونٍ ذَكَرٌ إِلَى خَمْسٍ وَثَلَاثِينَ، فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً فَفِيهَا بِنْتُ لَبُونٍ إِلَى خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ، فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً فَفِيهَا حَقَّةٌ طُرُوقَةُ الْجَمَلِ إِلَى سِتِّينَ). ثُمَّ سَاقَ مِثْلَ حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: (فَإِذَا زَادَتْ وَاحِدَةً - يَعْنِي وَاحِدَةً وَتِسْعِينَ - فَفِيهَا حَقَّتَانِ طُرُوقَتَا الْجَمَلِ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ، فَإِنْ كَانَتْ الْإِبِلُ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقِيَ كُلُّ

خَمْسِينَ حَقَّةً، وَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ، وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ
مُفْتَرِقٍ، خَشْيَةَ الصَّدَقَةِ، وَلَا تُؤْخَذُ فِي الصَّدَقَةِ:
هَرِمَةً، وَلَا ذَاتُ عَوَارٍ، وَلَا تَيْسٌ، إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
الْمُصَدِّقُ، وَفِي النَّبَاتِ: مَا سَقَتْهُ الْأَنْهَارُ أَوْ سَقَتِ
السَّمَاءُ الْعُشْرُ، وَمَا سَقَى الْغَرْبُ فِيهِ نِصْفُ الْعُشْرِ).
وَفِي حَدِيثِ عَاصِمٍ وَالْحَارِثِ (الصَّدَقَةُ فِي كُلِّ عَامٍ).
قَالَ زُهَيْرٌ: أَحْسَبُهُ قَالَ: (مَرَّةً). وَفِي حَدِيثِ عَاصِمٍ:
(إِذَا لَمْ يَكُنْ فِي الْإِبِلِ ابْنَةٌ مَخَاضٍ وَلَا ابْنٌ لُبُونٍ،
فَعَشْرَةٌ دَرَاهِمَ أَوْ شَاتَانِ).

واته: له پېښه‌وا عه‌لی کوږی (أبی طالب) دوه رمزای خوای لی بی ده‌گیږنه‌وه،
زوهه‌یر وتی: وا ئه‌زانم که پېغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی:
(هه‌موو سائی چوار یه‌کی ده یه‌ک زه‌کاتی زیوه‌که‌تان دهرېکه‌ن، له هه‌موو چل
دره‌مه‌ی دره‌مه‌ی، هه‌تا نه‌گاته دوو سه‌د دره‌م زه‌کاتان له‌سه‌ر نیه، به‌لام
کاتی که بوو به دوو سه‌د دره‌م پېنج دره‌م زه‌کاتی لی ده‌که‌ویت، جا ئه‌گه‌ر
زیاتر بوو هه‌ر به‌م شیوه حساب ده‌کړیت، له مه‌ږدا: بو هه‌موو چل سه‌ری
شه‌کی، ئه‌گه‌ر ته‌نها سی و نو سه‌ر بوون نه‌وه زه‌کاتان له‌سه‌ر نیه). راوی
فهرموده‌که نه‌بو ئیسحاق باسی زه‌کاتی مه‌ږی وه‌ک فهرموده‌که‌ی زوه‌ری
گیږاپه‌وه. نه‌بو ئیسحاق وتی: له مانگادا: بو هه‌موو سی سه‌ری گوږه‌که‌یه‌کی
یه‌ک ساله‌ی نیر زه‌کات دهریت، وه له‌هه‌موو چل سه‌ر مانگایه نیونیکی دوو
سال دهری، نه‌وانه‌ی که ئیشیان پی ده‌کړیت زه‌کاتیان لی نادریت وه‌ک گای
جوت و وشتری بارمبه‌ر. له وشتردا: راوی فهرموده‌که نه‌بو ئیسحاق باسی

زه‌کاتی وشت‌ری وه‌ک فهرموده‌که‌ی زوه‌ری گ‌ی‌ر‌پ‌ایه‌وه. وتی: بۆ هه‌ر بیست و پ‌ینج سه‌ر وشت‌ری پ‌ینج مه‌ر، نه‌گه‌ر ژماره‌ی وشت‌ره‌کان یه‌ک سه‌ر زیادی کرد واته له بیست و ش‌ه‌ش سه‌ره‌وه هه‌تا ده‌بن به‌ سی و پ‌ینج سه‌ر نه‌وه به‌چه‌ وشت‌ریکی می‌ینه‌ی ته‌مه‌ن یه‌ک سا‌ل زه‌کاتیان ل‌ی ده‌که‌و‌یت، نه‌گه‌ر نه‌بوو نه‌وا به‌چه‌ وشت‌ریکی نی‌رینه‌ی دوو سا‌ل، نه‌گه‌ر ژماره‌ی وشت‌ره‌کان یه‌ک سه‌ر زیادی کرد واته له سی و ش‌ه‌ش سه‌ره‌وه هه‌تا ده‌بن به‌ چ‌ل و پ‌ینج سه‌ر نه‌وه به‌چه‌ وشت‌ریکی می‌ینه‌ی دوو سا‌له زه‌کاتیان ل‌ی ده‌که‌و‌یت، نه‌گه‌ر ژماره‌ی وشت‌ره‌کان یه‌ک سه‌ر زیادی کرد واته له چ‌ل و ش‌ه‌ش سه‌ره‌وه هه‌تا ده‌بن به‌ ش‌ه‌ست سه‌ر به‌چه‌ وشت‌ریکی می‌ینه‌ی سی سا‌له‌ی به‌رکه‌ل زه‌کاتیان ل‌ی ده‌که‌و‌یت، راوی فهرموده‌که نه‌بو ئی‌سحاق با‌سی زه‌کاتی مه‌ری وه‌ک فهرموده‌که‌ی زوه‌ری گ‌ی‌ر‌پ‌ایه‌وه. نه‌بو ئی‌سحاق وتی: نه‌گه‌ر ژماره‌ی وشت‌ره‌کان یه‌ک سه‌ر زیادی کرد واته له نه‌ود و یه‌ک سه‌ره‌وه هه‌تا ده‌بن به‌ سه‌دو بیست سه‌ر دوو وشت‌ره می‌ینه‌ی سی سا‌له‌ی به‌رکه‌ل زه‌کاتیان ل‌ی ده‌که‌و‌یت، به‌لام نه‌گه‌ر له سه‌دو بیست سه‌ر زیات‌ر بوون نه‌وه له‌هه‌موو په‌نجا سه‌ری به‌چه‌ وشت‌ریکی سی سا‌له زه‌کاتیان ل‌ی ده‌که‌و‌یت، ناب‌یت نا‌ژه‌لی کۆ جیا‌ب‌کر‌یت‌ه‌وه، وه ناب‌یت نا‌ژه‌لی جیا کۆ‌ب‌کر‌یت‌ه‌وه له‌ترسی زه‌کات ل‌یکه‌وتن، هه‌رچی به‌ ئاوی ئاسمان و ده‌ریاو کانیا‌وه‌کان ئاو بد‌ر‌یت یان به‌ر‌یش‌کی خۆی ئاو بخواته‌وه ده‌ یه‌کی ده‌که‌و‌یت، وه هه‌رچی به‌ و‌لا‌خی ئاوه‌ل‌گ‌یش ئاوب‌در‌ی نی‌وه‌ی ده‌ یه‌کی ده‌که‌و‌یت، له فهرموده‌که‌ی (عاصم) و (حارث)‌دا (زه‌کات دهر‌کردن بۆ هه‌موو سا‌لیکه‌). زوه‌ه‌یر وتی: وا نه‌زانم نه‌بو ئی‌سحاق وتی: له‌هه‌موو سا‌لیکه‌دا جا‌ری‌که‌. له فهرموده‌که‌ی (عاصم)‌دا: (له زه‌کاتی وشت‌را نه‌گه‌ر به‌چه‌ وشت‌ری می‌ینه‌ی ته‌مه‌ن یه‌ک سا‌ل و به‌چه‌ وشت‌ری نی‌رینه‌ی ته‌مه‌ن دوو سا‌ل نه‌بوو نه‌وه له‌جیاتیاندا ده‌ دره‌م یان دوو شه‌ک دهر‌د‌یت).

١٥٧٣ - (صحيح) عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بِبَعْضِ أَوَّلِ هَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ: (فَإِذَا كَانَتْ لَكَ مَائَتَا
دِرْهَمٍ وَحَالَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ فَفِيهَا خُمُسَةٌ دَرَاهِمٍ، وَلَيْسَ
عَلَيْكَ شَيْءٌ - يَعْنِي فِي الذَّهَبِ - حَتَّى يَكُونَ لَكَ
عِشْرُونَ دِينَارًا، فَإِذَا كَانَ لَكَ عِشْرُونَ دِينَارًا وَحَالَ
عَلَيْهَا الْحَوْلُ فَفِيهَا نِصْفُ دِينَارٍ، فَمَا زَادَ فَبِحِسَابِ
ذَلِكَ). قَالَ: فَلَا أَذْرِي أَعْلَى يَقُولُ: (فَبِحِسَابِ ذَلِكَ).
أَوْ رَفَعَهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ (وَلَيْسَ فِي
مَالٍ زَكَاةٌ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ).، إِلَّا أَنْ جَرِيرًا -
قَالَ ابْنُ وَهْبٍ - يَزِيدُ فِي الْحَدِيثِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ فِي مَالٍ زَكَاةٌ حَتَّى يَحُولَ
عَلَيْهِ الْحَوْلُ).

واته: له پيشه‌وا عليه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی هاتووه، که پی‌خه‌مبه‌ری خوا
صلی الله علیه وسلم له‌سه‌رتای به‌شئ لهم فهرموده‌دا، فهرمووی: (ئه‌گه‌ر دوو
سه‌د دره‌ه‌مت هه‌بوو سالی به‌سه‌ردا تی‌په‌ری ئه‌وه پینج دره‌هم زه‌کاتی لی
ده‌که‌و‌یت، هی‌چت له‌سه‌ر نیه - واته له ئالتون - هه‌تا نه‌گاته بیست دینار -
مسقال - نه‌بی، واته ئالتون هه‌تا نه‌گاته بیست مسقال زه‌کاتی لی ناکه‌و‌یت،
جا ئه‌گه‌ر بیست دینار - مسقال - هه‌بوو سالی به‌سه‌ردا تی‌په‌ری ئه‌وه نیو
دینار - نیو مسقال - زه‌کاتی لی ده‌که‌و‌یت، ئه‌گه‌ر زی‌اتر بوو هه‌ر به‌م شی‌وه
حساب ده‌کر‌یت). راوی فهرموده‌که نه‌بو ئیسحاق وتی: ئیتر نازانم پيشه‌وا عه‌لی

١٥٧٤ - (صحيح). عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (قَدْ عَفَوْتُ عَنِ الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ، فَهَاتُوا صَدَقَةَ الرِّقَّةِ مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا دِرْهَمٌ، وَلَيْسَ فِي تِسْعِينَ وَمِائَةِ شَيْءٍ، فَإِذَا بَلَغَتْ مِائَتَيْنِ فَفِيهَا خُمُسَةُ دِرْهَمٍ).

- (خطابی) دهلی: ئەسپ ئەگەر بۆ سواری و خزمەتکردن بوو بەندەش بۆ خزمەتکردن بوو ئەو زەگاتیان ناکەوێت، بەلام ئەگەر بۆ بازرگانی بوون ئەو زەگاتی نرخەگەیان دەدرێت، زانیان رایان جیاوازه لەسەر زەگاتی ئەسپ زۆربەى شەرع ناسان رایان وایە زەگاتی ئەسپ نادریت، بەلام حەمادی کۆری سولهیمان دهلی: زەگاتی ئەسپ دەدریت' - .

www.iqra.ahlamontada.com

١٥٧٥ - (حسن) عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (فِي كُلِّ سَائِمَةٍ إِبِلٌ: فِي أَرْبَعِينَ بَنْتُ لُبُونٍ، وَلَا يُفَرَّقُ إِبِلٌ عَنْ حِسَابِهَا، مَنْ أَعْطَاهَا مُؤْتَجِرًا - قَالَ ابْنُ الْعَلَاءِ: مُؤْتَجِرًا بِهَا - ، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَمَنْ مَنَعَهَا فَإِنَّا آخِذُوهَا وَشَطْرَ مَالِهِ، عَزْمَةٌ مِنْ عَزَمَاتِ رَبِّنَا عَزَّ وَجَلَّ، لَيْسَ لآلِ مُحَمَّدٍ مِنْهَا شَيْءٌ).

واته: له بههزی کوری ههکیمهوه، له باوکیهوه، له باپیریوه دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ههموو نهو وشرانهی که خویان که لهدهشت و دهر بو خویان دهلهومرین له چل سه بهچکه وشریکی میننه ته مهن دوو سال زهکاتیان لی دهکهویت، نهگهر وشرهکان هی دوو کهس بوون تیکه ل بوون نابی جیا بکری نهوه له ترسی زهکات، ههرکهس زهکاته کهی بو پاداشت بدات نهوه به پاداشتی خوی دهگات - راوی فهرموده که (ابن العلاء) له جیاتی (مؤتجرا) وتی: (مؤتجرا بها) - ، ههرکهسی ریگری بکات و زهکاتی سامانه کهی نه دات نهوه نیمه زهکاته کهی لی دهسینین له گه ل نیوهی مال و سامانه کهی، چونکه زهکات فهرزیکه خوی گه وره و په رومردگارمان دایناوه حق و مافی خویهتی، هیچی بو خانه واده (ئال و بهیت)ی موحه ممه د هه لال نیه.

١٥٧٦ - (صحيح) عَنْ مُعَاذٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا وَجَّهَهُ إِلَى الْيَمَنِ أَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ مِنَ الْبَقْرِ مِنْ كُلِّ ثَلَاثِينَ: تَبِيعًا أَوْ تَبِيعَةً، وَمِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ: مُسِنَّةً، وَمِنْ كُلِّ حَالِمٍ - يَعْنِي: مُحْتَلَمًا - دِينَارًا أَوْ عِدْلَهُ مِنَ الْمَعَاوِرِ ثِيَابٌ تَكُونُ بِالْيَمَنِ.

واته: له (مُعَاذ) هوه هاتوووه، کاتی که پیغه مبههه صلى الله عليه وسلم ناردی بۆ یه مهن فەرمانی پێ کرد: لههه موو سی سهه مانگایه گوێره که یه کی یه که سألهی نیڕ یان مێ زهکات و مریگری، وه لههه موو چل سهه مانگایه نیونیکی دوو سال و مریگری، وه لههه موو بالغیکی - نیڕی (أهل الذمة) - دیناری سههرا نه (جزیه) و مریگری، یان به نه ندازهی نهو دیناره چل و بهرگی (معاویر) و مریگری. - المعافر: هۆزیکه له یه مهن - .

- نهه سههرا نه (جزیه) له گا ور و جوله که ده سه نریت، کاتی که موسولمانان ولاتیکیان رزگار کرد نه جهنگن له گهل سوپای نیسلامداو، له سهه دینی خویان بمیننه وه، نهو کاته سههرا نه (جزیه) یان لی ده سه نریت له بریتی پاراستنی سهه و مالیان له لایه ن موسولمانانه وه، بهر که شی دیناری که بۆ ههه بالغیکی نیڕ^١ - .

١٥٧٧ - (صحيح). عَنْ مُعَاذٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ.

واته: (مُعَاذ) به هه مان شیوه فەرمودهی پیشوی گیرایه وه، له پیغه مبهههه صلى الله عليه وسلم خوا وه صلى الله عليه وسلم.

^١ - شرح سنن أبي داود لعبد لمحسن العباد.

۱۵۷۸ - (صحيح). عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: بَعَثَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْيَمَنِ، فَذَكَرَ مِثْلَهُ، لَمْ يَذْكُرْ ثِيَابًا تَكُونُ بِالْيَمَنِ. وَلَا ذَكَرَ: (يَعْنِي: مُحْتَمَلًا).

واته: له (معاذ)ی کوری جه‌به‌له‌وه هاتووه، کاتی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی بو یه‌مه‌ن، راوی به هه‌مان شیوه فرموده‌ی پیشوی گیرایه‌وه، به‌لام باسی نه‌و جل و به‌رگه‌ی نه‌کرد که له یه‌مه‌ن هه‌بووه به‌ناوی (معافیر)دوه، هه‌وه‌ها باسی (یعنی: مُحْتَمَلًا)یشی نه‌کرد.

۱۵۷۹ - (حسن) عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ قَالَ: سِرْتُ - أَوْ قَالَ: أَخْبَرَنِي مَنْ سَارَ - مَعَ مُصَدِّقِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِذَا فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنْ لَا تَأْخُذَ مِنْ رَاضِعِ لَبَنٍ، وَلَا تَجْمَعَ بَيْنَ مُفْتَرِقٍ، وَلَا تُفَرِّقَ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ). وَكَانَ إِنَّمَا يَأْتِي الْمِيَاءَ حِينَ تَرِدُ الْغَنَمُ، فَيَقُولُ: أَذُوا صَدَقَاتِ أَمْوَالِكُمْ، قَالَ: فَعَمَدَ رَجُلٌ مِنْهُمْ إِلَى نَاقَةٍ كَوْمَاءَ - قَالَ: قُلْتُ: يَا أَبَا صَالِحٍ مَا الْكَوْمَاءُ قَالَ عَظِيمَةُ السَّامِ - قَالَ: فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَهَا، قَالَ: إِنِّي أَحِبُّ أَنْ تَأْخُذَ خَيْرَ إِبِلِي، قَالَ: فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَهَا، قَالَ: فَخَطَمَ لَهُ أُخْرَى دُونَهَا فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَهَا،

ثُمَّ حَظَمَ لَهُ أُخْرَى دُونَهَا فَقَبِلَهَا، وَقَالَ: إِنِّي آخِذُهَا
وَأَخَافُ أَنْ يَجِدَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، يَقُولُ: عَمَدَتَ إِلَى رَجُلٍ فَتَخَيَّرْتَ عَلَيْهِ إِبِلَهُ!
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَاهُ هُشَيْمٌ عَنْ هِلَالِ بْنِ خَبَّابٍ، نَحْوَهُ
إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: (لَا يُفَرِّقُ).

واته: سوهیدی کوری غهفه له دهلیت: له خزمهت - یان وتی نهودی له
خزمهت - زهکات کۆکه رهوهی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم بوو پیی وتم:
لیرمد مه بهست له وشه: (عهد) نوسراوه کهی پیغه مبهری خواجه صلی الله
علیه وسلم که باسی نه حکامی زهکاتی تیدا بوو هاتوو: (زهکات له ئازدهلی شیر
خۆر - یان شیردر - و مرناگرین ، نابیت ئازدهلی کۆ جیابکریته وه، وه نابیت
ئازدهلی جیاش کۆبکریته وه له ترسی زهکات لیکه وتن). زهکات و مرگر نه هات بو
سهر نهو کانی و ناوانه ی که خه لکه که مهرو مالاتیان لی ئاودهدا، کاتی که
ئازدهلکانیان دهینا به خاوه نه کانیانی دهوت: زهکاتی مهرو مالاته که تان بدهن،
پیاوی وشتریکی فهلهوی هیئا بهرزی سهر پستی (کۆپاره) کهی بهرز بوو، سوهید
یان نهودی له خزمهت زهکات کۆکه رهوه که دا بوو وتی: وتم به راوی فهرموده که
مه یسهره: نهی نهبا (صالح) وشه (کوماء) یانی چی؟ وتی: واته کۆپاره بهرز،
سوهید یان نهودی له خزمهت زهکات کۆکه رهوه که دا بوو وتی: زهکات
کۆکه رهوه که نهو وشتری و مرنه گرت، خاوهن وشتره که وتی: من دمه ویت له
چاکترین وشتری خۆم بدهم له زهکاتدا، وتی: ههر و مری نه گرت - چونکه
پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم ریگری لی کردبوو له چاکترینی مال و مر بگریت -
، راوی وتی: پیاوه که چوو رشمه ی وشتریکی تری گرت نرخی لهو که متر بوو

هه‌ینای نه‌ویشی هه‌ر وهرنه‌گرت، جا روشت یه‌کیکی تری هه‌ینا نرخی له‌و که‌متر بوو زه‌کات کوکه‌ره‌وه‌که وهریگرت و وتی: من وهریده‌گرم به‌لام نه‌ترسم بیه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم لی‌م تو‌ره بی‌ی و بیه‌م به‌فرمویت: نه‌وه‌نده یه‌خه‌ی کابرات گرت هه‌تا چاکترین وشری خو‌ی هه‌ینا بو‌ت تو‌ش وهرتگرت. نه‌بو داود ده‌لیت: هه‌شیم له‌ هیلالی کو‌ری خه‌بابه‌وه به‌ هه‌مان شی‌ود فەرموده‌ی پێشوی گیرایه‌وه، ته‌نها نه‌وه‌نده نه‌بی‌ت که له‌ جیاتی وشه‌ی: (لَا تُفَرِّقْ) وتی: (لَا يُفَرِّقْ). - واته به (صیغه‌ النائب المجهول) به‌لام له‌ ریوایه‌تی یه‌که‌مدا به (صیغه‌ الحاضر العروف) هاتوو. خوا خو‌ی ده‌یزانی - .

١٥٨٠ - (حسن) عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ قَالَ: أَتَانَا مُصَدِّقُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخَذَتْ يَدَهُ، وَقَرَأَتْ فِي عَهْدِهِ: (لَا يَجْمَعُ بَيْنَ مُفْتَرِقٍ، وَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ، خَشْيَةَ الصَّدَقَةِ). وَلَمْ يَذْكُرْ: (رَاضِعَ لَبَنٍ).

واته: سویدی کو‌ری غه‌فه‌له ده‌لیت: زه‌کات کوکه‌ره‌وه‌ی بیه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو‌ ناومان نه‌و نو‌سراوه‌ی که بیه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی کردبو به‌ نو‌سینی له‌ده‌ستیم وهرگرت و خو‌یندمه‌وه، له‌ نو‌سراوه‌که‌دا هاتبوو: (نابیت نازه‌لی کو‌ جیابکریته‌وه، وه نابیت نازه‌لی جیاش کو‌بکریته‌وه له‌ترسی زه‌کات لی‌که‌وتن). به‌لام باسی هوکمی زه‌کاتی نازه‌لی (شیردەر - یان شیره‌ خو‌ری -) نه‌کرد.

١٥٨١ - (ضعيف) عَنْ مُسْلِمِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: اسْتَعْمَلَ نَافِعُ بْنُ عُلْقَمَةَ أَبِي عَلَى عِرَافَةِ قَوْمِهِ، فَأَمَرَهُ أَنْ يُصَدِّقَهُمْ، قَالَ: فَبَعَثَنِي أَبِي فِي طَائِفَةٍ مِنْهُمْ، فَأَتَيْتُ شَيْخًا كَبِيرًا يُقَالُ لَهُ: سَعْرُ بْنُ دَيْسَمٍ، فَقُلْتُ: إِنَّ أَبِي بَعَثَنِي إِلَيْكَ - يَعْنِي: لِأُصَدِّقَكَ - قَالَ: ابْنُ أَخِي، وَآيَ نَحْوٍ تَأْخُذُونَ؟ قُلْتُ: نَخْتَارُ، حَتَّى إِنَّا نَتَبَيَّنُ ضُرُوعَ الْغَنَمِ، قَالَ: ابْنُ أَخِي فَإِنِّي أُحَدِّثُكَ: أَنِّي كُنْتُ فِي شَعْبٍ مِنْ هَذِهِ الشُّعَابِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَنَمٍ لِي، فَجَاءَنِي رَجُلَانِ عَلَى بَعِيرٍ، فَقَالَا لِي: إِنَّا رَسُولَا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْكَ لِتُؤَدِيَ صَدَقَةَ غَنَمِكَ، فَقُلْتُ: مَا عَلَى فِيهَا، فَقَالَا: شَاةٌ، فَأَعْمِدُ إِلَى شَاةٍ قَدْ عَرَفْتُ مَكَانَهَا مُمْتَلِئَةً مَحْضًا وَشَحْمًا، فَأَخْرَجْتُهَا إِلَيْهِمَا، فَقَالَا هَذِهِ شَاةُ الشَّافِعِ! وَقَدْ نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَأْخُذَ شَافِعًا، قُلْتُ: فَأَيَّ شَيْءٍ تَأْخُذَانِ؟ قَالَا: عَنَاقًا: جَذَعَةً، أَوْ ثَنِيَّةً، قَالَ فَأَعْمِدُ إِلَى عَنَاقٍ مُعْتَاطٍ - وَالْمُعْتَاطُ الَّتِي لَمْ تَلِدْ وَلَدًا، وَقَدْ حَانَ وَلَادُهَا - فَأَخْرَجْتُهَا إِلَيْهِمَا، فَقَالَا: نَاوِلْنَاهَا، فَجَعَلَاهَا مَعَهُمَا عَلَى بَعِيرِهِمَا، ثُمَّ انْطَلَقَا.

واتە: موسلیمی کۆری شوعبە دەئیت: نافعی کۆری عەلقەمە باوکمی کرد بە بەرپرسی ھۆزەکە و ھەرمانی پێ کرد زەکەتەکیان لێ وەربگریت، موسلیم وتی: جا باوکم منی نارد بۆ لای کۆمەلێکیان، چووم بۆ لای پیاویکی پیران بەناوی: سەعری کۆری دەیسەم پێم وت: باوکم ناردومی بۆلات – واتە بۆ ئەوێ زەکاتی مال سامانەکت لێ وەربگرم – وتی: ئەو کۆری بێرەم لە ج جۆری وەردەگرن؟ وتم: لە باشترین جۆری وەردەگیرن سەرنج دەدەین بزانین کامەیان قەلەو شیری زۆرە، سەعری وتی: عەززی بێرەم خۆشەویستی خۆم بکەم: لەسەردەمی پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم لەشیوێ لەم شیوانەدا بەلای کۆمەلێ مەرو مالاتی خۆمەو بووم، دوو پیاو بەسواری وشتەر ھاتن بۆلام وتیان: ئێمە نێردراوی پێغەمبەری خوادین صلی اللہ علیہ وسلم ناردوینی بۆ لای تۆ بۆ ئەوێ زەکاتی مەرو مالاتەکەتمان بدەیت، وتم: چەند سەرم لەسەر واجبە کە بیدەم؟ وتیان: (شاة) ئ واتە بەرخێ کە تەمەنی یەك سال بیت، یان بەچکە بزنێ کە دوو سالی تەواو کردبیت، چووم (شاة) یکم بۆم ھێنان قەلەو شیری زۆر بوو خۆم دەمزانێ لەناو مەرو مالاتەکەدا چەند چاکە، وتیان ئەو بەچکە ھەبەو شیردەدات، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم رێگری لێ کردوین کە شیردەر وەبگیرن، وتم: ئەو لە ج جۆری وەردەگرن؟ وتیان: کارە مێنەبە کە سالتیکی تەواو نەکردبیت، یان بەچکە بزنێ کە سالتیکی تەواو کردبیت، یا بەرخێکی شەش مانگ، منیش بەچکە بزنێکی ھەسرم بۆ ھێنان ئەوێ کە نازیت، بۆم بەرزکردنەووە دامە دەستیان چونکە ئەوان سوار بوون، لەپاشدا بردیان و روشتن.

١٥٨٢ - (ضعيف) عَنْ رَوْحٍ حَدَّثَنَا زَكَرِيَّا بْنُ إِسْحَاقَ، بِإِسْنَادِهِ بِهَذَا الْحَدِيثِ: قَالَ: مُسْلِمُ بْنُ شُعْبَةَ. قَالَ فِيهِ: وَالشَّافِعُ: الَّتِي فِي بَطْنِهَا الْوَلَدُ.

واته: ره‌وح فهرموده‌ی پێشوی گێرایه‌وه، به‌هه‌مان سه‌نه‌دی (زکریاء) ی کوری ئیسحاق، روح له‌ فهرموده‌که‌یدا وتی: موسلیمی کوری شو‌عه‌به‌ وتی: (زکریاء) له‌ فهرموده‌که‌یدا وتی: (شافع) نه‌وه‌یه‌ که‌ ئاوس بی‌ت واته‌ به‌‌چکه‌ له‌سکیدا بی‌ت.

١٥٨٣ - (ضعيف). عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَاوِيَةَ الْغَاضِرِيِّ - مِنْ غَاضِرَةِ قَيْسٍ - قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (ثَلَاثٌ مَنْ فَعَلَهُنَّ فَقَدْ طَعِمَ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ عَبَدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَعْطَى زَكَاةَ مَالِهِ طَيِّبَةً بِهَا نَفْسُهُ، رَافِدَةً عَلَيْهِ كُلَّ عَامٍ، وَلَا يُعْطَى الْهَرَمَةَ، وَلَا الدَّرَنَةَ، وَلَا الْمَرِيضَةَ، وَلَا الشَّرْطَ اللَّئِيمَةَ، وَلَكِنْ مِنْ وَسْطِ أَمْوَالِكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَسْأَلْكُمْ خَيْرَهُ، وَلَمْ يَأْمُرْكُمْ بِشَرِّهِ).

واته: له‌ (عبد‌ الله) ی کوری (غاضری)یه‌وه - له‌ (غاضری) قه‌یس - ده‌گێڕنه‌وه، که‌ وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویه‌تی: (سێ شت هه‌ن هه‌رکه‌س بی‌انکات تامی ئیمانی چه‌شتوووه: که‌سێک به‌ ته‌نیا خوا

بپه‌رستیت، شاهیدی بدات جگه لهو هیج په‌رستراویکی به هه‌ق نیه، وه زه‌کاتی مال و سامانه‌که‌ی به‌دلّیکی فراوانه‌وه بدات، هه‌موو سالتیک یارمه‌تی به‌خشینه‌که‌ی بدات - چونکه به‌و به‌خشینه زیات ده‌کات و به‌ره‌که‌تی تی ده‌که‌ویت - ، نازه‌لی پیر و گه‌پۆل و نه‌خۆش و خراب و شیرنه‌دمر و هیج له‌بارا نه‌بوو نه‌دات به زه‌کات، به‌لکو له مام ناوه‌ندی مال و سامانه‌که‌تان بدن. چونکه خوای گه‌وره داوای لی نه‌کردون که چاکترینی مال و سامانه‌که‌تان بدن، وه داوایشی لی نه‌کردون که خراپترینی ماله‌که‌تان بدن).

۱۵۸۴ - (حسن) عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ قَالَ: بَعَثَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُصَدِّقًا فَمَرَرْتُ بِرَجُلٍ، فَلَمَّا جَمَعَ لِي مَالَهُ لَمْ أَجِدْ عَلَيْهِ فِيهِ إِلَّا ابْنَةً مَخَاضٍ، فَقُلْتُ لَهُ: أَدَّ ابْنَةً مَخَاضٍ فَإِنَّهَا صَدَقْتُكَ، فَقَالَ: ذَاكَ مَا لَا لَبْنَ فِيهِ وَلَا ظَهَرَ، وَلَكِنْ هَذِهِ نَاقَةٌ فَتِيَّةٌ عَظِيمَةٌ سَمِيْنَةٌ فَخُذْهَا، فَقُلْتُ لَهُ: مَا أَنَا بِأَخِذٍ مَا لَمْ أُوْمَرْ بِهِ، وَهَذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْكَ قَرِيبٌ، فَإِنْ أَحْبَبْتَ أَنْ تَأْتِيَهُ فَتَعْرِضَ عَلَيْهِ مَا عَرَضْتَ عَلَيَّ فَأَفْعَلْ، فَإِنْ قَبِلَهُ مِنْكَ قَبِلْتُهُ وَإِنْ رَدَّهُ عَلَيْكَ رَدَدْتُهُ، قَالَ: فَإِنِّي فَاعِلٌ. فَخَرَجَ مَعِيَ، وَخَرَجَ بِالنَّاقَةِ الَّتِي عَرَضَ عَلَيَّ، حَتَّى قَدِمْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَتَانِي رَسُولُكَ لِيَأْخُذَ مِنِّي

صَدَقَةَ مَالِي وَإِيْمُ اللَّهِ، مَا قَامَ فِي مَالِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا رَسُولُهُ قَطُّ قَبْلَهُ، فَجَمَعْتُ لَهُ مَالِي فَزَعَمَ أَنَّ مَا عَلَى فِيهِ ابْنَةُ مَخَاضٍ، وَذَلِكَ مَا لَا لَبْنَ فِيهِ وَلَا ظَهَرَ، وَقَدْ عَرَضْتُ عَلَيْهِ نَاقَةً فَتِيَّةً عَظِيمَةً لِيَأْخُذَهَا، فَأَبَى عَلَيَّ، وَهِيَ هِيَ ذِهِ، قَدْ جِئْتُكَ بِهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، خُذْهَا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (ذَاكَ الَّذِي عَلَيْكَ، فَإِنْ تَطَوَّعْتَ بِخَيْرٍ أَجْرَكَ اللَّهُ فِيهِ، وَقَبِلْنَاهُ مِنْكَ). قَالَ: فَهِيَ هِيَ ذِهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ جِئْتُكَ بِهَا فَخُذْهَا، قَالَ: فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبْضِهَا، وَدَعَا لَهُ فِي مَالِهِ بِالْبَرَكَةِ.

واته: ئوبه‌ی کوری کهعب ده‌ئیت: پی‌غهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناردمی بۆ زه‌کات کۆکردنه‌وه، دام به‌لای پیاوی‌کدا جه‌له‌بی و‌شتری هه‌بوو، و‌شتره‌گانی کۆکرده‌وه، سه‌رنج‌مدا نه‌مدی له به‌چکه و‌شتریکی می‌ینه‌ی یه‌ک سال زیاتر زه‌کاتی له‌سه‌ر واجب بی‌ت، پیم وت: به‌چکه و‌شتریکی می‌ینه‌ی یه‌ک سال بده ئه‌وه زه‌کاته‌که‌ته، وتی: ئه‌وه سودی نیه نه شیر د‌هدات نه به که‌لکی سواریش دی‌ت، به‌لام ئه‌وه و‌شتریکی تازه پی‌گه‌یشتووی گه‌وره و‌قه‌له‌و و به‌ه‌یزه سودی لی ده‌بینریت ئه‌وه به‌ه، پیم وت: من ئه‌مه نابهم بۆ پی‌غهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌تا خوی فهرمانم پی نه‌کات، ئه‌وه پی‌غهمبه‌ری خوايه صلی الله علیه وسلم لیته‌وه نزیکه، ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌یت برۆ بۆ لای ئه‌وه‌ی که

نیشانی منت دا نیشانی ئه‌ویش بده، ئه‌گهر قیوڵی کرد ئه‌وه منیش لیت و مردمگرم، ئه‌گهر رمی کرده‌وه ئه‌وه منیش و مری ناگرم، وتی: باشه واده‌که‌م، له‌ته‌که‌م هات بۆ لای پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ئه‌و و شتره‌شی هینا که نیشانی منی دا، رۆشتین هه‌تا گه‌یشتینه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم پێی وت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! نێردراوه‌که‌ت هات بۆلام بۆ ئه‌وه‌ی زه‌کاتی مال و سامانه‌که‌م لێ و مریبگرت، بپاوه‌که‌ سویندی خوارد که نه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و نه‌ نێردراوه‌که‌ پێشتر نه‌هاتوون زه‌کات له‌ مالی من به‌رن هه‌تا ئیستا، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! ماله‌که‌م بۆ زه‌کات و مریگره‌که‌ کو‌کردوه، پێی وابوو که به‌چه‌ و شترێکی مینه‌ی یه‌ك ساله‌ زه‌کاتم ده‌که‌ویت، که نه‌ شیر ده‌دات نه‌ به‌ که‌لکی سواریش دیت، و شترێکی لاوی گه‌وره‌و قه‌له‌و و به‌هیزم نیشاندای بۆ ئه‌وه‌ی بیبات و مری نه‌گرت، ئا ئه‌وه‌یه‌ هیناومه‌ بۆت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و مریبگره‌، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فەرموو: (تۆ ته‌نیا ئه‌وه‌ندمه‌ت له‌سه‌ر واجبه‌، ئه‌گهر زیاتر ده‌ده‌یت خوای گه‌وره‌ پاداشتت به‌خێر ده‌داته‌وه‌و، ئیمه‌ش لیت و مردمگرین). وتی: ئا ئه‌وه‌یه‌ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هیناومه‌ بۆت و مری بگره‌، ئوبه‌ی کو‌ری که‌عب وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی کرد به‌ و مریگرتنی، دو‌عای خیری بۆ کرد که به‌رمه‌که‌ت بکه‌ویت له‌ مال و سامانه‌که‌یه‌وه‌.

١٥٨٤ - (صحیح) ^١ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مُعَاذًا إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ: (إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ، فَأَعْلِمْهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ، فَأَعْلِمْهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ، تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ، فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ، وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ حَبَابٌ).

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بئی ده‌گیرنه‌وه، کاتی که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم (معاذ) ی نارد بو یه‌مه‌ن فهرمووی: (ئه‌وا تو ده‌جیت بو ناو گه‌لیک که خاوه‌نی نامه‌ی ئاسمانین، بانگیان بکه شایه‌تی بدن: که هیچ په‌رستراویک نیه به‌حه‌ق جگه له (الله)، وه شایه‌تی بدن که من نیردراوی خوام، جا ئه‌که‌ر به‌گوینیان کردی، له‌پاشدا پییان بلئی: خوی گه‌وره له‌هه‌موو شه‌و و روژی‌کدا پینج نویژی له‌سه‌ر فهرزکردون، جا ئه‌که‌ر نه‌مه‌شیان به‌گوئی کردی، پییان بلئی: که خوی گه‌وره فهرزی کردوه له‌سه‌ریان زه‌کاتی سامان و داراییان ده‌ربکه‌ن، ئه‌ویش له ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان و مرده‌گیری و

^١ - له کتییی (سنن ابی داود) دا به هه‌مان شیوه هاتوه بو‌یه ئیمه‌ش وه‌ک خوی هه‌مان رمقه‌ممان بو دانا.

١٥٨٥ - (حسن) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْمُعْتَدِي فِي الصَّدَقَةِ كَمَا نَعَهَا).

واته: ئەنەسى گۆرپی مالیک دەلێت: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم
فەرموویەتی: (ئەو زەکات وەرگەری کە زیاد لە ئەندازە زەکاتی واجب
و مردەگرت وەک ئەو خاوەن مال و سامانە گوناھبەرە کە زەکات نادات). –
(المعتدی) ئەومێە زەکاتەکەى بداتە بە کەسانى کە شایستە نەبن، دەلێن:
ئەگەر زەکات وەرگر لەچاکترینى مال و سامانەکەى وەرگرت لەوانەىە سالى
نایندە نەیدات، ئەو دەبێتە ھۆى ئەومى کە خاوەن مال و سامان زەکاتەکەى
نەدات ئەو کاتە ھەردوکیان وەک یەک تاوانبار دەبن' - .

۲-۱ عون المعبود شرح سنن أبي داود لمحمد آبادي.

باسی رهمه‌ندی زه‌کات وهرگر.

٥ - باب رضا المصدق.

١٥٨٦ - (ضعیف) عَنْ بَشِيرِ بْنِ الْخَصَاصِيَّةِ، قَالَ ابْنُ عُيَيْنٍ فِي حَدِيثِهِ: وَمَا كَانَ اسْمُهُ بِشِيرًا وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمَّاهُ بِشِيرًا، قَالَ: قُلْنَا: إِنَّ أَهْلَ الصَّدَقَةِ يَعْتَدُونَ عَلَيْنَا، أَفَنَكُتُمْ مِنْ أَمْوَالِنَا بِقَدْرِ مَا يَعْتَدُونَ عَلَيْنَا؟ فَقَالَ: (لَا).

واته: له به‌شیری گوپی (خصاصیة) وه هاتوه - ئیبنو عوبه‌ید له فهرموده‌که‌یدا وتی: ناوی به‌شیر نه‌بوو، پی‌غه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی گوپی و ناوی نا به‌شیر - راوی وتی: وتمان به به‌شیر: نه‌وانه‌ی که زه‌کات و مرده‌گرن زولم و سته‌ممان لی ده‌که‌ن: زیاد لهو نه‌ندازه‌مان لی و مرده‌گرن که واجبه له‌سه‌رمان، ئایا به نه‌ندازه‌ی نه‌و زیاده‌یه‌ی که لی‌مانی و مرده‌گرن له مال و سامانه‌که‌مان نه‌شارینه‌وه؟ وتی: نه‌خیر. - (عبد الملك) ده‌لیت: بۆیه روخسه‌تی نه‌دان چونکه شاردنه‌وه‌ی هه‌ندی له مال و سامان (خیانه) ناپاکی و فروفیله، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر روخسه‌تی پی بدانا‌یه له‌وانه‌یه هه‌ندیکیان لهو زه‌کات و مرگرا‌نه‌ش بیانشاردا‌یه‌ته‌وه که زولم و سته‌م نا‌که‌ن. -

١٥٨٧ - (ضعیف) عَنْ مَعْمَرٍ، عَنْ أَيُّوبَ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَصْحَابَ الصَّدَقَةِ يَعْتَدُونَ.

واته: له مه‌عه‌رموده، له ئه‌یویه‌وه، فەرموده‌ی پیشو به‌هه‌مان سه‌نده‌و مانا هاتوو، ته‌نها ئه‌وه‌نده نه‌بی‌ت که مه‌عه‌مر وتی: وت‌مان: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌وانه‌ی که زه‌کات و مرده‌گرن زو‌لم و سه‌ت‌ه‌مان لی ده‌که‌ن زیاد له ئه‌ندازه‌ی ئه‌و زه‌کاته‌ی که واجبه له‌سه‌رمان لی‌مانی و مرده‌گرن.

١٥٨٨ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جَابِرِ بْنِ عَتِيكَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَيَأْتِيَكُمُ رَكْبٌ مُبَغَّضُونَ، فَإِذَا جَاءُوكُمُ فَرَجَبُوا بِهِمْ، وَخَلُّوا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ، فَإِنْ عَدَلُوا فَلَا تَنفُسِهِمْ، وَإِنْ ظَلَمُوا فَعَلَيْهَا، وَأَرْضُهُمْ، فَإِنْ تَمَامَ زَكَاتِكُمْ رِضَاهُمْ، وَلْيَدْعُوا لَكُمْ).

واته: له (عبدُ الرَّحْمَنِ)ی کوری جابری کوری عه‌تیکه‌وه، له باوکیه‌وه هاتوو، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (پیری سواره‌ی ر‌م‌زاگران دینه لاتان، مه‌به‌ست له زه‌کات و مر‌گره‌گانه - به ته‌بی‌عه‌ت ر‌م‌زاگران له‌به‌رچاویان نه‌ک شه‌رع‌ه‌ن چونکه خۆشه‌ویستی ده‌ک‌انیان ده‌به‌ن - ، جا کاتی که هاتن ده‌خۆش بن به هاتنیان و به خۆشی و شادیه‌وه پیشوازینیان لی بکه‌ن، وازیان لی به‌ینن چیان داواکرد بیان ده‌نی و ریگریان لی مه‌که‌ن، نه‌گه‌ر دادپه‌رومر بوون ئه‌وه پاداشته‌که‌ی بو خۆیانه، وه نه‌گه‌ر زو‌لم و سه‌ت‌ه‌میشیان کرد گونا‌هیان له نه‌ستوی خۆیانه، رازیان بکه‌ن، زه‌کاتیان به‌ته‌واوی ده‌نی چونکه ئه‌وه ده‌بی‌ته هوی ر‌م‌زامه‌ندیان و دوعای خیریشتان بو ده‌که‌ن).

١٥٨٩ - (صحيح) عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: جَاءَ نَاسٌ - يَعْنِي مِنَ الْأَعْرَابِ - إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ نَاسًا مِنَ الْمُصَدِّقِينَ يَأْتُونَا فَيَظْلِمُونَا، قَالَ: فَقَالَ: (أَرْضُوا مُصَدِّقِيكُمْ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنْ ظَلَمُونَا؟ قَالَ: (أَرْضُوا مُصَدِّقِيكُمْ). زَادَ عُثْمَانُ: (وَإِنْ ظَلَمْتُمْ). قَالَ أَبُو كَامِلٍ فِي حَدِيثِهِ: قَالَ جَرِيرٌ: مَا صَدَرَ عَنِّي مُصَدِّقٌ بَعْدَ مَا سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا وَهُوَ عَنِّي رَاضٍ.

واته: جه‌ری‌ری کوری (عبد الله) ده‌لێت: خه‌لک هاتن - واته له عه‌ربه ده‌شته‌کیه‌کان - بو‌ لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سکا‌لایان کردو وتیان: هه‌ندی له‌زه‌کات و مرگه‌کان کاتی که دینه لامان بو‌ زه‌کات و مرگرتن زو‌لم و سته‌ممان لی ده‌که‌ن، راوی وتی: فهرمووی: (زه‌کات و مرگه‌کانتان رازی بکه‌ن). وتیان: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌گه‌ر زو‌لم و سته‌میشمان لی بکه‌ن؟ فهرمووی: (زه‌کات و مرگه‌کانتان رازی بکه‌ن). راوی فهرموده‌که (عثمان) نه‌مه‌ی بو‌ زیاد کرد: (نه‌گه‌ر زو‌لم و سته‌میشیان لی کردن). جه‌ری‌ری وتی: له‌وته‌ی نه‌م فهرموده‌م له پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بیستوو‌ه هیچ زه‌کات و مرگرتکم به‌رێ نه‌کردوه لی‌م نارازی بی‌ت.

باسی پارانیهوه زهکات وهرگر بو ئهوه
خاوهن مال و سامانهی که زهکاتهکیان
دهردهکهن.

٦ - باب دُعَاءِ الْمُصَدِّقِ لِأَهْلِ الصَّدَقَةِ.

١٥٩٠ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى قَالَ: كَانَ أَبِي مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَاهُ قَوْمٌ بِصَدَقَتِهِمْ، قَالَ: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ فُلَانٍ). قَالَ فَاتَاهُ أَبِي بِصَدَقَتِهِ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى).

واته: (عبد الله) ی کوری نهبی نهوفا که یهکی بوو له (أصحاب الشجرة) نهو یارانیه که له ژیر درهختی (رضوان) دا پهیمانیاں دا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، دهلیت: کاتی که هوزیک دههاتنه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به خویان و زهکاتهکانیانهوه، دهیغه رموو: (خوایه رحمهتی خوت برژینه بهسهر فلانه بنه ماله دا). (عبد الله) وتی: جاری باوکم به خوی و زهکاتهکیهوه چوووه خزمهتی، فهرمووی: (خوایه رحمهتی خوت برژینه بهسهر بنه ماله ی نهبی نهوفا دا).

باسی راقه ی ته مه نی و شتر.

٧ - باب تَفْسِيرِ أَسْنَانِ الْإِبْلِ.

١٥٩١ - قَالَ أَبُو دَاوُدَ سَمِعْتُهُ مِنَ الرِّيَاشِيِّ، وَأَبِي حَاتِمٍ وَغَيْرِهِمَا، وَمِنْ (كِتَابِ النَّضْرِ بْنِ شَمِيلٍ)، وَمِنْ (كِتَابِ أَبِي عُبَيْدٍ).. وَرَبَّمَا ذَكَرَ أَحَدُهُمُ الْكَلِمَةَ، قَالُوا: يُسَمَّى الْخُورَارُ، ثُمَّ الْفَصِيلُ إِذَا فَصَلَ، ثُمَّ تَكُونُ بِنْتُ مَخَاضٍ لِسَنَةِ إِلَى تَمَامِ سَنَتَيْنِ، فَإِذَا دَخَلَتْ فِي الثَّالِثَةِ: فَهِيَ ابْنَةُ لُبُونٍ، فَإِذَا تَمَّتْ لَهُ ثَلَاثُ سِنِينَ فَهُوَ حَقٌّ وَحَقَّةٌ، إِلَى تَمَامِ أَرْبَعِ سِنِينَ، لِأَنَّهَا اسْتَحَقَّتْ أَنْ تُرَكَّبَ وَيُحْمَلَ عَلَيْهَا الْفَحْلُ وَهِيَ تَلْقَحُ، وَلَا يُلْقِحُ الذَّكَرُ حَتَّى يُثْنَى، وَيُقَالُ لِلْحَقَّةِ: طُرُوقَةُ الْفَحْلِ، لِأَنَّ الْفَحْلَ يَطْرُقُهَا إِلَى تَمَامِ أَرْبَعِ سِنِينَ، فَإِذَا طَعَنْتْ فِي الْخَامِسَةِ، فَهِيَ جَذَعَةٌ حَتَّى يَتِمَّ لَهَا خَمْسُ سِنِينَ، فَإِذَا دَخَلَتْ فِي السَّادِسَةِ وَأَلْقَى ثَنِيَّتَهُ، فَهُوَ حِينَئِذٍ ثَنِيٌّ حَتَّى يَسْتَكْمَلَ سِتًّا، فَإِذَا طَعَنَ فِي السَّابِعَةِ سُمِّيَ الذَّكَرُ رَبَاعِيًّا، وَالْأُنْثَى رِبَاعِيَّةً، إِلَى تَمَامِ السَّابِعَةِ، فَإِذَا دَخَلَ فِي الثَّامِنَةِ وَأَلْقَى السَّنَّ السَّادِسَ الَّذِي بَعْدَ

الرَّبَاعِيَّةِ، فَهُوَ سَدِيسٌ وَسَدَسٌ، إِلَى تَمَامِ الثَّامِنَةِ،
فَإِذَا دَخَلَ فِي التَّسْعِ وَطَلَعَ نَابُهُ فَهُوَ بَازِلٌ، أَيْ بَزَلَ
نَابُهُ، يَعْنِي طَلَعَ، حَتَّى يَدْخُلَ فِي الْعَاشِرَةِ، فَهُوَ
حِينَئِذٍ مُخْلِفٌ، ثُمَّ لَيْسَ لَهُ اسْمٌ، وَلَكِنْ يُقَالُ: بَازِلٌ
عَامٌ، وَبَازِلٌ عَامِينَ، وَمُخْلِفٌ عَامٌ، وَمُخْلِفٌ عَامِينَ،
وَمُخْلِفٌ ثَلَاثَةَ أَغْوَامٍ، إِلَى خَمْسِ سِنِينَ، وَالْخَلْفَةُ:
الْحَامِلُ، قَالَ أَبُو حَاتِمٍ: وَالْجَذُوعَةُ وَقْتُ مِنَ الزَّمَنِ
لَيْسَ بِسِنٍّ، وَفُصُولُ الْأَسْنَانِ عِنْدَ طُلُوعِ سُهَيْلٍ. قَالَ
أَبُو دَاوُدَ: وَأَنْشَدَنَا الرَّيَّاشِيُّ:

إِذَا سُـهُـيـلٌ أَوَّلَ اللَّيْلِ طَلَعَ
فَابْنُ اللَّبُونِ الْحِقُّ وَالْحِقُّ جَدَعُ
لَمْ يَبْقَ مِنْ أَسْنَانِهَا غَيْرُ الْهَبْعِ
وَالْهَبْعُ: الَّذِي يُوَلَّدُ فِي غَيْرِ حِينِهِ.

نهبو داود دهلیت: له رهياشی نهبو حاتیم و جگه لهوانیشم بیستوو، وه له
کتیبهکهی (نضر)ی کوړی شومهیل، له کتیبهکهی نهبو عوبهیدا
خویندومهتهوه، ههندي جار لهسهر رافهی وشهیهك ههماههنگن، ههندي
وشهش ههیه تهنیا یهککیان باسی کردوه، دهلین: بهچکهی وشتر سهرهتای
لهدايك بوونی پئی دهوتریت: (خوار)، لهپاشدا که لهدايکی جیادهبیتهوه پئی
دهوتریت: (فصیل)، ئینجا لهتمههنی یهك سالیهوه ههتا دوو سال تهواو دهکات

پێی دهوتریت: (بُنْتُ مَخَاضٍ)، که پێی نایه ته‌مه‌نی سێ سالییه‌وه پێی دهوتریت: (اَبْتَةُ لَبْرٍ)، کاتی که سێ سالی ته‌واو کرد نه‌گهر نێر بوو پێی دهوتریت: (حق)، نه‌گهر مێ بوو پێی دهوتریت: (حَقَّةٌ)، هه‌تا چوار سال، چونکه شایسته‌ی نه‌وه‌ن که بۆ سواری به‌کاربین، مێیه‌که‌ش شایسته‌ی نه‌وه‌یه که که‌ل بگریت و ناوس ببیت، نێره‌که‌ش ناپه‌رینریت هه‌تا ته‌مه‌نی ده‌گاته شه‌ش سال نه‌وکاته نه‌ویش پێی دهوتریت: (ئَبْتَهُ)، به (حَقَّةٌ) دهوتریت: (طُرُقَةُ الْفَحْل) هه‌تا چوار سال ته‌واو ده‌کات، کاتی که پێی نایه ته‌مه‌نی پێنج سالییه‌وه پێی دهوتریت: (جَذَعَةٌ) هه‌تا پێنج سال ته‌واو ده‌کات، کاتی که پێی نایه ته‌مه‌نی شه‌ش سالییه‌وه دوو دانه‌کانی پێشه‌وه‌ی له‌سه‌ر و له‌خواره‌وه که پێیان دهوتریت: (ئَبْتَهُ) که‌وتن، نه‌گهر نێر بوو پێی دهوتریت: (ئَبْتَهُ)، نه‌گهر مێ بوو پێی دهوتریت: (ثَنِيَّةٌ) هه‌تا شه‌ش سال ته‌واو ده‌کات، کاتی که پێی نایه ته‌مه‌نی چه‌وت سالییه‌وه نه‌گهر نێر بوو پێی دهوتریت: (رَبَاعِيَّةٌ)، نه‌گهر مێ بوو پێی دهوتریت: (رَبَاعِيَّةٌ) هه‌تا چه‌وت سال ته‌واو ده‌کات، کاتی که پێی نایه ته‌مه‌نی هه‌شت سالییه‌وه دانه شه‌شیه‌کانی که له‌دوای چواریه‌کانه‌وه دێن که‌وتن نه‌گهر نێر بوو پێی دهوتریت: (ئَبْتَهُ)، نه‌گهر مێ بوو پێی دهوتریت: (ئَبْتَهُ) هه‌تا شه‌ش سال ته‌واو ده‌کات، کاتی که پێی نایه ته‌مه‌نی چه‌وت سالییه‌وه پێیان دهوتریت: (سَدِيسٌ) و (سَدَسٌ)، کاتی که پێی نایه ته‌مه‌نی نوو سالییه‌وه که‌له‌بانه‌کانی که‌وتن پێی دهوتریت: (بَازِلٌ)، واته که‌له‌بانه‌کانی که‌وتن، کاتی که پێی نایه ته‌مه‌نی ده سالییه‌وه نه‌وه (مُخْلِيفٌ) ه، له‌پاشدا ناوی نیه: به‌لام پێی دهوتریت: (بَازِلٌ) یه‌ک سال، (بَازِلٌ) ی دوو سال، (مُخْلِيفٌ) ی یه‌ک سال، (مُخْلِيفٌ) ی دوو سال، (مُخْلِيفٌ) ی سێ سال، هه‌تا پێنج سال، وه (خَلْفَةٌ): ناوسه، نه‌بو حاتیم ده‌لێت: (الْجَذْوَعَةُ) کاتیکه له زه‌مه‌ن ته‌مه‌ن نیه، حسابی ته‌مه‌نی وشتر له‌کاتی هه‌له‌هاتنی ئه‌ستیره‌ی (سُهَيْلٌ) وه ده‌ست پێ ده‌کات چونکه

زۆرینهی وشتەر لهو کاته‌دا دهرزێن. ئەبو داود ده‌لێت: ره‌یاشی ئەم هۆنراوه‌ی بۆ خۆیندینه‌وه:

إِذَا سَهْلٌ أَوَّلَ اللَّيْلِ طَلَعَ فَأَبْنُ اللَّبُونِ الْحَقُّ وَالْحَقُّ جَذَعٌ
لَمْ يَبْقَ مِنْ أَسْنَانِهَا غَيْرُ الْهَبْعِ.

واته: که ئەستێره‌ی (سه‌هیل) له‌سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه‌ هه‌له‌ات، (ابن لبون) ده‌بیته‌ (حق)، (حق) یش ده‌بیته‌ (جذع) ... ، ئیتر ته‌مه‌نی وشتەر نامی‌نیت به‌ دیاری نه‌کراوی جگه‌ له‌ (ه‌بع). (ه‌بع) یش ئەوه‌یه‌ له‌کاتی دیاری نه‌کراودا له‌دایک ده‌بیت.

باسی زه‌کات وهرگر له‌ چ شوینی زه‌کات وهرده‌گیریت.

٨ - باب أَيْنَ تُصَدَّقُ الْأَمْوَالُ.

١٥٩٢ - (حسن صحيح) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ،
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا جَلْبَ، وَلَا
جَنْبَ، وَلَا تُؤْخَذُ صَدَقَاتُهُمْ إِلَّا فِي دُورِهِمْ).

واته: له‌ عه‌مری کۆری شوعه‌یه‌وه‌، له‌ باوکیه‌وه‌، له‌ باپیریه‌وه‌ هاتوو، که‌ وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (نازهل نابری بۆ لای زه‌کات کۆکه‌ره‌وه‌، هه‌تا به‌شه‌ زه‌کاتی لێ جیا بکاته‌وه‌، به‌لکو هه‌موو که‌سی زه‌کاته‌که‌ی له‌مالی خۆیدا لێ وهرده‌گیرێ).

١٥٩٣ - (صحيح مقطوع) عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ فِي قَوْلِهِ: (لَا جَلْبَ وَلَا جَنْبَ). قَالَ: أَنْ تُصَدَّقَ الْمَاشِيَةُ فِي مَوَاضِعِهَا، وَلَا تُجْلَبُ إِلَى الْمُصَدَّقِ. وَالْجَنْبُ عَنْ غَيْرِ هَذِهِ الْفَرِيضَةِ أَيْضًا: لَا يُجْنَبُ أَصْحَابُهَا، يَقُولُ: وَلَا يَكُونُ الرَّجُلُ بِأَقْصَى مَوَاضِعِ أَصْحَابِ الصَّدَقَةِ فَتُجْنَبُ إِلَيْهِ، وَلَكِنْ تُؤْخَذُ فِي مَوْضِعِهِ.

واته: موحه ممهدي كورې نيسحاق سهبارمت به رافهي: (لَا جَلْبَ وَلَا جَنْبَ) دهئيت: دهبيت نازدهلهكان نهبرين بو لاي زهكات كۆكهرموه، ههتا بهشه زهكاتي لى جيا بكاتهوه، بهلكو دهبي له شويى خوياندا زهكاتيان لى دمربريت، وه (جَنْبَ) يش ههروهه: وه نابيت خاومن مال مال و سامانهكهى دوربخاتهوه له زهكات كۆكهرموه بپروات بو جيگايهكى تر بهلكو دهبيت لهجيگاي خوى بمينيتهوه، موحه ممهدي كورې نيسحاق دهئيت: نابيت زهكات كۆكهرموه له شويىكى دوور دابهزيت خهلك مال و سامانهكهيان بهرن بو لاي بو نهوهى زهكاتكهيان لى وهربريت، بهلكو دهبيت لهجيگاي خوياندا زهكاتكهيان لى وهربريت.

باسی ئایا دروسته کهسی زهکاته
 ده‌رکراوه‌که‌ی خوی بکریته‌وه یان نا؟
 ۹ - باب الرَّجُلِ يَبْتَاعُ صَدَقَتَهُ.

۱۵۹۴ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَوَجَدَهُ يُبَاعُ، فَأَرَادَ أَنْ يَبْتَاغَهُ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: (لَا تَبْتَغُهُ وَلَا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ).

واته: له (عبد الله) ی کوری عومهره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیشه‌وا عومهری کوری (خطاب) ره‌زای خوای لی بی ئه‌سپیکێ چاکێ هه‌بوو به‌خشی به‌ که‌سی له‌ریی خوا بو ئه‌وه‌ی جیهادی پی بکات و ئاماده‌ی غه‌زاکردن بیت، پاش ماوه‌یه بینی ئه‌فروشریت، پیشه‌وا عومهر ویستی بیکریته‌وه، له‌وباره‌وه پرسیری کرد له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم؟ ئه‌ویش فهرمووی: (نه بیکرمو نه هیچ به‌خشینیکی خۆت هه‌لبگره‌وه، له‌ زه‌کاته‌که‌ت په‌شیمان مه‌به‌ره‌وه).

باسی زه‌کاتی به‌نده.

١٠ - باب صدقه‌ الرقیق.

١٥٩٥ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَيْسَ فِي الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ زَكَاةٌ، إِلَّا زَكَاةُ الْفِطْرِ فِي الرَّقِيقِ).

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (به‌نده‌وه نه‌سپی موسولمان زه‌کاتیان لی دهرناکریت، تهنه‌ا زه‌کاتی سه‌رفیتره‌ی به‌نده‌که‌ی نه‌بیت واته دهبیت خاوه‌نه‌که‌ی زه‌کاتی سه‌رفیتره‌ی بو بدات).

- نه‌گهر که‌سی به‌نده‌ بکری و بیفرۆشیته‌وه واته بازرگانی پیوه‌ بکات، سالی به‌سه‌ردا هات نه‌وه پیویسته زه‌کاتی بازرگانیه‌که‌ی دهربکات.

١٥٩٦ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ، وَلَا فِي فَرَسِهِ صَدَقَةٌ).

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (به‌نده‌وه نه‌سپ و ماینی موسولمان زه‌کاتیان لی دهرناکریت به‌وه مه‌رجه‌ی که‌ هی بازرگانی نه‌بن).

باسی زه‌کاتی کشتوکال.

١١ - باب صدقه‌ الزرع.

١٥٩٦ - (صحیح) ^١ عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْأَنْهَارُ وَالْعُيُونُ، أَوْ كَانَ بَعْلًا: الْعُشْرُ، وَفِيمَا سَقَى بِالسَّوَانِي أَوْ النَّضْحِ نِصْفُ الْعُشْرِ).

واته: له سالی کوری (عبد الله) وه، له‌باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رچی به باران و روبار و کانیاوه‌کان ئاو بدریت، یان به‌ریشکی خۆی ئاو بخواته‌وه ده یه‌کی ده‌که‌وێت، وه هه‌رچی به وڵاخێ ئاوه‌لکێش ئاوبدری نیوه‌ی ده یه‌کی ده‌که‌وێت).

١٥٩٧ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (فِيمَا سَقَتِ الْأَنْهَارُ وَالْعُيُونُ، الْعُشْرُ، وَمَا سَقَى بِالسَّوَانِي، فَفِيهِ نِصْفُ الْعُشْرِ).

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رچی به ئاوی ئاسمان و دهریاو کانیاوه‌کان ئاو

^١ - له کتیبی (سنن ابی داود) دا به هه‌مان شیوه هاتوووه بۆیه ئی‌مه‌ش وه‌ک خۆی هه‌مان رهمه‌مان بۆ دانا.

بدریت دە یەکی دەکەویت، وە هەرچی بە وڵاخی ئاوهه لکیش ئاوبدری نیوهی دە یەکی دەکەویت).

١٥٩٨ - (صحيح مقطوع) عَنْ الْهَيْثَمُ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ وَحُسَيْنُ بْنُ الْأَسْوَدِ الْعِجْلِيُّ، قَالَا: قَالَ وَكِيعٌ: الْبَعْلُ: الْكَبُوسُ الَّذِي يَنْبُتُ مِنْ مَاءِ السَّمَاءِ. قَالَ ابْنُ الْأَسْوَدِ: وَقَالَ يَحْيَى - يَعْنِي ابْنَ آدَمَ - سَأَلْتُ أَبَا إِيَّاسٍ الْأَسَدِيَّ؟ عَنِ الْبَعْلِ: فَقَالَ الَّذِي يُسْقَى بِمَاءِ السَّمَاءِ. وَقَالَ النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ: الْبَعْلُ: مَاءُ الْمَطَرِ.

واته: (هَيْثَم) ی کوری خالیدی جووهنی و حوسهینی کوری ئەسوهدی عیجلیی دەلێن: وەکیع دەلێت: (بعل) بریتیه لهو رووهکهی که به ئاوی باران سهوز ببیت. ئیبنو ئەسوهد دەلێت: یەحیا- واته ئیبنو ئادەم - وتی: سهبارەت بە مانای (بعل) له ئەبو ئەیادی ئەسه‌دیم پرسى؟ وتی: ئەو رووهکهیه به ئاوی ئاسمان سهوز ببیت. (نضر) ی کوری شومهیل دەلێت: (بعل) ئاوی بارانه.

١٥٩٩ - (ضعيف) عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَهُ إِلَى الْيَمَنِ فَقَالَ: (خُذِ الْحَبَّ مِنَ الْحَبِّ، وَالشَّاةَ مِنَ الْغَنَمِ، وَالْبَعِيرَ مِنَ الْإِبِلِ، وَالْبَقَرَةَ مِنَ الْبَقَرِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: شَبَّرْتُ قِتَاءَةً بِمِصْرَ ثَلَاثَةَ عَشَرَ

شَبْرًا، وَرَأَيْتُ أُتْرَجَّةً عَلَى بَعِيرٍ بِقِطْعَتَيْنِ قُطِعَتْ
وَصِيرَتْ عَلَى مِثْلِ عَدْلَيْنِ.

واته: له (معاذ)ی کوپی جهبه له وه هاتووه، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی بو یه مهن فهرمووی: (دانه ویله له زهکاتی دانه ویله دا و مریگره، شهک له زهکاتی مهر و بزندا و مریگره، و شتر له زهکاتی و شتر دا و مریگره، رمشه و لاخ له زهکاتی رمشه و لاخدا و مریگره). نهبو داود دهلیت: له میسر (فتاءه) کالیاریکم پیوا سیانزه بست (شبر) بوو - که دهکاته سی مهتر و چارهکی - ، (اترجه) نارنجیکم به سهر و شتریکه وه بینی کرابوو به دوو کهرتی وهک یه که وه ههر لایهکی کرابوو به تایهکی باری و شتره که.

باسی زهکاتی ههنگوین.

۱۲ - باب زَكَاةِ الْعَسَلِ.

۱۶۰۰ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ: جَاءَ هِلَالٌ - أَحَدُ بَنِي مُتْعَانَ - إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعُشُورِ نَحْلٍ لَهُ، وَكَانَ سَأَلَهُ أَنْ يَحْمِيَ لَهُ وَادِيًا يُقَالُ لَهُ سَلْبَةُ، فَحَمَى لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ الْوَادِي، فَلَمَّا وَلَّى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَتَبَ سُفْيَانُ بْنُ وَهْبٍ إِلَى عُمَرَ بْنِ

الْخُطَّابِ يَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ؟ فَكَتَبَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ
عَنْهُ: إِنَّ أَدَى إِلَيْكَ مَا كَانَ يُودَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عُسُورٍ نَحْلِهِ لَهُ فَاحْمَ لَهُ
سَلْبَةً، وَإِلَّا فَإِنَّمَا هُوَ ذُبَابٌ غَيْثٌ يَأْكُلُهُ مَنْ يَشَاءُ.

واته: له عه‌مری کۆری شو‌عه‌یبه‌وه، له باوکیه‌وه، له باپیری‌وه هاتوو، که
وتویه‌تی: هیلال که یه‌کی بوو له‌نه‌وه‌ی موعان ده یه‌کی هه‌نگوینه‌که‌ی هینا
بو پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که پێشتر داوا‌ی لێ‌کردبوو شیوکی بو
بپاریزی پێ ده‌وترا سه‌له‌به، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم شیوه‌که‌ی
بو پاراست، کاتی که عومهر بوو به خه‌لیفه، سوفیانی کۆری وه‌هه‌ب بو
عومهری نوسی پرسیا‌ری له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه لێ‌کرد؟ ئه‌ویش وتی: ئه‌گهر ئه‌وه‌ی
پیدا‌ی که به پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌دا له ده یه‌کی
هه‌نگوینه‌که‌ی ئه‌وه شیوه‌که‌ی بو بپاریزه، ئه‌گهر ده یه‌کی هه‌نگوینه‌که‌ی نه‌دا
ئه‌وه مێشه بارانه‌یه‌و هه‌رک‌ه‌س چه‌ز بکات له هه‌نگوینه‌که‌ی ده‌خوات.

١٦٠١ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ: أَنَّ
شَبَابَةَ - بَطْنٌ مِنْ فَهْمٍ - فَذَكَرَ نَحْوَهُ، قَالَ: مِنْ كُلِّ
عَشْرِ قَرَبٍ قَرِيبَةٌ، وَقَالَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الثَّقَفِيُّ،
قَالَ: وَكَانَ يُحَمِّي لَهُمْ وَادِيَيْنِ، زَادَ فَأَدْرَأَ إِلَيْهِ مَا
كَانُوا يُودُّونَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
وَحَمَّى لَهُمْ وَادِيَيْنِهِمْ.

واته: له عهمری کورپی شوعه ییبه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه هاتووه، که (شَبَابَة) تیریه کی بچوک بوون - سهر به هۆزی (فهم) - راوی فهرموده که (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (حَارِث) ی مه خزومی فهرموده ی پيشوی به هه مان شیوه گیرایه وه، (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) وتی: له ههنگوین له هه موو ده کونده یه کونده یه كه زه کاتی ده که ویت، وه سوفیانی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ الثَّقَفِي) ده لیت: (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) وتی: دوو شیوی بو دپاراستن، وه نه مه شی بو زیاد کرد: نه ومان دمه یه که دمیاندا به پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نیت نه ویش دوو شیوه که ی بو دپاراستن.

۱۶۰۲ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ بَطْنًا مِنْهُمْ - بِمَعْنَى الْمَغِيرَةِ - قَالَ: مِنْ عَشْرِ قَرَبٍ قَرَبَةٌ، وَقَالَ: وَادَّيْنِ لَهُمْ.

واته: له عهمری کورپی شوعه ییبه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه هاتووه، که تیریه کی سهر به هۆزی (فهم) راوی فهرموده ی پيشوی به هه مان مانا گیرایه وه وه كه فهرموده که ی موغیره، نوسامه ی کورپی زمید وتی: له هه موو ده کونده یه کونده یه کی ده که ویت، وه وتی: دوو شیوه که یان. - نه مه ش وه كه فهرموده که ی پيشو وایه - .

باسی خه‌ملاندنی تری.

۱۳ - باب فی خَرَصِ الْعِنَبِ.

۱۶۰۳ - (ضعیف) عَنْ عَتَّابِ بْنِ أُسَيْدٍ قَالَ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُخْرَصَ الْعِنَبُ كَمَا يُخْرَصُ النَّخْلُ، وَتُؤْخَذَ زَكَاتُهُ زَيْبًا، كَمَا تُؤْخَذُ زَكَاتُ النَّخْلِ تَمْرًا.

واته: عه‌تتابی کوری ئوسه‌ید ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
فهرمانی داوه که ره‌زیش وه‌ک باخی خورما بخه‌ملێنرێت: زه‌کاته‌که‌ی به‌ میوژ
ومرگی‌ری، وه‌ک چۆن خورما ومرده‌گیرێت له‌ زه‌کاتی باخه‌ خورما.

۱۶۰۴ - (ضعیف) عَنْ ابْنِ شَهَابٍ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ:
وَسَعِيدٌ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَتَّابٍ شَيْئًا.

واته: له‌ ئیبنو شه‌ابه‌وه‌، فهرموده‌ی پێشوی به‌ هه‌مان سه‌نه‌د و مانا
هاتووه‌، نه‌بو داود ده‌لێت: راوی فهرموده‌که‌ سه‌عید هه‌یج شتیکی له‌ عه‌تتاب
نه‌بیستوه‌.

باسی سه بارهت به خه ملاندن.

۱۴ - باب فی الخرص.

۱۶۰۵ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: جَاءَ سَهْلُ بْنُ أَبِي حُثْمَةَ إِلَى مَجْلِسِنَا قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا خَرَصْتُمْ فَخُذُوا وَدَعُوا الثُّلُثَ، فَإِنْ لَمْ تَدَعُوا أَوْ تَجِدُوا الثُّلُثَ، فَدَعُوا الرَّبْعَ).

واته: (عبد الرحمن) ی کوری مهسعود دهلیت: سههلی کوری (حتمه) هات بو کور و دانیشتنه که هه مان وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پیکردین فهرمووی: (کاتی شتیکتان خه ملاند نیتر لی بیه، به لام سی یه کیکی زه کاته که بهیلنه وه، نه گهر سی یه کتان نه هیشته وه دهبی چواریه کی ههر بهیلنه وه - بو نه وهی خاوهن مولک خو بیبه خشی به هه زاران).

باسی که‌ی خورما دەخەملێنرێت.

۱۵ - باب مَتَّى يُخْرِصُ التَّمْرُ.

۱۶۰۶ - (ضعیف) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: وَهِيَ تَذْكُرُ شَأْنَ خَيْبَرَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبْعَثُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ إِلَى يَهُودِ خَيْبَرَ، فَيَخْرِصُ النَّخْلَ حِينَ يَطِيبُ قَبْلَ أَنْ يُؤْكَلَ مِنْهُ.

واته: عایشه ره‌زای خوای لی بی باسی به‌سه‌رهاتی خه‌یبه‌ری ده‌کرد، وتی: ئەو کاته‌ی که‌ خورما خو‌ش ده‌بوو پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم (عبد الله) ی کو‌ری ره‌واحه‌ی ده‌نارد بو ناو جو‌له‌که‌کانی خه‌یبه‌ر، جا پێش ئەوه‌ی لی بخۆن خورماکه‌ی ده‌خەملāند.

باسی ئه‌و خورمایه‌ی که دروست نیه
بدریت له زه‌کاتدا.

۱۶ - باب مَا لَا يَجُوزُ مِنَ الثَّمَرَةِ فِي الصَّدَقَةِ.

۱۶۰۷ - (ضعیف) عَنْ أَبِي أَمَامَةَ بْنِ سَهْلٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْجُعْرُورِ وَلَوْنِ الْحُبَيْقِ أَنْ يُؤْخَذَا فِي الصَّدَقَةِ. قَالَ الزُّهْرِيُّ: لَوْنَيْنِ مِنْ تَمْرِ الْمَدِينَةِ.

واته: له ئه‌بو ئومامه‌ی کوری سه‌هله‌وه، له باوکیه‌وه هاتووه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌ی کردوه له‌وه‌ی خورمای جه‌رور و خورمای حوبه‌یق بدرین له‌زه‌کاتدا که دوو جو‌ر خورمای خراب بوون. پیشه‌وا زوه‌ری ده‌لی: دوو جو‌رن له خورمای مه‌دینه.

۱۶۰۸ - (حسن) عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَسْجِدَ وَبِيَدِهِ عَصَا، وَقَدْ عَلَّقَ رَجُلٌ مِنَّا قِنًا حَشَفًا فَطَعَنَ بِالْعَصَا فِي ذَلِكَ الْقِنُو

وَقَالَ (لَوْ شَاءَ رَبُّ هَذِهِ الصَّدَقَةِ تَصَدَّقَ بِأَطْيَبَ مِنْهَا). وَقَالَ: (إِنَّ رَبَّ هَذِهِ الصَّدَقَةِ يَأْكُلُ الْحَشَفَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

واته: له عموفی کوری مالیکهوه هاتوو، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو لامان له مزگهوت داریکی به دهستهوه بوو، یهکی له نئمه هیښوه خورمای وشک و رمقه لهی خراپی هه لواسیوو بو نه وهی ههرکه سی بیه ویت لئی بخوات، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم به داره کهی کیشای به هیښوه خورماکه داو فهرمووی: (نه گهر خاوهنی نهم زه کاته بیویستایه خورمای چاکتری ده دا له زه کاتا). ههروه ها فهرمووی: (بیگومان خاوهنی نهم زه کاته خورمای وشک و رمقه لهی خراپ ده خوات له روژی قیامه تدا).

باسی زه کاتی سه رفتره.

۱۷ - باب زَكَاةِ الْفِطْرِ.

۱۶۰۹ - (حسن) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ، وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ، مَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَقْبُولَةٌ، وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِنَ الصَّدَقَاتِ.

واته: دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم زەکاتی سەرفتەری فەرز کرد لەسەر موسوڵمانان، بۆ ئەوەی پاککەرەوەی روژوموان بێت لە قسەى پرۆپوچ و کرداری ناپەسەند، وە خۆراکیش بێت بۆ هەژاران، جا هەرکەسێ پیش نوێژی جەژن سەرفتەرەکەى بدات ئەو زەکاتێکی وەرگیراوه، هەرکەسێکیش لەدوای نوێژی جەژن بیدات ئەو خێریکە لە خێرەکان.

باسی کەى زەکاتی سەرفتەرە دەدری.

۱۸ - باب مَتَى تُؤَدَّى

۱۶۱۰ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِزَكَاةِ الْفِطْرِ أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ، قَالَ فَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يُؤَدِّيَهَا قَبْلَ ذَلِكَ بِالْيَوْمِ وَالْيَوْمَيْنِ.

واته: له ئیبنو عومەرەوێ رمزای خاویان لى بى دەگێرنەو، کە وتویهتی: پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی پیکردین پیش ئەوەی خەڵک دەرێچن بۆ نوێژی جەژن زەکاتی سەرفتەرەکە بدەین. راوی فەرمودەکە نافع وتی: ئیبنو عومەر خۆی روژی یان دوو روژ پیش نوێژی جەژن زەکاتی سەرفتەری دەدا.

باسی چهند ده‌دریٲ له‌زه‌کاتی سه‌رفته‌دا.

۱۹ - باب ڪَم يُؤَدِّي فِي صَدَقَةِ الْفِطْرِ.

۱۶۱۱ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَرَضَ زَكَاةَ الْفِطْرِ، زَكَاةَ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ: صَاعٌ مِنْ
تَمْرٍ، أَوْ صَاعٌ مِنْ شَعِيرٍ، عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، ذَكَرٍ أَوْ
أُنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

واته: له ئیبنو عومهرهوه ره‌زای خویان لی بٲ ده‌گی‌رنه‌وه، که ٲیغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم له رهمه‌زاندا زه‌کاتی سه‌رفته‌ی فه‌رز کرد له‌سه‌ر
موسولمانان: (صاع)مه‌نیک له خورما، یان (صاع)مه‌نیک له جو، له‌سه‌ر هه‌موو
که‌سیکی ئازاد یان کو‌یله، ئیتر نیر ٲیٲ یان می.

۱۶۱۲ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا، فَذَكَرَ بِمَعْنَى
مَالِكٍ، زَادَ (وَالصَّغِيرَ وَالْكَبِيرَ)، وَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤَدَّى
قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ
نَافِعٍ، بِإِسْنَادِهِ، قَالَ: عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ. وَرَوَاهُ سَعِيدٌ

الْجُمَحِيُّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ نَافِعٍ، قَالَ فِيهِ: مِنْ
الْمُسْلِمِينَ، وَالْمَشْهُورُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ لَيْسَ فِيهِ: مِنْ
الْمُسْلِمِينَ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عومهرهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم زهکاتی سهرفتهی فهرز کرد لهسر موسولمانان: (صاع) مه نیک ... ، راوی فهرموده که ی پیشوی گیرایه وه وهک فهرموده که ی مالیک که پیشتر باسکرا، به لام نه مه ی بۆ زیاد کرد: (لهسر هه موو که سیکی بجوک و گه وره). وه فهرمانی دا پیش نه وه ی خه لک برۆن بۆ نویژی جه ژن زهکاتی سهرفته که یان بدن. نه بو داود ده لیت: له نافع ه وه فهرموده ی پیشو به هه مان سه نه د هاتووه، که وتویه تی: (لهسر هه موو موسولمانی). سه عیدی کوری جومه حی، له (عبد الله) وه، له نافع ه وه گیرایه تیه وه، تیدا وتویه تی: (من المسلمین). واته: لهسر موسولمانان. مه شهو له (عبد الله) وه نه مه یه که (من المسلمین) ی تیدا نیه.

١٦١٣ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَنَّهُ فَرَضَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ تَمْرٍ
عَلَى الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ، زَادَ مُوسَى:
وَالذَّكَرَ وَالْأُنْثَى.

واته: له (عبد الله) - ی کوری عومهرهوه رمزای خویان لی بی - دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم زهکاتی سهرفتهی فهرز

کرد لهسەر موسولمانان: (صاع)مهنيك له جو، يان له خورما، لهسەر هه موو كهسيكى بچوك و گهوره، نازاد و كويله، راوى فەرمودهكه موسا نهمهى بو زياد كرد: نير و مي.

١٦١٤ - (ضعيف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ النَّاسُ يُخْرِجُونَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ تَمْرٍ، أَوْ سُلْتٍ، أَوْ زَيْبٍ. قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَلَمَّا كَانَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَثُرَتِ الْحِنْطَةُ جَعَلَ عُمَرُ نِصْفَ صَاعِ حِنْطَةٍ مَكَانَ صَاعٍ مِنْ تِلْكَ الْأَشْيَاءِ. (ذكر عمر وهم، والصواب أنه معاوية).

واته: له (عبد الله)ى كورى عومهرهوه رمزاي خوايان لى بى دهگيرنهوه، كه وتويهتى: خهلكى لهسهردهمى پيغه مبهري خوادا صلى الله عليه وسلم زهكاتى سهرفترميان دهدا كه برىتى بوو له: (صاع)مهنيك له جو، يان له خورما، يان (سلت) كه جوړيكه له جوئى سبى وهك گهنم وايه، يان له ميوز. راوى فەرمودهكه نافع وتى: (عبد الله) وتى: كاتى كه پيشهوا عومهر رمزاي خواى لى بى بوو به خهليفهوه گهنم زور بوو كردى به نيو (صاع) له گهنم له جياتى (صاع)مهنيك لهو شتانهى كه باسكران. (باسى عومهر (وهم)ه، راستيهكهى نهمهيه كه موعاويه كردى به نيو (صاع) له گهنم وهك له چهند فەرمودهيهكى سهحيح دا هاتووه).

۱۶۱۵ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَعَدَلَ النَّاسُ بَعْدُ
نِصْفَ صَاعٍ مِنْ بُرٍّ. قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُعْطِي التَّمْرَ،
فَاعْوَزَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ التَّمْرُ عَامًا فَأُعْطِيَ الشَّعِيرَ.

واته: له نافع‌وه هاتووه، كه وتويه‌تی: (عبد الله) وتی: دواى نه‌وه ئیتر
خه‌لك نیو (صاع) له گهنمیان ده‌دا له سه‌رفتره‌دا. نافع وتی: (عبد الله) خو‌ی
خورمای ده‌دا له سه‌رفتره‌دا، سالی خورما كه‌م بوو خه‌لكی مه‌دینه پیو‌یستیان
به خورما بوو، بویه نه‌و سائه جو‌یان دا له سه‌رفتره‌دا.

۱۶۱۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: كُنَّا نُخْرِجُ إِذْ كَانَ
فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَكَاةَ الْفِطْرِ عَنْ
كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ، حُرٍّ أَوْ مَمْلُوكٍ: صَاعًا مِنْ طَعَامٍ، أَوْ
صَاعًا مِنْ أَقِطٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ
تَمْرٍ، أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ، فَلَمْ نَزَلْ نُخْرِجُهُ حَتَّى قَدِمَ
مُعَاوِيَةُ حَاجًّا، أَوْ مُعْتَمِرًا، فَكَلَّمَ النَّاسَ عَلَى الْمِنْبَرِ،
فَكَانَ فِيمَا كَلَّمَ بِهِ النَّاسَ أَنْ قَالَ: إِنِّي أَرَى أَنَّ مُدَيْنِ
مِنْ سَمَرَاءِ الشَّامِ تَعْدِلُ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، فَأَخَذَ النَّاسُ
بِذَلِكَ. فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَأَمَّا أَنَا فَلَا أَزَالُ أَخْرِجُهُ أَبَدًا
مَا عِشْتُ.

واته: نهبو سهعیدی خودری دهئیت: ئیمه لهسهردهمی پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خۆیدا بۆ هه‌موو که‌سیکی بچوک و گه‌وره، ئازاد یان کۆیله، (صاع) ٲک له خۆراک، یان (صاع) ٲک له که‌شک، یان (صاع) ٲک له جۆ، یان (صاع) ٲک له خورما، یا (صاع) ٲک له میوژ زه‌گاتی سه‌رفتره‌مان ده‌دا، به‌رده‌وام ئه‌م شتانه‌مان ده‌دا موعاویه له شامه‌وه هات بۆ حه‌ج یان بۆ عه‌مره، له‌سه‌ر مینبه‌ر وتاری دا بۆ خه‌لک، یه‌کێ له وته‌گانی ئه‌مه بوو وتی: واده‌زانم که نیو(صاع) له گه‌نمی شام هاوتای (صاع) ٲک له خورمایه، ئیتر خه‌لکیش ره‌فتاریان به‌م قسه‌یهی موعاویه کرد گه‌نمیان ده‌دا له زه‌گاتی سه‌رفتره‌دا. نه‌بو سه‌عید وتی: من هه‌تا له‌زیاندا ماوم به‌رده‌وام (صاع) ٲک له‌و شتانه ده‌ده‌م له سه‌رفتره‌دا واته له (صاع) ٲک که‌متر ناده‌م.

١٦١٧ - (ضعیف) عن إسماعيل: لَيْسَ فِيهِ ذِكْرُ الْحِنْطَةِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَقَدْ ذَكَرَ مُعَاوِيَةُ بْنُ هِشَامٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ الثَّوْرِيِّ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ عِيَّاضٍ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ: (نِصْفَ صَاعٍ مِنْ بُرٍّ). وَهُوَ وَهْمٌ مِنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ هِشَامٍ، أَوْ مِمَّنْ رَوَاهُ عَنْهُ.

واته: له ئیسماعیله‌وه فهرموده‌ی پێشو هاتوو، به‌لام باسی گه‌نمی تێدا نیه. نه‌بو داود ده‌ئیت: موعاویه‌ی کوری هیشام له‌م فهرموده‌دا باسی نیو (صاع) گه‌نمی هی‌ناوه، له سوفیانی (ئوری)هوه، له زه‌یدی کوری نه‌سه‌مه‌وه، له (عیاض)هوه، له نه‌بو سه‌عیده‌وه. وه ئه‌مه (وه‌م)ه له موعاویه‌ی کوری هیشامه‌وه، یان ئه‌وانه‌ی که له موعاویه‌وه ریوایه‌تیان کردوه.

۱۶۱۸ - (ضعیف) عَنْ عِيَّاضٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ يَقُولُ:
لَا أَخْرِجُ أَبَدًا إِلَّا صَاعًا، إِنَّا كُنَّا نُخْرِجُ عَلَى عَهْدِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَاعَ تَمْرٍ أَوْ شَعِيرٍ،
أَوْ أَقِطٍ أَوْ زَيْبٍ. هَذَا حَدِيثُ يَحْيَى، زَادَ سُفْيَانُ: أَوْ
صَاعًا مِنْ دَقِيقٍ، قَالَ حَامِدٌ: فَأَنْكُرُوا عَلَيْهِ فَتَرَكَهُ
سُفْيَانُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: فَهَذِهِ الزِّيَادَةُ وَهَمٌّ مِنْ ابْنِ
عُيَيْنَةَ.

واته: له (عیاض) هوه هاتوو، که وتویهتی: گویم لى بوو ئه‌بو سه‌عیدی
خودری دمیوت: هه‌تا له‌ژیاندا ماوم (صاع) یك له‌و شتانه ددهم له سه‌رفتهدا
واته له (صاع) یك که‌متر ناده‌م، چونکه ئی‌مه له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا
صلی الله علیه وسلم: (صاع) یك خورما، یان (صاع) یك جو، یان (صاع) یك
که‌شک، یا (صاع) یك می‌وزمان دده‌ا له زمکاتی سه‌رفتهدا. ئه‌مه فهرموده‌ی
یه‌حیا‌یه، سوفیان له ریوا‌یه‌ته‌که‌یدا نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: یان (صاع) یك له ئارد.
حامد که شیخی ئه‌بو داوده وتی: فهرموده‌ناسان ئینکاریان کرد و رمدیان
دایه‌وه نیتر سوفیانیش وازی هینا له (صاع) یك له ئارد. ئه‌بو داودیش ده‌لیت:
ئهم زیاده‌یه (وهم) ه له ئیبنو عویه‌ینه‌وه.

باسی نهوانه ی که به نیو(صاع) گهنم گیراویانه تهوه.

۲۰ - باب مَنْ رَوَى نِصْفَ صَاعٍ مِنْ قَمْحٍ.

۱۶۱۹ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ثَعْلَبَةَ أَوْ ثَعْلَبَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي صُعَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (صَاعٌ مِنْ بُرٍّ أَوْ قَمْحٍ عَلَى كُلِّ اثْنَيْنِ، صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ، حُرٍّ أَوْ عَبْدٍ، ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى، أَمَّا غَنِيُّكُمْ فَيُزَكِّيهِ اللَّهُ تَعَالَى، وَأَمَّا فَقِيرُكُمْ فَيَرُدُّ اللَّهُ عَلَيْهِ أَكْثَرَ مِمَّا أَعْطَاهُ). زَادَ سُلَيْمَانُ فِي حَدِيثِهِ: غَنِيٌّ أَوْ فَقِيرٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری (ثعلبة) دوه یان له (ثعلبة) ی کوری (عبد الله) ی کوری (ابی صنعیر) دوه، له باوکیه وه هاتووه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (صاع) یک له گهنم بو هه موو دوو که سی واته یه کی نیو (صاع) گهنم بو که سی، بچوک بی یان گه وره، نازاد بی یان کویل، نیرینه بی یان میینه، به نیسبت دمو له مه ندتانه وه خوا ی گه وره بهو سه رفتره پاکی ده کاته وه، هه زاره که شتان خوا ی گه وره زیاد له وه ی پی دهبه خشی که داویه تی له سه رفتره دا). سوله یمان له فهرموده کهیدا نه مه ی بو زیاد کرد: دمو له مه ند بی یان هه زار.

١٦٢٠ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ ثَعْلَبَةَ بْنِ صُعَيْرٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ:
قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطِيبًا فَأَمَرَ
بِصَدَقَةِ الْفِطْرِ: صَاعَ تَمْرٍ، أَوْ صَاعَ شَعِيرٍ، عَنْ كُلِّ
رَأْسٍ، زَادَ عَلَىٰ فِي حَدِيثِهِ: أَوْ صَاعَ بُرٍّ أَوْ قَمْحٍ بَيْنَ
اِثْنَيْنِ. ثُمَّ اتَّفَقَا: عَنِ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، وَالْحُرِّ وَالْعَبْدِ.

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (ثَعْلَبَةُ) ی کوری (أَبِي صُعَيْرٍ) دهوه، له‌باوکیه‌وه
هاتووه، که وتویه‌تی: بێ‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا وتاری دا
فه‌رمانی دا به زه‌کاتی سه‌ره‌فته‌ه بۆ هه‌موو که‌سی: (صَاع) ی‌ک له خورما، یان
(صَاع) ی‌ک له جۆ، عه‌لی کوری هه‌سه‌ن له فهرموده‌که‌یدا ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد:
(صَاع) ی‌ک له که‌نم بۆ هه‌موو دوو که‌سی واته‌ نیو (صَاع) له که‌نم بۆ که‌سی،
له‌پاشدا هه‌ردوو راوی هه‌ماهه‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که وتی: بچوک و که‌وره،
نازادو به‌نده.

١٦٢١ - (صحيح) عَنْ الْعَدَوِيِّ: وَإِنَّمَا هُوَ الْعُذْرِيُّ: خُطَبَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسَ قَبْلَ الْفِطْرِ يَوْمَيْنِ،
بِمَعْنَى حَدِيثِ الْمُقَرِّي.

واته: عه‌ده‌وی - واته: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (ثَعْلَبَةُ) - ، که له هۆزی (عُذْرِي)
بوو ده‌ئیت: دوو رۆژ پێش جه‌ژن بێ‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا
وتاری دا بۆ خه‌لک، جا راوی به هه‌مان مانا فهرموده‌ی پێشوی گێ‌رایه‌وه وه‌ک
(مُقَرِّي) ی - قورئان خوێن - (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری په‌زید شیخی عه‌لی کوری
هه‌سه‌ن - .

١٦٢٢ - (ضعيف) عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: خَطَبَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ فِي آخِرِ رَمَضَانَ عَلَى مِنْبَرِ الْبَصْرَةِ، فَقَالَ: أَخْرِجُوا صَدَقَةَ صَوْمِكُمْ، فَكَانَ النَّاسُ لَمْ يَعْلَمُوا. فَقَالَ: مَنْ هَا هُنَا مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ؟ قُومُوا إِلَيَّ إِخْوَانِكُمْ فَعَلُّمُوهُمْ فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ، فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الصَّدَقَةَ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ، أَوْ شَعِيرٍ، أَوْ نِصْفِ صَاعٍ مِنْ قَمْحٍ، عَلَى كُلِّ حُرٍّ أَوْ مَمْلُوكٍ، ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى، صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ، فَلَمَّا قَدِمَ عَلَى رَأْيِ رُخْصِ السَّعْرِ قَالَ: قَدْ أَوْسَعَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَلَوْ جَعَلْتُمُوهُ صَاعًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ. قَالَ حُمَيْدٌ: وَكَانَ الْحَسَنُ يَرَى صَدَقَةَ رَمَضَانَ عَلَى مَنْ صَامَ.

واته: له حه‌سه‌ن - به‌صری- دوه هاتووه، که وتویه‌تی: ئیبنو عبباس ره‌زای خویان لی بی له به‌سره له کو‌تایی مانگی ره‌مه‌زاندا له‌سه‌ر مینه‌به‌ر وتاری ده‌دا وتی: سه‌ره‌فره‌ی رو‌زووه‌که‌تان بده‌ن، وه‌ک بلی‌یت خه‌لکه‌که له زه‌کاتی سه‌ره‌فره‌ تینه‌گه‌یشتن و نه‌مه نه‌زانن، وتی: خه‌لکی مه‌دینه کی لی‌ره‌یه؟ هه‌ستن بچن به‌ده‌م برا‌کانتانه‌وه فی‌ری نه‌حکامه‌کانی سه‌ره‌فره‌یان بکه‌ن چونکه نه‌وان نایزانن، پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌م سه‌ره‌فره‌یه‌یه‌ی فهرز کرد له‌سه‌ر موسو‌لمانان: (صاع)مه‌نی‌ک له خورما، یان (صاع)مه‌نی‌ک له جو، یان نیو (صاع) له گه‌نم له‌سه‌ر هه‌موو که‌سی‌کی نازاد یان کو‌یله، نی‌رینه بی یان میینه، بچوک بی یان گه‌وره، کاتی که پی‌شه‌وا عه‌لی ره‌زای خوی لی بی هات بی‌نی

نرخى نهو شتانه دابهزيوهو ههزران بوون وتى: خواى گهوره روژى بو فراوان كردون نهگهر (صاع) مهنيكتان بدايه چاگتر دهبوو بوټان. حومهيد وتى: حهسهن پيى وابوو زهكاتى سهرفتره لهسهه نهو كهسهيه كه مانگى رهمهزان بهروژوو دمبيت.

باسى پيشخستنى زهكات.

۲۱ - باب فِي تَعْجِيلِ الزَّكَاةِ.

۱۶۲۳ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: بَعَثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَمَنَعَ ابْنُ جَمِيلٍ، وَخَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ، وَالْعَبَّاسُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا يَنْقُمُ ابْنُ جَمِيلٍ إِلَّا أَنْ كَانَ فَقِيرًا فَأَغْنَاهُ اللَّهُ، وَأَمَّا خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ فَإِنَّكُمْ تَظْلُمُونَ خَالِدًا، فَقَدْ احْتَبَسَ أَذْرَاعَهُ وَأَعْتَدَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَأَمَّا الْعَبَّاسُ عَمُّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهِيَ عَلَى وَمِثْلُهَا). ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا شَعْرَتُ أَنْ عَمَّ الرَّجُلِ صِنُّ الْأَبِ). أَوْ (صِنُّ أَبِيهِ).

واته: له نهبو هورميره دهگيرنهوه، كه وتويهتى: پيغهمبهري خوا صلى الله عليه وسلم پيشهوا عومهرى كورى (خطاب)ى نارد بهسهركارى زهكات كه كووى

١٦٢٤ - (حسن) عَنْ عَلِيٍّ: أَنَّ الْعَبَّاسَ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي تَعْجِيلِ صَدَقَتِهِ قَبْلَ أَنْ تَحِلَّ، فَرَخَّصَ لَهُ فِي ذَلِكَ. قَالَ مَرَّةً: فَأَذِنَ لَهُ فِي ذَلِكَ.

واته: عملی رمزای خوای لیّ بیّ دهلیت: عهباس سهبارمت به پیشخستنی
زهکاتهکهی له پیغهمبهری صلی الله علیه وسلم پرسى؟ نهویش مؤلّهتی پیّ دا.
راوی وتی: مؤلّهتی نهوهی پّدا که بیّش هاتنی بیدات.

باسی ئایا زه‌کات له شوینیکه‌وه ده‌گوینێته‌وه بو شوینیکی تر.

۲۲ - باب فی الزَّكَاةِ هَلْ تُحْمَلُ مِنْ بَلَدٍ إِلَى بَلَدٍ.

۱۶۲۵ - (صحیح) عن عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ زِيَادًا - أَوْ بَعْضَ الْأَمْرَاءِ - بَعَثَ عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَلَمَّا رَجَعَ، قَالَ لِعِمْرَانَ: أَيْنَ الْمَالُ؟ قَالَ: وَلِلْمَالِ أُرْسَلْتَنِي أَخَذْتُهَا مِنْ حَيْثُ كُنَّا نَأْخُذُهَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَوَضَعْنَاهَا حَيْثُ كُنَّا نَضَعُهَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عمرانی کۆری حوصه‌ینه‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: زیاد - یان هه‌ندی له فەرمانه‌رواگان - عمرانی کۆری حوصه‌ینیان نارد به‌سه‌رکاری زه‌کات که کۆی بکاته‌وه، کاتی که گه‌رایه‌وه، وتیان به‌ عیمران: کوا مال و سامانه‌که؟ عیمران وتی: بوچی تو بو مال و سامان منت ناردبوو! وهرمانگرت وهک چۆن له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم وهرمانده‌گرت، دابه‌شمان کرد به‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌دا که شایسته‌ن و زه‌کاتیان پێ ده‌شی‌ت وهک چۆن له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم دابه‌شمان ده‌کرد به‌سه‌ریاندا.

شَيْئًا نَأْكُلُهُ، فَجَعَلُوا يَذْكُرُونَ مِنْ حَاجَتِهِمْ فَذَهَبَتْ إِلَى
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدَتْ عِنْدَهُ رَجُلًا
يَسْأَلُهُ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا
أَجِدُ مَا أُعْطِيكَ). فَتَوَلَّى الرَّجُلُ عَنْهُ وَهُوَ مُغْضَبٌ،
وَهُوَ يَقُولُ: لَعَمْرِي إِنَّكَ لَتُعْطِي مَنْ شِئْتَ. فَقَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَغْضَبُ عَلَيَّ أَنْ لَا أَجِدَ
مَا أُعْطِيهِ، مَنْ سَأَلَ مِنْكُمْ وَلَهُ أُوقِيَّةٌ أَوْ عَدْلُهَا فَقَدْ
سَأَلَ الْخَافَا). قَالَ الْأَسَدِيُّ فَقُلْتُ: لِلْقِحَّةِ لَنَا خَيْرٌ مِنْ
أُوقِيَّةٍ - وَالْأُوقِيَّةُ أَرْبَعُونَ دِرْهَمًا - . قَالَ فَارْجَعْتُ وَلَمْ
أَسْأَلْهُ، فَقَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
بَعْدَ ذَلِكَ شَعِيرٌ أَوْ زَيْبٌ، فَقَسَمَ لَنَا مِنْهُ - أَوْ كَمَا قَالَ
- حَتَّى أَغْنَانَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

واته: له (عطاء) ی کوری یه سارهوه، له پیاویکی هوزی نهسه دهوه دهگیرنهوه،
که وتویهتی: من و خیزانه کهم هاتین بۆ مه دینه له دهو روبه ری (بقیع الغرقد)
دابه زین، - (بقیع) گۆرستانی خه لکی مه دینه یه، (غرقد) یش ناوی دره ختی که
لهو گۆرستانه هیه - ، خیزانه کهم پی و تم: برۆ بۆلای پیغه مبه ری خوا صلی
الله علیه وسلم دواى شتیکی لی بکه با بیخوین، منیش جووم بۆلای پیغه مبه ری
خوا صلی الله علیه وسلم پیاویکم بینی داواى لی ده کرد که شتیکی بداتی،
فهرمووی: (هیچم نیه هه تا بتدهمی). پیاوه که پستی هه لکردو تورهبوو،
دهیوت: سویند بی نهوه ی بتهو ی پی ده به خشی، پیغه مبه ری خوا صلی الله

عليه وسلم فەرمووی: (لێم تۆرە ی کە هیچم نیە هەتا بتدەم، ئەوێ ئۆقیەیه کە چل درهەمی زیوێ یان هیندە هەبێت و سوال بکات ئەو بەزۆر سوال دەسێنێ لەخەلک و ئیلحاحی کردو، پیاوێ ئەسەدیە کە وتی: وتم: وشرە کەم کە شیر دەمات گەلی چاکترە لە ئۆقیەیه - ئۆقیەیه دەکاتە چل درهەمی زیو - پیاوێ ئەسەدیە کە وتی: گەر پامەوێ بۆ شوینە کە ی خۆم و داوای هیچ شتی کەم لێ نەکرد، پاش ماوێ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم جۆ و میوژی بۆ هات، لەو بەشیداین - یان وتی - هەتا خۆی گەرە دەوڵە مەندی کردین.

١٦٢٨ - (حسن) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ سَأَلَ وَلَهُ قِيَمَةً أَوْ قِيَمَةً فَقَدْ أَلْحَفَ). فَقُلْتُ: نَاقَتِي الْيَاقُوتَةُ هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَوْقِيَّةٍ. - قَالَ هِشَامٌ: خَيْرٌ مِنْ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا - فَرَجَعْتُ، فَلَمْ أَسْأَلْهُ شَيْئًا. زَادَ هِشَامٌ فِي حَدِيثِهِ: وَكَانَتْ الْأَوْقِيَّةُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا.

واتە: لە ئەبو سەعیدی خۆریەوێ دەگێرنەو، کە وتوێ: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەوێ بای ئۆقیەیه مال و سامانی هەبێت و سوال بکات ئەو بەزۆر سوال دەسێنێ لەخەلک و ئیلحاحی کردو، وتم: وشرە کەم کە ناوی یاقووتە گەلی چاکترە لە ئۆقیەیه کە و لە ئۆقیەیه زیاتر دەکات، راوی فەرمودە کە هیشام وتی: گەلی چاکترە لە چل درهەم، ئێتر گەر پامەوێ، داوای هیچ شتی کەم لێ نەکرد، هیشام لە فەرمودە کەیدا ئەمە ی بۆ

زیاد کرد: بی‌گومان ثوقیه‌یه له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم چل درهم بووه.

۱۶۲۹ - (صحیح) عَنْ سَهْلِ ابْنِ الْحَنْظَلِيَّةِ قَالَ: قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ عِيسَى بْنُ حِصْنٍ وَالْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ فَسَأَلَاهُ، فَأَمَرَ لَهُمَا بِمَا سَأَلَا، وَأَمَرَ مُعَاوِيَةَ فَكَتَبَ لَهُمَا بِمَا سَأَلَا، فَأَمَّا الْأَقْرَعُ فَأَخَذَ كِتَابَهُ، فَلَفَّهُ فِي عِمَامَتِهِ وَأَنْطَلَقَ، وَأَمَّا عِيسَى فَأَخَذَ كِتَابَهُ، وَاتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَانَهُ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَتَرَانِي حَامِلًا إِلَى قَوْمِي كِتَابًا لَا أَدْرِي مَا فِيهِ، كَصَحِيفَةِ الْمُتَلَمِّسِ؟! فَأَخْبَرَ مُعَاوِيَةَ بِقَوْلِهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ سَأَلَ وَعِنْدَهُ مَا يُغْنِيهِ، فَإِنَّمَا يَسْتَكْثِرُ مِنَ النَّارِ). وَقَالَ النَّفِيلِيُّ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ: (مِنْ جَمْرِ جَهَنَّمَ). فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا يُغْنِيهِ؟ وَقَالَ النَّفِيلِيُّ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ: وَمَا الْغِنَى الَّذِي لَا تَنْبَغِي مَعَهُ الْمَسْأَلَةُ؟ قَالَ: (قَدْرُ مَا يُغْدِيهِ وَيُعْشِيهِ). وَقَالَ النَّفِيلِيُّ فِي مَوْضِعٍ آخَرَ: (أَنْ يَكُونَ لَهُ شَبْعُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ أَوْ لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ).

واته: له سههلی کورپی (حتظلیئة) هوه دهگپرنهوه، که وتویهتی: عویهینهی کورپی حیصن و نهقرمعی کورپی حابیس هاتن بۆ لای پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم و داوایان لی کرد که شتیکیان بداتی، فهرمانی دا که بیاندهنی، موعاویه فهرمانی دا نامه ی نوسی بۆیان نهوهی که داوایان کردوه بیاندهنی، نهقره نامه که ی و مرگرت و پیچایه وه به عه مامه که یه وه روشت، عویهینهش نامه که ی و مرگرت و هات بۆ لای پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: ئه ی موحه ممد من نازانم ئهم نامه یه چی تیدایه، وهك نامه که ی (مُتَلَمَّس) ه'؟، موعاویه فهرموده که ی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ گپرایه وه، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهفهرمویت: (نهوهی بهشی خۆی هه بی و سوال بکات، نهوه داوای ناگری زیاتر دهکات بۆ خۆی). نوفه یلی له جیگایه کی تردا دهلیت: فهرمووی: (داوای پشکووی ناگری دۆزه خ زیاتر دهکات بۆ خۆی). وتیان: ئه ی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم! مروؤف چهندی هه بی بهشی دهکات؟ نوفه یلی له جیگایه کی تردا دهلیت: مروؤف چهندی هه بی بهشی دهکات و ئیتر نابی سوال بکات؟ فهرمووی: (نهومنده که بهشی شهو و روژیکی بکات). نوفه یلی له جیگایه کی تردا دهلیت: فهرمووی: (نهومنده ی هه بی که شهو و روژی تیری لی بخوات).

^۱ - (مُتَلَمَّس) ی شاعر به سه رهاتیک ی به ناوبانگه له لای عهرمبه کان چوومه لای یه کی له فهرمانه رواکان و هه جوی کردوه واته به هۆنراوه سه رزمه نشتی کردوه، نهویش نامه یه کی بۆ نویسه که بیبات بۆ لای یه کی له سه رکارمهکانی، گومانی وابوه که خه لات دهکری له رینگادا نامه که دهکاته وه دهیینی نوسراوه هه رکه گه یشته لات بیکوزه، نهویش نامه که دمه رپینی و بۆی دمه رده چیت، ئیتر لهو کاته وه عهرمبه کان نهو نامه یه یان کردوه به په ندو دمیلتنه وه. له عون المعبود شرح سنن أبي داود لمحمد آبادي ، و مرگراوه به ده ستکار یه وه).

۱۶۳۰ - (ضعیف) عن زِيَادِ بْنِ الْحَارِثِ الصُّدَائِيِّ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعْتُهُ فَذَكَرَ حَدِيثًا طَوِيلًا قَالَ: فَأَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: أَعْطِنِي مِنَ الصَّدَقَةِ. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَرْضَ بِحُكْمِ نَبِيٍّ وَلَا غَيْرِهِ فِي الصَّدَقَاتِ حَتَّى حَكَمَ فِيهَا هُوَ، فَجَزَّأَهَا ثُمَانِيَةَ أَجْزَاءٍ، فَإِنْ كُنْتَ مِنْ تِلْكَ الْأَجْزَاءِ أُعْطِيَتْكَ حَقُّكَ).

واته: زیادى كورى (حارث الصُّدَائِيِّ) ده‌ئیت: چوومه خزمهت پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم په‌یمانم پیداو موسولمان بووم، جا فهرموده‌په‌كى دريژى گيرايه‌وه، وتی: پیاوئ هات بولای پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم وتی: زه‌کاتم پى بده، پیغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم پى فهرموو: (سه‌بارمت به مالى زه‌کات خواى گه‌وره نه به‌حوکمی پیغه‌مبه‌ر و نه به‌حوکمی که‌سى تر رازى نه‌بووه، به‌لکو بو خوى نه‌وهى بریارداوه زه‌کاتى کردوه به هه‌شت به‌شه‌وه - وه‌ک له نایه‌تى: (۶۰) ی سورمتى ته‌وبه‌دا هاتوووه: (إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) . . ، جا نه‌گهر تو یه‌کى لهو به‌شانه‌یت چه‌قى خوئت دده‌مى).

١٦٣١ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ الْمِسْكِينُ الَّذِي تَرُدُّهُ التَّمْرَةُ وَالتَّمْرَتَانِ، وَالْأُكْلَةُ وَالْأُكْلَتَانِ، وَلَكِنَّ الْمِسْكِينَ الَّذِي لَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَا يَفْطِنُونَ بِهِ فَيُعْطُونَهُ).

واته: له ئەبو هورەیره دەگیرنەوه، که وتویهتی: پێخەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووێتی: (هەزار و کەم دەستی بەراستی ئەو کەسە نیه کە دەرگا بە دەرگا دەکات و مالهو مال لێرەو لەوێ دەسورپێتەوه خورماو دوو خورمای دێدەنێ، یان پاروو دوو پاروی دێدەنێ، بەلکو هەزار و کەم دەستی تەواو کە شایستەیی زەکاتە ئەو کەسە کە داوای هیچ شتێ لەخەڵک ناکات، وە پێشی نازانن هەتا زەکاتی پێ بدەن).

١٦٣٢ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِثْلُهُ، قَالَ: (وَلَكِنَّ الْمِسْكِينَ الْمُتَعَفِّفَ). زَادَ مُسَدِّدٌ فِي حَدِيثِهِ: (لَيْسَ لَهُ مَا يَسْتَغْنِي بِهِ الَّذِي لَا يَسْأَلُ، وَلَا يُعْلَمُ بِحَاجَتِهِ فَيَتَصَدَّقُ عَلَيْهِ، فَذَلِكَ الْمَخْرُومُ). وَلَمْ يَذْكُرْ مُسَدِّدٌ: (الْمُتَعَفِّفُ الَّذِي لَا يَسْأَلُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَى هَذَا مُحَمَّدُ بْنُ ثَوْرٍ وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ، عَنْ مَعْمَرٍ جَعَلَ الْمَخْرُومَ مِنْ كَلَامِ الزُّهْرِيِّ وَهَذَا أَصَحُّ.

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: راوی فهرموده پيشوی به هه مان شیوه گیرایهوه، وتی: (ههزار و کهم دهستی بهراستی نهو کهسهیه که خوی بهدوور دهگریت له سوالکردن). موسه ددهم له فهرموده کهیدا نه مهی بو زیاد کرد: (نهومندهی نیه که بهشی بکات ههتا داوا له کهس نهکات، پيشی نازانن ههتا زهکاتی پی بدن، نیتر نهوه داوانه کهره سوالنه کهره). — وهك له نایهتی ژماره: (۱۹) ی سورمتی (ذاریات) دا هاتووه: (وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلنَّسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ). واته: وه له مال و دارایی یاندا بو (ههزاری) داواکهرو داوانه کهر مافی خویمان ههبوو. — بهلام موسه ددهم باسی: (نهو کهسهی که خوی بهدوور دهگریت له سوالکردن) ی نهکرد. نهبو داود دهلیت: موحه ممه دی کوری (ثور) و (عبد الرزاق) نه فهرمودمیان گیراوه تهوه، وشه ی: (المخزوم) یان به قسه ی زوهری داناوه، نهک هی پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم نه مهش راستیه کهیه تی.

۱۶۳۳ - (صحيح) عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَدِيٍّ بْنِ الْخِيَارِ قَالَ: أَخْبَرَنِي رَجُلَانِ أَنَّهُمَا أَتَيَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَهُوَ يَقْسِمُ الصَّدَقَةَ، فَسَأَلَاهُ مِنْهَا، فَرَفَعَ فِينَا الْبَصَرَ وَخَفَضَهُ، فَرَأْنَا جُلْدَيْنِ فَقَالَ: (إِنْ شِئْتُمَا أَعْطَيْتُكُمَا، وَلَا حَظَّ فِيهَا لِعَنِيٍّ وَلَا لِقَوِيٍّ مُكْتَسِبٍ).

واته: (عبيد الله) ی کوری عه دی کوری خیار دهلیت: دوو بیاو پیاو وتم: که له روژی جه جی مالاوایی دا روشتونه ته خزمهت پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهوکاته دا زهکاتی دابهش دهکرد، داوای یارمه تیان لیکردوه، نهویش

سهرنجیداين بينی دوو پیاوی بهتواناين فهمووې: (نهگهر همز بکهن بهشتان ددهم، بهلام نهमे بهشی دهولهمهاند و بهشی نهو کهسانه ی تیدا نیه که توانای کارکردنیا نهمیه).

۱۶۳۴ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِفَنِيٍّ وَلَا لِذِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ سَعْدٍ قَالَ: (لِذِي مِرَّةٍ قَوِيٍّ). وَالْأَحَادِيثُ الْأُخْرُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْضُهَا: (لِذِي مِرَّةٍ قَوِيٍّ). وَبَعْضُهَا: (لِذِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ). وَقَالَ عَطَاءُ بْنُ زُهَيْرٍ: إِنَّهُ لَقِيَ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو فَقَالَ: إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَحِلُّ لِقَوِيٍّ، وَلَا لِذِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عهمروه دهگیرنهوه، که پیغممبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهمووویهتی: (زهکات دروست نیه بو دهولهمهاندو، کهسی که توانای کارکردنی ههبیټ). نهبو داود دهلیټ: له سهعهدهوه هاتوووه، که وتویهتی: (زهکات دروست نیه بو کهسی که توانای کارکردنی ههبیټ). بهههرحال به: (لذی مرّة قوی). و (لذی مرّة سویی). له پیغممبهروه صلی الله علیه وسلم هاتوووه. (عطاء) ی کوری زوههیر گهیشټ به (عبد الله) ی کوری عهمر وتی: زهکات دروست نیه بو کهسی که توانای کارکردنی ههبیټ، وه بو کهسیکیش که جهستهی ساغ و سهلامهت و بهتوانا بی.

باسی ئه و که سه ی که بوی درسته
زه کات وهر بگریّت له کاتی کدا که
دهوله مه نده.

٢٤ - بَابُ مَنْ يَجُوزُ لَهُ اخْتِذَا الصَّدَقَةِ وَهُوَ غَنِيٌّ.

١٦٣٥ - (صحيح بما بعده) عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِعَنَى إِلَّا
لِخُمْسَةٍ: لِعَازٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ لِعَامِلٍ عَلَيْهَا، أَوْ
لِعَارِمٍ، أَوْ لِرَجُلٍ اشْتَرَاهَا بِمَالِهِ، أَوْ لِرَجُلٍ كَانَ لَهُ جَارٌ
مِسْكِينٌ فَتُصَدَّقَ عَلَى الْمِسْكِينِ فَأَهْدَاهَا الْمِسْكِينُ
لِلْعَنَى).

واته: له (عطاء) ی کورې په سارموه دهگپړنه وه، که پیغهمبهري خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (زهکات دروست نیه بو دهلهمه ند مهگر په کیك له م پینج کهسه بیټ: بو غهزاکه ری له ری خوا دا بی، یان نه وکهسه ی که کاری تیډا دهکات، یان قه رزار بی، یا بو که سی دراوسییه کی هه ژاری هه بی بیداتی نهویش به دیاری بیدات به دهلهمه ندی).

۱۶۳۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِمَعْنَاهُ.

واته: نهبو سهعیدی خودری دهلیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
فهرموویهتی، راوی به هه مانا فهرموده پیشوی گپرایه وه.

۱۶۳۷ - (ضعيف) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِعَنَى إِلَّا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ ابْنِ السَّبِيلِ، أَوْ جَارٍ فَقِيرٍ يُتَصَدَّقُ عَلَيْهِ فَيُهْدَى لَكَ أَوْ يَدْعُوكَ).

واته: نهبو سهعید - ی خودری - دهلیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
فهرموویهتی: (زهکات دروست نیه بو دهوله مهههه مهگهر یهکی بیت لهم
سیانه: بو غهزاگهر له ری خوادا، یان ری بواری بی و پاره ی لی بیری نه وهههه
ومر بگری بیگه یه نه ته وه به شوین و ولاتی خو ی، یا بو که سی دراوسییه کی
ههزاری هه بی زهکاتیان دابی تی نهویش به دیاری بیبه خشی بیت، یان سفره و
خوانی ناماده بکات پی و بانگهیشت بکات بو نان خواردن).

باسی چه‌نده زه‌کات ده‌دری‌ت به‌یه‌ک که‌س.

۲۵ - باب كَمْ يُعْطَى الرَّجُلُ الْوَاحِدُ مِنَ الزَّكَاةِ

۱۶۳۸ - (صحيح) عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ، زَعَمَ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ
يُقَالُ لَهُ: سَهْلُ بْنُ أَبِي حَثْمَةَ أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَدَّاهُ بِمِائَةٍ مِنْ إِبِلِ الصَّدَقَةِ - يَعْنِي
دِيَةَ الْأَنْصَارِيِّ الَّذِي قُتِلَ بِخَيْبَرَ - .

واته: له به‌شیری کوری یه‌ساره‌وه هاتوووه، که پێی وابوو پیاوی له
یاریده‌مه‌ران که ناوی سه‌هلی کوری ئه‌بو (حَثْمَة) بوو پێی راگه‌یاندوه که
پێغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌د و شتری زه‌کاتی له خویندا داوه‌تی -
واته خوینی ئه‌و یاریده‌مه‌ره‌ی که له خه‌یبه‌ردا کوژرا. - پێغه‌مه‌ری خوا صلی
الله علیه وسلم ئه‌و سه‌د و شتره‌ی له به‌شی قه‌رزاره‌کان داوه بو‌ ناسته‌واپی نیوان
خه‌لکی خه‌یبه‌ر و هۆزه‌که‌ی سه‌هل، ئه‌گینا زه‌کات نادریت له خویندا -^۱.

^۱ - تفسیر سنن أبي داود (معالم السنن) لأبي سليمان الخطابي.

باسی چ کاتی داواکردن دروسته.

۲۶ - باب مَا تَجُوزُ فِيهِ الْمَسْأَلَةُ.

۱۶۳۹ - (صحيح) عَنْ سُمْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْمَسَائِلُ كُدُوحٌ يَكْدَحُ بِهَا الرَّجُلُ وَجْهَهُ، فَمَنْ شَاءَ أَبْقَى عَلَى وَجْهِهِ، وَمَنْ شَاءَ تَرَكَ، إِلَّا أَنْ يَسْأَلَ الرَّجُلُ ذَا سُلْطَانٍ، أَوْ فِي أَمْرٍ لَا يَجِدُ مِنْهُ بُدًّا).

واته: له سه موره دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهموویهتی: (سوالکردن هه مووی چرپوکهو بیاو رووی خووی پی دهرنیتهوه، نهوهی دمییهویتی نهو روشاویه به روویهوه بمینی نهوه بهدمستی خوویهتی، نهوهشی دمییهویتی بهروو سوری بمینیتهوه با وازی لی بهینییت و تهرکی سوالکردن بکات، مهگهر کهسی که داوا له فهمرمانهوا بکات، یان بو کاری که ناچار بی پیی).

۱۶۴۰ - (صحيح) عَنْ قَبِيصَةَ بِنِ مُخَارِقِ الْهَلَالِيِّ قَالَ: تَحَمَّلْتُ حَمَالَةً، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (أَقِمِ يَا قَبِيصَةُ، حَتَّى تَأْتِيَنَا الصَّدَقَةُ فَنَأْمُرَ لَكَ بِهَا). ثُمَّ قَالَ: (يَا قَبِيصَةُ إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَحِلُّ إِلَّا لِأَحَدٍ ثَلَاثَةً: رَجُلٌ تَحْمِلُ حَمَالَةً فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ، فَسَأَلَ

حَتَّى يُصِيبَهَا، ثُمَّ يُمْسِكُ. وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ
فَاجْتَاَحَتْ مَالَهُ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ فَسَأَلَ حَتَّى يُصِيبَ
قِرَآمًا مِنْ عَيْشٍ). أَوْ قَالَ: (سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ).
(وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُولَ ثَلَاثَةً مِنْ ذَوِي الْحِجَا
مِنْ قَوْمِهِ: قَدْ أَصَابَتْ فُلَانًا الْفَاقَةُ فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ،
فَسَأَلَ حَتَّى يُصِيبَ قِرَآمًا مِنْ عَيْشٍ -، أَوْ سِدَادًا مِنْ
عَيْشٍ - ثُمَّ يُمْسِكُ، وَمَا سِرَاهُنَّ مِنَ الْمَسْأَلَةِ يَا
قَبِيصَةَ، سَحَتْ يَأْكُلُهَا صَاحِبُهَا سُحْتًا).

واته: له فهبيصه کورې موخاريقي هيلاليهوه دهگيرنهوه، که وتويهتی:
بهشی له مالی خوین خوشکردنم خستبووه نهستوی خومهوه که بیدم
لهپیناوی ناشتهوايي دوو دمستهی ناکوکدا، بو نهو مهبهسته جوومه خزمهت
پيغهمبهري خوا صلی الله عليه وسلم، فهرمووی: (نهی فهبيصه بمينهروهوه
ههتا زهکاتمان بو دی جا فهرمان ددهم بهشت بدن). لهپاشدا فهرمووی: (نهی
فهبيصه سوالکردن دروست نيه تهنيا بو نهو سى کهسه نهبيت: بو کهسى که
چووبيته ژير نهندازميه له مال بو کوژاندنهوهی نازاوميهک، بو نهو دروسته
که نهومنده کوښکاتهوه نيتر دهبی واز لهوه بهینى، بو کهسى که توشی روداوی
هاتبی و ههزار کهوتبی، بو نهوهمش نهومنده دروسته که نهومنده کوښکاتهوه که
ژیانی پی ببات بهرپوه، یان فهرمووی: (ههتا گوزمرانی پی دهکات). وه بو
کهسى که سى پیاوی هوښیار له هوژهکهی بلین فلانه کهس ههزار و نهداره، بو
نهوهمش دروسته که نهومنده کوښکاتهوه که ژيانی پی ببات بهرپوه لهپاشدا واز
بهینیت، یان فهرمووی: (ههتا گوزمرانی پی دهکات). (نهی فهبيصه نيتر جگه
لهم سى حالته سوالکردنه به نارپهوايي و خاومنهکهی به نارپهوايي دهیخوات).

۱۶۴۱ - (ضعیف) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُهُ، فَقَالَ: (أَمَا فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ). قَالَ بَلَى، حِلْسٌ نُلْبَسُ بَعْضُهُ وَنَبْسُطُ بَعْضُهُ، وَقَعْبٌ نَشْرَبُ فِيهِ مِنَ الْمَاءِ. قَالَ: (اِئْتِنِي بِهِمَا). فَأَتَاهُ بِهِمَا، فَأَخَذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ وَقَالَ: (مَنْ يَشْتَرِي هَذَيْنِ؟). قَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذُهُمَا بِدِرْهَمٍ. قَالَ: (مَنْ يَزِيدُ عَلَيَّ دِرْهَمٍ؟). مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، قَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخَذُهُمَا بِدِرْهَمَيْنِ. فَأَعْطَاهُمَا إِيَّاهُ وَأَخَذَ الدَّرْهَمَيْنِ وَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ، وَقَالَ: (اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَامًا، فَأَنْبِذْهُ إِلَى أَهْلِكَ، وَاشْتَرِ بِالْآخَرِ قُدُومًا فَأْتِنِي بِهِ). فَأَتَاهُ بِهِ فَشَدَّ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُودًا بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ لَهُ: (اذْهَبْ فَاحْتَطِبْ وَبِعْ، وَلَا أُرِيَنَّكَ خُمُسَةَ عَشَرَ يَوْمًا). فَذَهَبَ الرَّجُلُ يَحْتَطِبُ وَيَبِيعُ، فَجَاءَ وَقَدْ أَصَابَ عَشْرَةَ دَرَاهِمَ فَاشْتَرَى بِبَعْضِهَا ثَوْبًا، وَبِبَعْضِهَا طَعَامًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَجِيَءَ الْمَسْأَلَةَ نُكْتَةً فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا لِثَلَاثَةٍ: لِذِي فَقْرٍ مُدْقِعٍ، أَوْ لَذِي غُرْمٍ مُفْطَعٍ، أَوْ لَذِي دَمٍ مُوجِعٍ).

واته: له نههسی کورې مالیکه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیاویک له یاریدمدمران هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم داوای لی کرد که شتیکی بداتی، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (له ماله وه هیچتان نیه؟). وتی: په لاسیک یان بهر میه کمان هیه نیوهی دهخینه ژیرمان و نیوه که ی تریشی دهمین به خو ماندا، دهفریکیشمان هیه ئاوی تیدا دهخینه وه، فهرمووی: (برو بیانیه نه). چوو له ماله وه هی نانی، پیغه مبهری نازیزو خوشه ویست صلی الله علیه وسلم به دهستی موباره کی خوی هه لیگرتن و فهرمووی: (کی نه مانهم لی دهگریت؟). پیاویک وتی: من به دره ممیك دمه ویست، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (کی به زیاتر دمییه ویست؟). پیاویکی تر گوتی: من به دوو درهم دمه ون، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به دوو درهمه که فروشتنی به پیاوی دووهم، دوو درهمه که ی دا به پیاوه یاریدمدمره که و فهرمووی: (درهم میکیان بده به خواردن بو منداله کانت و بهوی تریش تهوړیک بکړه و بوم بهینه). چوو تهوړه که ی هی نا پیغه مبهری نازیز صلی الله علیه وسلم به دهستی موباره کی خوی کلکه تهوړیکی تیخت و فهرمووی: (برو دار بیهینه و بیفروشه تا ماوهی پانزه روژی تر نه تبینم). نهویش ناوهای کردو له پاش پانزه روژه که هاته وه ده درهمی پی بوو، به هندیکی جل و بهرگی کړی بو خاو و خیزانه که ی و نهوی تریشی دا به خواردن بویان، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ناوه وه باشره بوئ نهک بیی دهست له خه لک پان بکه یته وه له روژی قیامه تدا ببیته په لیه که به نیوچاوانته وه، سوالکردن دروست نیه بو سی کهس نه بیست: بو هه ژاریکی هیچ نه بوو، یان بو فهرزاریک که فهرزیکی زوری که وتبیته سهر، یا بو خوین خوشه که ری که پاره ی خوینه که ی خستبیته نه ستوی خوینه وه نه گهر نهیدات بکوژه که ده کوژنه وه و بو نه و به نیش و نازاره).

باسی خراپی سوالکردن.

۲۷ - باب كَرَاهِيَةِ الْمَسْأَلَةِ.

۱۶۴۲ - (صحيح) عَنْ عَوْفُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَةً، أَوْ ثَمَانِيَةً، أَوْ تِسْعَةً، فَقَالَ: (أَلَا تُبَايِعُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟). - وَكُنَّا حَدِيثَ عَهْدٍ بِبَيْعَةٍ - قُلْنَا: قَدْ بَايَعْنَاكَ حَتَّى قَالَهَا ثَلَاثًا، فَبَسَطْنَا أَيْدِينَا فَبَايَعَنَاهُ، فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا قَدْ بَايَعْنَاكَ فَعَلَامَ تُبَايِعُكَ؟ قَالَ: (أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَتُصَلُّوا الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ، وَتَسْمَعُوا وَتُطِيعُوا). وَأَسْرَ كَلِمَةً خُفِيَةً، قَالَ: (وَلَا تَسْأَلُوا النَّاسَ شَيْئًا). قَالَ: فَلَقَدْ كَانَ بَعْضُ أَوْلِيكَ النَّفَرِ يَسْقُطُ سَوْطُهُ، فَمَا يَسْأَلُ أَحَدًا أَنْ يُنَاوِلَهُ إِيَّاهُ.

واته: له عەووفی کۆری مەلیکەووە دەگێڕنەووە، کە وتوێهتێ: ئێمە حەوت کەس یان هەشت کەس یا نۆ کەس بووین لە خزمەت پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم، فەرمووی: (ئایا پەیمان (بەیعەت) نادەن بە پێغەمبەری خوا صلی

الله عليه وسلم؟). - ئيمهش تازه پهيمانمان پي دابوو - وتمان ئيمه تازه پهيمانمان پي داوی، ههتا سي جار فهرموويهوه، ئيمهش دهستمان بو دريژگړدو پهيمانمان پي دا، قسهكهريك وتی: نهی پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم! خو ئيمه پهيمانمان پي داوی له سهر چ شتي پهيمانمان پي بدمين؟ فهرمووی: (به تهنيا خوا بهرستن و هاوهلي بو بريار مهدهن، پينج فهرزه نويز به جواني بکهن، بهگوئي فهرمانرهواي خو تان بکهن له چا کهدا). ئهم وشهيهي به ناسپايي چپاند به گويماندا فهرمووی: (داواي هيچ شتي له کس مه کهن). راوی وتی: بيگومان لهو که سانه تياندا هه بوو قامچيه کهي له دهست ده کهوت، داواي له کس نه ده گرد بيداته وه دهستی.

١٦٤٣ - (صحيح) عَنْ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ تَكْفَّلَ لِي أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا وَأَتَكْفَّلَ لَهُ بِالْجَنَّةِ؟). فَقَالَ ثَوْبَانُ: أَنَا. فَكَانَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا.

واته: له (ثوبان)ی خزمه تکاری پيغه مبهري خواوه صلى الله عليه وسلم دهگيرنه وه، که وتويه تي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: (نه وهی به ئينم پي بدات داواي هيچ شتي له کس نه کات، که فيلي به هه شتي بو ده کهم). (ثوبان) وتی: من. ئيتر (ثوبان) ههتا له زياندا بوو داواي هيچ شتي کی له کس نه گرد.

باسی خو بہ دورگرتن لہ سوال کردن.

۲۸ - باب فی الاستغفار.

۱۶۴۴ - (صحیح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ نَاسًا مِنَ الْأَنْصَارِ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْطَاهُمْ، ثُمَّ سَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ، حَتَّى إِذَا نَفَدَ مَا عِنْدَهُ، قَالَ: (مَا يَكُونُ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ أَدْخِرَهُ عَنْكُمْ، وَمَنْ يَسْتَغْفِرْ يُعْفِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ، وَمَا أَغْنَى اللَّهُ أَحَدًا مِنْ عَطَاءٍ أَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ).

واتہ: نہبو سہ عیدی خودری دہلّیت: چہند کہسی لہ یاریدہ دہران ہاتنہ خرمہت پنیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و داویان لی کرد کہ شتیکیان بداتی، نہویش پیی دان، لہ پاشدا ہم داویان لی کردہوہ نہویش پیی دان، ہمتا نہو مائہی لہ لای بوو ہمووی تہواو بوو، فہرمووی: (نہو خیرو خیراتہی لای من بیت لیتانی ناشارمہوہ، ہمرکہسی خوئی بہ دوربگریت لہ سوال کردن و لہوہی خوا حہرامی کردہوہ خوی گہورہ سہربہرزی دہکات و دہیپاریزی، ہمرکہسیکیش چاوی لہ دہستی کہس نہبی و بہرچاو تیریخی خوی گہورہ دہولہ مہندی دہکات، وہ ہمرکہسی خوراگریخی خوی گہورہ سہبر و نارامی دہداتی، گہورہترین بہہرو خہلاتی کہ بہ کہسی درابیت بہہرو خہلاتی نارامگرتنہ).

١٦٤٥ - (صحيح) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ: فَأَنْزَلَهَا بِالنَّاسِ، لَمْ تُسَدِّ فَاقَتُهُ، وَمَنْ أَنْزَلَهَا بِاللَّهِ أَوْشَكَ اللَّهُ لَهُ بِالْغِنَى: إِمَّا بِمَوْتٍ عَاجِلٍ، أَوْ غِنًى عَاجِلٍ).

واته: له ئیبنو مه‌سعووده‌وه هاتوووه، كه وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌رکە‌سی توشی هه‌زاری و نه‌داری هات هانا بۆ خه‌لك به‌ریت و پش‌تیان پی‌ به‌ستیت ئە‌وه‌ا هه‌زاری و نه‌داریه‌که‌ی له‌کۆل نابیت‌ه‌وه‌و پی‌ویستیه‌کانی بۆ ده‌سته‌به‌ر نابیت و به‌رده‌وام هه‌زار ده‌بیت، به‌لام ئە‌وه‌ که‌سه‌ی هانا بۆ لای خ‌وای گه‌وره به‌ریت و ته‌نیا پشت به‌و به‌ستیت ئە‌وه‌ا خ‌وای گه‌وره د‌ه‌رووی خ‌یری لی ده‌کاته‌وه: یان به‌ مردنی له‌ناک‌او رزگاری ده‌کات - ده‌لێن که‌سی له‌ نزیکه ده‌وله‌مه‌نده‌کانی د‌ه‌م‌ری و له‌ میراته‌که‌ی به‌ر ده‌که‌ویت^١، یا به‌ زوویی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌کات).

١٦٤٦ - (ضعيف) عَنْ ابْنِ الْفِرَاسِيِّ، أَنَّ الْفِرَاسِيَّ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَسْأَلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا، وَإِنْ كُنْتَ سَائِلًا لَا بُدَّ فَاسْأَلِ الصَّالِحِينَ).

واته: له ئیبنو فیراسیه‌وه هاتوووه، كه فیراسی وتی به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم: ئە‌هی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم! سو‌ال بکه‌م؟

^١ - عون المعبود شرح سنن أبي داود لمحمد آبادي.

پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (نەخێر سوال مەکە - داوا لە خەڵک مەکە و پشت بە خوای گەورە ببەستە - ئەگەر هەر چارت نیە و سوال دەکەیت ئەوا سوال لە پیاوچاکان بکە).

١٦٤٧ - (صحيح) عَنْ ابْنِ السَّاعِدِيِّ قَالَ: اسْتَعْمَلَنِي عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَلَمَّا فَرَغْتُ مِنْهَا وَأَدَيْتُهَا إِلَيْهِ أَمَرَ لِي بِعَمَالَةٍ، فَقُلْتُ: إِنَّمَا عَمِلْتُ لِلَّهِ وَأَجْرِي عَلَى اللَّهِ. قَالَ: خُذْ مَا أُعْطِيتَ، فَإِنِّي قَدْ عَمِلْتُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَمَلْنِي، فَقُلْتُ: مِثْلَ قَوْلِكَ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أُعْطِيتَ شَيْئًا مِنْ غَيْرِ أَنْ تَسْأَلَهُ، فَكُلْ وَتَصَدَّقْ).

واتە: لە ئێبنو ساعیدییه‌وه هاتوو، کە وتویه‌تی: پێشه‌وا عومەری کۆری (خطاب) رمزای خوای لێ بێ کردمی بە سەرکاری زه‌کات کو‌کردنه‌وه، کاتی که لێبوومه‌وه زه‌کاته‌که‌م بو‌هینا، وتم: من له‌بەر رهماه‌ندی خوا ئەو کارەم کردوه و پاداشتم له‌لای خوای گه‌وریه‌، وتی: ئەوه‌ی ده‌تده‌می و مریب‌گه‌ر، چونکه منیش له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبەری خوادا صلى الله عليه وسلم ئەو کارەم کرد، ئەوه‌م وت که تو به‌ منت وت، پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم پێی فەرمووم: (ئەگەر شتیکیان دایتی به‌ بێ ئەوه‌ی داوای بکەیت، بیخۆ و خیریشتی لێ بکە).

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ى كوپړى عومهرموه رمزای خوايان لى بى دهگپړنهوه، که پیغهمبهري خوا صلى الله عليه وسلم لهسهر مینبهري باسى زهکاتى دهکرد، ههرموها باسى خوبه دورگرتن له زهکات وهرگرتن و سوالکردنى دهکرد، فهرمووى: (ئهو دهستى کاردهکات و دهیبه خشى چاکتره لهو دهستى کار ناکات و سوال دهکات، (يَدُ الْعُلَيَّا) نهو دهستيه که دهیبه خشى، (يَدُ السُّفْلَى) نهو دهستيه که سوال دهکات). نهبو داود دهئيت: به ههرحال راويهکان نهو فهرموده له نهيوپوه به دوو شيوه دهگپړنهوه، له نافعوه نهو فهرموده هاتووه، که (عَبْدُ الْوَارِث) دهئيت: (يَدُ الْعُلَيَّا). واته: نهو دهستى که خوئ به دوردهگريت له سوالکردن، زوربهيان له حهمادى کوپړى زميدهوه، له نهيوپوهه گپړاويانهتهوه به: (يَدُ الْعُلَيَّا). واته: نهو دهستى که دهیبه خشى، واحد له حهمادهوه گپړاويهتهوه به: (مُتَعَفِّفَةً).

۱۶۴۹ - (صحيح) عَنْ مَالِكِ بْنِ نَضْلَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْأَيْدِي ثَلَاثَةٌ: يَدُ اللَّهِ الْعُلْيَا، وَيَدُ الْمُعْطَى الَّتِي تَلِيهَا، وَيَدُ السَّائِلِ السُّفْلَى، فَأَعْطِ الْفَضْلَ وَلَا تَعْجِزْ عَنْ نَفْسِكَ).

واته: له مالیکى کورى (نضلة) هوه دهگیر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا
صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (دهست سى دهسته: دهستی خوی گه وره که
دهستی ههره بهرز و بالایه، دهستی به خشنده و خیر کهر که له دواى نه و دیت،
وه دهستی داوا کهر و سوال کهر که دهستی ژیره وه یه، نه وه ی له خوت و
خانه واده کهت زیاده له ری خوادا بیبه خشه به وانه ی که شایسته ن، له هه زاری
مه ترسه و به گوپی نه فس و شهیتان مه که).

باسی زهکات دان به بهنی هاشم

۲۹- باب الصَّدَقَةِ عَلَى بَنِي هَاشِمٍ.

۱۶۵۰ - (صحيح) عَنْ أَبِي رَافِعٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى الصَّدَقَةِ مِنْ بَنِي مَخْزُومٍ، فَقَالَ لِأَبِي رَافِعٍ: اصْحَبْنِي فَإِنَّكَ تُصِيبُ مِنْهَا، قَالَ: حَتَّى آتِيَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْأَلَهُ، فَاتَّاهُ فَسَأَلَهُ؟ فَقَالَ: (مَوْلَى الْقَوْمِ مِنْ أَنْفُسِهِمْ، وَإِنَّا لَا تَحِلُّ لَنَا الصَّدَقَةُ).

واته: له ئه‌بو رافعه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، كه پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم پیاویکی هۆزی مه‌خزومی كرد به سه‌رگاری زه‌كات و ناردی، به ئه‌بو رافعی وت: تۆش بیه به هاورێم به‌شی تۆشی تی ده‌كه‌ویت، وتی: با برۆم له پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم بپرسم، چوو لێی پرسی؟ فهرمووی: خزمه‌تکاری گه‌ل له‌خۆیانه، ئیمه‌ش زه‌كاته‌مان پێ ناییت و دروست نیه زه‌كات و مر بگرین).

١٦٥١ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَمُرُّ بِالتَّمْرَةِ الْعَائِرَةِ، فَمَا يَمْنَعُهُ مِنْ أَخْذِهَا إِلَّا مَخَافَةُ أَنْ تَكُونَ صَدَقَةً.

واته: له ئه‌نه‌سه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، كه پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم دای به‌لای خورمايه‌كدا كه‌وتبو نه‌ده‌زانرا خاوه‌نه‌كه‌ی كێیه، هه‌ج شتی رێگری نه‌وه‌ی لێ نه‌كرد هه‌لی بگريته‌وه ته‌نها ئه‌وه نه‌بیته ترسا خورمای زه‌كات بێت.

١٦٥٢ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَدَ تَمْرَةً فَقَالَ: (لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تَكُونَ صَدَقَةً لَأَكُلْتُهَا).

واته: له ئه‌نه‌سه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، كه پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم خورمايه‌کی دۆزیه‌وه له‌رێگا‌دا فهرمووی: (ئه‌گه‌ر نه‌ترسامایه له‌وه‌ی كه ئه‌و خورمایه هی زه‌كاته ئه‌مخوارد).

۱۶۵۳ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَعَثَنِي أَبِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي إِبِلٍ أَعْطَاهَا إِيَّاهُ مِنَ الصَّدَقَةِ.

واته: له دهگیرنهوه، که وتویهتی: باوکم ناردمی بو لای پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم بو وشری که لهزهکاتدا پیی دابوو — لهوانهیه نهم بهسهرهاته پیش نهوه بوو بیت که زمکات لهسهر بهنی هاشم حهرام کرا بیت - .

۱۶۵۴ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، نَحْوَهُ، زَادَ: أَبِي يُبَدِّلُهَا لَهُ.

واته: له ئیبنو عهباسهوه رمزای خویان لی بی فهرموده پیشو به ههمان شیوه هاتووه، بهلام نهمه ی بو زیاد کرد: باوکم ناردمی بو لای پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم بو نهوه وشرهکی بو گوړی.

باسی ههزار زهکاتی خوی دهکاته دیاری
بو دهوله مهند.

۳۰ - باب الْفَقِيرِ يُهْدَى لِلْغَنِيِّ مِنَ الصَّدَقَةِ.

۱۶۵۵ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِلَحْمٍ، قَالَ: (مَا هَذَا؟) قَالُوا: شَيْءٌ تُصَدَّقُ بِهِ عَلَى بَرِيرَةَ، فَقَالَ: (هُوَ لَهَا صَدَقَةٌ، وَلَنَا هَدِيَّةٌ).

واته: له ئهههسهوه دهگيرنهوه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم گۆشتى بۆ هينرا، فهرمووى: (ئههه چى يه؟). وتيان: شتيكه له زهكاتدا داويانه به بهريره - ي خزمه تكارى عائيشه - ، فهرمووى: (ئههه بۆ ئهه زهكاته، بۆ ئيمهش دهبى به ديارى).

باسى كهسى زهكاتى دهدات له پاشدا
دهبيتتهوه به ميراتى.

۳۲ - باب مَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ ثُمَّ وَرِثَهَا.

۱۶۵۶ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ بُرَيْدَةَ، أَنَّ امْرَأَةً أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: كُنْتُ تَصَدَّقْتُ عَلَى أُمِّي بِوَلِيدَةٍ، وَإِنَّهَا مَاتَتْ وَتَرَكْتُ تِلْكَ الْوَلِيدَةَ، قَالَ: (قَدْ وَجَبَ أَجْرُكَ، وَرَجَعْتُ إِلَيْكَ فِي الْمِيرَاثِ).

واته: له (عبد الله) كورى بورهيدوه، له باوكيهوه بورهيدوه دهگيرنهوه، كه ئاهرمتى هاته خزمهت پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم وتى: كارهكهريكى مندايم له زهكاتدا به خشى به دايم، ئيستا دايم مردوووه كارهكهرهكهى له پاش به جيماوه، فهرمووى: (تۆ پاداشتى خۆنت بۆ ههلال بووه، به ميراتيش دميگيرينهوه بۆت).

باسی حەق و مافەکانی مال و سامان.

۳۳ - باب فِی حُقُوقِ الْمَالِ.

۱۶۵۷ - (حسن) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: كُنَّا نَعُدُّ الْمَاعُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَارِيَةَ الدَّلْوِ وَالْقِدْرِ.

واتە: لە (عبد الله) وه دهگیرنهوه، که وتویهتی: ئیمه لهسهردهمی پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم نهو شتانهی که خه لک روژانه پیوستان پئی ده بئیت وهک خواستنی سه تل و مهنجه ل و قاپ و قاجاغ و پاچ و تهور و نهو جوړه شتانه مان به (ماعون) دادنه، (ماعون) واته نهو شتانهی که نابیت ریگریان لی بکریت له وهی که بدرین به خه لک سودیان لی ببینن و کاره گانیانی پئی راپه رینن.

۱۶۵۸ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا مِنْ صَاحِبٍ كَنْزٍ لَا يُؤَدِّي حَقَّهُ، إِلَّا جَعَلَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جَبْهَتُهُ وَجَنْبُهُ وَظَهْرُهُ، حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ تَعَالَى بَيْنَ عِبَادِهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ، ثُمَّ يُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ، وَمَا مِنْ صَاحِبٍ غَنَمٍ لَا يُؤَدِّي حَقَّهَا إِلَّا

جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَوْفَرًا مَا كَانَتْ، فَيُبْطَحُ لَهَا بِقَاعٍ
 قَرَقَرٍ فَتَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا، وَتَطْوُهُ بِأُظْلَافِهَا لَيْسَ فِيهَا
 عَقَصَاءٌ وَلَا جُلْحَاءٌ، كُلَّمَا مَضَتْ أَخْرَاهَا رُدَّتْ عَلَيْهِ
 أُولَاهَا، حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَ عِبَادِهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
 مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ، ثُمَّ يُرَى سَبِيلُهُ
 إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ، وَمَا مِنْ صَاحِبِ إِبِلٍ
 لَا يُؤَدِّي حَقَّهَا إِلَّا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَوْفَرًا مَا كَانَتْ،
 فَيُبْطَحُ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ، فَتَطْوُهُ بِأُخْفَافِهَا، كُلَّمَا مَضَتْ
 عَلَيْهِ أَخْرَاهَا رُدَّتْ عَلَيْهِ أُولَاهَا، حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ
 تَعَالَى بَيْنَ عِبَادِهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ
 سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ، ثُمَّ يُرَى سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا
 إِلَى النَّارِ).

واته: له ئه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله
 علیه وسلم فەرموویه‌تی: هیچ خاوه‌ن خه‌زینه‌یه‌ک که زه‌کاته‌که‌ی نه‌دات،
 خوای گه‌وره له ئاگری دۆزه‌خدا به‌و سامان و ئالتون و زیوه سوورۆ بووه
 پرویان و تهنیشتیان و پش‌تیان پێ داخ ده‌کات، هه‌تا ئه‌و کاته‌ی که خوای
 گه‌وره ب‌پ‌یار ده‌دات له‌نیوان به‌نده‌کانیدا له‌ پ‌وژیکدا که ئه‌ندازه‌که‌ی په‌نجا
 هه‌زار ساڵه له‌و سالانه‌ی ئیوه ده‌یژمێرن، له‌پاشدا رێگه‌ی پێ نیشان ده‌دریت
 بۆ به‌هه‌شت، یان بۆ ئاگری دۆزه‌خ، وه هیچ خاوه‌ن مه‌رێک نیه که زه‌کاتی
 مه‌ره‌کانی نه‌دایه‌ت ئیلا له‌روژی قیامه‌تا ده‌هێنریت له‌ده‌شتیکێ ته‌خت و

رێك و فراواندا لهسهر دهم رادهخری بۆیان، به سمهكانیان دهیشیلن و به شاخهكانیان لێی دهم، لهو كاتهدا ئهو مهراڤه قهلهوتر و بههێزتر نهیهكێكان كهمه نه شاخهكانیان چهماوهیهو نه بێ شاخیشن واته ههموویان شاخدارن و شاخهكانیان راسته و كۆل نین، ههركاتی دواینیان بهسهریدا تیپهپی یهكهمهكهیان دهگهڕێتهوه سهری، ههتا ئهو كاتهی كه خوای گهوره بپار دمدات لهنیوان بهندمکانیدا له رۆژێكدا كه ئەندازهكهی پهنا ههزار ساله لهو سالانهی ئیوه دهیژمێرن، لهپاشدا رێگی پێ نیشان دهدریت بۆ بهههشت، یان بۆ ئاگری دۆزهخ، وه هیچ خاوهن و شترێك نیه كه زمكاتی و شترهكانی نهدابیت ئیلا لهروژی قیامهتا دهیژمێرن لهدهشتیكی تهخت و رێك و فراواندا لهسهر دهم رادهخری بۆیان، ههتا بلییت ئهو و شترانه زلن و یهك دانهشیان كهه نیه ئیتر به سمهكانیان دهیشیلن، ههركاتی دواینیان بهسهریدا تیپهپی یهكهمهكهیان دهگهڕێتهوه سهری، ههتا ئهو كاتهی كه خوای گهوره بپار دمدات لهنیوان بهندمکانیدا له رۆژێكدا كه ئەندازهكهی پهنا ههزار ساله لهو سالانهی ئیوه دهیژمێرن، لهپاشدا رێگی پێ نیشان دهدریت بۆ بهههشت، یان بۆ ئاگری دۆزهخ).

١٦٥٩ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ. قَالَ فِي قِصَّةِ الْإِبْلِ بَعْدَ قَوْلِهِ: (لَا يُؤَدِّي حَقَّهَا). قَالَ: (وَمِنْ حَقِّهَا حَلْبُهَا يَوْمَ وَرْدِهَا).

واته: ئهبو هورمیره به ههمان شیوه فهرموده پیشوی گێرایهوه، له پیغهمبهری خواوه صلی الله علیه وسلم. راوی له بهسهرهاتی و شترهکاندا وتی: لهدوای وتی: (ئهگه حهق و مافی مافدارانی لی نهدابیت) فهرمووی: (یهکی)

لهو مافانهی له وشترا ههیه نهوهیه: نهو رۆژی که وشتهکه دهریت بو سهرناو و ناو دهری و دهریته - نهو شیر مافی ههزارانی پیویه -).

۱۶۶۰ - (حسن بما بعده) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَ هَذِهِ الْقِصَّةِ. فَقَالَ لَهُ - يَعْنِي لِأَبِي هُرَيْرَةَ - : فَمَا حَقُّ الْإِبْلِ؟ قَالَ: تُعْطَى الْكَرِيمَةُ، وَتَمْنَحُ الْغَزِيرَةُ، وَتُفْقَرُ الظُّهْرُ، وَتُطْرَقُ الْفَحْلُ، وَتَسْقَى اللَّبَنُ.

واته: له نهبو هورهیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: بیستم له پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم. به ههمان شیوه فهرموده پيشوی گیرایهوه، به نهبو هورهیرمان وت: حهق و مافی وشر جیهه؟ وتی: له چاکترینی ببهخسریته، نهوهی که شیر زوره بدریت به ههزاری لهشیرمهکی بخوات ههتا شیر نامینیت، دواي نهوه بیداتهوه به خاونهکهی، ههروها نهوهی بو سواری دهست دمدات نهگهر یهکی پیوستی پی ههبوو بیداتی ههتا پیوستیهکهی دهردهکات، نهگهر یهکی داوی کرد تاکو لهگهل مییهکهی کهل بگریته بیداتی، لهشیرمهکی بهشی ههزار و نهدار بدات.

۱۶۶۱ - (صحيح) عَنْ عُبَيْدِ بْنِ عُمَيْرٍ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا حَقُّ الْإِبْلِ؟ فَذَكَرَ نَحْوَهُ، زَادَ: (وَإِعَارَةُ دَلْوِهَا).

واته: له عوبهیدی کوری عومهیرهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیاوی وتی: نهی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم! حهق و مافی وشر جیهه؟ راوی به

هه‌مان شێوه فهرموده‌ی پێشوی گێڕایه‌وه، به‌لام نه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: (خواستنی سه‌تله‌که‌ی - واته‌ نه‌و سه‌تله‌ی که وشتره‌که ئاوی تێدا ده‌خواته‌وه نه‌گه‌ر که‌سێ پێویستی پێی هه‌بوو بیداتی -).

١٦٦٢ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ مِنْ كُلِّ جَادٍّ عَشْرَةَ أَوْسُقٍ مِنَ التَّمْرِ بِقُنُوٍ يُعْلَقُ فِي الْمَسْجِدِ لِلْمَسَاكِينِ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ده‌گێڕنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی کرد له هه‌موو خورمایه‌کی چنراو له ده‌ و یسق خورما هیشویه‌ک ببه‌خسرت له‌مزگه‌وتدا هه‌لبواسرت بۆ نه‌وه‌ی هه‌زاران لێی بخۆن - نه‌مه‌ش بۆ جگه‌ له‌ زه‌کاته - .

١٦٦٣ - (صحیح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ إِذْ جَاءَ رَجُلٌ عَلَى نَاقَةٍ لَهُ، فَجَعَلَ يَصْرِفُهَا يَمِينًا وَشِمَالًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ كَانَ عِنْدَهُ فَضْلُ ظَهْرٍ فَلْيُعْذِ بِهِ عَلَى مَنْ لَا ظَهْرَ لَهُ، وَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ فَضْلُ زَادٍ فَلْيُعْذِ بِهِ عَلَى مَنْ لَا زَادَ لَهُ). حَتَّى ظَنَنَّا أَنَّهُ لَا حَقَّ لِأَحَدٍ مِنَّا فِي الْفَضْلِ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه هاتوو، که وتویه‌تی: له‌سه‌فه‌ریکدا

لہ خزمہت پیغہ مبهری خوادا بووین صلی اللہ علیہ وسلم پیاوی بہسہر
 وشرہ گہیہ وہ ہات، وشرہ گہی نہیدمتوانی ری بکات بویہ سہری وشرہ گہی
 بہلای راست و چہ پدا و مردہ گیرا بو نہوہی پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ
 وسلم ببینی و وشریکی تری بداتی، پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم
 فہر مووی: (ہر کہسی و لاخی سواری زیاد لہ پیویستی خوی پییہ بابیدات بہو
 کہسی و لاخی سواری نہو پیویستی، ہر کہسی خواردنی زیاد پییہ
 بابیدات بہو کہسی کہ پیی نہی). ہتا وامن دہزانی ہیچ کہسی لہ نیہ مافی
 بہسہر نہو شتہوہ نہی کہ لہ خوی زیادہ.

۱۶۶۴ - (ضعیف) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ:

(وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ) . قَالَ: كَبُرَ
 ذَلِكَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ عُمَرُ: أَنَا أَفْرَجُ عَنْكُمْ.
 فَانْطَلَقَ فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّهُ كَبُرَ عَلَى أَصْحَابِكَ هَذِهِ
 الْآيَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِنَّ
 اللَّهَ لَمْ يَفْرِضِ الزَّكَاةَ إِلَّا لِيُطَيِّبَ مَا بَقِيَ مِنْ
 أَمْوَالِكُمْ، وَإِنَّمَا فَرَضَ الْمَوَارِيثَ لِتَكُونَ لِمَنْ بَعْدَكُمْ).
 فَكَبَّرَ عُمَرُ، ثُمَّ قَالَ لَهُ: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِخَيْرِ مَا يَكْنِزُ
 الْمَرْءُ؟ الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ: إِذَا نَظَرَ إِلَيْهَا سَرَّتَهُ، وَإِذَا
 أَمَرَهَا أَطَاعَتْهُ، وَإِذَا غَابَ عَنْهَا حَفِظَتْهُ).

واتہ: لہ نیبنو عہباسہوہ رمزای خویان لی بی دہگیر نہوہ، کہ وتویہتی:

کاتی که نهه نایهته دابهزی: (وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ). واته: وه نهوانهی ئالتونو زیوو سهریهک دهنین و کۆدهکه نهوه. نههه له سهه موسولمانان قورس و گران بوو، عومهه وتی: من به پرسیارکردن له پیغه مبههه خوا صلی الله علیه وسلم نهه قورسی و گرانیه تان له سهه لاده بهه، رۆشت بۆ لای پیغه مبههه خوا صلی الله علیه وسلم وتی: نهه پیغه مبههه خوا صلی الله علیه وسلم! نهه نایهته له سهه هاوه لانت قورس و گرانه، پیغه مبههه خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (خوای گه وهه بۆیه زه کاتی له سهه فهرز کردون بۆ نهوهی نهو مالهی که ماوتانه پاک بیهته وه، میراتیشی فهرز کردوه بۆ نهوانهی دواي خوۆتان). بیهههه عومهه (الله اکبر) ی کرد، له پاشدا پیغه مبههه خوا صلی الله علیه وسلم پپی فهرموو: (رینمونیتان نه کههه بۆ شتی که پیاو پاشه کههه وتی بکات؟ هاوسه ریکی چاک و له خوا ترس: نه گهر ته ماشایکرد دلخۆشی بکات، نه گهر فهرمانی به سهه ردا دا گوپرایه لی بکات، گهر له مال نه بوو یان لیی دوور کهه ته وههه چوووه سهه فهریک پاریزگاری له ماله کهه و نه فسی بکات).

باسی حهق و مافی سوالکهه.

۳۴ - باب حَقِّ السَّائِلِ.

۱۶۶۵ - (ضعیف) عَنْ حُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (السَّائِلُ حَقٌّ وَإِنْ جَاءَ عَلَى فَرَسٍ).

واته: له هه سههه کوری عه لیه وه رهزای خوايان لی بی ده گیر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبههه خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سوالکهه حهقی ههیه وهه دمی بهشی بدریت نه گهر به سواری نه سپیشه وهه سوال بکات).

۱۶۶۶ - (ضعیف) عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
مِثْلُهُ.

واته: پێشه‌وا‌ه‌لی رم‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی ف‌ه‌رم‌ود‌ه‌ی پ‌ێش‌و‌ی به‌ ه‌ه‌مان ش‌ی‌وه
گ‌ی‌ر‌ایه‌وه، له پ‌ێ‌غه‌م‌به‌ری خ‌وا‌وه ص‌لی الله علیه وسلم.

۱۶۶۷ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ بُجَيْدٍ، عَنْ جَدِّهِ أُمِّ بُجَيْدٍ -
وَكَانَتْ مِمَّنْ بَايَعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
أَنَّهَا قَالَتْ لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ)، إِنَّ
الْمَسْكِينَ لَيَقُومُ عَلَى بَابِي، فَمَا أَجِدُ لَهُ شَيْئًا أُعْطِيهِ
إِيَّاهُ؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنْ
لَمْ تَجِدِي لَهُ شَيْئًا تُعْطِيَنَّهُ إِيَّاهُ إِلَّا ظِلْفًا مُحَرَّقًا
فَادْفَعِيهِ إِلَيْهِ فِي يَدِهِ).

واته: له (ع‌ب‌د‌ الر‌ح‌م‌ن‌) ی ک‌و‌ری ب‌و‌جه‌ی‌ده‌وه، له نه‌ن‌کیه‌وه د‌ای‌کی ب‌و‌جه‌ی‌د
ه‌ات‌و‌وه - که یه‌ک‌ی بو‌و له‌و ئ‌اف‌ره‌ت‌انه‌ی به‌یعه‌تی دا به پ‌ێ‌غه‌م‌به‌ری خ‌وا ص‌لی
الله علیه وسلم - ب‌ی‌ی وت: ئه‌ی پ‌ێ‌غه‌م‌به‌ری خ‌وا ص‌لی الله علیه وسلم، ه‌ه‌ژ‌اری
د‌ی‌ته به‌ر د‌مر‌گ‌اک‌ه‌م ب‌ۆ س‌و‌ا‌ل‌ک‌رد‌ن، م‌ن‌یش ه‌ی‌چ‌م ن‌یه ه‌ه‌تا ب‌ی‌ده‌می؟!
پ‌ێ‌غه‌م‌به‌ری خ‌وا ص‌لی الله علیه وسلم ف‌ه‌رم‌و‌وی: (ئ‌ه‌گ‌ه‌ر ه‌هر ه‌ی‌چ‌ت نه‌بو‌و
ب‌ی‌ده‌یت‌ی ته‌نها ل‌اس‌می مه‌ر‌ی نه‌بی ب‌ی‌ده‌ ده‌ستی با ب‌رو‌ات - مه‌به‌ستی ئ‌ه‌وه‌یه با
که‌م‌یش ب‌ی‌ت -).

باسی چاکه کردن له گهڵ نهو خاوهن
نامانهی که خاوهنی پهیمانن.

۳۵ - باب الصَّدَقَةُ عَلَى أَهْلِ الذِّمَّةِ.

۱۶۶۸ - (صحيح) عَنْ أَسْمَاءَ قَالَتْ: قَدِمْتُ عَلَى أُمِّي رَاغِبَةً فِي
عَهْدِ قُرَيْشٍ وَهِيَ رَاغِمَةٌ مُشْرِكَةٌ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ:
إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ عَلَى وَهِيَ رَاغِمَةٌ مُشْرِكَةٌ أَفَأَصِلُهَا؟
قَالَ: (نَعَمْ فَصِلِي أُمَّكَ).

واته: له نهسمانهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: دایکم لهسهردهمی پهیمانی
قورمیشدا هاته لام که نهو بت په‌رست بوو وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم دایکم هاوه‌ل بو خوا بریاردمره هاتوووه بو لام نایا په‌یومندی
دایکایه‌تی به‌جیبینم؟ فهرمووی: (به‌ئێ با په‌یومندیت له‌گه‌ئێ هه‌بێ).

باسی ئه‌و شته‌ی که دروست نیه قه‌ده‌غه‌بکریت له خه‌لک.

۳۵ - باب ما لا یجوزُ منعه.

۱۶۶۹ - (ضعیف) عَنْ امْرَأَةٍ يُقَالُ لَهَا بُهَيْسَةٌ، عَنْ أَبِيهَا قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ أَبِي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَخَلَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قَمِيصِهِ فَجَعَلَ يَقْبَلُ وَيَلْتَزِمُ، ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الشَّيْءُ الَّذِي لَا يَحِلُّ مِنْهُ؟ قَالَ: (الْمَاءُ). قَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَا الشَّيْءُ الَّذِي لَا يَحِلُّ مِنْهُ؟ قَالَ: (الْمِلْحُ). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الشَّيْءُ الَّذِي لَا يَحِلُّ مِنْهُ؟ قَالَ: (أَنْ تَفْعَلَ الْخَيْرَ خَيْرٌ لَكَ).

واته: له ئافرمه‌تیکه‌وه که ناوی (بهیسه) بوو، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: باوکه‌م مۆله‌تی ودرگرت له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌ری کرد به‌ژێر کراسه‌که‌یداو جه‌سته‌ی موباره‌کی ماچ کرد و رووی خو‌ی هه‌لسو له جه‌سته‌ی، له‌پاشدا وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چ شتیک دروست نیه قه‌ده‌غه‌بکریت؟ فەرمووی: (ناو). وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چ شتیک دروست نیه قه‌ده‌غه‌بکریت؟ فەرمووی: (خو‌ی). هه‌روه‌ها وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چ شتیک دروست نیه قه‌ده‌غه‌بکریت؟ فەرمووی: (هه‌ر چا‌که‌یه بکه‌یت ئه‌وه بو‌ خو‌ت چاکتره).

باسی سوالکردن له مزگەوتدا.

۳۶ - باب الْمَسْأَلَةِ فِي الْمَسَاجِدِ.

۱۶۷۰ - (ضعيف) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (هَلْ مِنْكُمْ أَحَدٌ أَطْعَمَ الْيَوْمَ مِسْكِينًا). فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا أَنَا بِسَائِلٍ يَسْأَلُ، فَوَجَدْتُ كِسْرَةَ خُبْزٍ فِي يَدِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، فَأَخَذْتُهَا مِنْهُ فَدَفَعْتُهَا إِلَيْهِ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری ئەبو بەکرهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووویهتی: (ئایا هیچ کەسی له ئێوه ئەمڕۆ خواردنی داوه به ههزاری؟). ئەبو بەکر رمزای خوای لێ بێ وتی: کاتی که هاتمه ژوورهوه بو ناو مزگهوت بینیم سوالکهری سوال دهکات، منیش پارچهیه نانم به دهست (عبد الرحمن) ی کورمه وه دی لیم وەرگرت و دام به سوالکهره که.

باسی کہ راہہ تی سوال کردن بہ سویند و
بہ ناوی خواہی گہورہ وہ.

۳۷ - باب کَرَاهِيَةِ الْمَسْأَلَةِ بِوَجْهِ اللَّهِ تَعَالَى.

۱۶۷۱ - (ضعیف) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يُسْأَلُ بِوَجْهِ اللَّهِ إِلَّا الْجَنَّةُ).

واتہ: لہ جابر وہ دہگیر نہ وہ، کہ وتوہ تی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودہ تی: (ہیچ شتی لہ بہر خاتری خواہی گہورہ بہ سویند داوا ناکری جگہ لہ بہہشت).

باسی بہ خشینی مال بہ کہ سی کہ بہ ناوی
خواوہ داوا دہکات.

۳۸ - باب عَطِيَّةٍ مَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ.

۱۶۷۲ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيذُوهُ، وَمَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ، وَمَنْ صَنَعَ

إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِتُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِتُونَهُ
فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ كَفَّاتُمُوهُ).

واته: له (عبد الله) ی کوری عومهرهوه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (هرکه‌سی په‌نای برده بهر خودا داوای په‌نادانی لیکردن، په‌نای بدن، هرکه‌سی به ناوی خواوه داوای شتیکی ره‌وای لی کردن بیده‌نی، هرکه‌سی بانگی لی کردن وه‌لامی بده‌نه‌وهو بچن به دهم داواکه‌یه‌وه، هرکه‌سی چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ل کردن پاداشتی بده‌نه‌وه، نه‌گه‌ر نه‌تان بوو پاداشتی بده‌نه‌وه دوعای خیری بو بکه‌ن هه‌تا دلتیا دمبن که پاداشتتان داوه‌ته‌وه).

باسی که‌سی هه‌رچی هه‌یه بیکات به‌خیر.

۳۹ - باب الرَّجُلِ يَخْرُجُ مِنْ مَالِهِ.

۱۶۷۳ - (ضعيف) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ جَاءَ رَجُلٌ بِمِثْلِ بَيْضَةٍ مِنْ ذَهَبٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَصَبْتُ هَذِهِ مِنْ مَعْدِنٍ، فَخُذْهَا فَهِيَ صَدَقَةٌ مَا أَمْلِكُ غَيْرَهَا، فَأَعْرَضَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ أَتَاهُ مِنْ قَبْلِ رُكْنِهِ الْأَيْمَنِ، فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ

أَتَاهُ مِنْ قَبْلِ رُكْنِهِ الْأَيْسَرِ فَأَعْرَضَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ أَتَاهُ مِنْ خَلْفِهِ، فَأَخَذَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَدَفَهُ بِهَا، فَلَوْ أَصَابَتْهُ لَأَوْجَعَتْهُ، أَوْ لَعَقَرَتْهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَأْتِي أَحَدُكُمْ بِمَا يَمْلِكُ فَيَقُولُ: هَذِهِ صَدَقَةٌ، ثُمَّ يَقْعُدُ يَسْتَكِفُّ النَّاسَ! خَيْرُ الصَّدَقَةِ مَا كَانَ عَنْ ظَهْرِ غِنَى).

واته: له جابری کوپی (عبد الله) (انصاری) دوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: له خزمەت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم بووین، لهو کاته دا پیاوی هات ئەوه دندهی هیلکهیه ئالتونی هینا وتی: ئەو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئەمەم له کانگایه دمرهیناوه، لێم وەر بگره دمهوێ بیکەم به خیر، تهنهها هەر ئەوهش مال و سامانم ههیه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رووی لی وەرگیرا، له لای راستیهوه هاتهوه قسه کهی پیشووی دووباره کردهوه دیسانهوه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رووی لی وەرگیرایهوه، له لای چهپیهوه هاتهوه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رووی لی وەرگیرایهوه، له پاشدا له پشتیهوه هاتهوه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لی وەرگرت و تیی گرت ئەگەر بهری بکهوتایه ئازاری پی دهگه یاند یان برینداری دهکرد، ئینجا فەرمووی: (کەسێ له ئیوه دیت هەرچی ههیه دهیکات به خیر، له پاشدا دادهنیشی و دەست پان دهکاتهوه له خه لک و سوال دهکات، چاکترین خیر ئەو خیرهیه که له سه ر تیری بکریت).

۱۶۷۴ - (ضعیف) عَنْ ابْنِ إِسْحَاقَ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، زَادَ: (خُذْ عَنَّا مَا لَكَ لَا حَاجَةَ لَنَا بِهِ).

واته: له ئیبنو ئیسحاقه‌وه فهرموده‌ی پێشو به هه‌مان سه‌نه‌د و مانا هاتوو، به‌لام ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (هانئ ماله‌که‌تمان لی و مر بگره هیچ پێویسته‌که‌مان پێی نیه).

۱۶۷۵ - (حسن) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: دَخَلَ رَجُلٌ الْمَسْجِدَ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسَ أَنْ يَطْرَحُوا ثِيَابًا، فَطَرَحُوا، فَأَمَرَ لَهُ مِنْهَا ثَوْبَيْنِ، ثُمَّ حَثَّ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَجَاءَ فَطَرَحَ أَحَدَ الثَّوْبَيْنِ، فَصَاحَ بِهِ، وَقَالَ: (خُذْ ثَوْبَكَ).

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: بیاویکی رووت و ره‌جال هاته مزگه‌وته‌وه پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا پۆشاکیکی بده‌نی هه‌تا خۆی پێ پۆشته بکاته‌وه، پۆشاکه‌که‌یان دایه، فهرمانی دا بیکه‌ن به دوو پۆشاک بۆی، له‌پاشدا پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم خه‌لکه‌که‌ی هاندا بۆ ئه‌وه‌ی که خێر و سه‌ده‌قه بکه‌ن، ئه‌ویش هات پۆشاکیکیانی کرد به خێر، پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم سه‌ره‌زنه‌شتی کرد و لێی توپه‌ بوو، وه پێشی فهرموو: (پۆشاکه‌که‌ت بگره چونکه ته‌نها ئه‌ومت هه‌یه خۆت پێویستت پێیه‌تی).

۱۶۷۶ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ خَيْرَ الصَّدَقَةِ مَا تَرَكَ غِنًى، أَوْ تُصَدَّقَ بِهِ عَنْ ظَهْرِ غِنًى، وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ).

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (چاکترین خیر نهو خیرهیه که بهشی پیویستی لی بهیلریتهوه، یان لهسهر تییری بکریت، له خزم و کهسوکاری خوشتهوه دهست پی بکه واته لهپیشدا خیرو خیرات بده به خزم و کهسوکاری خۆت).

باسی روخسهت لهمه‌دا واته لهوه‌دا که

هه‌رچی ههیه بیکات به‌خیر .

۴۰ - باب فِي الرُّخْصَةِ فِي ذَلِكَ.

۱۶۷۷ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (جَهْدُ الْمُقِلِّ، وَأَبْدَأُ بِمَنْ تَعُولُ).

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: نهی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم! کام خیره چاکترینه؟ فهرمووی: (نهو خیره‌ی که نه‌دار و که‌مدست دهیکات به پی توانای خۆی، له خزم و کهسوکاری خوشتهوه دهست پی بکه واته لهپیشدا خیر خیرات بده به خزم و کهسوکاری خۆت).

١٦٧٨ - (حسن) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا أَنْ نَتَّصِدَقَ، فَوَافَقَ ذَلِكَ مَالًا عِنْدِي، فَقُلْتُ: الْيَوْمَ أَسْبِقُ أَبَا بَكْرٍ إِنْ سَبَقْتُهُ يَوْمًا، فَجِئْتُ بِنِصْفِ مَالِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ؟). قُلْتُ مِثْلَهُ. قَالَ: وَآتَى أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِكُلِّ مَا عِنْدَهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ؟). قَالَ: أَبْقَيْتُ لَهُمُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ! قُلْتُ: لَا أَسَابِقُكَ إِلَى شَيْءٍ أَبَدًا.

واته: له عومهری کوپری (خطاب) موه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: روژی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پی کردین که خیر و سه‌ده‌قه بکه‌ین، وایکه‌وت مال و سامانیکم هه‌بوو، له‌دلی خو‌مدا وتم: ئه‌م‌پۆ پیش ئه‌بو به‌کر ده‌ده‌مه‌وه که هه‌رگیز پیشی نه‌که‌وتووم، جا نیوه‌ی مال و سامانه‌که‌م هی‌نا، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (چیت بو‌خیزانه‌که‌ت هیشتۆته‌وه؟). وتم: ئه‌ومنده‌ی ئه‌مه، عومهر وتی: جا ئه‌بو به‌کر هات به‌خۆی و هه‌رچی‌ه‌وه که هه‌یبوو، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (چیت بو‌خیزانه‌که‌ت هیشتۆته‌وه؟). وتی: خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، وتم: ناتوانم له‌هیچ شتی‌کدا پیش‌پ‌ک‌یت له‌گه‌ل بکه‌م.

باسی سہبارہت بہ فہزلی ئاودان بہ خہلک.

۴۱ - باب فی فضل سقی الماء.

۱۶۷۹ - (حسن) عَنْ سَعِيدٍ، أَنَّ سَعْدًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَيُّ الصَّدَقَةِ أَعْجَبُ إِلَيْكَ؟ قَالَ: (الماء).

واتہ: لہ سہ عیدہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: سہ عد ہاتہ خزمہت پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وتی: کام خیرہ چاکترینہ بہلاتہوہ ؟ فہرمووی: (ئاو).

۱۶۸۰ - (حسن) عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوُهُ.

واتہ: لہ سہ عدی کوری عوبادہ فہرمودہی پیشوی بہ ہہمان شیوہ گیراوتہوہ، لہ پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم.

۱۶۸۱ - (حسن) عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمَّ سَعْدٍ مَاتَتْ فَأَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (الماء). قَالَ: فَحَقَّرَ بَنِيَّ، وَقَالَ: هَذِهِ لِأُمِّ سَعْدٍ.

واتە: لە سەعدی کۆری عوبادەوه دەگیرنەوه، کە وتویەتی: ئەو پێغه‌مبەری
خوایەتی الله علیه وسلم دایکی سەعد مردووه چ خێر و سەدەقەیه چاکترینە
کە بۆی بکڕیت؟ فەرمووی: (ئاو). راوی وتی: سەعد بیرێکی هەلکەندو وتی:
خێر و پاداشتی ئاوی ئەم بیرە بۆ دایکی سەعد.

١٦٨٢ - (ضعیف) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (أَيُّمَا مُسْلِمٍ كَسَا مُسْلِمًا ثَوْبًا عَلَى عُرْيٍ كَسَاهُ
اللَّهُ مِنْ خُضْرِ الْجَنَّةِ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ أَطْعَمَ مُسْلِمًا عَلَى
جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ، وَأَيُّمَا مُسْلِمٍ سَقَى
مُسْلِمًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ).

واتە: لە ئەبو سەعیدەوه دەگیرنەوه، کە پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم
فەرموویەتی: (هەر موسوڵمانێ موسوڵمانێکی رووت پۆشته بکاتەوه ئەوه خوا
له پۆشاکێ سەوزی بەهەشت پۆشتهی دەکاتەوه، وه هەر موسوڵمانێ خۆراک
بدات بە موسوڵمانێکی برسی و تیری بکات خوا له بەروبووم و میوهی
بەهەشت تیری دەکات، وه هەر موسوڵمانێ موسوڵمانێکی تینو تیراو بکات
خوای گەوره شەرابی پاکی بەهەشتی دەرخوارد دەدا).

باسی نهو بزندهیه که دهدریت به ههزاری له
 شیرهکهی بخوات و سودی لی وهربرگرت
 لهپاشدا دهیگهپرینیتتهوه بو خواونهکهی.

۴۲ - باب فی المَنِيحَةِ.

۱۶۸۳ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَرْبَعُونَ خَصْلَةً أَغْلَاهُنَّ مَنِيحَةُ الْعَنْزِ، مَا يَعْمَلُ رَجُلٌ بِخَصْلَةٍ مِنْهَا رَجَاءَ ثَوَابِهَا، وَتَصَدِّيقَ مَوْعُودِهَا إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ بِهَا الْجَنَّةَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: فِي حَدِيثِ مُسَدَّدٍ، قَالَ حَسَّانُ: فَعَدَدْنَا مَا دُونَ مَنِيحَةِ الْعَنْزِ مِنْ رَدِّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَإِمَاطَةِ الْأَدَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَنَحْوِهِ، فَمَا اسْتَطَعْنَا أَنْ نَبْلُغَ خَمْسَ عَشْرَةَ خَصْلَةً.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عهمرهوه رهزای خویان لی بئ دهگیرنهوه، که: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (چل کاری باش ههیه هه ره گه وره کهیان نهو بزندهیه که دهدریت به ههزاری له شیرهکهی بخوات لهپاشدا بیگهپرینیتتهوه بو خواونهکهی، نهوهی یهکی لهم کاره باشانه بکات، به هیوای پاداشتی باش بیت، باوهری بهو به ئینه هه بیت، نهوه خوای گه وره

دهیباته بهههشتهوه). نهبو داود دهلیت: له فهرمودهکهی موسهدهددا،
حهسان دهلی: جگه له (مَنِيحَةِ الْعَنْز) نهمانه مان لی ژماردن: وهلامدانهوهی
سهلام، نهگهر کهسێ پژمی وتی: (الحمد لله) پیی بوتړیت: (یرحمک الله) ،
لابردنی ئازاری لهسهره ریگادا، ههروهها هاوشیوهی نهمانه، نهمانتوانی ههتا
پانزهیان لی بزمیږین.

باسی پاداشتی کلیلهوان.

۳۴ - باب أَجْرُ الْخَازِنِ.

۱۶۸۴ - (صحيح) عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الْخَازِنَ الْأَمِينَ الَّذِي يُعْطَى مَا أُمِرَ بِهِ كَامِلًا مُوفِّرًا طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ، حَتَّى يَدْفَعَهُ إِلَى الَّذِي أُمِرَ لَهُ بِهِ: أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ).

واته: له نهبو موسا - ی نهشعهریهوه - دهگیرنهوه، که وتویهتی:
پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: کللی بهدهستی دهست پاک
کاتی نهو فهرمانهه که خاوهن مال پیی دهکات به بهخشینی مال و سامانی،
نهگهر نهو کارهه که پیی سپێردراوه به تهواوی و به خوْشحالیهوه نهنجامی
بدات، ههتا دهیدات بهو کهسهه که پیی وتراوه: دهبیته یهکی له خیرکههرهکان
- واته خاوهن مال و سامانهکه خیرکههریک و نهویش دهبیته خیرکههریک و وهک
نهو پاداشتی بو ههیه - .

باسی بەخشینی ئافرەت له مائی میردهکەى.

٤٤ - باب الْمَرْأَةُ تَتَصَدَّقُ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا.

١٦٨٥ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا غَيْرَ مُفْسِدَةٍ، كَانَ لَهَا أَجْرُ مَا أَنْفَقَتْ، وَلِزَوْجِهَا أَجْرُ مَا اكْتَسَبَ، وَلِخَازِنِهِ مِثْلُ ذَلِكَ، لَا يَنْقُصُ بَعْضُهُمْ أَجْرَ بَعْضٍ).

واته: له عائشەو هه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووویهتی: (کاتی که ژنی له مائی میردهکەى خۆراکی دهبه خشی به مهرجی مهبهستی به فیروڤدانی نه بی، نهوه پاداشتی باشی بۆ ههیه له سهه نهو به خشی، ههروهها میردهکەشی پاداشتی باشی بۆ ههیه چونکه نهو پهیدای کردوه، ههروهها کلیل به دهستهکەشی به هه مان شیوه پاداشتی باشی بۆ ههیه، ههندیکیان پاداشتی ههندیکی تریان کهم ناکه نهوه).

١٦٨٦ - (ضعيف) عَنْ سَعْدٍ قَالَ: لَمَّا بَايَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النِّسَاءَ قَامَتِ امْرَأَةٌ جَلِيلَةٌ كَانَتْهَا مِنْ نِسَاءِ مُضَرَ، فَقَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنَّا كُلُّ عَلَى آبَائِنَا

وَأَبْنَائَنَا - قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَارَى فِيهِ: وَأَزْوَاجَنَا - فَمَا
يَحِلُّ لَنَا مِنْ أَمْوَالِهِمْ؟ فَقَالَ: (الرَّطْبُ تَأْكُلْنَهُ
وَتُهْدِيْنَهُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الرَّطْبُ الْخُبْزُ، وَالْبَقْلُ،
وَالرَّطْبُ.

واته: له سه‌عدموه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: کاتی که ئا‌فرمتان په‌یمانیان دا
به پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئا‌فرمتیکی به ته‌مه‌نی خاو‌من پله‌و
پایه نه‌توت له ئا‌فره‌تانی هۆزی (مُضِر)، وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم ئی‌مه‌ی ئا‌فره‌تان بارین به‌سه‌ر با‌وباپیران و نه‌وه‌کانمانه‌وه‌و ئه‌وان
به‌خیومان ده‌که‌ن، نه‌بو داود ده‌لّیت: وا ئه‌زانم فهرموده‌که نه‌مه‌شی تیدا‌یه: وه
به‌سه‌ر می‌رده‌کانیشمانه‌وه — له مال و سامانه‌کانیان چی بو ئی‌مه‌ه‌ه‌لّیه؟
فهرمووی: (شله‌مه‌نی و خورمای ته‌ر بیخۆن و لی‌شی ببه‌خشن) نه‌بو داود
ده‌لّیت: (رطب). نان و سه‌وزه‌وات و خورمای ته‌ر ده‌گریته‌وه.

۱۶۸۷ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا أَنْفَقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ كَسْبِ زَوْجِهَا مِنْ
غَيْرِ أَمْرِهَ فَلَهَا نِصْفُ أَجْرِهِ).

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم فهرموویه‌تی: (کاتی که ژنی له مال و سامانی می‌رده‌که‌ی دمه‌خشی
به‌بی ئه‌وه‌ی فهرمانی پی بدات، نیوه‌ی پادا‌شته‌که‌ی بو دهنوسریت).

١٦٨٨ - (صحيح موقوف) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: فِي الْمَرَأَةِ تَصَدَّقُ مِنْ
بَيْتِ زَوْجِهَا؟ قَالَ: لَا، إِلَّا مِنْ قُوتِهَا وَالْأَجْرُ بَيْنَهُمَا،
وَلَا يَحِلُّ لَهَا أَنْ تَصَدَّقَ مِنْ مَالِ زَوْجِهَا إِلَّا بِإِذْنِهِ.

واته: له ئه‌بو هورهيره ده‌گيرنه‌وه، سه‌بارمت به زنى له مال و سامانى
ميرده‌كه‌ى ده‌به‌خشى ئايا دروسته يان نا؟ ئه‌ويش وتويه‌تى: نه‌خير دروست
نيه مه‌گه‌ر له به‌شه روژى خو‌ى پاداشته‌كه‌شى بو هه‌ردوكيان ده‌بىت، وه به
رمزانه‌ندى و مؤله‌تى ميرده‌كه‌ى نه‌بىت دروست نيه له مال و سامانى
ميرده‌كه‌ى به‌به‌خشى.

باسى په‌يوه‌ندى خزمایه‌تى.

٤٦ - باب فِي صَلَةِ الرَّحِمِ.

١٦٨٩ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ (لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا
مِمَّا تُحِبُّونَ). قَالَ أَبُو طَلْحَةَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَى رَبَّنَا
يَسْأَلُنَا مِنْ أَمْوَالِنَا، فَإِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي قَدْ جَعَلْتُ
أَرْضِي بِأَرْحَاءِ لَهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: (اجْعَلْهَا فِي قَرَابَتِكَ). فَقَسَمَهَا بَيْنَ حَسَّانَ بْنِ
ثَابِتٍ، وَأَبِي بَنِي كَعْبٍ.

واته: له نه‌سه‌وه ده‌گیرنه‌وه، کاتی که‌ی نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: (لَنْ نَأْتُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا حُبَبُوا). واته: ئیوه هه‌رگیز به‌خیر و چاکه ناگه‌ن هه‌تا به‌ختی نه‌که‌ن هه‌ندی له‌و داراییه‌ی که‌ خوش‌تان ده‌ویت. (أَبُو طَلْحَةَ) وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پی‌م وایه خوای گه‌وره داوی به‌خشینی مال و سامانمان لی ده‌کات بیبه‌خشین به‌وانه‌ی که‌ هزار و نه‌دارن، منیش تو ده‌که‌م به‌ شایه‌ت که‌ خوشه‌ویسترین مال و سامانی به‌لامه‌وه باخه خورماکه‌ی (أَرِيحَاءُ) ده‌بیبه‌خشم به‌ خوای گه‌وره - توش به‌ کی‌ی دمه‌خشی پی‌ی بیبه‌خسه - پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پی‌ی فرموو: (بیبه‌خسه به‌ خزمه‌ نزیکه‌گانی خو‌ت). نه‌ویش دابه‌شی کرد به‌سه‌ر سه‌سانی کو‌ری (ثابت) و ئوبه‌ی کو‌ری که‌عب دا.

۱۶۹۰ - (صحيح) عَنْ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: كَانَتْ لِي جَارِيَةٌ فَأَعْتَقْتُهَا، فَدَخَلَ عَلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ (أَجْرَكَ اللَّهُ أَمَا إِنَّكَ لَوْ كُنْتَ أُعْطِيتَهَا أَخْوَالَكَ كَانَ أَعْظَمَ لَأَجْرِكَ).

واته: له مه‌یمونه‌ی خیزانی پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم ده‌گیرنه‌وه، که‌ وتویه‌تی: کارمه‌که‌ریکم هه‌بوو نازادم کرد، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هات بو لام پی‌م راگه‌یانده‌ی فرمووی: (خوای گه‌وره پاداشتت بداته‌وه نه‌که‌ر بت به‌خشیایه به‌ خالوانت پاداشته‌که‌ت گه‌ورتر ده‌بوو - واته پاداشتی خیره‌که‌و پاداشتی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی -).

۱۶۹۱ - (حسن) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالصَّدَقَةِ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدِي دِينَارٌ، فَقَالَ: (تَصَدَّقْ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ). قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: (تَصَدَّقْ بِهِ عَلَى وَلَدِكَ). قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: (تَصَدَّقْ بِهِ عَلَى زَوْجَتِكَ). أَوْ قَالَ: (زَوْجِكَ). قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ: (تَصَدَّقْ بِهِ عَلَى خَادِمِكَ). قَالَ: عِنْدِي آخَرُ، قَالَ (أَنْتَ أَبْصَرُ).

واته: له نهبو هورهيره دهگيرنهوه، كه وتويهتي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمانى دا به هاوه لاني كه خير و سه دهقه بكه، پياوى وتى: نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ديناريكم ههيه، فهرمووى: (بو خوتى سهرف بكه). وتى: ديناريكى ترم ههيه، فهرمووى: (بو منداله كه تى سهرف بكه). وتى: ديناريكى تريشم ههيه، فهرمووى: (بو خيزانه كه تى سهرف بكه). وتى: ديناريكى تريشم ههيه، فهرمووى: (بو خزمه تكاره كه تى سهرف بكه). وتى: ديناريكى تريشم ههيه، فهرمووى: (نيتر خوت دهمانى بو كيى سهرف دهكهى).

۱۶۹۲ - (حسن) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوتُ).

واته: له (عبد الله) كورى عه مرهوه رهزاي خويان لى بى دهگيرنهوه، كه

وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ئهوهنده بهسه بو گونا هباری پیاو که نهو که سانهی به خێویان دهکات پشتگوپیان بخات و ههول نه دات رۆزیان بو دابین بکات).

١٦٩٣ - (صحیح) عَنْ أَنَسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ).

واته: له ئههه سه وه دهگێر نه وه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (هه رکهس دهیه ویت رۆزی فراوان بێت و، ته مهنی درێژ بێت، با په یوهندی خزمایهتی به جیبهتی).

١٦٩٤ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (قَالَ اللَّهُ: أَنَا الرَّحْمَنُ، وَهِيَ الرَّحِيمُ، شَقَقْتُ لَهَا اسْمًا مِنْ اسْمِي، مَنْ وَصَلَهَا وَصَلْتُهُ، وَمَنْ قَطَعَهَا بَتَّتُهُ).

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری عه وه وه دهگێر نه وه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (خوا ی گه وه ده فهرمویت: من (رحمن) م - ناوی که له ناوهکانی خوا ی گه وه - خاوهنی به خشنیدی و میهه بانیهکی فراوانم، ناویکم بو (رحم) دهره ی ناوه له ناوی خۆم، هه رکهس نهو په یوهندی گه یاند منیش دهیگه یه منم به سۆزو به زمیی خۆم، وه هه رکهس نهو په یوهندی پچراند منیش دهیچرینم له به زمیی خۆم).

۱۶۹۵ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِمَعْنَاهُ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کۆری عه‌وفه‌وه هاتوو، که بیستویه‌تی له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، راوی فەرموده‌ی پێشوی به هه‌مان شیوه‌ گێڕایه‌وه.

۱۶۹۶ - (صحيح) عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمًا).

واته: له موحه‌مه‌دی کۆری جوبه‌یری کۆری (مطعم) هوه، له باوکیه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، راوی فەرموده‌که‌ی به‌رزکردوه هه‌تا گه‌یاننده‌وه به پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم که فەرموویه‌تی: (هه‌رکەس په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌چڕێنێت ناچێته به‌هه‌شته‌وه).

۱۶۹۷ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنَّ الْوَاصِلَ هُوَ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحِمُهُ وَصَلَّهَا).

واته: له (عبد الله) ی کۆری عه‌مه‌روه رمزای خوايان لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (ئهو که‌سه په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جیناهێنێ و خزم دۆست نیه نه‌گه‌ر خزمه‌که‌ی هات

بۆ لای و سەردانی کرد ئەویش سەردانی بکات، بەلکو ئەو کەسە پەيوەندی خزمایەتی بەجێ نەهێنێ و خزم دۆسته کە خزمەگە پەيوەندی لەگەڵ دەبچرێت کەچی ئەو بەسەری دەکاتەوه).

باسی پیسکەیی و چروکی.

٤٦ - باب فِي الشُّحِّ.

١٦٩٨ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (إِيَّاكُمْ وَالشُّحَّ، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِالشُّحِّ، أَمَرَهُمْ بِالْبُخْلِ فَبَخَلُوا، وَأَمَرَهُمْ بِالْقَطِيعَةِ فَقَطَّعُوا، وَأَمَرَهُمْ بِالْفُجُورِ فَفَجَرُوا).

واتە: لە (عبد الله)ی کۆری عەمرەوه رمزای خوايان لى بى دەگێرنەوه، کە وتویهتی: پیغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم وتارى بۆ خهك دەدا فەرمووێ: (دوربن له پیسکەیی و چروکی، چونکە پیسکەیی و چروکی ئەوانەى پيش ئیوهی لهناوبرد، فەرمانیان پى دهکرا به پیسکەیی و چروکی ئەوانیش دەیانکرد، فەرمانیان پى دهکرا به پچراندنی پەيوەندی خزمایەتی ئەوانیش پەيوەندیان دەبچری، فەرمانیان پى دهکرا به زیناو خراپه و تاوان ئەوانیش دەیانکرد).

١٦٩٩ - (صحيح) عَنْ أَسْمَاءُ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لِي شَيْءٌ إِلَّا مَا أَدْخَلَ عَلَى الزُّيْرِ بَيْتَهُ،

أَفَأَعْطِيَ مِنْهُ؟ قَالَ: (أَعْطِيَ وَلَا تُوَكِّي فَيُوكِّي عَلَيْكَ).

واته: له ئەسمانی کچی ئەبو بەکرهوه رمزای خوایان لى بى دهگیرنهوه، که وتویهتی: وتم: ئەى پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم من هیچ شتیکم نیه بیه‌خشم جگه له مال و سامانی زوبیری هاوسەرم نایا ئەتوانم لى بیه‌خشم؟ فەرمووی: (لى بیه‌خشەرەوه خیر بکه مەیکەرە کيسه و تۆرەکه‌وه و دەمەکه‌ی توند مەبەستەو له هه‌زارانی مەگرەوه، ئەگینا خوای گه‌وره له‌تۆشی ده‌گیرته‌وه).

۱۷۰۰ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا ذَكَرَتْ عِدَّةً مِنْ مَسَاكِينٍ - قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَقَالَ غَيْرُهُ: أَوْ عِدَّةً مِنْ صَدَقَةٍ - فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَعْطِيَ وَلَا تُحْصِي فَيُحْصَى عَلَيْكَ).

واته: عایشه باسی چەند هه‌زاریکی کرد بۆ پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم که هاتونه‌ته به‌ردەرگاکی چیان له‌گه‌ڵ بکات - ئەبو داود ده‌لیت: جگه له و راویه راویه‌کی تر وتی: عایشه باسی چەند خیر و سه‌ده‌قه‌یه‌کی کرد که چیان لى بکات - پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم پێی فەرموو: (خیر بکه و بیه‌خشەرەوه مەیکەرە کيسه و تۆرەکه‌و مال و سامان که‌ئه‌که مەکه‌و له هه‌زارانی مەگرەوه، ئەگینا خوای گه‌وره له‌تۆشی ده‌گیرته‌وه و به‌ره‌که‌تی نامینی).

کۆتایی کتیبی زه‌کات

کتیپی شتی دۆزراوه.

۴ - کتاب اللقطة.

باسی پیناسه‌ی شتی دۆزراوه.

۱ - بابُ التَّعْرِيفِ اللَّقْطَةِ.

۱۷۰۱ - (صحيح) عَنْ سُوَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ زَيْدِ بْنِ صُوحَانَ وَسَلْمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ، فَوَجَدْتُ سَوْطًا، فَقَالَ لِي: اطْرَحْهُ، فَقُلْتُ: لَا وَلَكِنْ إِنْ وَجَدْتُ صَاحِبَهُ إِلَّا اسْتَمْتَعْتُ بِهِ، فَحَجَجْتُ، فَمَرَرْتُ عَلَى الْمَدِينَةِ، فَسَأَلْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ، فَقَالَ: وَجَدْتُ صُرَّةً فِيهَا مِائَةُ دِينَارٍ فَاتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (عَرَّفْهَا حَوْلًا). فَعَرَّفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقَالَ: (عَرَّفْهَا حَوْلًا). فَعَرَّفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقَالَ: (عَرَّفْهَا حَوْلًا). فَعَرَّفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: لَمْ أَجِدْ مَنْ يَعْرِفُهَا، فَقَالَ (احْفَظْ عَدَدَهَا وَوَعَاءَهَا وَوِكَاءَهَا، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا إِلَّا فَاسْتَمْتَعْ بِهَا). وَقَالَ وَلَا أَذْرِي أَثْلَاثًا قَالَ: (عَرَّفْهَا). أَوْ مَرَّةً وَاحِدَةً.

واته: له سوهیدی کورێ غهفلهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: له گهڵ زمیدی کورێ صوحان و سهلمانی کورێ رهبعههه دا غهزام دهکرد، قامچیهکم دۆزیهوه، بێیان وتم: فرپی بده، وتم: نهخیر فرپی نادهم نهگهر خاومنهکهیم دۆزیهوه دمیدهمهوه نهگینا سودی لی و مردهگرم، کاتی که چووم بۆ ههج، سهبارمت به قامچیهکه له ئوبهی کورێ کهعبم پرسی؟ ئهویش وتی: جارێ تورمهکهیهکم دۆزیهوه سهه دیناری تیدا بوو جا چووم بۆ خزمهت پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سائیک جاری بۆ بده)، منیش سائی جاربم بۆ دا کهس خاومنی نهبوو، لهپاشدا رۆشتمهوه بۆ خزمهتی فهرمووی: (سائیک جاری بۆ بده)، منیش سائی جاربم بۆ دا کهس خاومنی نهبوو، لهپاشدا رۆشتمهوه بۆ خزمهتی فهرمووی: (سائیک جاری بۆ بده)، منیش سائی جاربم بۆ دا، لهپاشدا رۆشتمهوه بۆ خزمهتی وتم: کهسم دمست نهکهوت خاومنی بیت، فهرمووی: (بزانه تورمهکههه پهتی دهم بهستنهکهی چۆنهو ژمارهێ چهنده جا نهگهر خاومنهکهی هات بیدمرهوه، نهگهر خاومنهکهشی نههات بۆ خۆت سودی لی و مربره). راوی وتی: ئیت نازانم سی جار فهرمووی: (سائیک جاری بۆ بده). یان جارێ فهرمووی.

۱۷۰۲ - (صحيح) عَنْ شُعْبَةَ، بِمَعْنَاهُ، قَالَ: (عَرَّفَهَا حَوْلًا). وَقَالَ ثَلَاثَ مَرَّارٍ، قَالَ فَلَا أَذْرِي قَالَ لَهُ ذَلِكَ فِي سَنَةٍ أَوْ فِي ثَلَاثِ سِنِينَ؟

واته: له شوعبهوه فهرموده پيشو به ههمان مانا هاتوه، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم سی جار به ئوبهی کورێ کهعبی فهرموو: (سائیک جاری بۆ بده)، راوی وتی: ئیت نازانم فهرمووی به ئوبهی له سائیکدا سی جار جاری بۆ بده یان له سی سالد.

۱۷۰۳ - (صحیح) عن سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، قَالَ فِي التَّعْرِيفِ قَالَ: عَامِينَ أَوْ ثَلَاثَةً. وَقَالَ: (اعْرِفْ عَدَدَهَا وَوَعَاءَهَا وَوِكَاءَهَا). زَادَ (فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا فَعَرَفَ عَدَدَهَا وَوِكَاءَهَا فَادْفَعَهَا إِلَيْهِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَيْسَ يَقُولُ هَذِهِ الْكَلِمَةَ إِلَّا حَمَّادٌ فِي هَذَا الْحَدِيثِ، يَعْنِي (فَعَرَفَ عَدَدَهَا). ﴿والمعتمد التعريف سنة واحدة كما في حديث زيد بن خالد الآتي بعده﴾.

واته: له سهله مهی کوری کوهه یله وه فەرمودە ی پێشو به هه مان سه نه د و مانا هاتوو، له پیناسه ی شتی دۆزراودا وتی: دوو سال یان سالتیک، وه فەرمووی: (بزانه تورەکه کهو په تی دم به ستنه که ی چۆنه و ژماره ی چه نه د). ئەمه ی بۆ زیاد کرد: (جا نه گهر خاومنه که ی هات تورەکه که ی ناسیه وه و زانی ژماره که ی چه نه د نه و ا بیدمه ره و). ئەبو داود ده لیت: وته ی: (ئه گهر زانی ژماره که ی چه نه د) له م فەرمودە دا ته نها حه ماد وتویه تی. ﴿وته ی باوهر پیکراو ئەمه یه که سالی جاریک جاری بۆ بدریت وه ک له فەرمودە که ی زهیدی کوری خالیدا له دوای ئەم فەرمودە وه دیت﴾.

۱۷۰۴ - (صحیح) عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ اللَّقْطَةِ؟ فَقَالَ: (عَرَفَهَا سَنَةً، ثُمَّ اعْرِفْ وَكَاءَهَا وَعِفَاصَهَا، ثُمَّ اسْتَنْفِقْ بِهَا،

فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا فَأَدَّهَا إِلَيْهِ. فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَضَالَةٌ
الْغَنَمِ؟ فَقَالَ: (خُذْهَا، فَإِنَّمَا هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ
لِلذَّئِبِ). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَضَالَةُ الْإِبِلِ؟ فَغَضِبَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ،
أَوْ احْمَرَّ وَجْهُهُ، وَقَالَ: (مَا لَكَ وَلَهَا؟ مَعَهَا حِذَاؤُهَا
وَسِقَاؤُهَا حَتَّى يَأْتِيَهَا رَبُّهَا).

واته: له زهیدی کۆری خالیدی جوهه‌نییه‌وه هاتوو، که پیاوی سه‌بارته به
شتی دۆزاره‌وه له پیغه‌مبه‌ری خوای صلی الله علیه وسلم پرسى؟ فەرمووی:
(سَالِیْکَ جَارِی بُو بده، له‌پاشدا بزانه په‌تی دهم به‌ستنه‌که‌ی و توره‌که‌که‌ی
چییه و چۆنه، له‌پاشدا خه‌رجی بکه، ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی هات بو‌ی بیدمه‌وه).
وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌ی سه‌باره به مه‌ری ونبوو؟
فەرمووی: (بیبه بو‌ی خۆت، چونکه یان بو‌ی تۆ ده‌بی‌ت یان بو‌ی براکه‌ت یا بو‌ی گورگ
واته یان گورگ ده‌یخوات). وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌ی
سه‌باره به وشتری ونبوو؟ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌ومنده توره
بوو هه‌تا هه‌ردوو کوئمی یان روخساری سور هه‌لگه‌را، فەرمووی: (چیته
به‌سه‌ریه‌وه ئه‌توانی ری بکات و به‌شی خۆشی ناوی پییه و ئه‌توانی بو‌ی خۆی له‌و
بیابانه‌دا بزێ، هه‌تا خاوه‌نه‌که‌ی ده‌یدو‌زیته‌وه).

۱۷۰۵ - (صحيح) عن ابن وهب، أَخْبَرَنِي مَالِكٌ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ،
زَادَ: (سِقَاؤُهَا تَرِدُ الْمَاءَ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ). وَلَمْ يَقُلْ:
(خُذْهَا). فِي ضَالَّةِ الشَّاءِ، وَقَالَ فِي اللَّقْطَةِ: (عَرَفَهَا

سَنَةً، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَشَأْنُكَ بِهَا). وَلَمْ يَذْكُرْ
(اسْتَنْفَقَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ الثَّوْرِيُّ وَسُلَيْمَانُ بْنُ
بِلَالٍ وَحَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ عَنْ رِبْعَةَ مِثْلَهُ، لَمْ يَقُولُوا:
(خُذْهَا).

واتە: ئیبنو وەهەب دەلیت: مالیک فەرمودە پێشوی بە هەمان سەنەد و
مانا بۆ گێڕامەوه، بەلام ئەمەى بۆ زیاد کرد: (بۆ خۆى دەچیت بۆ ئاو
خواردنەوه ئاو دەخواتەوهو لە گژ و گیاو گەلای دار و درەخت دەخوات).
سەبارەت بە مەرى ونبوو نەیفەرموو: (خُذْهَا). واتە: ببیە بۆ خۆت. سەبارەت
بە شتى دۆزارمەوش فەرموو: (سَالِيكَ جَارِي بۆ بدە، ئەگەر خاومەنەگەى هات
بۆى بیدمەرەوه، ئەگەر خاومەنى نەبوو ئیتر ئارەزووی خۆتە چى لى دەکەیت).
مالیک باسى (اسْتَنْفَقَ) ی نەکرد واتە: خەرجى بکە بۆ خۆت، ئەبو داود دەلیت:
(ثَوْرِي) و سولهیمانی کورى بیلال و حەممادی کورى سەلەمە فەرمودەى
پێشویان بە هەمان شیوه لە رمبیەوه گێڕاومەوه، بەلام باسى: (خُذْهَا) یان
نەکرد واتە: ببیە بۆ خۆت.

١٧٠٦ - (صحيح) عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُلِّ عَنْ اللَّقْطَةِ، فَقَالَ: (عَرَفَهَا سَنَةً،
فَإِنْ جَاءَ بَاغِيهَا فَأَدَّهَا إِلَيْهِ وَإِلَّا فَاعْرِفْ عِفَاصَهَا
وَوِكَاءَهَا ثُمَّ كُلْهَا فَإِنْ جَاءَ بَاغِيهَا فَأَدَّهَا إِلَيْهِ).

واتە: لە زمیدی کورى خالیدی جوھەنبیەوه هاتوو، کە پیاوی سەبارەت بە

شتی دۆزارهوه له پېغه مبهري خويان صلى الله عليه وسلم پرسى؟ فهرمووى: (سَالِيكَ جَارِي بُوْ بَدَه، نهگهر خاومنهكهى هات بوى بيدرهوه، نهگهر نا بزانه پهتې دهم بهستنهكهى و تورهكهكهى چييهو چۆنه، لهپاشدا خهرجى بكه. نهگهر خاومنهكهى هات بوى بيدرهوه).

۱۷۰۷ - (صحيح) عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، أَنَّهُ قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ رِبْعَةَ، قَالَ: وَسُئِلَ عَنِ اللَّقْطَةِ فَقَالَ: (تُعَرِّفُهَا حَوْلًا، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا دَفَعْتُهَا إِلَيْهِ، وَإِلَّا عَرَفْتَ وَكَأَنَّهَا وَعِصَاصُهَا، ثُمَّ أَفْضُهَا فِي مَالِكَ، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا فَادْفَعْهَا إِلَيْهِ).

واته: له زهيدى كورى خاليدى جوهه نييه وه هاتووه، كه وتويه تى: سه بارهت به شتى دۆزارهوه پرسىار كرا له پېغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، راوى وهك فهرمودهكهى رهبىعهى گىرايه وه، راوى وتى: سه بارهت به شتى دۆزارهوش له پېغه مبهري خويان صلى الله عليه وسلم پرسى؟ فهرمووى: (سَالِيكَ جَارِي بُوْ بَدَه، نهگهر خاومنهكهى هات بوى بيدرهوه، نهگهر نا بزانه پهتې دهم بهستنهكهى و تورهكهكهى چييهو چۆنه، لهپاشدا بيخه سهر مالهكهى خوټ، نهگهر خاومنهكهى هات بوى بيدرهوه).

۱۷۰۸ - (صحيح) عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ وَرَبِيعَةَ بِإِسْنَادٍ قُتَيْبَةَ وَمَعْنَاهُ، وَزَادَ فِيهِ: (فَإِنْ جَاءَ بَاغِيهَا فَعَرَفَ عِفَاصَهَا وَعَدَدَهَا فَادْفَعَهَا إِلَيْهِ).

واته: یه‌حیای گوری سه‌عید و رمبیعه به‌همان سه‌نهد و مانای فهرموده‌که‌ی قوته‌یبه فهرموده‌که‌یان گپ‌رایه‌وه، نه‌مه‌یان بۆ زیاد کرد: (نه‌گهر خاومنه‌که‌ی هات په‌تی دهم به‌ستنه‌که‌ی ناسیه‌وه بیدمه‌روه).

(حسن) وَقَالَ حَمَّادٌ أَيْضًا، عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِثْلَهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذِهِ الزِّيَادَةُ الَّتِي زَادَ حَمَّادُ بْنُ سَلَمَةَ فِي حَدِيثِ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ وَيَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ وَعُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ وَرَبِيعَةَ (إِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا فَعَرَفَ عِفَاصَهَا وَرِكَاءَهَا فَادْفَعَهَا إِلَيْهِ). لَيْسَتْ بِمَحْفُوظَةٍ، (فَعَرَفَ عِفَاصَهَا وَرِكَاءَهَا)

واته: (نه‌گهر خاومنه‌که‌ی هات په‌تی دهم به‌ستنه‌که‌ی و توره‌که‌که‌ی ناسیه‌وه بیدمه‌روه). له‌لایهن راویه‌کانه‌وه له‌بهر نه‌کراوه،

(صحيح) وَحَدِيثُ عُقْبَةَ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْضًا قَالَ: (عَرَفَهَا سَنَةً).

واته: (سائیک جاری بۆ بده) هاتوووه.

(صحيح) وَحَدِيثُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَيْضًا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (عَرَفْنَاهَا سَنَةً).

واته: به (سائیک جاری بۆ بده) هاتوووه.

۱۷۰۹ - (صحيح) عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ وَجَدَ لُقْطَةً فَلْيُشْهَدْ ذَا عَدْلٍ، أَوْ ذَوِي عَدْلٍ، وَلَا يَكْتُمُ، وَلَا يُغَيِّبُ، فَإِنْ وَجَدَ صَاحِبَهَا فَلْيَرُدَّهَا عَلَيْهِ، وَإِلَّا فَهُوَ مَالُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ).

واته: له (عیاض) ی کوری حیمارهوه هاتوووه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ههركهس شتیکی دۆزیهوه کهسی یان دوو کهسی دادپهروهر بکات به شایهت که نهو شتهی دۆزیومهوه، نه یشاریتهوه، ونی نهکات و نه یگوێزیتهوه بۆ شوینیکی تر، نه گهر خاومنه کهی دۆزیهوه با بۆی بگیڕیتهوه، نه گینا نهوه مال و سامانی خوايه به کئی دمدات با بیدات).

۱۷۱۰ - (حسن) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الثَّمَرِ الْمُعْلَقِ؟

فَقَالَ: (مَنْ أَصَابَ بِفِيهِ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرَ مُتَّخِذٍ
خُبْنَةً، فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ خَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ: فَعَلَيْهِ
غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ، وَمَنْ سَرَقَ مِنْهُ شَيْئًا بَعْدَ أَنْ
يُتَوَيَّرَ الْجَرِيرُ فَبَلَغَ ثَمَنَ الْمَجْنُونِ: فَعَلَيْهِ الْقَطْعُ). وَذَكَرَ
فِي ضَالَّةِ الْإِبِلِ وَالْغَنَمِ كَمَا ذَكَرَهُ غَيْرُهُ، قَالَ: وَسُئِلَ
عَنِ اللَّقْطَةِ؟ فَقَالَ: (مَا كَانَ مِنْهَا فِي طَرِيقِ الْمَيْتَاءِ
أَوْ الْقَرْيَةِ الْجَامِعَةِ فَعَرَفْنَاهَا سَنَةً، فَإِنْ جَاءَ طَالِبُهَا
فَادْفَعَهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ لَمْ يَأْتِ فَهِيَ لَكَ، وَمَا كَانَ فِي
الْخَرَابِ - يَعْنِي - فِيهَا، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ).

واته: له (عبد الله) كوری عهمرهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که
وتویهتی: سهبارمت بهو بهروبوومهی که بهدارهکهوهیه پرسیار کرا له
پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم؟ ههرمووی: (هه رکهس بهشی پیویستی
خوی لی بخوات نهوه هیچی لهسه ر نیه، نهوهی کۆشی لی پر کرد یان دهفری
لی پر کردو بر دیهوه نهوه: دوو نهوهندهی نرخه نهوهی لی نهسه نریتتهوهو
سزاش دهریت و تهمی دهکریت، نهوهی له شوینی وشک کردنهوهدا دزی لی
بکات نهگهر نرخهکهی بگاته نرخه قه لغانیک: نهوه دهستی دهریت
لهسهری). ههروهه باسی وشر و مهری ونبوی کرد ههروهک چون پیشتر
باسکرا - مهروهک بو خوت یان بو براهت یان بو گورک، وشرهکesh وازی لی
بهینریت بو خوی بلهومریت و ناو بخواتهوه ههتا خاومنهکهی دمیدۆزیتتهوه - ،
راوی وتی: سهبارمت به شتی دۆزاوهش پرسیاری لی کرا؟ ههرمووی: (نهگهر
لهسه ر یگایهکدا بوو خه لک هاتوچویان پیدا دهکرد یان له شوینی ناومدانیدا

بوو سائیک جاری بۆ بدە، لەپاشدا ئەگەر خاوەنەکەى ھات بیدەرەو، ئەگەر نەھات ئەو بۆ خۆت، ئەوێ لەشوینى وێرانەدا دۆزرایەو ھەرودھا گەنجینەى کۆنى دۆزراو پێنج یەکی ھى زەکاتەو ئەوھشی مایەو بۆ ئەو کەسە یە کە دمیڈۆزیتەو).

۱۷۱۱ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، بِإِسْنَادِهِ بِهَذَا، قَالَ فِي ضَالَّةِ الشَّاءِ قَالَ: (فَاجْمَعَهَا).

واتە: لە عەمرى كۆرى شووعەیبەو ھەرمودەى پێشوو بە ھەمان سەنەد ھاتوو، راوی وتی: سەبارەت بە بزى و مەرى ونبوو؟ ھەرمووى: (بیبە تیکەلاوى بزى و مەرەکانى خۆتى بکە - بەلام ئەگەر خاوەنەکەى ھات بیدەرەو -).

۱۷۱۲ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، بِهَذَا بِإِسْنَادِهِ، قَالَ فِي ضَالَّةِ الْغَنَمِ: (لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّئْبِ خُذْهَا قَطُّ). كَذَا قَالَ فِيهِ أَيُّوبُ وَيَعْقُوبُ بْنُ عَطَاءٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (فَخُذْهَا).

واتە: لە عەمرى كۆرى شووعەیبەو ھەرمودەى پێشوو بە ھەمان سەنەد ھاتوو، راوی وتی: سەبارە بە مەرى ونبوو؟ ھەرمووى: (بۆ خۆت یان بۆ براکەت یان بۆ گورگ بیبەو بەس). ھەرودھا ئەیوب و یەعقوب لە عەمرى كۆرى شووعەیبەو، لە پێخەمبەرەو ھەرمووى ھەمە ئەو ھەمە (خۆت) گێراویانەتەو بەبى وشەى (قط).

۱۷۱۳ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَذَا. قَالَ فِي ضَالَّةِ الشَّاءِ (فَاجْمَعَهَا حَتَّى يَأْتِيَهَا بَاغِيهَا).

واته: له عه‌مری کوری شو‌عه‌یبه‌وه فهرموده‌ی پێ‌شو به هه‌مان سه‌نه‌د هاتوو، راوی وتی: سه‌بارم‌ت به مه‌ری ونبوو؟ فهرمووی: (بیبه تیکه‌لاوی مه‌ر‌ه‌کانی خۆتی بکه هه‌تا خاوه‌نه‌که‌ی دیت بو‌ی نه‌گه‌ر هات بید‌مه‌وه).

۱۷۱۴ - (حسن) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَجَدَ دِينَارًا، فَأَتَى بِهِ فَاطِمَةَ فَسَأَلَتْ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (هُوَ رِزْقُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ). فَأَكَلَ مِنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَكَلَ عَلِيٌّ وَفَاطِمَةُ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَتْهُ امْرَأَةٌ تَنْشُدُ الدِّينَارَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا عَلِيُّ أَدَّ الدِّينَارَ).

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خود‌ریه‌وه ده‌گێ‌رنه‌وه، که پێ‌شه‌وا عه‌لی کوری (ابی طالب) وه ره‌زای خوای لی بی دیناریکی دۆ‌زیه‌وه، بردی بو (فاطمه‌)ی خێ‌رانی، نه‌ویش له‌وباره‌وه له باوکی صلی الله علیه وسلم پرسی؟ فهرمووی: (نه‌وه رۆ‌زی خوای گه‌ورمه‌). پێ‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم لی‌ی خوارد، وه پێ‌شه‌وا عه‌لی و (فاطمه‌)ش لی‌یان خوارد، له‌پاشدا ئافه‌رم‌تیک هات بانگه‌وازی ده‌کرد بو

دیناری که ونی کردبوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئهی عهلی دیناره کهی بدمردهوه).

۱۷۱۵ - (صحیح) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ التَّقَطَ دِينَارًا، فَاشْتَرَى بِهِ دَقِيقًا، فَعَرَفَهُ صَاحِبُ الدَّقِيقِ، فَرَدَّ عَلَيْهِ الدِّينَارَ، فَأَخَذَهُ عَلِيٌّ وَقَطَعَ مِنْهُ قِيرَاطَيْنِ، فَاشْتَرَى بِهِ لَحْمًا.

واته: له پېشهوا عهليهوه رمزای خوای لی بی هاتووه، که دیناریکی دۆزیهوه، بایی دیناره که ناردی کړی، خاوهنی ئارده که ناسی دیناره کهی بو گپړایهوه، نهویش بایی دوو (قیراط) گوشتی پی کړی.

۱۷۱۶ - (حسن) عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ، أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ دَخَلَ عَلَى فَاطِمَةَ وَحَسَنَ وَحُسَيْنَ يَبْكِيَانِ، فَقَالَ مَا يُبْكِيهِمَا؟ قَالَتْ: الْجُوعُ! فَخَرَجَ عَلَيَّ فَوَجَدَ دِينَارًا بِالسُّوقِ، فَجَاءَ إِلَى فَاطِمَةَ فَأَخْبَرَهَا، فَقَالَتْ اذْهَبِي إِلَى فُلَانِ الْيَهُودِيِّ فَخُذِي دَقِيقًا، فَجَاءَ الْيَهُودِيُّ فَاشْتَرَى بِهِ دَقِيقًا، فَقَالَ الْيَهُودِيُّ: أَنْتَ خَتَنُ هَذَا الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَخُذِي دِينَارَكَ وَلَكَ الدَّقِيقُ. فَخَرَجَ عَلَيَّ حَتَّى جَاءَ فَاطِمَةَ، فَأَخْبَرَهَا،

فَقَالَتْ: اذْهَبْ إِلَى فُلَانِ الْجَزَارِ فَخُذْ لَنَا بِدِرْهِمٍ لَحْمًا، فَذَهَبَ فَرَهَنَ الدِّينَارَ بِدِرْهِمٍ لَحْمٍ، فَجَاءَ بِهِ، فَعَجَنْتُ، وَنَصَبْتُ، وَخَبَزْتُ، وَأَرْسَلْتُ إِلَى أَبِيهَا، فَجَاءَهُمْ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَذْكَرُ لَكَ، فَإِنْ رَأَيْتَهُ لَنَا حَلَالًا أَكَلْنَاهُ وَأَكَلْتَ مَعَنَا، مِنْ شَأْنِهِ كَذًا وَكَذَا، فَقَالَ: (كُلُوا بِاسْمِ اللَّهِ). فَأَكَلُوا، فَبَيْنَمَا هُمْ مَكَائِهِمْ إِذَا غَلَامٌ يَنْشُدُ اللَّهَ وَالْإِسْلَامَ الدِّينَارَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدُعِيَ لَهُ فَسَأَلَهُ. فَقَالَ سَقَطَ مِنِّي فِي السُّوقِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا عَلِيُّ اذْهَبْ إِلَى الْجَزَارِ فَقُلْ لَهُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَكَ: أَرْسِلْ إِلَيَّ بِالدِّينَارِ، وَدِرْهِمِكَ عَلَيَّ). فَأَرْسَلَ بِهِ، فَدَفَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِ.

واته: له سههلی کوری سهعهدهوه دهگیرنهوه، که پیشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لی بی چوو بو لای (فاطمه)ی خیزانی بینی هه‌سه‌ن و حوسه‌ین ده‌گرین، وتی: ئه‌وه بوچی ده‌گرین؟ (فاطمه) وتی: له برسایانا ده‌گرین، عه‌لی له مال ده‌رچوو له بازار دیناریکی دوزیه‌وه، هینایه‌وه بو (فاطمه)ی خیزانی و پیتی راگه‌یاند که له بازار دوزیمه‌ته‌وه، وتی: برۆ لای فلانه جوله‌که ئارده‌مان بو بینه، ئه‌ویش چوو بو لای کابرای جوله‌که‌و بایی دیناره‌که ئاردی لی کری، جوله‌که‌که

وتی: تۆ زاوای ئەو کەسە ی بێی وایە پێغەمبەری خوا یە؟ وتی: بەئێ، وتی: ئەو دینارە کەت و ئارده کەش بۆ خۆت، عەلی ھاتەو بۆ لای (فاطمە) و ھەوالە کە ی بۆ گێر پێغەمبەر، وتی: بێ بۆ لای فلانە قەساب بای دەرھەمێ گۆشتمان بۆ بکەر، چوو بۆ لای قەسابە کە و دینارە کە ی بە رھەن دانا لە جیاتی بای دەرھەمێ گۆشت، ھێنا یەو بۆ (فاطمە) و ئەویش شیلای و خست یە سەر ئاگر، ناردی بەدوای باوکید، ئەویش ھات بۆ لایان، وتی: ئە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەسەر ھاتە کەت بۆ دەرگێر پێغەمبەر، جا ئەگەر پێت وابوو کە ھەڵلە بۆمان ئەو لێ دەخوین و تۆش لەگەڵمان لێ بخۆ، فەرمووی: (بە ناوی خواوہ لێ بخۆ). ئەوانیش لێیان خوارد، لە جێگە ی خۆیاندا نەجولابوون، غولامێک ھات بە ناوی خواو ئیسلاموہ بانگەوازی بۆ دینارە ونبوہ کە ی دەرگەر، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی کرد کە بۆ بانگ بکەن، لێ پرس ی، وتی: لە بازار لێم کەوتووہ، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئە ی عەلی، بێ بۆ لای قەسابە کە و پێی بێ: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێت دەرھەمێت: (دینارێک بۆ بێرە دەرھەمە کەت لەسەر من). قەسابە کە دینارە کە ی بۆ نارد، ئەویش دینارە کە ی دا بە غولامە کە.

۱۷۱۷ - (ضعیف) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: رَخَّصَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْعَصَا وَالسَّوْطِ وَالْحَبْلِ وَأَشْبَاهِهِ يَلْتَقِطُهُ الرَّجُلُ يَنْتَفِعُ بِهِ.

واتە: لە جابری کوری (عبد اللہ) ھوہ دەرگێر پێغەمبەر، کە وتو یەتی: سەبارەت بە دۆزینەوہی دار دەست و گۆچان و قامچی و گوریس و ھەبل و وێنە ی ئەوانە

پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم روخستی پێداین نه‌گهر که‌سی له ئیمه
دۆزینی‌وه سودی لی وهر‌بگری‌ت - چونکه نه‌وانه شتی سادهن و پێویست به
بانگه‌واز ناکات به‌لام نه‌گهر خاومنیان هات ده‌بی‌ت بیاندا‌ته‌وه، -

۱۷۱۸ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (ضَالَّةُ الْإِبِلِ الْمَكْتُومَةِ غَرَامَتُهَا وَمِثْلُهَا
مَعَهَا).

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم فهرموویه‌تی: (سه‌بارمت به‌ حوکمی وشتری ونبو: نه‌گهر که‌سی
دۆزیه‌وه‌و شار‌دی‌ه‌وه‌و بانگه‌وازی بو نه‌کرد نه‌وه به نه‌ندازه‌ی نرخه‌که‌ی
غه‌رامه ده‌گری‌ت).

۱۷۱۹ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ التَّيْمِيِّ، أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ لُقْطَةِ الْحَاجِّ، قَالَ
أَحْمَدُ: قَالَ ابْنُ وَهْبٍ: يَعْنِي فِي لُقْطَةِ الْحَاجِّ يَتْرُكُهَا
حَتَّى يَجِدَهَا صَاحِبُهَا.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری (عثمان) ی ته‌یمییه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌هی کردوه له هه‌لگرته‌وه‌ی شتی
ونبوی حاجی. نه‌حمه‌د وتی: راوی ئیبنو وه‌هب وتی: واته شتی ونبوی حاجی
وازی لی ده‌هینری‌ت هه‌تا خاومنه‌که‌ی ده‌یدۆزی‌ته‌وه.

۱۷۲۰ - (صحيح المرفوع منه) عَنِ الْمُنْذِرِ بْنِ جَرِيرٍ قَالَ: كُنْتُ مَعَ جَرِيرٍ بِالْبَوَازِيجِ، فَجَاءَ الرَّاعِي بِالْبَقْرِ، وَفِيهَا بَقْرَةٌ لَيْسَتْ مِنْهَا، فَقَالَ لَهُ جَرِيرٌ: مَا هَذِهِ؟ قَالَ: لَحِقْتُ بِالْبَقْرِ لَا تَذَرِي لِمَنْ هِيَ، فَقَالَ جَرِيرٌ: أَخْرِجُوهَا، فَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا يَأْوِي الضَّالَّةَ إِلَّا ضَالٌّ).

واته: له (مُنْذِرِ) کۆری جهریرهوه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له خزمه‌ت جهریردا بووم له (بوازيج) — که شوینیکه له نزيك دیجله‌وه - ، پیاوی مانگای ده‌له‌وه‌پراند هات، جگه له مانگاکی خوی مانگایه‌کی تری پی بوو، جهریر پیی وت: ئەم مانگایه چیه؟ وتی: تیکه‌لاوی مانگاکی کردوه به‌لام نازانم هی کییه، جهریر وتی: له‌ناو ئەو مانگانه‌دا دهری بکه، چونکه له پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بیستوووه نه‌یفه‌رموو: (شتی ونبو تیکه‌لاوی مائی خوی ناکات مه‌گهر که‌سی گومرا بی و له‌سه‌ر ریگه‌ی راست نه‌بی‌ت).

سه‌ره‌تای په‌رتوکی مه‌ناسکی چه‌ج.

ه - أول الكتاب المناسك.

باسی سه‌باره‌ت به‌ فەریزه‌ی چه‌ج.

١ - باب فرض الحجّ.

١٧٢١ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: الْحَجُّ فِي كُلِّ سَنَةٍ أَوْ مَرَّةً وَاحِدَةً؟ قَالَ: (بَلْ مَرَّةً وَاحِدَةً، فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ).

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوا‌یان لی بی ده‌گی‌رنه‌وه، که نه‌قه‌ره‌عی کو‌ری حابیس له پی‌غه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم پرسی؟ وتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم: ئایا چه‌ج هه‌موو سائی‌ک فەرزە یان له هه‌موو ته‌مه‌ندا یه‌ک جار فەرزە، فەرمووی: (به‌ل‌کو له هه‌موو ته‌مه‌ندا یه‌ک جار فەرزە، هه‌ر‌که‌س زیاتر ب‌کات ئه‌وه سونه‌ته‌و خیری زیاتری ده‌ست ده‌که‌وی‌ت).

۱۷۲۲ - (صحيح) عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَأَزْوَاجِهِ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: (هَذِهِ، ثُمَّ ظُهُورُ الْحُضَرِ).

واته: له نهبو وافيدي (لبيي) هوه دهگيرنهوه، كه وتويهتي: له حهجي مالاوايي دا بيستم له پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم به خيزانه كانى فهرموو: (ئهمه نهو حهجهيه كه خواي گه وره فهرزي كردوه له سهرتان، له پاشدا نيتر پابه ند بن به ماله كانتانه وه).

باسى ئافره تى حه ج بكات به بى نه وهى
مه حره ميكي له گه لدا بيت.

۲ - باب فِي الْمَرْأَةِ تَحُجُّ بِغَيْرِ مَحْرَمٍ.

۱۷۲۳ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ مُسْلِمَةٍ تُسَافِرُ مَسِيرَةَ لَيْلَةٍ إِلَّا وَمَعَهَا رَجُلٌ ذُو حُرْمَةٍ مِنْهَا).

واته: له نهبو هورميره دهگيرنهوه، كه وتويهتي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتي: (رهوا نيه بو هيچ ئافره تىكى موسولمان ماوهى شهوى رى سه فهر بكات مه گهر پياويكى مه حره مى خوى له گه لدا بيت).

۱۷۲۴ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ يَوْمًا وَلَيْلَةً).

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که پیغممبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (بو هیج ئافرمتی رهوا نیه که باومری به خوا و به دواړوژ هه بیټ ماوهی شهو و روژی سهفه ر بکات مهگه ر پیاویتی مه حره می خوی لهگه ئدا بیټ).

۱۷۲۵ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: (بَرِيدًا).

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغممبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی، راوی به هه مان شیوه فرموده پيشوی گیرایهوه، تهنا نهومنده نه بیټ که وتی: نیوهی روژی - واته بو هیج ئافرمتی رهوا نیه که باومری به خوا و به دواړوژ هه بیټ ماوهی نیوهی روژی سهفه ر بکات مهگه ر پیاویتی مه حره می خوی لهگه ئدا بیټ).

۱۷۲۶ - (صحيح) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُسَافِرَ سَفَرًا فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا إِلَّا وَمَعَهَا أَبُوهَا، أَوْ أَخُوهَا، أَوْ زَوْجُهَا، أَوْ ابْنُهَا، أَوْ ذُو مَحَرَمٍ مِنْهَا).

واته: له ئەبو سه‌عیدهوه ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (بۆ هیچ ئافرمتی ره‌وا نیه که باوم‌ری به‌ خوا و به‌ دوا‌رۆژ هه‌بێت ماوه‌ی سێ رۆژ یان زیاتر ب‌روات بۆ سه‌فه‌ر مه‌گه‌ر باوکی یان براکه‌ی یان می‌رده‌که‌ی یان کو‌رده‌که‌ی یا مه‌حه‌رمی‌کی خۆی له‌گه‌ڵدا بێت).

۱۷۲۷ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ ثَلَاثًا إِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ).

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خوا‌یان لێ بێ ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (بۆ هیچ ئافرمتی ره‌وا نیه که باوم‌ری به‌ خوا و به‌ دوا‌رۆژ هه‌بێت ماوه‌ی سێ رۆژ سه‌فه‌ر بکات مه‌گه‌ر مه‌حه‌رمی‌کی خۆی له‌گه‌ڵدا بێت).

۱۷۲۸ - (صحیح) عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يُرَدِّفُ مَوْلَاةً لَهُ، يُقَالُ لَهَا صَفِيَّةٌ، تُسَافِرُ مَعَهُ إِلَى مَكَّةَ.

واته: نافع ده‌لێت: ئیبنو عومه‌ر ره‌زای خوا‌یان لێ بێ کاره‌که‌ریکی هه‌بوو پێیان ده‌وت (صفیة)، له پشکو‌ی خۆیدا سواری ده‌کرد، له‌گه‌ڵی سه‌فه‌ری ده‌کرد بۆ مه‌که‌ه.

باسی رەبەنگەریی له ئیسلامدا نیە، یان
 حەج نەکردن بۆ کەسێ نیە، کە توانای
 هەبێت.

۳ - باب (لَا صَرُورَةَ) فِي الْإِسْلَامِ.

۱۷۲۹ - (ضعیف) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا صَرُورَةَ فِي الْإِسْلَامِ).

واتە: لە ئێبنو عەباسەوێ رمزای خوایان لێ بێ دەگیرنەوێ، کە وتوێهتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێهتی: (لَا صَرُورَةَ فِي الْإِسْلَامِ). زانایان و فەرمودمناسان ئەم فەرموودمیان بە دوو شیوێ لیکداوێتەوێ: لە ئیسلامدا نیە ئەو کەسێ کە ژیانی رەبەنگەری بۆ خۆی هەڵدەبژێرێ و واز لە ژیانی هاوسەرگیری دەهێنێت بە مەبەستی پەرستش وەک رەببانەکانی گاورەکان، یان لە ئیسلامدا حەج نەکردن نیە بۆ کەسێ کە توانای حەجکردنی هەبێت، هەر وەها هەتا خۆی حەج نەکات دروست نیە حەج بۆ کەسێکی تر بکات.

باسی تویشهی ریگه له چه جدا.

۴ - باب التَّزْوُدِ فِي الْحَجِّ.

۱۷۳۰ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانُوا يَحُجُّونَ وَلَا يَتَزَوَّدُونَ - قَالَ أَبُو مَسْعُودٍ: كَانَ أَهْلُ الْيَمَنِ، أَوْ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ، يَحُجُّونَ وَلَا يَتَزَوَّدُونَ - وَيَقُولُونَ: نَحْنُ الْمُتَوَكِّلُونَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ (وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الْتَّقْوَى). الْآيَةُ.

واته: له نیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خ‌وایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: خه‌لک ده‌هاتن بو چه‌ج تویشهی ریگه‌یان له‌گه‌ل خ‌وایان نه‌ده‌هینا وه‌ک خ‌واردن و پی‌ویستی سه‌فه‌ر - نه‌بو مه‌سعود ده‌لێت: خه‌لکی یه‌مه‌ن یان که‌سانیک له‌ خه‌لکی یه‌مه‌ن ده‌هاتن بو چه‌ج تویشهی پی‌ویستیان له‌گه‌ل خ‌وایان نه‌ده‌هینا، ده‌یانوت: ئیمه‌ پشت به‌ خ‌وای خ‌ۆمان ده‌به‌ستین و ته‌وه‌گولان له‌سه‌ر خ‌وايه، له‌ ریگادا دا‌وای خ‌واردن و پی‌ویستیان له‌ خه‌لک ده‌کرد پشتیان به‌ خه‌لک ده‌به‌ست، خ‌وای گه‌وره‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: (وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ الْتَّقْوَى). واته: تویشهی ریگه‌هه‌ل‌ب‌گرن به‌راستی با‌شرین تویشه‌ته‌ه‌وایه‌.

باسی بازرگانی‌کردن له چه‌جدا.

۵ - باب التَّجَارَةِ فِي الْحَجِّ.

۱۷۳۱ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ:
(لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ رَبِّكُمْ). قَالَ: كَانُوا لَا يَتَّعِرُونَ بِمَنَى، فَأَمَرُوا
بِالتَّجَارَةِ إِذَا أَفَاضُوا مِنْ عَرَفَاتٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که
ئهم نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ رَبِّكُمْ)
(البقره: ۱۹۸). واته: گوناختان له‌سه‌ر نیه که دوا‌ی رۆزی
په‌رومردگارتان بکه‌ون. وتی: موسولمانان کاتی چه‌ج له مینا کپین و فروشتن و
کاری بازرگانیان نه‌ده‌کرد، جا ریگه‌یان پیدرا کاتی که گه‌رانه‌وه له عه‌رمفات
کپین و فروشتن و کاری بازرگانی بکه‌ن.

۶ - باسی ثقله‌کردن له چه‌ج

۱۷۳۲ - (حسن) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: (مَنْ أَرَادَ الْحَجَّ فَلْيَتَّعَجَّلْ).

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خ‌وایان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تى: پی‌غه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویه‌تى: (نه‌وه‌ی دمی‌ه‌ویت حه‌ج بکات با په‌له بکات).

باسی به‌کری‌دان.

۷ - باب الکری.

۱۷۳۳ - (صحیح) عن أبو أمامة التيمي قال: كنت رجلاً أكرى في هذا الوجه، وكان ناسٌ يقولون لي: إنه ليس لك حج! فلقيت ابن عمر فقلت: يا أبا عبد الرحمن إنني رجل أكرى في هذا الوجه، وإن ناساً يقولون لي: إنه ليس لك حج! فقال ابن عمر: أليس تحرم وتلبس، وتطوف بالبيت، وتفيض من عرفات، وترمي الجمار، قال: قلت: بلى، قال: فإن لك حجاً، جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فسأله عن مثل ما سألتني عنه، فسكت عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم فلم يجبه، حتى نزلت هذه الآية: (ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلاً من ربكم). فأرسل إليه رسول الله صلى الله عليه وسلم، وقرأ عليه هذه الآية، وقال: (لك حج).

واته: له ئەبو ئومامەى تەیمییه وه هاتوو، که وتویهتی: ولاغم بەگەرئ ئەدا به حاجیان و بۆ خوشم ههجم دهکرد، ههندی کەس پێیان دهوتم: تۆ ههجت بۆ نیه و ههجه کهت دروست نیه، گهیشتم به ئیبنو عومەر رمزای خویان لى بى لهوبارمه لىم پرسى؟ نهویش وتى: ئایا تۆ ئیحرām نابەستى و تهلبیهه (لبیک اللہم لبیک) ناکهیت و بهدهوری کهعبه دا ناسورپیتیه وه و له عهرفاته وه نارۆیت بۆ موزده لیه وه شهیتان رهجم ناکهیت؟ وتى: وتم: بهلئى، ههموو ئەوانه دهکهم، وتى: دهی تۆ ههجت بۆ ههیه وه ههجه کهت دروسته، بیاوئ هاته خزمهت پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم نه و پرسیاره لى کرد که تۆ له منت کرد؟ پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم بى دهنگ بوو وهلامى نه دایه وه، ههتا ئەم ئایه ته دابهزى: (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ^٤). (البقره: ١٩٨). واته: گوناھتان له سه ر نیه که دواى رۆزى پهرومردگارتان بکهون. جا پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم ناردى به دواى بیاوه که دا، بیاوه که هات و ئایه ته که ی به سه ردا خوینده وه فەرمووی: (بهلئى ههجت بۆ ههیه).

١٧٣٤ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّاسَ فِي أَوَّلِ الْحَجِّ كَانُوا يَتَّبَاعُونَ بِمَنًى، وَعَرَفَةَ، وَسُوقَ ذِي الْمَجَازِ، وَمَوَاسِمَ الْحَجِّ، فَخَافُوا الْبَيْعَ وَهُمْ حُرْمٌ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ: (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ^٤). فِي مَوَاسِمِ الْحَجِّ.

واته: (عبد الله) ی کورپی عهباس رمزای خویان لى بى دهلئیت: خه لک له سه رمتای ئیسلامه وه که هه جیان دهکرد، له میناو عه رفه وه بازارى (ژى

المَحْجَاز) و له شوینه‌کانی چه‌ج کردندا کرین و فروشتنیان ده‌کرد، جا ترسان له‌وه‌ی که به‌نیجرامه‌وه کرین و فروشتن بکه‌ن، خوای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: (لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ). (البقره: ۱۹۸). واته: گونا‌ه‌تان له‌سهر نیه که دوا‌ی رۆزی په‌رومردگارتان بکه‌ون. له شوینه‌کانی چه‌ج کردندا.

۱۷۳۵ - (صحيح بما قبله) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّاسَ فِي أَوَّلِ مَا كَانَ الْحَجُّ كَانُوا يَبِيعُونَ، فَذَكَرَ مَعْنَاهُ، إِلَى قَوْلِهِ: مَوَاسِمِ الْحَجِّ.

واته: (عبد الله) ی کورې عه‌باس رمزای خوایان لی بی ده‌لیت: خه‌لک له‌سهرمتای نی‌سلامه‌وه که چه‌جیان ده‌کرد، کرین و فروشتنیان ده‌کرد، راوی به هه‌مان مانا فرموده‌ی پی‌شوی گیرایه‌وه، هه‌تا گه‌یشته: (مَوَاسِمِ الْحَجِّ).

باسی سه‌باره‌ت به‌حه‌جی مندال.

٨ - باب فی الصَّبِيِّ یَحُجُّ.

١٧٣٦ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالرَّوْحَاءِ فَلَقِيَ رَكْبًا فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ فَقَالَ: (مَنِ الْقَوْمُ). فَقَالُوا: الْمُسْلِمُونَ، فَقَالُوا فَمَنْ أَنْتُمْ، قَالُوا: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَفَزَعَتْ امْرَأَةً فَأَخَذَتْ بَعْضُ صَبِيٍّ فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ مِحْفَتِهَا فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ لِهَذَا حَجٌّ؟ قَالَ: (نَعَمْ، وَلَكِ أَجْرٌ).

واته: ئیبنو عباس ره‌زای خویان لی بی ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له ره‌وحا که شوینی‌که له نیوان مه‌که‌و مه‌دینه‌دا گه‌یشت به‌ کۆمه‌له‌ سواریک سه‌لامی لی کردن و فهرمووی: (ئیوه له کام هۆزن؟)، وتیان: له هۆزی موسولمانانین، وتیان: ئه‌ی ئیوه کین، ئه‌وانه‌ی که له خزمه‌تیدا بوون وتیان: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، ئافره‌تی به‌سه‌ر و لا‌خیکه‌وه راجله‌کی له‌و شوینه‌دا که وه‌ک که‌زاوه‌ وایه به‌لام سه‌ق‌فی نیه به‌ل مندالیکی گرت و هی‌نایه‌دمره‌وه وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئایا ئه‌م منداله‌حه‌جی بو‌ ده‌بی؟ فهرمووی: (به‌لێ، بو‌ تۆش پاداشتی هه‌یه).

باسی دیاریکردنی شوینی ئیحرام بہستن.

۹ - باب فی المواقیت.

۱۷۳۷ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: وَقَّتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ذَا الْحُلَيْفَةِ، وَلَأَهْلِ الشَّامِ الْجُحْفَةَ، وَلَأَهْلِ نَجْدٍ قَرْنًا، وَبَلَغَنِي أَنَّهُ وَقَّتَ لِأَهْلِ الْيَمَنِ يَلَمَمَ.

واته: ئیبنو عومەر رمزای خوایان لی بیّ ده لیت: پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم (ذا الخلیفۃ) ی دیاریکرد بو ئیحرام دابہستنی خه لکی مہدینہ، (جحفۃ) ی دیاریکرد بو ئیحرام دابہستنی خه لکی شام، (قرن) ی دیاریکرد بو ئیحرام دابہستنی خه لکی نہجد، پیم گہیشووہ کہ (یلمم) یشی دیاریکردوہ بو ئیحرام دابہستنی خه لکی یمہن.

۱۷۳۸ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَعَنْ ابْنِ طَاوُسٍ عَنْ أَبِيهِ، قَالَا: وَقَّتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِمَعْنَاهُ، - ﴿وَقَالَ أَحَدُهُمَا: وَلَأَهْلِ الْيَمَنِ يَلَمَمَ، وَقَالَ أَحَدُهُمَا: أَلَمَمَ - قَالَ: (فَهْنَّ لَهُمْ، وَلَمَنَ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ

أَهْلِهِنَّ مِمَّنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَمَنْ كَانَ دُونَ
ذَلِكَ). قَالَ ابْنُ طَاوُسٍ: مِنْ حَيْثُ أُنْشَأَ، قَالَ: وَكَذَلِكَ
حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ يُهْلُونَ مِنْهَا).

واته: ئیبنو عهباس رمزای خویان لی بی، وه له ئیبنو (طاوس)هوه، لهباوکیهوه دهگیرنهوه، که وتویانه: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شوینی دیاریکرد بو ئیحرام دابهستن، راوی فهرموده پیشوی به هه مان مانا گیرایهوه، یه کیکیان وتی: (یللم)ی دیاریکرد بو ئیحرام دابهستنی خه لکی یه مهن، نهوی تریشیان وتی: (اللم) له حیاتی (یللم) - فهرمووی: (ئهم شوینانه جیگه ی ئیحرام دابهستن بو نهوان و خه لکی ئهم ولاتانهو، نهو که سانه ی که خه لکی ولاتانی ترن و به سهر ئهم شوینانه دا دین بو حج و عومره). ئیبنو (طاوس) وتی: ههرکه سیکیش لهو شوینانه نهبو نهوه لهوشوینهوه دهست پی دهکات که لی نیشه جی یه، ههتا نزیکتر بی جیگه ی ئیحرام دابهستنه کهشی نزیکتره، وتی: ته نانهت خه لکی مه کهکه له ناو مه کهکه دا ئیحرام دادمهستن.

١٧٣٩ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَّتَ لِأَهْلِ الْعِرَاقِ ذَاتَ عِرْقٍ.

واته: عایشه رمزای خوی لی بی ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم (ذات عرق)ی دیاریکرد بو ئیحرام دابهستنی خه لکی عیراق.

١٧٤٠ - (ضعیف) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: وَقَّتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَهْلِ الْمَشْرِقِ الْعَقِيقَ.

واته: ئیبنو عه‌باس رمزای خوایان لی بی ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم (عقیق)ی دیاریکرد بۆ ئیحرام دابه‌ستنی خه‌لکی رۆژه‌لات.

١٧٤١ - (ضعیف) عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ أَهْلٌ بِحَجَّةٍ أَوْ عُمْرَةٍ مِنَ الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى إِلَى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ). أَوْ (وَجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ) شَكََّ عَبْدُ اللَّهِ أَيَّتَهُمَا قَالَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَرْحَمُ اللَّهُ وَكَيْعًا! أَحْرَمَ مِنْ بَيْتِ الْمَقْدِسِ يَغْنَى إِلَى مَكَّةَ.

واته: له ئوم سه‌له‌مه‌ی خێزانی پێغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم هاتوووه، که بیستویه‌تی له پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (که‌سی له مزگه‌وتی ئه‌قصاوه ئیحرامی هه‌ج یان عومره دابه‌ستی خوای گه‌وره له گوناھی له‌وه‌و پێشوو له‌وه‌و دواشی خو‌ش ده‌بی‌ت). یان (به‌هه‌شتی بۆ مسو‌گه‌ر ده‌بی‌ت). (عبد الله)ی کو‌ری (عبد الرحمن)راوی فەرموده‌که گومانی هه‌بوو له‌وه‌ی که راوی کامیانی فەرموو. نه‌بو داود ده‌لێت: ره‌حه‌تی خوا له وه‌کیع بی‌ت له (بیت المقدس)وه ئیحرامی داده‌به‌ست واته کاتی که ده‌هات بۆ هه‌ج و عومره بۆ مه‌که‌ه.

١٧٤٢ - (حسن) عن زُرَّارَةَ بْنِ كُرَيْمٍ، أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ عَمْرِو السَّهْمِيَّ حَدَّثَهُ، قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِمَنَى أَوْ بِعَرَفَاتٍ، وَقَدْ أَطَافَ بِهِ النَّاسُ، قَالَ: فَتَجِبْهُ الْأَعْرَابُ فَإِذَا رَأَوْا وَجْهَهُ قَالُوا: هَذَا وَجْهُ مُبَارَكٌ، قَالَ: وَوَقَّتَ ذَاتَ عَرِيقٍ لِأَهْلِ الْعِرَاقِ.

واته: له زورازه‌ی کوری کورمیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که (حارث) ی کوری عه‌مری سه‌همی بو‌ی گ‌یرا تو‌مه‌وه و تو‌یه‌تی: له مینا یان له عه‌رمفات چوومه خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، خه‌لک چوار ده‌وریان دابوو، وتی: عه‌ربه ده‌شته‌کیه‌کان هاتن کاتی که رو‌خساریان بینی وتیان: ئه‌مه رو‌خساریکی پی‌رۆز و موباره‌که، (حارث) وتی: پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم (ژاڤ عوق) ی دیاریکرد بو‌ ئی‌حرام دابه‌ستنی خه‌لکی ع‌یراق.

باسی ئی‌حرام به‌ستنی ئا‌فره‌تی زه‌یسان بو‌ حه‌ج.

١٠ - باب الْحَائِضِ تَهْلُ بِالْحَجِّ.

١٧٤٣ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: نَفِسْتُ أَسْمَاءَ بِنْتَ عُمَيْسٍ بِمُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بِالشَّجَرَةِ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبَا بَكْرٍ أَنْ تَغْتَسِلَ فَتَهْلَ.

واته: عائیشه رم‌زای خو‌ای لی بی ده‌ل‌یت: ئه‌سمای کچی عومه‌یس له حه‌جی

مالاوی دا، له نزیك دره‌خته‌که‌ی (ذی الخلیفه)، موحه‌مه‌دی کوری نه‌بو به‌گری بوو، کاتی که پیغه‌مبه‌ریان صلی الله علیه وسلم ناگدار کرده‌وه، فرمانی کرد به نه‌بو به‌کر که پیی بلی: خوئی بشوات و ئیجرامی حه‌ج دابه‌ستی.

١٧٤٤ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْحَائِضُ وَالنُّفْسَاءُ إِذَا أَتَا عَلَى الْوَقْتِ تَغْتَسِلَانِ وَتُحْرِمَانِ وَتَقْضِيَانِ الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا غَيْرَ الطَّوَافِ بِالْبَيْتِ). قَالَ أَبُو مَعْمَرٍ فِي حَدِيثِهِ: (حَتَّى تَطْهَرَا)، وَلَمْ يَذْكُرْ ابْنُ عِيسَى: عِكْرَمَةَ وَمُجَاهِدًا، قَالَ: عَنْ عَطَاءٍ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، وَلَمْ يَقُلْ ابْنُ عِيسَى: (كُلَّهَا). قَالَ: (الْمَنَاسِكَ إِلَّا الطَّوَافَ بِالْبَيْتِ).

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده‌یه‌تی: (نافرمتی زه‌يسان و بی نوێژ کاتی هاتنه شوینی دیاریکراوی ئیجرام دابه‌ستن بو حه‌ج خویان بشۆن و ئیجرام دابه‌ستن و هه‌موو مه‌ناسک کارو کرده‌وه‌کانی حه‌ج نه‌نجام بدن جگه له‌سوړانه‌وه به‌ده‌وری که‌عه‌دا). نه‌بو مه‌مه‌ر له فرموده‌که‌یدا نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: (هه‌تا پاک دمه‌نه‌وه)، ئیبنو عیسا نه‌یوت: له عیکریمه‌وه له موحه‌مه‌ده‌وه، به‌ئکو وتی: له (عطاء) ده‌وه، له ئیبنو عه‌باسه‌وه، وه ئیبنو عیسا نه‌یوت: (کله‌ها). به‌ئکو وتی: (المتاسک إلا الطواف بالبيت).

باسى بهكارهينانى بونى خوش پيش ئىحرام بهستن.

١١ - باب الطيب عند الإحرام.

١٧٤٥ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كُنْتُ أُطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِإِحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ، وَإِخْلَالِهِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ.

واته: عائيشه رهزای خواى لى بى دهليت: من خوم بونى خوشم دهدا له پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم پيش نهوى ئىحرام دابهستن، وه له دواى ئىحرام شكاندنیش پيش نهوى تهوافى مالى خوا بکات.

١٧٤٦ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَتْ أَنْظُرُ إِلَى وَبِصِ الْمِسْكِ فِي مَفْرَقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ.

واته: عائيشه رهزای خواى لى بى دهليت: دهليى دهروانمه بريقهى نهو ميسكهى شويني جياگردنهوى مووى سهري پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم كه له ناوهرستدا مووى سهري دهکرد بهدوو بهشهوه، كه له پيش ئىحرام دابهستندا لى دابوو.

باسی (تلبید)^١.

١٢ - باب التَّلْبِيدِ.

١٧٤٧ - (صحيح) عَنْ سَالِمٍ - يَعْنِي ابْنَ عَبْدِ اللَّهِ - عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلُ مُلْبِدًا.

واته: له سالم - واته كوری (عبد الله) - وه، له باوکیهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: له پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم بیستوو ده لبیه (لَبَيْكَ اللَّهُمَّ لَبَيْكَ) ی دهکرد له کاتی کدا که که تیره یان ههر شتیکی تری لهو شیوهی دابوو له مووی سهری.

١٧٤٨ - (ضعيف) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَبَّدَ رَأْسَهُ بِالْعَسَلِ.

واته: له ئیبنو عومهرهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههنگوینی دابوو له سهری بو ئهوهی مووهکانی لیک جودا نهبنهوه.

^١ - (تلبید) واته: که تیره یان ههر شتیکی تری لهو شیوه بدریت له مووی سهر له پیش ئیجرام دابهستندا بو ئهوهی مووهکانی سهر بنوسی بیهکهوه و لیک جودا نهبنهوه و تمپ و تۆز نهچیته ناویانهوه و نهسپی تیی نه دات.

باسی هه‌دی ئاز‌ه‌لی دیاریکراو بو قوربانی.

١٣ - باب فی الهدی.

١٧٤٩ - (حسن بلفظ (فضة) شاذ بلفظ (من ذهب)) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ،
 أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْدَى عَامَ
 الْحُدَيْبِيَّةِ فِي هَذَا يَأْيَا رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 جَمَلًا كَانَ لِأَبِي جَهْلٍ فِي رَأْسِهِ بُرَّةٌ فَضَّةٌ. قَالَ ابْنُ
 مِنْهَالٍ: بُرَّةٌ مِنْ ذَهَبٍ، زَادَ النُّفَيْلِيُّ: يَغِیْظُ بِذَلِكَ
 الْمُشْرِكِينَ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی:
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له سالی ریکه‌وتنی حوده‌یبیه‌دا وشت‌یک
 کرده سهر‌بری، لهو وشت‌انه‌ی که دیاریک‌ردبو بو قوربانی نه‌ویش یه‌کی بوو لهو
 وشت‌انه‌ی که له غه‌نیمه‌تی جه‌نگی به‌دردا ده‌ستی که‌وتبو، هی نه‌بو جه‌هل
 بوو هه‌لقه‌یه‌کی زیو کرابووه نه‌رمایی لوتیه‌وه. ئیبنو مینه‌ال ده‌لّیت: هه‌لقه‌یه
 له ئالتون، نوفه‌یلی ئه‌مه‌ی بو زیاد کرد: بو نه‌وه‌ی داخ و خه‌فمت بخاته دلی
 هاوه‌ل بو خوا بریاردم‌رانه‌وه.

باسی مانگای دیاریکراو بو قوربانى .

۱۴ - باب فى هدى البقر.

۱۷۵۰ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحَرَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بَقْرَةً وَاحِدَةً.

واته: له عائیشهى خیزانى پیغه مبهرى خواوه صلى الله عليه وسلم دهگیرنهوه، که پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم له چهجى مالآوايى دا مانگایهکى کرده قوربانى بو نهو هاوسه رانهى که له خزمه تیدا چهجیان کرد.

۱۷۵۱ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَبَحَ عَمَّنْ اعْتَمَرَ مِنْ نِسَائِهِ بَقْرَةً بَيْنَهُنَّ.

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم مانگایهکى کرده قوربانى و سه ریبری بو نهو هاوسه رانهى که له خزمه تیدا عومرهیان کرد.

باسی نیشانہ کردنی قوربانۍ .

۱۵ - باب فی الإشعار .

۱۷۵۲ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ، ثُمَّ دَعَا بِبَدَنَةٍ فَأَشْعَرَهَا مِنْ صَفْحَةٍ سَنَامِهَا الْأَيْمَنِ، ثُمَّ سَلَتْ عَنْهَا الدَّمَ وَقَلَّدَهَا بِنَعْلَيْنِ، ثُمَّ أَتَى بِرَاحِلَتِهِ، فَلَمَّا قَعَدَ عَلَيْهَا وَاسْتَوَتْ بِهِ عَلَى الْبَيْدَاءِ أَهْلًا بِالْحَجِّ.

واته: له نيبنو عه باسه وه رمزای خويان لى بى ده گيرنه وه، كه بڼغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له (ذي الحليفة) نوږزى نيومړوى كرد، له پاشدا داواى كرد وشرى له وشتره دياريه كاني مالى خويان بو هينا، نيشانه ي كرد به شپږميه تيغى دا له سهر به شى لای راستى كوپاره كهى و له تى كردو خوينى پيدا هاته خواره وه، دوو نه على كرده مليه وه، ئينجا سواری وشتره كهى بوو كاتى كه له (بيداء) وهستا نيه تى حه جى هيناو فهرمووى: (لَيْتَكَ حَجًّا).

۱۷۵۳ - (صحيح) عَنْ شُعْبَةَ بِهَذَا الْحَدِيثِ، بِمَعْنَى أَبِي الْوَلِيدِ، قَالَ: ثُمَّ سَلَتْ الدَّمَ بِيَدِهِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ هَمَّامٌ قَالَ: سَلَتْ الدَّمَ عَنْهَا بِإِصْبَعِهِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا مِنْ سُنَنِ أَهْلِ الْبَصْرَةِ الَّذِي تَفَرَّدُوا بِهِ.

واته: شوعبە فەرمودەى پيشوى گيراپه‌وه، به هه‌مان مانای فەرمودەكەى ئەبو وه‌لید، وتی: له‌پاشدا به دەستی خوينه‌كەى هه‌سوو له لا كۆپاره‌كەى. ئەبو داود ده‌لێت: هه‌مام فەرمودەى پيشوى گيراپه‌وه، وتی: به په‌نجەى خوينه‌كەى هه‌سوو له لا كۆپاره‌كەى. ئەبو داود ده‌لێت: ئەمەش له سوننه‌ت و رێبازى خه‌لكى به‌صره‌یه چونكه ئەو پیاوانه‌ى كه رىوايه‌تيان كردوه هه‌موويان خه‌لكى به‌صره‌ن جگه له ئیبنو عه‌باس.

١٧٥٤ - (صحيح) عَنْ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ وَمَرْوَانَ أَنَّهُمَا قَالَا: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْحُدَيْبِيَّةِ، فَلَمَّا كَانَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ قُلِدَ الْهَدْيُ وَأَشْعَرُهُ وَأُحْرِمَ.

واته: له ميسومرى كورێ مه‌خرمه‌وه مه‌روانه‌وه ده‌گيرنه‌وه، كه وتيانه: پيغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم له سالى ريكه‌وتنى حوده‌يبه‌دا له مال دمرچوو، كاتى كه گه‌يشته (ذى الحليفة) گه‌ردن به‌ندى كرده ملي قوربانیه‌كەى بو‌ئەوه‌ى بزانه‌ى كه ئازهلێ قوربانیه‌وه نيشانه‌ى كردو ئیحرامى دابه‌ست.

١٧٥٥ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْدَى غَنَمًا مُقْلَدَةً.

واته: له عائشه‌وه رمزای خواى لى بى ده‌گيرنه‌وه، كه پيغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم مه‌رپكى نيشانه‌كراوى كرده قوربانى.

باسی گۆڕینی ئازەلی قوربانی.

۱۶ - باب تَبْدِيلِ الْهَدْيِ.

۱۷۵۶ - (ضعیف) عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: أَهْدَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ بَحْتِيَا فَأُعْطِيَ بِهَا ثَلَاثِمِائَةَ دِينَارٍ، فَاتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَهْدَيْتُ بَحْتِيَا، فَأُعْطِيتُ بِهَا ثَلَاثِمِائَةَ دِينَارٍ، أَفَأَبِيعُهَا وَأَشْتَرِي بِشَمَنِهَا بُدْنًا؟ قَالَ: (لَا أَنْحَرَهَا إِلَّاهَا). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا لِأَنَّهُ كَانَ أَشْعَرَهَا.

واته: له سالی کوری (عبدُ الله) وه، له باوکیهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیشهوا عومهری کوری (خطاب) رمزای خوی لی بی وشریکی جوان و چاکی کرده قوربانی سی سهد دیناریان دایه، چوووه خزمهت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وشریکی جوان و چاکم کردۆته قوربانی سی سهد دیناریان داومه‌تی، بیفرۆشم و به پاره‌که‌ی وشریکی تر بکرم؟ فەرمووی: (نەخێر مەیفروشمەو سەری بپەر واته مەیگۆڕەو بیکە بە قوربانی). ئەبو داود دەئیت: ئەمەش لەبەر ئەوه بوو که نیشانه‌ی کردبوو.

باسی ئه و که سهی و شتره قوربانیهکانی
دهنیری بۆ مالی خوا و خوی ناروات.

۱۷ - باب مَنْ بَعَثَ بِهَدِيَةٍ وَأَقَامَ.

۱۷۵۷ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: فَتَلْتُ قَلَائِدَ
بَذَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيَّ، ثُمَّ
أَشْعَرَهَا وَقَلَّدَهَا، ثُمَّ بَعَثَ بِهَا إِلَى الْبَيْتِ، وَأَقَامَ
بِالْمَدِينَةِ، فَمَا حَرَّمَ عَلَيْهِ شَيْءٌ كَانَ لَهُ حِلًّا.

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که وتویه تی: به دهستی
خۆم ملوانکهی ئازده له دیارییهکانی پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم
هوندوته وه، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهو ملوانکانهی ده کرده
ملیان و نیسانهی ده کردن، له پاشدا دهیناردن بۆ مالی خوا، خۆشی له مه دینه
دهمایه وه، هیچ شتیکی لی حه رام نه ده بوو که پیشتی بۆی حه لال بوو.

۱۷۵۸ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْدِي مِنَ الْمَدِينَةِ فَأَقْتُلُ
قَلَائِدَ هَدِيَةٍ، ثُمَّ لَا يَجْتَنِبُ شَيْئًا مِمَّا يَجْتَنِبُ الْمُحْرِمُ.

واته: له عایشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیر نه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نازه‌له دیارییه‌کانی له مه‌دینه‌وه دهنارد بو مالی خوا، نه‌و ملوانکانه‌ی که ده‌یکرده ملیان به‌دهستی خۆم ده‌مه‌وێنه‌وه، له‌پاشدا له هیچ شتیک له‌و شتانه دور نه‌ده‌که‌وته‌وه که نه‌و که‌سه‌ی ئیجرام ده‌به‌ستی لییان دورد ده‌که‌ویته‌وه.

١٧٥٩ - (صحیح) عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْهَدْيِ، فَأَنَا فَتَلْتُ قَلَائِدَهَا بِيَدِي مِنْ عَهْنٍ كَانَ عِنْدَنَا، ثُمَّ أَصْبَحَ فِينَا حَلَالًا يَأْتِي مَا يَأْتِي الرَّجُلُ مِنْ أَهْلِهِ.

واته: عایشه‌ی دایکی باو‌م‌پ‌داران رمزای خوای لی بی ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نازه‌له دیارییه‌کانی له مه‌دینه‌وه دهنارد بو مالی خوا، که به‌دهستی خۆم ملوانکه‌کانیانم ده‌مه‌وێنه‌وه له خوری ره‌نگاو ره‌نگ که هه‌مان بوو، له‌پاشدا ئیمه‌ی بو حه‌لال بوو وه‌ک چۆن پیاوی هاوسه‌ره‌که‌ی خوی بو حه‌لاله‌.

باسی سواربوونی وشتی دیاریکراو بو قوربانی.

١٨ - باب فی رُكُوبِ الْبَدَنِ.

١٧٦٠ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا يَسُوقُ بَدَنَةً، فَقَالَ: (ارْكَبْهَا). قَالَ: إِنَّهَا بَدَنَةٌ، فَقَالَ: (ارْكَبْهَا وَيْلَكَ). فِي الثَّانِيَةِ، أَوْ فِي الثَّالِثَةِ.

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیاویکی بینی وشتیکی دیاری بو قوربانی لی دهخوری، فهرمووی: (سواری ببه). وتی: نهوه وشتی دیاری یه بو قوربانی، فهرمووی: (سواری ببه وهیل بو تو). له جاری دووهه مدا یان سیهه مدا.

١٧٦١ - (صحيح) عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ رُكُوبِ الْهَدْيِ؟ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (ارْكَبْهَا بِالْمَعْرُوفِ إِذَا أُلْجِئْتَ إِلَيْهَا حَتَّى تَجِدَ ظَهْرًا).

واته: ئه‌بو زوبه‌یر ده‌لێت: سه‌بارته به سواربوونی وشتری دیاریکراو بو قوربانی له جابری کوری (عبد الله) م پرسى؟ وتى: له پێغه‌مبه‌رى خوا صلی الله علیه وسلم بیستوو ده‌یفه‌رموو: (ئه‌گه‌ر ناچار بووی به شیوه‌یه‌کی چاک که زیانی پێ نه‌گات سواری به‌هتا ولاغی سواری توت ده‌ست ده‌که‌ویت).

باسی په‌که‌وتنی وشتری دیاری پیش ئه‌وه‌ی بگاته مالی خوا.

١٩ - باب فی الهدی إذا عطب قبل أن يبلغ.

١٧٦٢ - (صحیح) عَنْ نَاجِيَةِ الْأَسْلَمِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ مَعَهُ بِهَدْيٍ فَقَالَ: (إِنْ عَطِبَ مِنْهَا شَيْءٌ فَأَنْحَرُهُ، ثُمَّ اصْبِغْ نَعْلَهُ فِي دَمِهِ، ثُمَّ خَلِّ يَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّاسِ).

واته: له ناجیه‌ی ئه‌سه‌مییه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئازده‌ دیارییه‌کانی له مه‌دینه‌وه پێدا نارد بو مالی خوا، فهرمووی: (ئه‌گه‌ر وشترێ په‌کی کهوت و نه‌یتوانی رێ بکات سه‌ری بپر، له‌پاشدا ئه‌وه نه‌علی که بو نیشانه‌ کراوته ملی بیژنه‌ به‌ خوێنه‌که‌دا - بو ئه‌وه‌ی خه‌لک بزانن قوربانیه‌و لێ بخۆن - ، ئینجا وازی لێ بینه‌ بو خه‌لک با بیخۆن و سودی لێ ببینن).

١٧٦٣ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَانًا الْأَسْلَمِيَّ، وَبَعَثَ مَعَهُ بِشْمَانَ عَشْرَةَ بَدَنَةً، فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِنْ أَزْحَفَ عَلَيَّ مِنْهَا شَيْءٌ؟ قَالَ: (تَنْحَرُهَا، ثُمَّ تَصْنَعُ نَعْلَهَا فِي دَمِهَا، ثُمَّ اضْرِبُهَا عَلَى صَفْحَتِهَا، وَلَا تَأْكُلُ مِنْهَا أَنْتَ وَلَا أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِكَ). أَوْ قَالَ: (مِنْ أَهْلِ رُفْقَتِكَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الَّذِي تَفَرَّدَ بِهِ مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ قَوْلُهُ: (وَلَا تَأْكُلُ مِنْهَا أَنْتَ وَلَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ رُفْقَتِكَ). وَقَالَ فِي حَدِيثِ عَبْدِ الْوَارِثِ: (ثُمَّ اجْعَلْهُ عَلَى صَفْحَتِهَا). مَكَانَ (اضْرِبُهَا). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ أَبَا سَلَمَةَ، يَقُولُ: إِذَا أَقَمْتَ الْإِسْنَادَ وَالْمَعْنَى كَفَاكَ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوا‌یان لى بى ده‌گى‌ر نه‌وه، كه وتویه‌تى: پى‌غه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم به فلان كه‌سى نه‌سه‌مى دا هه‌ژده وشترى ديارى نارد بو مالى خوا، پياوه نه‌سه‌لميه‌كه وتى: پى‌م بلى نه‌گه‌ر وشترى نه‌يتوانى رى بكات چى لى بكه‌م؟ فهرمووى: (سه‌رى بېره، له‌پاشدا نه‌و نه‌عه‌لى كه بو نيشانه گراوه‌ته مى بيزه‌نه به خوينه‌كه‌داو بيهي‌نه به لايه‌كى كو‌پاره‌كه‌يدا - بو نه‌وه‌ى كه خه‌لك بينيان بزائن قوربانیه‌و لى ببه‌ن و لى بخون - ئینجا نه‌ خوت و نه‌ هاوړيكانت لى مه‌خون). يان فهرمووى: (هيج كه‌سى له خه‌لكانى كاروانه‌كه لى نه‌خوات). نه‌بو داود ده‌لئت: نه‌وه‌ى كه ته‌نيا يه‌ك كه‌س ريوایه‌تى كردوه له‌م فهرموده‌دا نه‌م وته‌يه: (ولا تاكل متها انت ولا

أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ رِفْقَتِكَ). واتە: نە تۆ نە هیچ کەس لە خەڵکانی کاروانە کە لێی نەخوات. لە فەرمودە کە ی (عَبْدُ الْوَارِثِ) دا لە جیاتی (اچرپەها) فەرمووی: (ثُمَّ اجْعَلْهُ عَلَى صَفْحَتِهَا).

١٧٦٤ - (منكر) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا نَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُدْنَهُ، فَنَحَرَ ثَلَاثِينَ يَدِهِ، وَأَمَرَنِي فَنَحَرْتُ سَائِرَهَا.

واتە: پێشەوا عەلی رەزای خوای لێ بێ دەلێت: کاتی کە پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم وشترە قوربانیه‌کانی سەربری بە دەستی خۆی سی سەری سەربری، فەرمانی بێ کردم ئەوانە ی کە مابوونەووە من سەرم بپین.

١٧٦٥ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُرْطٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (إِنَّ أَعْظَمَ الْأَيَّامِ عِنْدَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمُ النَّحْرِ، ثُمَّ يَوْمُ الْقَرِّ). قَالَ عِيسَى: قَالَ ثَوْرٌ: وَهُوَ الْيَوْمُ الثَّانِي. قَالَ وَقُرْبَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَدَنَاتٌ خَمْسٌ أَوْ سِتٌّ، فَطَفِقَنَ يَزْدَلِفْنَ إِلَيْهِ بَايْتَهُنَّ يَبْدَأُ، فَلَمَّا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا - قَالَ فَتَكَلَّمُ بِكَلِمَةٍ خَفِيَّةٍ لَمْ أَفْهَمْهَا، فَقُلْتُ: مَا قَالَ؟ - قَالَ: (مَنْ شَاءَ اقْتَطَعَ).

واتە: لە (عبدُ الله)ی کورێ (قُرط)ووە دەگیرنەووە، کە وتویەتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (گەورەترین رۆژەکان لە لای خوای گەورە رۆژی دەی مانگی (ذی الحجة)یە کە دەکاتە یەکەم رۆژی جەژنی قوربان، لەپاشدا رۆژی دواى ئەو — لەو رۆژەدا حاجیەکان لە مینادا ئارام دەگرن چونکە زۆربەى هەرە زۆی مەناسیکەکانی حەجیان ئەنجامداوە -). عیسا وتی: (ئۆز) وتی: رۆژی دووھەم، راوی وتی: پێنج یان شەش و شتر هینرا بۆ پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ ئەوەی بیانکات بە قوربانى، و شترەکان پێشپکێیان دەکرد لە نزیك بوونەووە لە پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ ئەوەی ویستی کامیان لەپێشدا سەرپرێت سەربپرێت، کاتى سەربپرین و کەوتن، راوی وتی: وشەیهکی بە سوکی فەرموو لێى تى نەگەشتە، وتم: چى فەرموو؟ وتیان: فەرموو: (جا نیت کى دەیهوێت با گۆشت لى بکاتەووە بۆ خۆی).

١٧٦٦ - (ضعيف) عَنْ عُرْفَةَ بْنِ الْحَارِثِ الْكِنْدِيِّ، قَالَ: شَهِدْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ وَأَتَى بِالْبُذْنِ، فَقَالَ: (ادْعُوا لِي أَبَا حَسَنٍ). فَدَعِيَ لَهُ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ لَهُ: (خُذْ بِأَسْفَلِ الْحَرِيَةِ). وَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَعْلَاهَا، ثُمَّ طَعَنَ بِهَا فِي الْبُذْنِ، فَلَمَّا فَرَعَ رَكِبَ بَغْلَتَهُ، وَأَرْدَفَ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

واتە: لە غەرمفەى کورێ (حارث)ی کەندییەووە دەگیرنەووە، کە وتویەتی: لە حەجی مالاوایی دا نامادە بووم لە خزمەت پێغەمبەری خوادا صلی الله علیه

وسلم و شترەکانیان بۆ هینا، فەرمووی: (باوکی حەسەنم بۆ بانگ بکەن).
 ئەوانیش پێشەوا عەلییان رەزای خوای لێ بێ بۆ بانگ کرد، پێی فەرموو: (لای
 خواروی حەریبەکە بگرە). خوشی لای سەروی حەریبەکە گرت و سەرپرین،
 لەپاشدا کاتی گە لێ بویەوه سواری ئیسترەمکە بوو، پێشەوا عەلیشی رەزای
 خوای لێ بێ خستە پاشکۆی خۆیەوه.

باسی چۆنیەتی سەرپرینی و شترەکان.

٢٠ - باب کَيْفَ تُنَحَرُ الْبُذُنُ

١٧٦٧ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَابِطٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابَهُ كَانُوا يَنْحَرُونَ الْبُدْنَ مَعْقُولَةً الْيُسْرَى، قَائِمَةً عَلَى مَا بَقِيَ مِنْ قَوَائِمِهَا.

واتە: (عبد الرحمن) ی کوری (سابط) دەلێت: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم
 خۆی و یارانێ کاتی گە و شتری قوربانیان سەردەمیری دەستی چەپیان
 دەبەستەوه لەسەر سیانەکە تری بە پێوه دەمایەوه جا سەریان دەمیری.

١٧٦٨ - (صحیح) عَنْ زِيَادِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: كُنْتُ مَعَ ابْنِ عُمَرَ بِمِنَى فَمَرَّ بِرَجُلٍ وَهُوَ يَنْحَرُ بَدَنَتَهُ وَهِيَ بَارِكَةٌ، فَقَالَ: ابْعَثْهَا قِيَامًا مُقَيَّدَةً، سُنَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: زیادی کوری جوبهیر دهلیت: له مینا له گهل ئیبنو عومهردا بووم دای به لای پیاویکدا خهريک بوو وشتریکي سهردهبري و دهیکرد به قوربانی بو خوی، وتی: ههلیسینه سهر پی و دهستی چهپی ببهسته جا سهریبهره، چونکه نهوه له رهوشت و سونهتی موحهمهده صلی الله علیه وسلم.

١٧٦٩ - (صحيح) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَقُومَ عَلَى بُذْنِهِ وَأَقْسِمَ جُلُودَهَا وَجِلَالَهَا، وَأَمَرَنِي أَنْ لَا أُعْطِيَ الْجَزَارَ مِنْهَا شَيْئًا، وَقَالَ: (نَحْنُ نُعْطِيهِ مِنْ عِنْدِنَا).

واته: له پيشهوا عليهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پیدام سهریپرشتی وشتره قوربانیهکانی بکهه و گوشت و پیستهو جل و کوپانهکانیان بکهه بهخیر و دابهشی بکهه، وه فهرمانی پیدام هیچ نهدهه به ههسابهکه، وه فهرمووی: (نیمه لهلایهن خومانهوه شتی پی ددهین).

باسی کاتی ئیحرام دابہستن.

٢١ - باب فی وقت الإحرام.

١٧٧٠ - (ضعیف) عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ: يَا أَبَا الْعَبَّاسِ عَجِبْتُ لِاخْتِلَافِ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي إِهْلَالِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أُوجِبَ؟! فَقَالَ: إِنِّي لَا أَعْلَمُ النَّاسَ بِذَلِكَ، إِنَّهَا إِنَّمَا كَانَتْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّةً وَاحِدَةً فَمِنْ هُنَاكَ اخْتَلَفُوا، خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَاجًّا، فَلَمَّا صَلَّى فِي مَسْجِدِهِ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكَعَتَيْهِ أُوجِبَ فِي مَجْلِسِهِ، فَأَهْلَ بِالْحَجِّ حِينَ فَرَعَ مِنْ رَكَعَتَيْهِ، فَسَمِعَ ذَلِكَ مِنْهُ أَقْوَامٌ فَحَفِظْتُهُ عَنْهُ، ثُمَّ رَكِبَ فَلَمَّا اسْتَقَلَّتْ بِهِ نَاقَتُهُ أَهْلًا، وَأَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْهُ أَقْوَامٌ، وَذَلِكَ أَنَّ النَّاسَ إِنَّمَا كَانُوا يَأْتُونَ أَرْسَالًا، فَسَمِعُوهُ حِينَ اسْتَقَلَّتْ بِهِ نَاقَتُهُ يَهْلُ، فَقَالُوا: إِنَّمَا أَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ اسْتَقَلَّتْ بِهِ نَاقَتُهُ، ثُمَّ مَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا عَلَا عَلَى شَرَفِ الْبَيْدَاءِ

أَهْلٌ، وَأَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْهُ أَقْوَامٌ فَقَالُوا: إِنَّمَا أَهْلٌ حِينَ
عَلَا عَلَى شَرَفِ الْبَيْدَاءِ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَقَدْ أَوْجَبَ فِي
مُصَلَّاهُ، وَأَهْلٌ حِينَ اسْتَقَلَّتْ بِهِ نَاقَتُهُ وَأَهْلٌ، حِينَ عَلَا
عَلَى شَرَفِ الْبَيْدَاءِ. قَالَ سَعِيدٌ: فَمَنْ أَخَذَ بِقَوْلِ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ أَهْلٌ فِي مُصَلَّاهُ إِذَا فَرَعَ مِنْ رَكَعَتَيْهِ.

واته: سه عیدی کوری جوبهیر دهئیت: به (عبد الله) ی کوری عهباسم رمزای
خوایان لی بی وت: نهی باوکی عهباس سهرم سوږدهمیڼی له یارانې پیڅه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم که رایان جیاوازه له سهر ئیحرام دابهستن و
تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) کردنی پیڅه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
له کاتیځدا که ئیحرام دابهستن واجب بوو؟ وتی: من له هه موو کهس زیاتر
شارمزاترم بهوه، له بهر نهوهی پیڅه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم یهک
حه جی کردوه، جیاوازیه که یان نا لیږه دایه. پیڅه مبهری خوا صلی الله علیه
وسلم له مه دینه دهرچوو بو حه ج له (ذی الخلیفه) دابهزی کاتی که له
مزگه وته که یدا دوو رکات نوږزی نیوه ږوی دمکرد ئیحرام دابهستن واجب بوو،
له دوو رکات نوږزه که ی بویه وه به نیه تی حه ج ئیحرامی دابهست و
تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد، کوډه لی نهوه یان لی بیست لییه وه له بهریان
کرد، بویه وتیان: له (ذی الخلیفه) کاتی که له دوو رکات نوږزه که ی بویه وه
ئیحرامی دابهست و تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد، له پاشدا سواری
وشره که ی بوو کاتی که وشره که ی سهر که وت بو سهر کیوی (بیداء)
تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد، کوډه لی خه لکی تر ناگاداری نهوه بوون بویه
رایان جیاوازه له سهر کاتی دمست پی کردنی، له بهر نهوهی خه لکه که دهسته
دهسته دههاتن ناگیان لی بوو کاتی که وشره که ی سهر که وت بو سهر کیوی

(بیداء) تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد بوّیه وتیان: کاتی که وشترهکی سهرکهوت بوّ سهر کیوی (بیداء) تهلبییه کی کرد، نهیانزانی بوو که پیشتیش کردویهتی، نینجا پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم کهوته ری کاتی که گهشته سهر بهرزایی کیوی (بیداء) جاریکی تر بهدهنگی بهرز تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد کومه لیکي تر ناگایان لی بوو بوّیه نهوانیش وتیان: کاتی که گهشته سهر بهرزایی کیوی (بیداء) تهلبییه کی کرد، سویند به خوا پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له (ذِي الْخَلِيفَةِ) له جیگا نویژهکهیدا نیحرامی دابهست و نیهتی هیناو تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد، کاتی که وشترهکی سهرکهوت بوّ سهر کیوی (بیداء) تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد، که گهشته سهر بهرزایی کیوی (بیداء) جاریکی تر بهدهنگی بهرز تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد. سهعید وتی: نهوهی به هسهی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عهباس رمزی خویان لی بی دهکات با کاتی که له دوو رکات نویژهکهی دهبیتهوه لهجیگا نویژهکهیدا نیحرام دابهستی و نیهت بهیتی و تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) بکات.

١٧٧١ - (صحيح) عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ: بَيِّدَاؤُكُمْ هَذِهِ الَّتِي تَكْذِبُونَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا، مَا أَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا مِنْ عِنْدِ الْمَسْجِدِ، يَعْنِي مَسْجِدَ ذِي الْخُلَيْفَةِ.

واته: له سالی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) وه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: نهو کیوی (بیداء) هی که نیوه لهخوتانهوه بهبی زانیاری باسی دهکن که گوايه پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهوی نیحرامی دابهستوهوه تهلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ)

اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کردوہ وا نیہو لیّتان تیّکچووہ، بہ لکو نہمہ راستیہ کہتی کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ مزگہوتہ کہیدا لہ (ذی الخلیفۃ) دوو رکات نویژی نیومرؤی کرد، کاتی کہ لہ دوو رکات نویژہ کہی بویہوہ نیحرامی دابہست و تہلبییہ (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد.

۱۷۷۲ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ بْنِ جُرَيْجٍ أَنَّهُ قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، رَأَيْتُكَ تَصْنَعُ أَرْبَعًا لَمْ أَرِ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِكَ يَصْنَعُهَا، قَالَ: مَا هُنَّ يَا ابْنَ جُرَيْجٍ؟ قَالَ: رَأَيْتُكَ لَا تَمَسُّ مِنَ الْأَرْكَانِ إِلَّا الْيَمَانِيَيْنِ، وَرَأَيْتُكَ تَلْبَسُ النَّعَالَ السَّبْتِيَّةَ، وَرَأَيْتُكَ تَصْبُغُ بِالصُّفْرَةِ، وَرَأَيْتُكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهْلَ النَّاسِ إِذَا رَأَوْا الْهَلَالَ وَلَمْ تُهَلِّ أَنْتَ حَتَّى كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ! فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: أَمَّا الْأَرْكَانُ: فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمَسُّ إِلَّا الْيَمَانِيَيْنِ، وَأَمَّا النَّعَالُ السَّبْتِيَّةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبَسُ النَّعَالَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا، فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا، وَأَمَّا الصُّفْرَةُ: فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْبُغُ بِهَا، فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَصْبُغَ بِهَا، وَأَمَّا الْإِهْلَالُ: فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلُ حَتَّى تَنْبَعِثَ بِهِ رَاحِلَتُهُ.

واته: له عوبه‌یدی کوری جورمیچه‌وه ده‌گړپنه‌وه، که به (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عومهریان رمزای خوايان لى بى وت: نه‌ی باوکی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) دمتبینم چوار شت ده‌که‌یت هاورپیکانت له یارانې پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌و چوار شته ناکهن؟ وتی: کامانه‌ن نه‌ی کوری جورمیچ؟ وتی: دمتبینم له‌کاتی ته‌وافی که‌عبه‌دا له چوار گوشه‌که‌ی که‌عبه‌ته‌نیا دمست به‌ دوو گوشه‌یه‌مانیه‌که‌دا ده‌یټی، دمتبینم نه‌علی سیبتی له‌پى ده‌که‌یت - نه‌علی سیبتی نه‌علیکه‌ خوشه‌ ده‌گری مووی پیوه‌ نامیټی - ، دمتبینم مووی خوټ و پوښاکى خوټ به‌رمنگی زمرد رمنگ ده‌که‌یت، دمتبینم کاتی که‌ له‌ مه‌که‌یت خه‌لک له‌یه‌که‌م روژی مانگی (ذی الحجة) دا ئیحرام دادمبه‌ستن و ته‌لبیه‌ (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ده‌کن، که‌چی تو له‌ روژی هه‌شته‌می مانگی (ذی الحجة) دا که‌ ناسراوه به‌ روژی (ترویه) ئیحرام دادمبه‌ستی و ته‌لبیه‌ (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ده‌که‌یت. (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عومهر رمزای خوايان لى بى وتی: به‌ نیسبه‌ت دوو گوشه‌یه‌مانیه‌که‌وه: چونکه‌ نه‌مدیوه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دمست به‌یټی به‌ گوشه‌کانی تری که‌عبه‌دا جگه‌ له‌م دوو گوشه‌یه‌، بو نه‌عله‌ سیبته‌کانیش پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بینیه‌ نه‌علی خوشه‌کراوی له‌پى ده‌کرد که‌ مووی پیوه‌ نه‌دما دمسوټیژی پیوه‌ ده‌گرت، بویه‌ منیش هه‌زده‌که‌م له‌پى بکه‌م، به‌کاره‌یټانی رمنگی زمردیش له‌به‌رته‌ویمه که‌ خوټ دیومه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رمنگی زمردی به‌کارده‌یټا، بویه‌ منیش هه‌زده‌که‌م رمنگی زمرد به‌کاربه‌یټنم، بو ئیحرام دابه‌ستنیش: نه‌مدیوه پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئیحرام دابه‌ستی و ته‌لبیه‌ (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) بکات هه‌تا‌کو ولاخه‌که‌ی له‌ژیریدا هه‌لته‌سایه‌وه و به‌ره‌و مینا ده‌که‌وته‌ ری واته‌ له‌ روژی هه‌شته‌می مانگی (ذی الحجة) دا که‌ ناسراوه به‌ روژی (ترویه).

١٧٧٣ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ بِالْمَدِينَةِ أَرْبَعًا، وَصَلَّى الْعَصْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ بَاتَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ حَتَّى أَصْبَحَ، فَلَمَّا رَكِبَ رَاحِلَتَهُ وَاسْتَوَتْ بِهِ أَهْلٌ.

واته: ئەنەس دەلالت: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم له مهدينه چوار ركات نوێژی نیوەڕۆی کرد، وه له (ذِي الْخَلِيفَةِ) نوێژی عەسری کورت کردەوهو دوو رکاتی کرد، لهپاشدا شهو له (ذِي الْخَلِيفَةِ) مایهوه ههتا بهیانی، کاتێ که سواری وڵاخهکهی بوو لهسه‌ر کێوی (بیداء) وهستا ته‌لبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد.

١٧٧٤ - (صحيح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ رَكِبَ رَاحِلَتَهُ فَلَمَّا عَلَا عَلَى جَبَلِ الْبَيْدَاءِ أَهَلَ.

واته: ئه‌نه‌سی گوڤی مالیک ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه نوێژی نیوم‌پۆی کرد، له‌پاشدا سواری و‌لا‌خه‌که‌ی بوو کاتێ که و‌لا‌خه‌که‌ی گه‌یشه‌ سه‌ر به‌رزایی کێوی (بیداء) ته‌لبیه‌ (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد.

١٧٧٥ - (ضعيف) عَنْ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ قَالَ: كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَخَذَ طَرِيقَ الْفُرْعِ أَهْلًا إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ رَاحِلَتُهُ، وَإِذَا أَخَذَ طَرِيقَ أَحَدٍ أَهْلًا إِذَا أَشْرَفَ عَلَى جَبَلٍ الْبَيْدَاءِ.

واته: سه‌عدی کوری نه‌و وه‌قاص ده‌لێت: نه‌گهر پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له (فُرْع) هوه بکه‌وتایه‌ته‌ پێ و رێگه‌ی (فُرْع) ی هه‌ل‌ب‌زاردایه - (فُرْع) شوینیکه له‌نیوان مه‌که‌و مه‌دینه‌دا - کاتێ که و‌لا‌خه‌که‌ی سه‌رده‌که‌وت بو (فُرْع) ته‌لبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی ده‌کرد، وه نه‌گهر له ئو‌حو‌ده‌وه بکه‌وتایه‌ته‌ پێ و رێگه‌ی ئو‌حو‌دی هه‌ل‌ب‌زاردایه کاتێ که و‌لا‌خه‌که‌ی ده‌گه‌یشه‌ سه‌ر به‌رزایی کێوی (بیداء) ته‌لبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد.

باسی مه‌رج دانان له‌ هه‌جدا واته‌ حوکمی چیه‌؟

٢٢ - بابِ الْاِسْتِرَاطِ فِي الْحَجِّ.

١٧٧٦ - (حسن صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ ضُبَاعَةَ بِنْتَ الزُّبَيْرِ بِنْتِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أُرِيدُ الْحَجَّ أَشْتَرِطُ قَالَ (نَعَمْ). قَالَتْ فَكَيْفَ أَقُولُ؟ قَالَ: (قُولِي: لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ وَمَحَلِّي مِنَ الْأَرْضِ حَيْثُ حَبَسْتَنِي).

واتہ: لہ ئیبنو عہباسہوہ رمزای خویان لی بئ دہگیرنہوہ، کہ (ضباعۃ)ی کچی زوبہیری کوری (عبد المطلب) ہاتہ خزمہت پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وتی: ئہی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم من دہمہوئت حہج بکہم مہرج دابنیم؟ فہرمووی: (بہئی). وتی: بلیم جی؟ فہرمووی: (بلی): (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ وَمَجَلِّی مِنَ الْأَرْضِ حَيْثُ حَبَسْتَنِي). خودایہ لہہرکوئی نہخوشت خستم لہو شوینہ ئیحرام دہشکینم.

باسی ئیحرامی حہج بہ جیا دابہستن.

۲۳ - باب فی إفرادِ الْحَجِّ.

۱۷۷۷ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْرَدَ الْحَجَّ.

واتہ: لہ عائشہوہ رمزای خوی لی بئ دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئیحرامی حہج بہ جیا دابہست.

۱۷۷۸ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُوَافِينَ هِلَالَ ذِي الْحِجَّةِ، فَلَمَّا كَانَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ قَالَ: (مَنْ شَاءَ أَنْ يَهْلَ بِحَجٍّ فَلْيُهْلَ، وَمَنْ شَاءَ أَنْ يَهْلَ بِعُمْرَةٍ فَلْيُهْلَ بِعُمْرَةٍ). قَالَ مُوسَى

فِي حَدِيثٍ وَهَيْبٍ: (فَإِنِّي لَوْلَا أَنِّي أَهْدَيْتُ لِأَهْلَيْتُ
بِعُمْرَةٍ). وَقَالَ فِي حَدِيثِ حَمَادِ بْنِ سَلَمَةَ: (وَأَمَّا أَنَا
فَأَهْلُ بِالْحَجِّ فَإِنَّ مَعِيَ الْهَدْيَ). ثُمَّ اتَّفَقُوا: فَكُنْتُ
فِي مَنَ أَهْلٍ بِعُمْرَةٍ. فَلَمَّا كَانَ فِي بَعْضِ الطَّرِيقِ حَضْتُ
فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا
أَبْكِي. فَقَالَ: (مَا يُبْكِيكَ؟). قُلْتُ: وَدِدْتُ أَنِّي لَمْ أَكُنْ
خَرَجْتُ الْعَامَ، قَالَ: (ارْفُضِي عُمْرَتَكَ، وَانْقُضِي رَأْسَكَ،
وَأَمْتَشِطِي). قَالَ مُوسَى: (وَأَهْلِي بِالْحَجِّ). وَقَالَ
سُلَيْمَانُ: (وَاصْنَعِي مَا يَصْنَعُ الْمُسْلِمُونَ فِي
حَجِّهِمْ). فَلَمَّا كَانَ لَيْلَةُ الصَّدْرِ أَمَرَ يَعْزِي رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ فَذَهَبَ بِهَا إِلَى
التَّنْعِيمِ، زَادَ مُوسَى: فَأَهْلَتْ بِعُمْرَةٍ مَكَانَ عُمْرَتِهَا،
وَطَافَتْ بِالْبَيْتِ، فَقَضَى اللَّهُ عُمْرَتَهَا وَحَجَّهَا. قَالَ
هِشَامٌ: وَلَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ هَدْيٌ. قَالَ أَبُو
دَاوُدَ: زَادَ مُوسَى فِي حَدِيثِ حَمَادِ بْنِ سَلَمَةَ: فَلَمَّا
كَانَتْ لَيْلَةُ الْبَطْحَاءِ طَهَّرَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

واته: عایشه رهزای خوای لی بی ده‌لایت: له نزیک کۆتایی مانگی (ذی
لقعدة) دا له خزمهت پی‌هه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه‌وه
هرجووین بو حج، له (ذی الخلیفة) فهرمووی: (ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئیت ئیجرام به

نیهتی چهج بیهستیت با به نیهتی چهج بیهستیت، وه ئهوهی دهبهویت
 ئیحرام به نیهتی عومره بیهستیت با به نیهتی عومره بیهستیت، موسا له
 فهرمودهکهی وههیب دا وتی: پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی:
 (لهبهرئهوهی ئاژهلی دیاری مالی خوام پییه نهگینا به نیهتی عومره ئیحرامم
 دادهست). له فهرمودهکهی چهامادی کوری سهلهمهدا وتی: فهرمووی: (من
 خۆم به نیهتی چهج ئیحرام دادهستم لهبهرئهوهی ئاژهلی دیاری مالی خوام
 پییه). لهپاشدا ههردوو راویهکه ههماهنگن: که عائیشه وتی: من خۆم یهکیك
 بووم لهوانهی که به نیهتی عومره ئیحرامیان دابهست، له رینگادا کهوتمه
 حالتهی بی نوێزییهوه چوومه ژوورهوه بۆ لای پیغهمبهری خوا صلی الله علیه
 وسلم دمگریام، فهرمووی: (ئهوه بۆچی دمگریت؟). وتم: خۆزگه ئهم سال
 دمرنهچوومایه بۆ چهج، فهرمووی: (عومرهکهت واز لی بهینه و رهفری بکه،
 قزمکهت ههلوهشینهوه، شانهی بکه). موسا وتی: فهرمووی: (ئیحرامی چهج
 بیهسته). سولهیمان وتی: فهرمووی: (ئهو کارانه بکه که موسوسلمانان له
 چهجهکهیاندا دیکهن). لهشهوی گهپانهوهدا پیغهمبهری خوا صلی الله علیه
 وسلم فهرمانی کرد به (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی برام که بمبات بۆ تهنعیم – که دهگاته
 مزگهوتی عائیشهی ئیستا - لهوئ به نیهتی عومره ئیحرام دابهستم منیش
 لهگهلی چووم، موسا ئهمهی بۆ زیاد کرد: ئیحرامی عومره دابهست لهجیاتی
 عومرهکهی پیشوو، تهوافی مالی خوام کرد، خوای گهوره به چهج و عومره
 بۆی حساب کرد، هیشام وتی: هیچ پیویستی به سهربیرینی ئاژهلی دیاریش
 نهکرد، نهبو داود دهلتیت: له فهرمودهکهی چهامادی کوری سهلهمهدا موسا
 ئهمهی بۆ زیاد کرد: ئهو شهوهی که له (بطحاء) بوون عائیشه رمزای خوای لی
 بی پاك بویهوه.

١٧٧٩ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ، فَمِنَّا مَنْ أَهْلًا بِعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهْلًا بِحَجٍّ وَعُمْرَةٍ، وَمِنَّا مَنْ أَهْلًا بِالْحَجِّ، وَأَهْلًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَجِّ، فَأَمَّا مَنْ أَهْلًا بِالْحَجِّ أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فَلَمْ يَحِلُّوا حَتَّى كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ.

واته: له عائشه‌ی خیزانی پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له چه‌جی مال‌اواپی دا له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه‌وه دمرچووین، هه‌مان بوو ته‌نیا نیجرامی عومره‌ی دابه‌ستبوو، هه‌مان بوو نیجرامی چه‌ج و عومره‌ی پیکه‌وه دابه‌ستبوو، هه‌شمان بوو نیجرامی چه‌جی دابه‌ستبوو، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نیجرامی چه‌جی دابه‌ست، جا نه‌وه‌ی که نیجرامی چه‌جی دابه‌ستبوو یان نیجرامی چه‌ج و عومره‌ی پیکه‌وه دابه‌ستبوو هه‌تا روژی جه‌ژن نیجرامه‌که‌ی نه‌شکاند.

١٧٨٠ - (صحيح) عَنْ أَبِي الْأَسْوَدِ، بِإِسْنَادِهِ مِثْلَهُ، زَادَ: فَأَمَّا مَنْ أَهْلًا بِعُمْرَةٍ فَأَحَلَّ.

واته: له نه‌بو نه‌سومده‌وه فرموده‌ی پیشو به‌هه‌مان سه‌نهد و به‌هه‌مان شیوه‌هاتووه، به‌لام نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: نه‌وه‌ی نیجرامی عومره‌ی دابه‌ستبوو نیجرامه‌که‌ی شکاند.

١٧٨١ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَأَهْلَلْنَا بِعُمْرَةٍ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ كَانَ مَعَهُ هَدْيٌ فَلْيُهِلَّ بِالْحَجِّ مَعَ الْعُمْرَةِ، ثُمَّ لَا يَحِلُّ حَتَّى يَحِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا). فَقَدِمْتُ مَكَّةَ وَأَنَا حَائِضٌ، وَلَمْ أَطْفِءِ بِالْبَيْتِ، وَلَا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَشَكَوْتُ ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (انْقُضِي رَأْسَكَ، وَامْتَشِطِي، وَأَهْلِي بِالْحَجِّ وَدَعِي الْعُمْرَةَ). قَالَتْ: فَفَعَلْتُ: فَلَمَّا قَضَيْنَا الْحَجَّ أَرْسَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ إِلَى التَّنْعِيمِ، فَاعْتَمَرْتُ، فَقَالَ: (هَذِهِ مَكَانَ عُمْرَتِكَ). قَالَتْ: فَطَافَ الَّذِينَ أَهَلُّوا بِالْعُمْرَةِ بِالْبَيْتِ، وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ حَلُّوا، ثُمَّ طَافُوا طَوَافًا آخَرَ بَعْدَ أَنْ رَجَعُوا مِنْ مَنَى لِحَجَّتِهِمْ، وَأَمَّا الَّذِينَ كَانُوا جَمَعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ: فَإِنَّمَا طَافُوا طَوَافًا وَاحِدًا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ إِبْرَاهِيمُ بْنُ سَعْدٍ وَمَعْمَرٌ، عَنْ ابْنِ شِهَابٍ، نَحْوَهُ لَمْ يَذْكُرُوا طَوَافَ الَّذِينَ أَهَلُّوا بِعُمْرَةٍ وَطَوَافَ الَّذِينَ جَمَعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ.

واتە: لە عائیشە ی خێزانی پێغەمبەری خواوە صلی اللہ علیہ وسلم دەگیرنەو، کە وتوێت: لە حەجی مالاوایی دا لەخزمت پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم لە مەدینەو دەرچووین بە نیەتی عومرە ئیحراممان دابەست، لەپاشدا پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەوێ ئازەلی دیاری پێیە با بە نیەتی حەج و عومرە ئیحرام دابەستیت، نێر ئیحرام نەشکێنێ هەتا هەردووکیان تەواو دەکات و ئیحرامی هەردووکیان پێکەوێ دەشکێنێ). کاتی کە گەیشتمە مەککە کەوتەمە حالەتی بێ نوێزیەو، نێر نە تەوافی مائی خودام کرد، نە هاتوچۆ (سەعی) صەفاو مەرۆ، لەلای پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سکالام خۆم کرد فەرمووی: (قزەکەت هەلوەشینەو، شانە بکە، بە نیەتی حەج ئیحرام دابەستە، عومرەکەت واز لێ بهێنە و رمفزی بکە). عائیشە وتی: منیش وەهام کرد، کاتی کە حەجمان تەواو کرد پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەگەڵ براکەم (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کۆری ئەبو بەکر ناردمی بو تەنعیم لەوێ بە نیەتی عومرە ئیحراممان دابەست، فەرمووی: (ئەمە لە جیاتی ئەو عومرەییە کە وازت لێ هێناو رمفرت کرد)، عائیشە وتی: جا ئەوانە بە نیەتی عومرە ئیحرامیان دابەست تەوافی مائی خوا و هاتوچۆی نیوان صەفاو مەرۆیان کرد، لەپاشدا ئیحرامی عومرەکیان شکاند، ئینجا دوای ئەوێ لە مینا گەڕانەو تەوافیکی تریان کرد، بەلام ئەوانە ئیحرامی حەج و عومریان بە یەکەو دابەستبوو یەک تەوافیان کرد، ئەبو داود دەئێت: ئیبراھیمی کۆری سەعد و مەعمەر، لە ئیبنو شەبابەو بە هەمان شیوە گیراویانەتەو، بەلام باسی ئەوانەیان نەکرد کە بە نیەتی عومرە ئیحرامیان دابەست یان ئەوانە کە ئیحرامی حەج و عومریان بە یەکەو دابەستبوو.

۱۷۸۲ - (صحيح دون قوله (مَنْ شَاءَ أَنْ يَجْعَلَهَا عُمْرَةً) والصواب:

(واجعلوها عُمْرَةً) (عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: لَبَّيْنَا بِالْحَجِّ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِسَرِفٍ حِضْتُ، فَدَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَبْكِي فَقَالَ: (مَا يُبْكِيكِ يَا عَائِشَةُ؟). فَقُلْتُ: حِضْتُ، لَيْتَنِي لَمْ أَكُنْ حَاجِبَتْ! فَقَالَ: (سُبْحَانَ اللَّهِ! إِنَّمَا ذَلِكَ شَيْءٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ). فَقَالَ: (انْصُرِي الْمَنَاسِكَ كُلَّهَا غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ). فَلَمَّا دَخَلْنَا مَكَّةَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ شَاءَ أَنْ يَجْعَلَهَا عُمْرَةً فَلْيَجْعَلَهَا عُمْرَةً، إِلَّا مَنْ كَانَ مَعَهُ الْهَدْيُ). قَالَتْ: وَذَبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نِسَائِهِ الْبَقَرِ يَوْمَ النَّحْرِ، فَلَمَّا كَانَتْ لَيْلَةُ الْبُطْحَاءِ وَطَهَرْتُ عَائِشَةُ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَرْجِعُ صَوَاحِبِي بِحَجٍّ وَعُمْرَةٍ وَأَرْجِعُ أَنَا بِالْحَجِّ؟ فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ أَبِي بَكْرٍ فَذَهَبَ بِهَا إِلَى التَّنْعِيمِ فَلَبَّتْ بِالْعُمْرَةِ.

واته: له عائشه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: به نیه‌تی
حه‌ج نی‌حراممان دابه‌ست و ته‌لبیه‌ه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) مان کرد له سه‌ریف

کەوتەمە حالەتی بێ نوێزیەوه، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھاتەزوورەوه بۆ لام دەگرایام، فەرمووی: (ئەوہ بۆچی دەگرت؟). وتم: کەوتەمە حالەتی بێ نوێزیەوه، خۆزگە ئەم سال دەرئەچووایە بۆ ھەج، فەرمووی: (سبحان اللہ) پاک و بێ عەیبی بۆ خوا ئەمە حالەتیکە خوای گەورە نوسیویەتی لەسەر کچانی ئادەم). ھەروەھا فەرمووی: (ھەموو دروشم و مەناسیکەکانی ھەج ئەنجام بدە جگە لەتەوافی مائی خوا). کاتی کە چووینە ناو مەککەوہ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەوہی دمیەوێت ئیحرام بە نیەتی عومرە دابەستێت با بە نیەتی عومرە دابەستێت، جگە لەو کەسانە کە دیاری مائی خوایان پێیە). وتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم رۆژی جەژن بۆ ھەموو ھاوسەرەکانی مانگایەکی کردە قوربانی و سەریبەری، ئەو شەوہی کە لە (بطحاء) بوون عائیشە پاک بوویەوه وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھاوسەرەکانی تەرت بە ھەج و عەمرەوہ گەرانەوہ بەلام من تەنھا بە ھەجەوہ دەگەرێمەوہ؟ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی کرد بە (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) کۆری ئەبو بەکر کە عائیشە ببات بۆ تەنەیم بۆ ئەوہی لەوێ بە نیەتی عومرە ئیحرام دابەستێت.

١٧٨٣ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا نَرَى إِلَّا أَنَّهُ الْحَجُّ، فَلَمَّا قَدِمْنَا تَطَوَّفْنَا بِالْبَيْتِ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَمْ يَكُنْ سَاقَ الْهَدْيِ أَنْ يُحِلَّ، فَأَحَلَّ مَنْ لَمْ يَكُنْ سَاقَ الْهَدْيِ.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: به نیه‌تی
 چه‌ج له‌خزمت پی‌غه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه‌وه
 دمرجووین، کاتی که گه‌یشینه مه‌ککه ته‌وافی مائی خوامان کرد، پی‌غه‌مبه‌ری
 خوا صلی الله علیه وسلم فرمائی کرد نه‌وهی که دیاری مائی خوای پی نیه
 ئی‌حرام بشکینی، جا نه‌وهی که دیاری مائی خوای پی نه‌بوو ئی‌حرامه‌که‌ی
 شکاند.

١٧٨٤ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرٍ مَا
 اسْتَدْبَرْتُ لَمَا سَقْتُ الْهَدْيَ). قَالَ مُحَمَّدٌ: أَحْسِبُهُ قَالَ:
 (وَلَحَلَلْتُ مَعَ الَّذِينَ أَحَلُّوا مِنَ الْعُمْرَةِ). قَالَ: أَرَادَ أَنْ
 يَكُونَ أَمْرُ النَّاسِ وَاحِدًا.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی
 الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (نه‌وهی که ئیستا ده‌یزانم له‌سه‌رتاوه بمزانیا‌یه
 دیاری مائی خوام نه‌ده‌ینا). موحه‌مه‌د ده‌ئیت: وا نه‌زانم راوی فرموده‌که له
 فرموده‌که‌یدا وتی: فرمووی: (وه منیش ئی‌حرامه‌که‌م ده‌شکاند له‌گه‌ل
 نه‌وانه‌ی که ئی‌حرامیان شکاند). راوی وتی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
 وسلم به‌م فرموده‌یه‌ی ده‌یویست کاروباری خه‌لک وهک یه‌ک بیت.

١٧٨٥ - (صحيح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: أَقْبَلْنَا مُهْلَيْنِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَجِّ مُفْرَدًا، وَأَقْبَلَتْ عَائِشَةُ مُهْلَةً بِعُمْرَةٍ، حَتَّى إِذَا كَانَتْ بِسَرِفٍ عَرَكْتُ، حَتَّى إِذَا قَدِمْنَا طُفْنَا بِالْكَعْبَةِ، وَبِالْصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَأَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُحِلَّ مِنَّا مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَدًى، قَالَ: فَقُلْنَا: حِلُّ مَاذَا؟ فَقَالَ: (الْحِلُّ كُلُّهُ). فَوَاقَعْنَا النِّسَاءَ، وَتَطَيَّبْنَا بِالطَّيِّبِ، وَلَبِسْنَا ثِيَابَنَا، وَلَيْسَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ عَرَفَةَ إِلَّا أَرْبَعُ لَيَالٍ، ثُمَّ أَهْلَلْنَا يَوْمَ التَّرْوِيَةِ، ثُمَّ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى عَائِشَةَ فَوَجَدَهَا تَبْكِي، فَقَالَ: (مَا شَأْنُكَ). قَالَتْ: شَأْنِي أَنِّي قَدْ حِضْتُ، وَقَدْ حَلَّ النَّاسُ وَلَمْ أُحِلِّ، وَلَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ، وَالنَّاسُ يَذْهَبُونَ إِلَى الْحَجِّ الْآنَ، قَالَ (إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ، فَأَغْتَسِلِي، ثُمَّ أَهْلِي بِالْحَجِّ). فَفَعَلْتُ وَوَقَفْتُ الْمَوَاقِفَ حَتَّى إِذَا طَهَرْتُ طَافْتُ بِالْبَيْتِ وَبِالْصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، ثُمَّ قَالَ: (قَدْ حَلَلْتَ مِنْ حَجِّكَ وَعُمْرَتِكَ جَمِيعًا). قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَجِدُ فِي نَفْسِي أَنِّي لَمْ أَطْفُ بِالْبَيْتِ حِينَ حَجَجْتُ، قَالَ: (فَاذْهَبِي بِهَا يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ فَأَعْمِرْهَا مِنَ التَّنْعِيمِ). وَذَلِكَ لَيْلَةُ الْحَصْبَةِ.

واته: جابر دەلالت: له خزمەت پێغەمبەری خوادا صلى الله عليه وسلم به ئیحرامهوه هاتین بۆ حج به جیا، بەلام عائیشە به نیەتی عومره هاتبوو، له سەریف کەوتە حالەتی بێ نوێژیەوه، کاتێ کە گەشتینه مەککە تەوافی مائی خوا و هاتوچۆی نیوان صەفاو مەرودمان کرد، پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمانی پێداين که هەر کەسێکمان ئازەلی دیاری مائی خواى پێ نیه با ئیحرام بشکێنێ، راوی وتی: وتمان: ئیحرام شکاندن لەجی و چیمان بۆ حەلāl دەبێ؟ فەرمووی: (هه‌موو شتێک - له‌وانه‌ی که لێتان قه‌ده‌غه‌کرا‌بوو کاتێ کە ئیحرامتان پۆشیبوو -). له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌کانمان جووت بووین، بۆنی خۆشان دا له‌ خۆمان، جل و بەرگی ئاسایی خۆمان له‌بەر کردەوه، تەنها چوار شەویشمان مابوو بۆ عەرەفه، له‌پاشدا هەشتی مانگی (ذی الحجّة) کە پێی دەوتریت رۆژی (تروية) تەلبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد، جا پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم چوو زوورهوه بۆ لای عائیشەى هاوسەری، بینى دەگریا، فەرمووی: (ئەوه چیتە بۆچی دەگریت؟). وتی: کەوتومەتە حالەتی بێ نوێژیەوه خەلك عومرهیان کردو ئیحرامیان شکاند من نەمشکاندوه، تەوافی مائی خوا نەکردوه، وا ئیستا خەلك بۆ حج دەچن، فەرمووی: (سبحان الله) پاك و بى عەیبى بۆ خوا ئەمە حالەتێکە خواى گەوره نوسیویەتی لەسەر کچانی ئادەم، خۆت بشۆ ئینجا به نیەتی حج ئیحرام دابەستە). عائیشەش به قسەى کردو ئەرکانەکانی بەجێهێنا جگە له تەوافی مائی خوا و هاتوچۆی نیوان صەفاو مەرود، کاتێ کە پاك بویەوه تەوافی مائی خوا و هاتوچۆ (سەعی) صەفاو مەرودشی کرد، له‌پاشدا پێی فەرموو: (ئیتەر تۆ له حج و عومره بویتهوه). عائیشە وتی: ئەى پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم شتێک له دلما دروست بوو کە بهر له‌ئەنجامدانی حج تەوافی مائی خوا نەنجام نەداوه، پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم به (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) فەرموو: (ئەى عَبْدُ الرَّحْمَنِ) عائیشەى خوشکت ببه له تەنیمەوه عومرهیه‌گی پێ بکه). ئەم بەسەرھاتەش له شەوى (حَصْبَة) دا بوو واتە له شەوى چوارده‌ی مانگی (ذی الحجّة) دا.

١٧٨٦ - (صحیح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى عَائِشَةَ، بِبَعْضِ هَذِهِ الْقِصَّةِ، قَالَ عِنْدَ قَوْلِهِ: (وَأَهْلَى بِالْحَجِّ: ثُمَّ حُجِّي وَاصْنَعِي مَا يَصْنَعُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ، وَلَا تُصَلِّي).

واته: جابر ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم جووه ژووره‌وه بو لای عایشه‌ی هاوسه‌ری، جابر هه‌ندی له به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی گێراپه‌وه، وتی: فهرمووی: (به‌ نیه‌تی هه‌ج ئیحرام دابه‌سته: له‌پاشدا هه‌ج بکه‌ حاجیه‌کان چی ده‌که‌ن تۆش نه‌نجامی بده‌ جگه‌ له‌ ته‌وافی مالی خوا، هه‌روه‌ها نوێزیش مه‌که‌).

١٧٨٧ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: أَهْلَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَجِّ خَالِصًا لَا يُخَالِطُهُ شَيْءٌ، فَقَدِمْنَا مَكَّةَ لِأَرْبَعِ لَيَالٍ خَلَوْنَ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ، فَطَفْنَا وَسَعَيْنَا، ثُمَّ أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَحِلَّ، وَقَالَ: (لَوْلَا هَذِي لَحَلَلْتُ). ثُمَّ قَامَ سَرَاقَةُ بْنُ مَالِكٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ مُتَعَتْنَا هَذِهِ أَلْعَامَنَا هَذَا أَمْ لِلْأَبَدِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (بَلْ هِيَ لِلْأَبَدِ).

واته: جابری کوری (عبد الله) ده‌لێت: له‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم به‌ نیه‌تی هه‌ج ئیحرامان دابه‌ست به‌ بێ عومره و هه‌یج شتیکی

تیکه له نهکهین، کاتی که گه‌یشتینه مه‌کهه چوار رۆژ له مانگی (ذی الحجة) تیپه‌ری بوو، ته‌وافی مائی خوا و هاتوچۆ(سه‌عی) نیوان سه‌فاو مه‌روه‌مان کرد، له‌پاشدا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی پیداین که ئی‌حرام بشکینین، وه فهرمووی: (ئه‌گهر دیاری مائی خوا نه‌هینایه منیش ئی‌حرام ده‌شکاند). ئینجا سوراقه‌ی کورێ مالیک هه‌ستا وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌م ئی‌حرام شکاندن و سود و مرگرتنه‌مان له‌دوای ئی‌حرام شکاندن تایبه‌ته به‌م سائه‌وه یان بۆ هه‌موو سائیکه؟ فهرمووی: (بۆ هه‌موو سائیکه).

١٧٨٨ - (صحيح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابُهُ لِأَرْبَعِ لَيَالٍ خَلَوْنَ مِنْ ذِي الْحِجَّةِ، فَلَمَّا طَافُوا بِالْبَيْتِ وَالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اجْعَلُوهَا عُمْرَةً إِلَّا مَنْ كَانَ مَعَهُ الْهَدْيُ). فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ أَهْلُوا بِالْحَجِّ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ النَّحْرِ قَدِمُوا فَطَافُوا بِالْبَيْتِ وَلَمْ يَطُوفُوا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ.

واته: جابر ده‌ئیت: چوار رۆژ له مانگی (ذی الحجة) تیپه‌ری بوو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و یارانێ گه‌یشتینه مه‌کهه، کاتی که ته‌وافی مائی خوا و هاتوچۆ(سه‌عی) سه‌فاو مه‌روه‌یان کرد، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نیه‌تی عومره‌ی لی بینن و بیکه‌ن به‌ عومره‌ جگه‌ له‌و که‌سانه‌ی که دیاری مائی خویان پێیه). له‌ هه‌شتی مانگی (ذی

الحجۃ) دا کہ ناسراوہ بہ روژی (ترویۃ) بہ نیہتی حج ئیجرامیان دابہست، لہ
دہی مانگی (ذی الحجۃ) دا کہ دمکاتہ یہکہم روژی جہزنی قوربان گہیشتنہ
مہککہ تہوافی مالی خویان کرد، بہ لام ہاتوچوی نیوان صہفاو مہرومیان
نہ کرد.

۱۷۸۹ - (صحیح) عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْلًا هُوَ وَأَصْحَابُهُ بِالْحَجِّ، وَلَيْسَ مَعَ أَحَدٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ هَدْيٌ إِلَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَطَلْحَةُ، وَكَانَ عَلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَدَمٍ مِنَ الْيَمَنِ وَمَعَهُ الْهَدْيُ فَقَالَ: أَهَلُّتُمْ بِمَا أَهَلَّ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ أَصْحَابَهُ أَنْ يَجْعَلُوهَا عُمْرَةً: يَطُوفُوا، ثُمَّ يَقْصُرُوا، وَيَحِلُّوا، إِلَّا مَنْ كَانَ مَعَ الْهَدْيِ، فَقَالُوا: أَنْنُطْلِقُ إِلَى مَنَى وَذُكُورُنَا تَقْطُرُ؟! فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (لَوْ أَنِّي اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا أَهْدَيْتُ، وَلَوْلَا أَنَّ مَعِيَ الْهَدْيَ لَأَخْلَلْتُ).

واتہ: جابری کوری (عبد اللہ) دہلئت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم
خوی و یارانی بہ نیہتی حج ئیجرامیان دابہست، لہو کاتہدا جگہ لہ
پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و (طلحہ) نہبی کہس ناژہلی دیاری مالی

خوای پی نهبوو، پێشهوا عه‌ل‌یش ره‌زای خوای لی بی که له یه‌مه‌نه‌وه هاتبوو نه‌ویش دیاری مائی خوای پی بوو وتی: به نیه‌تی نه‌وه ئی‌حرام دادمه‌ستم که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دایه‌ستوه بو‌ی، بی‌گومان پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا به یارانی که بیکه‌ن به عومرو، ته‌وافی مائی خوا بکه‌ن، له‌پاشدا ق‌زبان کورت بکه‌نه‌وه، ئی‌حرام بشکینن، جگه له‌وانه‌ی که ئا‌ژه‌لی دیاری مائی خ‌وایان پێه، وتیان: ئایا دهرچین بو‌ مینا له‌کاتی‌کدا که تازه له‌گه‌ل ه‌اوسه‌ره‌کانمان جووت بووین؟ هه‌واله‌که گه‌یشه‌وه به پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئه‌وه‌ی که ئی‌ستا دمیزانم له‌سه‌رتاوه بمزانیایه دیاری مائی خ‌وام نه‌ده‌هینا، ئه‌گه‌ر دیاری مائی خواشم پی نه‌ب‌وایه منیش ئی‌حرامم ده‌شکاند).

١٧٩٠ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (هَذِهِ عُمْرَةٌ اسْتَمْتَعْنَا بِهَا، فَمَنْ لَمْ يَكُنْ عِنْدَهُ هَذِي فَلْيَحِلِّ الْحِلَّ كُلَّهُ، وَقَدْ دَخَلَتِ الْعُمْرَةُ فِي الْحَجِّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ).

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خ‌وایان لی بی ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌مه عومرمیه بوو کردمان بو‌ خ‌ومان جا هه‌رکه‌سی دیاری مائی خوای پی نیه با به یه‌که‌جاری ئی‌حرامه‌که‌ی بشکینن، ئیتر له‌م ر‌ووه هه‌تا ر‌وژی قیامه‌ت له مانگه‌کانی هه‌جدا عومره دروسته).

۱۷۹۱ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَهَلَ الرَّجُلُ بِالْحَجِّ، ثُمَّ قَدِمَ مَكَّةَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَقَدْ حَلَّ، وَهِيَ عُمْرَةٌ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ ابْنُ جُرَيْجٍ، عَنْ رَجُلٍ عَنْ عَطَاءٍ دَخَلَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُهَلِّينَ بِالْحَجِّ خَالِصًا، فَجَعَلَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُمْرَةً.

واته: لہ ٹیبنو عہباسہوہ رمزای خوایان لی بی دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (نہگہر کہسی بہ نیہتی حہج نیحرامی دابہست، لہ پاشدا گہیشته مہککہ تہوافی مائی خوا و ہاتوجوی نیوان صہقاو مہروہی کرد، تہوہ ہہموو شتیکی بو حہلال دہبی، تہوہش عومرمیہ). تہبو داود دہلّیت: تہبو جورہیج لہ پیاویکہوہ تہویش لہ (عطاء)ہوہ گیراویہتیہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خوی و یارانہی بہ نیہتی حہج ٹیحرمان دابہست بہ بی عومرہ، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کردی بہ عومرہ پییان.

۱۷۹۲ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَهَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَجِّ، فَلَمَّا قَدِمَ طَافَ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ - وَقَالَ ابْنُ شَوَّكِرٍ: وَلَمْ يُقَصِّرْ، ثُمَّ اتَّفَقَا - وَلَمْ يَحِلَّ مِنْ أَجْلِ الْهَدْيِ، وَأَمَرَ مَنْ لَمْ يَكُنْ سَاقِ الْهَدْيِ أَنْ يَطُوفَ، وَأَنْ يَسْعَى وَيُقَصِّرَ، ثُمَّ يَحِلَّ. زَادَ ابْنُ مَنِيعٍ فِي حَدِيثِهِ: أَوْ يَحْلِقَ، ثُمَّ يَحِلَّ.

واته: له ئیبنو عهباسهوه رمزای خوایان لى بى دمگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به نیهتی چهج له گهل عومره پیکهوه ئیحرامی دابهست، کاتی که گه یشته مهککه هاتوچوی نیوان صفاو مهروهی کرد، راوی فهرموده که ئیبنو شهوکه ر وتی: قزی کورت نه کردهوه، له پاشدا ههردوو راوی هه ماههنگن، له بهر دیاریهکانی مالی خوا ئیحرامی نه شکاند، فهرمانی دا بهوانهی که دیاری مالی خوایان رهوانه نه کردهوه تهواهی مالی خوا بکه و، هاتوچوی نیوان صفاو مهروه بکه و، قزیان کورت بکه نهوه، ئینجا ئیحرام بشکینن، راوی فهرموده که ئیبنو مونیع له فهرموده که یدا وتی: یان قزیان بتاشن، له پاشدا ئیحرام بشکینن.

١٧٩٣ - (ضعیف) عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَشَهِدَ عِنْدَهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ: يَنْهَى عَنِ الْعُمْرَةِ قَبْلَ الْحَجِّ.

واته: له سه عیدی کوری موسه ییه بهوه هاتووه، که پیاوی له یاران پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هاته خزمهت پیشهوا عومهری کوری (خطاب) رمزای خوی لى بى، شایه تی دا: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه خوش بوو بهو نه خوشیهش وفاتی کردو دنیای به جیهیشت لی بیستووه نهی کرده له عومرمیه له پیش چهجا نه انجام بدریت.

١٧٩٤ - (صحيح إلا النهي عن القران فهو شاذ) أَنَّ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ قَالَ لِأَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هَلْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ كَذَا وَكَذَا، وَعَنْ رُكُوبِ جُلُودِ النُّمُورِ؟ قَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: فَتَعْلَمُونَ أَنَّهُ نَهَى أَنْ يُقَرْنَ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ؟ فَقَالُوا: أَمَّا هَذَا فَلَا، فَقَالَ: أَمَّا إِنَّهَا مَعَهُنَّ وَلَكِنَّكُمْ نَسِيتُمْ.

واته: مه‌عاویه‌ی کورپی نه‌بو سوفیان به یاران‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وت: ئایا دهم‌انن پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌ی کردوه له نه‌وه و نه‌وه، له سواربوونی و لاخی کورتانه‌که‌ی له پیستی ئازده‌له درنده‌کان بی‌ت؟ وتیان: به‌ئێ، وتی: دهم‌انن که نه‌ی کردوه له نه‌نجامدانی حج و عومره پی‌که‌وه. وتیان: بۆ نه‌مه‌یان نه‌خیر نازانین، وتی: ده‌ی نه‌وه‌ش هه‌ر له‌گه‌ل نه‌وه نه‌هیانه‌ی پی‌شه‌وه‌دا بوو به‌لام ئیوه له‌یادتان نه‌ماوه.

باسی نہنجامدانی حج و عومرہ پیکہوہ.

٢٤ - باب فی الإِقْرانِ.

١٧٩٥ - (صحیح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُلَبِّي بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ جَمِيعًا يَقُولُ: (لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا (مَعًا)، لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا).

واتہ: لہ نہنہسی کوری مالیکہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: لہ پیغہمبہری خوام صلی اللہ علیہ وسلم بیستوہ تہلبیہ (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی حج و عومرہ پیکہوہ کردو فہرمووی: (لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا).

١٧٩٦ - (صحیح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَاتَ بِهَا - يَعْنِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ - حَتَّى أَصْبَحَ، ثُمَّ رَكِبَ، حَتَّى إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ عَلَى الْبَيْدَاءِ حَمِدَ اللَّهَ وَسَبَّحَ وَكَبَّرَ، ثُمَّ أَهَلَ بِحَجٍّ وَعُمْرَةٍ، وَأَهَلَ النَّاسُ بِهِمَا، فَلَمَّا قَدَمْنَا أَمَرَ النَّاسَ فَحَلُّوا، حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ أَهَلُّوا بِالْحَجِّ، وَنَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ بَدَنَاتٍ بِيَدِهِ قِيَامًا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الَّذِي تَفَرَّدَ بِهِ - يَعْنِي أَنَسًا - مِنْ هَذَا الْحَدِيثِ، أَنَّهُ بَدَأَ بِالْحَمْدِ وَالتَّسْبِيحِ وَالتَّكْبِيرِ، ثُمَّ أَهَلَ بِالْحَجِّ.

واته: له نه‌نه‌سه‌وه هاتووه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه‌وه دەرچوو بوّ حه‌ج شه‌و له (ذی الخلیفه) مایه‌وه هه‌تا به‌یانی، له‌پاشدا سواری و لاخه‌که‌ی بوو هه‌تا سه‌رکه‌هوت بوّ سه‌ر گئوی (بیداء) سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ی کردو (الله اکبر) ی کرد، له‌پاشدا ته‌لبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد بوّ حه‌ج و عه‌مره پیکه‌وه، خه‌لکه‌که‌ش به‌هه‌مان شیوه به‌نیه‌تی حه‌ج و عومره ته‌لبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) یان کرد، کاتی که گه‌یشینه مه‌که‌که فرمانی دا به‌کۆمه‌لّی له خه‌لکه‌که ئیحرام بشکینن، هه‌تا روژی هه‌شته‌می مانگی (ذی الحجة) که ناسراوه به‌روژی (ترویه) نه‌و کاته به‌نیه‌تی حه‌ج ئیحرام دابه‌ستن، له ده‌ی مانگی (ذی الحجة) دا که ده‌کاته به‌که‌م روژی جه‌ژنی قوربان ده‌وشتی به‌ده‌ستی خو‌ی به‌پیوه سه‌ربری واته و شتره‌گان به‌پیوه بوون. نه‌بو داود ده‌لّیت: نه‌وه‌ی نه‌نه‌س به‌جیا له فرموده‌که‌دا گیراویه‌تی‌وه نه‌مه‌یه: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره و (سبحان الله) و (الله اکبر) ده‌ستی پی کرد، له‌پاشدا ته‌لبییه (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) ی کرد بوّ حه‌ج.

١٧٩٧ - (صحيح) عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: كُنْتُ مَعَ عَلِيٍّ حِينَ أَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْيَمَنِ، قَالَ: فَأَصَبْتُ مَعَهُ أَوَاقِي، قَالَ: فَلَمَّا قَدِمَ عَلَيَّ مِنَ الْيَمَنِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَجَدَ فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَدْ لَبَسَتْ ثِيَابًا صَبِيغًا، وَقَدْ نَضَعَتِ الْبَيْتَ بِنُضُوحٍ، فَقَالَتْ: مَا لَكَ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَمَرَ أَصْحَابَهُ فَأَحْلُوا، قَالَ:

قُلْتُ لَهَا: إِنِّي أَهْلَلْتُ بِإِهْلَالِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَاتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِي: (كَيْفَ صَنَعْتَ). فَقَالَ: قُلْتُ: أَهْلَلْتُ بِإِهْلَالِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (فَبِأَيِّ قَدْ سَقَتُ الْهَدْيَ وَقَرَنْتُ). قَالَ: فَقَالَ لِي: (انْحَرِ مِنَ الْبُذْنِ سَبْعًا وَسِتِّينَ، أَوْ سِتًّا وَسِتِّينَ، وَأَمْسِكْ لِنَفْسِكَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، أَوْ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ، وَأَمْسِكْ لِي مِنْ كُلِّ بَدَنَةٍ مِنْهَا بَضْعَةً).

واته: به‌رائی کورپی عازیب ده‌لێت: کاتێ که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی کرد به پێشه‌وا عه‌ل کورپی ب‌پروات بۆ یه‌مه‌ن و ببیته سه‌رکار و کاربه‌ده‌ستیان منیش له خزمه‌تیدا بووم، وتی: چه‌ند ئۆقیه‌یه له ئالتونم ده‌ستکه‌وت، به‌رائی کورپی عازیب وتی: کاتێ که پێشه‌وا عه‌ل رمزای خوای لی بی له یه‌مه‌نه‌وه هات بۆ چه‌ج گه‌یشته به پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، بی‌نی (فاطمه)ی هاوسه‌ری رمزای خوای لی بی ئیجرامی شکاندبوو پۆشاک‌ی ره‌نگ کراوی له‌به‌ردا بوو، بۆنی خۆشی دابوو له ماله‌که‌ی، (فاطمه) وتی: ئه‌وه بۆچی ئیجرامت نه‌شکاندوه له‌کاتی‌که‌دا که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی کردوه به یارانی ئیجرام بشکێنن ئه‌وانیش ئیجرامیان شکاندوه، عه‌لی وتی: پێم وت: من به نیه‌تی ئه‌وه ئیجرامم دابه‌ستوه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دایه‌ستوه، پێشه‌وا عه‌لی وتی: چوومه خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فهرمووم: (چیت کردوه). وتی: وتم: به نیه‌تی ئه‌وه ئیجرامم داده‌به‌ستوه که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله

عليه وسلم دایبەستوود، فەرمووی: (من نازەلی مائی خواام رەوانە کردووە و بە نیەتی حەج و عومرە پێکەووە ئیحرامم دابەستوووە). وتی: پێی فەرمووم: (لە جیاتی من شەست و حەوت یان شەست و شەش سەر و شتر سەربەرەو بیکە بە قوربانی بۆم، سی و سی یان سی و چوار سەر و شتریش سەربەرە بۆ خۆت، لەهەموو سەر و شتی پارچەییە گۆشتم بۆ دابنێ).

١٧٩٨ - (صحيح) عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: قَالَ الصُّبِيُّ بْنُ مَعْبَدٍ: أَهْلَلْتُ بِهِمَا مَعًا. فَقَالَ عُمَرُ: هَدَيْتَ لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتە: ئەبو وائیل دەلێت: (صُبِّي) کۆری مەعبەد وتی: بە نیەتی حەج و عومرە پێکەووە ئیحرامم دابەستوووە، پێشەوا عومەر رمزای خوای لی بی وتی: تۆ هیدایەت دراوی بۆ سەر سوننەت و رێبازی پێغەمبەرەکەت صلی اللہ علیہ وسلم.

١٧٩٩ - (صحيح) عَنْ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: قَالَ الصُّبِيُّ بْنُ مَعْبَدٍ: كُنْتُ رَجُلًا أَعْرَابِيًّا نَصْرَانِيًّا، فَأَسْلَمْتُ، فَأَتَيْتُ رَجُلًا مِنْ عَشِيرَتِي يُقَالُ لَهُ هُدَيْمُ بْنُ ثُرْمَلَةَ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا هَنَاهُ إِنِّي حَرِيصٌ عَلَى الْجِهَادِ، وَإِنِّي وَجَدْتُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ مَكْتُوبَيْنِ عَلَيَّ، فَكَيْفَ لِي بِأَنْ أَجْمَعَهُمَا؟ قَالَ:

اجْمَعُهُمَا وَاذْبَحْ مَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ، فَأَهْلَلْتُ بِهِمَا
 مَعًا، فَلَمَّا أَتَيْتُ الْعُذَيْبَ لَقَيْنِي سَلْمَانُ بْنُ رَيْعَةَ وَزَيْدُ
 بْنُ صُوحَانَ وَأَنَا أَهْلٌ بِهِمَا جَمِيعًا، فَقَالَ أَحَدُهُمَا
 لِلْآخَرِ: مَا هَذَا بِأَفْقَهَ مِنْ بَعِيرِهِ؟ قَالَ: فَكَأَنَّمَا أُلْقِيَ
 عَلَى جَبَلٍ، حَتَّى أَتَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَقُلْتُ لَهُ: يَا
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنِّي كُنْتُ رَجُلًا أَغْرَابِيًّا نَصْرَانِيًّا، وَإِنِّي
 أَسْلَمْتُ، وَأَنَا حَرِيصٌ عَلَى الْجِهَادِ، وَإِنِّي وَجَدْتُ الْحَجَّ
 وَالْعُمْرَةَ مَكْتُوبَيْنِ عَلَيَّ، فَأَتَيْتُ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي فَقَالَ
 لِي: اجْمَعُهُمَا وَاذْبَحْ مَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ، وَإِنِّي
 أَهْلَلْتُ بِهِمَا مَعًا، فَقَالَ لِي عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ:
 هُدَيْتَ لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: نهبو وانيل دهلئیت: (صُبْنَى) کورې مهعبد وتی: من پیاویکی عهرمبی
 دهشتهکی گاور بووم، موسولمان بووم، چووم بو لای پیاوئ له هۆزهکهه ناوی
 (هذینم) ی کورې (ثرملة) بوو، پیم وت: نهی (هناه) من سورم لهسهر نهوهی که
 برۆم بو جیهاد و تیکووشان، دهبینم چهج و عومرهشم لهسهر نوسراوه، چونه
 که به نیهتی چهج و عومره پیکهوه ئیجرام دابهستم؟ وتی: به نیهتی چهج و
 عومره پیکهوه ئیجرام دابهستهو نهوهندهی که توانات ههیه قوربانی بکه،
 کاتی که هاتم بو (عذیب) سولهیمان کورې رمبیعه و زمیدی کورې صوحانم پی
 گهیشته به نیهتی چهج و عومره پیکهوه ئیجرامیان دابهستبوو، یهکیکیان
 بهوی تریانی وت: نهمه به قهد وشرهکهی خوئی تی نهگهیشتوووه له چهج و

عومره؟ وتی: وهك نهوه وابوو كيويك كهوتبي بهسهرما، ههتا چوومه خزمهت پيشهوا عومهری كورپی (خطاب) رمزای خوای لی بی، پیم وت: نهی کاربهدمست و پيشهواى باومرداران من پياويكى عهرمبی دهشتهكى گاور بووم، موسولمان بووم، سوربووم لهسهر نهوهی كه برۆم بو جيهاد و تيكۆشان، بهلام چهج و عومره لهسهر نوسراوه، بۆيه چووم بو لای پياوئ له هۆزهكهه پيى وتم: به نيهتى چهج و عومره پيکهوه ئيحرام دابهستهو نهوهندهی كه توانات ههيه قوربانى بکه، منيش به نيهتى چهج و عومره پيکهوه ئيحرامم دابهست، پيشهوا عومهر رمزای خوای لی بی پيى وتم: تو هيدايهت دراوی بو سهر سوننهت و ريبازى پيغهمبهرهكهت صلى الله عليه وسلم.

١٨٠٠ - (صحيح) عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَقُولُ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَنَّهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (أَتَانِي اللَّيْلَةَ آتٍ مِنْ عِنْدِ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ). قَالَ: وَهُوَ بِالْعَقِيقِ، وَقَالَ: صَلِّ فِي هَذَا الْوَادِي الْمُبَارَكِ، وَقَالَ: (عُمْرَةٌ فِي حَجَّةٍ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ وَعُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْوَاحِدِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ الْأَوْزَاعِيِّ: (وَقُلْ: عُمْرَةٌ فِي حَجَّةٍ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَا رَوَاهُ عَلِيُّ بْنُ الْمُبَارَكِ، عَنْ يَحْيَى بْنِ أَبِي كَثِيرٍ فِي هَذَا الْحَدِيثِ وَقَالَ: (وَقُلْ: عُمْرَةٌ فِي حَجَّةٍ).

واتە: لە عیكریمهوه دهگیرنهوه، كه وتویهتی: لە ئیبنو عەباسم رمزای خویان لئ بئ بیستووو دمیوت: پێشهوا عومهری كوری (خطاب) رمزای خوی لئ بئ بۆی گیرامهوه كه له پێغه‌مبهری خوی صلی الله علیه وسلم بیستووو دمیفهرموو: (له‌لایهن خوی گهورهوه نی‌ردراوی هاته لام، وتی: له عه‌فیق بوو كه شوینیکه له نزیك مه‌دینه‌وه، وتی: لهم شیوه پیرۆزهدا نوێژ بکه، وه وتی: به نیه‌تی عومره له‌گه‌ڵ هه‌ج پێکه‌وه ئی‌حرام دابه‌سته).

١٨٠١ - (صحیح) عن الربیع بن سبرة، عن أبيه قال: خرجنا مع رسول الله صلى الله عليه وسلم حتى إذا كان بعسفان، قال له سراقه بن مالك المدلجي: يا رسول الله، اقض لنا قضاء قوم كأنما ولدوا اليوم، فقال: (إن الله تعالى قد أدخل عليكم في حجكم هذا عمرة، فإذا قدمتم فمن تطوف بالبيت وبين الصفا والمروة فقد حل، إلا من كان معه هدي).

واتە: لە رەبەیی کوری سەبرەوه، لە باوکیه‌وه هاتوو‌ه كه وتویهتی: لە خزمەت پێغه‌مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه دەرچوین هه‌تا گه‌شتینه عوسفان، سوراقه‌ی کوری مالیکی مودلیجی پێی وت: ئە‌ی پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بۆمان رۆن بکه‌ره‌وه وه‌ك چۆن رۆنی ده‌که‌یته‌وه بۆ خه‌ڵکانی كه ئە‌مڕۆ له‌دايك بووبن، پێغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (خوای گهوره دروشم و ئه‌رکانه‌کانی عومره‌ی خستۆته‌ ناو دروشم و ئه‌رکانه‌کانی هه‌جه‌وه، ئیتر له‌ رێگه‌ی نیه‌ت هیانی هه‌ج و عومره پێکه‌وه بێت، یان ئی‌حرام شکندن له‌دوای عومره‌وه، مه‌به‌ست لی‌رده‌ا ئه‌وه‌یه كه

دروشم و ئه‌رگانه‌کانی چه‌ج و عومره لیک جودانا کرینه‌وه بو هه‌ردووکیان ئی‌حرام دادمه‌ستریت، ته‌وافی مالی خوا ده‌کریت، هاتوچوی نیوان سه‌فاو مه‌روه ده‌کریت، کاتی که گه‌یشتنه مه‌ککه ئه‌وه‌ی ته‌وافی مالی خوا و هاتوچوی نیوان سه‌فاو مه‌روه‌ی کرد ئه‌وه ئیتر بو‌ی هه‌یه ئی‌حرام بشکینیان واجب‌ه له‌سه‌ری مه‌گه‌ر که‌سی که دیاری مالی خوی پی بیت).

١٨٠٢ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ أَخْبَرَهُ قَالَ: قَصَّرْتُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِشْقَصٍ عَلَى الْمَرْوَةِ، أَوْ: رَأَيْتُهُ يُقَصِّرُ عَنْهُ عَلَى الْمَرْوَةِ بِمِشْقَصٍ. قَالَ ابْنُ خَلَّادٍ: إِنَّ مُعَاوِيَةَ، لَمْ يَذْكُرْ أَخْبَرَهُ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که مه‌عاویه‌ی کوری نه‌بو سوفیان پی راگه‌یانده‌وه و وتویه‌تی: له‌سه‌ر مه‌روه قزی پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم کورت کرده‌وه به (مشقص) سه‌ری تیری، یان: بینیم قزی پیغه‌مبه‌ری خویان صلی الله علیه وسلم کورت ده‌کرده‌وه به (مشقص) یک. ئیبنو خه‌للاد ده‌لایت: بیگومان مه‌عاویه باسی گو‌ی (اخبره) ی نه‌کرد.

١٨٠٣ - (صحیح دون قوله: (لِحَجَّتِهِ) فإنه شاذ) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ مُعَاوِيَةَ قَالَ لَهُ: أَمَا عَلِمْتَ أَنِّي قَصَّرْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِشْقَصٍ أَعْرَابِيٍّ، عَلَى الْمَرْوَةِ. زَادَ الْحَسَنُ فِي حَدِيثِهِ: لِحَجَّتِهِ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که مه‌عاویه‌ی کوری نه‌بو سوفیان پیی وتوه: ئایا دم‌زانی که من له‌سهر مه‌روه به (مشقص) ی عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی قزی پیغه‌مبه‌ری خواص صلی الله علیه وسلم کورت کرده‌وه، حه‌سه‌ن له فرموده‌که‌یدا نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: بو حه‌جه‌که‌ی.

۱۸۰۴ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَهْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعُمْرَةٍ، وَأَهْلُ أَصْحَابِهِ بِحَجٍّ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خواص صلی الله علیه وسلم به نیه‌تی عومره له‌گه‌ل حه‌ج پیکه‌وه ئیجرامی دابه‌ست، به‌لام کۆمه‌لی له یارانی به نیه‌تی حه‌ج ئیجرامیان دابه‌ست.

۱۸۰۵ - (صحیح) عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: تَمَتَّعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ، فَأَهْدَى وَسَاقَ مَعَهُ الْهَدْيَ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ، وَبَدَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَهْلَ بِالْعُمْرَةِ، ثُمَّ أَهْلَ بِالْحَجِّ، وَتَمَتَّعَ النَّاسُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ، فَكَانَ مِنَ النَّاسِ مَنْ أَهْدَى وَسَاقَ الْهَدْيَ، وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ يَهْدِ، فَلَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ قَالَ لِلنَّاسِ: (مَنْ كَانَ مِنْكُمْ أَهْدَى فَإِنَّهُ لَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ

شَيْءٍ حَرَمَ مِنْهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَجَّهُ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَهْدَى فَلْيَطُفْ بِالْبَيْتِ وَالصَّافَا وَالْمَرْوَةِ وَلْيَقْصِرْ
وَلْيَحْلِلْ، ثُمَّ لِيَهْلِ بِالْحَجِّ، وَلْيُهْدِ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ هَدْيًا
فَلْيَصُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعَ إِلَى
أَهْلِهِ). وَطَافَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ
قَدِمَ مَكَّةَ فَاسْتَلَمَ الرُّكْنَ أَوَّلَ شَيْءٍ، ثُمَّ حَبَّ ثَلَاثَةَ
أَطْوَافٍ مِنَ السَّبْعِ، وَمَشَى أَرْبَعَةَ أَطْوَافٍ، ثُمَّ رَكَعَ حِينَ
قَضَى طَوَافَهُ بِالْبَيْتِ عِنْدَ الْمَقَامِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ سَلَّمَ
فَانْصَرَفَ فَأَتَى الصَّافَا فَطَافَ بِالصَّافَا وَالْمَرْوَةِ سَبْعَةَ
أَطْوَافٍ، ثُمَّ لَمْ يَحْلِلْ مِنْ شَيْءٍ حَرَمَ مِنْهُ، حَتَّى قَضَى
حَجَّهُ وَتَحَرَّ هَدْيُهُ يَوْمَ النَّحْرِ، وَأَفَاضَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ،
ثُمَّ حَلَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَرَمَ مِنْهُ، وَفَعَلَ النَّاسُ مِثْلَ مَا
فَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَهْدَى
وَسَاقَ الْهَدْيَ مِنَ النَّاسِ.

واته: له سالی کوری (عبدالله)ی کوری عومره‌وه ره‌زای خویان لی بی
ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم عومره‌و حه‌جی
پی‌که‌وه کرد، ئازهل دیاری مائی خوی له (ذی‌ال‌خليفة) له‌گهل خوی برد،
ئی‌حرامی عومره و حه‌جی پی‌که‌وه دابه‌ست، خه‌لکه‌کesh له‌گهل پی‌غه‌مبه‌ری
خوادا صلی الله علیه وسلم ئی‌حرامی حه‌ج و عومره‌یان دابه‌ست، خه‌لکه‌که
هه‌یان بوو ئازهل دیاری مائی خوی له‌گهل خوی هی‌نا بوو، هه‌شیان بوو

نەههینا بوو، کاتی که پێغه‌مبەری خوادا صلی الله علیه وسلم گەشتە مەککە بە خەڵکەکی فەرموو: (هەرکەس له ئێوه ئازەڵی دیاری مائی خۆی هیناوه ئهوه دەبێ بەردەوام بێ لەسەر ئیحرامەکی و ئیحرام نەشکێنێ هەتا حەجەکی تەواو دەکات، هیچ شتێ لەوانە ی که بەهۆی ئیحرام بەستەنەکیهوه لێی قەدەغە بوو بۆی رەوا نابێتەوه هەتا حەجەکی تەواو دەکات، ئەو کەسەش که ئازەڵی دیاری مائی خۆی نەهیناوه با تەوافی مائی خوا بکات، هاتوچۆی نیوان صفای مەرۆه بکات، مووی سەری کورت بکاتەوه، ئیحرام بشکێنێ، لەپاشدا له رۆژی هەشتمی مانگی (ذی الحجة) دا که ناسراوه به رۆژی (تروية) ئیحرامی حەج دابەستیت، ئەوانە ی که ئیحرام دەشکێن دەبێ دیاری مأل خوا سەربرن، ئەگەر کەسی توانای ماددی نەبوو دیاری بۆ پەیدا نەکرا دەبێ سێ رۆژ لەکاتی حەج کردنەکەدا بەرۆزوو بێت، کاتی که گەڕایهوه بۆ ناو مأل منداڵ و کەسوکاری حەوت رۆژی تریش رۆزوو بگریت). پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که گەشتە مەککە تەوافی (قدوم) گەشتە مائی خۆی ئەنجامدا، یەكەم شتێ که کردی سلاوی کرد له گۆشە(رکن)ی بەرده رەشەکه، لەپاشدا سێ جار به راکردن و چوار جاریش به رۆشتنی ئاسایی سوپایهوه بەدهوری مائی خوادا، کاتی که تەوافەکی تەواو کرد، رۆشت بۆ مەقامی ئیبراهیم مەقامی خستە نیوان خۆی و مائی خواوه و دوو رکات نوێزی سوننەتی کرد، ئینجا سەلامی دایهوهو چوو بۆ صفای حەوت جار هاتوچۆی نیوان صفای مەرۆه ئەنجامدا، لەپاشدا هیچ شتێ لەوانە ی که بەهۆی ئیحرام بەستەنەکیهوه لێی قەدەغە بوو بۆی رەوا نەبوو هەتا حەجەکی تەواو کردو ئازەڵە دیاریه‌کانی مائی خۆی سەربرێ له رۆژی جەژندا، ئینجا رۆشت بۆ مائی خواو تەوافی (إفاضة) ئەنجامدا، لەپاشدا هەموو شتیکی بۆ رەوا بوو، لەوانە ی که بەهۆی ئیحرام بەستەنەکیهوه لێی قەدەغە بوو، ئەو خەڵکانەش که ئازەڵی دیاری مائی خۆیان هینابوو له‌گەڵ خۆیان پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم چی کرد ئەوانیش هەمان کاریان کرد.

١٨٠٦ - (صحیح) عَنْ حَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا شَأْنُ النَّاسِ قَدْ حُلُّوا وَلَمْ تَحْلِلْ أَنْتَ مِنْ عُمْرَتِكَ؟ فَقَالَ (إِنِّي لَبَدْتُ رَأْسِي، وَقَلَّدْتُ هَذِي، فَلَا أَحِلُّ حَتَّى أَنْحَرَ الْهَدْيَ).

واته: له (حفصة) ی خیزانی پێغه‌مبەرەوه صلی اللہ علیہ وسلم دەگێڕنەوه، که وتویهتی: ئەو پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەوه چییە خەڵک ئیحرامی عومردیان شکاند بەلام تۆ ئیحرامی عومرمت نەشکاندوه؟ فەرمووی: (من سهرم به‌ستوهو، دیاری مالی خوام لەگەڵ خۆم هیناوه و ملوانکەم کردوته ملیان، ئیحرام ناشکێنم هەتا یەکەم روژی جه‌زنی قوربان دیاریەکەم سەردەبەرم ئەو کاتە ئیحرام دەشکێنم).

باسی کەسی^٢ که ئیحرامی حەج

داده‌به‌ستی، له‌پاشدا بیکاته عومره.

٢٥ - باب الرَّجُلُ يَهْلُ بِالْحَجِّ ثُمَّ يَجْعَلُهَا عُمْرَةً.

١٨٠٧ - (صحیح، موقوف) عَنْ سَلِيمِ بْنِ الْأَسْوَدِ أَنَّ أَبَا ذَرٍّ كَانَ يَقُولُ فِيمَنْ حَجَّ ثُمَّ فَسَخَهَا بِعُمْرَةٍ: لَمْ يَكُنْ ذَلِكَ إِلَّا لِلرَّكْبِ الَّذِينَ كَانُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له سه‌لیمی کوری ئەسوده‌ده‌وه، ده‌گیرنه‌وه، که (أبَا ذَرٍّ) سه‌بارت به‌و که‌سانه‌ی که ئیحرامی چه‌ج دادمه‌ستن و له‌پاشدا هه‌ئیه‌وه‌شینه‌وه و ده‌یکه‌ن به‌ عومره وتویه‌تی: ئەمه دروست نیه ته‌نیا بۆ ئەو سوارانه نه‌بی‌ت که له‌گه‌ن پی‌غه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم بوون.

١٨٠٨ - (ضعیف) عَنِ الْحَارِثِ بْنِ بِلَالٍ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَسَخُّ الْحَجِّ لَنَا خَاصَّةً أَوْ لِمَنْ بَعْدَنَا؟ قَالَ: (بَلْ لَكُمْ خَاصَّةً).

واته: له (حارث)ی کوری بیلالی (حارث)وه، له باوکیه‌وه، ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: وتم: ئەو پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌لومه‌شانه‌وه‌ی چه‌ج تاییه‌ته به‌ ئی‌مه‌وه یان بۆ ئەوانه‌ی دوا‌ی ئی‌مه‌شه؟ فەرمووی: (تاییه‌ته به‌ ئی‌ومه‌وه).

باسی که‌سی چه‌ج بکات بۆ که‌سیکی تر.

٢٦ - باب الرَّجُلِ يَحُجُّ عَنْ غَيْرِهِ.

١٨٠٩ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ رَدِيفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَتْهُ امْرَأَةٌ مِنْ خَتَمِ تَسْتَفْتِيهِ، فَجَعَلَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا وَتَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْرِفُ وَجْهَ الْفَضْلِ إِلَى الشَّقِّ الْآخِرِ،
فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي
الْحَجِّ أَدْرَكَتْ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَثْبُتَ
عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأَحُجُّ عَنْهُ؟ قَالَ: (نَعَمْ). وَذَلِكَ فِي
حَجَّةِ الْوَدَاعِ.

واته: له (عبدُ الله) ی کوری عهباسه وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که
وتویه تی: (فضل) ی کوری عباس له پاشکوی پیغمبهری خوادا بوو صلی الله
علیه وسلم، نافرته تی له هوژی (ختعم) هاته خزمه تی پیغمبهری خوا صلی الله
علیه وسلم پرسپاری هه بوو، (فضل) سهیری دهکرد نه ویش سهیری (فضل) ی
دهکرد، پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم به دهمستی خو ی رووی (فضل) ی
ومرچه رخاند بو لایه کی تر بو نه وه ی سهیری نه کات، نافرته که وتی: نه ی
پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم حه ج فهرزی خوايه له سهر بهنده کانی
که وتوته سهر باوگم نه ویش پیریکی به سالاجووه و به سواری ولاخه وه خو ی
ناگریت: نایا دمییت من حه جی بو بکه م؟ فهرمووی: (به لی). نه مهش له
حه جی مالاوایی دا بوو.

۱۸۱۰ - (صحیح) عَنْ أَبِي رَزِينٍ - قَالَ حَفْصٌ فِي حَدِيثِهِ رَجُلٌ مِنْ
بَنِي عَامِرٍ - أَنَّهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبِي شَيْخٌ كَبِيرٌ
لَا يَسْتَطِيعُ الْحَجَّ وَلَا الْعُمْرَةَ وَلَا الظُّعْنَ، قَالَ: (اْحْجُجْ
عَنْ أَبِيكَ وَاعْتَمِرْ).

وتی: له ئەبو رمزینەوه هاتوو - (حفص) له فەرمودهکەیدا وتی: که پیاوی بوو له بهنی عامر - که وتویهتی: ئەی پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم باوکم پیریکی به سالاجوو ناتوانیت هەج و عومره و سەفەر بکات و توانای نیه ری بکات، بهسواری و لاخیشەوه خۆی ناگریت؟ فەرمووی: (هەج و عومره بکە بۆ باوکت).

١٨١١ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: لَبَّيْكَ عَنْ شُبْرُمَةَ، قَالَ: (مَنْ شُبْرُمَةَ؟). قَالَ أَخِي - أَوْ قَرِيبِي - قَالَ: (حَجَجْتَ عَنْ نَفْسِكَ؟). قَالَ: لَا، قَالَ: (حُجَّ عَنْ نَفْسِكَ ثُمَّ حُجَّ عَنْ شُبْرُمَةَ).

واتە: له ئیبنو عەباسەوه رمزای خوایان لی بی دەگیڕنەوه، که پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم گوئی لی بوو پیاوی وتی: خودایه ئیجرامی هەج دادەبەستم بۆ تۆ لەجیاتنی شوبرومه، پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (شوبرومه کییه؟). وتی: برامە - یان وتی: یهکیکه له خزمه نزیکهکانم - ، فەرمووی: (ئایا خۆت هەجیت کردوه؟). وتی: نهخیر، فەرمووی: (دهی هەج بۆ خۆت بکە ئینجا بۆ شوبرومه).

باسی تەلبییە چۆن دەکرێت.

٢٧ - باب كَيْفَ التَّلْبِيَةِ؟

١٨١٢ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ تَلْبِيَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ). قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَزِيدُ فِي تَلْبِيَّتِهِ: (لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ).

واته: له (عبد الله) ی کۆری عومەرەوه رمزای خوایان لی بی دەگیرنەوه، که وتویهتی: تەلبییە ی پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بەم شیوێه بووه: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنُّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ). راوی وتی: (عبد الله) ی کۆری عومەر ئەمە ی بۆ تەلبییە زیاد کرد: لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ بِيَدَيْكَ، وَالرَّغْبَاءُ إِلَيْكَ وَالْعَمَلُ).

١٨١٣ - (صحيح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: أَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرَ التَّلْبِيَةَ مِثْلَ حَدِيثِ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: وَالنَّاسُ يَزِيدُونَ: (ذَا الْمَعَارِجِ). وَنَحْوَهُ مِنْ

الْكَلَامَ، وَالنَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْمَعُ فَلَا يَقُولُ
لَهُمْ شَيْئًا.

واته: له جابری کوری (عبدالله) وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ته‌لبیه‌ی
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئیجرامی دابه‌ست، باسی ته‌لبیه‌ی
پێغه‌مبه‌ری خوی صلی الله علیه وسلم کرد وه‌ک چۆن له فەرموده‌ی پێشودا
هاتوو که ئیبنو عومه‌ر ره‌زای خویان لێ بێ گێراویه‌تیه‌وه، وتی: خه‌لک
ئه‌مه‌و: (ذَا الْمَعَارِجِ). وینه‌ی ئه‌م وتانه‌یان بو ته‌لبیه‌ی زیاد کرد، پێغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم گوێی لێ بوو به‌لام هیچ شتیکی پێ نه‌وتن و ئینکاری
نه‌کردن.

١٨١٤ - (صحيح) عَنْ خَلَادِ بْنِ السَّائِبِ الْأَنْصَارِيِّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَتَانِي جِبْرِيلُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَنِي أَنْ أَمُرَ أَصْحَابِي وَمَنْ
مَعِيَ أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالْإِهْلَالِ) أَوْ قَالَ:
(بِالتَّلْبِيَةِ). يُرِيدُ أَحَدَهُمَا.

واته: له خه‌للادی کوری سائیپی ئه‌نصاریه‌وه، له باوکیه‌وه هاتوو، که
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (جیبریل سه‌لامی خوی
له‌سه‌ربیت هاته لام و فره‌مانی پێ کردم، که فره‌مان بکه‌م به‌ یارانم و نه‌وانه‌ی
که له‌گه‌ژمن له‌کاتی ئیجرام دابه‌ستنی چه‌ج و عومره‌دا به‌ ده‌نگی به‌رز ته‌لبیه‌ی
بکه‌ن: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ
وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ). مه‌به‌ستی له‌ یه‌کیکیان بوو.

باسى تەلبىيەکردن كەى دەبریت و ناوتریت.

٢٨ - باب متى يقطع التلبية.

١٨١٥ - (صحيح) عَنْ الْفَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَبَّى حَتَّى رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ.

واته: له (فضل)ى كورى عەباسەوھ رمزای خوايان لى بى دەگیرنەوھ، كە پیغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم تەلبیەى كرد هەتا رەمى (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ)ى كرد.

١٨١٦ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: غَدَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مِئَى إِلَى عَرَفَاتٍ مِمَّا الْمُلَبَّى وَمِمَّا الْمُكْبَرُ.

واته: له (عبد الله)ى كورى (عبد الله)ى كورى عومەرەوھ، له باوكیەوھ رمزای خوايان لى بى دەگیرنەوھ، كە وتویەتى: لەخزمەت پیغەمبەرى خوادا صلى الله عليه وسلم سەرلەبەیانى لەمیناوە دەرچووین بۆ عەرەفات هەمان بوو تەلبیەى دەکرد هەشمان بوو (الله أكبر)ى دەکرد.

باسی تہو کہسہی کہ عومرہ دہکات ہہتا
کہی تہلبییہ دہکات.

۲۹ - باب مَتَى يَقْطَعُ الْمُعْتَمِرُ التَّلْبِيَةَ.

۱۸۱۷ - (ضعیف) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُلْبِي الْمُعْتَمِرُ حَتَّى يَسْتَلِمَ الْحَجَرَ).

واتہ: لہ ئیبنو عہباسہوہ رەزای خوایان لی بی دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (تہو کہسہی کہ عومرہ دہکات تہلبییہ دہکات ہہتا دمست دہدات لہ بہردہ رشہکہو ماچی دہکات).

باسی تہو کہسہی کہ لہ ئیحرامدایہ
تہدہبی غولامہکہی دادات.

۳۰ - باب الْمُحْرَمِ يُؤَدِّبُ غُلَامَهُ.

۱۸۱۸ - (حسن) عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُجَّاجًا، حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالْعَرَجِ نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَزَلْنَا، فَجَلَسَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا إِلَى جَنْبِ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَلَسْتُ إِلَى جَنْبِ أَبِي، وَكَانَتْ
زِمَالَةُ أَبِي بَكْرٍ وَزِمَالَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ وَاحِدَةً مَعَ غُلَامٍ لِأَبِي بَكْرٍ، فَجَلَسَ أَبُو بَكْرٍ
يَنْتَظِرُ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ، فَطَلَعَ وَلَيْسَ مَعَهُ بَعِيرُهُ، قَالَ:
أَيْنَ بَعِيرُكَ؟ قَالَ: أَضَلَّتْهُ الْبَارِحَةُ، قَالَ: فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ:
بَعِيرٌ وَاحِدٌ تَضِلُّهُ، قَالَ: فَطَفِقَ يَضْرِبُهُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَبَسَّمُ، وَيَقُولُ: (انْظُرُوا إِلَى هَذَا
الْمُحْرِمِ مَا يَصْنَعُ). قَالَ ابْنُ أَبِي رِزْمَةَ: فَمَا يَزِيدُ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَنْ يَقُولَ:
(انْظُرُوا إِلَى هَذَا الْمُحْرِمِ مَا يَصْنَعُ). وَيَتَبَسَّمُ.

واته: نه‌سمانی کچی نه‌بو به‌کر ده‌لێت: له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی
الله علیه وسلم له‌مه‌دینه‌وه‌ دهرچووین بو‌حه‌ج، له‌شوینی که‌ پێی ده‌وترا
عه‌رج پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دابه‌زی و ئی‌مه‌ش دابه‌زین عایشه
رمزای خ‌وای لی‌ بی‌ له‌ ته‌نیشت پێغه‌مبه‌ری خوا‌وه‌ صلی الله علیه وسلم دانیشت
منیش له‌ ته‌نیشت باوکه‌وه‌ دانیستم، باوکه‌م و پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
وسلم یه‌ک و‌لا‌خی سواریان پێ‌ بوو له‌گه‌ڵ غ‌ولامی‌ که‌ هی‌ نه‌بو به‌کر بوو رمزای
خ‌وای لی‌ بی‌، نه‌بو به‌کر دانیشت چاو‌م‌پێی غ‌ولامه‌که‌ی بوو هه‌تا وش‌تره‌که‌
بینی‌ کاتی‌ که‌ هات وش‌تره‌که‌ی پێ‌ نه‌بوو، وتی‌: کوانی‌ وش‌تره‌که‌ت؟ وتی‌: دوینی‌
ونم‌ کردوه‌، راوی‌ وتی‌: نه‌ب‌وبه‌کر وتی‌: ته‌نیا یه‌ک وش‌رت پێ‌ بوو نه‌و‌یشت
ونکردوه‌، وتی‌: نه‌بو به‌کر رمزای خ‌وای لی‌ بی‌ ده‌ستی‌ کرد به‌ لی‌دانی،
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌یری ده‌کردو پێده‌که‌نی فهرمووی‌:

(سهیری ئەمه بکه‌ن له ئیجرامدایه جی ده‌کات). ئیبنو ئەبی رزمه وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ته‌نیا نه‌وه‌نده‌ی فه‌موو: (سهیری ئەمه بکه‌ن له ئیجرامدایه جی ده‌کات). زیاتری نه‌فه‌موو، وه پێده‌که‌نی.

باسی ئیجرام دابه‌ستنی که‌سی به‌ جل و بهرگی خۆیه‌وه.

٣١ - باب الرَّجُلُ يُحْرِمُ فِي ثِيَابِهِ.

١٨١٩ - (صحيح) عن صفوان بن يعلى بن أمية، عن أبيه، أن رجلاً أتى النبي صلى الله عليه وسلم وهو بالجعرانة وعليه أثر خلوق، أو قال صفرة، وعليه جبة، فقال: يا رسول الله: كيف تأمرني أن أصنع في عمرتي؟ فأنزل الله تبارك وتعالى على النبي صلى الله عليه وسلم الوحي، فلما سرى عنه قال: (أين السائل عن العمرة). قال: (اغسل عنك أثر الخلوق - أو قال أثر الصفرة - وأخلع الجبة عنك، وأصنع في عمرتك ما صنعت في حجتك).

واته: له (صفوان)ی کوری یه‌علا‌ی کوری ئومه‌یه‌وه، له باوکیه‌وه هاتوو، که پیاوی ئاسه‌واری بو‌نی خو‌ش و زه‌ردکردنی ریش و قژی خو‌ی پێوه دیار بوو، وه جبه‌یه‌کی له‌به‌ردا بوو، له جه‌عرا‌نه هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا

صلی اللہ علیہ وسلم، وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له عومرەکەمدا فەرمانە بە چی پێ دەگەیت هەتا ئەنجامی بدهم، خۆی گەورە وەحی ناردە خوارەووە بۆ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، کاتی کە وەحی تەواو بوو هاتەووە سەر باری ئاسایی خۆی فەرمووی: (ئاسەواری بۆنی خوێش و زەردکردنی ریش و قەزەگەت بشۆ و جیەگەت داگەنەو، هەرچی له حەجەگەتدا دەیکەیت له عومرەگەتدا بیکە).

١٨٢٣ - (صحيح دون قوله: (فخلعها من رأسه)، فإنه منكر) عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَعْلَى، عَنْ أَبِيهِ، بِهَذِهِ الْقِصَّةِ، قَالَ فِيهِ: فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اخْلَعْ جُبَّتَكَ). فَخَلَعَهَا مِنْ رَأْسِهِ.

واتە: له (صفوان)ی کۆری یەعلاو، لەباوکیەو، ئەم بەسەرھاتە هاتوو، راوی له فەرمودەگەیدا وتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرموو: (جیەگەت داگەنە). ئەویش جیەگەت داگەند.

١٨٢١ - (صحيح) عَنْ ابْنِ يَعْلَى ابْنِ مُنِيَّةَ، عَنْ أَبِيهِ، بِهَذَا الْخَبَرِ، قَالَ فِيهِ: فَأَمَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَنْزِعَهَا نَزْعًا، وَيَغْتَسِلَ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا.

واتە: له ئیبنو یەعلا کۆری مونیەو، لەباوکیەو، ئەم هەوالە هاتوو، راوی له فەرمودەگەیدا وتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی پێ کرد جیەگەت بەتەواوی لەبەر داگەنێ و ئاسەواری بۆنی خوێش و زەردکردنی ریش و قەزەگەت دوو جار یان سێ جار بشوات.

١٨٢٢ - (صحيح) عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَعْلَى بْنِ أُمَيَّةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْجِعْرَانَةِ وَقَدْ أَحْرَمَ بِعُمْرَةٍ وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ، وَهُوَ مُصَفَّرٌ لِحْيَتَهُ وَرَأْسَهُ.

واته: له (صفوان) ی کوری یه علای کوری ئومه ییه وه، له باوکیه وه هاتووه، که پیاوی ئیحرامی عومره ی دابه ستبوو جبه یه کی له بهردا بوو، ریش و سه ری خوی زمرد کرد بوو.

باسی نهو که سه ی که ده یه ویت ئیحرام
دابه ستی چ پوشاکی دروسته له بهری بکات.

٣٢ - بَابُ مَا يَلْبَسُ الْمُحْرَمُ.

١٨٢٥ - عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَأَلَ رَجُلٌ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا يَتْرُكُ الْمُحْرَمُ مِنَ الثِّيَابِ؟ فَقَالَ: (لَا يَلْبَسُ الْقَمِيصَ، وَلَا الْبُرْنُسَ، وَلَا السَّرَاوِيلَ، وَلَا الْعِمَامَةَ، وَلَا ثَوْبًا مَسَّهُ وَرْسٌ وَلَا زَعْفَرَانٌ، وَلَا الْخُفَّيْنِ، إِلَّا لِمَنْ لَمْ يَجِدِ النَّعْلَيْنِ، فَمَنْ لَمْ يَجِدِ النَّعْلَيْنِ، فَلْيَلْبَسِ الْخُفَّيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا حَتَّى يَكُونَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ).

واتە: لە سالەوه، لە باوکیهوه، رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیاوی سهبارمت بهو کهسهی که دهمیهویت ئیحرام دابهستی بۆ چه ج یان بۆ عومره ج پۆشاکێ له بهر نهکات له پیغه مبهری خوی صلی الله علیه وسلم پرسى؟ نهویش فەرمووی: (کراس و شهروال و بورنس نهو پۆشاکهیه کلاره کهی له خویهتی له بهر نهکات، کلارو و میزمر له سهر نهکات، ههر پۆشاکێ که رهنگ کرابی به شتیک بۆنی خۆشی لی بیت یان زهعهفران و وهرسی پیوه بیت له بهری نهکات، نابیت (خوف) کاله له پی بکات، مهگهر جوتی نه علی دهست نه کهویت، نهو کهسهی که جوتی نه علی دهست نه کهوت، با جوتی خوف له پی بکات به لام به شیومیه بیان پیتتهوه له زیر قوله پیکانیه وه بیت.

١٨٢٤ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِمَعْنَاهُ.

واته: ئیبنو عومهر رمزای خویان لی بی، له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم، به هه مان مانا فەرمودهی پیشوی گیراوه تهوه.

١٨٢٥ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ. زَادَ: (وَلَا تَنْتَقِبُ الْمَرْأَةُ الْحَرَامُ وَلَا تَلْبَسُ الْقُفَّازِينَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الْمُحْرِمَةُ لَا تَنْتَقِبُ وَلَا تَلْبَسُ الْقُفَّازِينَ).

واته: ئیبنو عومەر رمزای خوایان لی بی، له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم، به هه مان مانا فەرمودهی پیشووی گیرایه وه. به لام ئەمهی بۆ زیاد کرد: (ئافهرتی خاوهن ئیحرام په چه دانه داته وهو دهستکێش له دهست نه کات). ئەبو داود ده لێت: له ریوایه تیکی تر دا ئیبنو عومەر رمزای خوایان لی بی، له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم هاتوو: (ئافهرتی خاوهن ئیحرام په چه دانه داته وهو دهستکێش له دهست نه کات).

١٨٢٦ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْمُحْرِمَةُ لَا تَنْتَقِبُ وَلَا تَلْبَسُ الْقُفَّازِينَ).

واته: له ئیبنو عومەر وه رمزای خوایان لی بی هاتوو، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: (ئافهرتی خاوهن ئیحرام په چه دانه داته وهو دهستکێش له دهست نه کات).

١٨٢٧ - (حسن صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نَهَى النِّسَاءَ فِي إِحْرَامِهِنَّ عَنِ الْقُفَّازِينَ وَالنَّقَابِ وَمَا مَسَّ الْوَرَسُ وَالزَّعْفَرَانُ مِنَ الثِّيَابِ، وَلَتَلْبَسَ بَعْدَ ذَلِكَ مَا أَحَبَّتْ مِنَ الْأَوَانِ الثِّيَابِ، مُعْصِفَرًا أَوْ حَزًّا أَوْ حُلِيًّا أَوْ سَرَائِيلَ أَوْ قَمِيصًا، أَوْ خُفًّا.

واته: له ئیبنو عومەر وه رمزای خوایان لی بی ده گیرنه وه، که بیستویه تی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم: (نه هی ده کرد له وه که ئافهرتان له

ئيجرامدا په‌چه دادنه‌وه‌و دمه‌ستكيش له‌ده‌ست بكه‌ن و هه‌روه‌ها ئه‌و پو‌شاكانه‌ی كه وه‌رس يان زه‌عه‌فرانی لى درابيت، له‌وانه به‌دواوه ئيت‌ر هه‌زى له چ جو‌ره پو‌شاكيكى ره‌نگاو ره‌نگه با له‌به‌رى بكات، وه‌ك عه‌صفه‌راوى و ناو‌ريشم و خشل و ده‌رپى و كراس، خو‌فيش له‌پى بكات.

(حسن) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ عَنِ ابْنِ إِسْحَاقَ، عَنْ نَافِعِ عَبْدِ بَنِ سُلَيْمَانَ، وَمُحَمَّدُ بْنُ سَلَمَةَ إِلَى قَوْلِهِ: وَمَا مَسَّ الْوَرَسُ وَالزَّعْفَرَانُ مِنَ الثِّيَابِ. وَلَمْ يَذْكُرَا مَا بَعْدَهُ.

نه‌بو داود ده‌ليت: ئه‌م فهرموده له ئيبنو ئيسحاقه‌وه ريوايه‌ت كراوه، له نافعى عه‌به‌دى كورى سوله‌يمان و موحه‌مه‌دى كورى سه‌له‌مه‌وه هه‌تا: (ئه‌و پو‌شاكانه‌ی كه وه‌رس يان زه‌عه‌فرانی لى درابيت). له‌وه به‌دواوه باس نه‌كراوه.

١٨٢٨ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ وَجَدَ الْقُرْآنَ فَقَالَ: أَلْقِ عَلَيَّ ثَوْبًا يَا نَافِعُ. فَأَلْقَيْتُ عَلَيْهِ بُرْنَسًا، فَقَالَ: تُلْقِي عَلَيَّ هَذَا وَقَدْ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَلْبَسَهُ الْمُحْرِمُ؟!

واته: ئيبنو عومه‌ر ره‌زاي خوايان لى بى له روژيكي سارددا وتى: ئه‌ی نافع كراسيكم پيدا بده، نافع وتى: بورنسيكم پيدا واته ئه‌و پو‌شاكه‌ی كه كلاوه‌كه‌ی له خويه‌تى، ئيبنو عومه‌ر وتى: ئه‌مه‌م پيدا ده‌ده‌ی له‌كاتيكد كه پيغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم نه‌ی كردوه له ئيجرامدا بپو‌شريت.

١٨٢٩ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (السَّرَاوِيلُ لِمَنْ لَا يَجِدُ الْإِزَارَ، وَالْخُفُّ لِمَنْ لَا يَجِدُ النَّعْلَيْنِ).

واته: له ئيبنو عومهرموده رمزای خويان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: بیستم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیغه رموو: (شەروال بۆ کەسێ بەرکۆشی دەست نەکەوێت بپێوێشی لەئیحرامدا، وە خوڤیش بۆ کەسێ کە نەعلی دەست نەکەوێت لەپێی بکات).

١٨٣٠ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنَّا نَخْرُجُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى مَكَّةَ فَنُضَمُّ جِبَاهَنَا بِالسُّكِّ الْمُطَيَّبِ عِنْدَ الْإِحْرَامِ، فَإِذَا عَرِقَتْ إِحْدَانَا سَالَ عَلَى وَجْهِهَا فَيَرَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا يَنْهَاهَا.

واته: عایشه ی دایکی باومرداران رمزای خوی لی بی دهلیت: ئیمه له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم دەرچووین بۆ مهککه جوړه بۆنیکي خوشمان دهدا له روخساری خویمان له ئیحرامدا که پێی دهوترا (سک)، ئەگەر یهکیکمان عهرمقی بکردایه به روخساریدا دهاته خواریوه و پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم دمیپینی نههی لی نهدهکردین.

١٨٣١ - (حسن) عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ - يَعْنِي ابْنَ عُمَرَ - كَانَ يَصْنَعُ ذَلِكَ - يَعْنِي يَقْطَعُ الْخُفَيْنِ لِلْمَرْأَةِ الْمُحْرِمَةِ - ثُمَّ حَدَّثَتْهُ صَفِيَّةُ بِنْتُ أَبِي عُبَيْدٍ أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا حَدَّثَتْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ كَانَ رَخَّصَ لِلنِّسَاءِ فِي الْخُفَيْنِ، فَتَرَكَ ذَلِكَ.

واته: له سالی کوری (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که (عبد الله) - واته ئیبنو عومه‌ر - حوکمی ده‌کرد به ئافرم‌تان له ئیجرامدا خوفه‌کانیان بپرنه‌وه، له‌پاشدا (صفیة) ی کچی عوبه‌ید که هاوسه‌ری بوو بۆی گیرایه‌وه، عائشه‌ رمزای خوای لى بى بۆی گیراوه‌ته‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم مۆلته‌تى داوه به ئافرم‌تان خوف له‌پى بکه‌ن، ئیتر ئیبنو عومه‌ر وازی له‌و کاره‌ هی‌نا.

باسی هه‌ل‌گرتنی چه‌ک له ئیجرامدا.

٣٣ - باب الْمُحْرِمِ يَحْمِلُ السَّلَاحَ.

١٨٣٢ - (صحيح) عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ: لَمَّا صَالَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْلَ الْحُدَيْبِيَّةِ صَالَحَهُمْ عَلَى أَنْ لَا يَدْخُلُوهَا إِلَّا بِجُلْبَانِ السَّلَاحِ، فَسَأَلَتْهُ مَا جُلْبَانُ السَّلَاحِ؟ قَالَ: الْقِرَابُ بِمَا فِيهِ.

واته: له بهرائی کوری عازیبهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: کاتی که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریکهوتنی حودهیبیهی کرد لهگهڼ هاوډل بو خوا بریاردهراندا، ریکهوتن لهسهر نهوهی بچنه ناو مهککهوه بهمهرجی چهکهکانیان به کیلانهوه لهناو ههگبهدا بیت، راوی وتی سهبارمت به (جلبان السّلاح) لیم پرسی؟ وتی: شتیکه که شمشیر و کهرمسهی جهنگی تیدا ههډهگیریت بو نهوهی بهدمروه نهبیت.

باسی ئافرهت له ئیحرامدا روخساری دادهپوشییت.

۳۲ - باب فِي الْمُحْرَمَةِ تُعْطَى وَجْهَهَا.

۱۸۳۳ - (ضعیف) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: كَانَ الرُّكْبَانُ يَمُرُّونَ بِنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحْرِمَاتٌ، فَإِذَا حَادُّوا بِنَا سَدَلَتْ إِحْدَانَا جُلْبَابَهَا مِنْ رَأْسِهَا إِلَى وَجْهَهَا، فَإِذَا جَاوَزُونَا كَشَفْنَاهُ.

واته: له عائیشهوه رمزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: ئیمه له خزمهت پیغمبهری خوادا صلی الله علیه وسلم له ئیحرامدا بووین کاتی که سوارهکان بهلاماندا تیدمهپهپین چارشیهوهکی سهرمانمان دادهدایهوه بهسهر روخسارماندا کاتی که لیمان دوردهکهوتنهوه لامان ددهدایهوه.

باسی نهو کهسهی که له ئیحرامدایه
سیبهری بو بکریت.

۳۵ - باب فی الْمُحْرَمِ یُظَلِّلُ.

۱۸۳۴ - (صحیح) عَنْ أُمِّ الْحُسَيْنِ قَالَتْ: حَجَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّةَ الْوَدَاعِ، فَرَأَيْتُ أُسَامَةَ وَبِلَالَ، وَأَحَدَهُمَا أَخَذَ بِخِطَامِ نَاقَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالْآخَرُ رَافِعٌ ثَوْبَهُ لِيَسْتُرَهُ مِنَ الْحَرِّ، حَتَّى رَمَى جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ.

واته: له دایکی حوصهینهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: له چهجی مالاوایی دا له خزمهت پیغهمبهری خوادا صلی الله علیه وسلم چهجمان کرد، ئوسامه و بیلالم بینی، یهکیکیان رهمهی وشرمهکی پیغهمبهری صلی الله علیه وسلم گرتبوو، نهوی تریشیان کراسهکهی بهرزکردبووهوو بوی کردبوی به سیبهر لهبهر گهرما، ههتا رمی (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ) کرد.

باسی که سی له نیحرامدا که له شاخ بکات.

٣٦ - باب الْمُحْرَمِ يَحْتَجِمُ.

١٨٣٥ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
اِحْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رمزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم له نیحرامدا بووه و که له شاخی کردوه.

١٨٣٦ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ اِحْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، فِي رَأْسِهِ مِنْ دَاءٍ كَانَ بِهِ.

واته: له نیبنو عه باسه وه رمزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم له نیحرامدا بووه و که له شاخی کردوه، له بهر
نه خوشیه که هه یبوو.

١٨٣٧ - (صحيح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
اِحْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، عَلَى ظَهْرِ الْقَدَمِ مِنْ وَجَعٍ كَانَ بِهِ.

واته: له نه نه سه وه هاتووه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له
نیحرامدا بووه و که له شاخی کردوه، له بهر نازاری که له پستی پیدای هه یبوو.

باسی چاو رشتنی کەسیّ که له ئیحرامدا بیت.

٣٧ - باب یکتحلّ المَحْرَمُ.

١٨٣٨ - (صحیح) عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهَبٍ، قَالَ: اشْتَكَى عُمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْمَرٍ عَيْنَيْهِ، فَأَرْسَلَ إِلَى أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ - قَالَ سُفْيَانُ وَهُوَ أَمِيرُ الْمُؤَسِّمِ - مَا يَصْنَعُ بِهِمَا؟ قَالَ: اضْمِدْهُمَا بِالصَّبْرِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُحَدِّثُ ذَلِكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له نوبهیهی کۆری ومهه بهوه دهگیر نهوه، که وتویهتی: عومهری کۆری (عُبَید اللّٰه) ی کۆری مهعمهر چاوهکانی ژانیان دهکرد، ناردی بۆ لای ئەبانی کۆری (عثمان) - سوفیان وتی: ئەو سألە ئەو ئەمیر و کاربه دهستی چه ج بوو - ههتا لێی بپرسی له و بارهوه که جی بکات؟ ئەبانی وتی: به گوشراوی درهختی (صبر) که تالە تیماری بکهو بیپێچه، چونکه من بیستومه له (عثمان) رمزای خوای لێ بێ ئەمهی له پێغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم گیراوه تهوه.

١٨٣٩ - (صحیح) عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهَبٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واته: له نوبهیهی کۆری ومهه بهوه، فەرموده ی پێشو هاتوو.

باسی خوشوشتنی که سی که له ئیحرامدا بیټ.

٣٨ - باب الْمُحْرِمِ يَغْتَسِلُ.

١٨٤٠ - (صحيح) عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُنَيْنٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ وَالْمِسُورَ بْنَ مَخْرَمَةَ اخْتَلَفَا بِالْأَبْوَاءِ: فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: يَغْسِلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ، وَقَالَ الْمِسُورُ: لَا يَغْسِلُ الْمُحْرِمُ رَأْسَهُ، فَأَرْسَلَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ إِلَى أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، فَوَجَدَهُ يَغْتَسِلُ بَيْنَ الْقَرْيَيْنِ وَهُوَ يُسْتَرُ بِثَوْبٍ، قَالَ: فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ قُلْتُ: أَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حُنَيْنٍ، أَرْسَلَنِي إِلَيْكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ أَسْأَلُكَ كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْسِلُ رَأْسَهُ وَهُوَ مُحْرِمٌ؟ قَالَ: فَوَضَعَ أَبُو أَيُّوبَ يَدَهُ عَلَى الثَّوْبِ فَطَاطَاهُ حَتَّى بَدَأَ لِي رَأْسَهُ، ثُمَّ قَالَ لِإِنْسَانٍ يَصُبُّ عَلَيْهِ اصْصُبْ، قَالَ فَصَبَّ عَلَى رَأْسِهِ، ثُمَّ حَرَّكَ أَبُو أَيُّوبَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ، فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ، ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا رَأَيْتُهُ يَفْعَلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئیبراهیمی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورپی حونهینهوه، له باوکیهوه دهگێرنهوه، که (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورپی عهباس رمزای خویان لی بی و میسومری کورپی مهخرمه له (أَمْوَاو) که شوینیکه له نَزِيك مهککه سهبارت به سهر شتنی کهسی که له ئیجرامدایه جیاوازی کهوته نیوانیان: ئیبنو عهباس وتی: نهو کهسهی که له ئیجرامدایه بو ی ههیه سهری بشوات، میسومر وتی: نهو کهسهی که له ئیجرامدایه بو ی نیه سهری بشوات، (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورپی عهباس ئیبراهیمی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ)ی نارد بو لای نهبو نهیوبی نهنصاری، وتی: کاتی که گهیشتمه لای بینیم لهنیوان دوو شاخه ی چهرخی بیرکهکه دا خۆی دهمشوریت که به کراسی پهردهی بو کرابوو، وتی: سلاوم لی کرد، وتی: نهمه کی یه؟ وتم: (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورپی حونهینم، (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورپی عهباس ناردومی بو لات که لیت بپرسم: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ئیجرامدا بوایه چۆن سهری خۆی دهمشت؟ وتی: نهبو نهیوب دهمستی خۆی لهسهر پهردمه دانا، پهردمه کهی کهمی دانهواند ههتا سهری له منهوه دمرکهوت، لهپاشدا به یهکیکی وت که ئاوی دهگرد به سهریا ئادهی ئاو بکه بهسهرما، نهویش ئاوهکهی کرد به سهریا، ئینجا نهبو نهیوب دهمستی خسته نیو مووهگانی سهری و دهمستی لهپیش سهریهوه دهمبرد بو بهشی دواوهی سهری و دهمیهینایهوه بو پیشهوه، لهپاشدا وتی: پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم بینی بهم شیوهیه سهری خۆی دهمشت.

باسی ژنهینانی کهسی که له ئیحرامدا بیټ.

٣٩ - باب الْمُحْرَمِ يَتَزَوَّجُ.

١٨٤٠ - (صحيح) عَنْ نُبَيْهِ بْنِ وَهْبٍ أَخِي بَنِي عَبْدِ الدَّارِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ أَرْسَلَ إِلَى أَبَانَ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ يَسْأَلُهُ - وَأَبَانُ يَوْمَئِذٍ أَمِيرُ الْحَاجِّ - وَهُمَا مُحْرَمَانِ: إِنِّي أَرَدْتُ أَنْ أُنْكَحَ طَلْحَةَ بْنَ عُمَرَ ابْنَةَ شَيْبَةَ بْنِ جُبَيْرٍ، فَأَرَدْتُ أَنْ تَحْضُرَ ذَلِكَ، فَأَنْكَرَ ذَلِكَ عَلَيْهِ أَبَانُ، وَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ أَبِي عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يَنْكَحُ الْمُحْرِمُ وَلَا يُنْكَحُ).

واته: له نوبهیهی کوری ودهه بهوه برای (بنی عبد الدار) دهگیرنهوه، که عومهری کوری (عبد الله) ناردی بو لای نهبانی کوری (عثمان) ی کوری عهففان رمزای خویان لی بی - که نهو ساله نهو نه میر و کاربه دهستی هه ج بوو - ههردووکیان واته عومهری کوری (عبد الله) و نهبان له ئیحرامدا بوون، ههتا لی بیرسی: من دهمه ویت کچیکی شهیهی کوری جوبهیر ماره بکهه بو (طلحه) ی کوری عومهر، بویه دهمه ویت توش نامادهبی، نهبان رازی نهبوو بهکاره کهی و ئینکاری کردو وتی: گویم لی بوو باوکم (عثمان) ی کوری عهففان رمزای خویان لی بی وتی: پیغه مبهیری خوا صلی الله علیه وسلم

فهرموویه‌تی: (نهو که‌سه‌ی که له ئیجرامدایه نه ژن بهیښی بو خوی و نه ژن به‌شو بدات وه نه خوازبینیش بکات).

١٨٤٢ - (صحیح) عَنْ عُثْمَانَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ذَكَرَ مِثْلَهُ، زَادَ: (وَلَا يَخْطُبُ).

واته: له (عثمان) ی کوری عه‌فانه‌وه ره‌زای خویان لی بی هاتوو، که‌په‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، راوی به هه‌مان شیوه فهرموده‌ی پیشوی گه‌پراه‌وه، به‌لام نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: (وه خوازبینی نه‌کات).

١٨٤٣ - (صحیح) عَنْ مَيْمُونَةَ قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ حُلَا لَا نِ بِسَرَفٍ.

واته: مه‌یمونه ده‌لێت: په‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له سه‌ریف منی ماره کرد له‌کاتی‌کدا که هه‌ردو‌گمان له ئیجرامدا نه‌بوین.

١٨٤٤ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَ مَيْمُونَةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ.

واته: ئیبنو عه‌باس ره‌زای خویان لی بی ده‌لێت: په‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم مه‌یمونه‌ی ماره کرد له‌کاتی‌کدا که له ئیجرامدا بوو.

۱۸۴۵ - (صحیح مقطوع) عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ قَالَ: وَهَمَ ابْنُ عَبَّاسٍ فِي تَزْوِيجِ مَيْمُونَةَ وَهُوَ مُحْرَمٌ.

واتہ: سہ عیدی کوری موسہ پیہب دہ لیت: ئیبنو عباس رمزای خویان لی بی بہ ہلہدا جووہ کہ وتویہ تی: پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مہیمونہی مارہ کرد لہ کاتیکدا کہ لہ ئیحرامدا بوو.

باسی ئہو کہ سہی لہ ئیحرامدایہ بوی

ہہیہ چ جوړہ جانہ وهری بکوژیت؟

۴۰ - باب مَا يَقْتُلُ الْمُحْرَمُ مِنَ الدَّوَابِّ.

۱۸۴۶ - (صحیح) عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَمَّا يَقْتُلُ الْمُحْرَمُ مِنَ الدَّوَابِّ؟ فَقَالَ: (خُمْسٌ لَا جُنَاحَ فِي قَتْلِهِنَّ عَلَى مَنْ قَتَلَهُنَّ فِي الْحِلِّ وَالْحَرَمِ: الْعَقْرَبُ، وَالْفَأْرَةُ، وَالْحِدَاةُ، وَالْغُرَابُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ).

واتہ: لہ سالہوہ، لہ باوکیہوہ ہاتووہ، کہ پرسیار کرا لہ پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم: ئہو کہ سہی کہ لہ ئیحرامدایہ چ جوړہ جانہ وهری بکوژیت گوناہی ناگات؟ فہر مووی: (پینچ جانہ وهر ہمن ہمرکہ سی بیانکوژیت

گوناه‌ی ناگات جا له ئیجرامدا بێت یان نا: دوپشک و مشک و کۆلاره و قه‌له‌ره‌ش و سه‌گی هار که بگه‌زیت).

١٨٤٧ - (حسن صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (خَمْسٌ قَتْلُهُنَّ حَلَالٌ فِي الْحَرَمِ: الْحَيَّةُ، وَالْعَقْرَبُ، وَالْحِدَاةُ، وَالْفَأْرَةُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ).

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (پنج جانه‌ومر هه‌ن چه‌ل‌اله کوشتیان له خاکی چه‌رمدا: مار و دوپشک و کۆلاره و مشک و سه‌گی هار که بگه‌زیت).

١٨٤٨ - (ضعیف) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَمَّا يَقْتُلُ الْمُحْرِمُ؟ قَالَ: (الْحَيَّةُ، وَالْعَقْرَبُ، وَالْفُورِسْقَةُ، وَيَرْمِي الْغُرَابَ وَلَا يَقْتُلُهُ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ، وَالْحِدَاةُ، وَالسَّبُعُ الْعَادِي). (وقوله: وَيَرْمِي الْغُرَابَ وَلَا يَقْتُلُهُ) منكر).

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پرسیار کرا له پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم: نه‌و که‌سه‌ی که له ئیجرامدا یه ج جانه‌ومری بکوژیت گوناه‌ی ناگات؟ فهرمووی: (مار و دوپشک و، نه‌وه‌ی له کون دێته‌دمره‌وه - لێرمدا مه‌به‌ست له مشکه - ، قه‌له‌ره‌شه هه‌لی دمفرینیت به‌لام نابێ بیکوژیت، سه‌گی هار که بگه‌زیت، کۆلاره و نه‌و درندیه‌ی که په‌لاماری خه‌لك دهدات و ده‌یگه‌زیت و برینداری ده‌کات).

باسی خواردنی گوشتی نیچیری راوکر او بو نهو
 که سهی که له ئیحرامدایه دروسته یان نا؟

٤١ - باب لَحْمِ الصَّيْدِ لِلْمُحْرِمِ.

١٨٤٩ - (صحيح) عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ، عَنْ أَبِيهِ، وَكَانَ الْحَارِثُ خَلِيفَةَ عُثْمَانَ عَلَى الطَّائِفِ، فَصَنَعَ لِعُثْمَانَ طَعَامًا فِيهِ مِنَ الْحَجَلِ وَالْيَعَاقِيبِ وَلَحْمِ الْوَحْشِ، قَالَ: فَبَعَثَ إِلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ فَجَاءَهُ الرَّسُولُ وَهُوَ يَخْبِطُ لَأَبَاعِرَ لَهُ، فَجَاءَهُ وَهُوَ يَنْفُضُ الْخَبْطَ عَنْ يَدِهِ فَقَالُوا لَهُ: كُلْ، فَقَالَ: أَطْعِمُوهُ قَوْمًا حَلَالًا فَإِنَّا حُرْمٌ، فَقَالَ عَلَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنْشُدُ اللَّهَ مَنْ كَانَ هَا هُنَا مِنْ أَشْجَعٍ، أَتَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْدَى إِلَيْهِ رَجُلٌ حِمَارَ وَحْشٍ وَهُوَ مُحْرِمٌ فَأَبَى أَنْ يَأْكُلَهُ؟ قَالُوا: نَعَمْ.

واته: له ئیسحاقی کوری (عبد الله) ی کوری (حارث) دهو، له باوکیه وه هاتوو، بیگومان پیشهوا (عثمان) رمزای خوای لی بی (حارث) کردبووه نه میر و کاربه دهستی (طائف)، (حارث) خواردنیکی دروستکرد بو پیشهوا (عثمان) رمزای خوای لی بی له گوشتی (حجل) که بالندهیهکی ناسراوه گوشتی (یعاقیب) کوی (یعقوب) ه له گهل گوشتی نازدهلی کیوی، راوی وتی: پیشهوا

(عثمان) ناردی بەدوای پێشه‌وا عەلی کۆری (ابی طالب) دا رمزای خوای لی بی بو ئه‌وه‌ی بێت بو ئه‌و دموعه‌ته، که نێردراوه‌که چوو بو لای گه‌لای دهم‌راند بو و شتره‌کانی پێشه‌وا عەلی هینا، که هات ته‌ب و تۆزی دره‌خته‌کانی له خۆی دمه‌کاند، پێیان وت: بخۆ، وتی: ئه‌م خواردنه‌ بدن به کهسانی بیخۆن له ئیجرامدا نه‌بن چونکه ئیمه له ئیجرامداین، پێشه‌وا عەلی رمزای خوای لی بی وتی: سویندتان دهم به خوا ئه‌وانه‌ی که لی‌رمدا ئاماده‌ن له هۆزی نه‌شجعه، ئایا دمرانن که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له ئیجرامدا بوو پیاوی گوشتی که‌ره کئوی به‌دیاری بو هینا نه‌یخوارد؟ وتیان: به‌ئێ.

١٨٥٠ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّهُ قَالَ: يَا زَيْدُ بْنُ أَرْقَمَ هَلْ عَلِمْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْدَى إِلَيْهِ عَضُو صَيْدٍ فَلَمْ يَقْبَلْهُ، وَقَالَ: (إِنَّا حُرْمٌ)؟ قَالَ: نَعَمْ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خوایان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ئه‌ی زه‌یدی کۆری ئه‌ره‌قه‌م ئایا دمرانیت که پارچه‌یه گوشتی نیچیری راو‌کراویان به‌دیاری هینا بو پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وهری نه‌گرت، فەرمووی: (ئیمه له ئیجرامداین)؟ وتی: به‌ئێ.

١٨٥١ - (ضعیف) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (صَيْدُ الْبَرِّ لَكُمْ حَلَالٌ مَا لَمْ تَصِيدُوهُ أَوْ يُصَدَّ لَكُمْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: إِذَا تَنَازَعَ الْخَبْرَانِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُنْظَرُ بِمَا أَخَذَ بِهِ أَصْحَابُهُ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه دهگیرنهوه، که وتویهتی: بیستم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دمیغه رموو: (گوشتی نیچیری کیوی و وشکانی هه لاله بووتان له کاتیگدا که له ئیجرامدا بن به مهرجی خوتان راوی نه کهن و بووتان راو نه کهن). نهبو داود دهئیت: نه گهر دوو فهرموده دی دژ بهیهک له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم ریوایهت کرا سهیر دهکریت یارانی دهستیان گرتوو به کامه یانه وه ئیش به و هیان دهکریت.

١٨٥٢ - (صحیح) عَنْ أَبِي قَتَادَةَ، أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِبَعْضِ طَرِيقِ مَكَّةَ تَخَلَّفَ مَعَ أَصْحَابٍ لَهُ مُحْرِمِينَ، وَهُوَ غَيْرُ مُحْرِمٍ، فَرَأَى حِمَارًا وَخَشِيًّا، فَاسْتَوَى عَلَى فَرَسِهِ، قَالَ: فَسَأَلَ أَصْحَابَهُ أَنْ يُنَارِلُوهُ سَوْطَهُ، فَأَبَوْا، فَسَأَلَهُمْ رُمْحَهُ، فَأَبَوْا، فَأَخَذَهُ ثُمَّ شَدَّ عَلَى الْحِمَارِ فَقَتَلَهُ، فَأَكَلَ مِنْهُ بَعْضُ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبَى بَعْضُهُمْ، فَلَمَّا أَدْرَكُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: (إِنَّمَا هِيَ طُعْمَةٌ أَطْعَمَكُمُوهَا اللَّهُ تَعَالَى).

واته: له نهبو قهتاده وه دهگیرنهوه، که له خزمهت پیغه مبهری خواوا صلی الله علیه وسلم له سه فهریکدا دهچوون به رهو مهککه ههتا له گهه چهند هاوړپیهکی له ریگادا دواکهوتن له کاروانه که که له ئیجرامدا بوون، به لام نهبو قهتاده له ئیجرامدا نهبوو، که ره کیوییهکی دی، له سه ره ئه سپه کهی وهستا، راوی

وتی: داوای کرد له هاوړیکانی قه‌مچیه‌که‌ی که که‌وتبوه خواره‌وه له‌دهستی بیده‌نه‌وه دهستی، نه‌یاندايه دهستی چونکه له ئیجرامدا بوون، داوای رمه‌که‌ی کرد، نه‌ویشیان نه‌دايه، له‌پاشدا نه‌بو قه‌تاده خو‌ی که‌ره کیویه‌که‌ی گوشت، هه‌ندئ له یارانئ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له گوشتی که‌ره کیویه‌که‌یان خوارد چونکه نه‌ خو‌یان راویان کردبو نه یارمه‌تیشان دا بو نه‌وه‌ی راوی بکات، به‌لام هه‌ندیکیان نه‌یانخوارد، کاتی که گه‌یشتنه‌وه به‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌وباره‌وه لییان پرسی، فهرمووی: (بیگومان نه‌وه خواردنیکه که خوای گه‌وره دمرخواردی داون).

باسی نه‌وه که‌سه‌ی که له ئیجرامدايه

دروسته راوی کولله بکات یان نا؟

٤٢ - باب فی الجَرَادِ لِلْمُحَرَّمِ.

١٨٥٣ - (ضعیف) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْجَرَادُ مِنْ صَيْدِ الْبَحْرِ).

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (کولله خو‌کمی نیچیری دمریای هه‌یه که‌واته خواردنی دروسته بو نه‌وه که‌سه‌ی که له ئیجرامدايه).

١٨٥٤ - (ضعیف جدا) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَصَبْنَا صِرْمًا مِنْ جَرَادٍ فَكَانَ رَجُلٌ مِّنَّا يَضْرِبُهُ بِسَوْطِهِ وَهُوَ مُحْرِمٌ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ هَذَا لَا يَصْلُحُ! فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (إِنَّمَا هُوَ مِنْ صَيْدِ الْبَحْرِ).

واته: نهبو هورمیره دهلیت: توشی کومه لای کولله ی زور بووین یهکی له نیمه له ئیجرامدا بوو به قههچیه که ی لای دمدان و راوی دهگردن، پئی و ترا: نهو کاره دروست نیه بو که سی که له ئیجرامدا بیت، نههه یان گیرایه وه بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (بیگومان کولله حوکمی نیچیری ده ریای ههیه که واته خواردنی دروسته بو نهو که سهی که له ئیجرامدا یه).

١٨٥٥ - (ضعیف) عَنْ كَعْبٍ قَالَ: الْجَرَادُ مِنْ صَيْدِ الْبَحْرِ.

واته: له که عبه وه دهگیر نه وه، که وتویه تی: کولله حوکمی نیچیری ده ریای ههیه.

باسى فديه دان.

٤٣ - باب فى الفدية.

١٨٥٦ - (صحيح) عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِهِ زَمَنَ الْحُدَيْبِيَّةِ فَقَالَ: (قَدْ آذَاكَ هَوَامُّ رَأْسِكَ؟). قَالَ: نَعَمْ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اخْلِقْ، ثُمَّ ادْبِجْ شَاةً نُسْكَأَ، أَوْ صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَوْ أَطْعِمْ ثَلَاثَةَ أَصْعٍ مِنْ تَمَرٍ عَلَى سِتَّةِ مَسَاكِينِ).

واته: له كهعبى كورى عوجره وه دهگیرنه وه، كه پیغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم له سهردهمى ریککه وتنى حودمیبیه دا به لايدا تیپه ږى - بینى جانه ومه رەکانى سه ږى هه لئه ومه راند - فەرمووی: (جانه ومه رەکانى سه ږت ئازارت دهم؟). وتی: به ئی، پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (دهى سه ږت بتاشه، له پاشدا مه ږى سه ربه ږه بو خوا، یان سى روژ به روژوو به، یا سى صاع خورما بده به شهش هه ژار).

١٨٥٧ - (صحيح) عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: (إِنْ شِئْتَ فَاَنْسُكْ نَسِيكَ، وَإِنْ شِئْتَ فَصُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَإِنْ شِئْتَ فَاطْعِمْ ثَلَاثَةَ أَصْعٍ مِنْ تَمَرٍ لِسِتَّةِ مَسَاكِينِ).

واته: له که عبی کوری عوجرموه دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پئی فهرمووه: (نهگهر دمهوئ نازهئی سهربره بو خوا، وه نهگهر هز دهکهی سی رۆژ به رۆژوو به، وه نهگهر دمهوئ سی صاع خورما بده به شەش ههزار، ئیتر نارمژووی خۆته لهم سیانه کامیان ههڵدهبزیی).

١٨٥٨ - (صحيح) عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِهِ زَمَنَ الْحُدَيْبِيَّةِ، فَذَكَرَ الْقِصَّةَ، فَقَالَ: (أَمَعَكَ دَمٌ؟). قَالَ: لَا، قَالَ: (فَصُم ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَوْ تَصَدَّقْ بِثَلَاثَةِ أَصْعٍ مِنْ تَمَرٍ عَلَى سِتَّةِ مَسَاكِينٍ: بَيْنَ كُلِّ مِسْكِينَيْنِ صَاعٌ).

واته: له که عبی کوری عوجرموه دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سهردهمی ریکهوتنی حودهیبیهدا بهلایدا تیپهپی، راوی بهسهرهاتهکهی گیرایهوه، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نازهئی پییه سهری بیری؟). وتی: نهخیر، فهرمووی: (دهی سی رۆژ به رۆژوو به، یان سی صاع خورما بده به شەش ههزار: ههر صاعیک دابهش بکه بهسهر دوو ههزاردا).

١٨٥٩ - (ضعيف وقوله: (بَقَرَة) منكر، والمحفوظ أنه أمر بشاة) عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ - وَكَانَ قَدْ أَصَابَهُ فِي رَأْسِهِ أَدَى فَحَلَقَ - فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُهْدِيَ هَذِيًّا بِقَرَّةً.

واته: له كه‌عبي كورپى عوجره‌وه ده‌گيرنه‌وه - كه ئازارى له‌سه‌رى په‌يدا بوو
سه‌رى تاشى - پيغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فهرمانى پى كرد مانگايه
سه‌ربريت.

١٨٦٠ - (حسن لکن قوله: (فرقا من زبيب) شاذ، والمحفوظ بلفظ: (ثلاث
أضع من تمر) كما في الأحاديث الباب) عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ
قَالَ: أَصَابَنِي هَوَامٌ فِي رَأْسِي، وَأَنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْحُدَيْبِيَّةِ، حَتَّى تَخَوَّفْتُ
عَلَى بَصَرِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى: (فَن كَانَ مِنْكُمْ
مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ). الْآيَةُ، فَدَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِي: (اخْلُقْ رَأْسَكَ، وَصُمْ
ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَوْ أَطْعِمْ سِتَّةَ مَسَاكِينَ فَرَقًا مِّن زَبِيبٍ، أَوْ
انْسُكْ شَاةً). فَخَلَقْتُ رَأْسِي ثُمَّ نَسَكْتُ.

واته: له كه‌عبي كورپى عوجره‌وه ده‌گيرنه‌وه، كه وتويه‌تى: له سه‌رده‌مى
ريكه‌وتنى حوده‌يبه‌دا له خزمه‌ت پيغه‌مبه‌رى خوا‌دا صلى الله عليه وسلم
بووم، رشك و نه‌سپى دابويه سه‌رم، هه‌تا ترسام له چاوم كه كوڤر بيت، خواى
گه‌وره نه‌م نايه‌ته‌ى دابه‌زان‌د: (فَن كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ). واته:
ئه‌گه‌ر يه‌كئى له ئيوه نه‌خوش بوو يان ئازاريك له سه‌ريدا بوو فديه بدات.
پيغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم بانگى كردم پيى فهرمووم: (سه‌رت
بتاشه، سى رۆژ به رۆژوو به، يان (فرق) يک ميوز كه ده‌کاته سى صاع بده به

شەش هه‌زار، یا مه‌رێ بکه به‌ قوربانی). منیش سه‌رم قاشی، له‌پاشدا قوربانیه‌که‌م کرد.

١٨٦١ - (صحيح) عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ، فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ زَادَ: (أَيَّ ذَلِكَ فَعَلْتَ أَجْزَأَ عَنْكَ).

واته: له‌ که‌عی کورێ عوجره‌وه هه‌مان به‌سه‌رهات ده‌گێر نه‌وه، به‌لام ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: (ئێتر له‌م سیانه‌ی که‌ باسکران کامه‌یان هه‌له‌ده‌بێژێری له‌لایه‌ن خواوه‌ پاداشت ده‌درێت نه‌وه).

باسی رێ لێ گیران له‌ حه‌جدا.

٤٤ - باب الإحصار.

١٨٦٢ - (صحيح) عَنْ الْحَجَّاجِ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ كُسِرَ أَوْ عَرِجَ فَقَدْ حَلَّ وَعَلَيْهِ الْحَجُّ مِنْ قَابِلٍ). قَالَ عِكْرِمَةُ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا هُرَيْرَةَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَا: صَدَقَ.

واته: له‌ حه‌ججی کورێ عه‌مری ئه‌نصاریه‌وه ده‌گێر نه‌وه، که‌ وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌ر که‌سێ قاجی شکا یان توشی شه‌لی بوو به‌ جو‌ری که‌ بوونه‌ رێگر له‌به‌رده‌م ئه‌نجامدانی دروشم و

ئەركانهكانی حەج ئەوێ دروستە ئیحرامەكەى بشكێنى بەلام لەسەر یەتێ سالی داهاوو حەجەكەى بكاتەوێ، عیكریمە دەلیت: لەو بارەوێ لە ئیبنو عەباس و ئەبو هورەیرەم پرسى؟ وتیان: راست دەكات.

١٨٦٣ - (صحیح) عَنِ الْحَجَّاجِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ كُسِرَ أَوْ عَرِجَ أَوْ مَرِضَ). فَذَكَرَ مَعْنَاهُ.

واتە: لە حەججی کوری عەمرەوێ دەگیرنەوێ، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ قاجی شکا یان توشی شەلی بوو یا نەخۆش کەوت). راوی بە هەمان مانا فەرمودەى پیشوی گیرایەوێ.

١٨٦٤ - (ضعیف) عَنْ مَيْمُونِ بْنِ مِهْرَانَ قَالَ: خَرَجْتُ مُعْتَمِرًا عَامَ حَاصِرِ أَهْلِ الشَّامِ ابْنَ الزُّبَيْرِ بِمَكَّةَ، وَبَعَثَ مَعِيَ رِجَالًا مِنْ قَوْمِي بِهَدْيٍ، فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَى أَهْلِ الشَّامِ مَنَعُونَا أَنْ نَدْخُلَ الْحَرَمَ، فَتَحَرْتُ الْهَدْيَ مَكَانِي، ثُمَّ أَخْلَلْتُ، ثُمَّ رَجَعْتُ، فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ خَرَجْتُ لِأَقْضِيَ عُمْرَتِي، فَاتَيْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ فَسَأَلْتُهُ، فَقَالَ: أَبْدِلِ الْهَدْيَ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ أَصْحَابَهُ أَنْ يُبْدِلُوا الْهَدْيَ الَّذِي نَحْرُوا عَامَ الْحُدَيْبِيَّةِ فِي عُمْرَةِ الْقَضَاءِ.

واته: له مه‌یمونی کورێ میهرانه‌وه ده‌گێر نه‌وه، که وتویه‌تی: ئه‌و ساڵه‌ی که خه‌لکی شام ئابڵوقه‌ی ئیبنو زوبه‌یریان دا له مه‌ککه - واته حه‌جاج و له‌شکره‌که‌ی - دهرچوووم بۆ عومره، که‌سانێ له هه‌زه‌که‌م نازه‌لی دیاری مائی خوایان پێدا ناردم بۆ ئه‌وه‌ی له‌وێ بۆیان بکه‌م به‌ قوربانی، کاتێ که‌ گه‌یشته‌ین خه‌لکی شام رێیان نه‌داین به‌جینه‌ ناو حه‌ره‌مه‌وه، بۆیه له‌ جیگای خۆمدا دیاریه‌کانم سه‌ره‌برین، له‌پاشدا ئیجرامه‌که‌م شکاند، ئینجا گه‌رامه‌وه، سائی داها‌توو دهرچوووم بۆ ئه‌وه‌ی عومره‌که‌م بکه‌مه‌وه، گه‌یشتم به‌ ئیبنو عه‌باس له‌وباره‌وه لێم پرسی؟ وتی: له‌ حیاتی دیاریه‌که‌ی سائی پار دیاریه‌کی تر سه‌ره‌بره، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی کرد به‌ یارانی که‌ له‌ حیاتی دیاریه‌کانی سائی حوده‌بیه‌ دیاری تر سه‌ره‌برن.

باسی ئادابه‌کانی چونه‌ ناو مه‌ککه‌وه.

٤٥ - باب دُخُولِ مَكَّةَ.

١٨٦٥ - (صحيح) عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ إِذَا قَدِمَ مَكَّةَ بَاتَ بِذِي طَوًى حَتَّى يُصْبِحَ وَيَغْتَسِلَ، ثُمَّ يَدْخُلُ مَكَّةَ نَهَارًا، وَيَذْكُرُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ فَعَلَهُ.

واته: نافع ده‌لێت: ئیبنو عومه‌ر رمزای خوایان لێ بێ کاتێ که‌ ده‌یویست به‌جێته‌ ناو شاری مه‌ککه‌وه شه‌و له‌ (ذی طوی) که‌ شوێنێکه‌ له‌ نزیک مه‌ککه‌ ده‌مایه‌وه هه‌تا به‌یانی له‌وێ خۆی ده‌شت، له‌پاشدا به‌روژ ده‌چوو له‌ ناو شاری مه‌ککه‌وه، وه ئیبنو عومه‌ر له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم گێرایه‌وه، که‌ ئه‌و کاره‌ی کردوه.

١٨٦٦ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ يَدْخُلُ مَكَّةَ مِنَ الثَّنِيَّةِ الْعُلْيَا - قَالَا عَنْ يَحْيَى
إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْخُلُ مَكَّةَ مِنْ
كَدَاءٍ مِنْ ثُنْيَةِ الْبَطْحَاءِ - وَيَخْرُجُ مِنَ الثَّنِيَّةِ السُّفْلَى.

واته: له ئيبنو عومهره‌وه رمزای خوايان لی بئ ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم له (ثنية العليا) وه که ریگه‌یه‌که له‌سه‌رووی مه‌ککه‌وه
ده‌چوه ناو مه‌ککه‌وه - له یه‌حیاوه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم له که‌دائه‌وه له (ثنية البطحاء) وه ده‌چوه ناو مه‌ککه‌وه - وه له
(ثنية السفلى) وه که ریگه‌یه‌که له‌خوارووی مه‌ککه‌وه له مه‌ککه‌وه دمرده‌چو.

١٨٦٧ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ يَخْرُجُ مِنْ طَرِيقِ الشَّجَرَةِ، وَيَدْخُلُ مِنْ طَرِيقِ
الْمُعَرَّسِ.

واته: له ئيبنو عومهره‌وه رمزای خوايان لی بئ ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم له ریگه‌ی (شجرة) وه له مه‌دینه‌وه دمرده‌چو، وه له
ریگه‌ی (معرّس) وه ده‌چوه ناو مه‌ککه‌وه.

١٨٦٨ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ مِنْ كَدَاءٍ مِنْ أَعْلَى مَكَّةَ، وَدَخَلَ فِي الْعُمْرَةِ مِنْ كُدَى، قَالَ: وَكَانَ عُرْوَةُ يَدْخُلُ مِنْهُمَا جَمِيعًا، وَكَانَ أَكْثَرُ مَا كَانَ يَدْخُلُ مِنْ كُدَى، وَكَانَ أَقْرَبَهُمَا إِلَى مَنْزِلِهِ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سالی رزگارکردنی شاری مهککه‌دا له ریگهی (کدء)هوه له سهروی مهککه‌وه چوه ناو شاره‌وه، - وه له ریگهی (کدی)هوه چوه ناو شاری مهککه‌وه بۆ عومره، ده‌لێن: عوروه له‌هه‌ردوو ریگه‌که‌وه ده‌چوه ناو شاری مهککه‌وه، بیگومان زۆر تر له ریگهی (کدی)هوه ده‌چوه ناو شاری مهککه‌وه، چونکه له مه‌نزلگا‌که‌یه‌وه نزیکتر بوو.

١٨٦٩ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا دَخَلَ مَكَّةَ دَخَلَ مِنْ أَعْلَاهَا وَخَرَجَ مِنْ أَسْفَلِهَا.

واته: عائیشه رهزای خوای لی بی ده‌لێت: کاتی که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌یویست بجێته ناو شاری مهککه‌وه له سهروی مهککه‌وه ده‌چوه ناویه‌وه، وه له لای خوارویه‌وه دهرده‌چو.

باسی کهسی له کاتی بینینی مالی خوادا
دهسته کانی بهرزکاته وه.

٤٦ - باب فی رَفْعِ الْيَدَيْنِ إِذَا رَأَى الْبَيْتَ.

١٨٧٠ - (ضعيف) عَنِ الْمُهَاجِرِ الْمَكِّيِّ، قَالَ: سَأَلَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ
عَنِ الرَّجُلِ يَرَى الْبَيْتَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ؟ فَقَالَ: مَا كُنْتُ
أَرَى أَحَدًا يَفْعَلُ هَذَا إِلَّا الْيَهُودَ، وَقَدْ حَجَجْنَا مَعَ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَكُنْ يَفْعَلُهُ.

واته: موهاجیری مهککی دهئیت: له جابری کوری (عبد الله) یان پرسى: نایا
کهسی که مالی خوادا بینینی دروسته دهسته کانی بهرزکاته وه له پارانه وهدا یان
نا؟ جابر وتی: جگه له جوله که کهسم نه دیوه نهو کاره بکات، بیگومان
له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم چه جمان کردوه نهو کاره
نه کردوه. واته له کاتی بینینی مالی خوادا دهسته کانی بهرزنه ده کردوه.

١٨٧١ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لَمَّا دَخَلَ مَكَّةَ طَافَ بِالْبَيْتِ وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَلْفَ
الْمَقَامِ. يَعْنِي يَوْمَ الْفَتْحِ.

واته: نه‌بو هورمه‌یره ده‌لێت: کاتێ که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چوه ناو شاری مه‌که‌که‌وه ته‌وافی مائی خوای کرد، له‌دوای مه‌قامی ئیبراهیمه‌وه دوو رکات نویژی کرد. واته: له‌روژی رزگارکردنی مه‌که‌که‌دا.

۱۸۷۲ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: أَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَخَلَ مَكَّةَ، فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْحَجَرِ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ طَافَ بِالْبَيْتِ، ثُمَّ أَتَى الصَّفَا فَعَلَاهُ حَيْثُ يَنْظُرُ إِلَى الْبَيْتِ، فَرَفَعَ يَدَيْهِ، فَجَعَلَ يَذْكُرُ اللَّهَ مَا شَاءَ أَنْ يَذْكُرَهُ وَيَدْعُوهُ، قَالَ: وَالْأَنْصَارُ تَحْتَهُ، قَالَ هَاشِمٌ: فَدَعَا وَحَمِدَ اللَّهَ وَدَعَا بِمَا شَاءَ أَنْ يَدْعُو.

واته: نه‌بو هورمه‌یره ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مه‌دینه‌وه چو بۆ مه‌که‌که‌ کاتێ که چوه ناو شاری مه‌که‌که‌وه سه‌رمتا ده‌ستی دا له‌به‌رده ره‌شه‌که‌و ماچی کرد، له‌پاشدا ته‌وافی مائی خوای کرد، ئینجا چوه سه‌ر به‌رزایی کێوی سه‌فاو سه‌یری مائی خوای ده‌کردو ده‌سته‌گانی به‌رزگ‌ردبونه‌وه، نه‌ومنده‌ی که خوا بیه‌وێ زی‌کر و یادی خوای کردو لێی پاراپه‌وه، راوی وتی: نه‌نصار له‌به‌رده‌میدا بوون، هاشم راوی فهرموده‌که وتی: نه‌ومنده‌ی که خوا بیه‌وێ پاراپه‌وه.

باسی ماچ کردنی بەردە رەشەکه.

٤٧ - باب فِي تَقْبِيلِ الْحَجَرِ.

١٨٧٣ - (صحيح) عَنْ عُمَرَ، أَنَّهُ جَاءَ إِلَى الْحَجَرِ فَقَبَّلَهُ فَقَالَ: إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ لَا تَنْفَعُ وَلَا تَضُرُّ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَبِّلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ.

واته: پێشهوا عومەرەوه رمزای خوای لی بی هاتوو، که چوہ بو لای بەردە رەشەکهو ماچی کردوو، وتویهتی: من دەزانم که تۆ بەردیکی تێ نە سودت هەیهو نە زیان دەگەیهنیت، نەگەر بە چاوی خۆم پێغه‌مبەری خوا مەبەرێ وێسڵی الله علیه وسلم نەدایە ماچی دەکردی هەرگیز ماچم نەدەکردی.

باسی دەستدان لە گۆشەکان.

٤٨ - باب اسْتِلامِ الْأَرْكَانِ.

١٨٧٤ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ مِنَ الْبَيْتِ إِلَّا الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانَيْنِ.

واته: له ئیبنو عومەرەوه رمزای خوایان لی بی دەگیرنەوه، که وتویهتی: نەمدیوه پێغه‌مبەری خوا مەبەرێ وێسڵی الله علیه وسلم دەست بەینێ بە هیچ شوینیکی مانی خوادا جگە له دوو گۆشە یەمانیەکان.

۱۸۷۵ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ أَخْبَرَ بِقَوْلِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: إِنَّ الْحَجَرَ بَعْضُهُ مِنَ الْبَيْتِ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: وَاللَّهِ - إِنِّي لَأُظَنُّ عَائِشَةَ إِنْ كَانَتْ سَمِعَتْ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - إِنِّي لَأُظَنُّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَتْرُكْ اسْتِلاَمَهُمَا إِلَّا أَنَّهُمَا لَيْسَا عَلَى قَوَاعِدِ الْبَيْتِ، وَلَا طَافَ النَّاسُ وَرَاءَ الْحَجَرِ إِلَّا لِذَلِكَ.

واته: له ئيبنو عومهرهوه رمزای خوايان لى بى دهگيرنهوه، که پيى راگه يه نراوه، که عائشه رمزای خواى لى بى وتويه تى: بهرده رهمکه هه نديكى له مالى خوايه. ئيبنو عومهر وتى: سويند به خوا - من وا نه زانم عائشه نه مهى بيستوه له پيغه مبهري خواوه صلى الله عليه وسلم - وا نه زانم که پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم وازى لهدست پيدا هيتان و ماچکردنى نه ده هيتا، ته نها له بهر نه وهى نهو دوو گو شهيه له سهر بناغهى مالى خوا نين، وه ههر له بهر نه وه شه خه لك له دوای بهرده كه وه ته و اف ده كه ن.

۱۸۷۶ - (حسن) عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَدْعُ أَنْ يَسْتَلِمَ الرُّكْنَ الْيَمَانِيَّ وَالْحَجَرَ فِي كُلِّ طَوْفَةٍ، قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَفْعَلُهُ.

واته: له ئيبنو عومهرهوه رمزای خوايان لى بى دهگيرنهوه، که وتويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له هه موو سورانه وميه کدا به ده وري مالى

خوادا دهستی دههینا به گوشه یه‌مانیه‌که‌و به‌رده ره‌شه‌که‌داو ماچی ده‌کرد.
 راوی وتی: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری عومه‌ریش رمزای خویان لی بی خویشی نه‌و
 کاره‌ی ده‌کرد.

باسی ته‌وافی واجب.

۴۹ - باب الطَّوَّافِ الْوَاجِبِ.

۱۸۷۷ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ طَافَ فِي حَجَّةِ الْوَدَّاعِ عَلَى بَعِيرٍ يَسْتَلِمُ الرُّكْنَ
 بِمِخْنٍ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری
 خوا صلی الله علیه وسلم له حه‌جی مالآوایی دا به سواری وشری ته‌وافی مالی
 خوی ده‌کرد گوچانیکی هینا به به‌رده ره‌شه‌که‌دا نه‌و شوینه‌ی گوچانه‌که‌ی ماچ
 ده‌کرد که به‌ر به‌رده‌که که‌وتبوو.

۱۸۷۸ - (صحيح) عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ شَيْبَةَ قَالَتْ: لَمَّا اطْمَأَنَّ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ طَافَ عَلَى
 بَعِيرٍ يَسْتَلِمُ الرُّكْنَ بِمِخْنٍ فِي يَدِهِ. قَالَتْ: وَأَنَا أَنْظُرُ
 إِلَيْهِ.

واته: له صفه‌یه‌ی کچی شه‌یه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له سائی رزگارکردنی شاری مه‌که‌دا کاتی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم د‌نیابوو به سواری و‌شتریکه‌وه ته‌وافی مائی خوای کرد گو‌چانیکی به ده‌سته‌وه بوو هینای به به‌رده ره‌شه‌که‌داو ماچی کرد. صفه‌یه وتی: منیش سه‌یرم ده‌کرد.

۱۸۷۹ - (صحیح) عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ عَلَى رَاحِلَتِهِ يَسْتَلِمُ الرُّكْنَ بِمِحْجَنِهِ، ثُمَّ يَقْبَلُهُ. زَادَ مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ: ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ فَطَافَ سَبْعًا عَلَى رَاحِلَتِهِ.

واته: ئه‌بو (طفیل) ده‌ل‌یت: پیغه‌مبه‌رم صلی الله علیه وسلم بینیه به سواری و‌لا‌خه‌که‌یه‌وه ته‌وافی مائی خوای کردوه گو‌چانه‌که‌ی داوه له به‌رده ره‌شه‌که، له‌پاشدا ماچی کرد. موحه‌مه‌دی کو‌ری رافع ئه‌مه‌ی بو‌ زیاد کرد: ئینجا ده‌رجو بو‌ صفا و مه‌روه و به سواری و‌لا‌خه‌که‌یه‌وه جه‌وت جار هاتو‌چو‌ی کرد له نیوانیاندا.

۱۸۸۰ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: طَافَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِالْبَيْتِ وَبِالصَّفَا وَالْمَرْوَةِ لِيَرَاهُ النَّاسُ، وَلِيُشْرِفَ، وَلِيَسْأَلُوهُ، فَإِنَّ النَّاسَ غَشُوهُ.

واته: جابری کوری (عبد الله) ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له چه‌جی مالاوایی دا به سواری و لاخه‌که‌یه‌وه ته‌وافی مائی خواو هاتوچوی نیوان صه‌فاو مه‌روهی کرد، بو نه‌وهی خه‌لک بی‌بینن و، خوئی سه‌ربه‌رشتیان بکات و، پرسپاری لی بکه‌ن، چونکه قهرمه‌بالغ بوو خه‌لک ده‌وریان دابوو.

۱۸۸۱ - (ضعیف) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدِمَ مَكَّةَ وَهُوَ يَشْتَكِي، فَطَافَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، كُلَّمَا أَتَى عَلَى الرُّكْنِ اسْتَلَمَ الرُّكْنَ بِمِخْجَنٍ، فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ طَوَافِهِ أَنَاخَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ.

واته: ئیبنو عه‌باس ره‌زای خویان لی بی ده‌لئیت: کاتی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم گه‌یشته شاری مه‌ککه نه‌خوش بوو، بویه به سواری و لاخه‌که‌یه‌وه ته‌وافی مائی خوای کرد، هه‌رکاتی که ده‌گه‌یشته ناستی گوشه‌که گۆچانه‌که‌ی ده‌هینا پییدا و ماچی ده‌کرد، کاتی که له ته‌واف بویه‌وه و لاغه‌که‌ی یخ داو دوو رکات نویژی ته‌وافی کرد.

۱۸۸۲ - (صحیح) عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا قَالَتْ: شَكَوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي أَشْتَكِي، فَقَالَ: (طُوفِي مِنْ رَاءِ النَّاسِ وَأَنْتِ رَاكِبَةٌ). قَالَتْ: فَطُفْتُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَئِذٍ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ، وَهُوَ يَقْرَأُ بِ (وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ).

واته: ئوم سه‌له‌مه‌ی خیزانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌ئیت: سکالام نه‌خووشی خووم کرد له‌لای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمووی: (له‌دوای خه‌لکه‌وه به‌سواری ته‌واف بکه). وتی: له‌وکاته‌دا که ته‌وافم ده‌کرد پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له ته‌نیشته مالی خواوه نویژی ده‌کرد، ئه‌م سورمه‌ی ده‌خویند: (وَالْطَّوْرِ وَكُنْتُ مَسْطُورٍ).

باسی ده‌رخستنی شانی راست له‌کاتی ته‌وافی مالی خوا‌دا.

۵۰ - باب الاِضْطِباعِ فِي الطَّوْافِ.

۱۸۸۲ - (حسن) عَنْ يَعْلَى قَالَ: طَافَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَبِعًا بِبُرْدٍ أَخْضَرَ.

واته: یه‌علا ده‌ئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ته‌وافی ده‌کرد ناوم‌راستی بورده‌یه‌کی سه‌وزی کردبو به ژیر بالی راستیداو لاکانی دابوو به‌سه‌ر لای چه‌پیدا واته شانی راستی ده‌رخستبوو.

۱۸۸۴ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابَهُ اعْتَمَرُوا مِنَ الْجِعْرَانَةِ فَرَمَلُوا بِالْبَيْتِ، وَجَعَلُوا أَرْدِيَّتَهُمْ تَحْتَ آبَاطِهِمْ، قَدْ قَذَفُوهَا عَلَى عَوَاتِقِهِمُ الْيُسْرَى.

واته: ئیبنو عبّاس رمزای خویان لی بی ده‌لّیت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و یارانی له جیعرانه‌وه عومره‌یان کرد به لۆقه ته‌وافی مالی خویان کرد، ئیجرامه‌که‌یان خسته ژیر بالیان و لاکانیان دایه‌وه به‌سه‌ر شانی چه‌پیاندا.

باسی ته‌وافی مالی خوا به لۆقه.

۵۱ - باب فی الرَّمَلِ.

۱۸۸۵ - (صحیح) عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: يَزْعُمُ قَوْمُكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ رَمَلَ بِالْبَيْتِ، وَأَنَّ ذَلِكَ سُنَّةٌ، قَالَ: صَدَقُوا وَكَذَبُوا، قُلْتُ: وَمَا صَدَقُوا وَمَا كَذَبُوا؟ قَالَ: صَدَقُوا، قَدْ رَمَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَذَبُوا، لَيْسَ بِسُنَّةٍ، إِنَّ قُرَيْشًا قَالَتْ زَمَنَ الْحُدَيْبِيَّةِ: دَعُوا مُحَمَّدًا وَأَصْحَابَهُ حَتَّى يَمُوتُوا مَوْتَ النَّعْفِ، فَلَمَّا صَالَحُوهُ عَلَى أَنْ يَجِئُوا مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ، فَيَقِيمُوا بِمَكَّةَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَقَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْمُشْرِكُونَ مِنْ قَبْلِ قُعَيْقَعَانَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِهِ: (ارْمُلُوا بِالْبَيْتِ ثَلَاثًا). وَلَيْسَ بِسُنَّةٍ. قُلْتُ: يَزْعُمُ قَوْمُكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

طَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ عَلَى بَعِيرِهِ، وَأَنَّ ذَلِكَ سُنَّةٌ،
فَقَالَ: صَدَقُوا وَكَذَبُوا. قُلْتُ مَا صَدَقُوا، وَمَا كَذَبُوا؟
قَالَ: صَدَقُوا، قَدْ طَافَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ عَلَى بَعِيرِهِ، وَكَذَبُوا: لَيْسَ
بِسُنَّةٍ، كَانَ النَّاسُ لَا يُدْفَعُونَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا يُصَرَّفُونَ عَنْهُ، فَطَافَ عَلَى بَعِيرٍ،
لِيَسْمَعُوا كَلَامَهُ، وَلِيَرَوْا مَكَانَهُ، وَلَا تَنَالَهُ أَيْدِيهِمْ.

واته: نه‌بو (طفیل) ده‌ئیت: به ئیبنو عه‌باسم وت: هۆزه‌که‌ت پێیان وایه که
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به لۆقه ته‌وافی مائی خوای کردوه، نه‌و
کاره‌ش سوننه‌ته، ئیبنو عه‌باس وتی: راستیان کردو، درۆیان کرد، وتم: چیان
راست کرد، چیان درۆ کرد؟ وتی: راستیان کرد، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم به لۆقه ته‌وافی مائی خوای کردوه، به‌لام درۆیان کرد نه‌و کاره
سوننه‌ت نیه، له‌سه‌رده‌می رێکه‌وتنی حوده‌میه‌دا هۆزی قورمیش وتیان: لێیان
گه‌ڕێن با موچه‌مه‌دو یارانی به‌مرن وه‌ک چۆن وشتر و مه‌ر به زوترین کات
ده‌مرن به هۆی کرمیکه‌وه که ده‌داته لوتیان، کاتی که رێکه‌وتنیاں له‌گه‌ڵ کرد
سائی داها‌توو بێته‌وه، سێ رۆژ به‌مینیته‌وه له مه‌که‌که، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم و هاوه‌ڵ بو خوا ب‌پیارده‌ران له کی‌وی (خُغِيقَان) گه‌یشتن به‌یه‌ک،
پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به یارانی فەرموو: (له سێ سو‌رانه‌وه‌ی
ته‌وافی مائی خوادا به لۆقه به‌رۆن - چواره‌که‌ی تر به روشتنی ئاسایی -) ،
نه‌مه‌ش سوننه‌ت نیه، وتم: هۆزه‌که‌ت پێیان وایه که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله
علیه وسلم به سواری وشتره‌که‌یه‌وه ها‌تو‌چۆی نی‌وان سه‌فاو مه‌روه‌ی کردوه،
نه‌و کاره‌ش سوننه‌ته، ئیبنو عه‌باس وتی: راستیان کردو، درۆیان کرد، وتم:

چیان راست کرد، چیان درۆ کرد؟ وتی: راستیان کرد، که پیغەمبەری خوا صلی
الله علیه وسلم به سواری وشرەگەیهوه هاتوچۆی نیوان صەفاو مەروەی کردوه،
بەلام درۆیان کرد ئەو کارە سوننەت نیە، خەڵک دەوریان دابوو لێی
دوورنەدەگەوتنەوهو لایان چۆل نەدەکرد بۆیە ئەویش به سواری وشرەگەیهوه
تەوافی کرد، بۆ ئەوهی وتەکانی بیستن و جیگاگەیی ببینن و، دەستیان
نەیکاتی.

١٨٨٦ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ وَقَدْ وَهَنْتَهُمْ حُمَى يَثْرِبَ، فَقَالَ
الْمُشْرِكُونَ: إِنَّهُ يَقْدَمُ عَلَيْكُمْ قَوْمٌ قَدْ وَهَنْتَهُمُ الْحُمَى
وَلَقُوا مِنْهَا شَرًّا، فَأُطْلِعَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ نَبِيَّهُ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى مَا قَالُوهَا، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَرْمُلُوا
الْأَشْوَاطَ الثَّلَاثَةَ، وَأَنْ يَمْشُوا بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ، فَلَمَّا
رَأَوْهُمْ رَمَلُوا قَالُوا: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ ذَكَّرْتُمْ أَنَّ الْحُمَى قَدْ
وَهَنْتَهُمْ!! هَؤُلَاءِ أَجْلَدُ مِنَّا! قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَلَمْ
يَأْمُرْهُمْ أَنْ يَرْمُلُوا الْأَشْوَاطَ إِلَّا إِنْقَاءً عَلَيْهِمْ.

واتە: ئیبنو عەباس رەزای خوایان لێ بێ دەلێت: کاتی که پیغەمبەری خوا
صلی الله علیه وسلم گەیشتە گەیشتە شاری مەکە لەگەڵ یارانێ تای (یەثرب)
ماندو لاوازی کردبون، هاوێل بۆ خوا بپارێدەرەن وتیان: قەومی ھاتوون بۆ
مەککە بۆ ناومان توشی تای مەدینە (یەثرب) بوون و ماندو لاوازی کردون لە
مەدینە توشی خراپترین شت بوون، خوای گەورە ئاگاداری کردموە لەوهی که

وتیان، بۆیه فهرمانی پێ کردن له سێ سورانهوهی تهوافی مالی خوادا به لۆقه برۆن بۆ نهوهی پێیان بسهلمیتی که درۆدهکهن، وه هاتوچۆی نیوان گۆشهی یهمانی بهرده رهشهکه بکهن، کاتی که هاوهل بۆ خوا بریاردمران بینینیان به لۆقه دمرۆن بۆیان دمرکهوت که درۆدهکهن وتیان: نهوانهی که ئیوه باستان کرد که تای مه‌دینه(یثرب) ماندو لاوازی کردون له مه‌دینه توشی خراپترین شت بوون!! نهوانه زۆر له ئیمه به هیز تر و چالاک ترن! ئیبنو عه‌باس رمزای خویان لێ بێ وتی: پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فهرمانی پێ نه‌کردن له هه‌موو سورانه‌وه‌کاندا به لۆقه برۆن چونکه به‌زمیی پێیاندا هاته‌وه‌و نه‌یویست له‌وه زیاتر ماندو بن.

١٨٨٧ - (حسن صحیح) عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: سَمِعْتُ
عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يَقُولُ: فِيمَ الرَّمْلَانُ الْيَوْمَ، وَالْكَشْفُ
عَنِ الْمَنَاقِبِ؟ وَقَدْ أَطَا اللَّهَ الْإِسْلَامَ وَتَقَى الْكُفْرَ
وَأَهْلَهُ، مَعَ ذَلِكَ لَا نَدْعُ شَيْئًا كُنَّا نَفْعَلُهُ عَلَى عَهْدِ
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

واته: له زمیدی کوپی نه‌سه‌مه‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له پێشه‌وا عومه‌ری کوپی (خطاب)م رمزای خوی لێ بێ بیستوه دمیوت: ئیتر نه‌مرۆ نه‌م لۆقه کردنه بۆچی له‌گه‌ل نه‌م شان دمرخستنه‌دا، له‌کاتی‌که‌دا که خوی گه‌وره‌ حوکه‌می ئیسلامی چه‌سپاندوه‌و موسوڵمانانی سه‌ربه‌رز کردوه و کوفر و بێ باومپی و خاومنه‌کانیانی دمرپه‌راند، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ئیمه‌ واز له شتی ناهینین که له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم به‌جێمان هێناوه.

۱۸۸۸ - (ضعیف) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا جُعِلَ الطَّوَّافُ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، وَرَمَى الْجِمَارِ: لِإِقَامَةِ ذِكْرِ اللَّهِ).

واته: له عائیشه وه رهزای خوای لی بی دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (بیگومان ته وافی مالی خواو هاتوچوی نیوان صهفاو مهر وه و رهجمی شهیتان و هه موو ئه رکان و دروه شمه کانی حه ج بویه دانراون که یادی خوای گه وره یان تیدا بکریت).

۱۸۸۹ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اضْطَبَعَ فَاسْتَلَمَ وَكَبَّرَ، ثُمَّ رَمَلَ ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ، وَكَانُوا إِذَا بَلَغُوا الرُّكْنَ الْيَمَانِي وَتَغَيَّبُوا مِنْ قُرَيْشٍ مَشَوْا، ثُمَّ يَطْلُعُونَ عَلَيْهِمْ يَرْمُلُونَ، تَقُولُ قُرَيْشٌ: كَأَنَّهُمُ الْغَزْلَانُ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَكَانَتْ سُنَّةً.

واته: ئیبنو عهباس رهزای خویان لی بی دهلیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شانی راستی دهرخستو دهستی هیئا به بهرده که داو (الله اکبری کرد، له پاشدا سی جار به لوقه سورایه وه، یاران کاتی که دهگه یشتنه گوشه ی یه مانی و قوره یشیان لیوه دیار نه ده ما به رۆشتنی ناسایی دهرۆشتن، ئینجا کاتی که لییان ه وه دهرده که وتن به لوقه دهورانه وه، قوره یش وتیان: دهلیتی ناسکن، ئیبنو عهباس رهزای خویان لی بی دهلیت: که واته ئه مهش سونه ته.

۱۸۹۰ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَصْحَابَهُ اعْتَمَرُوا مِنَ الْجِعْرَانَةِ، فَرَمَلُوا بِالْبَيْتِ ثَلَاثًا، وَمَشَوْا أَرْبَعًا.

واتہ: ثیبنو عہباس رماز خوایان لی بی دہلئت: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و یارانی لہ جیعرانہوہ عومرمیان کرد سی جار بہ لوقہ تہوافی مالی خوایان کرد، چوار جاریش بہ روشنی ناسایی.

۱۸۹۱ - (صحیح) عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ رَمَلَ مِنَ الْحَجَرِ إِلَى الْحَجَرِ، وَذَكَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَ ذَلِكَ.

واتہ: لہ نافعہوہ ہاتوہ، کہ ثیبنو عومہر رماز خوایان لی بی لہبہردہکہوہ بو بہردہکہ بہ لوقہ دہسورایہوہ، باسی تہومشی کرد کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تہم کارہی کردوہ.

باسی پارانه‌وه له‌کاتی ته‌وافدا.

۵۲ - باب الدُّعَاءِ فِي الطُّوَافِ.

۱۸۹۲ - (حسن) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ: (رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

واته: له (عبد الله) ی کوری سائیب‌هوه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بیستوه له نیوان دوو گۆشه‌که‌دا دمیفه‌رموو: (رَبَّنَا آئِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). واته: (خودایه! نه‌ی په‌روم‌ردگاری ئیمه له‌دنیاو دواړوژدا چاکه‌مان پێ بیه‌خشه‌و له‌سزای دۆزه‌خ بمانپاریزه).

۱۸۹۳ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا طَافَ فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ أَوَّلَ مَا يَقْدُمُ، فَإِنَّهُ يَسْعَى ثَلَاثَةَ أَطْوَافٍ، وَيَمْشِي أَرْبَعًا، ثُمَّ يُصَلِّي سَجْدَتَيْنِ.

واته: ئیبنو عومەر رمزای خوایان لئ بئ ده‌لتیت: بئگومان پئغه‌مبه‌ری خوا
صلی الله علیه وسلم که ده‌گه‌یشه مه‌ککه یه‌که‌م شت که ده‌یکرد سئ جار به
لۆقه ته‌وافی مائی خوای ده‌کرد، چوار جاریش به رویشتنی ئاسایی، له‌پاشدا
دوو رکات نوێزی ته‌وافی ده‌کرد).

باسی ته‌وافی مائی خوا له‌دوای عه‌سر.

۵۳ - باب الطَّوَّافِ بَعْدَ الْعَصْرِ.

۱۸۹۴ - (صحیح) عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ، يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تَمْنَعُوا أَحَدًا يَطُوفُ بِهَذَا الْبَيْتِ وَيُصَلِّيَ أَيَّ سَاعَةٍ شَاءَ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ). قَالَ الْفَضْلُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَا بَنِي عَبْدِ مَنَافٍ، لَا تَمْنَعُوا أَحَدًا).

واته: له جوبه‌یری کوری (مطعم) ده‌هاتوو، فەرموده‌که‌ی به‌رزکرده‌وه
هه‌تا گه‌یانده‌وه سه‌ر پئغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که فەرمویه‌تی:
(رئگری له هیچ که‌سیک نه‌که‌ن، که به‌ده‌وری ئه‌م ماله‌دا بسورپته‌وه نوێز
بکات، هه‌رکاتئ که ئاره‌زووی لئی بئ له شه‌ودا بی‌ت یان له روژدا). (فضل)
وتی: ئه‌ی کورانی عه‌بدومه‌ناف رئگری له هیچ که‌سیک نه‌که‌ن، که به‌ده‌وری
ئه‌م ماله‌دا بسورپته‌وه.

باسی تهوافی نهو کهسهی که چهج و عومره پیکهوه دهکات.

۵۴ - باب طَوَافِ الْقَارِنِ.

۱۸۹۵ - (صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: لَمْ يَطْفِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا أَصْحَابُهُ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ إِلَّا طَوَافًا وَاحِدًا، طَوَافَهُ الْأَوَّلَ.

واته: جابری کوری (عبد الله) دهئیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهخوی و نه یارانی نهوانه ی که ئیجرامی چهج و عومره یان پیکهوه دابه ستبو له نیوان صهفاو مهرومدا یهک تهواف زیاتریان نه نجام نهدا، واته بو چهج و بو عومره که یان چهوت جار سورانهوه به دهوری مال خوادا و چهوت جاریش هاتوچوی نیوان صهفاو مهرومیان نه نجامدا. تهوافی یه که می پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم.

۱۸۹۶ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِينَ كَانُوا مَعَهُ لَمْ يَطُوفُوا حَتَّى رَمَوْا الْجَمْرَةَ.

واته: له عائیشهوه رمزای خوای لی بی دهگیر نهوه، که یارانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهوانه ی له چهجی مالاوایی دا له خزمه تیدا بوون

تہوافی مائی خویان نہ کرد واتہ: تہوافی (الإفاضة) ہہتا شہیتانیان رجم کرد،
بیگومان تہوافی (الإفاضة) ش لہ سہر ہہموو حاجیہ کانہ.

۱۸۹۷ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
لَهَا: (طَوَّافُكَ بِالْبَيْتِ وَبَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ: يَكْفِيكَ
لِحَجَّتِكَ وَعُمْرَتِكَ).

واتہ: لہ عائشہوہ رمزای خوی لی بی دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی
اللہ علیہ وسلم پیی فہرموہوہ: (نہو حہوت جار سورانہومت بہدموری مائی
خوادا وہ نہو حہوت جار ہاتوجویہی کہ لہ نیوان صفافو مہروہدا نہنجامتدا
بہستہ بو حہج و بو عومرہکمت واتہ: تہوافی (الإفاضة).

باسی نہو دیوارہی کہ دہکہویتہ نیوان
دہرگای کہعبہو بہردہ رہشہکہوہ.

۵۵ - باب الْمُلتَزِم.

۱۸۹۸ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَفْوَانَ قَالَ: لَمَّا فَتَحَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ، قُلْتُ: لِأَلْبَسَنَّ ثِيَابِي
- وَكَأَنْتَ دَارِي عَلَى الطَّرِيقِ - فَلَا تُظَرَّنْ كَيْفَ يَصْنَعُ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْطَلَقْتُ، فَرَأَيْتُ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ خَرَجَ مِنَ الْكَعْبَةِ هُوَ

وَأَصْحَابُهُ، وَقَدْ اسْتَلَمُوا الْبَيْتَ مِنَ الْبَابِ إِلَى
الْحَظِيمِ، وَقَدْ وَضَعُوا خُدُودَهُمْ عَلَى الْبَيْتِ وَرَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَطُهُمْ.

واته: له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری سه‌فوانه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: کاتی
که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم شاری مه‌ککه‌ی رزگار کرد، له دلی
خۆمدا وتم: پۆشاکه‌که‌م له‌به‌رده‌که‌م - ماله‌که‌م له‌سه‌ر رینگه‌که‌دا بوو - سه‌رنج
ده‌ده‌م و سه‌یر ده‌که‌م بزانم پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چ کارئ
ده‌کات، دمرچووم، پیغه‌مبه‌رم صلی الله علیه وسلم بینی له‌که‌عه‌به‌ دمرچوو
له‌گه‌ل یارانێ ده‌ستیان هینا به‌ دیواری مالی خوادا له‌له‌ده‌رگا‌که‌یه‌وه هه‌تا
به‌رده‌ ره‌شه‌که‌ (حطیم)، کوئمیان دانابوو له‌سه‌ر دیواری مالی خوا له‌کاتی‌که‌دا که
پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ناو‌ه‌راستیاندا بوو.

۱۸۹۹ - (ضعیف) عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: طُفْتُ مَعَ
عَبْدِ اللَّهِ فَلَمَّا جِئْنَا دُبَرَ الْكَعْبَةِ، قُلْتُ: أَلَا تَتَعَوَّذُ؟
قَالَ: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ، ثُمَّ مَضَى حَتَّى اسْتَلَمَ
الْحَجَرَ، وَأَقَامَ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْبَابِ، فَوَضَعَ صَدْرَهُ،
وَوَجَّهَهُ، وَذَرَأَعِيهِ، وَكَفَّيهِ، هَكَذَا وَبَسَطَهُمَا بَسْطًا، ثُمَّ
قَالَ: هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَفْعَلُهُ.

واته: له عه‌مری کوری شو‌عه‌یه‌به‌وه، له باو‌کیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی:

له‌گه‌ل (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی عه‌مردا ته‌وافی مالی خوامان کرد، کاتی که هاتینه پش‌تی که‌عبه‌وه نه‌و رووه‌ی که له دوا‌ی دمرگا‌که‌ومه و تم: نایا په‌نا نه‌گرین به خوا؟ وتی: په‌نا نه‌گرین به خوا له ناگری دۆزه‌خ، له‌پاشدا رۆشت هه‌تا ده‌ستی هینا به به‌ده رمشه‌که‌داو ماچی کرد، له نیوان گۆشه‌ی به‌رده‌که‌و دمرگا‌که‌ی مالی خوادا راوه‌ستا، سنگ و دهم و چاو و هه‌ردوو قو‌لی و هه‌ردوو ناو له‌پی ده‌ستی نا به‌دیواره‌که‌وه و بلا‌وی کردنه‌وه‌و خوی نوساند به دیواره‌که‌وه، ئینجا وتی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دی به‌م شی‌ومه‌ی کرد.

۱۹۰۰ - (ضعیف) عَنْ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ ابْنُ عَبَّاسٍ فَيُقِيمُهُ عِنْدَ الشُّقَّةِ الثَّالِثَةِ مِمَّا يَلِي الرُّكْنَ الَّذِي يَلِي الْحَجَرَ مِمَّا يَلِي الْبَابَ، فَيَقُولُ لَهُ ابْنُ عَبَّاسٍ: أُنِيتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي هَا هُنَا؟ فَيَقُولُ: (نَعَمْ). فَيُقِيمُ فَيُصَلِّي.

واته: له موحه‌مه‌دی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی سائیبه‌وه، له باوکیه‌وه هاتوه، کاتی که ئیبنو عه‌باس ره‌زای خویان لی بی کو‌یر بوو بوو (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی سائیب ده‌ستی گرتوه و له‌لای به‌شی سی‌یه‌م رای‌گرتوه واته له‌لای نه‌و دیواره‌ی که ده‌که‌وی‌ته نیوان دمرگای که‌عبه‌و به‌رده رمشه‌که‌وه که پی‌ی ده‌وتریت (ملتزم)، ئیبنو عه‌باس به (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی سائیبی وت: پیت را‌گه‌یه‌نراوه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئالیره‌دا نو‌یژی کرد، وتی: به‌ئی، جا ئیبنو عه‌باس هه‌ستا نو‌یژی کرد.

باسی سه بارهت به پلهو پایهی صه فاو مهروه.

۵۶ - باب امر الصفا والمروة.

۱۹۰۱ - (صحيح) عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ حَدِيثُ السَّنِّ: أَرَأَيْتَ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ). فَمَا أَرَى عَلَى أَحَدٍ شَيْئًا أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا؟! قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَلَّا لَوْ كَانَ كَمَا تَقُولُ كَانَتْ: فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِهِمَا، إِنَّمَا أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي الْأَنْصَارِ، كَانُوا يَهْلُونَ لِمَنَاةَ، وَكَانَتْ مَنَاةَ حَدَوَ قَدِيدٍ، وَكَانُوا يَتَحَرَّجُونَ أَنْ يَطُوفُوا بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ، فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ).

واته: له هیشامی کوری عوروموه، له باوکیهوه، هاتوووه که وتویهتی: سهرمتای تهمهنم بوو به عائیشهی خیزانی پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم وت: سه بارهت بهم نایهتهی خوای گهوره ههوالم بدمری: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ

سَعَاءَ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا). (البقره: ۱۵۸)
 . واته: بهراستی صهفاو مهروه له دروشمهکانی (دینی) خوان، جا ههرکهسی
 حه جی مائی خوای کرد یان عومره ی کرد هیج تاوانی ناگات تهوافی نهو
 دوانهش بکات. وا نهزانه ههرکهسی لهکاتی حه ج و عومره دا هاتوچوی نیوان
 صهفاو مهروه نه انجام نه دات گوناھی ناگات و حه ج و عومره کهشی تهواوه،
 عانیسه رمزای خوای لی بی وتی: نه خیر نه گهر وهك نهوه بوایه که تو لی
 تیگه یشتویت و دهیلی نهوه بهم شیویه دهبوو: ههرکهسی لهکاتی حه ج و
 عومره دا هاتوچوی نیوان صهفاو مهروه نه انجام نه دات نهوه گوناھی ناگات،
 بیگومان نه نایه ته له سهر نه نصار هاته خواره وه، له سهردهمی نهقامی دا
 نه نصاره کان ئی حرامیان بو بتی دادمبهست که ناوی مه نات بوو بهرامبه به
 قه دید، نه نصاره کان له سهردهمی نهقامی دا هاتوچوی نیوان صهفاو مهروه یان
 به تاوان دمزانی، کاتی که ئیسلام هات له وباروه له پیغه مبهری خویان صلی
 الله علیه وسلم پرسی، خوای گه وره نه نایه ته ی دابه زاند: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ
 سَعَاءِ اللَّهِ). واته: بهراستی صهفاو مهروه له دروشمهکانی (دینی) خوان.

۱۹۰۲ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَمَرَ فَطَافَ بِالْبَيْتِ، وَصَلَّى خَلْفَ
 الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ، وَمَعَهُ مَنْ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ، فَقِيلَ
 لِعَبْدِ اللَّهِ: أَدْخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 الْكُفَّةَ؟ قَالَ: لَا.

واته: له (عبد الله) ی کوری نه بی نه وفاوه هاتووه، که پیغه مبهری خوا صلی
 الله علیه وسلم ئی حرامی دابهست بو عومره تهوافی مائی خوای کرد، له پشت

مه‌قامه‌وه دوو رکات نوێزی کرد، کۆمه‌لیکی زۆر له یارانێ له‌گه‌ڵ بوو دمیانی‌پاراست له قهره‌بائی خه‌لکه‌که‌و له‌بێ باوه‌رانی قوره‌یش، به‌ (عبدُ الله) وترا: ئایا پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم رۆشته ژوره‌وه بۆ ناو که‌عبه‌، وتی: نه‌خێر - چونکه له‌و کاته‌دا بتی تێدا بوو - .

۱۹۰۳ - (صحيح دون: (خلق)) عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي أَوْفَى بِهَذَا الْحَدِيثِ زَادَ ثُمَّ أَتَى الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ فَسَعَى بَيْنَهُمَا سَبْعًا، ثُمَّ حَلَقَ رَأْسَهُ.

واته: ئیسماعیلی گورێ نه‌بی خالید ده‌لێت: له (عبدُ الله)ی گورێ نه‌بی نه‌وفاوه ئه‌م فهرموده‌م بیستوه، به‌لام ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: له‌پاشدا هات بۆ سه‌فاو مه‌روه چه‌وت جار له نیوانیاندا هاتوچۆی کرد. ئینجا سه‌ری تاشی.

۱۹۰۴ - (صحيح) عَنْ كَثِيرِ بْنِ جُمَهَانَ، أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنِّي أَرَاكَ تَمْشِي وَالنَّاسُ يَسْعَوْنَ، قَالَ: إِنْ أَمْشِ فَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْشِي، وَإِنْ أَسْعَ فَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْعَى، وَأَنَا شَيْخٌ كَبِيرٌ.

واتە: لە (کثیر)ی کۆری جۆھمانەو ھاتوو، کە پیاوی لە نیوان صەفاو مەرومدا لە (عَبْدُ اللَّهِ)ی کۆری عومەری پرسی: ئەی باوکی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) من دەبینم تۆ لە ھەندئ شویندا بە رۆشتنی ئاسایی دەرۆی لەکاتی کدا کە خەڵک بە پەلە دەرۆن، وتی: ئەگەر لە ھەندئ شویندا بە رۆشتنی ئاسایی بپرۆم ئەو پێغەمبەری خوام صلی اللہ علیہ وسلم دیو بە رۆشتنی ئاسایی رۆشتو، خۆ ئەگەر لە ھەندئ شویندا بە پەلە بپرۆم ئەو بێگومان پێغەمبەری خوام صلی اللہ علیہ وسلم دیو بەو شیومیە رۆشتو، ئەو کاتە من شیخیکی بە تەمەن بووم.

باسی چۆنیەتی ھەجەکە ی پێغەمبەر

صلی اللہ علیہ وسلم

۵۷ - باب صِفَةِ حَجَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

۱۹۰۵ - (صحيح) عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَيْهِ سَأَلَ عَنِ الْقَوْمِ، حَتَّى انْتَهَى إِلَيَّ، فَقُلْتُ: أَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ حُسَيْنٍ، فَأَهْوَى بِيَدِهِ إِلَى رَأْسِي فَتَزَعَزَعَ زِرِّي الْأَعْلَى، ثُمَّ تَزَعَزَعَ زِرِّي الْأَسْفَلِ، ثُمَّ وَضَعَ كَفَّهُ بَيْنَ ثَدْيِيَّ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ غُلَامٌ شَابٌّ، فَقَالَ: مَرَحَبًا بِكَ وَأَهْلًا يَا ابْنَ أَخِي، سَلْ

عَمَّا شِئْتُ، فَسَأَلْتُهُ وَهُوَ أَعْمَى، وَجَاءَ وَقَتُ الصَّلَاةِ
فَقَامَ فِي نِسَاجَةٍ مُلْتَحِفًا بِهَا - يَعْنِي ثَوْبًا مُلَفَّقًا -
كُلَّمَا وَضَعَهَا عَلَى مَنْكِبِهِ رَجَعَ طَرَفَاهَا إِلَيْهِ مِنْ
صِغَرِهَا، فَصَلَّى بِنَا وَرَدَّأُوهُ إِلَى جَنْبِهِ عَلَى الْمَشْجَبِ،
فَقُلْتُ: أَخْبِرْنِي عَنْ حَجَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، فَقَالَ بِيَدِهِ فَعَقَدَ تِسْعًا، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَثَ تِسْعَ سِنِينَ لَمْ يَحُجَّ، ثُمَّ
أُذِّنَ فِي النَّاسِ فِي الْعَاشِرَةِ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَاجٌّ، فَقَدِمَ الْمَدِينَةَ بَشَرٌ كَثِيرٌ كُلُّهُمْ يَلْتَمِسُ
أَنْ يَأْتَمَّ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَعْمَلَ بِمِثْلِ
عَمَلِهِ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،
وَخَرَجْنَا مَعَهُ، حَتَّى أَتَيْنَا ذَا الْحُلَيْفَةِ، فَوَلَدَتْ أَسْمَاءُ
بِنْتُ عُمَيْسٍ مُحَمَّدَ بْنَ أَبِي بَكْرٍ، فَأَرْسَلَتْ إِلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ أَصْنَعُ؟ قَالَ:
(اغْتَسِلِي وَاسْتَذِفِرِي بِثَوْبٍ وَأَحْرِمِي). فَصَلَّى رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ، ثُمَّ رَكِبَ
الْقُصَوَاءَ حَتَّى إِذَا اسْتَوَتْ بِهِ نَاقَتُهُ عَلَى الْبَيْدَاءِ، قَالَ
جَابِرٌ: نَظَرْتُ إِلَى مَدِّ بَصَرِي: مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ مِنْ رَاكِبٍ

وَمَاشٍ، وَعَنْ يَمِينِهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَعَنْ يَسَارِهِ مِثْلَ ذَلِكَ،
وَمِنْ خَلْفِهِ مِثْلَ ذَلِكَ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ بَيْنَ أَظْهُرِنَا، وَعَلَيْهِ يَنْزِلُ الْقُرْآنُ، وَهُوَ يَعْلَمُ
تَأْوِيلَهُ، فَمَا عَمِلَ بِهِ مِنْ شَيْءٍ عَمَلْنَا بِهِ، فَأَهْلَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالتَّوْحِيدِ: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ
لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ
وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ). وَأَهْلَ النَّاسُ بِهَذَا الَّذِي يُهْلُونَ
بِهِ، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
شَيْئًا مِنْهُ، وَلَزِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تَلْبِيَّتَهُ. قَالَ جَابِرٌ لَسْنَا نَنْوِي إِلَّا الْحَجَّ، لَسْنَا نَعْرِفُ
الْعُمْرَةَ حَتَّى إِذَا أَتَيْنَا الْبَيْتَ مَعَهُ اسْتَلَمَ الرُّكْنَ فَرَمَلَ
ثَلَاثًا وَمَشَى أَرْبَعًا، ثُمَّ تَقَدَّمَ إِلَى مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ فَقَرَأَ:
(وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). فَجَعَلَ الْمَقَامَ بَيْنَهُ
وَبَيْنَ الْبَيْتِ، قَالَ: فَكَانَ أَبِي يَقُولُ: - قَالَ ابْنُ نَفِيلٍ
وَعُثْمَانُ، وَلَا أَعْلَمُهُ ذِكْرُهُ إِلَّا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ سُلَيْمَانُ: وَلَا أَعْلَمُهُ إِلَّا قَالَ: كَانَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ
بِ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ). وَبِ (قُلْ يَتَّخِذُهَا الْكَافِرُونَ). ثُمَّ

رَجَعَ إِلَى الْبَيْتِ فَاسْتَلَمَ الرُّكْنَ، ثُمَّ خَرَجَ مِنَ الْبَابِ
إِلَى الصَّفا، فَلَمَّا دَنَا مِنَ الصَّفا قَرَأَ: (إِذَا الصَّفا
وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ). (نَبْدُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ). فَبَدَأَ
بِالصَّفا فَرَقَى عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَكَبَّرَ اللَّهُ وَوَحَّدَهُ
وَقَالَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ،
وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ
الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ). ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، وَقَالَ: مِثْلَ هَذَا
ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ نَزَلَ إِلَى الْمَرْوَةِ، حَتَّى إِذَا انْصَبَّتْ
قَدَمَاهُ رَمَلَ فِي بَطْنِ الْوَادِي، حَتَّى إِذَا صَعِدَ مَشَى
حَتَّى أَتَى الْمَرْوَةَ، فَصَنَعَ عَلَى الْمَرْوَةِ مِثْلَ مَا صَنَعَ
عَلَى الصَّفا، حَتَّى إِذَا كَانَ آخِرُ الطَّوَافِ عَلَى الْمَرْوَةِ
قَالَ: (إِنِّي لَوْ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ لَمْ
أَسْقِ الْهَدْيَ، وَلَجَعَلْتُهَا عُمْرَةً، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ لَيْسَ
مَعَهُ هَدْيٌ فَلْيُخِلِّ وَلْيَجْعَلْهَا عُمْرَةً). فَحَلَّ النَّاسُ
كُلُّهُمْ وَقَصَرُوا، إِلَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَنْ
كَانَ مَعَهُ هَدْيٌ، فَقَامَ سُرَاقَةُ بْنُ جُعْشُمٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ
اللَّهِ، أَلِغَامِنَا هَذَا أَمْ لِلْأَبَدِ؟ فَشَبَّكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَابِعُهُ فِي الْأُخْرَى، ثُمَّ قَالَ: (دَخَلَتْ
الْعُمْرَةُ فِي الْحَجِّ). هَكَذَا مَرَّتَيْنِ: (لَا بَلَّ لَا أَبَدٍ أَبَدٍ لَا
بَلَّ لَا أَبَدٍ أَبَدٍ). قَالَ: وَقَدِمَ عَلَيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْ
الْيَمَنِ بِذَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَوَجَدَ
فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مِمَّنْ حَلَّ وَلَبَسَتْ ثِيَابًا صَبِيغًا
وَاكْتَحَلَتْ، فَأَنْكَرَ عَلَيَّ ذَلِكَ عَلَيْهَا، وَقَالَ: مَنْ أَمَرَكَ
بِهَذَا؟ فَقَالَتْ: أَبِي، قَالَ: وَكَانَ عَلَيَّ يَقُولُ بِالْعِرَاقِ:
ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحَرِّشًا
عَلَى فَاطِمَةَ فِي الْأَمْرِ الَّذِي صَنَعْتُهُ، مُسْتَفْتِيًا لِرَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الَّذِي ذَكَرْتُ عَنْهُ،
فَأَخْبَرْتُهُ أَنِّي أَنْكَرْتُ ذَلِكَ عَلَيْهَا، فَقَالَتْ: إِنَّ أَبِي
أَمَرَنِي بِهَذَا، فَقَالَ: (صَدَقْتَ صَدَقْتَ، مَاذَا قُلْتَ حِينَ
فَرَضْتُ الْحَجَّ؟). قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَهْلُ بِمَا أَهْلُ
بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (فَإِنَّ مَعِيَ
الْهَدْيَ فَلَا تَحْلِلْ). قَالَ: وَكَانَ جَمَاعَةُ الْهَدْيِ الَّذِي قَدِمَ
بِهِ عَلَيَّ مِنَ الْيَمَنِ وَالَّذِي أَتَى بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ مِائَةً. فَحَلَّ النَّاسُ كُلُّهُمْ
وَقَصَرُوا، إِلَّا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَنْ كَانَ

مَعَهُ هَدًى. قَالَ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ وَوَجَّهُوا إِلَى
مِنَى أَهَلُّوا بِالْحَجِّ، فَرَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِمِنَى الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ
وَالصُّبْحِ، ثُمَّ مَكَثَ قَلِيلًا حَتَّى طَلَعَتِ الشَّمْسُ، وَأَمَرَ
بِقُبَّةٍ لَهُ مِنْ شَعَرٍ فَضُرِبَتْ بِنَمْرَةٍ، فَسَارَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَا تَشْكُ قُرَيْشٌ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
بِالْمُزْدَلِفَةِ كَمَا كَانَتْ قُرَيْشٌ تَصْنَعُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ،
فَأَجَّازَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَتَى
عَرَفَةَ فَوَجَدَ الْقُبَّةَ قَدْ ضُرِبَتْ لَهُ بِنَمْرَةٍ فَنَزَلَ بِهَا، حَتَّى
إِذَا زَاغَتِ الشَّمْسُ أَمَرَ بِالْقَصْوَاءِ فَرَحِلَتْ لَهُ، فَرَكِبَ
حَتَّى أَتَى بَطْنَ الْوَادِي فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: (إِنَّ
دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا،
فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا، إِلَّا أَنْ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ
أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ تَحْتَ قَدَمِي مَوْضُوعٌ، وَدِمَاءُ الْجَاهِلِيَّةِ
مَوْضُوعَةٌ، وَأَوَّلُ دَمٍ أَضَعُهُ دِمَاؤُنَا: دَمٌ - قَالَ عُثْمَانُ:
دَمُ ابْنِ رَبِيعَةَ. وَقَالَ سُلَيْمَانُ: دَمُ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ
عَبْدِ الْمُطَّلِبِ. ﴿وَقَالَ بَعْضُ هَؤُلَاءِ﴾: كَانَ مُسْتَرْضَعًا

فِي بَنِي سَعْدٍ، فَقَتَلْتُهُ هُدَيْلٌ - ، وَرَبَا الْجَاهِلِيَّةِ
مَوْضُوعٌ، وَأَوَّلُ رَبًّا أَضَعُهُ رَبَانَا: رَبَا عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ
الْمُطَّلِبِ، فَإِنَّهُ مَوْضُوعٌ كُلُّهُ، اتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ،
فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانَةِ اللَّهِ وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ
بِكَلِمَةِ اللَّهِ، وَإِنَّ لَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرُشَكُمْ
أَحَدًا تَكَرَّهْتُمُوهُ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ
مُبْرَحٍ، وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ،
وَإِنِّي قَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ إِنْ اعْتَصَمْتُمْ
بِهِ: كِتَابَ اللَّهِ، وَأَنْتُمْ مَسْئُولُونَ عَنِّي، فَمَا أَنْتُمْ
قَائِلُونَ). قَالُوا: نَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ وَأَدَيْتَ وَنَصَحْتَ،
ثُمَّ قَالَ: بِأَصْبَعِهِ السَّبَابَةَ يَرْفَعُهَا إِلَى السَّمَاءِ وَيَنْكِبُهَا
إِلَى النَّاسِ: (اللَّهُمَّ اشْهَدِ، اللَّهُمَّ اشْهَدِ، اللَّهُمَّ اشْهَدِ).
ثُمَّ أَذَّنَ بِلَالٌ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى
الْعَصْرَ وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا شَيْئًا، ثُمَّ رَكِبَ الْقَصْوَاءَ
حَتَّى أَتَى الْمَوْقِفَ فَجَعَلَ بَطْنَ نَاقَتِهِ الْقَصْوَاءَ إِلَى
الصَّخْرَاتِ، وَجَعَلَ حَبْلَ الْمَشَاةِ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَاسْتَقْبَلَ
الْقِبْلَةَ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَذَهَبَتِ
الْصُّفْرَةُ قَلِيلًا حِينَ غَابَ الْقُرْصُ، وَارْدَفَ أَسَامَةَ خَلْفَهُ،

فَدَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ شَنَقَ
لِلْقُصَوَاءِ الزَّمَامَ حَتَّى إِنَّ رَأْسَهَا لَيُصِيبُ مَوْرِكَ رَحْلِهِ،
وَهُوَ يَقُولُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى: (السَّكِينَةُ أَيُّهَا النَّاسُ،
السَّكِينَةُ أَيُّهَا النَّاسُ). كُلَّمَا أَتَى حَبَلًا مِنَ الْحَبَالِ
أَرَخَى لَهَا قَلِيلًا حَتَّى تَصْعَدَ، حَتَّى أَتَى الْمُزْدَلِفَةَ
فَجَمَعَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِأَذَانٍ وَاحِدٍ وَإِقَامَتَيْنِ.

- قَالَ عُثْمَانُ: وَلَمْ يُسَبِّحْ بَيْنَهُمَا شَيْئًا، ثُمَّ اتَّفَقُوا -
ثُمَّ اضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى
طَلَعَ الْفَجْرُ، فَصَلَّى الْفَجْرَ حِينَ تَبَيَّنَ لَهُ الصُّبْحُ. - قَالَ
سُلَيْمَانُ: بِنْدَاءٍ وَإِقَامَةٍ، ثُمَّ اتَّفَقُوا - ثُمَّ رَكِبَ الْقُصَوَاءُ
حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ فَرَقَى عَلَيْهِ، قَالَ عُثْمَانُ
وَسُلَيْمَانُ: فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ وَهَلَّلَهُ، -
زَادَ عُثْمَانُ: وَوَحْدَهُ - فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّى أَصْفَرَ جَدًّا،
ثُمَّ دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ
الشَّمْسُ، وَأَرْدَفَ الْفَضْلُ بْنُ عَبَّاسٍ، وَكَانَ رَجُلًا حَسَنَ
الشَّعْرِ أَيْبَضَ وَسِيمًا، فَلَمَّا دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ الظُّعْنُ يَجْرَيْنِ، فَطَفِقَ الْفَضْلُ يَنْظُرُ
إِلَيْهِنَّ، فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ

عَلَى وَجْهِ الْفَضْلِ وَصَرَفَ الْفَضْلُ وَجْهَهُ إِلَى الشَّقِّ
الْآخَرِ، وَحَوَّلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ إِلَى
الشَّقِّ الْآخَرِ، وَصَرَفَ الْفَضْلُ وَجْهَهُ إِلَى الشَّقِّ الْآخَرِ،
يَنْظُرُ حَتَّى أَتَى مُحَسَّرًا فَحَرَكَ قَلِيلًا، ثُمَّ سَلَكَ الطَّرِيقَ
الْوُسْطَى الَّذِي يُخْرِجُكَ إِلَى الْجَمْرَةِ الْكُبْرَى، حَتَّى
أَتَى الْجَمْرَةَ الَّتِي عِنْدَ الشَّجَرَةِ، فَرَمَاهَا بِسَبْعِ
حَصَيَّاتٍ، يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ مِنْهَا بِمِثْلِ حَصَى
الْخَذْفِ، فَرَمَى مِنْ بَطْنِ الْوَادِي، ثُمَّ انْصَرَفَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَنْحَرِ، فَنَحَرَ بِيَدِهِ
ثَلَاثًا وَسِتِّينَ وَأَمَرَ عَلِيًّا فَنَحَرَ مَا غَبَرَ - يَقُولُ مَا بَقِيَ
- وَأَشْرَكَهُ فِي هَدْيِهِ، ثُمَّ أَمَرَ مِنْ كُلِّ بَدَنَةٍ بِبَضْعَةٍ،
فَجَعَلَتْ فِي قِدْرِ فَطْبِخَتْ فَأَكَلَا مِنْ لَحْمِهَا وَشَرَبَا مِنْ
مَرَقِهَا. قَالَ سُلَيْمَانُ: ثُمَّ رَكِبَ ثُمَّ أَفَاضَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْبَيْتِ فَصَلَّى بِمَكَّةَ الظُّهَرَ،
ثُمَّ أَتَى بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَهُمْ يَسْقُونَ عَلَى زَمْزَمَ
فَقَالَ: (انْزِعُوا بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، فَلَوْلَا أَنْ يَغْلِبَكُمْ
النَّاسُ عَلَى سِقَايَتِكُمْ لَنَزَعْتُ مَعَكُمْ). فَنَاولُوهُ دَلْوًا
فَشَرِبَ مِنْهُ.

واته: له جه‌عه‌فری کورێ موحه‌مه‌ده‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گێر نه‌وه، که وتویه‌تی: چوین بۆلای جابری کورێ (عبد الله) کوێر بوو بوو یه‌که یه‌که دمپرسی نه‌مه کێیه‌وه نه‌وه کێیه‌هه‌تا هاته‌ سه‌ر من، وتم: من موحه‌مه‌دی کورێ عه‌لی کورێ حوسه‌ینم ده‌ستی هێنا به‌سه‌رما ده‌ستی هێنایه‌ خواره‌وه بۆ سنگ و به‌رۆکم و دوگمه‌ی سه‌ره‌وه‌ی ترازاند، له‌پاشدا دوگمه‌ی خواره‌ومشی ترازاند، ئینجا له‌پی هێنا به‌ سنگدا من له‌و کاته‌دا کورێکی لاو بووم وتی: مه‌رحه‌بات لێ بێ و به‌خێر هاتی ئه‌ی برازای خۆشه‌ویستم، چ پرسیارێکت هه‌یه‌ بیکه، له‌و کاته‌دا که پرسیارم لێ کرد ئه‌و کوێر بوو، کاتی نوێژ هات هه‌ستا به‌رنوێژی بۆ کردین پۆشاکێکی رێستراوی پێچا بوو به‌ خۆیه‌وه که دمیدا به‌سه‌ر شانیا چمکه‌کانی ده‌گه‌راپه‌وه بۆلای خۆی له‌به‌ر بجوکی، (ریداء)ه‌که‌شی له‌ته‌نیشتیه‌وه به‌سه‌ر سێ پایه‌که‌وه بوو، وتم: باسی چۆنیه‌تی چه‌جه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ بکه، نۆ په‌نجه‌ی خۆی ژمارد، له‌پاشدا وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نۆ ساڵ له‌ مه‌دینه مایه‌وه به‌بێ ئه‌وه‌ی چه‌ج بکات، له‌ سالی دمیه‌دا چاری دا به‌ناو خه‌لکا: که ئه‌م ساڵ پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نیازی چه‌جکردنی هه‌یه‌وه ده‌چێ بۆ چه‌ج، دوا به‌دوای بانگه‌وازمکه‌ خه‌لکێکی زۆر گه‌یشتنه‌ شاری مه‌دینه خه‌لکه‌که به‌دوای یه‌کدا ده‌هاتن بۆ ئه‌وه‌ی له‌خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم برۆن بۆ چه‌ج و هه‌موویان چاو له‌و بکه‌ن و ئه‌و کاروکرده‌وانه ئه‌نجام بدن که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌نجامی ده‌دات، جا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ مه‌دینه ده‌رچوو به‌ره‌و شاری مه‌که‌که، ئێمه‌ش له‌ خزمه‌تیدا ده‌رچووین له‌ شار، هه‌تا گه‌یشتینه‌ (ذی الخلیفه)، له‌و شوێنه‌دا ئه‌سمانی کچی عومه‌یس موحه‌مه‌دی کورێ ئه‌بو به‌کری بوو، جا کچی عومه‌یس هه‌والی نارد بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم: که ئه‌وه‌ حاله‌که‌مه‌ چی بکه‌م بۆ ئه‌نجامدانی چه‌جه‌که‌م؟ فەرمووی: (خۆت بشۆ و خۆت توند به‌ پارچه‌یه‌ ببه‌سته‌و ئیحرامه‌که‌ دا به‌سته‌). پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله

عليه وسلم له مزگهوت نوږزی کرد، له پاشدا ههستا سواری وشرمهکی بوو که ناوی (فضواء) بوو، روښت ههتا سرکهوته سهر کڼوی (بیداء)، جابر وتی: تاکو چاوه گانم بریان دمکرد به ههر چوار لادا ته ماشام کرد ههر سواره بوو ههر پیاده بوو به دهوری پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ناوماندا بوو قورئانی بو دهاته خواره وه، تهفسیرمهکی دهمزانی، هیچ کاریکی نه انجام نه دهمدا نیلا نیمهش به دوایدا نه انجامان دهمدا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم تهلبیهی کرد به یه کتابه رستی: (لَيْتَكَ اللَّهُمَّ لَيْتَكَ لَيْتَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَيْتَكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ). خه لکه کهش به دمنگی بهرز هه مان تهلبیهیان دووباره دمکرده وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هیچ رمدی نه دانه وه، به لام خوئی ههر له سهر تهلبیه کردنه کی بهرده وام بوو. جابر وتی: تهلبیه مان به هیچ نه ده کرد جگه به حج نه بی، تاکو نهو کاته عومره کردنمان نه دهمزانی، ههتا له خزمه تیدا گه پشستینه مالی خوا دهستی هیئا به گوشه ی بهرده رمشه کهدا دهستی کرد به ته واف کردن سی جار به پهله سوراپه وه به دهوری مالی خوادا چوار چاره کی تریش به روشتنی ناسایی و له سهر خو، له پاشدا روشت بولای مه قامی نیبراهیم نه مانیه تهی خوینده وه: (وَأَخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). مه قامی خسته نیوان خوئی و مالی خوا وه، دوو رکات سوننه تی ته وافی کرد، له دوا ی خویندنی سورمتی فاتحه له رکاتی یه کهمدا سورمتی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی خویند، وه له رکاتی دوه مده سورمتی: (قُلْ يَتَّخِذُهَا الْكَافِرُونَ) ی خویند، له پاشدا گه راپه وه بو مالی خوا دهستی هیئا به گوشه ی بهرده رمشه کهدا، نینجا له دمرگا که وه دمرچوو روشت بو کڼوی صهفا، کاتی که له صهفا نزیک بویه وه نه مانیه تهی خوینده وه: (إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ). فرمودی: (دمست پی ده کهم به وهی که خوی گه وره دمستی پی

کردوه). به‌و شیوه‌یه له سه‌فاوه دهستی پێ کرد و رۆشته سه‌ر کێوی سه‌فا هه‌تا مائی خوای لیوه ده‌رکه‌وت رووی کرده مائی خواو سێ جار (الله اکبری کردو یه‌کتا په‌رستی راگه‌یان‌دو فهرمووی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَلْجَزَ وَغَدَهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ). له‌پاشدا له نیوان نه‌و زیکرانه‌دا ده‌پاراپه‌وه‌و نه‌زی ده‌کرد، له‌پاشدا به‌رپێ کردن دابه‌زی به‌ره‌و کێوی مه‌روه، که پێی نایه‌ ناو شیوه‌که‌وه خێرا رۆیی تا‌کو گه‌یشته هه‌ورازه‌که ئینجا به‌ ناسایی رۆیشت هه‌تا گه‌یشته سه‌ر کێوی مه‌روه، چووه سه‌ر کێوی مه‌روه هه‌تا مائی خوای لیوه ده‌رکه‌وت رووی کرده مائی خوا هه‌مان کاری نه‌نجامدا که پێشتر له‌سه‌ر کێوی سه‌فا نه‌نجامی دابوو، هه‌تا گه‌یشته دوا‌بین هاتو‌چۆ له‌سه‌ر مه‌روه فهرمووی: (نه‌وه‌ی ئێستا ده‌یزانم نه‌گه‌ر پێشتر به‌زمانی‌یه ئازهلێ دیاری مائی خوام نه‌ده‌هیناو هه‌جه‌که‌م ده‌کرد به‌ عومره، نه‌وه‌تان که ئازهلێ دیاری له‌گه‌ل خۆی نه‌هیناو به‌ ئی‌حرام بشکێنێ و بیکات به‌ عومره). جا هه‌موو خه‌لکه‌که ئی‌حرامیان شکاند و په‌رچیان کورت کرده‌وه جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و نه‌وانه‌ی که ئازهلێ دیاری مائی خوایان له‌گه‌ل خۆیاندا هینابوو، سو‌را‌ه‌ی کو‌ری مالیکێ کو‌ری جو‌عشوم هه‌ستا وتی: نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌م ئی‌حرام شکاندنه‌ بو‌ نه‌م ساله‌ یان بو‌ هه‌تا هه‌تایه‌؟ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم په‌نجه‌کانی دهستی یه‌ک به‌ یه‌ک کرد به‌ناو یه‌ک‌داو دوو جار فهرمووی: (عومره له‌گه‌ل هه‌جدا تێکه‌ل بوو هه‌تا رۆژی دوا‌یی، نه‌خێر بو‌ هه‌تا هه‌تایه‌، نه‌خێر بو‌ هه‌تا هه‌تایه‌). جابر وتی: پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لی بێ که کاری کو‌کردنه‌وه‌ی زه‌کاتی پێ سپێ‌ردرابو له‌ یه‌مه‌نه‌وه‌ هات، وش‌تره‌ قوربانیه‌کانی پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم له‌گه‌ل خۆی هینابوو، بی‌نی (فاطمة) ره‌زای خوای لی بێ یه‌کی‌که له‌وانه‌ی که ئی‌حرامی شکاندوه، پۆسا‌کیکی ره‌نگ کراوی له‌به‌ر کرده‌وه، چاو‌مه‌کانی ره‌شت بوو، پێشه‌وا

عەلی رمزای خوای لێ بێ ئینکاری ئەو کارەى کردو وتی: ئەوە کێ فەرمانی پێ کردو بەو، وتی: باوکم فەرمانی پێ کردوم بەو. پێشەوا عەلی رمزای خوای لێ بێ کاتێ که له عێراق بوو ئەو باسەى گێڕایەو وتی: که ئەوهم بینی روژتمە لای پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بو ئەو هانى بدم له (فاطمه) لهبەرئەو هى که کردبو، لهگەڵ پرسىارکردن له پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم سەبارەت بەو قسەىەش که لێیەو دەگێڕایەو دەمیوت باوکم فەرمانی پێ کردوم بەو، ئەوهم پێ راگەیاندا که ئینکاری ئەو شتەم کردو لەسەرى، ئەویش وتی: بێگومان باوکم فەرمانی پێ کردوم بەو. پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (راست دەکات، راست دەکات، ئەى تۆ چیت وت که ئیحرامى حەجەت دابەست؟). پێشەوا عەلی وتی: وتم: من ئیحرامى حەج دادەبەستم، وەك چۆن پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئیحرامى حەجى دادەبەستو، فەرمووی: (من ئازەلى دیارى مالى خوام پێیە تۆش ئیحرام مەشکێنە وەك خۆت بمێنەو). کۆى هەموو ئازەلە دیاریەکانى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم که پێشەوا عەلی له یەمەنەو هینابوو، لهگەڵ ئەوانەى که خۆى له مەدینەو هینابوونى سەد و شتر دەبوون، خەلکەکه هەموو ئیحرامیان شکاندو پرچیان کورت کردو، جگە له پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم و ئەوانەى که ئازەلى دیارى مالى خویاندا هینابوو. وتی: له روژى (تروية) دا که دەکاتە روژى هەشتەمى مانگی (ذی الحجة) روژتن بەرمو مینا لەویدا تەلبیەى حەجیان کردو ئەوانەى که حەجەکهیان کردبو بە عومرە ئیحرامى حەجیان دابەست، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم سواری و شترەکهى بوو له مینا نوێژى نیوەرۆ و عەسرو شیوان و خەوتنان و بەیانی کرد، لهپاشدا کەمێک مایەو هەتا خۆر هەڵهات، فەرمانی کرد که چادریکی بۆ هەلبدریت که له تووک دروستکراو، ئەوانیش له نەمیرە بۆیان هەلدا، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم کەوتە رێ

قورمیشیه کانیش گومانیان لهوه نهبوو که له جیگاوه مهزلگه‌ی (مشعر الحرام) ده‌بیت، هه‌روه‌ک چۆن قورمیش له‌سه‌رده‌می نه‌فامی دا له‌وێ ده‌وستان، که‌چی بێ‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌و شوینه‌ی به‌جیه‌یشت هه‌تا که‌یشته عه‌رمغه‌ بینی چادره‌که‌ی له‌ نه‌میره‌ هه‌لدراوه‌ نه‌ویش رۆشته‌ ناوی، هه‌تا خۆر ناوا بوو فهرمانی کرد و شتره‌که‌ی که‌ ناوی (قضاوا) بوو بۆی ئاماده‌ بکری‌ت، بۆی ئاماده‌کراو سواری بوو هه‌تا که‌یشته‌ ناوه‌راستی شیوی (عرنة) له‌وێ وتاری بۆ خه‌لکه‌که‌ خوینده‌وه، فهرمووی: (خوین و سه‌رو مال و ناموستان له‌یه‌کتری حه‌رام و قه‌ده‌غه‌یه، وه‌ک حه‌رامی‌تی نه‌م رۆژمتان، له‌م مه‌نگه‌تان، له‌م ولاته‌تاندا، ناگاداربین که‌ هه‌موو کاروباری سه‌رده‌می نه‌فامی له‌ژێر نه‌م دوو بێ‌یه‌مدان و بێ‌ بایه‌خ و به‌تالێ، وه‌ نه‌و خوینانه‌ش که‌ رزاون بێ‌ بایه‌خ و به‌تالێ و نابیت تۆله‌یان بکری‌ته‌وه، وه‌ یه‌که‌م خوینی که‌ سوکاری خۆم که‌ به‌ بێ‌ بایه‌خ و به‌تالێ داده‌نیم، کوربه‌که‌ی ره‌بیه‌یه‌ی کورپی (حارث)ی کورپی (عبد المطلب)ه – هه‌ندی له‌ راویه‌کان ده‌لێن: کوربه‌که‌ی ره‌بیه‌ شیرخۆر بوو درابوو به‌ دایه‌ن به‌ هۆزی بنی سه‌عد، هۆزی (هذیل) گوشتیان - ، وه‌ یه‌که‌م سوود(ربا)یش له‌ سوودی که‌ سوکاری خۆم که‌ بێ‌ بایه‌خه‌ و به‌تالێ ده‌که‌مه‌وه، سووده‌که‌ی عه‌باسی کورپی (عبد المطلب)ه، نه‌و سووده‌ هه‌مووی بێ‌ بایه‌خ و به‌تالێ، سه‌بارمت به‌ ئافره‌تانیش له‌ خوا بترسن و سته‌میان لێ مه‌که‌ن و ره‌فتارتان جوان بێ‌ له‌گه‌لێان چونکه‌ نه‌مانه‌ت و سپارده‌ی خوای گه‌ورمن له‌لای ئێوه‌ی پیاوان، له‌سه‌ر فهرموده‌ی خوای گه‌وره‌ سه‌رجیی نه‌وانتان بۆ خه‌لāl کراوه‌، مافی نه‌ومتان له‌سه‌ریانه‌ که‌ رێ نه‌ده‌ن به‌ هه‌یج که‌سی که‌ ئێوه‌ ره‌فتان لێ‌یانه‌ بێ‌نه‌ ماله‌کانتان، نه‌گه‌ر نه‌و کارمیان کرد نه‌وه‌ لێ‌یان بدن به‌ لێ‌دانێکی سوک لێ‌یان بدن و برینداریان مه‌که‌ن، مافی نه‌وانیش له‌سه‌ر ئێوه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ برژیوی رۆژانه‌یان بۆ دابین بکه‌ن و پۆشاکیان بۆ بکه‌ن به‌ پێی عورف و عاده‌ت، منیش یاساو رێسایه‌کی وه‌هام له‌پاش خۆم بۆ به‌جیه‌یشتون نه‌گه‌ر په‌یره‌وی

بکهن و دهستی پێوه بگرن هه‌رگیز گومراو سه‌رگه‌ردان نابن ئه‌ه‌ویش
 هورنا‌نه‌که‌ی خ‌وای گه‌ورمه‌یه، ئێوه له‌ دوا‌ر‌و‌ژ‌دا سه‌بارمه‌ت به‌ من په‌رسیار‌تان لێ
 ده‌کری‌ت، ئێوه چی ده‌لێن؟). وتیان: گه‌واهی ئه‌وه ده‌ده‌ین که تۆ په‌یامه‌که‌ی
 په‌روم‌ردگاری خ‌ۆت گه‌یان‌دوه، ئه‌رکی سه‌رشانی خ‌ۆت به‌جی هێناوه‌و
 ئام‌و‌ژگاری خ‌یری خ‌ۆت به‌ ئومه‌ته‌که‌ت راگه‌یان‌دوه، ئه‌ه‌ویش په‌نجه‌ی
 شایه‌ت‌ومانی به‌رز‌کرده‌وه بۆ ئاسمان و دا‌یگرت به‌ره‌و خه‌لکه‌که‌ و ده‌یفه‌رموو:
 (خودایه تۆ شاهید به‌ له‌سه‌ر ئه‌و وته‌یه‌مان، خودایه تۆ شاهید به‌ له‌سه‌ر ئه‌و
 وته‌یه‌مان، خودایه تۆ شاهید به‌ له‌سه‌ر ئه‌و وته‌یه‌مان). له‌پاشدا بیلال بانگی
 دا، ئینجا قامه‌تی کردو پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نوێژی نیوم‌ر‌وی
 پێ کردن، له‌پاشدا بیلال قامه‌تی کردوه‌و پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
 وسلم نوێژی عه‌سری پێ کردین وه هیچ نوێژیکی له‌نیوانیاندا ئه‌نجام نه‌دا،
 له‌پاشدا سواری وشتره‌که‌ی بوو که ناوی (ق‌ض‌واء) بوو هه‌تا گه‌شته عه‌ره‌فه‌ جا
 رووی وشتره‌که‌ی کرده تاوێره به‌رده‌گانی کێوی ره‌حمه‌ که له‌ناوه‌راستی خاکی
 عه‌ره‌فات‌دایه، کۆمه‌لێ حاجیه‌ پیاده‌کانیش له‌ به‌رده‌ستیدا بوون، جا رووشی
 کرد‌ب‌وه قیبله‌، ئیتر له‌ویدا به‌ پێوه راوه‌ستا هه‌تا خ‌ۆر ئاوا بوو، زه‌رده‌ په‌ری و
 بازنه‌ی خ‌ۆر دیار نه‌ما، ئینجا ئوسامه‌ی خسته‌ پشک‌وی خ‌ۆیه‌وه، له‌پاشدا
 پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ ئارامی و له‌سه‌رخ‌ۆ له‌ کێوی ره‌حمه
 دابه‌زی ره‌شمه‌ی وشتره‌که‌ی ئه‌وم‌نده توند کرد‌بوو سه‌ری ده‌یدا له‌ شوینی
 جیگه‌ پێکانی ئه‌و شوینه‌ی که سوار قاچی ده‌خاته سه‌ر له‌سه‌ر پشته‌ی و‌لاخ بۆ
 چه‌وانه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌و قه‌له‌با‌لغیه‌دا سه‌ری وشتره‌که‌ به‌ر خه‌لک نه‌که‌وێ و
 نازاریان بدات، به‌ ده‌ستی راستی ئاماژه‌ی بۆ خه‌لکه‌که‌ ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو:
 (خه‌لکینه هێواش و له‌سه‌رخ‌ۆ بن، خه‌لکینه هێواش و له‌سه‌رخ‌ۆ بن ئارامی
 به‌پاریزن). به‌لام که ده‌گه‌شته کۆمایه‌ له‌و کۆما له‌ گه‌ورانه‌ که‌می ره‌شمه‌ی بۆ
 وشتره‌که‌ی شل ده‌کرد، تا سه‌رده‌که‌وته سه‌ری، جا رویشته هه‌تا گه‌یشته
 موزه‌لیفه‌، نوێژی شیوان و خه‌وتنانی تیدا کۆکردنه‌وه به‌ یه‌ک بانگ و دوو

قامهت، (عثمان) راوی فهرمودهکه وتی: هیچ نوێژکی سونهتی لهنیوانیاندا نهنجام نه‌دا، - له‌پاشدا (عثمان) و سولهیمان هه‌ردوو راوی هه‌ماهه‌نگن - ئینجا پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خه‌وت هه‌تا شه‌به‌قی دا، جا که به‌یانی ته‌وی دا نوێژی به‌یانی بۆ کردین، سولهیمان وتی: به‌بانگ و قامه‌تی، له‌پاشدا سواری وشتره‌که‌ی بوو که ناوی (قنواء) بوو هه‌تا گه‌شته (مشعر الحرام) که کبوی (فَرَح) ده‌گرێته‌وه له‌موزده‌لیفه به‌سه‌ریا سه‌رکه‌وت، - (عثمان) و سولهیمان وتیان: رووی کرده قیبله‌و پارایه‌وه و سوپاس و ستایشی خ‌وای کرد و (الله اکبر) و (لا اله الا الله) ی کرد - به‌لام (عثمان) ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: یه‌کتابه‌رستی خ‌وای گه‌وره‌ی راگه‌یاندا - . به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر راوه‌ستان هه‌تا خ‌وژ ز‌وژ ز‌مرد بوویه‌وه، له‌پاشدا پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له‌پیش خ‌وژ که‌وتندا که‌وته‌پ‌ئ بۆ مینا، (فضل) ی ک‌وپی عه‌باسی خسته‌ پاشک‌وی خ‌وی که‌ پیاوێکی پ‌رچ جوانی سپیکه‌لانه‌ی رووگه‌ش بوو، له‌وکاته‌دا که پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که‌وته‌پ‌ئ چه‌ند ئافه‌رم‌تی به‌لایدا تیپه‌رپ‌وون (فضل) سه‌یری ده‌کردن، پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌ستی نا به‌ رووی (فضل) ده‌وه و رووی و مرگ‌پ‌را بۆ ئه‌وه‌ی ته‌ماشایان نه‌کات، (فضل) یش رووی و مرگ‌پ‌را بۆ لاکه‌ی تر و سه‌یری ده‌کردن، جارێکی تر پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌ستی نا به‌ رووی (فضل) ده‌وه و رووی و مرگ‌پ‌را بۆ ئه‌وه‌ی ته‌ماشایان نه‌کات، (فضل) یش رووی و مرگ‌پ‌را بۆ لاکه‌ی تر و سه‌یری ده‌کردن، هه‌تا گه‌یشه‌ شیوی موچه‌سه‌سر که شیوێکه له‌نیوان مینا و موزده‌لیفه له‌وێ ت‌وژی خ‌پ‌را لی خ‌وپی، ر‌یگه‌ی ناوهر‌استی گ‌رت‌ه‌به‌ر که له (جمرة الکبری) وه سه‌رده‌مه‌کات، هه‌تا گه‌یشه‌ لای ک‌وگا به‌رده‌که که وا له‌لای دره‌خته‌که‌دا، خه‌وت به‌ردی بۆ ه‌ر‌ئ دا، له‌گه‌ڵ هه‌موو به‌ردی‌ک‌دا که ه‌ر‌پ‌ی د‌دا (الله اکبر) ی ده‌کرد، به‌رده‌کانیش ئه‌ومنده‌ی ناوکه پافله‌یه‌ ده‌بوون، له‌ناو شیوه‌که‌وه به‌رده‌کانی تی ده‌گ‌رت، له‌پاشدا پیغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ر‌ویش‌ت بۆ

شوینی سهربرینی قوربانیه‌گان، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له سه‌د وشره‌که شه‌ست و سی و شتری به‌ده‌ستی خوئی سهربری، نینجا فره‌مانی کرد به پیشه‌وا عه‌لی باقیه‌که‌یان سهربری و کردی به شهریکی خوئی له نازه‌له دیاریه‌که‌یدا، له‌پاشدا فره‌مانی دا له گوشتی هر و شتری پارچه‌یه‌کیان هینا و خستیانه ناو مه‌نجه‌لیکه‌وه‌و کولاندیان خوئی و پیشه‌وا عه‌لی له گوشته‌که‌یان خواردو له شله‌که‌شیان (شورباکه‌شیان) خوارده‌وه، سوله‌یمان وتی: له‌پاشدا سواری وشره‌که‌ی بوو، رویشت بو مالی خوا و ته‌وافی (الإفاضة) ی کرد، نویژی نیوه‌روئی له مه‌که‌که کرد، نینجا چوو بولای نه‌وه‌ی (عبد المطلب) که له‌سهر ناوی زهمزه‌م ناویان دده‌ا به حاجیان، فره‌مووی: (ئه‌ی نه‌وه‌ی (عبد المطلب) ناو هه‌لگوزن و بیدمن به حاجیان، له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه که خه‌لکتان له‌سهر کوببیته‌وه‌و فه‌له‌بالغ بیت منیش له‌که‌لتانا ناوم دده‌ا به خه‌لک). جا ئه‌وانیش دۆلکه‌یه ناوی زهمزه‌میان پیدا نه‌ویش لیی خوارده‌وه.

۱۹۰۶ - (صحيح) عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ بِأَذَانٍ وَاحِدٍ بِعَرَفَةَ، وَلَمْ يُسَبِّحْ بَيْنَهُمَا، وَإِقَامَتَيْنِ، وَصَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِجَمْعٍ بِأَذَانٍ وَاحِدٍ وَإِقَامَتَيْنِ، وَلَمْ يُسَبِّحْ بَيْنَهُمَا.

واته: له جه‌عه‌ری کوری موچه‌مه‌ده‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له عه‌ره‌فه نویژی نیوه‌رو و عه‌سری کرد به یه‌ک بانگ و دوو قامه‌ت، هیج نویژیکی سونه‌تی له‌نیوانیاندا نه‌نجام نه‌دا، وه

نوویژی شیوان و خهوتنانی تیدا کۆکردنهوه به یهك بانگ و دوو قامهت، ههچ نوویژیکی سونهتی لهنیوانیاندا نهنجام نهدا.

(ضعیف) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ جَابِرٍ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: فَصَلَّى الْمَغْرِبَ
وَالْعَتَمَةَ بِأَذَانٍ وَإِقَامَةٍ.

نهبو داود دهلیت: ئەم فهرموده به سهندیکی تر له جابر موه هاتوو، تهنها نهوهنده نهبیته که وتی: نوویژی شیوان و خهوتنانی کرد به یهك بانگ و یهك قامهت.

۱۹۰۷ - (صحیح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
(قَدْ نَحَرْتُ هَا هُنَا، وَمِنْهُ كُلُّهَا مَنَحَرًا). وَوَقَفَ بِعَرَفَةَ
فَقَالَ: (قَدْ وَقَفْتُ هَا هُنَا، وَعَرَفَةُ كُلُّهَا مَوْقِفًا). وَوَقَفَ
فِي الْمُزْدَلِفَةِ فَقَالَ: (قَدْ وَقَفْتُ هَا هُنَا، وَمُزْدَلِفَةُ كُلُّهَا
مَوْقِفًا).

واته: جابر دهلیت: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (من ئا لیرمدا ئازده له دیاریه کانم سه رب ریوه، ئەوه بزانی که خاکی مینا هه مووی جیگه یه بو سه رب رینی قوربانی. له عهرمه راوستاو فهرمووی: (بیگومان ئالیرمدا وهستاوم، هه موو عهرمه ش شوینی وهستانه). له موزده لیفه راوستاو فهرمووی: (بیگومان ئالیرمدا وهستاوم، هه موو خاکی موزده لیفه ش شوینی وهستانه).

۱۹۰۸ - (صحيح) عَنْ جَعْفَرٍ، بِإِسْنَادِهِ زَادَ: (فَانْحَرُوا فِي رِحَالِكُمْ).

واته: له جه‌عه‌ره‌وه فهرموده‌ی پيشو به هه‌مان سه‌نه‌د هاتوو، به‌لام ئه‌مه‌ی بو زياد كرد: (له مه‌نزلكای خو‌تان و شوینی مانه‌وه‌تان قوربانیه‌كانتان سه‌ربرن).

۱۹۰۹ - (صحيح) عَنْ جَابِرٍ، فَذَكَرَ هَذَا الْحَدِيثَ وَأَدْرَجَ فِي الْحَدِيثِ

عِنْدَ قَوْلِهِ: (وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). قَالَ فَقَرَأَ

فِيهَا بِالتَّوْحِيدِ وَ (قُلْ يَتَّيِبُهَا لَكُمُ الْكُفْرُوتَ). وَقَالَ فِيهِ:

قَالَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالْكُوفَةِ - قَالَ أَبِي: هَذَا

الْحَرْفُ لَمْ يَذْكُرْهُ جَابِرٌ - فَذَهَبْتُ مُحَرَّشًا، وَذَكَرَ قِصَّةَ

فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

واته: ئه‌بو داود له ريگه‌يه‌کی ترموه له جابر وه ئه‌م فهرموده‌ی ريوايه‌ت کردوه به هه‌ندی زياده‌وه، له‌دوای خویندنی ئايه‌تی: (وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى). راوی وتی: پينغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم دوو رکات سونه‌تی ته‌وافی کرد له‌دوای خویندنی سوره‌تی فاتحه‌وه له رکاتی يه‌که‌مدا سوره‌تی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی خویند، وه له رکاتی دوه‌مدا سوره‌تی: (قُلْ يَتَّيِبُهَا لَكُمُ الْكُفْرُوتَ) ی خویند. راوی فهرموده‌که جه‌عه‌ره‌ی کوپری موحه‌مه‌د له فهرموده‌که‌یدا وتی: له پيشه‌وا عه‌لی کوپری (أبي غالب) وه رمزای خواى لى بى له کوفه وتی - باوکم واته موحه‌مه‌دی کوپری عه‌لی وتی: جابر باسى ئه‌م

وشه‌یه‌ی نه‌کرد: رو‌شتم بۆلای پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ ئه‌وه‌ی هانی دهم له (هاگمه). به‌لکو به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی (هاگمه)ی رمزای خوای لی بۆ گیرایه‌وه.

باسی وه‌ستان له عه‌ره‌فات.

۵۸ - باب الْوُقُوفِ بِعَرَفَةَ.

۱۹۱۰ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: كَانَتْ قُرَيْشٌ وَمَنْ دَانَ دِينَهَا يَقِفُونَ بِالْمُزْدَلِفَةِ، وَكَانُوا يُسَمِّنُونَ الْحُمْسَ، وَكَانَ سَائِرُ الْعَرَبِ يَقِفُونَ بِعَرَفَةَ، قَالَتْ: فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ أَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى نَبِيَّهٗ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَأْتِيَ عَرَفَاتٍ فَيَقِفَ بِهَا، ثُمَّ يُفِضَ مِنْهَا، فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: (ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ).

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بۆ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: قورمه‌یش و ئه‌وانه‌ی که له‌سه‌ر دینی قورمه‌یش بوون له موزده‌لیفه راده‌ومستان، که پێیان ده‌وتن (خمس) کۆی (احمس)ه که مانای ئازایه‌تی و دلیری ده‌گه‌یه‌نیت، عه‌رمبه‌کانی تریش له عه‌ره‌فه راده‌ومستان، کاتی که دینی ئیسلام هات خوای گه‌وره فهرمانی کرد به پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وسلم له موزده‌لیفه نه‌ومستی و برپوات بۆ عه‌ره‌فات و له‌وێ راومستی، له‌پاشدا دابه‌زی بۆ موزده‌لیفه‌و (مشعر الحرام) و مینا، وه‌ک خوای گه‌وره له‌م نایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمویت: (ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ).

باسی دهرچوون له مه‌ککه‌وه بو مینا.

۵۹ - باب الْخُرُوجِ إِلَى مَنَى.

۱۹۱۱ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الظُّهْرَ يَوْمَ التَّرْوِيَةِ، وَالْفَجْرَ يَوْمَ عَرَفَةَ بِمَنَى.

واته: له ئیبنو عەباسەوێ رەزای خەوان لێ بێ دەگێڕنەوێ، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: نوێژی نیوەڕۆی رۆژی هەشتەمی مانگی (ذی الحجە) کە لە مینا دەکریت رۆژی (ترویە)یە، لە رۆژی نۆیەمی مانگی (ذی الحجە) دا دواى ئەوێ کە نوێژی بەیانی کراو خۆر دەرکەوت حاجیان لە میناوە کەوتنە رێ بوو عەرەفات ئەو رۆژەش رۆژی عەرەفەیه.

۱۹۱۲ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ رُفَيْعٍ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ قُلْتُ: أَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ عَقَلْتَهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَيْنَ صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ يَوْمَ التَّرْوِيَةِ؟ فَقَالَ: بِمَنَى. قُلْتُ: فَأَيْنَ صَلَّى الْعَصْرَ يَوْمَ النَّفَرِ؟ قَالَ: بِالْأَبْطَحِ، ثُمَّ قَالَ: افْعَلْ كَمَا يَفْعَلُ أَمْرَاؤُكَ.

واته: (عبد العزيز) کورپی روفه یع دهلیت: له ئه نه سی کورپی مالیکم پرسى وتم: شتیکم بو باس بکه که له پیغه مبهری خواوه صلى الله عليه وسلم فیربوبی و له بهرت کردبیت، پیغه مبهری خوا له روژی هه شته می مانگی (ذی الحجة) دا که ناسراوه به روژی (ترویه) له کوئ نوژی نیومروی دهکرد، وتی: له مینا، وتم: ئه ی له روژی سیانزه هه می مانگی (ذی الحجة) دا کاتی که له مینا دهگه رایه وه له کوئ نوژی عه سری دهکرد؟ وتی: له (أبطح)، له پاشدا وتی: ئه وه بکه که ئه میر و کاربه دهسته گانت دمیکن پیچه وانه ی ئه وان مه جوئیره وه.

باسی ده رچوون له مینا وه بو عه ره فات.

۶۰ - باب الْخُرُوجِ إِلَى عَرَفَةَ.

۱۹۱۳ - (حسن) عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: غَدَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ مَنَى حِينَ صَلَّى الصُّبْحَ صَبِيحَةَ يَوْمِ عَرَفَةَ، حَتَّى أَتَى عَرَفَةَ فَنَزَلَ بِنَمِرَةَ، وَهِيَ مَنْزِلُ الْإِمَامِ الَّذِي يَنْزِلُ بِهِ بِعَرَفَةَ، حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ صَلَاةِ الظُّهْرِ رَاحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُهَجِّرًا فَجَمَعَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، ثُمَّ خَطَبَ النَّاسَ، ثُمَّ رَاحَ فَوَقَفَ عَلَى الْمَوْقِفِ مِنْ عَرَفَةَ.

واته: له ئیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: له روژی نویه می مانگی (ذی الحجة) دا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مینا نویژی بهیانی کرد کاتی که خۆر دهرکهوت بهر وه عهرمه کهوته پڕی ههتا گهشته نزیک عهرمه له نه میره دابهزی، که مه نزلگای پیشه وایه کاتی که دهچی بۆ عهرمه لهوئ دادمه بهزیت، ههتا کاتی نویژی نیومرۆ کاتی که خۆر لایدا له ناومرآستی ئاسمان پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم روشت بۆ عهرمه لهوئ نویژی نیومرۆ و نویژی عه سری کوکرده وه، له پاشدا وتاری خوینده وه بۆ خه لکه که، ئینجا روشت بۆ شوینی راومستان له عهرمه وه لهوئ راومستا.

باسی روشتن له نه میره وه بۆ عهره فات.

٦١ - باب الرّواحِ إِلَى عَرَفَةَ.

١٩١٤ - (حسن) عَنْ سَعِيدِ بْنِ حَسَّانَ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: لَمَّا أَنْ قَتَلَ الْحَجَّاجُ ابْنَ الزُّبَيْرِ أُرْسِلَ إِلَى ابْنِ عُمَرَ: آيَةُ سَاعَةٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرُوحُ فِي هَذَا الْيَوْمِ؟ قَالَ: إِذَا كَانَ ذَلِكَ رُحْنَا، فَلَمَّا أَرَادَ ابْنُ عُمَرَ أَنْ يَرُوحَ، قَالُوا: لَمْ تَزُغِ الشَّمْسُ، قَالَ: أَزَاغَتْ؟ قَالُوا: لَمْ تَزُغْ - أَوْ زَاغَتْ - قَالَ: فَلَمَّا قَالُوا: قَدْ زَاغَتْ: ارْتَحَلَ.

واته: له سه‌عیدی کۆری هه‌سانه‌وه، له ئیبنو عومەر وه ره‌زای خوایان لی
 بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: کاتی که هه‌جای ئیبنو زوبییری گوشت ناردی
 بۆلای ئیبنو عومەر که پرسیری لی بکه‌ن: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
 وسلم له‌م رۆژدا که رۆژی عه‌ره‌فه‌یه له چ کاتی‌کدا له مزگه‌وتی نه‌میره‌وه
 ده‌رۆشت بۆ وتار خۆیندن و ئەنجامدانی نوێزی نیوه‌رۆ و عه‌سر پیکه‌وه‌وه
 راوه‌ستان له عه‌ره‌فات؟ وتی: ئەگەر کاتی شه‌رعی رۆشتن به‌هاتایه‌ ده‌رۆشتین،
 کاتی که ئیبنو عومەر ویستی ب‌روات، وتیان: خۆر لای نه‌داوه، وتی: خۆر لای
 نه‌داوه؟ وتیان: خۆر لای نه‌داوه – یان وتیان لایداوه راوی فەرموده‌که سه‌عیدی
 کۆری هه‌سان وتی: کاتی که ئەوانه‌ی له خزمه‌تیا بوون وتیان: خۆر لایداوه:
 ئەو کاته به‌ره‌وه عه‌ره‌فه که‌وته‌پێ.

باسی وتار خۆیندنه‌وه له عه‌ره‌فه.

٦٢ - باب الخُطْبَةِ بِعَرَفَةَ.

١٩١٥ - (ضعيف) عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي ضَمْرَةَ، عَنْ
 أَبِيهِ - أَوْ عَمِّهِ - قَالَ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ بِعَرَفَةَ.

واته: له زمیدی کۆری ئەسه‌مه‌وه، له پیاویکی هۆزی (ضمرة) وه، له
 باوکیه‌وه - یان له مامیه‌وه - ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له عه‌ره‌فه پیغه‌مبه‌ری
 خوام صلی الله علیه وسلم بینی له‌سه‌ر مینه‌هر وتاری ده‌خۆینده‌وه بۆ خه‌لك.

۱۹۱۶ - (صحيح) عَنْ سَلَمَةَ بْنِ نُبَيْطٍ، عَنْ رَجُلٍ مِنَ الْحَيِّ، عَنْ أَبِيهِ نُبَيْطٍ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاقِفًا بِعَرَفَةَ عَلَى بَعِيرٍ أَحْمَرَ يَخْطُبُ.

واته: له سه له مهی کوری (نُبَيْط) هوه، له پیاویکی هۆزی (حی) هوه، له باوکیه وه (نُبَيْط) دهگیرنه وه، که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم دیوه له روژی ومستان له عهرمه به سهر پشستی وشتریکی سوره وه وتاری خویندوته وه بو خه لک.

۱۹۱۷ - (صحيح) عَنْ خَالِدِ بْنِ الْعَدَاءِ بْنِ هَوْدَةَ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ عَرَفَةَ عَلَى بَعِيرٍ قَائِمٍ فِي الرِّكَائِنِ.

واته: خالیدی کوری عهدانی کوری (هودة) ده لیت: له روژی ومستان له عهرمه پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم بینی به سهر وشتریکه وه وتاری ده خوینده وه.

۱۹۱۸ - (صحيح) عَنْ الْعَدَاءِ بِمَعْنَاهُ.

واته: له عهدانه وه له ریگه یه کی تره وه به هه مان مانا هاتوه.

باسی شوینی وه‌ستان له عه‌ره‌فه.

٦٣ - باب مَوْضِعِ الْوُقُوفِ بِعَرَفَةَ.

١٩١٩ - (صحیح) عَنْ عَمْرِو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ صَفْوَانَ، عَنْ يَزِيدَ بْنِ شَيْبَانَ قَالَ: أَتَانَا ابْنُ مَرْبِيعٍ الْأَنْصَارِيُّ وَنَحْنُ بِعَرَفَةَ فِي مَكَانٍ يُبَاعِدُهُ عَمْرُو عَنِ الْإِمَامِ - ، فَقَالَ: أَمَا إِنِّي رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْكُمْ، يَقُولُ لَكُمْ: (قِفُوا عَلَى مَشَاعِرِكُمْ فَإِنَّكُمْ عَلَى إِرْثٍ مِنْ إِرْثِ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ).

واته: له عه‌مری کۆری (عبدُ الله)ی کۆری سه‌فوانه‌وه، له یه‌زیدی کۆری شه‌یبه‌نه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له عه‌ره‌فه بووین له شوینی‌کدا که عه‌مر دوور بوو لهو شوینه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم لێی وه‌ستا بوو، میربه‌عی نه‌نصاری هات بو لاما‌ن وتی: من نی‌ردراوی پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم منی ناردوه بۆلای ئێوه: پێتان ده‌فه‌رمو‌یت: (له شوینی په‌رسته‌ه‌کانی هه‌جتان بن - له‌شوینی خۆتان راوه‌ستن و بمینه‌وه چونکه هه‌موو شوینیکی خاکی عه‌ره‌فات شوینی وه‌ستانه - ، بی‌گومان ئێوه له‌سه‌ر میراتیکن له میراته‌کانی ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ر سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بێت).

باسی هاتنه‌خواره‌وه‌ی حاجیان له
عه‌ره‌فه‌وه بو موزده‌لیفه به لی‌شاو.

٦٤ - باب الدَّفْعَةِ مِنْ عَرَفَةِ.

١٩٢٠ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَفَاضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرَفَةِ وَعَلَيْهِ السَّكِينَةُ وَرَدِيفُهُ أُسَامَةُ، وَقَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ، فَإِنَّ الْبِرَّ لَيْسَ بِإِيحَافِ الْخَيْلِ وَالْإِبِلِ). قَالَ: فَمَا رَأَيْتُهَا رَافِعَةً يَدَيْهَا عَادِيَةً حَتَّى أَتَى جَمْعًا. زَادَ وَهْبٌ: ثُمَّ أَرَدَفَ الْفَضْلُ بْنُ الْعَبَّاسِ، وَقَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ الْبِرَّ لَيْسَ بِإِيحَافِ الْخَيْلِ وَالْإِبِلِ، فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ). قَالَ: فَمَا رَأَيْتُهَا رَافِعَةً يَدَيْهَا حَتَّى أَتَى مِنْى.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه رم‌زای خ‌وایان لى بى ده‌گى‌ر نه‌وه، که وتویه‌تى: پی‌غه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم له‌سه‌رخۆ و به‌ویقاره‌وه له عه‌ره‌فه‌وه هاته‌خواره‌وه به‌ره‌و موزده‌لیفه ئوسامه‌ی له پاشکۆدا بوو، فهرمووى: (ئه‌ی خه‌لکینه‌ه‌ی‌واش و له‌سه‌رخۆ بن، چونکه‌ خ‌یر له خ‌یرا رۆشتنى ئه‌سپ و و‌شتردا نیه‌). راوى وتى: نه‌م دى ه‌یج ئه‌سپ و و‌شترى به‌ خ‌یرایى ب‌روات هه‌تا گه‌یشته‌ موزده‌لیفه - پی‌غه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم کاتى له عه‌ره‌فه هاته‌خواره‌وه به‌ره‌و موزده‌لیفه رم‌شه‌ی و‌شترمه‌ک‌ه‌ی ئه‌وه‌نده توند کردبوو

سەری دەیدا لە شوێنی جیگە پێکانی لەبەرئەوێ لەو قەڵەبەغەدا سەری
 و شترەکی بەر خەڵک نەگەوئ و ئازاریان بدات، بەلام کاتی که دەگەیشته
 گردۆلکەیه یان بەرزاییه رەشمەکی بو شل دەکرد بو ئەوێ سەرکەوئت - .
 راوی فەرمودەکه و مەهەب ئەمە ی بو زیاد کرد: لەپاشدا (فضل)ی کوری عەباسی
 خسته پاشکۆی خۆیهوه بەرهو مینا، فەرمووی: (ئە ی خەلکینه، خیر و چاکه
 لە خیرا روشتنی ئەسپ و وشتردا نیه، بۆیه به هیواش و لەسەر خو بن). نەم
 دی هیچ ئەسپ و وشترئ به خیرایی بپروات هەتا گەیشته مینا.

١٩٢١ - (صحيح) عَنْ كُرَيْبٍ، أَنَّهُ سَأَلَ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ، قُلْتُ: أَخْبِرْنِي
 كَيْفَ فَعَلْتُمْ، أَوْ صَنَعْتُمْ، عَشِيَّةَ رَدِفَتْ رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: جِئْنَا الشَّعْبَ الَّذِي يُنِیخُ
 النَّاسُ فِيهِ لِلْمُعَرَّسِ، فَأَنَاحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ نَاقَتَهُ، ثُمَّ بَالَ - وَمَا قَالَ: أَهْرَاقَ الْمَاءَ - ثُمَّ
 دَعَا بِالْوَضُوءِ فَتَوَضَّأَ وَضُوءًا لَيْسَ بِالْبَالِغِ جِدًّا، قُلْتُ:
 يَا رَسُولَ اللَّهِ الصَّلَاةَ، قَالَ: (الصَّلَاةُ أَمَامَكَ). قَالَ:
 فَرَكِبَ حَتَّى قَدِمْنَا الْمَزْدَلِفَةَ، فَأَقَامَ الْمَغْرِبَ، ثُمَّ أَنَاحَ
 النَّاسُ فِي مَنَازِلِهِمْ، وَلَمْ يَحِلُّوا حَتَّى أَقَامَ الْعِشَاءَ
 وَصَلَّى، ثُمَّ حَلَّ النَّاسُ. زَادَ مُحَمَّدٌ فِي حَدِيثِهِ: قَالَ:
 قُلْتُ: كَيْفَ فَعَلْتُمْ حِينَ أَصَبَحْتُمْ؟ قَالَ: رَدِفَهُ الْفَضْلُ
 وَأَنْطَلَقْتُ أَنَا فِي سُبَّاقِ قُرَيْشٍ عَلَى رِجْلَيَّ.

واته: له کورمیهوه هاتووه، که له ئوسامه‌ی کوری زیدی پرسیده، کورمیهب ده‌ئیت: وتم: پیم بلێ نهو نیوارمیهی که له عهرمهوه هاتنه‌خوارموه بهرمو موزده‌لیفه تو له پاشکوی پیغمبه‌ری خوادا بویت صلی الله علیه وسلم جیتان کرد؟ وتی: رۆشتین هه‌تا گه‌یشتینه نهو رێگه‌یهی که له نیوان دوو کێودایه جا له‌وی خه‌لکه‌که وشتره‌کانیان یخ دا بۆ هه‌وانه‌وه، پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دابه‌زی و وشتره‌که‌ی یخ دا، له‌پاشدا می‌زی کرد - نه‌یوت: ده‌ستی به ئاو گه‌یانده‌ به‌لکو وتی: می‌زی کرد - ئینجا دا‌وای ئاو‌ی ده‌ست‌نوێژی کرد ده‌ست‌نوێژی سوکی گرت واته ئاو‌ی که‌می به‌کاره‌ینا ئه‌ندامه‌کانی ده‌ست‌نوێژی یه‌کجار یه‌کجار شت، وتم: ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم لی‌ره نوێژی شی‌وان ده‌که‌یت؟ فهرمووی: (نا نوێژ له پێشته‌وه‌یه لی‌ره نوێژ نا‌که‌ین). وتی: جا پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سوار بوو رۆشت هه‌تا گه‌یشتینه موزده‌لیفه، له‌وی قامه‌ت کراو نوێژی شی‌وانی به‌کۆمه‌ل بۆ کردین، له‌پاشدا هه‌رکه‌س له‌شوینی خۆی وشتره‌که‌ی خۆی یخ دا به‌لام باره‌کانیان نه‌خست هه‌تا قامه‌ت کرا بۆ نوێژی خه‌وتنان نوێژی خه‌وتنانی به‌کۆمه‌ل بۆ کردین، ئینجا باره‌کانیان خست. موحه‌مه‌د له فهرموده‌که‌یدا ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: وتی: وتم: نهو به‌یانیه‌ی که چون بۆ مینا جیتان کرد؟ ئوسامه وتی: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سوار بوو (فضل)ی خسته پاشکوی خۆی، منیش له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که زوو رۆشتن به‌پێ رۆشتم بۆ مینا.

۱۹۲۲ - (حسن دون قوله: (لا يلتفت) شاذ، والمحفوظ: (يلتفت) وصححه

الترمذي) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: ثُمَّ أَرَدَفَ
أَسَامَةَ، فَجَعَلَ يُغْنِقُ عَلَى نَاقَتِهِ، وَالنَّاسُ يَضْرِبُونَ

الإِبِلَ يَمِينًا وَشِمَالًا، لَا يَلْتَفِتُ إِلَيْهِمْ، وَيَقُولُ:
(السَّكِينَةُ أَيُّهَا النَّاسُ). وَدَفَعَ حِينَ غَابَتِ الشَّمْسُ.

واته: پێشهوا عهلی کوری (ابی طالب) رمزای خوای لی بی دهلیت: لهپاشدا پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم سواری و لاخهکهی بوو ئوسامهی خسته باشکۆی خۆیهوه و به رۆشتنیکى مام ناوهندی ریی دهکرد، خه لکه که وشتره گانیان به خیرایی لی دهخوری، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئاوری نه ئه دایه وه به لایاندا - راستیه که ی ئه وه یه ئاوری ئه دایه وه به لایانداو ئاماژه ی بو دهکردن که له سه رخۆ برۆن - ، وه دهیغه رموو: (ئهی خه لکینه هیواش و له سه رخۆ بن له وشتره گانتان مه دهن بو ئه وه ی به خیرایی برۆن). کاتی که خۆر ئاوا بوو له عه رمفه گه رایه وه.

۱۹۲۳ - (صحيح) عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ، عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ قَالَ: سُئِلَ
أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَأَنَا جَالِسٌ: كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسِيرُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ حِينَ دَفَعَ؟ قَالَ:
كَانَ يَسِيرُ الْعُنُقَ، فَإِذَا وَجَدَ فَجْوَةً نَصَّ.

واته: له هیشامی کوری عورووه وه، له باوکیه وه هاتوو وه، که وتویه تی: خۆم له خزمهت ئوسامهی کوری زیددا دانیشتبوم که لییان پرسى: له چه جی مالاوایی دا ئه وکاته ی که خه لک له خزمهت پیغهمبهری خوادا صلی الله علیه وسلم له عه رمفه وه به ره و موزده لیفه به لیشاو هاتنه خواره، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم چۆن ریی دهکرد؟ وتی: به رۆشتنیکى مام ناوهندی ریی دهکرد، ئه گهر بواری دهستکه وتایه به خیرایی لی دهخوری.

۱۹۲۴ - (حسن صحیح) عَنْ أُسَامَةَ قَالَ: كُنْتُ رَدَفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا وَقَعَتِ الشَّمْسُ دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: ئوسامه‌ی کوری زید ده‌لێت: له پاشکۆی پیغه‌مبه‌ردا بووم صلی الله علیه وسلم، کاتی که خۆر ناوا بوو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له عه‌رفه‌وه به‌ره‌و موزده‌لیفه که‌وته‌ری.

۱۹۲۵ - (صحیح) عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرَفَةَ، حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشَّعْبِ نَزَلَ فَبَالَ فَتَوَضَّأَ وَلَمْ يُسَبِّحِ الْوُضُوءَ، قُلْتُ لَهُ: الصَّلَاةُ. فَقَالَ (الصَّلَاةُ أَمَامَكَ). فَرَكِبَ فَلَمَّا جَاءَ الْمُزْدَلِفَةَ نَزَلَ فَتَوَضَّأَ فَأَسْبَحَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ، ثُمَّ أَنَاخَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَهُ فِي مَنْزِلِهِ، ثُمَّ أُقِيمَتِ الْعِشَاءُ فَصَلَّاهَا، وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا شَيْئًا.

واته: ئوسامه‌ی کوری زید ده‌لێت: له پاشکۆی پیغه‌مبه‌ردا بووم صلی الله علیه وسلم، کاتی که خۆر ناوا بوو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له عه‌رفه‌وه به‌ره‌و موزده‌لیفه که‌وته‌ری، هه‌تا که‌یشه‌ نه‌و ریگه‌یه‌ی که له نیوان دوو کیودایه نه‌وکاته دابه‌زی و میزی کرد دمستنویژی گرت به‌لام وه‌ک عاده‌تی خۆی به ته‌واوی دمستنویژی نه‌گرت واته سێ جار سێ جار نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی نه‌شت، پێم وت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم لی‌ره

نوێژی شیوان دەکهیت؟ فەرمووی: (نا نوێژ له پێشته‌وهیه لی‌ره نوێژ ناکهین).
وتی: جا پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم سوار بوو روشت هەتا
گەشتینه موزدەلیفه، له‌وێ دابه‌زی دەست‌نوێژیکی به ته‌واوی گرت، له‌پاشدا
قامەت گراو نوێژی شیوانی به کۆمەڵ بۆ کردین، ئینجا هەموو کەسێ له‌شوینی
خۆی وشتره‌که‌ی یخ دا، له‌پاشدا قامەت گرا بۆ نوێژی خەوتنان نوێژی
خەوتنانی به کۆمەڵ بۆ کردین، هیچ نوێژیکی سوننه‌تی له‌نیوانیاندا نه‌نجام
نه‌دا.

باسی کۆکردنه‌وه‌ی نوێژی شیوان و خەوتنان له موزدەلیفه.

٦٥ - باب الصَّلَاةِ بِجَمْعٍ.

١٩٢٦ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِالْمُزْدَلِفَةِ جَمِيعًا.

واته: له ئیبنو عومەر‌وه ره‌زای خ‌وایان لی بێ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی:
پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم نوێژی شیوان و خەوتنانی کۆکرد‌وه و
به‌یه‌که‌وه کردنی له موزدەلیفه.

١٩٢٧ - (صحيح) عَنْ الزُّهْرِيِّ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، وَقَالَ: بِإِقَامَةِ إِقَامَةِ جَمَعَ بَيْنَهُمَا. قَالَ أَحْمَدُ: قَالَ وَكَيْعٌ: صَلَّى كُلَّ صَلَاةٍ بِإِقَامَةٍ.

واته: له زوهریهوه همرموده پېشو به ههمان سهند و مانا هاتووه، وتی: بو همر نوپړیکیان قامهت کړا واته بو نوپړی شیوان و نوپړی خهوتنان، نهحمه دی کوری ههنبهل وتی: وهکیع وتی: بو ههموو نوپړی قامهت کړا.

۱۹۲۸ - (صحيح) عَنِ الزُّهْرِيِّ - بِإِسْنَادِ ابْنِ حَنْبَلٍ عَنْ حَمَّادٍ وَمَعْنَاهُ - قَالَ: بِإِقَامَةِ وَاحِدَةٍ لِكُلِّ صَلَاةٍ، وَلَمْ يُنَادِ فِي الْأُولَى، وَلَمْ يُسَبِّحْ عَلَى أَثَرِ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا، قَالَ مَخْلَدٌ: لَمْ يُنَادِ فِي وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا.

واته: له زوهریهوه همرموده پېشو به ههمان سهند و مانا هاتووه، وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نوپړی شیوان و خهوتنانی کوکردهوه و بهیه کهوه گردنی له موزده لیفه به یهک بانگ و دوو قامهت، له دواى هیچ نوپړیکیانوه نوپړی سونهتی نه کړد، موخه له د وتی: بو نوپړیکیان بانگ نه درا.

۱۹۲۹ - (صحيح بزيادة: (لكل الصلاة) كما في الذي قبله) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ ابْنِ عُمَرَ الْمَغْرِبَ ثَلَاثًا وَالْعِشَاءَ رَكْعَتَيْنِ، فَقَالَ لَهُ مَالِكُ بْنُ الْحَارِثِ: مَا هَذِهِ الصَّلَاةُ؟ قَالَ: صَلَّيْتُهْمَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْمَكَانِ بِإِقَامَةِ وَاحِدَةٍ.

واته: له (عبد الله) ی کوری مالیکهوه هاتووه، که وتویه تی: له گهل نیبنو عومهردا رمزای خوايان لی بی سی رکات نوپړی شیوان و دوو رکات نوپړی

خه‌وتنانمان کرد به‌یه‌که‌وه، مالیکی کوری (حارث) پی‌وت: نه‌م نو‌یژه چی بوو؟ وتی: له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم له‌م شو‌ینه‌دا نه‌م دوو نو‌یژه‌م به‌م شی‌ویه کردوه به‌ یه‌ک قامه‌ت.

۱۹۳۰ - (صحیح بزیادة المذکورة آنفا) عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ قَالَا: صَلَّيْنَا مَعَ ابْنِ عُمَرَ بِالْمُزْدَلِفَةِ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِإِقَامَةٍ وَاحِدَةٍ.

واته: له سه‌عیدی کوری جوبه‌یر و (عَبْدُ اللَّهِ) کوری مالیکه‌وه هاتووه، که وتویانه: له موزده‌لیفه له‌گه‌ل ئیبنو عومه‌ردا رمزای خویان لی بی به‌ یه‌ک قامه‌ت نو‌یژی شی‌وان و خه‌وتنانمان کو‌کرده‌وه و به‌یه‌که‌وه کردنمان.

۱۹۳۱ - (صحیح) عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: أَفْضْنَا مَعَ ابْنِ عُمَرَ، فَلَمَّا بَلَّغْنَا جَمْعًا صَلَّى بِنَا الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِإِقَامَةٍ وَاحِدَةٍ ثَلَاثًا وَاثْنَتَيْنِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ، قَالَ لَنَا ابْنُ عُمَرَ: هَكَذَا صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْمَكَانِ.

واته: له سه‌عیدی کوری جوبه‌یره‌وه هاتووه، که وتویه‌تی: له‌گه‌ل ئیبنو عومه‌ردا رمزای خویان لی بی له‌ عه‌رمه‌فاته‌وه که‌وتینه‌ری به‌ره‌وه موزده‌لیفه کاتی که‌ گه‌یشینه موزده‌لیفه به‌ یه‌ک قامه‌ت سی رکه‌ت نو‌یژی شی‌وان و دوو رکه‌ت نو‌یژی خه‌وتنانی پی‌ کردین، کاتی که‌ له‌نو‌یژ بویه‌وه، ئیبنو عومه‌ر پی‌ی

وتین: لهم شوینهدا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهم دوو نویژهی بهم شیوهیه پی کردین به یهك قامهت.

۱۹۳۲ - (صحيح) عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كُهَيْلٍ قَالَ: رَأَيْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ أَقَامَ بِجَمْعٍ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثَلَاثًا، ثُمَّ صَلَّى الْعِشَاءَ رَكْعَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: شَهِدْتُ ابْنَ عُمَرَ صَنَعَ فِي هَذَا الْمَكَانِ مِثْلَ هَذَا، وَقَالَ: شَهِدْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ مِثْلَ هَذَا فِي هَذَا الْمَكَانِ.

واته: له سهله مهی کوری کوهه یله وه دهگیر نه وه، که وتویه تی: سه عیدی کوری جوبه یرم بینی نویژی شیوان و نویژی خه وتنانی کوکرده وه بهم شیوهیه: قامه تی بو کرا سی رکات نویژی شیوانی کرد، له پاشدا هه ستا دوو رکات نویژی خه وتنانیشی کرد، ئینجا وتی: له خزمهت ئیبنو عومهردا رمزای خویان لی بی ئاماده بووم لهم شوینهدا بهم شیوهیه نویژی شیوان و نویژی خه وتنانی کوکرده وه به یهك قامهت، ههروه ها وتی: له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم ئاماده بووم بهم شیوهیه نویژی شیوان و نویژی خه وتنانی کوکرده وه لهم شوینهدا.

۱۹۳۳ - (صحيح لكن قوله: (فَقَالَ: (الصَّلَاةُ) شاذ، والمحفوظ: (فَأَقَامَ)

كما في الحديثين: (۱۹۲۷)، (۱۹۲۸)). عَنْ أَشْعَثَ بْنِ سُلَيْمٍ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ: أَقْبَلْتُ مَعَ ابْنِ عُمَرَ مِنْ عَرَفَاتٍ إِلَى

الْمُزْدَلِفَةِ، فَلَمْ يَكُنْ يَفْتُرُ مِنَ التَّكْبِيرِ وَالتَّهْلِيلِ حَتَّى
 أَتَيْنَا الْمُزْدَلِفَةَ، فَأَذَّنَ وَأَقَامَ، أَوْ أَمَرَ إِنْسَانًا فَأَذَّنَ
 وَأَقَامَ، فَصَلَّى بِنَا الْمَغْرِبِ ثَلَاثَ رَكَعَاتٍ، ثُمَّ التَفَتَ
 إِلَيْنَا فَقَالَ: الصَّلَاةُ فَصَلَّى بِنَا الْعِشَاءَ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ
 دَعَا بِعِشَائِهِ. قَالَ: وَأَخْبَرَنِي عِلَاجُ بَنِي عَمْرِو بِمِثْلِ
 حَدِيثِ أَبِي، عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: فَقِيلَ لَابْنِ عُمَرَ فِي
 ذَلِكَ، فَقَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمْ هَكَذَا.

واته: له (اشعث)ی کورپی سولهیمهوه، له باوکیهوه هاتووه، که وتویهتی:
 لهگهڵ ئیبنو عومهردا رمزای خوايان لى بى ئەهاتمهوه له عهرمهفاتمهوه بو
 موزدهليفه، بهردهوام (الله أكبر) و (لا اله الا الله)ی دهکردو بى تاههت نهدهبوو له
 وتنيان ههتا گهيشينه موزدهليفه، لهوىبانگ دراو قامهت کرا، يان فەرمانى دا
 به کهسێ بانگ بدات و قامهت بکات، سێ رکات نوێزى شیوانى پى کردین،
 ئینجا لایکردهوه بهلاماندا وتی: نوێزهدکانتان بکهن، جا دوو رکات نوێزى
 خهوتنانى پى کردین، لهپاشدا داواى خواردنى کرد. (اشعث) وتی: عیلاجى
 کورپی عهمر وهك فەرمودهکهى باوکم سولهیمی بو گێڕامهوه، لهوبارهوه له
 ئیبنو عومهرهوه رمزای خوايان لى بى هاتووه، که وتویهتی: له خزمهت
 پیغهمبهرى خوادا صلى الله عليه وسلم بهم شیوهیه نوێزى شیوان و نوێزى
 خهوتنانم کردوه.

۱۹۳۴ - (صحیح) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى صَلَاةً إِلَّا لَوَقَّتِهَا، إِلَّا بِجَمْعٍ، فَإِنَّهُ جَمَعَ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِجَمْعٍ، وَصَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ مِنَ الْغَدِ قَبْلَ وَقْتِهَا.

واتہ: لہ ثیبو مہسعودہ ہاتوہ، کہ وتویہ تی: پیغہمبہری خواص صلی اللہ علیہ وسلم ہرگز نہ دیوہ نویژی بکات لہ کاتی خویدا نہ بیت، نیلا لہ موزدلیفہ نہبی، بیگومان پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم نویژی شیوان و خہوتنانی کوکرده لہ موزدلیفہ، زوو نویژی بہیانی روژی جہزنی کرد - وہک عادتہی خوی لہ دواوی دوو رکات سونہتہ کہ ماویہ چاودہ پی خہ لکی نہ کرد چونکہ خہ لکہ کہ ہموو لہ خزمہ تیدا نامادہ بوون - .

۱۹۳۵ - (حسن صحیح) عَنْ عَلِيٍّ قَالَ: فَلَمَّا أَصْبَحَ - يَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَوَقَفَ عَلَى قُرْحٍ، فَقَالَ: (هَذَا قُرْحُ وَهُوَ الْمَوْقِفُ وَجَمَعَ كُلُّهَا مَوْقِفٌ، وَنَحَرْتُ هَا هُنَا وَمِنْهُ كُلُّهَا مَنَحَرٌّ فَأَنْحَرُوا فِي رِحَالِكُمْ).

واتہ: پیشہوا علی کوری (ابی طالب) رمزای خواہی لی بی دلایت: کاتی کہ روژ بویہوہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ سہر قوزح راوہستا کہ کیویکہ لہ موزدلیفہ فہرمووی: (نہوہ بزائن نہمہ کیوی قوزحہ شوینی وہستانہ ہموو خاکی موزدلیفہ شوینی وہستانہ)، لہ میناش راوہستا فہرمووی: (من نا لیردہا ناژہلہ دیاریہ گانم سہربریوہ، نہوہ بزائن کہ خاکی

مینا هه‌مووی جیگه‌یه بو سه‌رب‌پینی قوربانی، له مه‌نزلگای خۆتان و شوینی مانه‌ومتان قوربانیه‌کانتان سه‌رب‌پن).

۱۹۳۶ - (صحیح) عَنْ جَابِرٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَقَفْتُ هَا هُنَا بِعَرَفَةَ وَعَرَفَةُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ، وَوَقَفْتُ هَا هُنَا بِجَمْعٍ، وَجَمْعُ كُلُّهَا مَوْقِفٌ، وَنَحَرْتُ هَا هُنَا وَمِنْهُ كُلُّهَا مَنَحَرٌّ، فَأَنَحَرُوا فِي رِحَالِكُمْ).

واته: له جابره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (من نا لی‌رمدا له عه‌رفه‌ه راوه‌ستاوم نه‌وه بزانی که هه‌موو خاکی عه‌رفه‌ه شوینی وه‌ستانه، من نا لی‌رمدا له موزده‌لیفه‌ه وه‌ستاوم نه‌وه بزانی که هه‌موو خاکی موزده‌لیفه‌ه شوینی وه‌ستانه، نا لی‌رمدا نا‌ژه‌له دیاریه‌کانم سه‌رب‌پوه، نه‌وه بزانی له خاکی مینا هه‌مووی جیگه‌یه بو سه‌رب‌پینی قوربانی، له مه‌نزلگای خۆتان و شوینی مانه‌ومتان قوربانیه‌کانتان سه‌رب‌پن).

۱۹۳۷ - (حسن صحیح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كُلُّ عَرَفَةَ مَوْقِفٌ، وَكُلُّ مَنًى مَنَحَرٌّ، وَكُلُّ الْمَزْدَلِفَةِ مَوْقِفٌ، وَكُلُّ فِجَاجٍ مَكَّةَ طَرِيقٌ وَمَنَحَرٌّ).

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌موو خاکی عه‌رفه‌ه شوینی راوه‌ستانه، خاکی مینا هه‌مووی جیگه‌یه بو سه‌رب‌پینی قوربانی، هه‌موو خاکی موزده‌لیفه‌ه شوینی

وستانه، هه موو ریځایه کی فراوان که لییه وه خه لک بپرواته ناو شاری مه که وه جیگه یه بو سهر برینی قوربانی).

۱۹۳۸ - (صحیح) عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ قَالَ: قَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ: كَانَ أَهْلُ الْجَاهِلِيَّةِ لَا يُفِيضُونَ حَتَّى يَرَوْا الشَّمْسَ عَلَى ثُبَيْرٍ، فَخَالَفَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَفَعَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ.

واته: له عه مری کوپی مهیمونه وه دهگیر نه وه، که وتویه تی: پێشه و عومه ری کوپی (خطاب) رمزای خوای لی بی وتی: خه لکانی سهرده می نه فامی له عهرمه وه نه ده که وتنه ری به ره و موزده لیفه هه تا خوریان له کیوی (ثبیر) دمبینی، پێغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم به پێچه وانه ی ئه وانه وه له پێش خۆر ناوا بوونه وه له عهرمه وه ده که وتنه ری به ره و موزده لیفه.

باسی په له کردن له موزده لیفه وه بو مینا.

۶۶ - باب التَّعْجِيلِ مِنْ جَمْعٍ.

۱۹۳۹ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَنَا مِمَّنْ قَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْمُزْدَلِفَةِ فِي ضَعْفَةِ أَهْلِهِ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه رمزای خوایان لی بی دهگیر نه وه، که وتویه تی: خۆم په کی بووم له که سوکاره لاوازهکانی پێغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم که شهوی موزده لیفه ناردنی بو مینا.

١٩٤٠ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَدَّمَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ الْمُزْدَلِفَةِ أُغِيلِمَةَ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ عَلَى حُمَرَاتٍ، فَجَعَلَ يَلْطَحُ أَفْخَاذَنَا وَيَقُولُ: (أُبَيِّنِي لَا تَرْمُوا الْجَمْرَةَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ).

واته: له ئيبنو عهباسهوه رمزای خوايان لى بى دهگيرنهوه، که وتويهتى: خۆم يهکى بووم لهو غولامه بچوکهانى نهوى (عبد المطلب) که پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم شهوى موزدهليفه بهسواری گويدريژدهکان ناردينى بو مينا، پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم به سوکی دهکيشا به رانماندا دهيفه رموو: (روئه کانم شهيتان رهجم نهکەن ههتا خۆر ههئدى).

١٩٤١ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُقَدِّمُ ضُعَفَاءَ أَهْلِهِ بِغَلَسٍ، وَيَأْمُرُهُمْ - يَعْنِي - لَا يَرْمُونَ الْجَمْرَةَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ.

واته: له ئيبنو عهباسهوه رمزای خوايان لى بى دهگيرنهوه، که وتويهتى: پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم که سوکاره لاوازهکانى به تاريکی شهوا له موزدهليفهوه دهئارد بو مينا، فهرماني پى ددان که شهيتان رهجم نهکەن ههتا خۆر ههئدى.

۱۹۴۲ - (ضعیف) عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ: أَرْسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأُمِّ سَلَمَةَ لَيْلَةَ النَّحْرِ فَرَمَتْ الْجَمْرَةَ قَبْلَ الْفَجْرِ، ثُمَّ مَضَتْ فَأَفَاضَتْ، وَكَانَ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْيَوْمَ الَّذِي يَكُونُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - تَعْنِي - عِنْدَهَا.

واته: لہ عائیشہ وہ رمزای خوا ی لی بیّ دهگیرنہ وہ، کہ وتویہ تی: شہوی جہڑنی قوربان پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوم سہلہمہی نارد لہ پیش بہرہ بہیاندہ شہیتانی رجم کرد، لہ پاشدا لہ ویوہ رؤشت بو تہ وافی (الإفاضة) واتہ تہ وافی مائی خوا، ئینجا گہرایہ وہ بو مینا، بیگومان پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہسہرہ دهچوو بو مائی ہاوسہرہکانی نہو رۆژہش سہرہی نوم سہلہمہ بوو.

۱۹۴۳ - (صحیح) عَنْ أَسْمَاءَ أَنَّهَا رَمَتْ الْجَمْرَةَ، قُلْتُ: إِنَّا رَمَيْنَا الْجَمْرَةَ بَلِيلٍ، قَالَتْ: إِنَّا كُنَّا نَصْنَعُ هَذَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتہ: لہ ئەسمائہ وہ رمزای خوا ی لی بیّ دهگیرنہ وہ، کہ شہیتانی رجم کرد، راوی وتی: وتم: ئیمہ لہ شہودا شہیتانمان رجم دهکرد، ئەسما وتی: ئیمہش لہسہرہمہی پیغہمبہری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم وامان دهکرد.

١٩٤٤ - (صحیح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: أَفَاضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ السَّكِينَةُ، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَرْمُوا بِمِثْلِ حَصَى الْخَذْفِ وَأَوْضَعَ فِي وَادِي مُحَسَّرٍ.

واته: له جابر موه ده‌گیر نه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له سه‌رخۆ و به‌ویقاره‌وه له موزده‌لیفه‌وه گه‌رایه‌وه، فهرمانی پێدان که نه‌و به‌ردانه‌ی ره‌جمی شه‌یتانی پێده‌که‌ن به‌ نه‌ندازه‌ی ده‌نکه‌ پاقله‌یه‌ ببن، له شیوی (محسّر) که شیویکه له نیوان موزده‌لیفه و مینادا به‌ سواری وشتره‌که‌یه‌وه به‌په‌له‌ ری‌ی ده‌کرد.

باسی روژی چه‌جی گه‌وره‌.

٦٧ - باب يَوْمِ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ.

١٩٤٥ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ يَوْمَ النَّحْرِ بَيْنَ الْجَمَرَاتِ فِي الْحَجَّةِ الَّتِي حَجَّ فَقَالَ: (أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟). قَالُوا: يَوْمُ النَّحْرِ، قَالَ: (هَذَا يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ).

واته: له ئیبنو عومه‌ره‌وه ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیر نه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له روژی جه‌زنی قوربانی چه‌جی مائناواییدا له‌نیوان به‌رده‌کاندا راوستا نه‌و به‌ردانه‌ی که حاجیه‌کان ورده

بهردیان تی دهگرن فهرمووی: (ئه مړۆ چ روژیکه؟). وتیان: روژی جهژنی قوربان، فهرمووی: (ئه مړۆ روژی حه جی گهورهیه).

۱۹۴۶ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ فِيمَنْ يُؤَدُّنَ يَوْمَ النَّحْرِ بِمَنَى: أَنْ لَا يَحُجَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ، وَلَا يَطُوفَ بِالْبَيْتِ عُرْيَانٌ، وَيَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ: يَوْمَ النَّحْرِ، وَالْحَجِّ الْأَكْبَرِ: الْحَجُّ.

واته: له نهبو هورمیره دهگیرنهوه، که وتویهتی: نهبو بهکر منی لهناو نهو جارچیانهدا نارد که له روژی جهژنی قورباندا له مینا بلیین: له دواى ئه مسال ئیتر نابى هاوهل بو خوا بریاردمر حه ج بکات، نابى کهس به پوتی ته وافی مالى خوا بکات، روژی حه جی گهوره: روژی جهژنه که یه کهم روژی قوربانى کردنه، (الحج الاکبر): حه جی ته واهه - (حج الاضغر) حه جی بچوک: عومرهیه -).

باسى مانگە حەرامەكان: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو
الْحِجَّةِ، الْمُحَرَّمُ، رَجَبٌ).

٦٨ - باب الأشهر الحُرُم.

١٩٤٧ - (صحيح) عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
خَطَبَ فِي حَجَّتِهِ، فَقَالَ: (إِنَّ الزَّمَانَ قَدْ اسْتَدَارَ
كَهَيْئَتِهِ يَوْمَ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، السَّنَةُ اثْنَا
عَشَرَ شَهْرًا، مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ، ثَلَاثُ مُتَوَالِيَاتٍ: ذُو
الْقَعْدَةِ وَ ذُو الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمُ، وَرَجَبُ مُضَرَ الَّذِي بَيْنَ
جُمَادَى وَشَعْبَانَ).

واته: له (أبى بكرة) وه دهگیر نه وه، كه پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم
لهو حه جهدا کردی كه به ناوبانگه به حه جى مالاوايى وتارى دمه، فەرمووی:
(زەمان سوپاوه ته وه سەر ئەو شیۆمیه ی خۆی كه خۆای گه وه ناسمانه كان و
زهوى دروستکرد، سال دوانزه مانگه، چواریان حەرامن و خاومن قەدر و ریزن
جهنگ تیاياندا حەرامه، سیانیان به دواى یه کدا دین كه بریتین له: (ذُو الْقَعْدَةِ،
ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ)، نهوى تریشیان ته نیايه كه پێى دهوتریت: (رَجَبٌ) ی هۆزى
(مُضَرٌ) چونكه كه هۆزى (مُضَرٌ) زۆر قەدرى ئەم مانگه دهگرن كه دهكه ویته
نیوان مانگی (جُمَادى الثاني) و مانگی (شَعْبَان) دهوه.

۱۹۴۸ - (صحيح) عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَعْنَاهُ.

واته: له (أبي بكر) وه، له پیغه‌مبه‌ری خواوه صلى الله عليه وسلم
فهرموده‌ی پیشو به هه‌مان مانا هاتوو.

باسی که‌سی فریای راوه‌ستانی عه‌ره‌فه
نه‌که‌ویت چه‌جه‌که‌ی دروست نیه.

۶۹ - باب مَنْ لَمْ يُدْرِكْ عَرَفَةَ.

۱۹۴۹ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي يَعْمَرَ الدِّيلِيِّ قَالَ:
أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِعَرَفَةَ فَجَاءَ
نَاسٌ - أَوْ نَفَرٌ - مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ، فَأَمَرُوا رَجُلًا فَنَادَى
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ الْحَجُّ؟ فَأَمَرَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا فَنَادَى: الْحَجُّ:
الْحَجُّ يَوْمَ عَرَفَةَ، مَنْ جَاءَ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ مِنْ لَيْلَةٍ
جَمَعَ فَتَمَّ حَجُّهُ، أَيَّامُ مَنَى ثَلَاثَةٌ، فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ، وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ، قَالَ:
ثُمَّ أَرْدَفَ رَجُلًا خَلْفَهُ، فَجَعَلَ يُنَادِي بِذَلِكَ. قَالَ أَبُو

دَاوُدُ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ مِهْرَانُ، عَنْ سُفْيَانَ قَالَ: (الْحَجُّ
الْحَجُّ). مَرَّتَيْنِ، وَرَوَاهُ يَحْيَى بْنُ سَعِيدٍ الْقَطَّانُ، عَنْ
سُفْيَانَ قَالَ: (الْحَجُّ). مَرَّةً.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری ئەبو یەعمەری دیلییهوه دەگێڕنەوه، که
وتویهتی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له عەرفه بوو چوومه
خزمەتی هەندی له خەلکی نەجد هاتن پیاویکیان کردە دەمپراستی خۆیان هەر
ئەو پیاوه بانگی له پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کرد وتی: حەج
کەیه؟ ئەویش فەرمانی دا بە پیاوی که جاربەدات و بەدەنگی بەرز بلی: حەجی
راست و دروست حەجی رۆژی عەرفهیه، هەرکەس شەوی موزدەلیفە بەر له
نوێژی بەیانی هاتبی بۆ عەرفه ئەوه حەجەکە ی تەواوه، رۆژەکانی مینا سێ
رۆژن، هەرکەس پەله بکات و له دوو رۆژدا ئەنجامیان بدات هیچ تاوانیکی
ناگات، ئەو هشی دوا ی بخت و سێ رۆژ له مینا بمینیتەوه هیچ تاوانیکی ناگات،
راوی وتی: لەپاشدا پیاویکی خستە پاشکۆی خۆیهوه که ئەو جاربەدات ئەوه
بلیت هەتا خەلکی ببیستن. ئەبو داود دەلیت: هەروها میهران له سوفیانهوه
گێڕاویەتیەوه، که دوو جار وتی: (الْحَجُّ الْحَجُّ). یەحیای کوری سەعیدی (قطان)
له سوفیانهوه گێڕاویەتیەوه، که یەكجار وتی: (الْحَجُّ).

١٩٥٠ - (صحيح) عن عُرْوَةَ بْنِ مُضَرَّسٍ الطَّائِيُّ قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَوْقِفِ - يَعْنِي بِجَمْعٍ -
قُلْتُ: جِئْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ جَبَلِ طَيْيٍّ، أَكُلْتُ
مَطِيئَتِي، وَأَتَعَبْتُ نَفْسِي، وَاللَّهِ مَا تَرَكْتُ مِنْ جَبَلٍ إِلَّا

وَقَفْتُ عَلَيْهِ، فَهَلْ لِي مِنْ حَجٍّ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ أَدْرَكَ مَعَنَا هَذِهِ الصَّلَاةَ وَأَتَى
 عَرَفَاتٍ قَبْلَ ذَلِكَ لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَقَدْ تَمَّ حَجُّهُ وَقَضَى
 تَفَقُّهُ).

واته: له عورووی کوری (مُضَرَّس الطائِن) موه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له
 موزده‌لیفه چووومه خزمهت پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتم: نه‌ی
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له کی‌وی (طین) موه هاتووم، و‌لا‌خه‌که‌م
 هیلاک و ماندو کردوه، نه‌فسی خو‌شم هیلاک و ماندو کردوه، سو‌یند به‌ خوا
 هیچ کی‌وی‌کم ته‌رک نه‌کردوه ئی‌للا له‌سه‌ری راوه‌ستاوم، ئایا چه‌جم بو‌ هه‌یه
 واته ئایا چه‌جه‌که‌م راست و دروسته؟ پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فەرمووی: (ئه‌وه‌ی گه‌یشتی به‌م نو‌یژه‌ماندا واته نو‌یژی به‌یانی روژی جه‌ژنی
 قوربان له‌پیشدا هاتی بو‌ عه‌ره‌فات له شه‌ودا بی‌ یان له روژدا ئه‌وه چه‌جه‌که‌ی
 چه‌جی راست و دروسته، ئه‌و شتانه بکات که له‌سه‌ریه‌تی له دوا‌ی ئی‌حرام
 شکاندن وه‌ک: سه‌رتاشین یان کورته‌کردنه‌وه‌ی و خو‌شتن و نینۆک کردن و
 هه‌لک‌یشانی مووه‌کانی بن بال و لابردنی مووه‌کانی شه‌رم‌گای.

باسی دابه‌زین له مینا دوا‌ی نه‌وه‌ی که
 حاجیه‌کان له عه‌ره‌فه‌و له موزده‌لیفه‌وه
 هاتنه‌وه.

۷۰ - باب التُّرُولِ بِمَنَى.

۱۹۵۱ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُعَاذٍ، عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خُطِبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّاسَ بِمَنَى، وَنَزَّلَهُمْ مَنَازِلَهُمْ، فَقَالَ: (لِيُنْزِلَ الْمُهَاجِرُونَ هَا هُنَا). وَأَشَارَ إِلَى مَيْمَنَةِ الْقِبْلَةِ: (وَالْأَنْصَارُ هَا هُنَا). وَأَشَارَ إِلَى مَيْسَرَةِ الْقِبْلَةِ، (ثُمَّ لِيُنْزِلَ النَّاسُ حَوْلَهُمْ).

واته: له (عبد الرحمن) ی کو‌ری (معاذ) دوه، له یه‌کێ له یارانێ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ صلی الله علیه وسلم ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مینا وتاری ده‌خوینده‌وه شوینی دابه‌زینی بو‌ خه‌لکه‌که‌ دیاریکرد، روه‌ی له قیبله‌ بو‌و فهرمووی: (با (مهاجرین) نه‌و یاران‌ه‌ی که له مه‌ککه‌وه کو‌چیان کردوه بو‌ مه‌دینه‌ لی‌رمدا دابه‌زن) ئاماژه‌ی کرد بو‌ لای راستی قیبله‌، (با (ئه‌نصار) یاری‌ده‌مه‌ران لی‌رمدا دابه‌زن)، ئاماژه‌ی کرد بو‌ لای چه‌پی قیبله‌، (له‌پاشدا خه‌لکه‌که‌ی تر با له ده‌وری نه‌وان دابه‌زن).

باسی چ روژی له مینا وتار

دهخویندریتهوه؟

۷۱ - باب آی یوم یخطب بمنی؟

۱۹۵۲ - (صحیح) عَنْ رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي بَكْرِ، قَالَا: رَأَيْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ بَيْنَ أَوْسَطِ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ، وَنَحْنُ عِنْدَ رَاحِلَتِهِ، وَهِيَ خُطْبَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّتِي خَطَبَ بِمَنَى.

واته: له دوو پیاوی هۆزی بهکرهوه ههتووه، که وتویانه: پیغه مبهری خوامان دی صلی الله علیه وسلم له روژی دوانزهی مانگی (ذی الحجة) دا که دهکاته سییه روژی جهزنی قوربان وتاری خویندهوه، ئیمهش له نزیك ولاحه کهیهوه بووین، نهم وتارهی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مینا خویندیوه له روژی دوانزهی مانگی (ذی الحجة) دا له گهل نهو وتارهی که روژی جهزنی قوربان که دهکاته دهی مانگی (ذی الحجة) له مانادا یهک بوون.

۱۹۵۳ - (ضعیف) عَنْ سَرَاءَ بِنْتِ نُبَهَانَ، وَكَانَتْ رَبَّةَ بَيْتٍ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، قَالَتْ: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الرُّؤْسِ، فَقَالَ: (أَيُّ يَوْمٍ هَذَا؟). قُلْنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: (أَلَيْسَ أَوْسَطَ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ؟).

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ قَالَ عَمُّ أَبِي حُرَّةَ الرَّقَاشِيِّ: إِنَّهُ
خَطَبَ أَوْسَطَ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ.

واته: سەرپرائی کچی نەبەهان، کە لەسەر دەمی نەفامی دا خاوەنی مائی بوو
بەتی تێدا بوو، دەلێت: لە سییەم رۆژی جەژنی قوربان کە دەکاتە رۆژی
دوانزە مانگی (ذی الحجة) پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری بۆ
دەخویندینەو، فەرمووی: (ئەمڕۆ ج رۆژیکە؟)، وتمان: خواو پێغەمبەرەکی
دەیزانن، فەرمووی: (ئایا ئەمڕۆ سییەم رۆژی جەژنی قوربان نیە؟). ئەبو داود
دەلێت: هەروەها مامی ئەبو حوڕپەدی رمقاشی دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی الله
علیه وسلم لە سییەم رۆژی جەژنی قورباندا کە دەکاتە رۆژی دوانزە مانگی
(ذی الحجة) وتاری خویندەو.

باسی ئەوانە ی کە دەلێن: پێغەمبەر صلی
الله علیه وسلم لە رۆژی جەژنی قورباندا
وتاری خویندەو.

۷۲ - باب مَن قَالَ: خَطَبَ يَوْمَ النَّحْرِ.

۱۹۵۴ - (حسن) عن الهرمّاس بن زياد الباهلي، قال: رأيتُ
النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ النَّاسَ عَلَى نَاقَتِهِ
الْعُضْبَاءِ يَوْمَ الْأَضْحَى بِمِنَى.

واته: هیرماسی کۆری زیادی باهیلی ده‌لێت: پێغه‌مبه‌رم صلی الله علیه وسلم دی له روژی جه‌زنی قورباندا له مینا به‌سواری وشتره‌که‌یه‌وه که ناوی (عضن‌باء) بوو وتاری ده‌خوینده‌وه بۆ خه‌لك.

۱۹۵۵ - (صحیح) عن أبا أُمَامَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ خُطْبَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمِنَى يَوْمَ النَّحْرِ.

واته: ئەبو ئومامه ده‌لێت: گویم له وتاره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا بوو صلی الله علیه وسلم که له روژی جه‌زنی قورباندا له مینا خویندیه‌وه بۆ خه‌لك.

باسی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له چ کاتی‌کدا وتاری روژی جه‌زنی قوربان‌ی خوینده‌وه؟

۷۳ - باب أَىِّ وَقْتٍ يَخْطُبُ يَوْمَ النَّحْرِ؟

۱۹۵۶ - (صحیح) عَنْ رَافِعِ بْنِ عَمْرِو الْمُزَنِيِّ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ النَّاسَ بِمِنَى حِينَ ارْتَفَعَ الضُّحَى عَلَى بَغْلَةِ شُهْبَاءَ، وَعَلَى رَضَى اللَّهِ عَنْهُ يُعْبَرُ عَنْهُ، وَالنَّاسُ بَيْنَ قَاعِدٍ وَقَائِمٍ.

واته: رافعی کۆری عەمری موزەننی دەئیت: له مینا پیغه مبهری خوام صلی
الله علیه وسلم دی لهو کاته دا که نوێزی چیشته نگاو (ضُحی) ی تیدا ئەنجام
دەدریت به سواری ئیستریکی سپیه وه که کهمی مووی رمشی تیکه لاو بوو وتاری
ده خوینده وه بو خه لک، پیشه وا عه لیش رهزای خوای لی بی وته گانی
را ده گه یاند به وانە ی که دوو ربون لییه وه وه دهنگیان نه ده بیست، خه لکه کهش
هه ندیکیان به پیوه بون، هه ندیکیشیان دانیشتبون.

باسی ئەوهی پیشنوێژ له وتاره کهیدا

باسی دهکات له مینا .

۷۴ - باب مَا يَذْكُرُ الْإِمَامُ فِي خُطْبَتِهِ بِمَنَى .

۱۹۵۷ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ مُعَاذٍ التَّيْمِيِّ، قَالَ: خُطَبَنَا
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَحْنُ بِمَنَى، فَفُتِحَتْ
أَسْمَاعُنَا، حَتَّى كُنَّا نَسْمَعُ مَا يَقُولُ، وَتَحْنُ فِي
مَنَازِلِنَا! فَطَفِقَ يُعَلِّمُهُمْ مَنَاسِكَهُمْ حَتَّى بَلَغَ الْجِمَارَ،
فَوَضَعَ أَصْبُعَيْهِ السَّبَابَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: (بِحَصَى
الْخَذْفِ). ثُمَّ أَمَرَ الْمُهَاجِرِينَ فَنَزَلُوا فِي مُقَدَّمِ
الْمَسْجِدِ، وَأَمَرَ الْأَنْصَارَ فَنَزَلُوا مِنْ وَرَاءِ الْمَسْجِدِ، ثُمَّ
نَزَلَ النَّاسُ بَعْدَ ذَلِكَ.

واته: (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کۆری (مُعَاذ) ی تهیمی ده‌ئیت: له مینا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری بۆ ده‌داین، ئێمه له مه‌نزڵاگانی خۆماندا گۆیمان کرایه‌وه بیستنمان فراوان و به‌هێز بوو هه‌تا وته‌کانیمان ده‌بیست و ده‌مانزانی چی ده‌فه‌رمو‌یت ئەمه‌ش له به‌ره‌گه‌تی ده‌نگیه‌وه بوو، جا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئەحکام و دروشمه‌کانی حه‌جی فێرکردن و بۆی رونکردنه‌وه هه‌تا له وتاره‌که‌یدا گه‌یشه‌ی باسی ئەو شتانه‌ی که په‌یو‌مندیان هه‌یه به شه‌یتان ره‌جمه‌وه، ئاماژه‌ی به چۆنیه‌تی به‌رده‌که کرد که به‌نه‌ندازه‌ی ده‌نگه‌ پاقله‌یه‌که - له ریوایه‌تی‌که‌دا هاتوو که سه‌ری هه‌ردوو په‌نجه‌ی شایه‌تومانی کرد به‌ناو کونی گۆیکانیدا بۆ ئەوه‌ی زیاتر ده‌نگی به‌روات و له‌دوره‌وه ده‌نگی به‌یستن - له‌پاشدا فه‌رمانی دا به کۆچکه‌ران له پی‌شه‌وه‌ی مزگه‌وت دابه‌زن، وه فه‌رمانی دا به یاریده‌دهران له پشته‌وه‌ی مزگه‌وت دابه‌زن، له‌پاشدا خه‌لکه‌که‌ی تر با له ده‌وری ئەوان دابه‌زن.

باسی حوکمی مانه‌وه له مه‌که‌

له‌شه‌وه‌کانی مینادا.

٧٥ - باب یبیتُ بِمَكَّةَ لِيَالِي مَنَى.

١٩٥٨ - (ضعيف) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ قُرُوحٍ يَسْأَلُ ابْنَ عُمَرَ، قَالَ: إِنَّا نَتَّبَاعُ بِأَمْوَالِ النَّاسِ، فَيَأْتِي أَحَدُنَا مَكَّةَ فَيَبِيتُ عَلَى الْمَالِ؟ فَقَالَ: أَمَّا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَاتَ بِمَنَى وَظَلَّ.

واته: له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کۆری فەڕوخهوه هاتوو، که پرسایاری کرد له ئیبنو عومەر رمزای خوایان لی بی، وتی: ئیمه له مهککه مال و سامانمان دهکړی به گۆرینهوهی مال به مال بۆیه یهکێ له ئیمه بۆ پاراستنی ئەو مال و سامانه له شهوهکانی مینادا له مهککه دهمایهوه؟ ئیبنو عومەر وتی: بهلام پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم شهو و روژ له مینا دهمایهوه.

۱۹۵۹ - (صحيح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: اسْتَأْذَنَ الْعَبَّاسُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَبِيتَ بِمَكَّةَ لِيَالِي مَنِيٍّ مِنْ أَجْلِ سِقَايَتِهِ فَأُذِنَ لَهُ.

واته: له ئیبنو عومهرمه رمزای خوایان لی بی دهگێرنهوه، که وتویهتی: عهباس روخسهتی خواست له پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم که ریی بدات شهوهکانی مینا له مهککه بمینیتهوه، لهبهر ئاودان به حاجیان، نهویش ریگهی دا.

باسی نوێژکردن له مینا واته: ئایا نوێژه
چوار رکاتیهکان تییدا کورت دهکړینهوه
یان نا؟

۷۶ - باب الصَّلَاةِ بِمَنَى .

۱۹۶۰ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ، قَالَ: صَلَّى عُثْمَانُ
بِمَنَى أَرْبَعًا، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكْعَتَيْنِ، وَمَعَ أَبِي بَكْرٍ رَكْعَتَيْنِ، وَمَعَ
عُمَرَ رَكْعَتَيْنِ - زَادَ عَنْ حَفْصٍ وَمَعَ عُثْمَانَ صَدْرًا مِنْ
إِمَارَتِهِ ثُمَّ أَتَمَّهَا - زَادَ مِنْ هَا هُنَا عَنْ أَبِي مُعَاوِيَةَ:
ثُمَّ تَفَرَّقَتْ بِكُمْ الطُّرُقُ، فَلَرَدَدْتُ أَنْ لِي مِنْ أَرْبَعِ
رَكَعَاتٍ رَكْعَتَيْنِ مُتَقَبَّلَتَيْنِ. قَالَ الْأَعْمَشُ: فَحَدَّثَنِي
مُعَاوِيَةُ بْنُ قُرَّةَ عَنْ أَشْيَاخِهِ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ صَلَّى أَرْبَعًا،
قَالَ: فَقِيلَ لَهُ: عِبْتَ عَلَى عُثْمَانَ ثُمَّ صَلَّيْتَ أَرْبَعًا؟!
قَالَ: الْخِلَافُ شَرٌّ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری یه زیده وه هاتووه، که وتویه تی: پێشهوا
(عثمان) رهزای خوای لی بی له مینا چوار رکات نوێژی کرد، (عبد الله) ی
کوری مهسعود وتی: له خزمهت پێغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم له مینا

دوو رکات نوێژم کردوه، هه‌روه‌ها له‌گه‌ڵ نه‌بو به‌کر و عومه‌ریشدا رمزای خوایان لێ بێ به‌هه‌مان شیوه، - راوی له‌ حیفصه‌وه ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: وه له‌گه‌ڵ پێشه‌وا (عثمان)یشدا رمزای خوای لێ بێ له‌سه‌ره‌تای دمه‌سه‌لاتیه‌وه، له‌پاشدا له‌ کۆتایی دمه‌سه‌لاتیه‌وه چوار رکاتی ده‌کرد - راوی نا لێرمدا له‌ نه‌بو موعاویه‌وه ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: ئینجا رێگه‌کانی ئه‌نجامدانی نوێژ جیاوازیان تێک‌ه‌وت هه‌ندیکیان دوو رکاتیان ده‌کرد، هه‌ندیکیشیان چوار رکاتیان ده‌کرد، خۆزگه‌ پێشه‌وا (عثمان) دوو رکاتی بکردایه وه‌ک چۆن پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و نه‌بو به‌کر و عومه‌ر دوو رکاتیان ده‌کرد، ئه‌عمه‌ش وتی: موعاویه‌ی کۆری قورره له‌ شیخه‌کانیه‌وه گێڕاویه‌تیوه، که (عبد الله) له‌ مینا چوار رکات نوێژی کرد، وتی: بێی وترا: تۆ ره‌خنه‌ت له‌ پێشه‌وا (عثمان) ده‌گرت که‌چی خۆت چوار رکات نوێژت کرد؟ (عبد الله) وتی: جولا‌نه‌وه بپچه‌وانه‌ی پێشه‌وا و کاربه‌دمستان خراپه‌و به‌لایه.

۱۹۶۱ - (ضعیف) عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَنَّ عُثْمَانَ إِنَّمَا صَلَّى بِمَنْى أَرْبَعًا
لأنَّه أَجْمَعَ عَلَى الْإِقَامَةِ بَعْدَ الْحَجِّ.

واته: له‌ زوهریه‌وه هاتوه، که پێشه‌وا (عثمان) رمزای خوای لێ بێ له‌ مینا چوار رکات نوێژی کرد چونکه سوربوو له‌سه‌ره‌ته‌وه‌ی که له‌دوای حه‌ج له‌ مه‌که‌که جه‌ند رۆژی بمینیته‌وه.

۱۹۶۲ - (ضعیف) عَنْ إِبْرَاهِيمَ قَالَ: إِنَّ عُثْمَانَ صَلَّى أَرْبَعًا لِأَنَّهُ
اتَّخَذَهَا وَطْنًا.

واته: له ئیبراهیمهوه هاتوو، که وتویهتی: بێگومان پێشهوا (عثمان) رمزای خوای لی بئی له مینا چوار رکات نوێزی کرد چونکه خۆی لهسهفهری رزگار کردو نیهتی مانهوهی هیئا.

۱۹۶۳ - (ضعیف) عَنِ الزُّهْرِيِّ، قَالَ: لَمَّا اتَّخَذَ عُثْمَانُ الْأَمْوَالَ بِالطَّائِفِ وَأَرَادَ أَنْ يُقِيمَ بِهَا صَلًى أَرْبَعًا، قَالَ: ثُمَّ أَخَذَ بِهِ الْأَثَمَةُ بَعْدَهُ.

واته: له زوهریهوه هاتوو، که وتویهتی: کاتی که پێشهوا (عثمان) رمزای خوای لی بئی له (طائف) مال و شمهکی کړی ویستی لهوێ بمینیتهوه چوار رکات نوێزی کرد، زوهری وتی: لهپاشدا کاربه‌دهستان و پێشه‌وایانی دواى خۆی به ته‌واوی نوێزیان ده‌کردو کورتیان نه‌ده‌کرده‌وه.

۱۹۶۴ - (حسن) عَنِ الزُّهْرِيِّ، أَنَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ أَتَمَّ الصَّلَاةَ بِمَنَى مِنْ أَجْلِ الْأَعْرَابِ، لِأَنَّهُمْ كَثُرُوا عَامِئِدٍ، فَصَلَّى بِالنَّاسِ أَرْبَعًا لِيُعْلِمَهُمْ أَنَّ الصَّلَاةَ أَرْبَعٌ.

واته: له زوهریهوه هاتوو، که پێشهوا (عثمان)ی گوپی عه‌ففان رمزای خوای لی بئی له مینا نوێزی به ته‌واوی ده‌کرد له پیناوی ده‌سته‌کیه‌کاندا، چونکه لهو سالهدا زۆر زۆر بوون، چوار رکات نوێزی کرد بۆ ئه‌وهی فێریان بکات که نوێز چوار رکاته.

باسی خه‌لکی مه‌ککه له چه‌جدا نویژ

کورت ده‌که‌نه‌وه یان نا؟

۷۷ - باب الْقَصْرِ لِأَهْلِ مَكَّةَ.

۱۹۶۵ - (صحيح) عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ الْخُزَاعِيِّ - وَكَانَتْ أُمُّهُ تَحْتَ
عُمَرَ فَوَلَدَتْ لَهُ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ - قَالَ: صَلَّيْتُ
خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْىَ وَالنَّاسُ
أَكْثَرُ مَا كَانُوا، فَصَلَّى بِنَا رَكْعَتَيْنِ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ.
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: حَارِثَةُ مِنْ خُزَاعَةَ وَدَارُهُمْ بِمَكَّةَ.

واته: (حارثة) ی کوپی وهه‌به‌بی خوزاعی - که دایکی شوی کردبوو به
پیشه‌وا عومهری کوپی (خطاب) ره‌زای خوای لی بی، (عبید الله) لهو ژنه‌ی بوو
- ده‌لێت: له‌دوای پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ صلی الله علیه وسلم له‌ مینا نویژم کردوه
له‌وکاته‌دا ژماره‌ی خه‌لکه‌که زۆر زۆر بوو، دوو رکات نویژی بو‌ کردین له
چه‌جی مالاوایی دا. نه‌بو داود ده‌لێت: (حارثة) له‌ هۆزی خوزاعه‌ بوو
ماله‌کانیان له‌ مه‌ککه‌ بوو واته‌ خه‌لکی مه‌ککه‌ بوون.

باسی سه‌باره‌ت به ره‌جمی شه‌یتان.

٧٨ - باب فی رمی الجمار.

بێگومان له یه‌که‌م روژی جه‌ژندا حاجیه‌کان ته‌نیا ره‌می (جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ) ده‌که‌ن، کاته‌که‌ی له‌دوای خۆر هه‌لاتنه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات هه‌تا خۆر ئاوا بوون، سێ روژه‌که‌ی تر هه‌ر سێکیان ره‌جم ده‌کری‌ن و کاته‌که‌شی له‌دوای خۆر لادان له‌ناوه‌راستی ئاسمانه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات واته له‌دوای نوێژی نیومه‌رووه‌.

١٩٦٦ - (حسن) عَنْ عَمْرِو بْنِ الْأَخْوَصِ، عَنْ أُمِّهِ، قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْمِي الْجَمْرَةَ مِنْ بَطْنِ الْوَادِي، وَهُوَ رَاكِبٌ يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ، وَرَجُلٌ مِنْ خَلْفِهِ يَسْتُرُهُ، فَسَأَلْتُ عَنِ الرَّجُلِ؟ فَقَالُوا: الْفَضْلُ بْنُ الْعَبَّاسِ، وَازْدَحَمَ النَّاسُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا يَقْتُلْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَإِذَا رَمَيْتُمُ الْجَمْرَةَ فَارْمُوا بِمِثْلِ حَصَايِ الْخَذْفِ).

واته: له عه‌مری کورپی ئه‌حوه‌سه‌وه، له دایکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بینێ له‌ناو شیوه‌که‌وه به‌ سواری وشتره‌که‌یه‌وه ره‌می (جَمْرَةَ الْعَقَبَةِ) ده‌کرد واته: ره‌جمی شه‌یتانی ده‌کرد، له‌گه‌ڵ هه‌ر به‌ردیکدا که ده‌هاویشته‌ (الله اکبر) ده‌کرد، پیاوی له‌دوایه‌وه سێبه‌ری بۆ کردبوو یان ده‌پاراست بۆ ئه‌وه‌ی به‌ردی به‌ر نه‌که‌وێت، دهرباره‌ی

ئهو پیاوه پرسیارم کرد؟ وتیان: ئه‌وه (فضل)ی کوری عه‌باسه رمزای خویان لی بی، خه‌لکه‌که هیرشیان برد بو ره‌جمی شه‌یتان و گردیانه قهره‌بالغی، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئهی خه‌لکینه یه‌کتری مه‌کوژن به‌و هیرش بردن و قهره‌بالغیه بیانکه‌ن به ژیره‌وه یان به به‌رده‌کان به تایبه‌تی نه‌گه‌ر گه‌وره بوون، نه‌گه‌ر شه‌یتانتان ره‌جم کرد به به‌دردی ره‌جمی بکه‌ن به نه‌ندازه‌ی دنکه پاقله‌یه بیت).

۱۹۶۷ - (صحیح) عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْأَخْوَصِ، عَنْ أُمِّهِ، قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ جَمْرَةِ الْعَقَبَةِ رَاكِبًا، وَرَأَيْتُ بَيْنَ أَصَابِعِهِ حَجْرًا فَرَمَى وَرَمَى النَّاسُ.

واته: له سوله‌یمانی کوری عه‌مری کوری ئه‌حوه‌سه‌وه، له دایکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له‌لای (جمرة العقبه) پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بینی به سواری وشته‌که‌یه‌وه، وه له‌نیوان په‌نجه‌کانیدا ورده به‌ردم دی ره‌می (جمرة العقبه)ی کرد، خه‌لکه‌که‌ش له‌گه‌لیا ره‌میان کرد، واته شه‌یتانیان ره‌جم کرد.

۱۹۶۸ - (صحیح) عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي زِيَادٍ، بِإِسْنَادِهِ فِي مِثْلِ هَذَا الْحَدِيثِ، زَادَ: وَلَمْ يَقُمْ عِنْدَهَا.

واته: یه‌زیدی کوری ئه‌بو زیاد وه‌ک فەرموده‌ی پیشوی گیراوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌مه‌ی بو زیاد کرد: پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له یه‌که‌م روژی جه‌ژندا له‌لای (جمرة العقبه)دا رانه‌وه‌ستا.

۱۹۶۹ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّهُ كَانَ يَأْتِي الْجِمَارَ فِي الْأَيَّامِ
الثَّلَاثَةِ بَعْدَ يَوْمِ النَّحْرِ، مَاشِيًا: ذَاهِبًا وَرَاجِعًا، وَيُخْبِرُ
أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ.

واته: له ئیبنو عومهرموده رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که له سی روژی
دوای یهکهه روژی جهزنی قورباندا بهپی دههات بو شهیتان رهجم و به پیش
دهگهرايهوه، ههوالی دهداو رایدهگهیانده که پیغهمبهری خوا صلی الله علیه
وسلم وههای دهکرد.

۱۹۷۰ - (صحيح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْمِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ،
يَقُولُ: (لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا
أُحِجُّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ).

واته: جابری کوپی (عبد الله) دهئیت: پیغهمبهری خوام دی صلی الله علیه
وسلم له روژی جهزنی قورباندا به سواری و لاخهکهیهوه رهجمی شهیتانی
دهکرد، دهیغهرموو: (نهركان و دروشمهکانی حهج له خوومهوه فیرین و وهری
بگرن، چهنکه نازانم لهوانهیه لهدوای ئەم حهجهوه ئیتر حهجی تر نهکهه).

۱۹۷۱ - (صحيح) عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْمِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ
ضُحًى، فَأَمَّا بَعْدَ ذَلِكَ فَبَعْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ.

واته: جابری کوری (عَبْدُ اللَّهِ) ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم دی له یه‌که‌م روژی جه‌ژنی قورباندا له‌کاتی چیشته‌نگاودا ره‌جمی شه‌یتانی ده‌کرد، به‌لام روژمکانی تر له‌دوای نیوم‌پووه ره‌جمی شه‌یتانی ده‌کرد.

۱۹۷۲ - (صحيح) عَنْ وَبَرَةَ، قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عُمَرَ مَتَى أَرْمِي الْجِمَارَ؟ قَالَ: إِذَا رَمَى إِمَامُكَ فَارِمَ، فَأَعَدْتُ عَلَيْهِ الْمَسْأَلَةَ، فَقَالَ: كُنَّا نَتَحَيَّنُ زَوَالَ الشَّمْسِ فَإِذَا زَالَتْ الشَّمْسُ رَمَيْنَا.

واته: ومبه‌ره ده‌لئیت: سه‌بارمت به‌کاتی شه‌یتان ره‌جمی دوای یه‌که‌م روژی جه‌ژن له ئیبنو عومه‌رم ره‌زای خویان لی بی پرسى؟ وتی: کاتی که رابه‌ر و پی‌شه‌واکه‌ت ره‌جمی شه‌یتانی کرد تو‌ش ره‌جمی بکه واته شوین رابه‌ر و پی‌شه‌واکه‌ت بکه‌وه، پرسیاره‌که‌م لی دوپات کرده‌وه، وتی: ئیمه چاوم‌پیی کاتی خو‌ر لادانمان ده‌کرد له ناوه‌راستی ناسمان کاتی که لایدايه واته دوای نیوم‌پو، نه‌و کاته ره‌جمی شه‌یتانمان ده‌کرد.

۱۹۷۳ - (صحيح إلا قول: (حين صلى الظهر) فهو منكر) عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: أَفَاضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ آخِرِ يَوْمِهِ حِينَ صَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيَّ مِنْى، فَمَكَثَ بِهَا لَيَالِيَ أَيَّامِ التَّشْرِيقِ يَرْمِي الْجُمَرَةَ إِذَا زَالَتْ الشَّمْسُ، كُلَّ جُمَرَةٍ بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ يُكَبِّرُ مَعَ كُلِّ

حَصَاةٍ، وَيَقِفُ عِنْدَ الْأُولَى وَالثَّانِيَةِ فَيُطِيلُ الْقِيَامَ
وَيَتَضَرَّعُ، وَيَرْمِي الثَّلَاثَةَ وَلَا يَقِفُ عِنْدَهَا.

واته: له عائیشهوه رمزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری
خوا صلی الله علیه وسلم به دوری که عبهدا سوپایهوه واته تهوافی (الإفاضة) ی
کرد له کوئا روژی جهژنی قورباندا نهوگاتهی که نویژی نیومرووی کرد -
نهوگاتهی که نویژی نیومرووی کرد جیگیر و له بهرکراو نیه - ، ئینجا گه پرایهوه
بو مینا، شهوکانی سی روژهی دوا یه کهم روژی جهژن له مینا مایهوه، کاتی
که خور له ناوهراستی ناسمان لایدهدا واته دوا ی نیومروان رهجمی شهیتانی
دهکرد، هر یه کهی به جهوت بهرد رهجمی دهکردن، له گهل هر بهردیکدا که
دمیهاویش (الله اکبر) ی دهکرد، له لای یه کهم و دووهدا نهوهدا دریزدی به
ومستانهکانی دهداو به گهردنکه چیهوه له خوا دهپرایهوه، له پاشدا سییهمی
رهجم دهکردو له لایدا نهوهدوهدا.

۱۹۷۴ - (صحيح) عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: لَمَّا انْتَهَى إِلَى الْجَمْرَةِ
الْكُبْرَى جَعَلَ الْبَيْتَ عَنْ يَسَارِهِ وَمِنَى عَنْ يَمِينِهِ،
وَرَمَى الْجَمْرَةَ بِسَبْعِ حَصِيَّاتٍ، وَقَالَ: هَكَذَا رَمَى الَّذِي
أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ.

واته: له ئیبنو مهسعودهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: کاتی که گهیشته
(جمرة الكبرى) که عبهی خسته لای چهپی خویهوهو مینای خسته لای راستی
خویهوه، جهوت بهردی گرته (جمرة الكبرى)، وتی: نا بهم شیویه جهوت
بهردی گرته (جمرة الكبرى) نهو کهسهی که سورمتی (البقرة) ی بو دابهزی -

بۆیه سورەتی (البقرة)ی تاییبەت کرد چونکە باسی زۆربەیی ئەحکامەکانی
 حەجی تێدا یە - .

١٩٧٥ - (صحيح) عَنْ أَبِي الْبَدَّاحِ بْنِ عَاصِمٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ رَسُولَ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَخَّصَ لِرِعَاءِ الْإِبِلِ فِي
 الْبَيْتُوتَةِ يَرْمُونَ يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ يَرْمُونَ الْغَدَ، وَمِنْ
 بَعْدِ الْغَدِ يَوْمَيْنِ، وَيَرْمُونَ يَوْمَ النَّفَرِ.

واتە: لە ئەبو بەدداحی کوری عاصیمەو، لە باوکیەو هاتوو، کە
 پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم روخسەتی دا بە وشترەوانەکان لە مینا
 نەمێننەو، لەگەڵ وشترەکانیاندا برۆن یەگەم روژی جەزنی قورباندا رەمی
 (جمرة العقبة) بکەن واتە شەیتان رەجم بکەن، لەپاشدا روژی دوا یەگەم
 روژی جەزنی شەیتان رەجم بکەن کە دەکاتە روژی یانزەهەمی مانگی (ذی
 الحجة)، وە دووهم روژی دوا یەگەم روژی جەزنی شەیتان رەجم بکەن کە
 دەکاتە روژی دوانزەهەمی مانگی (ذی الحجة)، هەروەها ئەو روژەش کە لە مینا
 بە یەکجاری دەگەڕێنەو شەیتان رەجم بکەن کە دەکاتە روژی سیانزەهەمی
 مانگی (ذی الحجة).

١٩٧٦ - (صحيح) عَنْ أَبِي الْبَدَّاحِ بْنِ عَدِيٍّ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّ النَّبِيَّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَخَّصَ لِلرِّعَاءِ أَنْ يَرْمُوا يَوْمًا
 وَيَدْعُوا يَوْمًا.

واته: له نه‌بو به‌داحی کوری عه‌دیه‌وه، له باوکیه‌وه هاتووه، که پیغه‌مبه‌ر
صلی الله علیه وسلم روخته‌تی دا به وشره‌وانه‌کان که روژی شه‌یتان ره‌جم
بکه‌ن و روژی نه‌یکه‌ن.

۱۹۷۷ - (صحیح) عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا مِجَلَزٍ يَقُولُ: سَأَلْتُ
ابْنَ عَبَّاسٍ عَنْ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ الْجِمَارِ، فَقَالَ: مَا أَدْرِي
أَرْمَاهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسِتٍّ أَوْ
بِسَبْعٍ.

واته: قه‌تاده ده‌لئیت: له می‌جله‌زم بیست ده‌یوت: سه‌بارمت به ژماره‌ی
به‌رده‌کان که شه‌یتان ره‌جمی بی ده‌کریت له ئیبنو عه‌باسم ره‌زای خویان لی
بی پرس‌ی؟ ئیبنو عه‌باس وتی: نازانم که ئایا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه
وسلم به حه‌وت به‌رد یان به شه‌ش به‌رد ره‌جمی شه‌یتانی ده‌کرد - بی‌گومان
چه‌سپاوه که به حه‌وت به‌رد ره‌جمی شه‌یتانی کردوه - .

۱۹۷۸ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا رَمَى أَحَدُكُمْ جَمْرَةَ
الْعَقَبَةِ فَقَدْ حَلَّ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا النِّسَاءَ). قَالَ أَبُو
دَاوُدَ: هَذَا حَدِيثٌ ضَعِيفٌ، الْحَجَّاجُ لَمْ يَرِ الزُّهْرِيُّ وَلَمْ
يَسْمَعْ مِنْهُ.

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری
خوا صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (هه‌رکس له ئیوه یه‌که‌م روژی جه‌زن

رەمی (جَمْرَةُ الْعُقْبَةِ) ی کرد هەموو شتیکی بۆ حەڵال دەبی جگە له ئافرمت واته جگە له هاوسەرەکی). ئەبو داود دەئیت: ئەم فەرموده لاوازه، حەجاج زوهری نەبینیوه و هیچی لی نەبیستوه.

باسی سەرتاشین و کورتکردنەوهی.

۷۹ - بابُ الْحَلِّقِ وَالْتَّقْصِيرِ.

۱۹۷۹ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْمُحَلِّقِينَ). قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْمُقَصِّرِينَ، قَالَ: (اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْمُحَلِّقِينَ). قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْمُقَصِّرِينَ، قَالَ: (اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْمُقَصِّرِينَ).

واته: له (عَبْدُ اللَّهِ) ی گۆری عومەرەوه رەزای خویان لی بی دەگیرنەوه، که پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (خودایە رحیم بکە بەوانە ی لەپاش حەج و عومەرە سەریان دەتاشن)، وتیان: ئە ی پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بەوانەش که مووی سەریان کورت دەکەنەوه، فەرمووی: (خودایە رحیم بکە بەوانە ی لەپاش حەج و عومەرە سەریان دەتاشن)، وتیان: ئە ی پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بەوانەش که مووی سەریان کورت دەکەنەوه، فەرمووی: (بەوانەش که مووی سەریان کورت دەکەنەوه).

۱۹۸۰ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَلَقَ رَأْسَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ.

واته: له ئیبنو عومه‌ره‌وه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له حه‌جی مالوایی فەرمانی دا که سه‌ری بتاشن.

۱۹۸۱ - (صحیح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَمَى جَمْرَةَ الْعُقْبَةِ يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى مَنْزِلِهِ بِمِنَى فَدَعَا بِذَبْحٍ فَذَبَحَ، ثُمَّ دَعَا بِالْحَلَّاقِ فَأَخَذَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ فَحَلَقَهُ، فَجَعَلَ يَقْسِمُ بَيْنَ مَنْ يَلِيهِ الشَّعْرَةَ وَالشَّعْرَتَيْنِ، ثُمَّ أَخَذَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْسَرِ فَحَلَقَهُ، ثُمَّ قَالَ: (هَٰ هَٰ أَبُ طَلْحَةَ). فَدَفَعَهُ إِلَى أَبِي طَلْحَةَ.

واته: له ئه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم یه‌که‌م رۆژی جه‌زنی قوربان رهمی (جمرة العقبة) ی کرد، له‌پاشدا که‌رایه‌وه بو مه‌نزلگا‌که‌ی له مینا داوای ئاژه‌لی قوربانی کرد بۆیان هینا قوربانی کرد، ئینجا سه‌رتاشی بانگ کرد سه‌رتاشه‌که لای راستی سه‌ری گرت و تاشی، موه‌کانی به‌شکرد هی وا هه‌بوو یه‌ک ته‌ل مووی دمه‌دایه هی واش هه‌بوو دوو ته‌لی دمه‌دایه، له‌پاشدا لای چه‌پی سه‌ری گرت و تاشی، ئینجا مووه‌کانی دا به‌ ئه‌بو (طلحة) بو ئه‌وه‌ی دابه‌شی بکات به‌سه‌ریاندا.

۱۹۸۲ - (صحیح) عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانٍ، بِإِسْنَادِهِ بِهَذَا قَالَ فِيهِ: قَالَ لِلْحَالِقِ: (أَبْدَأْ بِشِقِّي الْأَيْمَنِ فَاحْلِقْهُ).

واته: له هیشامی کوری چه‌سانه‌وه فهرموده‌ی پێشو به هه‌مان هاتوو تێیدا وتی: به سه‌رتاشه‌که‌ی فهرموو: (له‌لای راسته‌وه ده‌ست پێ بکه نه‌ویش سه‌ری تاشی).

۱۹۸۳ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُسْأَلُ يَوْمَ مَنَى فَيَقُولُ: (لَا حَرَجَ). فَسَأَلَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنِّي حَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَذْبَحَ، قَالَ: (أَذْبَحْ وَلَا حَرَجَ). قَالَ: إِنِّي أُمْسَيْتُ وَلَمْ أَرُمْ، قَالَ: (ارْمِ وَلَا حَرَجَ).

واته: ئیبنو عه‌باس رمزای خوايان لێ بێ ده‌لێت: خه‌لکه‌که له مینا سه‌بارمه‌ت به پاش و پێشی کاره‌کانی رۆژی جه‌ژن پرسیاریان کرد له پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌ویش دمی‌فه‌رموو: (هیچی تێدا نه‌یه فه‌یناکات)، پیاوی لێی پرسى وتی: من نه‌مزانی سه‌رم تاشی پێش نه‌وه‌ی قوربانى بکه‌م، فهرمووی: (سه‌ری بېره‌ هیچی تێدا نه‌یه وه‌یناکات)، یه‌کیکی تر وتی: نه‌وا من ئیواره‌م لێ هاتوو ره‌جمی شه‌یتانه‌ نه‌کردوه، فهرمووی: (برۆ ره‌جمی بکه هیچی تێدا نه‌یه وه‌یناکات).

۱۹۸۴ - (صحيح بما بعده) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ عَلَى النِّسَاءِ حَلَقٌ، إِنَّمَا عَلَى النِّسَاءِ التَّقْصِيرُ).

واته: له ئیبنو عهباسهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ئافره تان سه رتاشینیان له سه ر نیه، به لام کورتکردنه وهی قزیان له سه ره).

۱۹۸۵ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ عَلَى النِّسَاءِ حَلَقٌ، إِنَّمَا عَلَى النِّسَاءِ التَّقْصِيرُ).

واته: له ئیبنو عهباسهوه رمزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (ئافره تان سه رتاشینیان له سه ر نیه، به لام کورتکردنه وهی قزیان له سه ره).

باسی عومرہ.

۸۰ - باب العُمرة.

۱۹۸۶ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، قَالَ: اعْتَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ أَنْ يَحُجَّ.

واتہ: لہ ٹیبنو عومرہ وہ رمزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم عومرہی کرد پیش نہوہی حج بکات.

۱۹۸۷ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: وَاللَّهِ مَا أَعْمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَائِشَةَ فِي ذِي الْحِجَّةِ إِلَّا لِيَقْطَعَ بِذَلِكَ أَمْرَ أَهْلِ الشَّرْكِ، فَإِنَّ هَذَا الْحَيَّ مِنْ قُرَيْشٍ وَمَنْ دَانَ دِينَهُمْ كَانُوا يَقُولُونَ: إِذَا عَفَا الْوَبْرُ، وَبَرَأَ الدَّبْرُ، وَدَخَلَ صَفْرُ، فَقَدْ حَلَّتِ الْعُمَرَةُ لِمَنْ اعْتَمَرَ، فَكَانُوا يُحَرِّمُونَ الْعُمَرَةَ حَتَّى يَنْسَلِخَ ذُو الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمُ.

واتہ: لہ ٹیبنو عباسہ وہ رمزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتویہ تی: سویند بہ خوا عومرہ پی کردنی عائیشہ لہ مانگی (ذی الحجۃ) دا لہ لایہن پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم بو نہوہ بوو کہ فہرمانی خہ لکانی

١٩٨٨ - (صحيح دون قوله: المرأة (إني امرأة حجتى)) عَنْ أَبِي بَكْرٍ
بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَخْبَرَنِي رَسُولُ مَرْوَانَ الَّذِي أَرْسَلَ
إِلَى أُمِّ مَعْقِلٍ قَالَتْ: كَانَ أَبُو مَعْقِلٍ حَاجًّا مَعَ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا قَدِمَ، قَالَتْ أُمُّ مَعْقِلٍ:
قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ عَلَى حَجَّةٍ فَاذْطَلَقَا يَمْشِيَانِ حَتَّى دَخَلَا
عَلَيْهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ عَلَى حَجَّةٍ، وَإِنَّ لِأَبِي
مَعْقِلٍ بَكْرًا، قَالَ أَبُو مَعْقِلٍ: صَدَقْتَ جَعَلْتُهُ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَعْطَاهَا
فَلْتَحُجَّ عَلَيْهِ، فَإِنَّهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ). فَأَعْطَاهَا الْبَكْرَ،
فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنِّي امْرَأَةٌ قَدْ كَبُرَتْ وَسَقِمْتُ
فَهَلْ مِنْ عَمَلٍ يُجْزِي عَنِّي مِنْ حَجَّتِي؟ قَالَ: (عُمْرَةٌ
فِي رَمَضَانَ تُجْزِي حَجَّةً).

واته: ئەبو بەکری کۆری (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) دەلێت: نێردراوهکەی مەروان که ناردبووی بۆلای ئوممو مەعقیل پێی راگەیاندم که ئوممو مەعقیل وتویهتی: ئەبو مەعقیل له گەڵ پێغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم چوو بۆ حەج کاتی که له حەج گهراپهوه، پێم وت: بێگومان دەترانی که من حەجم له سەرەو نیهتی حەجم هه‌بوو له خزمەت پێغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم به‌لام نه‌متوانی حەجی له گەڵ بکه‌م ئەو هه‌موو پاداشته‌م له‌ده‌ست چوو، جا ئوممو مەعقیل و ئەبو مەعقیل هه‌ردووکیان بێگه‌وه له‌مال دەرچوون و رۆشتن بۆ خزمەت پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که چوونه خزمه‌تی، ئوممو مەعقیل وتی: ئەو پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم من حەجم له‌سەرە، ئەبو مەعقیلش و شترێکی تازه بێگه‌یشتوی هه‌یه، ئەبو مەعقیل وتی: راست ده‌کات، به‌لام من ته‌رخانم کردوه بۆ جیهاد له‌پێی خوادا، پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (بیدمێ با به‌ سواری ئەو و شتره حەج بکات، چونکه به‌راستی حەج له‌پێی خوادایه)، ئەبو مەعقیلش و شتره تازه بێگه‌یشتوه‌کەی دایه، ئوممو مەعقیل وتی: ئەو پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم من پیر بووم و بێ هی‌ز بووم کرده‌وه‌یه هه‌یه بیکه‌م به‌سم بێت و پاداشته‌کەی به‌ ئەندازه‌ی پاداشتی ئەو حەجه بێت؟ فەرمووی: (عومره‌یه له‌ مانگی رهمه‌زاندایه پاداشته‌کەی به‌ ئەندازه‌ی پاداشتی حەجیکه).

١٩٨٩ - (صحيح دون قوله: (هَكَانَتْ تَقُولُ.... إلخ)) عَنْ أُمِّ مَعْقِلٍ، قَالَتْ: لَمَّا حَجَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَّةَ الْوَدَاعِ، وَكَانَ لَنَا جَمَلٌ، فَجَعَلَهُ أَبُو مَعْقِلٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَأَصَابَنَا مَرَضٌ، وَهَلَكَ أَبُو مَعْقِلٍ، وَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا فَرَعَ مِنْ حَجِّهِ جِئْتُهُ فَقَالَ:

(يَا أُمَّ مَعْقِلٍ، مَا مَنَعَكَ أَنْ تَخْرُجِي مَعَنَا؟). قَالَتْ:
لَقَدْ تَهَيَّأْنَا فَهَلَكَ أَبُو مَعْقِلٍ، وَكَانَ لَنَا جَمَلٌ هُوَ الَّذِي
نَحُجُّ عَلَيْهِ، فَأَرَصَى بِهِ أَبُو مَعْقِلٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَالَ:
(فَهَلَّا خَرَجْتَ عَلَيْهِ فَإِنَّ الْحَجَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ! فَأَمَّا إِذَا
فَاتَتْكَ هَذِهِ الْحَجَّةُ مَعَنَا فَأَعْتَمِرِي فِي رَمَضَانَ فَإِنَّهَا
كَحَجَّةٍ). فَكَانَتْ تَقُولُ: الْحَجُّ حَجَّةٌ، وَالْعُمْرَةُ عُمْرَةٌ،
وَقَدْ قَالَ هَذَا لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا
أَدْرِي أَلِيَّ خَاصَّةٌ؟.

واته: ئوممو مه‌عقیل ده‌لێت: کاتی که پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
حه‌جی مال ئاویی کرد، و شترێکمان هه‌بوو نه‌بو مه‌عقیل ته‌رخانی کردبو بۆ
جیهاد له‌پێی خوادا، ئێمه‌ توشی نه‌خۆشی بووین و، نه‌بو مه‌عقیل مرد - دوا
ئه‌وه‌ی له‌ هه‌ج هاته‌وه‌ - ، پێغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم روشت بۆ هه‌ج کاتی
که‌ گه‌رایه‌وه‌ له‌ هه‌ج‌ه‌که‌ی چوومه‌ خزمه‌تی، فەرمووی: (ئه‌ی ئوممو مه‌عقیل
چی رێگر بوو له‌وه‌ی له‌گه‌ڵمانا بێیت بۆ هه‌ج؟)، وتی: به‌راستی خۆمان
ناماده‌کرد له‌وکاته‌دا نه‌بو مه‌عقیل مرد، ئێمه‌ش و شترێکمان هه‌بوو سواری بین
بۆ هه‌ج، نه‌بو مه‌عقیل وه‌سیه‌تی کرد به‌کاربه‌ێنرێت له‌پێی خوادا، فەرمووی:
(ده‌ی بۆ به‌سواری ئه‌و و شتره‌ نه‌هاتیت بۆ هه‌ج چونکه‌ به‌راستی هه‌ج له‌پێی
خوادایه‌، ماده‌م ئه‌و هه‌جه‌ت له‌گه‌ڵ ئێمه‌دا له‌ده‌ست چوو له‌ مانگی رهمه‌زانه‌دا
عوومه‌ بکه‌ وه‌ک هه‌ج وایه‌). جا ئوممو مه‌عقیل ده‌یوت: هه‌ج هه‌جه‌و،
عوومه‌ش عومه‌ر، جا نازانم پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌مه‌ی به‌من
فەرموو به‌ تایبه‌تی یان بۆ هه‌موو ئوممه‌ته‌.

١٩٩٠ - (حسن صحيح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْحَجَّ، فَقَالَتْ امْرَأَةٌ لِرِزْوَجِهَا: أَحِجِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى جَمَلِكَ، فَقَالَ: مَا عِنْدِي مَا أَحِجُّكَ عَلَيْهِ، قَالَتْ: أَحِجِّي عَلَى جَمَلِكَ فَلَانَ. قَالَ ذَاكَ حَبِيسٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَاتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّ امْرَأَتِي تَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ، وَإِنَّهَا سَأَلَتْنِي الْحَجَّ مَعَكَ، قَالَتْ: أَحِجِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: مَا عِنْدِي مَا أَحِجُّكَ عَلَيْهِ، فَقَالَتْ: أَحِجِّي عَلَى جَمَلِكَ فَلَانَ، فَقُلْتُ: ذَاكَ حَبِيسٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ: (أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَحْجَجْتَهَا عَلَيْهِ كَانَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ). قَالَ: وَإِنَّهَا أَمَرْتَنِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا يَعْدِلُ حَجَّةً مَعَكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَقْرِئْهَا السَّلَامَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ، وَأَخْبِرْهَا أَنَّهَا تَعْدِلُ حَجَّةً مَعِي). يَعْنِي عُمْرَةً فِي رَمَضَانَ.

واته: له ئيبنو عه‌باسه‌وه رمزای خوايان لى بى ده‌گيرنه‌وه، كه وتويه‌تى: پيغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم نيازى چه‌جى هه‌بوو، ژنى به مي‌رده‌كه‌ى وت: له‌گه‌ل پيغه‌مبه‌رى خوادا صلى الله عليه وسلم چه‌جم پى بكه به‌سواری وشتره‌كه‌ته‌وه، وتى: وشترم نيه هه‌تا سواری بيت و چه‌جت پى بكه‌م، ژنه‌كه

وتی: چهجم پی بکه به سواری فالانه وشرتهوه، وتی: نهو وشرتم وهقفه
 تهرخانم کردوه بو جیهاد لهپیی خوادا، پیاوهکه چوو بو خزمهت پیغهمبهری
 خوا صلی الله علیه وسلم پیی وت: ژنهکهه سهلامی خوای گهورمت لی دهکات،
 داوای لی کردوم لهگهل تودا چهجی پی بکهه، وتی: لهگهل پیغهمبهری خوادا
 صلی الله علیه وسلم چهجم پی بکه، وتم: وشرتم نیه ههتا سواری بیت و
 چهجت پی بکهه، وتی: چهجم پی بکه به سواری فالانه وشرتهوه، وتی: نهو
 وشرته وهقفه تهرخانم کردوه بو جیهاد لهپیی خوادا، فهرمووی: (ئهگهر تو به
 سواری نهو وشرتهوه چهجی پی بکههیت بیگومان نهوهش لهپیی خوادایه)،
 ههروهها ژنهکهه فهرمانی پیکردوم که پرسیارت لی بکهه: چ کردهومیه
 پاداشتهکهی به نهندازهی پاداشتی چهجیکه لهگهل تودا؟ پیغهمبهری خوا
 صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (سهلامی خوای گهوره بگهیهنه به ژنهکههت،
 پیی رابگهیهنه که عومریه له مانگی رههزاندا پاداشتهکهی به نهندازهی
 پاداشتی چهجیکه لهگهل من).

۱۹۹۱ - (صحيح لكن قوله: (في سؤال) في ابتداء وإلا فهي كانت في ذي
 القعدة أيضا) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَمَرَ عُمَرَتَيْنِ: عُمَرَةً فِي ذِي الْقَعْدَةِ،
 وَعُمَرَةً فِي سُؤَالٍ.

واته: له عائیشهوه رمزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که پیغهمبهری خوا صلی
 الله علیه وسلم دوو عومرهی کردوه: عومریه له مانگی (ذو القعدة) دا،
 عومریه کیش له مانگی (سؤال) دا.

www.igra.ahlamontada.com

بیسات، سییه: نهو عومرهیه بوو که له جیعرانهوه ئیحرامی پۆشی بو،
چواره: نهو عومرهیهی لهگهڵ چهجی مالاوایی دا پیکهوه کردی.

۱۹۹۴ - (صحیح) عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
اعْتَمَرَ أَرْبَعَ عُمَرٍ كُلُّهُنَّ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، إِلَّا الَّتِي مَعَ
حَجَّتِهِ: عُمَرَةً زَمَنَ الْحُدَيْبِيَّةِ، أَوْ مِنَ الْحُدَيْبِيَّةِ، وَعُمَرَةً
الْقَضَاءِ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةً مِنَ الْجَعْرَاءَةِ، حَيْثُ
قَسَمَ غَنَائِمَ حُنَيْنٍ فِي ذِي الْقَعْدَةِ، وَعُمَرَةً مَعَ حَجَّتِهِ.

واته: له نههسهوه دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم
چوار عومرهی کردوه هه هه موویان له مانگی (ذی القعدة) دا بوون، جگه لهو
عومریان که لهگهڵ چهجی مالاوایی دا پیکهوه کردی: عومرهیهکیان لهکاتی
ریکهوتنی حودهیبیهدا، یان عومرهی حودهیبیه، عومرهی قهزاکردنهوه له
مانگی (ذی القعدة) دا کردی، عومرهی جیعرانه، لهکاتی کدا که غه نیمهتی
جهنگی حونهینی دابهش کرد له مانگی (ذی القعدة) دا، ههروهها نهو
عومرهیهی لهگهڵ چهجی مالاوایی دا پیکهوه کردی.

باسی ئافرهتی ئیحرامی عومره بیوشییت و بکهویتی
 حالەتی بی نوێژیەوه کاتی حەج بیته پێشهوه واز
 له عومرهکە ی بینێ و ئیحرامی حەج بیوشی: ئایا
 عومرهکە ی قەزا بکاتهوه یان نا؟

۸۱ - باب الْمُهَلَّةِ بِالْعُمْرَةِ تَحِيضُ فَيَذَرُكُهَا الْحَجُّ
 فَتَنْقُضُ عُمْرَتَهَا وَتَهْلُ بِالْحَجِّ، هَلْ تَقْضِي عُمْرَتَهَا؟

۱۹۹۵ - (صحيح) عَنْ حَفْصَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، عَنْ
 أَبِيهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِعَبْدِ
 الرَّحْمَنِ: (يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ، أَرَدَفَ أُخْتُكَ عَائِشَةَ
 فَأَعْمَرَهَا مِنَ التَّنْعِيمِ، فَإِذَا هَبَطَتْ بِهَا مِنَ الْأَكْمَةِ
 فَلْتَحْرِمِ فَإِنَّهَا عُمْرَةٌ مُتَقَبَّلَةٌ).

واته: له حەفصە ی کچی (عبد الرحمن) ی کۆری ئەبو بەکرەوه، له باوکیەوه
 رمزای خوای لی بی دەگیرنەوه، که پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم به
 (عبد الرحمن) ی فەرموو: (ئە ی عبد الرحمن)، عایشە ی خوشکت بخەرە
 پاشکۆی خۆتەوه ببە بو تەنعیم بو ئەوەی لەوێ به نیەتی عومره ئیحرام
 دابەستیت، کاتی له ئەگەر داتەزانێ که شوێنیکە له تەنعیم با ئیحرام
 دابەستیت چونکە بەراستی ئەوه عومره ی راست و دروست و وەرگیراوه).

۱۹۹۶ - (صحيح دون قوله: (فَجَاءَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَرَكَعَ مَا شَاءَ اللَّهُ) فانه منكر) عَنْ مُحَرَّشِ الْكَفْبِيِّ، قَالَ: دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْجِعْرَانَةَ فَجَاءَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَرَكَعَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَحْرَمَ، ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى رَاحِلَتِهِ، فَاسْتَقْبَلَ بَطْنَ سَرِفَ حَتَّى لَقِيَ طَرِيقَ الْمَدِينَةِ، فَأَصْبَحَ بِمَكَّةَ كَبَائِتٍ.

واته: له موحه‌ریشی که‌عبیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چوووه ناو جعرانه‌وه که شوینیکه له نزیک مه‌ککه‌وه چوووه مزگه‌وته‌وه نه‌وه‌نده‌ی خوا هه‌ز بکات نو‌یز‌ی کرد، له‌پاشدا ئی‌حرامی دابه‌ست بۆ عومره شه‌و چوو بۆ مه‌ککه ته‌وافی کردو هاتو‌چۆ‌ی نی‌وان سه‌هاو مه‌روه‌ی کردو هه‌ر نه‌و شه‌وه گه‌رایه‌وه بۆ جی‌عرا‌نه‌و له‌وێ مایه‌وه، ئی‌نجا کاتێ که خۆ‌ر لای‌دا سواری و‌لا‌خه‌که‌ی بوو، رووی کرده ناو شیوه‌که‌ی سه‌ریف هه‌تا گه‌یشه سه‌ر ری‌گای مه‌دینه له‌وێ‌وه گه‌رایه‌وه بۆ مه‌دینه.

باسی مانه‌وه له مه‌ککه له‌دوای
ئه‌نجامدانی عومره.

۸۲ - باب الْمَقَامِ فِي الْعُمْرَةِ.

۱۹۹۷ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقَامَ فِي عُمْرَةِ الْقَضَاءِ ثَلَاثًا.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سی رۆژ له مه‌ککه مایه‌وه له‌دوای قه‌زاکردنه‌وه‌ی عومره‌که‌ی که سالی پیشتر کافره‌کانی قوره‌یش ریگه‌یان نه‌دا بجیته مه‌ککه‌وه ئه‌نجامی بدات.

باسی ته‌وافی مالی خوا له‌حه‌جدا.

۸۳ - باب الْإِفَاضَةِ فِي الْحَجِّ.

۱۹۹۸ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفَاضَ يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ صَلَّى الظُّهْرَ بِمِنَى يَعْنِي رَاجِعًا.

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رۆژی جه‌ژن ته‌وافی مالی خوی کرد، له‌پاشدا که‌رایه‌وه بو میناو له‌وی نوێزی نیومرۆی کرد.

۱۹۹۹ - (حسن صحیح) عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ، قَالَتْ: كَانَتْ لَيْلَتِي الَّتِي
يَصِيرُ إِلَيَّ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَسَاءَ يَوْمِ النَّحْرِ، فَصَارَ إِلَيَّ وَدَخَلَ عَلَيَّ وَهَبُ بْنُ
زَمْعَةَ وَمَعَهُ رَجُلٌ مِنْ آلِ أَبِي أُمَيَّةَ مُتَقَمِّصَيْنِ، فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْهَبٍ: (هَلْ أَفْضَتَ
أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؟). قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (انْزِعْ عَنْكَ الْقَمِيصَ). قَالَ: فَانْزَعَهُ
مِنْ رَأْسِهِ، وَنَزَعَ صَاحِبُهُ قَمِيصَهُ مِنْ رَأْسِهِ، ثُمَّ قَالَ:
وَلِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (إِنَّ هَذَا يَوْمٌ رُخِصَ لَكُمْ إِذَا
أَنْتُمْ رَمَيْتُمُ الْجَمْرَةَ أَنْ تَحِلُّوا). يَعْنِي: مِنْ كُلِّ مَا
حَرُمْتُمْ مِنْهُ إِلَّا النِّسَاءَ، (فَإِذَا أَمْسَيْتُمْ قَبْلَ أَنْ
تَطُوفُوا هَذَا الْبَيْتَ صِرْتُمْ حُرْمًا كَهَيْئَتِكُمْ قَبْلَ أَنْ
تَرْمُوا الْجَمْرَةَ حَتَّى تَطُوفُوا بِهِ).

واته: لہ ٹوممو سہلہ مہوہ رمزای خواہی لی بی دہگیر نہوہ، کہ وتویہ تی:
شہوی یانزہی مانگی (ذو الحجۃ) سہرہ شہوی من بوو پیغہ مہری خواہی
اللہ علیہ وسلم نیوارہی رۆزی جہژن گہرایہوہ بۆلام، و مہہ بی کوری زہمہ ہات
بۆ مائمان پیاو یکی ہۆزی ٹہبو ٹومہ بیہی لہ گہ لدا بوو ہہ دووکیان کراسیان
لہ بہردا بوو، پیغہ مہری خواہی اللہ علیہ وسلم بہ و مہہ بی فہرمودو: (ٹہی
باوکی (عبد اللہ) تہو افی مائی خودات کردوہ؟ واتہ تہو افی (الإفاضة)، وتی:

نەخىر سۆيىند بى بە خوا، پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووى: (گراسەگەت لەبەر داگەنە). ئەو پىش گراسەگەى داگەند، ھاوړىكەشى بە ھەمان شىو، ئىنجا وتى: لەبەرچى ئەى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمانت پى گردين بەو؟ فەرمووى: (ئەمرو روخسەتە بۆتان ئەى حاجىەكان ئىحرام بىكۆن ئەگەر رەجمى شەيتانتان کردو)، واتە لە ھەموو ئەو شتانەى کە حەرام گراوہ لىتان لە ئىحرامدا حەلالە بۆتان جگە لە ژنەكانتان، (يەكەم رۆژى جەژن کاتى کە ئىوارە ھات پىش ئەوہى تەوافى ئەم مائە بکەن واتە تەوافى (الإفاضة) ئەوا لە ئىحرامدا دەبن وەك چۆن لە ئىحرامدا بوون پىش ئەوہى رەجمى شەيتان بکەن ھەتا تەوافى (الإفاضة) دەکەن).

۲۰۰ - (ضعيف) عَنْ عَائِشَةَ وَابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَّرَ طَوَافَ يَوْمِ النَّحْرِ إِلَى اللَّيْلِ.

واتە: لە عائىشەو ئىبنو عەباسەو رەزای خوايان لى بى دەگىرنەوہ، کە پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم تەوافى (الإفاضة)ى رۆژى جەژنى دواخست بۆ شەو - ئەمەش پىچەوانەى فەرمودەكانى رابردووە کە لە رۆژدا تەوافى کردوہ - .

باسی تهوایی مالوایی.

۸۴ - باب الْوَدَاع.

۲۰۰۲ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَنْصَرِفُونَ فِي كُلِّ وَجْهٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ الطَّوَّافَ بِالْبَيْتِ).

واته: له ئیبنو عهباسهوه رمزای خوایان لى بى دهگيرنهوه، که وتویهتی: خهئک که هه ج و عومرهیان تهواو دهکرد به ههر چوار لادا بلاوهمیان لى دهکردو دهگهپانهوه بو ولات و شوینی خویان، پیغههمبهه صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (با کهس له مهککه دهرنهچیت و بلاوهی لى نهکات ههتا تهوایی مالى خوا نهکات واته تهوایی مالوایی).

باسی دہرچوونی ئافرہتی بی نویت لہ

دوای تہوافی (الإفاضة).

۸۵ - باب الحائض تخرج بعد الإفاضة.

۲۰۰۳ - (صحیح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيٍّ، فَقِيلَ: إِنَّهَا قَدْ حَاضَتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَعَلَّهَا حَاسَتْنَا). فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا قَدْ أَفَاضَتْ، فَقَالَ: (فَلَا إِذَا).

واتہ: لہ عائشہ وہ رمزای خوی لی بی دہگیر نہوہ، کہ پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم باسی صفیہ کی حویہ کرد، وترا: کہوتوتہ حالتی بی نویت نہوہ، پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (گیری داین لہ گہرانہوہ بو مہدینہ). وتیان: ئہی پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تہوافی (الإفاضة) ی کردوہ، فہرمووی: (کہواتہ نابیت - واتہ مادہم تہوافی (الإفاضة) ی کردوہ کہواتہ تہوافی مالآوایی لہ سہر نیہ و نابیتہ ریگر لہ گہرانہوہ مان بو شاری مہدینہ -).

۲۰۰۱ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَرْمُلْ فِي السَّبْعِ الَّذِي أَفَاضَ فِيهِ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوایان لى بى ده‌گێر نه‌وه، که پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم له جه‌وت سوپانه‌وه‌که‌ی به‌ده‌ورى که‌عه‌دا واته له ته‌وافى (الإفاضة) دا به‌ لۆقه نه‌رۆشت به‌لکو به‌ رۆشتنى ئاسایى سوپا‌یه‌وه به‌ ده‌ورى که‌عه‌دا.

٢٠٠٤ - (صحيح ولكنه منسوخ بما قبله) عَنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَوْسٍ، قَالَ: أَتَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَسَأَلْتُهُ عَنِ الْمَرْأَةِ تَطُوفُ بِالْبَيْتِ يَوْمَ النَّحْرِ، ثُمَّ تَحِيضُ، قَالَ: لِيَكُنْ آخِرُ عَهْدِهَا بِالْبَيْتِ، قَالَ: فَقَالَ الْحَارِثُ: كَذَلِكَ أَفْتَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: أَرَيْتَ عَنْ يَدَيْكَ، سَأَلْتَنِي عَنْ شَيْءٍ سَأَلْتَ عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِكَيْمَا أُخَالَفَ!!.

واته: له (حارث) ى كورى (عبد الله) ى كورى ئه‌وس ده‌ئیت: چومه خزمه‌ت پێشه‌وا عومه‌رى كورى (خطاب) ره‌زای خواى لى بى لیم پرسى: نه‌گه‌ر ئافه‌رمتى رۆژى جه‌ژن ته‌وافى (الإفاضة) بكات، له‌باشدا بکه‌وێته‌ حاله‌تى بى نوێزیه‌وه ئایا بکه‌رێته‌وه بۆ لاتى خۆى پێش ئه‌وه‌ی ته‌وافى مالاواى بكات یان نا؟ ئه‌ویش وتى: ده‌بى ته‌وافى مالاواى بكات، راوى وتى: (حارث) وتى: پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم به‌م شیویه‌ وه‌لامى هه‌مان په‌رساى داومه‌ته‌وه و فه‌تواى بۆ داوم، راوى وتى: عومه‌ر دوعاى لى کردو وتى: په‌رساى شتی‌کم لى ده‌که‌ی که پێشتر له پێغه‌مبه‌رى خودات صلى الله عليه وسلم په‌رسیوه بۆ ئه‌وه‌ی به شیویه‌ وه‌لامت بده‌مه‌وه پێچه‌وانه‌ی وه‌لامه‌که‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم بێت!!.

باسی چۆنیه‌تی ته‌وافی مالاوایی.

۸۶ - باب طَوَافِ الْوُدَاعِ.

۲۰۰۵ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: أَحْرَمْتُ مِنْ التَّنْعِيمِ بِعُمْرَةٍ، فَدَخَلْتُ فَقَضَيْتُ عُمْرَتِي، وَأَنْتَظَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْأَبْطَحِ حَتَّى فَرَعْتُ، وَأَمَرَ النَّاسَ بِالرَّحِيلِ، قَالَتْ: وَآتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ فَطَافَ بِهِ، ثُمَّ خَرَجَ.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له ته‌نعیم ئی‌حرامم دابه‌ست بو عومره، جا چوم بو که‌عبه‌و عومره‌که‌م نه‌نجامدا، پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له (أبطح) که شوینی‌که له نیوان مه‌که‌و مینادا چاوهرپی ده‌کردم هه‌تا ته‌واوم کرد، فهرمانی کرد به خه‌که‌که برۆن، عائیشه وتی: جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خوی چوو بو مالی خوا ته‌افی مالاوایی کرد، له‌باشدا دهرچوو به‌ره‌و مه‌دینه.

۲۰۰۶ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: خَرَجْتُ مَعَهُ - تَعْنِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي النَّفْرِ الْآخِرِ، فَنَزَلَ الْمُحَصَّبَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَلَمْ يَذْكُرِ ابْنُ بَشَّارٍ قِصَّةَ بَعْثِهَا إِلَى التَّنْعِيمِ فِي هَذَا الْحَدِيثِ قَالَتْ: ثُمَّ جِئْتُهُ

بِسَحَرٍ، فَأَذَّنَ فِي أَصْحَابِهِ بِالرَّحِيلِ، فَارْتَحَلَ فَمَرَّ
بِالْبَيْتِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ، فَطَافَ بِهِ حِينَ خَرَجَ، ثُمَّ
انْصَرَفَ مُتَوَجِّهًا إِلَى الْمَدِينَةِ.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له روژی
سیانزه‌ی مانگی (ذو الحجة) دا له‌کاتی گه‌رانه‌وه له مینا له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا
صلی الله علیه وسلم دمرچووم، له (مُخَصَّب) دابه‌زی که شیوکه له‌نیوان
مه‌ککه‌و مینادا لییه‌وه دمرده‌جیت بو (ابطح)، نه‌بو داود ده‌لیت: راوی
فرموده‌که ئیبنو به‌ششار باسی به‌سهره‌اتی ناردنی عائیشه‌ی بو ته‌نعیم
نه‌کرد، عائیشه‌ وتی: له‌پاشدا که عومره‌که‌م ته‌واو کرد هاتمه‌وه بو لای
پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له سه‌حه‌ردا، به‌هاوه‌لانی راگه‌یاند که
دمرچن به‌ره‌و مه‌دینه، خو‌شی رویشته به‌ره‌و مه‌دینه پیش نویژی به‌یانی دای
به‌لای مالی خوادا، له‌کاتی دمرچوون به‌ره‌و مه‌دینه ته‌افی مال‌اوایی کرد، له‌دوای
نه‌نجامدانی ته‌وافه‌که‌ی به‌ره‌و مه‌دینه که‌وته‌ری.

۲۰۰۷ - (ضعیف) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ طَارِقٍ، عَنْ أُمِّهِ، أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا جَاَزَ مَكَانًا مِنْ دَارِ
يَعْلَى - نَسِيَهُ عُبَيْدُ اللَّهِ - اسْتَقْبَلَ الْبَيْتَ فَدَعَا.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری (طارق) هوه، له دایکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که
پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که ده‌گه‌یشته جیگا‌یه له مالی
یه‌علی رووی ده‌کرده مالی خواو ده‌پارایه‌وه - راوی فرموده‌که (عبد الله)
جیگا‌که‌ی له‌یاد کرد - .

باسی دابه‌زین له (مُحَصَّب)^۱.

۸۷ - باب التَّحْصِيبِ.

۲۰۰۸ - (صحيح) عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: إِنَّمَا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُحَصَّبَ لِيَكُونَ أَسْمَحَ لَخُرُوجِهِ، وَلَيْسَ بِسُنَّةٍ، فَمَنْ شَاءَ نَزَلَهُ، وَمَنْ شَاءَ لَمْ يَنْزِلْهُ.

واته: له عائیشه‌وه رمزای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: بی‌گومان پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بویه له (مُحَصَّب) داده‌به‌زی بو نه‌وه‌ی له‌ویوه به‌ئاسانی بگه‌رپێته‌وه بو مه‌دینه، جا دابه‌زین له (مُحَصَّب) سونه‌تی نیه له سونه‌ته‌کانی هه‌ج، نه‌وه‌ی ده‌یه‌وی دابه‌زیت با دابه‌زیت، نه‌وه‌ی ده‌یه‌وی دانه‌به‌زیت با دانه‌به‌زیت.

۲۰۰۹ - (صحيح) عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ يَسَارٍ، قَالَ: قَالَ أَبُو رَافِعٍ: لَمْ يَأْمُرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أَنْزِلَهُ، وَلَكِنْ ضَرَبْتُ قَبْتَهُ فَنَزَلَهُ، قَالَ مُسَدَّدٌ: وَكَانَ عَلَى ثَقَلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ عُثْمَانُ: يَغْنَى فِي الْأَبْطَحِ.

^۱ - (مُحَصَّب) و (أَبْطَح) و (خِيف) هه‌ر یه‌کێکن.

واتە: لە سولەیمانی کۆری یەسارەوه دەگیرنەوه، کە وتویهتی: ئەبو رافیع وتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی پێ نه‌کردم له (مُحَصَّب) دابه‌زم، به‌لام من خۆم له‌وئ دابه‌زیم و خیمه‌ بچکۆله‌که‌یم بۆ هه‌لدا که گه‌یشه‌ ئه‌وئ خۆشی دابه‌زی، راوی فەرموده‌که‌ موسه‌ده‌ده‌ وتی: ئەبو رافیع سه‌روکاری که‌ل و په‌لی سه‌فه‌ره‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم ده‌کرد، راوی فەرموده‌که‌ (عثمان) وتی: واته‌ له (انبطح).

۲۰۱ - (صحيح) عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَيْنَ تَنْزِلُ غَدًا؟ - فِي حَجَّتِهِ - قَالَ: (هَلْ تَرَكَ لَنَا عَقِيلٌ مَنْزِلًا؟). ثُمَّ قَالَ: (نَحْنُ نَازِلُونَ بِخَيْفِ بَنِي كِنَانَةَ حَيْثُ قَاسَمَتِ قُرَيْشٌ عَلَى الْكُفْرِ). يَعْنِي الْمُحَصَّبَ، وَذَلِكَ أَنَّ بَنِي كِنَانَةَ، حَالَفَتْ قُرَيْشًا عَلَى بَنِي هَاشِمٍ أَنْ لَا يُنَاكِحُوهُمْ، وَلَا يُتَوَّوهُمْ، وَلَا يُبَايَعُوهُمْ. قَالَ الزُّهْرِيُّ وَالْخَيْفُ: الْوَادِي.

واتە: لە ئوسامە‌ی کۆری زه‌یده‌وه ده‌گیرنەوه، کە وتویهتی: له‌ حه‌جی مالاوایی دا وتم: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌به‌ینێ له‌کوئ داده‌به‌زی؟ فەرمووی: (ئایا عه‌قیلی کۆری ئە‌بو (طالب)ی مامم له‌ مه‌که‌که‌ مایکی بۆ دانه‌ناوین - له‌و مالا‌نه‌ی که‌ به‌ میرات له‌ ئە‌بو (طالب)وه بو‌ی ماوه‌ته‌وه‌؟). له‌پاشدا فەرمووی: (ئیمه‌ له‌ خه‌یفی به‌نی کینانه‌ دادمه‌به‌زین که‌ هاوپه‌یمانی قورمیش بوون له‌سه‌ر کوفر و بی باوم‌ری). واته‌ له‌ (مُحَصَّب) ، چونکه‌ به‌نی کینانه‌ هاوپه‌یمانی قورمیش بوون له‌ دزایه‌تی کردنی به‌نی هاشم

دا که ژنیان نه‌دمنی و دالده‌یان نه‌دمن و کرین و فروشتنیان له‌گه‌ل نه‌که‌ن،
راوی فهموده‌که زوهری ده‌لټت: (خیف): واته شیو.

۲۰۱۱ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ حِينَ أَرَادَ أَنْ يَنْفِرَ مِنْ مِئِي: (نَحْنُ نَازِلُونَ غَدًا). فَذَكَرَ نَحْوَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ أَوَّلَهُ، وَلَا ذَكَرَ: الْخَيْفُ: الْوَادِي.

واته: له نه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتئ که ویستی له مینا بگه‌رپټه‌وه فهموده‌تی: (نیمه سبه‌ینی له خه‌یفی به‌نی کینانه داده‌ه‌زین). راوی فهموده‌ی پی‌شوی به هه‌مان شیوه‌ گیرایه‌وه، به‌لام سه‌رم‌تای فهموده‌که‌ی باس نه‌کرد، هه‌رومه‌ها باسی نه‌وه‌شی نه‌کرد که (خیف): واته شیو.

۲۰۱۲ - (صحیح) عَنْ نَافِعٍ، أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يَهْجَعُ هَجْعَةً بِالْبَطْحَاءِ، ثُمَّ يَدْخُلُ مَكَّةَ، وَيَزْعُمُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ.

واته: نافع ده‌لټت: کاتئ که ئیبنو عومه‌ر ره‌زای خویان لی بی له مینا گه‌رایه‌وه له (بطحاء) له سه‌رم‌تای شه‌وه‌وه سه‌رخه‌ویکی بو شکاند، له‌پاشدا چوووه ناو شاری مه‌که‌هو ته‌افی مالاوایی کرد، ئیبنو عومه‌ر پی‌ی وابوو که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به هه‌مان شیوه‌ نه‌و کاره‌ی کردوه.

۲۰۱۳ - (صحیح) عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ، وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ بِالْبَطْحَاءِ، ثُمَّ هَجَعَ هَجْعَةً، ثُمَّ دَخَلَ مَكَّةَ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَفْعَلُهُ.

واته: له ئیبنو عومهرهوه رمزای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له (بطحاء) نوێزی نیوهرۆ و عه‌سر و شیوان و خه‌وتنانی کرد، له‌پاشدا سه‌رخه‌ویکی بو‌شکاند، ئینجا چوووه ناو شاری مه‌ککه‌وه ته‌وافی مالاوایی کرد، ئیبنو عومهریش به‌هه‌مان شیوه‌وه کاره‌ی کرد.

باسی که‌سی له‌حه‌جه‌که‌یدا کاریک پێش
کاریکی تر بکات.

۸۸ - باب فِيمَنْ قَدَّمَ شَيْئًا قَبْلَ شَيْءٍ فِي حَجِّهِ.

۲۰۱۴ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، قَالَ: وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بِمِنَى يَسْأَلُونَهُ، فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَشْعُرْ فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَذْبَحَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اذْبَحْ وَلَا حَرَجَ). وَجَاءَ رَجُلٌ آخَرُ

فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ أَشْعُرْ فَنَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أَرْمِيَ؟
 قَالَ: (ارْمِ وَلَا حَرَجَ). قَالَ فَمَا سُئِلَ يَوْمَئِذٍ عَنْ شَيْءٍ
 قَدَّمَ أَوْ أَخَّرَ إِلَّا قَالَ: (اصْنَعْ وَلَا حَرَجَ).

واته: له (عبدُ الله) ی کوری عەمری کوری عاصه وه دهگیرنه وه، که
 وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له حەجی مالاً وایی دا له مینا
 راوهستا بوو پرسیاریان لی دهکرد، پیاوی هات لیی پرسی وتی: من نه مزانی
 سه رم تاشی پیش نه وهی قوربانی بکه م، فەرمووی: (سه ری بپرە هیچی تیدا
 نیه و قهیناکات)، پیاویکی تر هات لیی پرسی وتی: من نه مزانی قوربانیه که م
 سه رببری پیش نه وهی شهیتان رهجم بکه م؟ فەرمووی: (برۆ رهجمی بکه هیچی
 تیدا نیه و قهیناکات). راوی وتی: نه و رۆژه سه بارهت به پاش و پیشی هه ر
 کاریکی رۆژی جهژن پرسیاریان لی بکردایه دهیغه رموو: (برۆ بیکه هیچی تیدا
 نیه و قهیناکات).

٢٠١٥ - (صحيح ولكن قوله: (سَعَيْتُ قَبْلَ أَنْ أَطُوفَ) شاذ). عَنْ أُسَامَةَ
 بْنِ شَرِيكٍ، قَالَ خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ حَاجًّا، فَكَانَ النَّاسُ يَأْتُونَهُ، فَمَنْ قَالَ: يَا رَسُولَ
 اللَّهِ سَعَيْتُ قَبْلَ أَنْ أَطُوفَ، أَوْ قَدَّمْتُ شَيْئًا، أَوْ أَخَّرْتُ
 شَيْئًا، فَكَانَ يَقُولُ: (لَا حَرَجَ لَا حَرَجَ إِلَّا عَلَى رَجُلٍ
 اقْتَرَضَ عِرْضَ رَجُلٍ مُسْلِمٍ وَهُوَ ظَالِمٌ فَذَلِكَ الَّذِي حَرَجَ
 وَهَلَكَ).

واته: ئوسامەى كورپى عەمرى كورپى شەرىك دەلێت: له خزمەت پێغەمبەردا صلى الله عليه وسلم دەرچووم بۆ حەج، خەلكى هاتن پرسىاریان لى دەکرد، ئەوەى بیوتایه: ئەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم رۆشتنى نێوان صەفاو مەروەم ئەنجامداوه پێش ئەوەى تەواف بكەم، یان كارێكم پێش خستوه، یا كارێكم دواخستوه لەكارەكانى رۆژى جەژن لە مینا، لە وەلامدا ئەو ھەر دەیفەرموو: (ھیچی تێدا نیەو گوناھت ناگات، ھیچی تێدا نیەو گوناھت ناگات، ئیلا بۆ كەسى نەبێت كە باسى شەرف و ناموسى موسولمانى بكات كە ئەو كەسەش سەمكار و زالمە نا ئەو گوناھى دەگات و تیاچوو).

باسى ئایا لە مەككە شتى رەوايه
لەشوینىكى تر رەوا نەبیت.

۸۹ - باب فى مَكَّة.

۲۰۱۶ - (ضعيف) عَنْ كَثِيرِ بْنِ كَثِيرِ بْنِ الْمُطَّلِبِ بْنِ أَبِي وَدَاعَةَ، عَنْ بَعْضِ أَهْلِهِ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِمَّا يَلِي بَابَ بَنِي سَهْمٍ وَالنَّاسُ يَمُرُّونَ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَلَيْسَ بَيْنَهُمَا سُرَّةٌ - قَالَ سُفْيَانُ: لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَعْبَةِ سُرَّةٌ.

واته: لە (كثیر)ی كورپى (كثیر)ی كورپى (مطلب)ی كورپى ئەبو وەداعەو، لە ھەندى لە خزمانيەو، لە باپیریەو ھاتوو، كە پێغەمبەرى خوا صلى الله

علیہ وسلم بینوہ لہم لای دمرگای بہنی سہمہوہ واتہ لہ روویہ لہ رووہ کانی کہعبہوہ نوپڑی کردوہ خہلک بہ بہردہ میدا رویشتون و سوترہی دانہناوہ، سوفیان وتی: لہنیوان پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و کہعبہدا سوترہ نہبووہ.

باسی حہرامی کوشتار لہ حہرہمی

مہککہداو ریزشکاندنی.

۹۰ - باب تحریم مَکَّۃ.

۲۰۱۷ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: لَمَّا فَتَحَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَكَّةَ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِمْ، فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلَ وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ، وَإِنَّمَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةٌ مِنَ النَّهَارِ، ثُمَّ هِيَ حَرَامٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ: لَا يُعْضَدُ شَجَرُهَا، وَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهَا، وَلَا تَحِلُّ لُقُطَتُهَا إِلَّا لِمُنْشِدٍ). فَقَامَ عَبَّاسٌ - أَوْ قَالَ: قَالَ الْعَبَّاسُ - : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِلَّا الْإِذْخَرَ فَإِنَّهُ لِقُبُورِنَا وَبُيُوتِنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِلَّا الْإِذْخَرَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَزَادَنَا

فِيهِ ابْنُ الْمُصَفَّى عَنِ الْوَلِيدِ: فَقَامَ أَبُو شَاهٍ - رَجُلٌ
 مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ - فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اكْتُبُوا لِي،
 فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اَكْتُبُوا لِأَبِي
 شَاهٍ). قُلْتُ لِلْأَوْزَاعِيِّ: مَا قَوْلُهُ: (اَكْتُبُوا لِأَبِي شَاهٍ).
 قَالَ: هَذِهِ الْخُطْبَةُ الَّتِي سَمِعَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئه‌بو هورمیره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: دواى ئه‌وه‌ی که خوای
 گه‌وره له‌سه‌ر ده‌ستی پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم مه‌ککه‌ی رزگار کرد
 پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم هه‌ستا وتاری بۆدان، سوپاس و ستایشی
 خوای گه‌وره‌ی کرد، له‌پاشدا فەرمووی: (خوای گه‌وره مه‌ککه‌ی پاراست له
 ده‌ستدریژی خاوه‌ن فیله‌کان واته ئه‌بره‌هه‌و له‌شکره‌که‌ی که هاتن که‌عه‌به
 ب‌پروخێنن، خوای گه‌وره پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی و باوم‌دارانی سه‌رخست و ده‌ستیان
 گرت به‌سه‌ر شاری مه‌ککه‌دا و رزگاریان کرد، ئاگادارین ته‌نانه‌ت بۆ منیش بۆ
 ماومیه‌کی که‌م له‌و رۆژهدا گوشتاری تێدا هه‌لال بوو، له‌پاشدا له‌دواى ئه‌م
 کاته‌وه مه‌ککه‌ هه‌تا رۆژی قیامه‌ت ریزشکاندن و گوشتاری تێدا هه‌رامه‌ بۆ
 هه‌موو که‌سێ، نابێ داروده‌ختی ب‌پرێت و داپاچریت، نابێت نیچ‌ری
 بتارێنریت، نابێ هیچ شتیکی که‌وتوی هه‌لگیریته‌وه، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که
 بانگه‌وازی بۆ بکات). عه‌باس هه‌ستا - یان راوی وتی: عه‌باس وتی - : ئه‌ی
 پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم جگه‌ له‌ گیای (الإذخر) که گیایه‌کی بۆن
 خۆشه‌ نه‌ویش بۆ گۆره‌کانمان و ماله‌کانمان و به‌کاری دینین، پێغه‌مبه‌ری خوا
 صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (باشه جگه‌ له‌ گیای (الإذخر)). ئه‌بو داود
 ده‌لێت: (ابن المصنفی) له وه‌لیده‌وه ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کردین: ئه‌بو شاه که

پیاویکی یه‌مه‌نی بوو هه‌ستا وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرمان بده که ئه‌م وتاره‌م بۆ بنوسنه‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرمووی: (بینوسنه‌وه بۆ ئه‌بو شاه). وه‌لید وتی: به‌ ئه‌وزاعیم وت: ئه‌بو شاه
 چ پرسیاریکی کرد هه‌تا بۆی بنوسنه‌وه، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم
 فهرمووی: (بینوسنه‌وه بۆ ئه‌بو شاه). وتی: ئه‌و وتاره‌ بوو که بیستی له
 پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم.

۲۰۱۸ - (صحيح) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ، قَالَ: (وَلَا
 يُخْتَلَى خَلَاَهَا).

واته: به‌سه‌رهاتی چه‌رامی گوشتار له چه‌رده‌می مه‌که‌داو ریزشکاندن له
 ئیبنو عه‌باسه‌وه رمزای خوایان لى بى ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری
 خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نابیت گزوگیای ته‌ری بپریت).

۲۰۱۹ - عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَا تَبْنِي لَكَ
 بِمْنَى بَيْتًا - أَوْ بِنَاءً - يُظِلُّكَ مِنَ الشَّمْسِ؟ فَقَالَ (لَا،
 إِنَّمَا هُوَ مَنَاحٌ مِّنْ سَبَقِ إِلَيْهِ).

واته: له عایشه‌وه رمزای خوای لى بى ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: وتم: ئه‌ی
 پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له مینا خانویه‌کت بۆ دروست نه‌که‌ین بۆ
 ئه‌وه‌ی له گهرمای خۆر بته‌باریزیت؟ فهرمووی: (نه‌خیر نابى خانووی تیدا
 دروست بکریت، چونکه بێگومان مینا جێگه‌ی بارگه‌ خستنی که‌سیکه‌ زوتر

بگاته ئه‌وئ ئه‌و که‌سه شایان‌تره به‌و شوینه - مینا شوینی سه‌رب‌پینی قوربان‌ی و شه‌یتان ره‌جم و سه‌رتاشین یان کورت‌کردنه‌وه‌یه، تایبه‌ت نیه به که‌سیکه‌وه).

۲۰۲۰ - (ضعیف) عَنْ يَعْلَى بْنِ أُمِيَّةَ، قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (اِخْتِكَارُ الطَّعَامِ فِي الْحَرَمِ إِحَادٌ فِيهِ).

واته: له یه‌علا‌ی کور‌ی ئومه‌یه‌وه ده‌گێرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (شاردنه‌وه‌ی خواردنه‌مه‌نی له حه‌ره‌مدا سه‌رب‌پنجی و له‌هه‌ق لادان و سته‌م کردنه‌ تیی‌دا - شاردنه‌وه‌ی خوراک و قوتی خه‌لک بۆ ئه‌وه‌ی که‌م ببێته‌وه و گران بێت له هه‌موو شوینیک حه‌رامه ج ج‌ای له‌هه‌رمی مه‌ککه که زیاتر حه‌رامه‌و سزاکه‌ی توند‌تره -).

باسی فه‌زلی خو‌شاودان به‌ خه‌لک.

۹۱ - باب فِي نَبِيذِ السَّقَايَةِ.

۲۰۲۱ - (صحيح) عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا بَالُ أَهْلِ هَذَا الْبَيْتِ يَسْقُونَ النَّبِيذَ وَيُنَوِّ عَمَّهُمْ يَسْقُونَ اللَّبَنَ وَالْعَسَلَ وَالسَّرِيقَ؟ أَبْخُلُ بِهِمْ أَمْ حَاجَةٌ؟ فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: مَا بِنَا مِنْ بُخْلِ وَلَا بِنَا مِنْ

حَاجَةٍ، وَلَكِنْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ وَخَلْفَهُ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَرَابٍ، فَأَتَى بِنَبِيذٍ، فَشَرِبَ مِنْهُ، وَدَفَعَ فَضْلَهُ إِلَى أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ فَشَرِبَ مِنْهُ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَحْسَنْتُمْ، وَأَجْمَلْتُمْ، كَذَلِكَ فَافْعَلُوا). فَنَحْنُ هَكَذَا لَا نُرِيدُ أَنْ نُغَيِّرَ مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له به‌کری کوری (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیاوی به ئیبنو عه‌باسی ره‌زای خوایان لی بی وت: ئەوه بۆچی خاوه‌نی ئەم ماله‌ واته مائی عه‌باسی کوری (عبدالمطلب) خۆشاو دهم‌ن به خه‌لک که‌چی ئاموزاکانیان شیر و هه‌نگوین و قاتوت دهم‌ن به خه‌لک؟ ئایا ئەمه‌ له‌به‌ر نه‌بوونیتانه‌ یان له‌به‌ر پیسکه‌یی و ره‌زیلیتانه‌؟ ئیبنو عه‌باس وتی: نه‌ نه‌بووین و نه‌ پیسکه‌و ره‌زیلین، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ سواری و لاخه‌که‌یه‌وه هات، ئوسامه‌ی کوری زه‌یدی له‌پاشکۆدا بوو، داوای خواردنه‌وه‌ی کرد، ئیمه‌ش خۆشاومان بۆ هینا، خۆی لیی خواردوه‌و ئەوه‌ی لیی مایه‌وه‌ دای به‌ ئوسامه‌ خواردیه‌وه، جا فەرمووی: (کاریکی باش و جوان ده‌که‌ن، هه‌روا بکه‌ن). بۆیه ئیمه‌ش نامه‌نه‌وی ئەوه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی و به‌ باشی زانیوه‌ بی‌گۆڕین.

باسی مانهوه له مهککه لهدوای چهج.

۹۲ - باب الإِقَامَةِ بِمَكَّةَ.

۲۰۲۲ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حُمَيْدٍ، أَنَّهُ سَمِعَ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ يَسْأَلُ السَّائِبَ بْنَ يَزِيدَ: هَلْ سَمِعْتَ فِي الإِقَامَةِ بِمَكَّةَ شَيْئًا؟ قَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ الْحَضْرَمِيِّ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لِلْمُهَاجِرِينَ إِقَامَةٌ بَعْدَ الصَّدْرِ ثَلَاثًا).

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری حومهیدوه هاتووه، که له عومهری کوری (عبدالعزیز)ی بیستووه، له سائیبی پرسی: نایا سهبارمت به مانهوه له مهککه لهدوای چهج هیچ شتیکت بیستووه؟ وتی: ئیبنو (حضرمی) بوئی گیرامهوه، که له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیستووه دمیغه رموو: (نهوانه ی له مهککهوه کوچیان کردوه بو مه دینه لهدوای تهواو کردنی چهج واته لهدوای گهړانهوه له مینا بویان نیه له سی روژ زیاتر بمیننهوه له مهککه).

باسی نویژکردن له ناو که عبه دا.

۹۳ - باب الصَّلَاةُ فِي الْكَعْبَةِ.

۲۰۲۳ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْكَعْبَةَ هُوَ وَأُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ الْحَجَبِيُّ وَبِلَالٌ، فَأَغْلَقَهَا عَلَيْهِ، فَمَكَثَ فِيهَا، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: فَسَأَلْتُ بِلَالًا حِينَ خَرَجَ مَاذَا صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: جَعَلَ عَمُودًا عَنْ يَسَارِهِ، وَعَمُودَيْنِ عَنْ يَمِينِهِ، وَثَلَاثَةَ أَعْمِدَةٍ وَرَاءَهُ - وَكَانَ الْبَيْتُ يُؤَمَّنُ عَلَى سِتَّةِ أَعْمِدَةٍ - ثُمَّ صَلَّى.

واته: له (عبد الله) كوری عومهرهوه رمزای خوايان لی بی دهگیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و ئوسامه ی کوری زهید و (عثمان) کوری (طلحة الحجبي) و بیلال جوونه ناو که عبه وه، (عثمان) دهرگا که ی له سهر داخست بو ئه وهی که س نه چیته ژووره و قهرمه باغی دروست نه بی، تییدا مایه وه، (عبد الله) کوری عومهر وتی: کاتی که هاته دهره وه له بیلالم پرسى: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئه و ماویه مایه وه له ناو که عبه دا چی کرد؟ بیلال وتی: کۆله که یه کی خسته لای چه پیه وه، دوو کۆله که ی خسته لای راستیه وه، سی کۆله که شی خسته پشت خۆیه وه - ئه و سهرده مهش که عبه له سهر شهش کۆله که بوو - له پاشدا نویژی کرد.

۲۰۲۴ - (صحیح) عَنْ مَالِكٍ، بِهَذَا الْحَدِيثِ، لَمْ يَذْكُرِ السَّوَارِي،
قَالَ: ثُمَّ صَلَّى وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ ثَلَاثَةُ أَذْرُعٍ.

واتہ: لہ مالیکہوہ فہرمودہی پیشو ہاتوہ، بہلام راوی باسی کولہکہکانی
نہکرد، راوی وتی: لہپاشدا نویژی کرد نیوان دیواری قیبلہو پیغہمبہری خوا
صلی اللہ علیہ وسلم و سیٰ بال دہبوو.

۲۰۲۵ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، بِمَعْنَى حَدِيثِ الْقَعْنَبِيِّ. قَالَ: وَنَسِيتُ أَنْ أَسْأَلَهُ
كَمْ صَلَّى.

واتہ: ثیبنو عومہر رمزای خویان لی بی، لہ پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ
علیہ وسلم فہرمودہکہی پیشوتری گیرایہوہ، بہ ہمان مانا کہ فہعنہبی
ریوایہتی کردوہ، وتی: لہ یادم چوو لیی بپرسم چہند رکات نویژی کرد.

۲۰۲۶ - (صحیح) عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَفْوَانَ، قَالَ: قُلْتُ لِعُمَرَ بْنِ
الْخَطَّابِ: كَيْفَ صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
حِينَ دَخَلَ الْكَعْبَةَ؟ قَالَ: صَلَّى رَكَعَتَيْنِ.

واتہ: لہ (عبد الرحمن) ی کوری صفوانہوہ (عبد الرحمن) وہ دہگیرنہوہ،
کہ وتویہتی: وتم بہ پیشہوا عومہری کوری (خطاب) رمزای خوی لی بی:
پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کاتی کہ چووہ ناو کہعبہوہ جی کرد؟
وتی: دوو رکات نویژی کرد.

۲۰۲۷ - (صحیح) عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لَمَّا قَدِمَ مَكَّةَ أَبِي أَنْ يَدْخُلَ الْبَيْتَ وَفِيهِ الْآلِهَةُ، فَأَمَرَ
بِهَا فَأُخْرِجَتْ، قَالَ: فَأَخْرَجَ صُورَةَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَفِي أَيْدِيهِمَا الْأَزْلَامُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: (قَاتِلْهُمُ اللَّهُ! وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمُوا مَا اسْتَقْسَمَا
بِهَا قَطُّ). قَالَ: ثُمَّ دَخَلَ الْبَيْتَ، فَكَبَّرَ فِي نَوَاحِيهِ،
وَفِي زَوَايَاهُ، ثُمَّ خَرَجَ وَلَمْ يُصَلِّ فِيهِ.

واته: ئیبنو عەباس ڕەزای خوایان لێ بۆ دەلێت: لەسالی رزگارکردنی شاری
مەككەدا پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کاتی کہ گەیشتە ئەوێ رێگری
لێ کرا کہ بچیتە ناو کەعبەوہ چونکە (بت)خوایانی بت پەرستانی تیدا بوو،
فەرمانی پێ کرا بته‌گان به‌یننە دەرەوہ ئەوانیش بته‌گانیان لە کەعبە هێنایە
دەرەوہ، راوی وتی: وێنە ئیبراھیم و ئیسماعیلیان هێنایە دەرەوہ (ازلام)یان
بە دەستەوہ بوو - (ازلام) چەند دارێک بوون یەکیکیان لێی نوسرا بوو ئەو
کارە بکە، یەکیکی تریان لێی نوسرا بوو ئەو کارە مەکە، یەکیکیان هێچی لێ
نەنوسراوہ، جا کاتی کەسێ بیویستایە کاریک بکات یان سەفەرێک بکات دەیان
خستە ناو دەرێکەوہ دەستیان پێدا دەکرد یەکیکیانیان دەرەوہینا جا کامیان
دەرچوایە بۆی ئەوہی دەکرد، بۆ نمونە ئەگەر ئەوہی بۆ دەرچوایە کە لێی
نوسرا بوو ئەو کارە مەکە ئەو ئەو کارە نەدەکرد، پێغەمبەری خوا صلی اللہ
علیہ وسلم فەرمووی: (خوای گەورە لەناویان بەریت سویند بە خوا کافرەکانی
قورەیش خوایان چاک دزانن کە ئیبراھیم و ئیسماعیل ھەرگیز کاری وایان
نەکردوہ). ئیبنو عەباس وتی: لەپاشدا چووہ ناو کەعبەوہ، لە ھەموو لایەکی و
لەھەموو سوچیکیدا (اللہ اکبر)ی کرد، ئینجا ھاتە دەرەوہو نوێژی تیدا نەکرد.

باسی چوونه ناو حیجرهوه.

۹۴ - باب فِي الْحَجَرِ.

۲۰۲۸ - (حسن صحیح) عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ: كُنْتُ أُحِبُّ أَنْ أَدْخُلَ الْبَيْتَ فَأُصَلِّيَ فِيهِ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيَّ فَأَدْخَلَنِي فِي الْحَجَرِ، فَقَالَ: (صَلِّي فِي الْحَجَرِ إِذَا أَرَدْتَ دُخُولَ الْبَيْتِ، فَإِنَّمَا هُوَ قِطْعَةٌ مِنَ الْبَيْتِ، فَإِنَّ قَوْمَكَ اقْتَصَرُوا حِينَ بَنَوْا الْكَعْبَةَ فَأَخْرَجُوهُ مِنَ الْبَيْتِ).

واته: له عائیشهوه رمزای خوای لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: من پیم خوش بوو بچمه ناو بهیتهوهو نوپزی تیدا بکه، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی گرتم و بردمیه ناو حیجرهوهو فهرمووی: (نهگهر دمهوی بچیه ناو بهیتهوه له حیجری ئیسماعیلدا نوپز بکه چونکه بهشیکه له بهیت، هۆزهمهت کاتی که بهیتیان دروستکرد به شیکیان له کهعبه بهجیهیشت).

باسی چوونه ناو که‌عبه‌وه.

۹۵ - باب فِي دُخُولِ الْكَعْبَةِ.

۲۰۲۹ - (ضعيف) عَنْ عَائِشَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا وَهُوَ مَسْرُورٌ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهَا وَهُوَ كَنِيبٌ، فَقَالَ (إِنِّي دَخَلْتُ الْكَعْبَةَ وَلَوْ اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ مَا دَخَلْتُهَا، إِنِّي أَخَافُ أَنْ أَكُونَ قَدْ شَقَقْتُ عَلَى أُمَّتِي).

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که دهر‌چوو له‌لای زۆر دل‌خۆش و شادومان بوو، له‌پاشدا کاتی که گه‌رایه‌وه زۆر دل‌گران و بی تاقه‌ت بوو، فهر‌مووی: (من چوومه ناو که‌عبه‌وه نه‌ودی که نیستا ده‌یزانم له‌سه‌رتاوه بمزانیایه نه‌ده‌چوومه ناویه‌وه، چونکه ده‌ترسم بووبم به‌ هو‌ی زه‌حمه‌ت و بار‌گرانی بو‌ ئومه‌ته‌که‌م به‌ هو‌ی چوونه زووره‌وه‌یانه‌وه بو‌ ناو که‌عبه‌وه).

۲۰۳۰ - (صحيح) عَنْ مَنْصُورِ الْحَجَبِيِّ، حَدَّثَنِي خَالِي عَنْ أُمِّی عَنْ أُمِّی صَفِيَّةَ بِنْتِ شَيْبَةَ، قَالَتْ: سَمِعْتُ الْأَسْلَمِيَّةَ تَقُولُ: قُلْتُ لِعُثْمَانَ: مَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ دَعَاكَ؟ قَالَ: (إِنِّي نَسِيتُ أَنْ أَمُرَّكَ أَنْ

تُخَمَّرُ الْقَرْنَيْنِ فَإِنَّهُ لَيْسَ يَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ فِي الْبَيْتِ
شَيْءٌ يَشْغَلُ الْمُصَلِّيَّ).

واته: مەنصوری حەجەبی دەلیت: خالم – موسافعی کۆری شەیبە - له دایکمهوه صەفیهی کچی شەیبە بوێ گیرامهوه وتی: گویم له ئەسڵەمییه بوو دمیوت: وتم به (عثمان) - ی کۆری (طلحة) - : پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم چی پێ فەرموویت کاتی که بانگی کردیت؟ ئەویش وتی: فەرمووی: (من لهیادم چوو فەرمانت پێ بکەم هەردوو شاخەکه داپۆشیت – که دوو شاخی ئەو بەرانە بوون که ئیبراهیم سەلامی خوای لەسەر بێ له حیاتی ئیسماعیل سەریبری و کردیه هۆربانی - چونکه پیویست ناکات شتێ لەناو بەیتدا بیست نوێزخوێن سەرقال بکات).

باسی ئەو مال و شمهکهی لەناو
کهعبەدایه.

۹۶ - باب فی مال الکعبۃ.

۲۰۳۱ - (صحيح) عَنْ شَقِيقٍ، عَنْ شَيْبَةَ - يَعْنِي ابْنَ عُمَانَ - قَالَ:
قَعَدَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي مَقْعَدِكَ
الَّذِي أَنْتَ فِيهِ، فَقَالَ: لَا أَخْرُجُ حَتَّى أَقْسِمَ مَالِ
الْكَعْبَةِ، قَالَ: قُلْتُ: مَا أَنْتَ بِفَاعِلٍ، قَالَ: بَلَى لَأَفْعَلَنَّ،

قَالَ: قُلْتُ: مَا أَنْتَ بِفَاعِلٍ، قَالَ: لِمَ؟ قُلْتُ: لِأَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ رَأَى مَكَانَهُ وَأَبُو بَكْرٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَهُمَا أَخَوَجُ مِنْكَ إِلَى الْمَالِ فَلَمْ
يُخْرِجَاهُ، فَقَامَ فَخَرَجَ.

واته: له شهقیقهوه، له شهیهی کوری (عثمان) دوه هاتووه: که وتویهتی:
پیشهوا عومهری کوری (خطاب) رمزای خوای لی بی لهو جیگهیهی تودا
دانیشتبوو، وتی: ناچمه دمرهوه ههتا مال و شمه کهکانی که عبه دابهش نه کهم
به سهر ههزاره موسولمانه کاند، وتی: وتم: نهوه کاری تۆ نیهو نهو کاره مه که،
وتی: نهو کاره ده کهم، وتی: وتم: نهوه کاری تۆ نیهو نهو کاره مه که، وتی:
بوچی وا ده ئییت؟ وتم: چونکه پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم
شوینه کهی به جای خوی دیوه ههرومه ئه بو به کریش رمزای خوای لی بی له
توش زیاتر پیوستانیان پیی بووهو دمریان نه هیناوهو له شوینی خویدا
نه یانجولاندوه، نیتر پیشهوا عومهر ههستاو چوووه دمرهوه.

باسی

۹۷ - باب

۲۰۳۲ - (ضعیف) عَنِ الزُّبَيْرِ قَالَ: لَمَّا أَقْبَلْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ لَيْلَةٍ حَتَّى إِذَا كُنَّا عِنْدَ السُّدْرَةِ
وَقَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَرَفِ الْقَرْنِ

الْأَسْوَدِ حَدَّوَهَا، فَاسْتَقْبَلَ نَخْبًا بِبَصَرِهِ - وَقَالَ مَرَّةً:
وَادِيَهُ - وَوَقَفَ حَتَّى اتَّقَفَ النَّاسُ كُلُّهُمْ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ
صَيْدَ وَجٍّ وَعِضَاهُ حَرَامٌ مُحَرَّمٌ لِلَّهِ). وَذَلِكَ قَبْلَ نُزُولِهِ
الطَّائِفَ وَحِصَارِهِ لثَقِيفٍ.

واته: له زوبه پرموده هاتوو: که وتویه تی: کاتی که له خزمهت پیغه مبهری
خوادا صلی الله علیه وسلم رۆشتین بۆ کیوی لیه - کیویکه له نزیک (طائف) -
ههتا گه یشتینه داری سیدره پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له لایه کی
(قرن الأسود) دوه راوهستا - (قرن الأسود) کیویکی بچوکه له حیجاز له نزیک
(طائف) دوه - بهرامبه به سیدره راوهستا ، رووی کرده (نخبا) - که شیویکه
له (طائف) - مه پرده راوی وتی: (نخبا) شیویکه - ههتا خه لکه که هه ره هه موویان
گه یشتنه نهوی و له ته کیا راوهستان، له پاشدا فهرمووی: (بیگومان) (صید و ج)
- که شیویکه له (طائف) - و برینی دره ختی (عضاهه) - (عضاهه) هه موو
دره ختیکی گه وره که درکی پیوه بیت - هه رامن و خوی گه وره هه رامن
کردون). نه ره روداو ههش له پیش دابه زینی بۆ (طائف) و گه مارودانی هۆزی
(ثقیف) بوو.

باسی رویشان بو مه دینه.

۹۸ - باب فی إثیان المَدینة.

۲۰۳۳ - (صحیح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى).

واته: له نهبو هورهیره رمزای خوای لی بی هاتوو، که پیغمبهری خوا
صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (بنهو بارگه مه پیچنهوه تهنهها بو ئهم سی
مزگهوته نهبی: مزگهوتی حهرام، ئهم مزگهوتهی من و، مزگهوتی نهقصا.

باسی حهرامکردنی مه دینه.

۹۹ - باب فی تحريم المَدینة.

۲۰۳۴ - (صحیح) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا كَتَبْنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا الْقُرْآنَ، وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ: (الْمَدِينَةُ حَرَامٌ مَا بَيْنَ عَائِرٍ إِلَى ثَوْرٍ، فَمَنْ
أَحْدَثَ حَدَّثًا أَوْ آوَى مُخَدَّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ مِنْهُ عَدْلٌ وَلَا صَرْفٌ، وَذِمَّةُ
الْمُسْلِمِينَ وَاحِدَةٌ يَسْعَى بِهَا أَدْنَاهُمْ، فَمَنْ أَخْفَرَ مُسْلِمًا
فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ
مِنْهُ عَدْلٌ وَلَا صَرْفٌ، وَمَنْ وَالَى قَوْمًا بِغَيْرِ إِذْنِ
مَوَالِيهِ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا
يُقْبَلُ مِنْهُ عَدْلٌ وَلَا صَرْفٌ).

واته: له پېشهوا عهلی کورې (أبی طالب) موه رمزای خواى لى بى دهگیرنهوه،
که وتویهتی: ئیمه تهنیا قورئانمان له پېغه مبهري خواوه صلى الله عليه وسلم
دمنوسیهوه، ئەمهی لى دمرچى که لهم تو مارمدايه، پېشهوا عهلی وتى: ئەویش
ئەمەيه، پېغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووی: (مهدينه حهرامه له
کيوى عهیرهوه هاتا کيوى (ثور) - کيوى عهیر کهوتۆته خوارووی مهدينهوه،
کيوى (ثور) یش کيويکی بچوکه دهکهویتته سهروی کيوى ئوحوودهوه - جا
ههرکهسى کارىکی (بيدعه) يان کارىکی نارموای تیدا بکات، يان کهسیکی ئەهلی
بيدعهی تیدا پهنا بدات و سهري بخت ئەوه نهفرینی خوداو مهلائیکهکان و
ئەو خه لکه ههر هه مووی له سهربى، لهروژى قیامهتدا خواى گهوره نهفرهزو
نه سونهتی لى قبول ناکات، موسولمانان بو پهیمانی ئامان دان به کافران
هه موویان چوون پهکن، ههره خوارینه که یان مافی ئامان دانى ههیه به ههر
کافرئ که دهیهوئ، ههرکهسى پهیمانی ئامانی موسولمانئ تیک بدات، نهفرینی
خوداو مهلائیکهکان و ئەو خه لکه ههر هه مووی له سهربى، لهروژى قیامهتدا

خوای گەوره نەفەرز و نەسونەتی لێ قبوڵ ناکات، بەندەیه یان کەنیزمیه گەورەکی نازادی کردبێ کەچی حاشا بکات له گەورەکی خوێ و یەکیکی تر بکات به گەورە خوێ ئەو نەفرینی خوداو مەلانیکیەکان و ئەو خەڵکە هەر هەمووی لەسەربێ، لەروژی قیامەتدا خوای گەوره نەفەرز و نەسونەتی لێ قبوڵ ناکات.

۲۰۳ - (صحيح) عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يُخْتَلَى خَلَاهَا، وَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهَا، وَلَا تُلْتَقَطُ لُقَطَتُهَا إِلَّا لِمَنْ أَشَادَ بِهَا، وَلَا يَصْلُحُ لِرَجُلٍ أَنْ يَحْمِلَ فِيهَا السَّلَاحَ لِقِتَالٍ، وَلَا يَصْلُحُ أَنْ يُقَطَعَ مِنْهَا شَجَرَةٌ، إِلَّا أَنْ يَعْلِفَ رَجُلٌ بَعِيرَهُ).

واتە: له پێشهوا عەلی کۆری (أبی طالب)دووە رمزای خوای لێ بێ ئەم بەسەرھاتە دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (نابیت گژوگیاو لەوەرێ تەرێ بېرریت، نابیت نیچیری بتارینریت، نابێ هیچ شتیکی کەوتوی هەلگیریتەو، مەگەر بۆ کەسێ کە بانگەوازی بۆ بکات، بۆ کەس نیه چەکی تێدا هەلگیریت مەگەر لەبەر حالەتی زەروری، بۆ کەس نیه دارودرەختی بېرریت، مەگەر کەسێ گەڵاکە ی لێ بکاتەو بۆ ئالیکێ وشرەکی لەبەر حالەتی زەروری).

۲۰۳۶ - (صحیح) عَنْ عَدِيِّ بْنِ زَيْدٍ قَالَ: حَمَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُلَّ نَاحِيَةٍ مِنَ الْمَدِينَةِ بَرِيدًا بَرِيدًا: لَا يُخْبَطُ شَجَرُهُ وَلَا يُعْضَدُ، إِلَّا مَا يُسَاقُ بِهِ الْجَمَلُ.

واته: له عهدی کوری زمیده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌خه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له هه‌موو لایه‌کی مه‌دینه‌وه دوانزه‌وه میل دوانزه‌وه میل پاوه‌نی کرد: نابیت داروده‌خه‌تی بې‌دریت و گه‌لاکانی هه‌لوه‌رینیت، مه‌گه‌ر که‌سی له‌به‌ر حاله‌تی زمروری به‌ دارده‌سته‌که‌ی گه‌لا هه‌لوه‌رینی بۆ ئالیک.

باسی سه‌ردانی گۆرستان.

۱۰۰ - باب زیارة القبور.

۲۰۴۱ - (حسن) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَى إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَى رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ).

واته: له ئه‌بو هوریره‌ ده‌گیرنه‌وه، که پی‌خه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌ر که‌سی سلواتیکم له‌سه‌ر بدات ئیلا خوای گه‌وره‌وه‌ر ره‌وه‌که‌م ده‌گه‌رینیته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامی بده‌مه‌وه‌).

۲۰۴۲ - (صحيح) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَجْعَلُوا يُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ).

واته: له نهبو هورهيره دهگيرنهوه، كه وتويهتي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتي: (مالهكانتان مهكهن به گورستان په رستش و نويزيان تيدا نه نجام نه دهن، سهردانی گوره كه م مهكهن به جه زن، سلاواتم له سهر بدن چونكه سلاواتهكانتاهم پي دهگات له ههركوي بن).

۲۰۴۳ - (صحيح) عَنْ رَبِيعَةَ - يَعْنِي ابْنَ الْهَدِيرِ - قَالَ: مَا سَمِعْتُ طَلْحَةَ بْنَ عُبَيْدٍ اللَّهِ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا قَطُّ غَيْرَ حَدِيثٍ وَاحِدٍ، قَالَ: قُلْتُ: وَمَا هُوَ؟ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدُ قُبُورَ الشُّهَدَاءِ، حَتَّى إِذَا أَشْرَفْنَا عَلَى حَرَّةٍ وَاقِمٍ، فَلَمَّا تَدَلَّيْنَا مِنْهَا وَإِذَا قُبُورٌ بِمَخْنِيَّةٍ، قَالَ: قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْبُورُ إِخْوَانِنَا هَذِهِ؟ قَالَ: (قُبُورُ أَصْحَابِنَا). فَلَمَّا جِئْنَا قُبُورَ الشُّهَدَاءِ قَالَ: (هَذِهِ قُبُورُ إِخْوَانِنَا).

واتە: لە رەببەعی کۆری هۆدمیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: هەرگیز نەمبێستووە لە (طلحە)ی کۆری (عَبْدُ اللَّهِ) کە فەرمودە لە پێغەمبەری خواوە صلی اللہ علیہ وسلم گیرابێتەو جگە لەیەك فەرمودە نەبێت، راوی وتی: وتم: ئەو فەرمودە کامەیه؟ وتی: لە خزمەت پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم لە مەدینە دەرچووین دمیویست سەردانی گۆرستانی شەھیدەکانی ئوحوود بکات حەمزە ی مامی و ئەوانە ی تر، هەتا سەرکەوتین و گەشتینە حەرپەری واقیم، کاتی کە دابەزین کەوانە ی شیوەکە گۆرستانیکی لی بوو، (طلحە) وتی: وتمان: ئە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەمە گۆرستانی براکانمانە؟ فەرمووی: (ئەمە گۆرستانی هاوئانمانە - مەبەستی ئەو بوو کە ئەمانە شەھید نەبوون -)، کاتی کە گەشتینە گۆرستانی شەھیدەکان ئەوانە ی کە لەرپی خوادا شەھید بوون، فەرمووی: (ئەمە گۆرستانی براکانمانە).

۲۰۴۴ - (صحيح) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَاخَ بِالْبَطْحَاءِ الَّتِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ فَصَلَّى بِهَا، فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يَفْعَلُ ذَلِكَ.

واتە: لە (عَبْدُ اللَّهِ)ی کۆری عومەرەو رەزای خوایان لی بێ دەگیرنەو، کاتی کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە مەککە گەراپەو لە (بطحاء) لە (ذی الحلیفە) دابەزی و شترەکە ی یخ داو بارگە ی خست و شەو لەوئ مایەو و نوێژی تیدا کرد، (عَبْدُ اللَّهِ)ی کۆری عومەریش وەهای دەکرد.

۲۰۴۵ - (صحيح مقطوع) عن القَعْنَبِيِّ قَالَ: قَالَ مَالِكٌ: لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يُجَاوِزَ الْمُعْرَسَ إِذَا قَفَلَ رَاجِعًا إِلَى الْمَدِينَةِ، حَتَّى يُصَلِّيَ فِيهَا مَا بَدَأَ لَهُ، لِأَنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرَّسَ بِهِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ إِسْحَاقَ الْمَدَنِيَّ قَالَ: الْمُعْرَسُ عَلَى سِتَّةِ أَمْيَالٍ مِنَ الْمَدِينَةِ.

واته: قهعنه بی ده لیت: مالیک وتی: بۆ کهس نیه له موعه پهرس تیپهر بکات کاتی که گه رایه وه بۆ مه دینه، ههتا نوێزی تیدا نه کات نه گهر کاتی نوێز بوو نه گهر کاتی نوێزیش نه بوو بمینیته وه ههتا کاتی نوێز دیته پێشه وه، چونکه پیم گه یشته وه که پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له وی لایداوه و ئیسراحه تی تیدا کردوه. نه بو داود ده لیت: له موچه ممه دی کورپی ئیسحاقی مه دهنیم بیستوه ده یوت: موعه پهرس شهش میل له مه دینه وه دووره.

۲۰۴۵ - (م) (صحيح) عَنْ ابْنِ عُمرَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا قَدِمَ بَاتَ بِالْمُعْرَسِ حَتَّى يَغْتَدِي.

واته: له ئیبنو عومه رموه رمزای خویان لی بی ده گیرنه وه، کاتی که پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده گه رایه وه بۆ مه دینه شهو له موعه ریس ده مایه وه ههتا به یانی.

کو تایی پهرتوکی مه ناسکی چه ج

پێڕسته‌کانی به‌رگی دووهم

- پێشه‌کی وەرگیر..... ۷
- باسی وه‌لامدانه‌وه‌ی سه‌لامی پێشنویژ..... ۹
- ۱۹۰ - باب الرَّدَّ عَلَى الْإِمَام..... ۹
- باسی (الله أكبر) کردن له‌دوای نوێژ..... ۹
- ۱۹۱ - باب التَّكْبِيرِ بَعْدَ الصَّلَاةِ..... ۹
- باسی درێژنه‌کردنه‌وه‌ی سه‌لامدانه‌وه..... ۱۱
- ۱۹۲ - باب حَذْفِ التَّسْلِيمِ..... ۱۱
- باسی که‌سێ له‌نوێژه‌که‌یدا ده‌ستنویژی شکا با ده‌ستنویژ بگێڕته‌وه..... ۱۲
- ۱۹۳ - بابٌ إِذَا أُحْذِثَ فِي صَلَاتِهِ يَسْتَقْبِلُ..... ۱۲
- باسی که‌سێ له‌و شوێنه‌دا که نوێژه‌هه‌رزه‌که‌ی کردووه نوێژی سونهت بکات..... ۱۳
- ۱۹۴ - باب فِي الرَّجُلِ يَطْوَعُ فِي مَكَانِهِ الَّذِي صَلَّى فِيهِ الْمَكْتُوبَةُ..... ۱۳
- باسی سه‌هو له‌دوای دوو رکاته‌وه..... ۱۵
- ۱۹۵ - باب السَّهْوِ فِي السَّجْدَتَيْنِ..... ۱۵
- باسی نه‌گه‌ر که‌سێ پێنج رکات نوێژی کرد..... ۲۵
- ۱۹۶ - باب إِذَا صَلَّى خَمْسًا..... ۲۵
- باسی نه‌گه‌ر نوێژخوێن گومانی بۆ دروستبو که دوو رکات یان سێ رکاتی کردووه .. ۲۹
- ۱۹۷ - باب إِذَا شَكَّ فِي الثَّانِي وَالثَّلَاثِ مَنْ قَالَ: يُلْقِي الشَّكَّ..... ۲۹
- باسی نه‌وانه‌ی که ده‌لێن: با له‌سه‌ر لای سه‌روی گومانه‌که‌ی نوێژه‌که‌ی ته‌واو بکات..... ۳۲
- ۱۹۸ - باب مَنْ قَالَ: يَتِمُّ عَلَى أَكْبَرِ ظَنِّهِ..... ۳۲
- باسی نه‌وانه‌ی که ده‌لێن: له‌دوای سه‌لامدانه‌وه سه‌جده‌ی سه‌هو بپێت..... ۳۵
- ۱۹۹ - باب مَنْ قَالَ: بَعْدَ التَّسْلِيمِ..... ۳۵
- باسی که‌سێ له‌دووه‌م رکاتدا هه‌ستیه‌وه ته‌حياتی نه‌خویندبێ..... ۳۶
- ۲۰۰ - باب مَنْ قَامَ مِنْ ثَنَتَيْنِ، وَلَمْ يَتَشَهَّدْ..... ۳۶
- باسی که‌سێ له‌کاتێکدا که دانیه‌شته‌و پیری نه‌بێ ته‌حيات بخوێنێ..... ۳۸

- ۲۰۱ - باب مَن نَسِيَ أَنْ يَتَشَهَّدَ وَهُوَ جَالِسٌ ۳۸
- باسی تەحیات خویندن و سەلامدانەوه لەدوای سەجدهی سەهووە ۴۱
- ۲۰۲ - باب سَجَدَتِي السُّهُو: فِيهِمَا تَشَهُدٌ وَتَسْلِيمٌ ۴۱
- باسی دەرچوون و بلاوەکردنی ئافەرەتان لەمزگەوت لەپیش پیاوانەوه لەدوای نوێژ ۴۲
- ۲۰۳ - باب انْصِرَافِ النِّسَاءِ قَبْلَ الرَّجَالِ مِنَ الصَّلَاةِ ۴۲
- باسی چۆنیەتی بەجێ هێشتنی جینگە نوێژ ۴۳
- ۲۰۴ - باب كَيْفَ الانْصِرَافُ مِنَ الصَّلَاةِ؟ ۴۳
- باسی پیاو لەمالی خۆیدا نوێژی سوننەت بکات ۴۴
- ۲۰۵ - باب صَلَاةَ الرَّجُلِ التَّطَوُّعَ فِي بَيْتِهِ ۴۴
- باسی کەسی نوێژ بکات رۆوی بەرەو قەبلە نەبێ لەپاشدا زانی ۴۵
- ۲۰۶ - باب مَن صَلَّى لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ ثُمَّ عَلِمَ ۴۵
- باسەکانی نوێژی هەینی ۴۷
- تَفْرِيعُ أَبْوَابِ الْجُمُعَةِ ۴۷
- باسی فەزلی شو و رۆژی هەینی ۴۷
- ۲۰۷ - باب فَضْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَلَيْلَةِ الْجُمُعَةِ ۴۷
- باسی ئەو کاتە کامەیه کە دوعاو پارانەوهی تێدا گیرایە لە رۆژی هەینیدا ۵۰
- ۲۰۸ - باب الإِجَابَةُ آتَتْ سَاعَةً هِيَ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ ۵۰
- باسی فەزلی رۆژی هەینی ۵۲
- ۲۰۹ - باب فَضْلُ الْجُمُعَةِ ۵۲
- باسی هەرشە توند لەو کەسانە کە تەرکی نوێژی هەینی دەکەن ۵۵
- ۲۱۰ - باب التَّشْدِيدِ فِي تَرْكِ الْجُمُعَةِ ۵۵
- باسی کەفارەتی ئەو کەسە کە تەرکی نوێژی هەینی دەکات ۵۶
- ۲۱۱ - باب كَفَّارَةُ مَنْ تَرَكَهَا ۵۶
- باسی نوێژی هەینی لەسەر کی واجبە ۵۸
- ۲۱۲ - باب مَنْ تَجَبَّ عَلَيْهِ الْجُمُعَةُ ۵۸
- باسی نوێژی هەینی لەرۆژی باراندا ۵۹
- ۲۱۳ - باب الْجُمُعَةُ فِي الْيَوْمِ الْمَطِيرِ ۵۹
- باسی دواکەوتن لە نوێژی جەماعەت لەشەوی سەرمادا یان لەشەوی باراندا ۶۰
- ۲۱۴ - باب التَّخَلُّفِ عَنِ الْجَمَاعَةِ فِي اللَّيْلَةِ الْبَارِدَةِ ﴿أَوْ اللَّيْلَةِ الْمَطِيرَةِ﴾ ۶۰
- باسی نوێژی هەینی ئافەرەت و بەندە ۶۵

- www.igra.ahlamontada.com

- ۲۳۰ - باب رَفَعِ الْيَدَيْنِ عَلَى الْمَنْبَرِ ۹۱
- باسی خویندنه‌وی وتاری کورت. ۹۲
- ۲۳۱ - باب إِقْصَارِ الْخُطْبِ ۹۲
- باسی نزیکبونه‌وه له پیشنوێژ له کاتی وتارداندا. ۹۳
- ۲۳۲ - باب الدُّنُو مِنَ الْإِمَامِ عِنْدَ الْمَوْعِظَةِ ۹۳
- باسی وتارییژ له‌به‌ر روداوی وتاره‌که‌ی ده‌پریت. ۹۴
- ۲۳۳ - باب الْإِمَامُ يَقْطَعُ الْخُطْبَةَ لِلْأَمْرِ يَحْدُثُ ۹۴
- باسی دانیشتنی (الاجْتِبَاء) له‌وکاته‌دا که پیشنوێژ وتار ده‌دات. ۹۵
- ۲۳۴ - باب الاجْتِبَاءِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ ۹۵
- باسی قسه‌کردن له‌کاتی‌کدا که پیشنوێژ وتار ده‌دات. ۹۷
- ۲۳۵ - باب الْكَلَامِ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ ۹۷
- باسی مۆلّه‌ت وەرگرتنی که‌سی له پیشنوێژ کاتی که ده‌ست‌نوێژی ده‌شکی. ۹۹
- ۲۳۶ - باب اسْتِثْنَانِ الْمُحَدِّثِ الْإِمَامَ ۹۹
- باسی کاتی که‌سی چووه‌ مزگه‌وته‌وه له‌وکاته‌دا پیشنوێژ وتاری ده‌دا. ۱۰۰
- ۲۳۷ - باب إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ ۱۰۰
- باسی هه‌نگاو‌نان به‌سه‌ر خه‌ل‌کدا. ۱۰۲
- ۲۳۸ - باب تَخْطِي رِقَابِ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ۱۰۲
- باسی که‌سی له‌وکاته‌دا پیشنوێژ وتار ده‌دات خه‌ویی‌باته‌وه. ۱۰۳
- ۲۳۹ - باب الرَّجُلُ يَنْعَسُ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ ۱۰۳
- باسی قسه‌کردنی پیشنوێژ دوا‌ی نه‌وه‌ی که له‌سه‌ر مینه‌به‌ر هاته‌خواره‌وه. ۱۰۴
- ۲۴۰ - باب الْإِمَامُ يَتَكَلَّمُ بَعْدَ مَا يَنْزِلُ مِنَ الْمَنْبَرِ ۱۰۴
- باسی هه‌ر که‌سی بگات به‌ رکاتی‌کی هه‌ینیدا نوێژی هه‌ینی بۆ حساب کراوه. ۱۰۵
- ۲۴۱ - باب مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الْجُمُعَةِ رَكْعَةً ۱۰۵
- باسی له نوێژی هه‌ینیدا چ سوره‌تی‌کی ده‌خویند؟ ۱۰۵
- ۲۴۲ - باب مَا يُقْرَأُ بِهِ فِي الْجُمُعَةِ ۱۰۵
- باسی که‌سی له‌دوا‌ی پیشنوێژه‌وه نوێژ بکات له‌نیوانیاندا دیواری هه‌یت. ۱۰۸
- ۲۴۳ - باب الرَّجُلُ يَأْتُمُ بِالْإِمَامِ وَيَنْتَهَمَا جِدَارًا ۱۰۸
- باسی نوێژی سونه‌ت له‌دوا‌ی نوێژی هه‌ینی. ۱۰۸
- ۲۴۴ - باب الصَّلَاةِ بَعْدَ الْجُمُعَةِ ۱۰۸
- باسی دانیشتنی نیوان دوو وتاره‌که‌ی هه‌ینی. ۱۱۳

- ۲۴۴ - باب الْقُعُودِ بَيْنَ الْخُطْبَتَيْنِ ۱۱۳
- باسی نویژی هەردوو چهژنه که ۱۱۳
- ۲۴۵ - باب صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ ۱۱۳
- باسی کاتی دەرچوون بۆ نویژی چهژن ۱۱۴
- ۲۴۶ - باب وَقْتُ الْخُرُوجِ إِلَى الْعِيدِ ۱۱۴
- باسی کاتی دەرچوونی ئافرهتان بۆ نویژی چهژن ۱۱۵
- ۲۴۷ - باب خُرُوجِ النِّسَاءِ فِي الْعِيدِ ۱۱۵
- باسی وتاردانی رۆژی چهژن ۱۱۸
- ۲۴۸ - باب الْخُطْبَةِ يَوْمَ الْعِيدِ ۱۱۸
- باسی وتاردان له سەر کهوان ۱۲۲
- ۲۴۹ - باب يَخْطُبُ عَلَى قَوْسٍ ۱۲۲
- باسی بانگ نەدان لە رۆژی چهژندا ۱۲۲
- ۲۵۰ - باب تَرْكِ الْأَذَانِ فِي الْعِيدِ ۱۲۲
- باسی (الله أكبر) کردن لە نویژی هەردوو چهژنه کهدا ۱۲۴
- ۲۵۴ - باب تَكْبِيرِ فِي الْعِيدَيْنِ ۱۲۴
- باسی لە نویژی چهژنی رەمەزان و قورباندای چ سورەتی دەخوینری ۱۲۷
- ۲۵۲ - باب مَا يُقْرَأُ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ ۱۲۷
- باسی دانیشتن بۆ گۆنگرتن لە وتاری چهژن ۱۲۸
- ۲۵۳ - باب الْجُلُوسِ لِلْخُطْبَةِ ۱۲۸
- باسی دەرچوون بۆ نویژی چهژن لە رینگایه کهوهو گهرا نهوه له رینگایه کی ترهوه ۱۲۹
- ۲۵۴ - باب يَخْرُجُ إِلَى الْعِيدِ فِي طَرِيقٍ وَيَرْجِعُ فِي طَرِيقٍ ۱۲۹
- باسی نه گهر پيشنويز له بهر به هانهيه کی شهرعی له رۆژی خۆیدا دهرنه چوو ۱۳۰
- ۲۵۵ - باب إِذَا لَمْ يَخْرُجِ الْإِمَامُ لِلْعِيدِ مِنْ يَوْمِهِ يَخْرُجُ مِنَ الْغَدِ ۱۳۰
- باسی نویژکردن له دواى نویژی چهژن ۱۳۱
- ۲۵۶ - باب الصَّلَاةِ بَعْدَ صَلَاةِ الْعِيدِ ۱۳۱
- باسی نویژی چهژن کردن به خەڵک له مزگهوتدا نه گهر باران بوو ۱۳۲
- ۲۵۷ - باب يُصَلِّي بِالنَّاسِ الْعِيدُ فِي الْمَسْجِدِ إِذَا كَانَ يَوْمَ مَطَرٍ ۱۳۲
- کۆباسه کانی نویژه بارانهو به شه کانی ۱۳۳
- ۲۵۸ - جُمَاعُ أَبْوَابِ صَلَاةِ الْاسْتِسْقَاءِ وَتَفْرِيعُهَا ۱۳۳
- باسی له چ کاتی کهدا پۆشاکه کهی راست و چهپ ده کرد ۱۳۷

- ۲۵۹ - باب فِي أَيِّ وَقْتٍ يُحَوَّلُ رَدَاءُهُ إِذَا اسْتَسْقَى ۱۳۷
- باسی بهرزکردنهوی ههردوو دهست له کاتی پارانهوه بۆ باران بارین ۱۳۸
- ۲۶۰ - باب رَفْعُ الْيَدَيْنِ فِي الْاسْتِسْقَاءِ ۱۳۸
- باسی نویژی مانگ گیان و خۆر گیان ۱۴۶
- ۲۶۱ - باب صَلَاةِ الْكُسُوفِ ۱۴۶
- باسی نهوانهی که دهلین: چوار رکوع دهبریت ۱۴۷
- ۲۶۲ - باب مَنْ قَالَ: أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ ۱۴۷
- باسی قورئان خویندن له نویژی مانگ گیان و خۆر گیان دا ۱۵۷
- ۲۶۳ - باب الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ ۱۵۷
- باسی بانگهواز بۆ نویژی مانگ گیان و خۆر گیان ۱۵۹
- ۴۶۴ - باب يُنَادَى فِيهَا بِالصَّلَاةِ ۱۵۹
- باسی خیرکردن له کاتی مانگ گیان و خۆر گیان دا ۱۵۹
- ۲۶۵ - باب الصَّدَقَةِ فِيهَا ۱۵۹
- باسی نازادکردنی بهنده له کاتی مانگ گیان و خۆر گیان دا ۱۶۰
- ۲۶۶ - باب الْعَتَقِ فِيهِ ۱۶۰
- باسی نهوانهی دهلین: دوو رکات دوو رکات نویژی ده کریت ههتا بهردهبیت ۱۶۱
- ۲۶۷ - باب مَنْ قَالَ: يَرْكَعُ رَكَعَتَيْنِ ۱۶۱
- باسی نویژکردن له شهوی زۆر تاریک و با رهش و باران بارینی زۆردا ۱۶۴
- ۲۶۸ - باب الصَّلَاةِ عِنْدَ الظُّلْمَةِ وَتَحْوِهَا ۱۶۴
- باسی سهجدهبردن له کاتی بینینی به لگه و نیشانه ترسناکه گاندا ۱۶۵
- ۲۶۹ - باب السُّجُودِ عِنْدَ الْآيَاتِ ۱۶۵
- باسهکاني نویژی سهفه ۱۶۶
- ۲۷۰ - تَفْرِيعُ ابْوَابِ صَلَاةِ السَّفَرِ ۱۶۶
- باسی نویژی سهفه ۱۶۶
- ۱ - باب صَلَاةِ الْمُسَافِرِ ۱۶۶
- باسی ریبوار کهی نویژی کورت دهکاتهوه ۱۶۸
- ۲۷۱ - باب مَنْ يَقْصِرُ الْمُسَافِرُ ۱۶۸
- باسی بانگدان له سهفهردا ۱۶۹
- ۲۷۲ - باب الْأَذَانِ فِي السَّفَرِ ۱۶۹
- باسی ریبوار نویژی دهکات و گومانی ههیه له کاتهکهدا ۱۷۰

- ۲۷۳ - باب الْمَسَافِرُ يُصَلِّي وَهُوَ يَشْكُ فِي الْوَقْتِ ۱۷۰
- باسی کۆکردنهوی دوو نویژ پینکوه ۱۷۱
- ۲۷۴ - باب الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ ۱۷۱
- باسی که مکردنهوی قورئان خویندن له نویژی سه فهدا ۱۸۱
- ۲۷۵ - باب قِصْرِ قِرَاءَةِ الصَّلَاةِ فِي السَّفَرِ ۱۸۱
- باسی نویژی سوننهت سه فهدا ۱۸۲
- ۲۷۶ - باب التَّطَوُّعِ فِي السَّفَرِ ۱۸۲
- باسی نویژی سوننهت و نویژی وهر به سواری و لاخ له سه فهدا ۱۸۴
- ۲۷۷ - باب التَّطَوُّعِ عَلَى الرَّاحِلَةِ وَالْوَتْرِ ۱۸۴
- باسی نویژی فدرز به سهر و لاخوه له کاتی بوونی به هانهی شهرعی دا ۱۸۶
- ۲۷۸ - باب الْفَرِيضَةِ عَلَى الرَّاحِلَةِ مِنْ عَذْرِ ۱۸۶
- باسی ریبوار تاکه ی نویژه کانی کورتکاتهوه ۱۸۷
- ۲۷۹ - باب مَتَى يُتِمُّ الْمَسَافِرُ ۱۸۷
- باسی نه گهر که سی له خاکی دوژمندا مایهوه تایا نویژ کورتکاتهوه؟ ۱۹۱
- ۱۱ - باب إِذَا أَقَامَ بِأَرْضٍ الْعَدُوُّ يَقْصُرُ ۱۹۱
- باسی نویژی ترس له دوژمن ۱۹۱
- ۲۸۱ - باب صَلَاةِ الْخَوْفِ ۱۹۱
- باسی نهوانه ی که ده لئین: نه گهر پینشوئیز رکاتیک ی کرد بهوانه ی ریزی یه که م ۱۹۷
- ۲۸۳ - باب مَنْ قَالَ: إِذَا صَلَّي رَكْعَةً، وَكَبَّتْ قَائِمًا، أَتَمُّوا لِأَنْفُسِهِمْ رَكْعَةً ۱۹۷
- باسی نهوانه ی که ده لئین: پینشوئیز یه رکات نویژ بکات به کۆمه لای یه که م ۲۰۵
- ۱۶ - باب مَنْ قَالَ: يُصَلِّي بِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَةً، ثُمَّ يُسَلِّمُ فَيَقُومُ كُلُّ صَفٍّ ۲۰۵
- باسی نهوانه ی که ده لئین: پینشوئیز یه رکات نویژ بکات به کۆمه لای یه که م ۲۰۷
- ۲۸۶ - باب مَنْ قَالَ: يُصَلِّي بِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَةً، ثُمَّ يُسَلِّمُ، فَيَقُومُ الَّذِينَ خَلْفَهُ ۲۰۷
- باسی نهوانه ی که ده لئین: پینشوئیز به هدریه کی له و دوو کۆمه له ۲۱۰
- ۳۸۷ - باب مَنْ قَالَ: يُصَلِّي بِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَةً وَلَا يَقْضُونَ ۲۱۰
- باسی نهوانه ی که ده لئین: پینشوئیز به هدریه کی له و دوو کۆمه له ۲۱۲
- ۲۸۸ - باب مَنْ قَالَ: يُصَلِّي بِكُلِّ طَائِفَةٍ رَكْعَتَيْنِ، (وَتَكُونُ لِلْإِمَامِ أَرْبَعًا) ۲۱۲
- باسی نویژی که سی بکه ویتته دوی دوژمنی بو نهوی بیکوژیت ۲۱۴
- ۲۸۹ - باب صَلَاةِ الطَّالِبِ ۲۱۴
- باسه کانی نویژی سوننهت و ژماره ی رکاته کانی ۲۱۵

- ۲۹۰ - تفریع أبواب التَّطَوُّعِ وَرَكَعَاتِ السُّنَّةِ. ۲۱۵
- باسی دوو رکات سونهتی پیش نویژی بهیانی. ۲۱۸
- ۲۹۱ - باب رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ. ۲۱۸
- باسی نهغامدانی دوو رکات سونهتی پیش نویژی بهیانی بهکورتی. ۲۱۹
- ۳ - باب فِي تَخْفِيفِهِمَا. ۲۱۹
- باسی راکشان بهرو قیبله لهسه لای راست لهدوای نهغامدانی. ۲۲۳
- ۲۹۳ - باب الاِضْطِجَاعِ بَعْدَهَا. ۲۲۳
- باسی نهگه کهسی هات بۆ مزگهوت پیشنوژی نویژی بهیانی بکات. ۲۲۶
- ۲۹۴ - باب إِذَا أَدْرَكَ الْإِمَامَ وَلَمْ يُصَلِّ رُكْعَتَيِ الْفَجْرِ. ۲۲۶
- باسی نهوای لهدهستی چوو کهی بیکاتهوه. ۲۲۷
- ۲۹۵ - باب مَنْ فَاتَتْهُ، مَتَى يَقْضِيهَا؟. ۲۲۷
- باسی چوار رکات سونهتی پیش نویژی نیوهوژو چوار رکاتی پاش نیوهوژو. ۲۲۹
- ۲۹۶ - باب الْأَرْبَعُ قَبْلَ الظُّهْرِ وَبَعْدَهَا. ۲۲۹
- باسی سونهتی پیش نویژی عهسر. ۲۳۰
- ۲۹۷ - باب الصَّلَاةِ قَبْلَ الْعَصْرِ. ۲۳۰
- باسی سونهتی دواي نویژی عهسر. ۲۳۱
- ۹ - باب الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعَصْرِ. ۲۳۱
- باسی نهوای ریگهی داره به نهغامدانی دوو رکاتی دواي نویژی عهسر. ۲۳۳
- ۲۹۹ - باب مَنْ رَخَّصَ فِيهِمَا إِذَا كَانَتِ الشَّمْسُ مُرْتَفِعَةً. ۲۳۳
- باسی نهغامدانی نویژی سونهت لهپیش نویژی شیوانهوه. ۲۳۷
- ۳۰۰ - باب الصَّلَاةِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ. ۲۳۷
- باسی نهغامدانی نویژی چیشتهنگاو. ۲۴۰
- ۳۰۱ - باب صَلَاةِ الضُّحَى. ۲۴۰
- باسی نویژی سونهت دوو رکات دوو رکاته لهروژدا. ۲۴۷
- ۳۰۲ - باب فِي صَلَاةِ النَّهَارِ. ۲۴۷
- باسی نهغامدانی نویژی تهسیحات. ۲۴۸
- ۳۰۳ - باب صَلَاةِ التَّسْبِيحِ. ۲۴۸
- باسی نهغامدانی دوو رکات نویژی سونهت لهدواي نویژی شیوانهوه. ۲۵۲
- ۳۰۴ رُكْعَتَيِ الْمَغْرِبِ أَيْنَ تُصَلِّيَانِ. ۲۵۲
- باسی نهغامدانی نویژی سونهت لهدواي نویژی عیشاوه. ۲۵۴

- ۳۰۵ - باب الصَّلَاةِ بَعْدَ الْعِشَاءِ ۲۵۴
- باسہ کانی شہونویژ ۲۵۵
- أبواب قِيَامِ اللَّيْلِ ۲۵۵
- باسی نہ نجامدانی شہونویژ ۲۵۵
- ۳۰۶ - باب نَسْخِ قِيَامِ اللَّيْلِ وَالتَّيْسِيرِ فِيهِ ۲۵۵
- باسی ہدستان بؤ شہونویژ ۲۵۷
- ۱۸ - باب قِيَامِ اللَّيْلِ ۲۵۷
- باسی باریشکدان لہنویژدا ۲۶۰
- ۱۹ - باب النَّعَاسِ فِي الصَّلَاةِ ۲۶۰
- باسی کہسی شہو خوت نویژی سونہنتی شہوی نہ کرد چی بکات؟ ۲۶۲
- ۳۰۹ - باب مَنْ نَامَ عَنْ حِزْبِهِ ۲۶۲
- باسی کہسی عادہتی وایی شہونویژ بکات خو زوری بؤ بیئی و بخدویت ۲۶۳
- ۳۱۰ - باب مَنْ نَوَى الْقِيَامَ فَنَامَ ۲۶۳
- باسی چ کاتیکی شہو چاکتہ بؤ شہونویژ ۲۶۴
- ۳۱۱ - باب أَيُّ اللَّيْلِ أَفْضَلُ ۲۶۴
- باسی کاتی ہدستانی پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم بؤ شہونویژ ۲۶۵
- ۳۱۲ - باب وَقْتُ قِيَامِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ اللَّيْلِ ۲۶۵
- باسی دہست پی کردنی شہونویژ بہ دوو رکات ۲۶۸
- ۳۱۳ - باب افْتِتَاحِ صَلَاةِ اللَّيْلِ بِرُكْعَتَيْنِ ۲۶۸
- باسی شہونویژ دوو رکات دوو رکاتہ ۲۷۰
- ۳۱۴ - باب صَلَاةِ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى ۲۷۰
- باسی دہنگ بہر زکردنہوہ لہ کاتی قورنان خویندنی شہونویژدا ۲۷۱
- ۳۱۵ - باب فِي رَفْعِ الصَّوْتِ بِالْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ ۲۷۱
- باسی چونیہتی و ژمارہی رکاتہ کانی شہونویژ ۲۷۶
- ۳۱۶ - باب فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ ۲۷۶
- باسی نہوی فہرمانی پتکراوہ لہ میانہرہوی لہ شہونویژدا ۳۰۸
- ۳۱۷ - باب مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنَ الْقَصْدِ فِي الصَّلَاةِ ۳۰۸
- کویاسہ کانی مانگی رہمہزان ۳۱۱
- تفریع لأبواب شهر رمضان ۳۱۱
- باسی ہدستان بؤ شہونویژ لہ مانگی رہمہزاند ۳۱۱

- ۳۱۸ - باب فِي قِيَامِ شَهْرِ رَمَضَانَ ۳۱۱
- باسی سهبارت به شهوی قه در ۳۱۷
- ۳۱۹ - باب فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۳۱۷
- باسی نهوانی که دهلین: شهوی قه در شهوی بیست و یه کی مانگه ۳۲۰
- ۳۲۰ - باب فِيمَنْ قَالَ: لَيْلَةُ إِحْدَى وَعِشْرِينَ ۳۲۰
- باسی نهوانی ریوایه تیان کردو به شهوی حه قدهی مانگ ۳۲۴
- ۳۲۱ - باب مَنْ رَوَى أَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعِ عَشْرَةَ ۳۲۴
- باسی نهوانی ریوایه تیان کردو به حدوت شهوی کوتایی مانگ ۳۲۵
- ۳۲۲ - باب مَنْ رَوَى فِي السَّبْعِ الْآخِرِ ۳۲۵
- نهوانی که دهلین: شهوی قه در بیست و حدوتی مانگه ۳۲۵
- ۳۲۳ - باب مَنْ قَالَ: سَبْعٌ وَعِشْرُونَ ۳۲۵
- باسی نهوانی که دهلین: له هه موو شهویکی ره مه زاندايه ۳۲۶
- ۳۲۴ - باب مَنْ قَالَ: هِيَ فِي كُلِّ رَمَضَانَ ۳۲۶
- باسه کانی قورئان خویندن به رهوانی و بهش به شکردنی ۳۲۷
- ابواب قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ وَتَحْزِينِهِ وَتَرْتِيلِهِ ۳۲۷
- باسی له ماوی چند رزؤدا قورئان خه تم بکریت ۳۲۷
- ۳۲۵ - باب فِي كَمْ يَقْرَأُ الْقُرْآنُ ۳۲۷
- باسی بهش به شکردنی قورئان و هه رزؤو خویندن به شی ۳۳۰
- ۳۲۶ - باب تَحْزِينِ الْقُرْآنِ ۳۳۰
- باسی سهبارت به ژماره ی نایه ته کان ۳۳۸
- ۳۲۷ - باب فِي عَدَدِ الْآيِ ۳۳۸
- باسه کانی سهجدهی قورئان خویندن و چند سهجده له قورئاندا هه یه ؟ ۳۳۹
- ۳۲۸ - تَفْرِيعُ أَبْوَابِ السُّجُودِ ، وَكَمْ سَجْدَةٍ فِي الْقُرْآنِ ۳۳۹
- باسی نهوانی که پییان وایه سوره ته (مفصل) کان سهجدهی قورئان خویندنیا ۳۴۰
- ۳۲۹ - باب مَنْ لَمْ يَرِ السُّجُودَ فِي الْمَفْصَلِ ۳۴۰
- باسی نهوانی که پییان وایه سوره ته (مفصل) کان سهجدهی قورئان خویندنیا ۳۴۲
- ۳۳۰ - باب مَنْ رَأَى فِيهَا السُّجُودَ ۳۴۲
- باسی سهجدهی قورئان خویندن له سوره تی: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) و (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) ۳۴۳
- ۳۳۱ - باب السُّجُودِ فِي (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) وَ (اِقْرَأْ) ۳۴۳

- ۳۴۴ باسی سهجدهی قورئان خویندن له سورهتی: (ص)دا. ۳۴۴
 ۳۴۴ - باب السُّجُودِ فِي (ص) ۳۴۴
 ۳۴۶ باسی کهسی گوئی له نایهتی سهجده بیت له کاتیکدا که سوار بی، ۳۴۶
 ۳۴۶ - باب فِي الرَّجْلِ يَسْمَعُ السَّجْدَةَ وَهُوَ رَاكِبٌ (أَوْ فِي غَيْرِ الصَّلَاةِ) ۳۴۶
 ۳۴۸ باسی کهسی سهجدهی قورئان خویندنی برد چی بلیت. ۳۴۸
 ۳۴۸ - باب مَا يَقُولُ إِذَا سَجَدَ ۳۴۸
 ۳۴۹ باسی کهسی کاتی که نایهتی سهجدهی خویند له دوای نویژی بهیانی و ۳۴۹
 ۳۴۹ - باب فِيمَنْ يَقْرَأُ السَّجْدَةَ بَعْدَ الصُّبْحِ ۳۴۹
 ۳۵۰ باسه کانی نویژی وهتر. ۳۵۰
 ۳۵۰ باب تفريع ابواب الوتر. ۳۵۰
 ۳۵۰ باسی باش (مستحب) ی نویژی وهتر. ۳۵۰
 ۳۵۰ - باب اسْتِحْبَابِ الْوُتْرِ ۳۵۰
 ۳۵۲ باسی کهسی نویژی وهتر نه کات. ۳۵۲
 ۳۵۲ - باب فِيمَنْ لَمْ يُوتِرْ ۳۵۲
 ۳۵۴ باسی نویژی وهتر چند رکاته. ۳۵۴
 ۳۵۴ - باب كَمْ الْوُتْرُ ۳۵۴
 ۳۵۵ باسی له نویژی وهتر دا چ سورهتی ده خوینریت. ۳۵۵
 ۳۵۵ - باب مَا يَقْرَأُ فِي الْوُتْرِ ۳۵۵
 ۳۵۶ باسی خویندنی قنوت له نویژی وهتر دا. ۳۵۶
 ۳۵۶ - باب الْقُنُوتِ فِي الْوُتْرِ ۳۵۶
 ۳۶۲ باسی پارانه وه له دوای نویژی وهتر. ۳۶۲
 ۳۶۲ - باب فِي الدُّعَاءِ بَعْدَ الْوُتْرِ ۳۶۲
 ۳۶۳ باسی نه نجامدانی نویژی وهتر له پیش خهوتندا. ۳۶۳
 ۳۶۳ - باب فِي الْوُتْرِ قَبْلَ النَّوْمِ ۳۶۳
 ۳۶۵ باسی کاتی نویژی وهتر. ۳۶۵
 ۳۶۵ - باب فِي وَقْتِ الْوُتْرِ ۳۶۵
 ۳۶۷ باسی هه لوه شانه وهی نویژی وهتر. ۳۶۷
 ۳۶۷ - باب فِي نَقْضِ الْوُتْرِ ۳۶۷
 ۳۶۸ باسی قنوت خویندن له نویژه فرهزه کاندا. ۳۶۸
 ۳۶۸ - باب الْقُنُوتِ فِي الصَّلَوَاتِ ۳۶۸

- ۳۷۲ باسی فهزلی نوژی سونهت له مالهوه.
 ۳۷۲ - ۳۴۶ - باب فِي فَضْلِ التَّطَوُّعِ فِي الْبَيْتِ
 ۳۷۴ باسی زور مانهوه به پتوه له نوژدا.
 ۳۷۴ - ۳۴۷ - باب طَوْل الْقِيَامِ
 ۳۷۵ باسی هاندان له سهر شهونوژ.
 ۳۷۵ - ۳۴۸ - باب الْحَثُّ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ
 ۳۷۶ باسی پاداشتی قورئان خویندن.
 ۳۷۶ - ۳۴۹ - باب فِي ثَوَابِ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ
 ۳۷۹ باسی نهوی که دهربارهی فهزل و گه ورهیی سورهتی فاتحه هاتوه.
 ۳۷۹ - ۳۵۰ - باب فَاتِحَةِ الْكِتَابِ
 ۳۸۱ باسی نهوانه که دهلین: له سورهته درژه کانه.
 ۳۸۱ - ۳۵۱ - باب مَنْ قَالَ: هِيَ مِنَ الطَّوْلِ
 ۳۸۲ باسی نهوی که دهربارهی فهزل و گه ورهیی سورهتی (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) هاتوه.
 ۳۸۲ - ۳۵۲ - باب مَا جَاءَ فِي آيَةِ الْكُرْسِيِّ
 ۳۸۳ باسی نهوی که دهربارهی فهزل و گه ورهیی سورهتی (صمد) هاتوه.
 ۳۸۳ - ۳۵۳ - باب فِي سُورَةِ الصِّدْقِ
 ۳۸۴ باسی نهوی که دهربارهی فهزل و گه ورهیی سورهتی (المُعَوِّذَتَيْنِ) هاتوه.
 ۳۸۴ - ۳۵۴ - باب فِي الْمُعَوِّذَتَيْنِ
 ۳۸۶ باسی چوئ باشه قورئان به ترتیل بخوینرت.
 ۳۸۶ - ۳۵۵ - باب كَيْفَ يَسْتَحَبُّ التَّرْتِيلُ فِي الْقِرَاءَةِ
 ۳۹۱ باسی ههده شهی توند لهوی که قورئان له بهریکات و له پاشدا له بیرى بجیتتهوه..
 ۳۹۱ - ۳۵۶ - باب التَّشْدِيدِ فِيمَنْ حَفِظَ الْقُرْآنَ ثُمَّ نَسِيَهُ
 ۳۹۲ باسی قورئانه به حدوت شیوه هاتوته خوارهوه.
 ۳۹۲ - ۳۵۷ - باب أَنْزَلَ الْقُرْآنَ عَلَى سَبْعَةِ أَحْرَفٍ
 ۳۹۶ باسی فهزل و نادابی نزاو پارانهوه.
 ۳۹۶ - ۳۵۸ - باب الدُّعَاءِ
 ۴۰۷ باسی تهسبیحات به بهرد.
 ۴۰۷ - ۲۴ - باب التَّسْبِيحِ بِالْحَصَى
 ۴۱۱ باسی کهسی که سهلامی دایهوه له نوژه فهرزه کان چی بلیت.
 ۴۱۱ - ۲۵ - باب مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا سَلَّمَ

- باسی داوای لیخو شبوون کردن..... ۴۱۸
- ۲۶ - باب فی الاستغفار..... ۴۱۸
- باسی نه هی کردن له وهی که ئینسان دوعای خراب بکات له خانه واده و مال..... ۴۲۹
- ۳۶۳ - باب النهی عن أن يدعوا الإنسان على أهله وماله..... ۴۲۹
- باسی سه لاوتدان له سهر غهیری پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم..... ۴۳۰
- ۳۶۴ - باب الصلاة على غير النبي صلى الله عليه وسلم..... ۴۳۰
- باسی دوعای خیر له پاشمله..... ۴۳۱
- ۳۶۵ - باب الدعاء بظهور الغيب..... ۴۳۱
- باسی نه گهر که سی ترسی له قهومی هه بوو چ دوعایه بخوینیت..... ۴۳۳
- ۳۶۵ - باب ما يقول إذا خاف قوماً..... ۴۳۳
- باسی نوژی ئیستیخاره..... ۴۳۳
- ۳۶۶ - باب فی الاستخارة..... ۴۳۳
- باسی سه بارت به په ناگرتن به خوا..... ۴۳۵
- ۳۶۷ - باب فی الاستعاذه..... ۴۳۵
- په رتوکی نه حکامه کانی زه کات دهر کردن..... ۴۴۴
- ۳ - کتاب الزكاة..... ۴۴۴
- باسی نه وهی واجبه زه کاتی لی دهریکریت..... ۴۴۷
- ۱ - باب ما تجب فيه الزكاة..... ۴۴۷
- باسی کالار که ل و په ل نه گهر بو بازرگانی بوو زه کاتی لی ده که ویت یان نا؟..... ۴۵۰
- ۲ - باب العروض إذا كانت للتجارة هل فيها من زكاة..... ۴۵۰
- باسی که نز چیه؟ وه حوکی زه کاتی خشل..... ۴۵۱
- ۳ - باب الكنز ما هو؟ وزكاة الحلي..... ۴۵۱
- باسی زه کاتی مده و مالاتی که خو یان بله وهرین..... ۴۵۴
- ۴ - باب فی زكاة السائمة..... ۴۵۴
- باسی ره زامه ندی زه کات وهرگر..... ۴۸۵
- ۵ - باب رضا المصدق..... ۴۸۵
- باسی پارانه وه زه کات وهرگر بو نه و خاوهن مال و سامانان هی که زه کاته که یان..... ۴۸۸
- ۶ - باب دعاء المصدق لأهل الصدقة..... ۴۸۸
- باسی رافدی ته مهنی و شتر..... ۴۸۹
- ۷ - باب تفسير أسنان الإبل..... ۴۸۹

- باسی زه کات وەرگر له چ شوینی زه کات وەرده گریت. ۴۹۲
- ۸ - باب أَتَيْنَ تَصَدَّقَ الْأَمْوَالُ. ۴۹۲
- باسی ئایا دروسته کهسی زه کاته دەرکراوه کهی خوی بکریتهوه یان نا؟ ۴۹۴
- ۹ - باب الرَّجُلُ يَبْتَاعُ صَدَقَتَهُ. ۴۹۴
- باسی زه کاتی بهنده. ۴۹۵
- ۱۰ - باب صَدَقَةِ الرَّقِيقِ. ۴۹۵
- باسی زه کاتی کشتوکال. ۴۹۶
- ۱۱ - باب صَدَقَةِ الزَّرْعِ. ۴۹۶
- باسی زه کاتی ههنگوین. ۴۹۸
- ۱۲ - باب زَكَاةِ الْعَسَلِ. ۴۹۸
- باسی خهملاندنی تری. ۵۰۱
- ۱۳ - باب فِي خَرْصِ الْعَنْبِ. ۵۰۱
- باسی سهبارهت به خهملاندن. ۵۰۲
- ۱۴ - باب فِي الْخَرْصِ. ۵۰۲
- باسی کهی خورما دهخه ملینریت. ۵۰۳
- ۱۵ - باب مَتَى يُخْرَصُ الثَّمَرُ. ۵۰۳
- باسی ئهو خورمایه که دروست نیه بدریت له زه کاتدا. ۵۰۴
- ۱۶ - باب مَا لَا يَجُوزُ مِنَ الثَّمَرَةِ فِي الصَّدَقَةِ. ۵۰۴
- باسی زه کاتی سهرفته. ۵۰۵
- ۱۷ - باب زَكَاةِ الْفِطْرِ. ۵۰۵
- باسی کهی زه کاتی سهرفته دهدریت. ۵۰۶
- ۱۸ - باب مَتَى تُؤَدَّى. ۵۰۶
- باسی چهند دهدریت له زه کاتی سهرفته دا. ۵۰۷
- ۱۹ - باب كَمْ يُؤَدَّى فِي صَدَقَةِ الْفِطْرِ. ۵۰۷
- باسی نهوانه که به نیو(صاع) گه نم گیتراویانه تهوه. ۵۱۳
- ۲۰ - باب مَنْ رَوَى نِصْفَ صَاعٍ مِنْ قَمْحٍ. ۵۱۳
- باسی پیشخستنی زه کات. ۵۱۶
- ۲۱ - باب فِي تَعْجِيلِ الزَّكَاةِ. ۵۱۶
- باسی ئایا زه کات له شوینی کهوه دهگوژی ریتتهوه بۆ شوینی کهی تر. ۵۱۸
- ۲۲ - باب فِي الزَّكَاةِ هَلْ تَحْمَلُ مِنْ بَلَدٍ إِلَى بَلَدٍ. ۵۱۸

- باسي زهكات به كي ده دريت، نينسان چهنده مال و ساماني ههبيت دهوله مهنده.. ۵۱۹
- ۲۳ - باب مَنْ يُعْطَى مِنَ الصَّدَقَةِ وَحَدَّ الْغِنَى..... ۵۱۹
- باسي نهو كه سهي كه بزي دروسته زهكات وهريگريت له كاتيكددا كه دهوله مهنده.. ۵۲۸
- ۲۴ - باب مَنْ يَجُوزُ لَهُ اخْذُ الصَّدَقَةِ وَهُوَ غَنِيٌّ..... ۵۲۸
- باسي چهنده زهكات ده دريت به يدك كهس..... ۵۳۰
- ۲۵ - باب كَمْ يُعْطَى الرَّجُلُ الْوَاحِدُ مِنَ الزَّكَاةِ..... ۵۳۰
- باسي چ كاتي داوا كردن دروسته..... ۵۳۱
- ۲۶ - باب مَا تَجُوزُ فِيهِ الْمَسْأَلَةُ..... ۵۳۱
- باسي خراپي سوال كردن..... ۵۳۵
- ۲۷ - باب كَرَاهِيَةِ الْمَسْأَلَةِ..... ۵۳۵
- باسي خو به دورگرتن له سوال كردن..... ۵۳۷
- ۲۸ - باب فِي الْاسْتِغْفَافِ..... ۵۳۷
- باسي زهكات دان به بهني هاشم..... ۵۴۱
- ۲۹ - باب الصَّدَقَةِ عَلَى بَنِي هَاشِمٍ..... ۵۴۱
- باسي ههزار زهكاتي خوي ده كاته ديارى بو دهوله مهنده..... ۵۴۳
- ۳۰ - باب الْفَقِيرُ يَهْدَى لِلْغِنَى مِنَ الصَّدَقَةِ..... ۵۴۳
- باسي كه سي زهكاتي ده دات له پاشدا ده يتتوره به ميراتي..... ۵۴۴
- ۳۲ - باب مَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ ثُمَّ وَرَّثَهَا..... ۵۴۴
- باسي حق و مافه كاني مال و سامان..... ۵۴۵
- ۳۳ - باب فِي حُقُوقِ الْمَالِ..... ۵۴۵
- باسي حق و مافي سوال كهر..... ۵۵۱
- ۳۴ - باب حَقُّ السَّائِلِ..... ۵۵۱
- باسي چا كه كردن له گهل نهو خاوهن نامانهي كه خاوهني په يمانن..... ۵۵۳
- ۳۵ - باب الصَّدَقَةُ عَلَى أَهْلِ الدِّمَةِ..... ۵۵۳
- باسي نهو شتهي كه دروست نيه قه ده غه بكريت له خه لك..... ۵۵۴
- ۳۵ - باب مَا لَا يَجُوزُ مِنْهُ..... ۵۵۴
- باسي سوال كردن له مزگه وتدا..... ۵۵۵
- ۳۶ - باب الْمَسْأَلَةُ فِي الْمَسَاجِدِ..... ۵۵۵
- باسي كه راهه تي سوال كردن به سويند و به ناوي خواي گه وره وه..... ۵۵۶
- ۳۷ - باب كَرَاهِيَةِ الْمَسْأَلَةِ بِوَجْهِ اللَّهِ تَعَالَى..... ۵۵۶

- باسی به‌خشینی مالّ به‌کسی که به‌ناوی خواوه‌ دارا ده‌کات. ۵۵۶
- ۳۸ - باب عَطِيَّةٍ مَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ ۵۵۶
- باسی که‌سی هدرچی هدیّه بی‌کات به‌خیر. ۵۵۷
- ۳۹ - باب الرَّجُلِ يَخْرُجُ مِنْ مَالِهِ ۵۵۷
- باسی روخسدت له‌مه‌دا واته له‌وه‌دا که هدرچی هدیّه بی‌کات به‌خیر. ۵۶۰
- ۴۰ - باب فِي الرُّخْصَةِ فِي ذَلِكَ ۵۶۰
- باسی سه‌بارت به‌فدزئی ئاودان به‌خه‌ئک. ۵۶۲
- ۴۱ - باب فِي فَضْلِ سَقْيِ الْمَاءِ ۵۶۲
- باسی نه‌و بزنیه که ده‌دریت به‌هه‌ژاری له‌شیه‌کدی بخوات. ۵۶۴
- ۴۲ - باب فِي الْمَنِيحَةِ ۵۶۴
- باسی پادا‌شتی کلپله‌وان. ۵۶۵
- ۳۴ - باب أَجْرُ الْخَازِنِ ۵۶۵
- باسی به‌خشینی ئافرت له‌مالی می‌رده‌کدی. ۵۶۶
- ۴۴ - باب الْمَرْأَةُ تَتَصَدَّقُ مِنْ بَيْتِ زَوْجِهَا ۵۶۶
- باسی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی. ۵۶۸
- ۴۶ - باب فِي صَلَةِ الرَّجْمِ ۵۶۸
- باسی پیسکه‌یی و چروکی. ۵۷۳
- ۴۶ - باب فِي الشُّحِّ ۵۷۳
- کتیپی شتی دۆزراوه. ۵۷۵
- ۴ - کتاب اللقطة. ۵۷۵
- باسی پیناسه‌ی شتی دۆزراوه. ۵۷۵
- ۱ - بابُ التَّعْرِيفِ اللَّقْطَةِ ۵۷۵
- سه‌ره‌تای په‌رتوکی مه‌ناسکی هه‌ج. ۵۹۱
- ۵ - اول الكتاب المناسك. ۵۹۱
- باسی سه‌بارت به‌فدزیه‌ی هه‌ج. ۵۹۱
- ۱ - بابُ فَرَضِ الْحَجِّ ۵۹۱
- باسی ئافرتی هه‌ج بکات به‌بی ئوه‌ی مه‌حره‌میکی له‌گه‌ئدا بی‌ت. ۵۹۲
- ۲ - باب فِي الْمَرْأَةِ تَحُجُّ بِغَيْرِ مَحْرَمٍ ۵۹۲
- باسی ره‌به‌نگه‌ری له‌ئیسلا‌مدا نیه‌ یان هه‌ج نه‌کردن بۆ که‌سی نیه. ۵۹۵
- ۳ - باب (لَا صُرُورَةَ) فِي الْإِسْلَامِ ۵۹۵

- باسی تویشهی رنگه له هه جدا. ۵۹۶
 ۴ - باب التَّزْوُدِ فِي الْحَجِّ. ۵۹۶
 باسی بازرگانی کردن له هه جدا. ۵۹۷
 ۵ - باب التَّجَارَةِ فِي الْحَجِّ. ۵۹۷
 ۶ - باب. ۵۹۷
 باسی به کریدان. ۵۹۸
 ۷ - باب الْكُرَى. ۵۹۸
 باسی سه بارهت به هه جی مندال. ۶۰۱
 ۸ - باب فِي الصَّبِيِّ يَحُجُّ. ۶۰۱
 باسی دیاریکردنی شوننی ئیحمرام دابهستن. ۶۰۲
 ۹ - باب فِي الْمَوَاقِيتِ. ۶۰۲
 باسی ئیحمرام دابهستنی ئافرهتی زه یسان بۆ هه ج. ۶۰۵
 ۱۰ - باب الْحَائِضِ تَهْلُ بِالْحَجِّ. ۶۰۵
 باسی به کارهتانی بۆنی خوش پیش ئیحمرام دابهستن. ۶۰۷
 ۱۱ - باب الطَّيِّبِ عِنْدَ الْإِحْرَامِ. ۶۰۷
 باسی (تلبید). ۶۰۸
 ۱۲ - باب التَّلْبِيدِ. ۶۰۸
 باسی هه دی ئاژه ئی دیاریکراو بۆ قوریانی. ۶۰۹
 ۱۳ - باب فِي الْهَدْيِ. ۶۰۹
 باسی مانگای دیاریکراو بۆ قوریانی. ۶۱۰
 ۱۴ - باب فِي هَدْيِ الْبَقَرِ. ۶۱۰
 باسی نیشانه کردنی قوریانی. ۶۱۱
 ۱۵ - باب فِي الْإِشْعَارِ. ۶۱۱
 باسی گۆرینی ئاژه ئی قوریانی. ۶۱۳
 ۱۶ - باب تَبْدِيلِ الْهَدْيِ. ۶۱۳
 باسی نهو کهسهی وشته قوریانیه کانی ده نیتری بۆ مائی خوا و خوی ناروات. ۶۱۴
 ۱۷ - باب مَنْ بَعَثَ بِهِدْيِهِ وَأَقَامَ. ۶۱۴
 باسی سواربوونی وشتری دیاریکراو بۆ قوریانی. ۶۱۶
 ۱۸ - باب فِي رُكُوبِ الْبُذْنِ. ۶۱۶
 باسی په ککه و تنی وشتری دیاری پیش نهوهی بگاته مائی خوا. ۶۱۷

- ۱۹ - باب فِي الْهَدْيِ إِذَا عَطِبَ قَبْلَ أَنْ يَبْلُغَ ٦١٧
 باسی چۆنیهتی سهبرینی وشتهکان ٦٢١
 ۲۰ - باب كَيْفَ تُنَحَّرُ الْبَدَنُ ٦٢١
 باسی کاتی ئیحرام دابهستن ٦٢٣
 ۲۱ - باب فِي وَقْتِ الْإِحْرَامِ ٦٢٣
 باسی مهرج دانان له ههجا واته هوکمی چیه؟ ٦٢٩
 ۲۲ - باب الْإِشْتِرَاطِ فِي الْحَجِّ ٦٢٩
 باسی ئیحرامی ههجا به جیا دابهستن ٦٣٠
 ۲۳ - باب فِي إِفْرَادِ الْحَجِّ ٦٣٠
 باسی نههجامدانی ههجا و عومره پشکوه ٦٤٨
 ۲۴ - باب فِي الْإِقْرَانِ ٦٤٨
 باسی کهسی که ئیحرامی ههجا دادهبهستی، له پاشدا بیکاته عومره ٦٥٩
 ۲۵ - باب الرَّجُلُ يَهْلُ بِالْحَجِّ ثُمَّ يَجْعَلُهَا عُمْرَةً ٦٥٩
 باسی کهسی ههجا بکات بو کهسیکی تر ٦٦٠
 ۲۶ - باب الرَّجُلُ يَحُجُّ عَنْ غَيْرِهِ ٦٦٠
 باسی تهلبیه چۆن دهکریت ٦٦٣
 ۲۷ - باب كَيْفَ التَّلْبِيَةِ؟ ٦٦٣
 باسی تهلبیه کردن کهی دهپریت و ناوتریت ٦٦٥
 ۲۸ - باب مَتَى يَقْطَعُ التَّلْبِيَةَ ٦٦٥
 باسی نهو کهسهی که عومره دهکات ههتا کهی تهلبیه دهکات ٦٦٦
 ۲۹ - باب مَتَى يَقْطَعُ الْمُعْتَمِرُ التَّلْبِيَةَ ٦٦٦
 باسی نهو کهسهی که له ئیحرامدایه نهدهبی غولامه کهی دادات ٦٦٦
 ۳۰ - باب الْمُحْرِمُ يُؤَدِّبُ غُلَامَهُ ٦٦٦
 باسی ئیحرام دابهستنی کهسی به جل و بهرگی خۆیهوه ٦٦٨
 ۳۱ - باب الرَّجُلُ يُحْرِمُ فِي ثِيَابِهِ ٦٦٨
 باسی نهو کهسهی که دهیهویت ئیحرام دابهستی چ پوشاکێ دروسته ٦٧٠
 ۳۲ - باب مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ ٦٧٠
 باسی ههنگرتنی چهک له ئیحرامدا ٦٧٥
 ۳۳ - باب الْمُحْرِمُ يَحْمِلُ السَّلَاحَ ٦٧٥
 باسی ئافرهت له ئیحرامدا روخساری دادهپوشیت ٦٧٦

- ۳۳ - باب فِي الْمُحَرَّمَةِ تُغَطَّى وَجْهَهَا ۶۷۶
 باسی نهو که‌سه‌ی که له ئی‌حرام‌دایه سی‌به‌ری بو بکری‌ت. ۶۷۷
 ۳۵ - باب فِي الْمُحَرَّمِ يُظَلَّلُ ۶۷۷
 باسی که‌سی له ئی‌حرام‌دا که له شاخ بکات. ۶۷۸
 ۳۶ - باب الْمُحَرَّمِ يَحْتَجِمُ ۶۷۸
 باسی چاو رشتنی که‌سی که له ئی‌حرام‌دا بی‌ت. ۶۷۹
 ۳۷ - باب يَكْتَحِلُ الْمُحَرَّمُ ۶۷۹
 باسی خۆش‌وشتنی که‌سی که له ئی‌حرام‌دا بی‌ت. ۶۸۰
 ۳۸ - باب الْمُحَرَّمِ يَغْتَسِلُ ۶۸۰
 باسی ژنه‌ینانی که‌سی که له ئی‌حرام‌دا بی‌ت. ۶۸۲
 ۳۹ - باب الْمُحَرَّمِ يَتَزَوَّجُ ۶۸۲
 باسی نهو که‌سه‌ی له ئی‌حرام‌دایه بو‌ی هه‌یه چ جو‌ره جانه‌وه‌ری بکوژی‌ت؟ ۶۸۴
 ۴۰ - باب مَا يَقْتُلُ الْمُحَرَّمُ مِنَ الدَّوَابِّ ۶۸۴
 باسی خواردنی گوشتی نی‌جیری راوکراو بو نهو که‌سه‌ی که له ئی‌حرام‌دایه دروسته ۶۸۶
 ۴۱ - باب لَحْمُ الصَّيْدِ لِلْمُحَرَّمِ ۶۸۶
 باسی نهو که‌سه‌ی که له ئی‌حرام‌دایه دروسته راوی کولله بکات یان نا؟ ۶۸۹
 ۴۲ - باب فِي الْجَرَادِ لِلْمُحَرَّمِ ۶۸۹
 باسی فدی‌ه دان. ۶۹۱
 ۴۳ - باب فِي الْفِدْيَةِ ۶۹۱
 باسی ری لی گه‌ران له هه‌جدا. ۶۹۴
 ۴۴ - باب الْإِحْصَارِ ۶۹۴
 باسی نادابه‌کانی چونه ناو مه‌که‌وه. ۶۹۶
 ۴۵ - باب دُخُولِ مَكَّةَ ۶۹۶
 باسی که‌سی له کاتی بیننی مائی خوادا ده‌سته‌کانی به‌رزکاته‌وه. ۶۹۹
 ۴۶ - باب فِي رَفْعِ الْيَدَيْنِ إِذَا رَأَى النِّبْتَ ۶۹۹
 باسی ماچ کردنی به‌رده ره‌شه‌که. ۷۰۱
 ۴۷ - باب فِي تَقْيِيلِ الْحَجْرِ ۷۰۱
 باسی ده‌ستدان له گو‌شه‌کان. ۷۰۱
 ۴۸ - باب اسْتِلَامِ الْأَرْكَانِ ۷۰۱
 باسی ته‌وافی واجب. ۷۰۳

- ۴۹ - باب الطَّوَّافِ الْوَاجِبِ ۷۰۳
 باسی دهرخستنی شانی راست له کاتی تهوافی مائی خوادا ۷۰۶
 ۵۰ - باب الاِضْطِّبَاعِ فِي الطَّوَّافِ ۷۰۶
 باسی تهوافی مائی خوا به لۆقه ۷۰۷
 ۵۱ - باب فِي الرَّمْلِ ۷۰۷
 باسی پارانهوه له کاتی تهوافدا ۷۱۳
 ۵۲ - باب الدُّعَاءِ فِي الطَّوَّافِ ۷۱۳
 باسی تهوافی مائی خوا له دواي عهسر ۷۱۴
 ۵۳ - باب الطَّوَّافِ بَعْدَ الْعَصْرِ ۷۱۴
 باسی تهوافی ئه و که سهی که حه ج و عومره پینکوه ده کات ۷۱۵
 ۵۴ - باب طَوَّافِ الْقَارِنِ ۷۱۵
 باسی ئه و دیواره ی که ده که ویتته نیتوان دهرگای که عبه و بهرده ره شه که وه ۷۱۶
 ۵۵ - باب الْمَلْتَزِمِ ۷۱۶
 باسی سه باره ت به پله و پایه ی صه فاو مهروه ۷۱۹
 ۵۶ - باب أَمْرِ الصَّافَا وَالْمَرْوَةِ ۷۱۹
 باسی چۆنه تی حه ج که ی پینغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ۷۲۲
 ۵۷ - باب صِفَةِ حَجَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ۷۲۲
 باسی وه ستان له عه ره فات ۷۴۱
 ۵۸ - باب الْوُقُوفِ بِعَرَفَةَ ۷۴۱
 باسی دهرچوون له مه که وه بۆ مینا ۷۴۲
 ۵۹ - باب الْخُرُوجِ إِلَى مَنَى ۷۴۲
 باسی دهرچوون له مینا وه بۆ عه ره فات ۷۴۳
 ۶۰ - باب الْخُرُوجِ إِلَى عَرَفَةَ ۷۴۳
 باسی رۆشتن له نه مه ره وه بۆ عه ره فات ۷۴۴
 ۶۱ - باب الرِّوَّاحِ إِلَى عَرَفَةَ ۷۴۴
 باسی وتار خویندنه وه له عه ره فه ۷۴۵
 ۶۲ - باب الْخُطْبَةِ بِعَرَفَةَ ۷۴۵
 باسی شویتنی وه ستان له عه ره فه ۷۴۷
 ۶۳ - باب مَوْضِعِ الْوُقُوفِ بِعَرَفَةَ ۷۴۷
 باسی هاتنه خواره وێ حاجیان له عه ره فه وه بۆ موزده لیفه به لیشار ۷۴۸

- ۶۴ - باب الدَّفْعَةِ مِنْ عَرَفَةَ..... ۷۴۸
- باسی کۆکردنه‌وی نوێژی شیوان و خه‌وتنان له موزده‌لیفه. ۷۵۳
- ۶۵ - باب الصَّلَاةِ بِجَمْعٍ..... ۷۵۳
- باسی په‌له‌کردن له موزده‌لیفه‌وه بۆ مینا..... ۷۶۰
- ۶۶ - باب التَّعْجِيلِ مِنْ جَمْعٍ..... ۷۶۰
- باسی رۆژی هه‌جی گه‌وره..... ۷۶۳
- ۶۷ - باب يَوْمِ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ..... ۷۶۳
- باسی مانگه هه‌رامه‌کان: (ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، الْمُحَرَّمُ، رَجَب). ۷۶۵
- ۶۸ - باب الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ..... ۷۶۵
- باسی که‌سی فریای راوه‌ستانی عه‌ره‌فه نه‌که‌وێت هه‌جه‌که‌ی دروست نیه. ۷۶۶
- ۶۹ - باب مَنْ لَمْ يُدْرِكْ عَرَفَةَ..... ۷۶۶
- باسی دابه‌زین له مینا دوا‌ی نه‌وه‌ی که حاجیه‌کان له عه‌ره‌فه‌وه له موزده‌لیفه‌وه.... ۷۶۹
- ۷۰ - باب النُّزُولِ بِمَنَى..... ۷۶۹
- باسی چ رۆژی له مینا وتار ده‌خوێندرتته‌وه؟..... ۷۷۰
- ۷۱ - باب أَيُّ يَوْمٍ يَخْطُبُ بِمَنَى؟..... ۷۷۰
- باسی نه‌وانه‌ی که ده‌لێن: پێغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم له جه‌ژنی قورباندا.... ۷۷۱
- ۷۲ - باب مَنْ قَالَ: خُطِبَ يَوْمَ النَّحْرِ..... ۷۷۱
- باسی پێغه‌مبه‌ری خوا له چ کاتی‌کدا وتاری جه‌ژنی قوربان‌ی خوێنده‌وه؟..... ۷۷۲
- ۷۳ - باب أَيُّ وَقْتٍ يَخْطُبُ يَوْمَ النَّحْرِ؟..... ۷۷۲
- باسی نه‌وه‌ی پێشنوێژ له‌وتاره‌که‌یدا باسی ده‌کات له مینا..... ۷۷۳
- ۷۴ - باب مَا يَذْكُرُ الْإِمَامُ فِي خُطْبَتِهِ بِمَنَى..... ۷۷۳
- باسی هوکمی مانه‌وه له مه‌که‌که له‌شه‌وه‌کاني مینادا..... ۷۷۴
- ۷۵ - باب يَبِيتُ بِمَكَّةَ لَيْلَى مَنَى..... ۷۷۴
- باسی نوێژکردن له مینا واته: نایا نوێژه چوار رکاتیه‌کان تیییدا کورت ده‌کړینه‌وه ۷۷۶
- ۷۶ - باب الصَّلَاةِ بِمَنَى..... ۷۷۶
- باسی خه‌لکی مه‌که‌که له هه‌جدا نوێژ کورت ده‌که‌نه‌وه یان نا؟..... ۷۷۹
- ۷۷ - باب الْقَصْرِ لِأَهْلِ مَكَّةَ..... ۷۷۹
- باسی سه‌باره‌ت به ره‌جی شه‌یتان..... ۷۸۰
- ۷۸ - باب فِي رَمَى الْجِمَارِ..... ۷۸۰
- باسی سه‌رتاشین و کورت‌کردنه‌وه‌ی..... ۷۸۷

- ۷۹ - باب الْحَلْقِ وَالْتَقْصِيرِ ۷۸۷
- باسی عومره ۷۹۱
- ۸۰ - باب الْعُمْرَةِ ۷۹۱
- باسی ئافرهتی ئیحرامی عومره بیوشیت و بکهویتته حالهتی بی نوژییهوه ۷۹۹
- ۸۱ - باب الْمُهْلَةِ بِالْعُمْرَةِ تَحِيضُ فَيُدْرِكُهَا الْحَجُّ فَتَنْقُضُ عُمْرَتَهَا وَتَهْلُ بِالْحَجِّ ... ۷۹۹
- باسی مانده له مهککه له دواي نهجامدانی عومره ۸۰۱
- ۸۲ - باب الْمَقَامِ فِي الْعُمْرَةِ ۸۰۱
- باسی تهوافی مائی خوا له هجدا ۸۰۱
- ۸۳ - باب الْإِفَاضَةِ فِي الْحَجِّ ۸۰۱
- باسی تهوافی ماللوايي ۸۰۴
- ۸۴ - باب الْوَدَاعِ ۸۰۴
- باسی دهروونی ئافرهتی بی نوژی له دواي تهوافی (الإفاضة) ۸۰۵
- ۸۵ - باب الْحَائِضِ تَخْرُجُ بَعْدَ الْإِفَاضَةِ ۸۰۵
- باسی چۆنیتهی تهوافی ماللوايي ۸۰۷
- ۸۶ - باب طَوَافِ الْوَدَاعِ ۸۰۷
- باسی دابهزین له (مُحْصَب) ۸۰۹
- ۸۷ - باب التَّخْصِيصِ ۸۰۹
- باسی کهسی له هجه کهیدا کاریک پیش کاریکی تر بکات ۸۱۲
- ۸۸ - باب فِيمَنْ قَدَّمَ شَيْئًا قَبْلَ شَيْءٍ فِي حَجِّهِ ۸۱۲
- باسی ئایا له مهککه شتی رهوایه له شوئینیکی تر رهوا نه بیئت ۸۱۴
- ۸۹ - باب فِي مَكَّةَ ۸۱۴
- باسی هدرامی کوشتار له هدرهمی مهککه داو ریزشکانندی ۸۱۵
- ۹۰ - باب تَحْرِيمِ مَكَّةَ ۸۱۵
- باسی فهزلی خوشاودان به خه لک ۸۱۸
- ۹۱ - باب فِي نَبِيذِ السَّقَايَةِ ۸۱۸
- باسی مانده له مهککه له دواي هج ۸۲۰
- ۹۲ - باب الْإِقَامَةِ بِمَكَّةَ ۸۲۰
- باسی نوژی کردن له ناو که عبه دا ۸۲۱
- ۹۳ - باب الصَّلَاةِ فِي الْكَعْبَةِ ۸۲۱
- باسی چوونه ناو حیجرهوه ۸۲۴

- ۸۲۴ ۹۴ - باب فی الحِجْرِ.
 ۸۲۵ باسی چوونه ناو که عبه وه.
 ۸۲۵ ۹۵ - باب فی دُخُولِ الْکَعْبَةِ.
 ۸۲۶ باسی نهو مال و شمه که ی له ناو که عبه دایه.
 ۸۲۶ ۹۶ - باب فی مَالِ الْکَعْبَةِ.
 ۸۲۷ باسی
 ۸۲۷ ۹۷ - باب
 ۸۲۹ باسی رۆیشتن بۆ مه دینه.
 ۸۲۹ ۹۸ - باب فی اِثْنَانِ الْمَدِينَةِ.
 ۸۲۹ باسی ههرا مکردنی مه دینه.
 ۸۲۹ ۹۹ - باب فی تَحْرِيمِ الْمَدِينَةِ.
 ۸۳۲ باسی سهردانی گۆزبستان.
 ۸۳۲ ۱۰۰ - باب زيارَةِ الْقُبُورِ.

به پشتیوانی خوای گهوره لیرمدا بهرگی دووهم

تهواو بوو چاومرپی بهرگهکانی ترین.